

तैत्तिरीय
ब्राह्मणम्

Colophon

This document was typeset using Xe_{La}TeX, and uses the Siddhanta font extensively. It also uses several $\LaTeX$ macros designed by *H. L. Prasāḍ*. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (<http://www.aupasana.com/>).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from <http://sanskritdocuments.org/> and <https://sa.wikisource.org/>. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (<http://sanskritweb.de/>) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma. See also <http://stotrasamhita.github.io/about/>

FOR PERSONAL USE ONLY
NOT FOR COMMERCIAL PRINTING/DISTRIBUTION

अनुक्रमणिका

अष्टकम् १	1
प्रथमः प्रश्नः	1
द्वितीयः प्रश्नः	11
तृतीयः प्रश्नः	18
चतुर्थः प्रश्नः	26
पञ्चमः प्रश्नः	35
षष्ठः प्रश्नः	43
सप्तमः प्रश्नः	53
अष्टमः प्रश्नः	62
 अष्टकम् २	 67
प्रथमः प्रश्नः	67
द्वितीयः प्रश्नः	75
तृतीयः प्रश्नः	84
चतुर्थः प्रश्नः	91
पञ्चमः प्रश्नः	101
षष्ठः प्रश्नः	108
सप्तमः प्रश्नः	121
अष्टमः प्रश्नः	130
 अष्टकम् ३	 142
प्रथमः प्रश्नः	142
द्वितीयः प्रश्नः	151
तृतीयः प्रश्नः	162
चतुर्थः प्रश्नः	172
पञ्चमः प्रश्नः	175
षष्ठः प्रश्नः	180
सप्तमः प्रश्नः	187
अष्टमः प्रश्नः	203
नवमः प्रश्नः	216
 तैत्तिरीय आरण्यकम्	 229
प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः	229

द्वितीयः प्रश्नः	245
तृतीयः प्रश्नः	252
चतुर्थः प्रश्नः	259
पञ्चमः प्रश्नः	271
षष्ठः प्रश्नः	285
सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली	292
अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली	295
नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली	298
दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत्	300

कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम्	319
प्रथमः प्रश्नः	319
द्वितीयः प्रश्नः	325
तृतीयः प्रश्नः	332

॥ अष्टकम् १ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

ब्रह्म सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। क्षत्रं सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। इष्टं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। ऊर्जं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। रयिं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। पुष्टिं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। प्रजां सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। पशून्सन्धत्तं तान्मे जिन्वतम्। स्तुतोऽसि जनंधाः। देवास्त्वां शुक्रपाः प्रणयन्तु॥१॥

सुवीराः प्रजाः प्रज्जनयन्परीहि। शुक्रः शुक्रशोचिषा। स्तुतोऽसि जनंधाः। देवास्त्वां मन्थिषाः प्रणयन्तु। सुप्रजाः प्रजाः प्रज्जनयन्परीहि। मन्थी मन्थिशोचिषा। सञ्जग्मानौ दिव आपृथिव्यायुः। सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। प्राणं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्। अपानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्॥२॥

व्यानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्। चक्षुः सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। श्रोत्रं सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। मनः सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। वाचं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। आयुः स्थ आयुर्मे धत्तम्। आयुर्यज्ञाय धत्तम्। आयुर्यज्ञपतये धत्तम्। प्राणः स्थः प्राणं मे धत्तम्। प्राणं यज्ञाय धत्तम्॥३॥

प्राणं यज्ञपतये धत्तम्। चक्षुः स्थश्चक्षुर्मे धत्तम्। चक्षुर्यज्ञाय धत्तम्। चक्षुर्यज्ञपतये धत्तम्। श्रोत्रं स्थः श्रोत्रं मे धत्तम्। श्रोत्रं यज्ञाय धत्तम्। श्रोत्रं यज्ञपतये धत्तम्। तौ देवौ शुक्रामन्थिनौ। कल्पयंतं देवीर्विशः। कल्पयंतं मानुषीः॥४॥

इष्टमूर्जमस्मासु धत्तम्। प्राणान्पशुषु। प्रजां मयि च यजमाने च। निरंस्तः शण्डः। निरंस्तो मर्कः। अपनुतौ शण्डामर्कौ सहामुना। शुक्रस्य समिदसि। मन्थिनः समिदसि। स प्रथमः सङ्कृतिर्विश्वकर्मा। स प्रथमो मित्रो वरुणो अग्निः। स प्रथमो बृहस्पतिश्चिकित्वान्। तस्मा इन्द्राय सुतमा जुहोमि॥५॥

न्युन्वपानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतं प्राणं यज्ञाय धत्तं मानुषीरग्निद्वं च॥ (ब्रह्म क्षत्रं तदिष्टमूर्जं रयिं पुष्टिं प्रजां तां पशून्तान्सन्धत्तं तत्प्राणमपानं व्यानं तं चक्षुः श्रोत्रं मनस्तद्वाचं ताम्। इषादिपञ्चके वाचं तां मे पशून्सन्धत्तं तान्मे प्राणादित्रितये तं मेऽन्यत्र तन्मे)॥५॥

[१]

कृत्तिकास्वग्निमादधीत। एतद्वा अग्नेर्नक्षत्रम्। यत्कृत्तिकाः। स्वायामेवैनं देवतायामाधाय। ब्रह्मवर्चसी भवति। मुखं वा एतन्नक्षत्राणाम्। यत्कृत्तिकाः। यः कृत्तिकास्वग्निमाधत्ते। मुख्य एव भवति। अथो खलु॥६॥

अग्निर्नक्षत्रमित्यपंचायन्ति। गृहान् ह दाहुको भवति। प्रजापती रोहिण्यामग्निमंसृजत। तं देवा रोहिण्यामादधत। ततो वै ते सर्वान्नोहानरोहन्। तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम्। यो रोहिण्यामग्निमाधत्ते। ऋध्नोत्येव। सर्वान्नोहान्नोहति। देवा वै भद्राः सन्तोऽग्निमाधिष्यन्त॥७॥

तेषामनाहितोऽग्निरासीत्। अथैभ्यो वामं वस्वपाकामत्। ते पुनर्वस्वोरादधीत। ततो वै तान् वामं वसूपावर्तत। यः पुराऽभुद्रः सन्यापीयान्स्थ्यात्। स पुनर्वस्वोरग्निमादधीत। पुनरेवैनं वामं वसूपावर्तते। भुद्रो भवति। यः कामयेत् दानंकामा मे प्रजाः स्युरिति। स पूर्वयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत॥८॥

अर्यम्णो वा एतन्नक्षत्रम्। यत्पूर्वं फल्गुनी। अर्यमेति तमाहुर्यो ददाति। दानंकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। यः कामयेत् भुगी स्यामिति। स उत्तरयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत। भगस्य वा एतन्नक्षत्रम्। यदुत्तरे फल्गुनी। भुग्येव भवति। कालकृञ्जा वै नामासुरा आसन्॥९॥

ते सुवर्गाय लोकायाग्निमचिन्वत। पुरुष इष्टकामुपादधात्पुरुष इष्टकाम्। स इन्द्रो ब्राह्मणो ब्रुवाण इष्टकामुपाधत्। एषा मे चित्रा नामेति। ते सुवर्गं लोकमा प्रारोहन्। स इन्द्र इष्टकामावृहत्। तेऽवाकीर्यन्त। येऽवाकीर्यन्त। त ऊर्णावभयोऽभवन्। द्वाबुदपतताम्॥१०॥

तौ दिव्यौ श्वानावभवताम्। यो भ्रातृव्यवान्स्थ्यात्। स चित्रायामग्निमादधीत। अक्कीर्येव भ्रातृव्यान्। ओजो बलमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्येते। वसन्तो ब्राह्मणोऽग्निमादधीत। वसन्तो वै ब्राह्मणस्यर्तुः। स्व एवेनमृतावाधाय। ब्रह्मवर्चसी भवति। मुखं वा एतदृतूनाम्॥११॥

यद्वसन्तः। यो वसन्तोऽग्निमाधत्ते। मुख्यं एव भवति। अथो योनिमन्तमेवेनं प्रजातमाधत्ते। ग्रीष्मे राजन्यं आदधीत। ग्रीष्मो वै राजन्यस्यर्तुः। स्व एवेनमृतावाधाय। इन्द्रियावी भवति। शरदि वैश्य आदधीत। शरद्वै वैश्यस्यर्तुः॥१२॥

स्व एवेनमृतावाधाय। पशुमान्भवति। न पूर्वयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत। एषा वै जघन्या रात्रिः संवत्सरस्य। यत्पूर्वं फल्गुनी। पृष्टित एव संवत्सरस्याग्निमाधाय। पापीयान्भवति। उत्तरयोरा दधीत। एषा वै प्रथमा रात्रिः संवत्सरस्य। यदुत्तरे फल्गुनी। मुखत एव संवत्सरस्याग्निमाधाय। वसीयान्भवति। अथो खलु। यदैवेनं यज्ञ उपनमेत्। अथादधीत। सैवास्यर्द्धिः॥१३॥

खल्वधिश्नत् फल्गुन्योरग्निमादधीतासन्नपततामृतूनां वैश्यस्यर्तुरुत्तरे फल्गुनी षट्॥८॥

[२]

उद्धन्ति। यदेवास्या अमेध्यम्। तदपहन्ति। अपोऽवोक्षति शान्त्यै। सिकता निवपति। एतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपम्। रूपेणैव वैश्वानरमव रुन्धे। ऊषा निवपति। पुष्टिर्वा एषा प्रजननम्। यदूषाः॥१४॥

पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निमाधत्ते। अथो संज्ञानं एव। संज्ञानं ह्येतत्पशूनाम्। यदूषाः। द्यावापृथिवी सहास्ताम्। ते विंयती अंब्रूताम्। अस्त्वेव नौ सह यज्ञियमिति। यदमुष्या यज्ञियमासीत्। तदस्यामदधात्। त ऊषा अभवन्॥१५॥

यदस्या यज्ञियमासीत्। तदमुष्यामदधात्। तददश्चन्द्रमसि कृष्णम्। ऊषात्रिवपन्नदो ध्यायेत्। द्यावापृथिव्योरेव यज्ञियेऽग्निमाधत्ते। अग्निदेवेभ्यो निलायत। आखू रूपं कृत्वा। स पृथिवी

प्राविशत्। स ऊ॒तीः कु॑र्वाणः पृ॒थि॒वीम॑नु॒ सम॑चरत्। तदा॑खु॒करी॑षम॒भवत्॥१६॥

यदा॑खु॒करी॑ष॒ सम्भ॑रो भवति। यदे॒वास्य॑ तत्र॒ न्य॑क्तम्। तदे॒वाव॑ रुन्धे। ऊ॒र्जं वा ए॒त॑ रसं पृथि॒व्या उ॑प॒दीक॑ उद्दि॒हन्ति। यद्व॒ल्मीक॑म्। यद्व॒ल्मीक॑व॒पा सम्भ॑रो भवति। ऊ॒र्जमे॒व रसं॑ पृथि॒व्या अ॒व॑ रुन्धे। अथो॒ श्रोत्र॑मे॒व। श्रोत्र॑ऽह्यै॒तत्पृथि॒व्याः। यद्व॒ल्मीकः॥१७॥

अ॒ब॒धिरो॑ भवति। य ए॒वं वेद॑। प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। तासा॑म॒न्नमुपा॑क्षीयत। ताभ्यः॒ सूद॑मु॒प्राभि॑नत्। ततो॒ वै तासा॑म॒न्नं ना॑क्षीयत। यस्य॒ सूदः॑ सम्भ॑रो भवति। नास्य॑ गृहेऽन्नं क्षीयते। आपो॒ वा इ॒दम॑ग्रे॒ सल॑िलमा॑सीत्। तेन॑ प्र॒जाप॑तिर॒श्राम्य॑त्॥१८॥

कथ॑मिदं॒ स्या॑दि॒ति। सोऽप॑श्यत्यु॒ष्कर॑पूर्णं तिष्ठत्। सोऽम॑न्यत। अस्ति॒ वै तत्। यस्मि॑न्नि॒दम॑धि॒ तिष्ठ॑तीति। स व॑रा॒हो रू॒पं कृ॒त्वोप॑ न्य॒मञ्ज॑त्। स पृ॒थि॒वीम॑ध आ॒च्छत्। तस्या॑ उप॒हृत्योद॑मञ्जत्। तत्पु॑ष्कर॒पूर्णं॑ऽप्रथयत्। यद॑प्रथयत्॥१९॥

तत्पृ॒थि॒व्यै पृ॒थि॒वित्व॑म्। अ॒भूद्वा इ॒दमि॑ति। तद्व॒ल्म्यै भू॑मित्वम्। तां दि॒शोऽनु॑ वा॒तः सम॑वहत्। ता॑ शर्क॑राभि॒रद॑हत्। शं वै नोऽभू॑दि॒ति। तच्छ॑र्कराणा॑ शर्क॑रत्वम्। यद्व॑रा॒हवि॑हत॑ सम्भ॑रो भवति। अ॒स्यामे॒वाच्छं॑ब्द॒द्वार॑म॒ग्निमा॑धत्ते। शर्क॑रा भवन्ति धृ॒त्यै॥२०॥

अथो॒ शन्त्वा॑य। सरे॑ता अ॒ग्निरा॒धेय॑ इत्या॒हुः। आपो॒ वरु॑णस्य॒ पत्न्य॑ आसन्। ता अ॒ग्निर्भ्य॑ध्यायत्। ताः सम॑भवत्। तस्य॒ रेतः॑ परा॑ऽपतत्। तद्वि॑रण्यमभवत्। यद्वि॑रण्यमु॒पास्य॑ति। सरे॑तसमे॒वाग्नि॑माधत्ते। पुरु॑ष इ॒च्चै स्वा॑त्रे॒तसो॑ बी॒भ॒भ्यस॑त् इत्या॒हुः॥२१॥

उ॒त्तर॑त उपा॑स्यत्य॒र्बीभ॑त्सायै। अति॒ प्रय॑च्छति। आ॒र्तिमे॒वाति॑ प्रय॑च्छति। अ॒ग्निर्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त। अश्वो॒ रू॒पं कृ॒त्वा। सोऽश्व॑त्थे॒ संव॑त्सरम॒तिष्ठ॑त्। तद॑श्व॒त्थस्या॑श्व॒त्थत्व॑म्। यदा॑श्व॒त्थः सम्भ॑रो भवति। यदे॒वास्य॑ तत्र॒ न्य॑क्तम्। तदे॒वाव॑ रुन्धे॥२२॥

दे॒वा वा ऊ॒र्जं व्य॑भजन्त। तत॑ उदु॒म्बर॑ उद॒तिष्ठ॑त्। ऊ॒र्वा उ॒दुम्बरः॑। यदौदु॑म्बरः सम्भ॑रो भवति। ऊ॒र्जमे॒वाव॑ रुन्धे। तृती॑यस्यामि॒तो दि॒वि सोम॑ आसीत्। तं गा॑य॒त्र्याऽह॑रत्। तस्य॑ पूर्णम॒च्छि॒द्यत॑। तत्पु॑र्णोऽभवत्। तत्पु॑र्णस्य॒ पर्ण॑त्वम्॥२३॥

यस्य॑ पर्णम॒यः सम्भ॑रो भवति। सोम॑पी॒थमे॒वाव॑ रुन्धे। दे॒वा वै ब्र॑ह्म॒न्नव॑दन्त। तत्पु॑र्ण उपा॑श्रृणोत्। सु॒श्रवा॑ वै नाम। यत्पु॑र्णम॒यः सम्भ॑रो भवति। ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वाव॑ रुन्धे। प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत। सोऽवि॑भे॒त्स मा॑ धक्ष्यतीति। त॑ श॒म्याऽश॑मयत्॥२४॥

तच्छ॒म्यै श॑मित्वम्। यच्छ॒मीम॑यः सम्भ॑रो भवति। शान्त्या॒ अप्र॑दाहाय। अ॒ग्नेः सृ॒ष्टस्य॑ य॒तः। वि॒क॒ङ्कत॑ भा आ॒च्छत्। यद्वैक॑ङ्कतः सम्भ॑रो भवति। भा ए॒वाव॑ रुन्धे। स॒हृद॑योऽ॒ग्निरा॒धेय॑ इत्या॒हुः। म॒रुतो॑ऽद्वि॒र॒ग्निम॑तमयन्। तस्य॑ ता॒न्तस्य॑ हृद॒यमा॑च्छि॒न्दन्। साऽश॑नि॒रभव॑त्। यद॑श॒नि॒हत॑स्य वृ॒क्षस्य॑ सम्भ॑रो भवति। स॒हृद॑यमे॒वाग्नि॑मा धत्ते॥२५॥

ऊ॒पां अ॒भवन्न॑भवद्व॒ल्मीकोऽश्रा॑म्यद॒प्रथय॑द्व॒त्यै बी॒भ॒भ्यस॑त् इत्या॒हु रुन्धे॑ पर्णत्वम॒शम॑यदच्छि॒न्दुः क्षीणि॑ च॥२६॥

द्वादशसु विक्रामेष्वग्निमा दधीत। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरादेवैनमवुरुद्धा धत्ते। यद्वादशसु विक्रामेष्वग्निमा दधीत। परिमितमव रुन्धीत। चक्षुर्निमित्त आदधीत। इयद्वादश विक्रामा(३) इति। परिमितं चैवापरिमितं चाव रुन्धे। अनृतं वै वाचा वंदति। अनृतं मनसा ध्यायति॥२६॥

चक्षुर्वै सत्यम्। अद्रा(३)गित्याह। अदंश्मिति। तथ्सत्यम्। यश्चक्षुर्निमित्तेऽग्निमाधत्ते। सत्य एवैनमा धत्ते। तस्मादाहिताग्निर्ननृतं वदेत्। नास्य ब्राह्मणोऽनाश्वान्गृहे वसेत्। सत्ये ह्यस्याग्निराहितः। आग्नेयी वै रात्रिः॥२७॥

आग्नेयाः पशवः। ऐन्द्रमहः। नक्तं गार्हपत्यमा दधाति। पशून्वाव रुन्धे। दिवाऽऽहवनीयम्। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। अर्धोदिते सूर्य आहवनीयमा दधाति। एतस्मिन्वै लोके प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजा एव तद्यजमानः सृजते। अथो भूतं चैव भविष्यच्चाव रुन्धे॥२८॥

इडा वै मानवी यज्ञानूकशिन्यासीत्। साऽशृणोत्। असुरा अग्निमादधत् इति। तदंगच्छत्। त आहवनीयमग्र आदधत्। अथ गार्हपत्यम्। अथान्वाहार्यपचनम्। साऽब्रवीत्। प्रतीच्येषां श्रीरंगात्। भद्रा भूत्वा परां भविष्यन्तीति॥२९॥

यस्यैवमग्निराधीयते। प्रतीच्यस्य श्रीरेति। भद्रो भूत्वा पराभवति। साऽशृणोत्। देवा अग्निमादधत् इति। तदंगच्छत्। तेऽन्वाहार्यपचनमग्र आदधत्। अथ गार्हपत्यम्। अथाऽऽहवनीयम्। साऽब्रवीत्॥३०॥

प्राच्येषां श्रीरंगात्। भद्रा भूत्वा सुवर्गं लोकमेष्यन्ति। प्रजां तु न वैश्यन्ति इति। यस्यैवमग्निराधीयते। प्राच्यस्य श्रीरेति। भद्रो भूत्वा सुवर्गं लोकमिति। प्रजां तु न विन्दते। साऽब्रवीदिडा मनुम्। तथा वा अहं तवाग्निमाधास्यामि। यथा प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जनिष्यसे॥३१॥

प्रत्यस्मिंल्लोके स्थास्यसि। अभि सुवर्गं लोकं जेष्यसीति। गार्हपत्यमग्र आदधात्। गार्हपत्यं वा अनु प्रजाः पशवः प्रजायन्ते। गार्हपत्येनैवासमै प्रजां पशून्मार्जयत्। अथान्वाहार्यपचनम्। तिर्यङ्ङिव वा अयं लोकः। अस्मिन्नेव तेन लोके प्रत्यतिष्ठत्। अथाऽऽहवनीयम्। तेनैव सुवर्गं लोकमभ्यजयत्॥३२॥

यस्यैवमग्निराधीयते। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। प्रत्यस्मिंल्लोके तिष्ठति। अभि सुवर्गं लोकं जयति। यस्य वा अयंथादेवतमग्निराधीयते। आ देवताभ्यो वृश्च्यते। पापीयान्भवति। यस्य यथादेवतम्। न देवताभ्य आवृश्च्यते। वसोयान्भवति॥३३॥

भृगूणां त्वाऽङ्गिरसां व्रतपते व्रतेनादधामीति भृग्वङ्गिरसामादध्यात्। आदित्यानां त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनादधामीत्यन्यासां ब्राह्मणीनां प्रजानाम्। वरुणस्य त्वा राज्ञो व्रतपते व्रतेनादधामीति राज्ञः। इन्द्रस्य त्वेन्द्रियेण व्रतपते व्रतेनादधामीति राजन्यस्य। मनोस्त्वा ग्रामण्यो व्रतपते व्रतेनादधामीति वैश्यस्य। ऋभूणां त्वा देवानां व्रतपते व्रतेनादधामीति

रथकारस्य। यथादेवतमग्निराधीयते। न देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति॥३४॥

ध्यायति वै रात्रिश्चरुं रुन्धे भविष्यन्तीत्यंश्ववीजनिष्यसेऽजयद्वसीयान्भवति नवं च॥९॥

[४]

प्रजापतिर्वाचः सत्यमपश्यत्। तेनाग्निमाधत्त। तेन वै स अग्निं प्रोत्। भूर्भुवः सुवरित्याह। एतद्वै वाचः सत्यम्। य एतेनाग्निमाधत्ते। ऋध्नोत्येव। अथो सत्यप्रांशुरेव भवति। अथो य एवं विद्वानभिचरति। स्तृणुत एवैनम्॥३५॥

भूरित्याह। प्रजा एव तद्यजमानः सृजते। भुव इत्याह। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति। सुवरित्याह। सुवर्ग एव लोके प्रति तिष्ठति। त्रिभिरक्षरैर्गार्हपत्यमा दधाति। त्रय इमे लोकाः। एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते। सर्वैः पञ्चभिर्गार्हवनीयम्॥३६॥

सुवर्गाय वा एष लोकायाधीयते। यदाहवनीयः। सुवर्ग एवास्मै लोके वाचः सत्यं सर्वमाप्नोति। त्रिभिर्गार्हपत्यमा दधाति। पञ्चभिर्गार्हवनीयम्। अष्टौ संपद्यन्ते। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रौऽग्निः। यावानेवाग्निः। तमाधत्ते॥३७॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टाः परांचीरायन्। ताभ्यो ज्योतिरुदङ्गृह्णात्। तं ज्योतिः पश्यन्तीः प्रजा अभि समावर्तन्त। उपरीवाग्निमुद्गृहीयादुद्धरन्। ज्योतिरेव पश्यन्तीः प्रजा यजमानमभि समावर्तन्ते। प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्। तत्पराऽपतत्। तदश्चोऽभवत्। तदश्चस्याश्रुत्वम्॥३८॥

एष वै प्रजापतिः। यदग्निः। प्राजापत्योऽश्वः। यदश्वं पुरस्तान्नयति। स्वमेव चक्षुः पश्यन्प्रजापतिरनुदैति। वज्री वा एषः। यदश्वः। यदश्वं पुरस्तान्नयति। जातानेव भ्रातृव्यान्पणुंदते। पुनरावर्तयति॥३९॥

जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते। न्याहवनीयो गार्हपत्यमकामयत। निगार्हपत्य आहवनीयम्। तौ विभाजं नाशक्रोत्। सोऽश्वः पूर्वाङ्गृत्वा। प्राश्वं पूर्वमुदवहत्। तत्पूर्ववाहः पूर्ववाङ्मम्। यदश्वं पुरस्तान्नयति। विभक्तिरेवैनयोः सा। अथो नानावीर्यावेवैनौ कुरुते॥४०॥

यदुपर्युपरि शिरो हरैत्। प्राणान् विच्छिन्द्यात्। अधोऽधः शिरो हरति। प्राणानां गोपीथाय। इयत्यग्रे हरति। अथेयत्यथेयति। त्रय इमे लोकाः। एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमाधत्ते। प्रजापतिरग्निमसृजत। सोऽविभेत्त्र मां धक्ष्यतीति॥४१॥

तस्य त्रेधा महिमानं व्यौहत्। शान्त्या अप्रदाहाय। यत्रेधाऽग्निराधीयते। महिमानमेवास्य तद्बृहति। शान्त्या अप्रदाहाय। पुनरावर्तयति। महिमानमेवास्य सन्दधाति। पशुर्वा एषः। यदश्वः। एष रुद्रः॥४२॥

यदग्निः। यदश्वस्य पदेऽग्निमादध्यात्। रुद्राय पशूनपिदध्यात्। अपशुर्यजमानः स्यात्। यन्नाक्रमयेत्। अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः। पार्श्वत आक्रमयेत्। यथाऽऽहितस्याग्नेरङ्गारा अभ्यववर्तेरन्। अवरुद्धा अस्य पशवो भवन्ति। न रुद्रायपिदधाति॥४३॥

त्रीणि हवींषि निर्वपति। विराजं एव विक्रान्तं यजमानोऽनु विक्रमते। अग्नये पवमानाय। अग्नये पावकाय। अग्नये शुचये। यदग्नये पवमानाय निर्वपति। पुनात्येवैनम्। यदग्नये पावकाय। पूत एवास्मिन्नन्नाद्यं दधाति। यदग्नये शुचये। ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्नुपरिष्ठादधाति॥४४॥

एतमाहुर्वनीयं धत्तेऽश्वत्वं वर्तयति कुरुत इति रुद्रो दधाति यदग्नये शुचये एकं च॥१०॥ [५]

देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवा विजयमुपयन्तः। अग्नौ वामं वसु सं न्यदधत्। इदमु नो भविष्यति। यदि नो जेष्यन्तीति। तदग्निर्नोऽहमशक्रोत्। तत् त्रेधा विन्यदधात्। पशुषु तृतीयम्। अप्सु तृतीयम्। आदित्ये तृतीयम्॥४५॥

तद्देवा विजित्य। पुनरवारुरुन्धन्त। तैऽग्नये पवमानाय पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपन्। पशवो वा अग्निः पवमानः। यदेव पशुष्वासीत्। तत्तेनावारुन्धत। तैऽग्नये पावकाय। आपो वा अग्निः पावकः। यदेवाप्स्वासीत्। तत्तेनावारुन्धत॥४६॥

तैऽग्नये शुचये। असौ वा आदित्योऽग्निः शुचिः। यदेवाऽऽदित्य आसीत्। तत्तेनावारुन्धत। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। तनुवो वावैता अग्न्याधेयस्य। अग्नये वा अष्टाकपालोऽग्न्याधेयमिति। यत्तं निर्वपेत्। नैतानि। यथाऽऽत्मा स्यात्॥४७॥

नाङ्गानि। तादृगेव तत्। यदेतानि निर्वपेत्। न तम्। यथाऽङ्गानि स्युः। नाऽऽत्मा। तादृगेव तत्। उभयांनि सह निरुप्याणि। यज्ञस्य सात्त्वत्वाय। उभयं वा एतस्यैन्द्रियं वीर्यमाप्यते॥४८॥

योऽग्निमाधत्ते। ऐन्द्राग्नमेकादशकपालमनु निर्वपेत्। आदित्यं चरुम्। इन्द्राग्नी वै देवानामयातयामानौ। ये एव देवते अयातयाम्नी। ताभ्यामेवास्मां इन्द्रियं वीर्यमव रुन्धे। आदित्यो भवति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठति। धेनवे वा एतद्रेतः॥४९॥

यदाज्यम्। अनुडुहंस्तण्डुलाः। मिथुनमेवाव रुन्धे। घृते भवति। यज्ञस्यालक्षान्तत्वाय। चत्वारं आरुष्याः प्राशन्ति। दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। पशवो वा एतानि हवींषि। एष रुद्रः। यदग्निः॥५०॥

यथ्सद्य एतानि हवींषि निर्वपेत्। रुद्राय पशूनपि दध्यात्। अपशुर्यजमानः स्यात्। यन्नानुनिर्वपेत्। अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः। द्वादशसु रात्रीष्वनु निर्वपेत्। संवत्सरप्रतिमा वै द्वादश रात्रयः। संवत्सरेणैवास्मै रुद्रः शमयित्वा। पशूनव रुन्धे। यदेकमेकमेतानि हवींषि निर्वपेत्॥५१॥

यथा त्रीण्यावपनानि पूरयेत्। तादृक्तत्। न प्रजननमुच्छिषेत्। एकं निरुप्य। उत्तरे समस्येत्। तृतीयमेवास्मै लोकमुच्छिषति प्रजननाय। तं प्रजयां पशुभिरनु प्रजायते। अथो यज्ञस्यैवेषाऽभिक्रान्तिः। रथचक्रं प्रवर्तयति। मनुष्यरथेनैव देवरथं प्रत्यवरोहति॥५२॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यमग्निहोत्रां(३) न होतव्या(३) मिति। यद्यजुषा जुहुयात्। अयंथापूर्वमाहुती जुहुयात्। यन्न जुहुयात्। अग्निः परा भवेत्। तूष्णीमेव होतव्यम्। यथापूर्वमाहुती

जुहोति। नाग्निः पराभवति। अग्नीधे ददाति॥५३॥

अग्निमुखानेवतून्प्रीणाति। उपबर्हणं ददाति। रूपाणामवरुद्धे। अश्वं ब्रह्मणो। इन्द्रियमेवावरुद्धे। धेनुं होत्रे। आशिषं एवावरुद्धे। अनङ्गाहमध्वर्यवे। वह्निर्वा अनङ्गान्। वह्निरध्वर्युः॥५४॥

वह्निर्नैव वह्निं यज्ञस्यावरुद्धे। मिथुनौ गावौ ददाति। मिथुनस्यावरुद्धे। वासो ददाति। सर्वदेव्यं वै वासः। सर्वा एव देवताः प्रीणाति। आ द्वादशभ्यो ददाति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सर एव प्रति तिष्ठति। काममध्वं देयम्। अपरिमितस्यावरुद्धे॥५५॥

आदित्ये तृतीयमप्स्वासीत्तेनारुन्धत् स्यादप्यते रेतोऽग्निरकमेकमेतानि हवीरपि निर्वपेत्सुत्यवरोहति ददात्यध्वर्युर्दयमेकं च॥११॥[६]

घर्मः शिरस्तदयमग्निः। सम्प्रियः पशुभिर्भुवत्। छुर्दिस्तोकाय तनयाय यच्छ। वातः प्राणस्तदयमग्निः। सम्प्रियः पशुभिर्भुवत्। स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं पंच। प्राचीमनुं प्रदिशं प्रेहिं विद्वान्। अग्नेरग्ने पुरो अग्निर्भवेह। विश्वा आशा दीद्यानो विभाहि। ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे॥५६॥

अर्कश्चक्षुस्तदसौ सूर्यस्तदयमग्निः। सम्प्रियः पशुभिर्भुवत्। यतै शुक शुकं वर्चः शुक्रा तनूः। शुकं ज्योतिरजसम्। तेन मे दीदिहि तेन त्वाऽऽदधे। अग्निनाऽग्ने ब्रह्मणा। आनशे व्यानशे सर्वमायुर्व्यानशे। ये तं अग्ने शिवे तनुवौ। विराट् स्वराट्। ते माविंशतां ते मां जिन्वताम्॥५७॥

ये तं अग्ने शिवे तनुवौ। सम्राट्वाभिभूश्च। ते माविंशतां ते मां जिन्वताम्। ये तं अग्ने शिवे तनुवौ। विभूश्च परिभूश्च। ते मा विंशतां ते मां जिन्वताम्। ये तं अग्ने शिवे तनुवौ। प्रभूचि प्रभूतिश्च। ते मा विंशतां ते मां जिन्वताम्। यास्तै अग्ने शिवास्तनुवः। ताभिस्त्वाऽऽदधे। यास्तै अग्ने घोरास्तनुवः। ताभिर्मुं गच्छ॥५८॥

चतुष्पदे जिन्वतां तनुवस्त्रीणि च॥३॥

[७]

इमे वा एते लोका अग्नयः। ते यदव्यावृत्ता आधीयेरन्। शौचयैर्यजमानम्। घर्मः शिर इति गार्हपत्यमा दधाति। वातः प्राण इत्यन्वाहार्यपचनम्। अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्। तेनैवेनान्व्यावर्तयति। तथा न शौचयन्ति यजमानम्। रथन्तरमभिगायते गार्हपत्य आधीयमाने। राथन्तरो वा अयं लोकः॥५९॥

अस्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमा धत्ते। वामदेव्यमभिगायत उद्धियमाणे। अन्तरिक्षं वै वामदेव्यम्। अन्तरिक्ष एवेनं प्रतिष्ठितमाधत्ते। अथो शान्तिर्वै वामदेव्यम्। शान्तमेवैनं पशव्यमुद्धरते। बृहदभिगायत आहवनीयं आधीयमाने। बार्हतो वा असौ लोकः। अमुष्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमाधत्ते। प्रजापतिरग्निमसृजत॥६०॥

सोऽश्वोऽवारो भूत्वा पराङ्गैत्। तं वारवन्तीयेनावारयत। तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम्। श्येतेनं श्येती अंकुरुत। तच्छ्रौतस्य श्येतत्वम्। यद्वारवन्तीयमभि गायते। वारयित्वैवेनं प्रतिष्ठितमा धत्ते। श्येतेनं श्येती कुरुते। घर्मः शिर इति गार्हपत्यमादधाति। सशीर्षाणमेवैनमा धत्ते॥६१॥

उपैनमुत्तरो यज्ञो नमति। रुद्रो वा एषः। यदग्निः। स आधीयमान ईश्वरो यजमानस्य पशून् हिंसितोः। सम्प्रियः पशुभिर्भुवदित्याह। पशुभिरेवैनं सम्प्रियं करोति। पशूनामहिंसायै। छुर्दिस्तोकाय तनयाय यच्छेत्याह। आमेवैतामा शास्ते। वार्तः प्राण इत्यन्वाहार्यपचनम्॥६२॥

सप्राणमेवैनमा धत्ते। स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं पचेत्याह। अन्नमेवासमै स्वदयति। प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहिं विद्वानित्याह। विभक्तिरेवैनयोः सा। अथो नानावीर्यावेनौ कुरुते। ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पद इत्याह। आमेवैतामा शास्ते। अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्। अर्को वै देवानामन्नम्॥६३॥

अन्नमेवाव रून्धे। तेन मे दीदिहीत्याह। समिन्ध एवैनम्। आनशे व्यानश इति त्रिरुदिङ्गयति। त्रयं इमे लोकाः। एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठितमा धत्ते। तत्तथा न कार्यम्। वीङ्गितमप्रतिष्ठितमा दधीत। उद्धृत्यैवाध्याभिमन्त्रियः। अवीङ्गितमेवैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते। विराट् स्वराट् यास्ते अग्ने शिवास्तनुवस्ताभिस्त्वाऽऽदध इत्याह। एता वा अग्नेः शिवास्तनुवः। तामिरेवैनं समर्धयति। यास्ते अग्ने घोरास्तनुवस्ताभिर्मुं गच्छेति ब्रूयाद्यं द्विष्यात्। तामिरेवैनं पराभावयति॥६४॥

लोकोऽसृजतेनमाधत्तेऽन्वाहार्यपचनं देवानामन्नमेनं प्रतिष्ठितमाधत्ते पञ्च च॥६॥ [८]

शमीगर्भादग्निं मन्थति। एषा वा अग्रेर्यज्ञियां तनूः। तामेवासमै जनयति। अदितिः पुत्रक्रामा। साध्येभ्यो देवेभ्यो ब्रह्मौदनमपचत्। तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त। तस्यै धाता चार्यमा चांजायेताम्। सा द्वितीयमपचत्॥६५॥

तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त। तस्यै मित्रश्च वरुणश्चाजायेताम्। सा तृतीयमपचत्। तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त। तस्या अशश्च भगश्चाजायेताम्। सा चतुर्थमपचत्॥६६॥

तस्या उच्छेषणमददुः। तत्प्राश्नात्। सा रेतोऽधत्त। तस्या इन्द्रश्च विवस्वाश्चाजायेताम्। ब्रह्मौदनं पंचति। रेतं एव तदधाति। प्राश्नन्ति ब्राह्मणा औदनम्। यदाज्यमुच्छिष्यते। तेन समिधोऽभ्यज्या दधाति। उच्छेषणाद्वा अदिती रेतोऽधत्त॥६७॥

उच्छेषणादेव तद्रेतो धत्ते। अस्थि वा एतत्। यथ्समिधः। एतद्रेतः। यदाज्यम्। यदाज्येन समिधोऽभ्यज्यादधाति। अस्थेव तद्रेतसि दधाति। तिस्र आदधाति मिथुनत्वाय। इयंतीर्भवन्ति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताः॥६८॥

इयंतीर्भवन्ति। यज्ञपुरुषा सम्मिताः। इयंतीर्भवन्ति। एतावद्वै पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसम्मिताः। आर्द्रा भवन्ति। आर्द्रमिव हि रेतः सिच्यते। चित्रियस्याश्वत्थस्यादधाति। चित्रमेव भवति। घृतवंतीभिरा दधाति॥६९॥

एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम। यदघृतम्। प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति। अथो तेजसा। गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्यादध्यात्। गायत्रछन्दा वै ब्राह्मणः। स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वायं। त्रिष्टुभ्यो राजन्यस्या त्रिष्टुछन्दा वै राजन्यः। स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वायं॥७०॥

जगतीभिर्वैश्यस्य। जगतीछन्दा वै वैश्यः। स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय। त० संवत्सरं गोपायेत्। संवत्सर० हि रेतो हितं वर्धते। यद्येन० संवत्सरे नोपनमेत्। समिधः पुनरादध्यात्। रेत एव तद्धितं वर्धमानमेति। न मा० समंशजीयात्। न स्त्रियमुपेयात्॥७१॥

यन्मा० समंशजीयात्। यश्चिन्नयमुपेयात्। निर्वीर्यः स्यात्। नैनमग्निरुपनमेत्। श्व आधास्यमानो ब्रह्मौदनं पंचति। आदित्या वा इत उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्। ते वा इतो यन्तं प्रतिनुदन्ते। एते खलु वावाऽऽदित्याः। यद्वाह्मणाः। तैरेव सन्तं गच्छति॥७२॥

नैनं प्रतिनुदन्ते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। क्वां सः। अग्निः कार्यः। योऽस्मै प्रजां पशून्प्रजनयतीति। शलकैस्ता० रात्रिमग्निमिन्धीत। तस्मिन्नुपव्युषमरणी निष्टेपेत्। यथर्षभाय वाशिता न्याविच्छायति। तादृगेव तत्। अपोदूह्य भस्माग्निं मन्थति॥७३॥

सैव साऽग्नेः सन्ततिः। तं मथित्वा प्राश्नुमुद्धरति। संवत्सरमेव तद्रेतो हितं प्रजनयति। अनाहितस्तस्याग्निरित्याहुः। यः समिधोऽनाधायग्निमाधत्त इति। ताः संवत्सरे पुरस्तादादध्यात्। संवत्सरादेवैनमवरुध्याऽऽधत्ते। यदि संवत्सरेऽनादध्यात्। द्वादश्यां पुरस्तादादध्यात्। संवत्सरप्रतिमा वै द्वादश रात्रयः। संवत्सरमेवास्याऽऽहिता भवन्ति। यदि द्वादश्यां नादध्यात्। त्र्यहे पुरस्तादादध्यात्। आहिता एवास्य भवन्ति॥७४॥

द्वितीयमपचत्तुर्थमपचददितौ रेतोऽधत्त समिन्ता घृतवतीमिरादधाति राजुन्यः स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वार्ययाद्वच्छति मन्थति रात्रयश्चत्वारि च॥१०॥

[९]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। स रिरिचानोऽमन्यत। स तपोऽतप्यत। स आत्मन्वीर्यमपश्यत्। तदवर्धत। तदस्मात्सहसोर्ध्वमसृज्यत। सा विराडभवत्। तां देवासुरा व्यंगृह्णत। सोऽब्रवीत्प्रजापतिः। मम वा एषा॥७५॥

दोहा एव युष्माकमिति। सा ततः प्राच्युदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथर्व पितुं मे गोपायेति। सा द्वितीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। नर्यं प्रजां मे गोपायेति। सा तृतीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। शङ्स्यं पशून्मे गोपायेति॥७६॥

सा चतुर्थमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। सप्रथं सभां मे गोपायेति। सा पञ्चममुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अहे बुध्निय मन्त्रं मे गोपायेति। अग्नीन् वाव सा तान्व्यक्रमत। तान्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथो पङ्क्तिमेव। पङ्क्तिर्वा एषा ब्राह्मणे प्रविष्टा॥७७॥

तामात्मनोऽधि निर्मिमीते। यदग्निराधीयते। तस्मादेतावन्तोऽग्नय आधीयन्ते। पाङ्क्तं वा इदं सर्वम्। पाङ्क्तैव पाङ्क्तं स्पृणोति। अथर्व पितुं मे गोपायेत्याह। अन्नमेवैतेन स्पृणोति। नर्यं प्रजां मे गोपायेत्याह। प्रजामेवैतेन स्पृणोति। शङ्स्यं पशून्मे गोपायेत्याह॥७८॥

पशून्मेवैतेन स्पृणोति। सप्रथं सभां मे गोपायेत्याह। सभामेवैतेनैन्द्रियं स्पृणोति। अहे

बुध्निय मन्त्रं मे गोपायेत्याह। मन्त्रमेवैतेन श्रियः स्पृणोति। यदन्वाहार्यपचनेऽन्वाहार्यं पचन्ति। तेन सौऽस्याभीष्टः प्रीतः। यद्गार्हपत्य आज्यमधिश्यन्ति सम्पत्नीर्याजयन्ति। तेन सौऽस्याभीष्टः प्रीतः। यदाहवनीये जुह्वति॥७९॥

तेन सौऽस्याभीष्टः प्रीतः। यत्सभायां विजयन्ते। तेन सौऽस्याभीष्टः प्रीतः। यदावसुथेऽन्नं हरन्ति। तेन सौऽस्याभीष्टः प्रीतः। तथाऽस्य सर्वं प्रीता अभीष्टा आधीयन्ते। प्रवसुथमेष्यन्नेवमुपतिष्ठेतैकमेकम्। यथा ब्राह्मणाय गृहेवासिने परिदाय गृहानेति। तादृगेव तत्। पुनरागत्योपतिष्ठते। सा भागेयमेवेषां तत्। सा तत् ऊर्ध्वारोहत्। सा रोहिण्यभवत्। तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम्। रोहिण्यामग्निमादधीत। स्व एवेनं योनौ प्रतिष्ठितमाधत्ते। ऋध्नोत्येनेन॥८०॥

एषा पशून् गोपायेति प्रविष्टा पशून् गोपायेत्याहु जुह्वति तिष्ठते स्म च॥६॥ [१०]

ब्रह्म सन्धत्तुं कृत्तिकासृद्धन्ति द्वादशसु प्रजापतिर्वाचो देवासुरास्तदग्निर्द्वर्मः शिर इमे वै शमीगुर्भात्प्रजापतिः स रिरिचानः स तपः स आत्मन्वीर्यं दश॥१०॥

ब्रह्म सन्धत्तुं तो दिव्यावथौ शन्वाय प्राच्येषां यदुपर्युपरि यत्सद्यः सोऽश्वोऽवारो भूत्वा जगतीभिरशीतिः॥८०॥

ब्रह्म सन्धत्तुमृध्नोत्येनेन॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—८०

आदितः दशिन्यः—८०

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः॥

उद्धन्यमानमस्या अमेध्यम्। अपं पाप्मानं यजमानस्य हन्तु। शिवा नः सन्तु प्रदिशश्चतस्रः। शं नो माता पृथिवी लोकसाता। शं नो देवीरभिष्टये। आपो भवन्तु पीतये। शं योरभि स्रवन्तु नः। वैश्वानरस्य रूपम्। पृथिव्यां परिस्त्रसौ। स्योनमा विशन्तु नः॥१॥

यदिदं दिवो यददः पृथिव्याः। सञ्जज्ञाने रोदसी सम्बभूवतुः। ऊषान्कृष्णमवतु कृष्णमूषाः। इहोभयोर्यज्ञियमागमिष्ठाः। ऊतीः कुर्वाणो यत्पृथिवीमचरः। गुहाकारमाखुरूपं प्रतीत्य। तत्ते न्यक्तमिह सम्भरन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः। ऊर्जं पृथिव्या रसमाभरन्तः। शतं जीवेम शरदः पुरुचोः॥२॥

वम्रीभिरनुवितुं गुहासु। श्रोत्रं त उर्व्यबधिना भवामः। प्रजापतिसृष्टानां प्रजानाम्। क्षुधोऽपहत्यै सुवितं नो अस्तु। उप प्रभिन्नमिषमूर्जं प्रजाभ्यः। सूदं गृहेभ्यो रसमाभरामि। यस्य रूपं बिभ्रदिमामविन्दत्। गुहा प्रविष्टाः सरिरस्य मध्ये। तस्येदं विहंतमाभरन्तः। अलम्बद्वारमस्यां विधेम॥३॥

यत्पूर्यपश्यत्सरिरस्य मध्ये। उर्वीमपश्यञ्जगतः प्रतिष्ठाम्। तत्पुष्करस्याऽऽयतनाद्धि जातम्। पूर्णं पृथिव्याः प्रथनं हरामि। याभिरदहञ्जगतः प्रतिष्ठाम्। उर्वीमिमां विश्वजनस्य भर्त्रीम्। ता नः शिवाः शर्कराः सन्तु सर्वाः। अग्ने रेतश्चन्द्रं हिरण्यम्। अद्भ्यः सम्भूतममृतं प्रजासु। तत्सम्भरन्नुत्तरतो निधाय॥४॥

अतिप्रयच्छं दुरितिं तरेयम्। अश्वो रूपं कृत्वा यदश्वत्येऽतिष्ठः। संवत्सरं देवेभ्यो निलाय। तत्ते न्यक्तमिह सम्भरन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः। ऊर्जः पृथिव्या अध्युत्थितोऽसि। वनस्पते शतवल्शो विरोह। त्वया वयमिषमूर्जं मदन्तः। रायस्पोषेण समिषा मदेम। गायत्रिया ह्रियमाणस्य यत्ते॥५॥

पूर्णमपतत्तृतीयस्यै दिवोऽधि। सौऽयं पूर्णः सोमपर्णाद्धि जातः। ततो हरामि सोमपीथस्यावरुद्धे। देवानां ब्रह्मवादं वदतां यत्। उपाशृणोः सुश्रवा वै श्रुतोऽसि। ततो मामाविशतु ब्रह्मवर्चसम्। तत्सम्भरन्तस्तदवरुन्धीय साक्षात्। यया ते सृष्टस्याग्नेः। हेतिमशमयत्प्रजापतिः। तामिमामप्रदाहाय॥६॥

शमीं शान्त्यै हराम्यहम्। यत्ते सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं भा आर्च्छञ्जातवेदः। तया भासा सम्मितः। उरुं नो लोकमनु प्रभाहि। यत्ते तान्तस्य हृदयमाच्छिन्दञ्जातवेदः। मरुतोऽद्विस्तमयित्वा। एतत्ते तदशनेः सम्भरामि। सात्मा अग्ने सहृदयो भवेह। चित्रियादश्वत्थात्सम्भृता बृहत्याः॥७॥

शरीरमभि सङ्स्कृताः स्था। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताः। तिस्रस्त्रिवृद्धिमिथुनाः

प्रजा॑त्यै। अ॒श्व॒त्थाद्ध॑व्यवा॒हाद्धि॑ जा॒ताम्। अ॒ग्नेस्त॑नूं य॒ज्ञिया॒५ सम्भ॑रामि। शा॒न्तयो॑नि॒५ शमी॑ग॒र्भम्। अ॒ग्नये॑ प्रज॑नयितवै। यो अ॒श्व॒त्थः श॑मीग॒र्भः। आ॒रुरो॑ह त्वे सचा॑। तं ते॑ ह॒रामि॑ ब्रह्म॑णा॥८॥

य॒ज्ञियैः॑ के॒तुभिः॑ स॒ह। यं त्वां स॑मभ॑र॒जात॑वेदः। य॒थाश॑रीरं भू॒तेषु॑ न्य॒क्तम्। स स॑म्भू॒तः सी॒द शि॒वः प्र॒जाभ्यः॑। उरुं नो॑ लो॒कमनु॑नेषि वि॒द्वान्। प्र॒वेध॑से क॒वये॑ मे॒ध्याया॑। वचो॑ व॒न्दारुं॑ वृष॒भाय॑ वृ॒ष्णे। यतो॑ भ॒यमभ॑यं तन्नो॑ अस्तु। अव॑ दे॒वान् य॒ज्ञे हे॒ड्यान्। स॒मिधा॑ऽग्निं दु॒वस्य॑त॥९॥

॥ घृत-सूक्तम् ॥

घृ॒तैर्बोध॑य॒ताति॑थिम्। आऽस्मिन् ह॒व्या जु॑होत॒न। उप॑ त्वाऽग्ने ह॒विष्म॑न्तीः। घृ॒ताची॑र्यन्तु ह॒र्यत॑। जुष॒स्व स॒मिधो॑ म॒म। तं त्वां स॒मिद्धि॑र॒ङ्गिरः॑। घृ॒तेन॑ वर्ध॒याम॑सि। बृ॒हच्छो॑चा यवि॒ष्ठ्या। स॒मिध्य॑मानः प्रथ॒मो नु॑ ध॒र्मः। स॒मृक्त्तु॑भि॒रज्य॑ते वि॒श्ववा॑रः॥१०॥

शोचि॑ष्केशो घृ॒तनि॑र्णि॒क्पाव॑कः। सु॒य॒ज्ञो अ॒ग्निर्य॑ज॒थाय॑ दे॒वान्। घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑नि॒रग्निः॑। घृ॒तैः स॒मिद्धो॑ घृ॒तम॑स्यान्नम्। घृ॒तप्रु॑ष॒स्त्वा स॒रितो॑ वह॒न्ति। घृ॒तं पि॒बन्त्सु॒यजा॑ यक्षि दे॒वान्। आ॒युर्दा॑ अ॒ग्ने ह॒विषो॑ जुषा॒णः। घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑नि॒रेधि॑। घृ॒तं पी॒त्वा मधु॑ चा॒रु ग॒व्यम्। पि॒तेव॑ पु॒त्रम॑भि॒रक्ष॑तादि॒मम्॥११॥

त्वाम॑ग्ने स॒मिधा॑नं यवि॒ष्ठ। दे॒वा दू॒तं च॑क्रिरे ह॒व्यवा॑हम्। उरु॒न्नय॑सं घृ॒तयो॑नि॒माहु॑तम्। त्वे॒षं च॑क्षु॒र्दधि॑रे चोद॒यन्व॑ति। त्वाम॑ग्ने प्र॒दिव॑ आहु॒तं घृ॒तेन॑। सु॒म्नाय॑वः सु॒षमि॑धा॒ समो॑धिरे। स वा॑वृ॒धान ओष॑धीभि॒रुक्ष॑तः। उरु॒ जया॑सि॒ पार्थि॑वा॒ विति॑ष्ठसे। घृ॒तप्र॑तीकं व ऋ॒तस्य॑ धू॒रुष॑दम्। अ॒ग्निं मि॒त्रं न स॑मिधा॒न ऋ॑ज॒तॆ॥१२॥

इ॒न्धानो॑ अ॒क्रो वि॒दथे॑षु दी॒द्यत्। शु॒क्रव॑र्णा॒मुदु॑ नो य॒स॑ते धि॒यम्। प्र॒जा अ॒ग्ने संवा॑सय। आशा॑श्च प॒शुभिः॑ स॒ह। रा॒ष्ट्राण्य॑स्मा॒ आधे॑हि। या॒न्यास॑न्त्स॒वितुः॑ सु॒वे। म॒ही वि॒श्वती॑ स॒दने॑ ऋ॒तस्य॑। अ॒र्वाची॑ ए॒तं ध॑रुणे रयी॒णाम्। अ॒न्तर्व॑ती॒ जन्य॑ जा॒तवे॑दसम्। अ॒ध्वरा॑णा॒ जन॑यथः पुरो॒गाम्॥१३॥

आरो॑ह॒तं द॑श॒त५ श॑क॒री॒र्मम॑। ऋ॒तेना॑ग्न॒ आयु॑षा॒ वर्च॑सा स॒ह। ज्यो॑गजी॒वन्त॑ उ॒त्तरा॑मु॒त्तरा॑५ स॒माम्। द॑र॒शम॑हं पूर्ण॒मासं॑ य॒ज्ञं यथा॑ य॒ज्ञैः। ऋ॒त्विय॑वती॒ स्थो अ॒ग्निर॑ेत॒सौ। ग॒र्भं द॑धा॒थां ते वा॑म॒हं द॑दे। त॒त्सत्यं॑ यद्वी॒रं बि॑भृथः। वी॒रं ज॑नयि॒ष्यथः॑। ते म॒त्रातः॑ प्रज॑नयि॒ष्यथे॑। ते मा॒ प्रजा॑ते प्रज॑नयि॒ष्यथः॑॥१४॥

प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्ब्रह्मव॒र्चसे॑नं सु॒वर्गे॑ लो॒के। अ॒नृता॑त्स॒त्यमु॑पैमि। मा॒नुषा॑द्वै॒व्यमु॑पैमि। दे॒वीं वा॑चं यच्छा॒मि। श॒तकै॑र॒ग्निमि॑न्धानः। उ॒भौ लो॒कौ सं॑नेम॒हम्। उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒ ऋ॒ध्वा। अ॒तिं मृ॒त्युं त॑राम्य॒हम्। जा॑त॒वेदो॑ भु॒वन्स्य॑ रे॒तः। इ॒ह सि॑ञ्च॒ तप॑सो॒ यज्ञ॑नि॒ष्यते॑॥१५॥

अग्निमश्वत्थादधि हव्यवाहम्। शमीगर्भाञ्जनयन् यो मयोभूः। अयं ते योनिर्ऋत्वियः। यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्रं आरोह। अथा नो वर्धया रयिम्। अपैत वीत वि चं सर्पतातः। येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अदादिदं यमोऽवसानं पृथिव्याः। अक्रन्तिमं पितरौ लोकमस्मै॥१६॥

अग्नेर्भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि। संज्ञानमसि कामधरणम्। मयि ते कामधरणं भूयात्। संवः सृजामि हृदयानि। स९सृष्टं मनौ अस्तु वः। स९सृष्टः प्राणो अस्तु वः। सं या वः प्रियास्तनुवः। सं प्रिया हृदयानि वः। आत्मा वो अस्तु सम्प्रियः। सम्प्रियास्तनुवो मम॥१७॥

कल्पेतां द्यावापृथिवी। कल्पन्तामप ओषधीः। कल्पन्तामग्नयः पृथक्। मम ज्यैष्ठ्याय सव्रताः। यैऽग्नयः समनसः। अन्तरा द्यावापृथिवी। वासन्तिकावृतं अग्नि कल्पमानाः। इन्द्रमिव देवा अग्नि सं विशन्तु। दिवस्त्वा वीर्येण। पृथिव्यै महिम्ना॥१८॥

अन्तरिक्षस्य पोषेण। सर्वपशुमादधे। अजीजनन्नमृतं मर्त्यासः। अस्त्रेमाणं तुरणिं वीडुजम्भम्। दश स्वसारो अगुर्वः समीचीः। पुमा९सं जातमग्नि स९रभन्ताम्। प्रजापतेस्त्वा प्राणेनाग्निं प्राणिमि। पृष्णः पोषेण मह्यम्। दीर्घायुत्वाय शतशारदाय। शत९ शरद्भ्य आयुषे वर्चसे॥१९॥

जीवात्वे पुण्याय। अहं त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्। ममासि योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं हव्यान्यग्ने। पुत्रः पित्रे लोककृज्जातवेदः। प्राणे त्वाऽमृतमादधामि। अन्नादमन्नाद्या। गोप्तां गुप्त्यै। सुगारुहपत्यो विदहन्नरातीः। उपसः श्रेयसीः श्रेयसीर्दधत्॥२०॥

अग्ने सपत्ना९ अप बाधमानः। रायस्पोषमिषमूर्जमस्मासु धेहि। इमा उ मामुपतिष्ठन्तु रायः। अग्निः प्रजाभिर्हि संवसेय। इहो इडां तिष्ठतु विश्वरूपी। मध्ये वसोर्दीदिहि जातवेदः। ओजसे बलाय त्वोद्यच्छे। वृषणे शुष्मायाऽऽयुषे वर्चसे। सपत्नतूरसि वृत्रतूः। यस्तं देवेषु महिमा सुवर्गः॥२१॥

यस्तं आत्मा पशुषु प्रविष्टः। पुष्टिर्या तं मनुष्येषु पप्रथे। तया नो अग्ने जुषमाणं एहि। दिवः पृथिव्याः पर्यन्तरिक्षात्। वातात्पशुभ्यो अध्योषधीभ्यः। यत्र यत्र जातवेदः सम्बभूथ। ततो नो अग्ने जुषमाणं एहि। प्राचीमनुं प्रदिशं प्रेहि विद्वान्। अग्नेरग्ने पुरो अग्निर्भवेह। विश्वा आशा दीद्यानो वि भाहि॥२२॥

ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। अन्वग्निरुषसामग्रमख्यत्। अन्वहानि प्रथमो जातवेदाः। अनु सूर्यस्य पुरुत्रा चं रश्मीन्। अनु द्यावापृथिवी आततान। विक्रमस्व महा९ असि। वेदिषन्मानुषेभ्यः। त्रिषु लोकेषु जागृहि। यदिदं दिवो यददः पृथिव्याः। संविदाने रोदसी सं बभूवतुः॥२३॥

तयोः पृष्ठे सीदतु जातवेदाः। शम्भूः प्रजाभ्यस्तनुवे स्योनः। प्राणं त्वाऽमृतं आ दधामि। अन्नादमन्नाद्या। गोप्तां गुप्त्यै। यतै शुक्र शुक्रं वर्चः शुक्रा तनूः। शुक्रं ज्योतिरजसम्। तेन मे

दीदिहि तेन त्वाऽऽदधे। अग्निनाऽग्ने ब्रह्मणा। आनशे व्यानशे सर्वमायुर्यानशे॥२४॥

नर्यं प्रजां मे गोपाय। अमृतत्वाय जीवसे। जातां जनिष्यमाणां च। अमृतं सत्ये प्रति-
ष्ठिताम्। अथर्वं पितुं मे गोपाय। रसमन्नमिहाऽऽयुषे। अदब्धायोऽशीततनो। अविषन्नः पितुं
कृणु। शशस्यं पशून्मे गोपाय। द्विपादो ये चतुष्पदः॥२५॥

अष्टाशफाश्च य इहाग्रे। ये चैकशफा आशुगाः। सप्रथं सभां मे गोपाय। ये च सभ्याः
सभासदः। तानिन्द्रियावतः कुरु। सर्वमायुरुपांसताम्। अहं बुध्निय मन्नं मे गोपाय। यमृषयस्त्रेविदा
विदुः। ऋचः सामानि यजूंषि। सा हि श्रीरमृतां सताम्॥२६॥

चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये। मृमृज्यमाना महते सौभगाय।
मह्यं धुक्ष्व यजमानाय कामान्। इहैव सन्तत्रं सतो वो अग्नयः। प्राणेन वाचा मनसा बिभर्मि। तिरो
मा सन्तमायुर्मा प्रहासीत्। ज्योतिषा वो वैश्वानरेणोपतिष्ठे। पञ्चधाऽग्नीन्व्यक्रामत्। विराट्स्मृष्टा
प्रजापतेः। ऊर्ध्वाऽऽरोहद्रोहिणी। योनिर्ग्रेः प्रतिष्ठितिः॥२७॥

विशन्तु नः पुरुचीर्विधेम निधाय यत्तेऽप्रदाहाय बृहत्यां ब्रह्मणा दवस्यत विश्ववारं इममृजते पुरोगां प्रजनयिष्यथो जनिष्यतेऽस्मै मम
महिम्ना वर्चसे दधंस्सुवर्गो भोहि सम्बभूवतुरायुर्यानशे चतुष्पदः सतां प्रजापतेर्द्वे च॥२७॥ [१]

नवैतान्यहानि भवन्ति। नव वै सुवर्गा लोकाः। यदेतान्यहान्युपयन्ति। नवस्वेव तथ्सुवर्गेषु
लोकेषु सन्निभः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति। अग्निष्टोमाः परः सामानः कार्या इत्याहुः। अग्निष्टोमसंमितः
सुवर्गो लोक इति। द्वादशाग्निष्टोमस्य स्तोत्राणि। द्वादश मासाः संवत्सरः। तत्तत्र सूक्ष्मम्। उक्थ्या
एव सप्तदशाः परः सामानः कार्याः॥२८॥

पशवो वा उक्थानि। पशूनामवरुद्धौ। विश्वजिदभिजितावग्निष्टोमौ। उक्थ्याः सप्तदशाः परः
सामानः। ते सऽस्तुता विराजमभि सं पद्यन्ते। द्वे चर्चावतिरिच्येते। एकया गौरतिरिक्तः।
एकयाऽऽयुरूनः। सुवर्गो वै लोको ज्योतिः। ऊर्ग्विराट्॥२९॥

सुवर्गमेव तेन लोकमभि जयन्ति। यत्परं राथन्तरम्। तत्परं मेऽहंकार्यम्। बृहद्वितीयै।
वैरूपं तृतीयै। वैराजं चतुर्थै। शाक्वरं पञ्चमे। रैवतं षष्ठे। तदं पृष्ठेभ्यो नयन्ति। सन्तनय एते
ग्रहा गृह्यन्ते॥३०॥

अतिग्राह्याः परः सामसु। इमानेवैतैर्लोकांश्चसन्तं न्वन्ति। मिथुना एते ग्रहा गृह्यन्ते।
अतिग्राह्याः परः सामसु। मिथुनमेव तैर्यजमाना अवरुन्धते। बृहत्पृष्ठं भवति। बृहद्वै सुवर्गो
लोकः। बृहत्तैव सुवर्गं लोकं यन्ति। त्रयस्त्रिंशि नाम सामं। माध्यं दिने पर्वमाने भवति॥३१॥

त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। देवता एवावरुन्धते। ये वा इतः परांश्च संवत्सरमुपयन्ति। न हैनं ते
स्वस्ति समंश्चुवते। अथ येऽमुतोऽर्वाश्चमुपयन्ति। ते हैनं स्वस्ति समंश्चुवते। एतद्वा अमुतो-
ऽर्वाश्चमुपयन्ति। यदेवम्। यो ह खलु वाव प्रजापतिः। स उवेवेन्द्रः। तदं देवेभ्यो नयन्ति॥३२॥

कार्या विराङ्गह्यन्ते पर्वमाने भवतीन्द्र एकं च॥५॥ [२]

सन्ततिर्वा एते ग्रहाः। यत्परः सामानः। विष्वान्दिवाकीर्त्यम्। यथा शालाये पक्षसी।
एव संवत्सरस्य पक्षसी। यदेतेन गृह्येन। विष्वची संवत्सरस्य पक्षसी व्यवस्रसेयाताम्।
आर्तिमाच्छेयुः। यदेते गृह्यन्ते। यथा शालाये पक्षसी मध्यमं वःशमभि संमायच्छति॥३३॥

एव संवत्सरस्य पक्षसी दिवाकीर्त्यमभि सं तन्वन्ति। नार्तिमाच्छन्ति। एकविंशमहर्भवति।
शुक्राग्रा ग्रहा गृह्यन्ते। प्रत्युत्तब्धे सयत्वाय। सौर्य एतदहः पशुरालभ्यते। सौर्योऽतिग्राह्यो
गृह्यते। अहरेव रूपेण समर्धयन्ति। अथो अह एवैष बलिर्हियते। सत्तैतदहरतिग्राह्यो
गृह्यन्ते॥३४॥

सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः। असावादित्यः शिरः प्रजानाम्। शीर्षन्नेव प्रजानां प्राणान्दधाति।
तस्मात्सप्त शीर्षन्प्राणाः। इन्द्रो वृत्रं हत्वा। असुरान्पराभाव्य। स इमाल्लोकानभ्यजयत्।
तस्यासौ लोकोऽनभिजित आसीत्। तं विश्वकर्मा भूत्वाऽभ्यजयत्। यद्वैश्वकर्मणो गृह्यते॥३५॥

सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै। प्र वा एतैस्माल्लोकाच्चयन्ते। ये वैश्वकर्मण गृह्यते। आदित्यः
श्वो गृह्यते। इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति। अन्योन्यो गृह्यते। विश्वान्येवान्येन
कर्माणि कुर्वाणा यन्ति। अस्यामन्येन प्रति तिष्ठन्ति। तावाऽपराधात्संवत्सरस्यान्योन्यो गृह्यते।
तावुभौ सह महान्ते गृह्यते। यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। उभयोर्लोकयोः प्रति तिष्ठन्ति। अर्क्यमुक्थं
भवति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ॥३६॥

समायच्छत्यतिग्राह्यो गृह्यन्ते गृह्यते संवत्सरस्यान्योन्यो गृह्यते पञ्च च॥४॥ [३]

एकविंश एष भवति। एतेन वै देवा एकविंशेन। आदित्यमित उत्तमं सुवर्गं
लोकमारोहयन्। स वा एष इत एकविंशः। तस्य दशावस्तादहानि। दश परस्तात्। स वा
एष विराज्युभयतः प्रतिष्ठितः। विराजि हि वा एष उभयतः प्रतिष्ठितः। तस्मादन्तरेमौ लोकौ
यन्। सर्वेषु सुवर्गेषु लोकेष्वभितपन्नेति॥३७॥

देवा वा आदित्यस्य सुवर्गस्य लोकस्य। पराचोऽतिपादादबिभयुः। तं छन्दोभिरदहं धृत्यै।
देवा वा आदित्यस्य सुवर्गस्य लोकस्य। अवाचोऽवपादादबिभयुः। तं पञ्चमी रश्मिभिरुदवयन्।
तस्मादेकविंशेऽहन्पञ्च दिवाकीर्त्यानि क्रियन्ते। रश्मयो वै दिवाकीर्त्यानि। ये गांयत्रे ते
गांयत्रीपूतंरयोः पर्वमानयोः॥३८॥

महादिवाकीर्त्यं होतुः पृष्ठम्। विकर्णं ब्रह्मसामम्। भासोऽग्निष्टोमः। अथैतानि पराणि।
परैर्वै देवा आदित्यं सुवर्गं लोकमपारयन्। यदपारयन्। तत्पराणां परत्वम्। पारयन्त्येनं
पराणि। य एवं वेद। अथैतानि स्फराणि। स्फरैर्वै देवा आदित्यं सुवर्गं लोकमस्फारयन्।
यदस्फारयन्। तत्स्फराणां स्फरत्वम्। स्फारयन्त्येनं स्फराणि। य एवं वेद॥३९॥

एति पर्वमानयोः स्फराणि पञ्च च॥३॥ [४]

अप्रतिष्ठां वा एते गच्छन्ति। येषां संवत्सरेऽनाप्तेऽथ। एकादशिन्याप्यते। वैष्णवं
वांमनमालभन्ते। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञमेवालभन्ते प्रतिष्ठित्यै। ऐन्द्राग्रमालभन्ते। इन्द्राग्री वै

देवानामयांतयामानौ। ये एव देवते अयांतयाम्नी। ते एवाऽऽलभन्ते॥४०॥

वैश्वदेवमालभन्ते। देवता एवावरुन्धते। द्यावापृथिव्या धेनुमालभन्ते। द्यावापृथिव्योरेव प्रति तिष्ठन्ति। वायव्यं वथ्समालभन्ते। वायुरेवैभ्यो यथाऽऽयतनाद्देवता अव रुन्धे। आदित्यामव वशामालभन्ते। इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति। मैत्रावरुणीमालभन्ते॥४१॥

मित्रेणैव यज्ञस्य स्विष्टं शमयन्ति। वरुणेन दुरिष्टम्। प्राजापत्यं तूपरं महाव्रत आलभन्ते। प्राजापत्योऽतिग्राह्यो गृह्यते। अहरेव रूपेण समर्धयन्ति। अथो अहं एवैष बलिर्हियते। आग्नेयमा लभन्ते प्रति प्रज्ञात्यै। अजपेत्वान् वा एते पूर्वैर्मासैरव रुन्धते। यदेते गुव्याः पशवं आलभ्यन्ते। उभयेषां पशूनामवरुद्धौ॥४२॥

यदतिरिक्तामेकादशिनीमालभेरन्। अप्रियं भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्येत। यद्वौ द्वौ पशू समस्येयुः। कनीय आयुः कुर्वीरन्। यदेते ब्राह्मणवन्तः पशवं आलभ्यन्ते। नाप्रियं भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्यते। न कनीय आयुः कुर्वते॥४३॥

ते एवालभन्ते मैत्रावरुणीमालभन्तेऽवरुद्धौ सुप्तं च॥४४॥

[५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा वृत्तोऽशयत्। तं देवा भूतानां रसं तेजः सम्भृत्य। तेनैवमभिपज्यन्। महानववर्तीति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। महद्व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। महतो व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। पञ्चविंशः स्तोमो भवति॥४४॥

चतुर्विंशत्यर्धमासः संवत्सरः। यद्वा एतस्मिन्संवत्सरेऽधि प्राजायत। तदन्नं पञ्चविंशमभवत्। मध्यतः क्रियते। मध्यतो ह्यन्नमशितं धिनोति। अथो मध्यत एव प्रजानामूर्ध्वीयते। अथ यद्वा इदमन्ततः क्रियते। तस्मादुदन्ते प्रजाः समेधन्ते। अन्ततः क्रियते प्रजननायेवा त्रिवृच्छिरो भवति॥४५॥

त्रेधाविहितं हि शिरः। लोमं छवीरस्थि। परांचा स्तुवन्ति। तस्मात्तत्सदृगेवा न मेद्यतोऽनु मेद्यति। न कश्यतोऽनु कश्यति। पञ्चदशोऽन्यः पक्षो भवति। सप्तदशोऽन्यः। तस्माद्द्वयां स्यन्यतरमर्धमभि पर्यावर्तन्ते। अन्यतरतो हि तद्वरीयः क्रियते॥४६॥

पञ्चविंश आत्मा भवति। तस्मान्मध्यतः पशवो वरिष्ठाः। एकविंशं पुच्छम्। द्विपदासु स्तुवन्ति प्रतिष्ठित्यै। सर्वेण सह स्तुवन्ति। सर्वेण ह्यात्मनाऽऽत्मन्वी। सहोत्पतन्ति। एकैकामुच्छिंषन्ति। आत्मन् ह्यङ्गानि बद्धानि। न वा एतेन सर्वः पुरुषः॥४७॥

यदित इतो लोमानि दतो नृखान्। परिमादः क्रियन्ते। तान्येव तेन प्रत्युप्यन्ते। औदुम्बरस्तल्पो भवति। ऊर्ग्वी अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। यस्य तल्पसद्यमनभिजितः स्यात्। स देवानां साम्यंक्षे। तल्पसद्यमभिजयानीति तल्पमारुह्योद्गायेत्। तल्पसद्यमेवाभि जयति॥४८॥

यस्य तल्पसद्यमभिजितः स्यात्। स देवानां साम्यंक्षे। तल्पसद्यं मा परांजेपीति तल्पमारुह्योद्गायेत्। न तल्पसद्यं परांजयते। प्लेङ्के शंसति। महो वै प्लेङ्कः। महस एवान्नाद्यस्या-

वरुद्धौ। देवासुराः संयन्ता आसन्। त आदित्ये व्यायच्छन्त। तं देवाः समजयन्॥४९॥

ब्राह्मणश्च शूद्रश्च चर्मकर्ते व्यायच्छेते। दैव्यो वै वर्णो ब्राह्मणः। असुर्यः शूद्रः। इमेऽराथ्सुरिमे सुभूतमक्रन्त्रित्यन्यतरो ब्रूयात्। इम उद्वासीकरिण इमे दुर्भूतमक्रन्त्रित्यन्यतरोः। यदेवैषां सुकृतं या राद्धिः। तदन्यतरोऽभि श्रीणाति। यदेवैषां दुष्कृतं याऽराद्धिः। तदन्यतरोऽप हन्ति। ब्राह्मणः सं जयति। अमुमेवाऽऽदित्यं भ्रातृव्यस्य संविन्दन्ते॥५०॥

भवति भवति क्रियते पुरुषो जयत्यजयञ्जयत्येकं च॥७॥

[६]

उद्धन्यमानं नवैतानि सन्ततिरेकविंश एषोऽप्रतिष्ठां प्रजापतिर्वृत्तः षट्॥६॥

उद्धन्यमानं शोचिष्केशोऽग्ने सपत्नानतिग्राह्या वैश्वदेवमालम्बन्ते पञ्चाशत्॥५०॥

उद्धन्यमानं संविन्दन्ते॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—१३०

आदितः दशिन्यः—१३०

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

देवा॑सुराः संय॑त्ता आसन्। ते दे॒वा वि॒जय॑मु॒पय॑न्तः। अ॒ग्नीषो॑म॒योस्तेज॑स्विनी॑स्त॒नूः स॒न्त्य॑दधत्। इ॒दमु॑ नो भविष्यति। यदि॑ नो जे॒ष्यन्ती॑ति। तेना॒ग्नीषो॑माव॒पाक्राम॑ताम्। ते दे॒वा वि॒जित्य॑। अ॒ग्नीषो॑माव॒न्वैच्छन्। तेऽ॒ग्निम॑न्व॒विन्द॑न्तु॒पूथ्स॑न्नम्। तस्य॑ वि॒भक्ती॑भिस्तेज॑स्विनी॑स्त॒नूः रवा॑रुन्धत॥१॥

ते सोम॑मन्व॒विन्दन्। तम॑घ्नन्। तस्य॑ यथाऽभि॒ज्ञाय॑ त॒नूर्व्य॑गृह्णत। ते ग्र॒हा अभ॑वन्। तद्ग्र॒हाणां ग्र॒हत्व॑म्। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ ग्र॒हा गृह्य॑न्ते। तस्य॑ त्वै॒व गृही॑ताः। नाना॑ऽऽग्नेयं पुनरा॒धेयं॑ कुर्यात्। यदना॑ग्नेयं पुनरा॒धेयं॑ कुर्यात्। व्य॒द्धमे॒व तत्॥२॥

अना॑ग्नेयं वा ए॒तत्क्रि॑यते। यथ्स॑मिध॒स्तनू॑नपा॒तमि॒डो ब॒र्हिर्य॑जति। उ॒भावा॑ग्नेयावाज्य॒भागौ स्या॑ताम्। अना॑ज्यभागौ भवत् इत्या॒हुः। यदु॒भावा॑ग्नेयाव॒न्वञ्चा॑विति। अ॒ग्नये॑ प॒र्वमा॒नायो॑त्तरः स्यात्। यत्प॒र्वमा॒नाया॑। तेना॒ऽऽज्य॑भागः। तेन॑ सौ॒म्यः। बुध॑न्वत्याग्नेयस्या॒ऽऽज्य॑भागस्य पुरो॒ऽनु॒वाक्या॑ भवति॥३॥

यथा॑ सु॒प्तं बो॒धय॑ति। ता॒दृगे॒व तत्। अ॒ग्निन्य॑क्ताः प॒त्नीसं॑या॒जाना॑मृचः स्युः। तेना॑ऽऽग्नेय॑ स॒र्वं भव॑ति। एक॒धा तेज॑स्विनी॑ दे॒वता॑मुपैतीत्या॒हुः। सैन॑मीश्वरा प्र॒दहु॑ इति। नेति॑ ब्रूयात्। प्र॒जन॑नं वा अ॒ग्निः। प्र॒जन॑नमे॒वोपै॑तीति। कृ॒तय॑जुः सम्भृ॑तसम्भार॒ इत्या॑हुः॥४॥

न सम्भृ॑त्याः सम्भाराः। न यजुः का॒र्यमि॑ति। अथो॒ खलु॑। सम्भृ॑त्या ए॒व सम्भाराः॑। का॒र्यं यजुः॑। पुनरा॒धेय॑स्य॒ समृ॑द्धौ। तेनो॒पा॒शु प्र॑चरति। एष्य॑ इ॒व वा ए॒षः। यत्पु॑नरा॒धेयः॑। यथो॒पा॒शु नृ॑ष्टमिच्छति॥५॥

ता॒दृगे॒व तत्। उ॒च्चैः स्वि॑ष्टकृतमुथ्य॑जति। यथा॑ नृ॒ष्टं वि॒त्वा प्रा॒हाय॑मिति। ता॒दृगे॒व तत्। एक॒धा तेज॑स्विनी॑ दे॒वता॑मुपैतीत्या॒हुः। सैन॑मीश्वरा प्र॒दहु॑ इति। तत्तथा॑ नोपैति। प्र॒या॒जा॒नूया॑जेष्वे॒व वि॒भक्तीः॑ कुर्यात्। यथा॑पूर्वमाज्य॒भागौ स्या॑ताम्। ए॒वं प॒त्नीसं॑या॒जाः॥६॥

तद्वै॒श्वान॑रव॒त्पूज॑न॒नव॑त्तरमुपैतीति। तदा॑हुः। व्य॒द्धं वा ए॒तत्। अना॑ग्नेयं वा ए॒तत्क्रि॑यत् इति। नेति॑ ब्रूयात्। अ॒ग्निं प्र॑थमं वि॒भक्ती॑नां यजति। अ॒ग्निमु॑त्त॒मं प॒त्नीसं॑या॒जाना॑म्। तेना॑ऽऽग्नेय॑म्। तेन॑ समृ॒द्धं क्रि॑यत् इति॥७॥

अ॒रुन्ध॑ते॒व तद्भव॑ति सम्भृ॑तसम्भार॒ इत्या॑हुरिच्छति॒ प॒त्नीसं॑या॒जा न॑वं च॥७॥

[१]

दे॒वा वै यथा॑दर्श॑ य॒ज्ञाना॑ह॒रन्त। यो॑ऽग्नि॒ष्टोम॑म्। य उ॒क्थ्य॑म्। यो॑ऽतिरा॒त्रम्। ते स॒हैव॑ सर्वे वा॒जप॑ये॒मप॑श्यन्। ते। अ॒न्यो॑ऽन्यस्मै॒ नाति॑ष्ठन्त। अ॒हम॑नेन॒ यजा॑ इति। तेऽब्रु॑वन्। आ॒जिम॑स्य धा॒वामे॑ति॥८॥

तस्मि॑न्ना॒जिम॑धावन्। तं बृ॒हस्प॑तिरु॒दज॑यत्। तेना॑यजत। स स्वा॒राज्य॑मगच्छत्। तमि॒न्द्रा-

ऽब्रवीत्। मामनेन याजयेति। तेनेन्द्रमयाजयत्। सोऽग्रं देवतानां पर्यैत्। अगच्छुश्स्वाराज्यम्। अतिष्ठन्तास्मै ज्यैष्ठ्याय॥१॥

य एवं विद्वान् वाजपेयं यजते। गच्छति स्वाराज्यम्। अग्रं समानानां पर्यैति। तिष्ठन्तेऽस्मै ज्यैष्ठ्याय। स वा एष ब्राह्मणस्य चैव राजन्यस्य च यज्ञः। तं वा एतं वाजपेय इत्याहुः। वाजाप्यो वा एषः। वाजः ह्येतेन देवा ऐप्सन्। सोमो वै वाजपेयः। यो वै सोमं वाजपेयं वेद॥१०॥

वाज्यैवेन पीत्वा भवति। आऽस्य वाजी जायते। अन्नं वै वाजपेयः। य एवं वेद। अत्यन्नम्। आऽस्यान्नादो जायते। ब्रह्म वै वाजपेयः। य एवं वेद। अत्ति ब्रह्मणाऽन्नम्। आऽस्य ब्रह्मा जायते॥११॥

वावै वाजस्य प्रसवः। य एवं वेद। करोति वाचा वीर्यम्। ऐनं वाचा गच्छति। अपिर्वर्तो वाचं वदति। प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्वाजपेयमधत्त। तं देवा अब्रुवन्। एष वाव यज्ञः। यद्वाजपेयः॥१२॥

अप्येव नोऽत्रास्त्विति। तेभ्य एता उज्जितीः प्रायच्छत्। ता वा एता उज्जितयो व्याख्यायन्ते। यज्ञस्य सर्वत्वाय। देवतानामनिर्भागाय। देवा वै ब्रह्मणश्चात्रस्य च शर्मलमपाघ्नन्। यद्ब्रह्मणः शर्मलमासीत्। सा गार्था नाराशः स्यभवत्। यदत्रस्य। सा सुरा॥१३॥

तस्माद्वायतश्च मत्तस्य च न प्रतिगृह्यम्। यत्प्रतिगृह्णीयात्। शर्मलं प्रतिगृह्णीयात्। सर्वा वा एतस्य वाचोऽवरुद्धाः। यो वाजपेययाजी। या पृथिव्यां याऽग्नौ या रथन्तरे। याऽन्तरिक्षे या वायौ या वामदेव्ये। या दिवि याऽऽदित्ये या बृहति। याऽप्सु यौषधीषु या वनस्पतिषु। तस्माद्वाजपेययाज्यात्विजीनः। सर्वा ह्यस्य वाचोऽवरुद्धाः॥१४॥

धावामेति ज्यैष्ठ्याय वेदं ब्रह्मा जायते वाजपेयः सुराऽऽत्विजीन् एकं च॥७॥ [२]

देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावारुन्धत। तदतिग्राह्यैरतिगृह्यावारुन्धत। तदतिग्राह्याणामतिग्राह्यत्वम्। यदतिग्राह्या गृह्यन्ते। यदेवान्यैर्ग्रहैर्यज्ञस्य नावं रुन्धे। तदेव तैरतिगृह्यावं रुन्धे। पञ्च गृह्यन्ते। पाङ्क्तौ यज्ञः। यावानेव यज्ञः। तमास्वाऽवं रुन्धे॥१५॥

सर्वे ऐन्द्रा भवन्ति। एकधैव यजमान इन्द्रियं दधति। सप्तदश प्राजापत्या ग्रहा गृह्यन्ते। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै। एकं यर्चा गृह्णाति। एकधैव यजमाने वीर्यं दधति। सोमग्रहाश्च सुराग्रहाश्च गृह्णाति। एतद्वै देवानां परममन्नम्। यथ्सोमः॥१६॥

एतन्मनुष्याणाम्। यथ्सुरा। परमेणैवास्मा अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमव रुन्धे। सोमग्रहान्गृह्णाति। ब्रह्मणो वा एतत्तेजः। यथ्सोमः। ब्रह्मण एव तेजसा तेजो यजमाने दधति। सुराग्रहान्गृह्णाति। अन्नस्य वा एतच्छर्मलम्। यथ्सुरा॥१७॥

अन्नस्यैव शर्मलेन शर्मलं यजमानादपहन्ति। सोमग्रहाश्च सुराग्रहाश्च गृह्णाति। पुमान् वै सोमः। स्त्री सुरा। तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय। आत्मानमेव

सोमग्रहैः स्पृणोति। जाया५ सुराग्रहैः। तस्माद्वाजपेययाज्यमुष्मिल्लोके स्त्रिय५ सम्भवति। वाजपेयाभिजितु५ ह्यस्य॥१८॥

पूर्वं सोमग्रहा गृह्यन्ते। अपरे सुराग्रहाः। पुरोऽक्ष५ सोमग्रहान्त्सादयति। पश्चादक्ष५ सुराग्रहान्। पापवस्यसस्य विधृत्यै। एष वै यजमानः। यथ्सोमः। अन्न५ सुरा॥ सोमग्रहा५श्च सुराग्रहा५श्च व्यतिषजति। अन्नाद्यैर्नैवेन५ व्यतिषजति॥१९॥

सम्पृचः स्थ सं मां भद्रेण पृङ्केत्याह। अन्नं वै भद्रम्। अन्नाद्यैर्नैवेन५ स५सृजति। अन्नस्य वा एतच्छर्मलम्। यथ्सुरा॥ पाप्मेव खलु वै शर्मलम्। पाप्मना वा एनमेतच्छर्मलेन व्यतिषजति। यथ्सोमग्रहा५श्च सुराग्रहा५श्च व्यतिषजति। विपृचः स्थ वि मां पाप्मना पृङ्केत्याह। पाप्मनैवेन५ शर्मलेन व्यावर्तयति॥२०॥

तस्माद्वाजपेययाजी पूतो मेध्यो दक्षिण्यः। प्राडुद्रवति सोमग्रहैः। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। प्रत्यङ्मुखसुराग्रहैः। इममेव तैर्लोकमभिजयति। प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः। यावदेव सत्यम्। तेन सूयते। वाजसृज्यः सुराग्रहान् हरन्ति। अनृतेनैव विश५ स५सृजति। हिरण्यपात्रं मधोः पूर्णं ददाति। मधव्योऽसानीति। एकधा ब्रह्मण उप हरति। एकधेव यजमान आयुस्तेजो दधाति॥२१॥ आत्वाऽव रुन्धे सोमः शर्मलं यथ्सुरा ह्यस्येन व्यतिषजति व्यावर्तयति सृजति चत्वारि च॥७॥ [३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। नाग्निष्टोमो नोक्थ्यः। न षोडशी नातिरात्रः। अथ कस्माद्वाजपेये सर्वं यज्ञकृतवोऽवरुध्यन्त इति। पशुभिरिति ब्रूयात्। आग्नेयं पशुमालभते। अग्निष्टोममेव तेनाव रुन्धे। ऐन्द्राग्नेनोक्थ्यम्। ऐन्द्रेण षोडशिनः स्तोत्रम्। सारस्वत्याऽतिरात्रम्॥२२॥

मारुत्या बृहत् स्तोत्रम्। एतावन्तो वै यज्ञकृतवः। तान्पशुभिरैवाव रुन्धे। आत्मानमेव स्पृणोत्यग्निष्टोमेन। प्राणापानाबुक्थ्येन। वीर्यं षोडशिनः स्तोत्रेण। वाचमतिरात्रेण। प्रजां बृहत् स्तोत्रेण। इममेव लोकमभिजयत्यग्निष्टोमेन। अन्तरिक्षमुक्थ्येन॥२३॥

सुवर्गं लोकं षोडशिनः स्तोत्रेण। देवयानानेव पथ आरोहत्यतिरात्रेण। नाकं रोहति बृहत् स्तोत्रेण। तेजं एवाऽऽत्मन्यत आग्नेयेन पशुना। ओजो बलमैन्द्राग्नेन। इन्द्रियमैन्द्रेण। वाचं सारस्वत्या। उभावेव देवलोकं च मनुष्यलोकं चाभिजयति मारुत्या वशया। सप्तदश प्राजापत्यान्पशुनालभते। सप्तदशः प्रजापतिः॥२४॥

प्रजापतेरायै। श्यामा एकैरूपा भवन्ति। एवमिव हि प्रजापतिः समृद्धौ। तान्पयैग्निकृतानुष्मृजति। मरुतो यज्ञमजिघांसन्प्रजापतेः। तेभ्य एतां मारुतीं वशामालभत। तयैवानांशमयत्। मारुत्या प्रचर्य। एतान्शंजपयेत्। मरुत एव शमयित्वा॥२५॥

एतैः प्रचरति। यज्ञस्याघाताय। एकधा वपा जुहोति। एकदेवत्या हि। एते। अथो एकधेव यजमाने वीर्यं दधाति। नैवारणे सप्तदशशरावेणैतर्हि प्रचरति। एतत्पुरोडाशा ह्येते। अथो पशूनामेव छिद्रमपि दधाति। सारस्वत्योत्तमया प्रचरति। वागवै सरस्वती। तस्मात्प्राणानां

वागुत्तमा। अथो प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति। प्रजापतिरुहि वाक्। अपन्नदती भवति। तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्ति॥२६॥

अतिरात्रमन्तरिक्षमुक्थ्येन प्रजापतिः शमयित्वात्तमया प्रचरति षट् च॥५॥ [४]

सावित्रं जुहोति कर्मणः कर्मणः पुरस्तात्। कस्तद्वेदेत्याहुः। यद्वाजपेयस्य पूर्वं यदपरमिति। सवितृप्रसूत एव यथापूर्वं कर्माणि करोति। सर्वनेसवने जुहोति। आक्रमणमेव तथ्येतुं यजमानः कुरुते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति न इत्याह। वाग्वै देवानां पुराऽन्नमासीत्। वाचमेवास्मा अन्नं स्वदयति॥२७॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै। वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमित्याह। यच्चैवेयम्। यच्चास्यामधि। तदेवाव रुन्धे। अथो तस्मिन्नेवोभयेऽभिषिच्यते। अप्स्वन्तरमृतमप्सु भेषजमित्यश्वान्पलूलयति। अप्सु वा अश्वस्य तृतीयं प्रविष्टम्। तदनुवेनन्ववप्लवते। यदप्सु पलूलयति॥२८॥

यदेवास्याप्सु प्रविष्टम्। तदेवाव रुन्धे। बहु वा अश्वोऽमेध्यमुपगच्छति। यदप्सु पलूलयति। मेध्यानेवैनान्करोति। वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वेत्याह। एता वा एतं देवता अग्रे अश्वमयुञ्जन्। तामिरेवैनान् युनक्ति। स्वस्योज्जित्यै। यजुषा युनक्ति व्यावृत्त्यै॥२९॥

अपात्रपादाशुहेमन्त्रिति सम्मार्ष्टि। मेध्यानेवैनान्करोति। अथो स्तोत्र्यैवैनानाजि संरिष्यतः। विष्णुक्रमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वेमाल्लोकानभिजयति। वैश्वदेवो वै रथः। अङ्गौ न्यङ्कावभितो रथं यावित्याह। या एव देवता रथे प्रविष्टाः। ताभ्यं एव नमस्करोति। आत्मनोऽनार्त्यै। अशमरथं भावुकोऽस्य रथो भवति। य एवं वेद॥३०॥

स्वदयति पलूलयति व्यावृत्त्या अनार्त्यै द्वे च॥४॥ [५]

देवस्याह* सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं जेपमित्याह। सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वाजमुञ्जयति। देवस्याह* सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वर्षिष्ठं नाकं रुहेयमित्याह। सवितृप्रसूत एव ब्रह्मणा वर्षिष्ठं नाकं रोहति। चात्वाले रथचक्रं निर्मितं रोहति। अतो वा अङ्गिरस उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्। साक्षादेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति। आवैष्टयति। वज्रो वै रथः। वज्रैणैव दिशोऽभिजयति॥३१॥

वाजिना* सामं गायते। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवाव रुन्धे। वाचो वर्षं देवेभ्योऽपाक्रामत्। तद्वनस्पतीन्प्राविशत्। सैषा वाग्वनस्पतिषु वदति। या दुन्दुभौ। तस्माद्दुन्दुभिः सर्वा वाचोऽतिवदति। दुन्दुभीन्धस्माग्रन्ति। परमा वा एषा वाक्॥३२॥

या दुन्दुभौ। परमयैव वाचाऽवरां वाचमव रुन्धे। अथो वाच एव वर्षं यजमानोऽव रुन्धे। इन्द्राय वाचं वदतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजमजयित्याह। एष वा एतर्हीन्द्रः। यो यजते। यजमान एव वाजमुञ्जयति। सप्तदश प्रव्याधानाजि धावन्ति। सप्तदश* स्तोत्रं भवति। सप्तदशसप्तदश दीयन्ते॥३३॥

सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै। अर्वाऽसि सप्तिरसि वाज्यंसीत्याह। अग्निर्वा अर्वा। वायुः सप्तिः। आदित्यो वाजी। एताभिरेवास्यै देवताभिर्देवरथं युनक्ति। प्रष्टिवाहिनं युनक्ति। प्रष्टिवाही वै देवरथः। देवरथमेवास्यै युनक्ति॥३४॥

वाजिनो वाजं धावत काष्ठां गच्छतेत्याह। सुवर्गो वै लोकः काष्ठा। सुवर्गमेव लोकं यन्ति। सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति। य आजिं धावन्ति। प्राञ्चो धावन्ति। प्राड्वि हि सुवर्गो लोकः। चतसृभिरनु मन्त्रयते। चत्वारि छन्दांसि। छन्दाभिरेवैनान्सुवर्गं लोकं गमयति॥३५॥

प्र वा एतैस्माल्लोकाच्चवन्ते। य आजिं धावन्ति। उदं च आवर्तन्ते। अस्मादेव तेनं लोकान्नयन्ति। रथविमोचनीयं जुहोति प्रतिष्ठित्यै। आ मा वाजस्य प्रसवो जंगम्यादित्याह। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवाव रुन्धे। यथालोकं वा एत उञ्जयन्ति। य आजिं धावन्ति॥३६॥

कृष्णलं कृष्णलं वाजसृष्ट्यः प्रयच्छति। यमेव ते वाजं लोकमुञ्जयन्ति। तं परिक्रीयाव रुन्धे। एकधा ब्रह्मण उपहरति। एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति। देवा वा ओषधीष्वजिमयुः। ता बृहस्पतिरुदजयत्। स नीवारान्निरवृणीत। तन्नीवाराणां नीवारत्वम्। नैवारश्चरुर्भवति॥३७॥

एतद्वै देवानां परममन्नम्। यन्नीवाराः। परमेणैवास्मा अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमव रुन्धे। सप्तदशशरावो भवति। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै। क्षीरे भवति। रुचमेवास्मिन्दधाति। सर्पिष्वान्भवति मेथ्यत्वायै। बारुहस्पत्यो वा एष देवतया॥३८॥

यो वाजपेयं यजते। बारुहस्पत्य एष चरुः। अश्वान्सरिष्यतः ससृषश्चाव घ्रापयति। यमेव ते वाजं लोकमुञ्जयन्ति। तमेवाव रुन्धे। अर्जीजिपत वनस्पतय इन्द्रं वाजं विमुच्यध्वमिति दुन्दुभीन् विमुञ्चति। यमेव ते वाजं लोकमिन्द्रियं दुन्दुभयं उञ्जयन्ति। तमेवाव रुन्धे॥३९॥

अभिजयति वा एषा वाग्दीयन्तेऽस्मे युनक्ति गमयति य आजिं धावन्ति भवति देवतयाष्टौ च॥१॥ [६]

तार्प्यं यजमानं परिधापयति। यज्ञो वै तार्प्यम्। यज्ञेनैवैनं समर्धयति। दुर्भमयं परिधापयति। पवित्रं वै दुर्भाः। पुनात्येवैनम्। वाजं वा एषोऽवरोरुथसते। यो वाजपेयं यजते। ओषधयः खलु वै वाजः। यदुर्भमयं परिधापयति॥४०॥

वाजस्यावरुद्धै। जाय एहि सुवो रोहावेत्याह। पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै। सप्तदशारत्निरूपो भवति। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै। तूपरश्चतुरश्रिर्भवति। गौधूमं चपालम्। न वा एते ब्रीहयो न यवाः। यद्गोधूमः॥४१॥

एवमिव हि प्रजापतिः समृद्धै। अथो अमुमेवास्यै लोकमन्नवन्तं करोति। वासोभिर्वेष्टयति। एष वै यजमानः। यद्यूपः। सर्वदेवत्यं वासः। सर्वाभिरेवैनं देवताभिः समर्धयति। अथो आक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते। सुवर्गस्य लोकस्य समृद्धै। द्वादश वाजप्रसवीयानि जुहोति॥४२॥

द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरेमेव प्रीणाति। अथो संवत्सरेमेवास्मा उपदधाति।

सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्यैः दशभिः कल्पैः रोहति। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। प्राणानेव यथास्थानं कल्पयित्वा। सुवर्गं लोकमेति। एतावद्वै पुरुषस्य स्वम्॥४३॥

यावत्प्राणाः। यावदेवास्यास्ति। तेन सह सुवर्गं लोकमेति। सुवर्देवाः अङ्गन्मेत्याह। सुवर्गमेव लोकमेति। अमृता अभूमेत्याह। अमृतमिव हि सुवर्गो लोकः। प्रजापतेः प्रजा अभूमेत्याह। प्राजापत्यो वा अयं लोकः। अस्मादेव तेन लोकान्नैति॥४४॥

समहं प्रजया सं मया प्रजेत्याह। आमेवैतामा शास्ते। आसुपुटेघ्नन्ति। अन्नं वा इयम्। अन्नाद्येनैवेन समर्धयन्ति। ऊषैघ्नन्ति। एते हि साक्षादन्नम्। यदूषाः। साक्षादेनमन्नाद्येन समर्धयन्ति। पुरस्तात्प्रत्यश्च घ्नन्ति॥४५॥

पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यतैः शीरुषतो घ्नन्ति। शीरुषतो ह्यन्नमद्यतैः दिग्भ्यो घ्नन्ति। दिग्भ्य एवास्मा अन्नाद्यमवरुन्धते। ईश्वरो वा एष पराङ्मुदधः। यो यूपः रोहति। हिरण्यमध्यवरोहति। अमृतं वै हिरण्यम्। अमृतं सुवर्गो लोकः॥४६॥

अमृत एव सुवर्गं लोके प्रति तिष्ठति। शतमानं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। पुष्ट्यै वा एतद्रूपम्। यदजा। त्रिः संवत्सरस्यान्यान्यशून्यरि प्रजायते। बस्ताजिनमध्यवं रोहति। पुष्ट्यामेव प्रजनने प्रति तिष्ठति॥४७॥

परिधापयति गोधूमा जुहोति स्वं नैति प्रत्यश्च घ्नन्ति लोको नव च॥८॥ [७]

सप्तान्नहोमाङ्गुहोति। सप्त वा अन्नानि। यावन्त्येवान्नानि। तान्येवाव रुन्धे। सप्त ग्राम्या ओषधयः। सप्ताण्याः। उभर्याषामवरुद्धौ। अन्नस्यान्नस्य जुहोति। अन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ। यद्वाजपेययाज्यनवरुद्धस्याशनीयात्॥४८॥

अवरुद्धेन व्युद्धेत। सर्वस्य समवदायं जुहोति। अनवरुद्धस्यावरुद्धौ। औदुम्बरेण सुवेणं जुहोति। ऊर्ग्व अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह। सवितुः प्रसूत एवैनं ब्रह्मणा देवताभिर्भिषिञ्चति। अन्नस्यान्नस्याभिषिञ्चति। अन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ॥४९॥

पुरस्तात्प्रत्यश्चमभिषिञ्चति। पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यतैः शीरुषतोऽभिषिञ्चति। शीरुषतो ह्यन्नमद्यतैः। आ मुखादन्ववन्सावयति। मुखत एवास्मा अन्नाद्यं दधाति। अग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। एष वा अग्नेः सवः। तेनैवेनमभिषिञ्चति। इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह॥५०॥

इन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति। बृहस्पतैस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवेनमभिषिञ्चति। सोमग्रहाः श्वावदानीयानि चत्विर्गभ्य उपहरन्ति। अमुमेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। सुराग्रहाः श्वानवदानीयानि च वाजसृद्धः। इममेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। अथो उभर्याष्वेवाभिषिञ्चते। विमाथं कुर्वते वाजसृतः॥५१॥

इन्द्रियस्यावरुद्धौ। अनिरुक्ताभिः प्रातः सवने स्तुवते। अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै

वाजवतीभिर्माध्यं दिने। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवाव रुन्धे। शिपिविष्टवतीभिस्तृतीयसवने। यज्ञो वै विष्णुः। पशवः शिपिः। यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति। बृहदन्त्यं भवति। अन्तमेवेनं श्रिये गमयति॥५२॥

अशनीयादन्नस्यान्नस्यावच्छा इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह वाजसुतः शिपिस्त्रीणि च॥५॥ [८]

नृषदं त्वेत्याह। प्रजा वै नृन्। प्रजानामेवैतेन सूयते। द्रुषदमित्याह। वनस्पतयो वै द्रु। वनस्पतीनामेवैतेन सूयते। भुवनसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। भुवनमग्निति वै तमाहुः। भुवनमेवैतेन गच्छति॥५३॥

अप्सुषदं त्वा घृतसदमित्याह। अपामेवैतेन घृतस्य सूयते। व्योमसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। व्योमाग्निति वै तमाहुः। व्योमेवैतेन गच्छति। पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्षसदमित्याह। एषामेवैतेन लोकानां सूयते। तस्माद्वाजपेययाजी न कश्चन प्रत्यवरोहति। अपीव हि देवतानां सूयते॥५४॥

नाकसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। नाकमग्निति वै तमाहुः। नाकमेवैतेन गच्छति। ये ग्रहाः पञ्चजनीना इत्याह। पञ्चजनानामेवैतेन सूयते। अपा रसमुद्वयसमित्याह। अपामेवैतेन रसस्य सूयते। सूर्यरश्मिं समाभृतमित्याह सशुक्रत्वाय॥५५॥

गच्छति सूयते नवं च॥३॥ [९]

इन्द्रो वृत्रं हत्वा। असुरान्पराभाव्यं। सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छत्। ते पितरः पूर्वद्युरागच्छन्। पितॄन् यज्ञोऽगच्छत्। तं देवाः पुनरयाचन्त। तमैभ्यो न पुनरददुः। तैर्ब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ वः पुनर्दास्यामः। अस्मभ्यमेव पूर्वद्युः क्रियाता इति॥५६॥

तमैभ्यः पुनरददुः। तस्मात्पितृभ्यः पूर्वद्युः क्रियते। यत्पितृभ्यः पूर्वद्युः करोति। पितृभ्य एव तद्यज्ञं निष्क्रीय यजमानः प्रतनुते। सोमाय पितृपीताय स्वधा नम इत्याह। पितुरेवाधि सोमपीथमव रुन्धे। न हि पिता प्रमीयमाण आहैष सोमपीथ इति। इन्द्रियं वै सोमपीथः। इन्द्रियमेव सोमपीथमव रुन्धे। तेनेन्द्रियेण द्वितीयां जायामभ्यश्नुते॥५७॥

एतद्वै ब्राह्मणं पुरा वाजवश्रवसा विदामक्रन्। तस्मात्ते द्वे द्वे जाये अभ्याक्षत। य एवं वेदं। अभि द्वितीयां जायामभ्यश्नुते। अग्रयं कव्यवाहनाय स्वधा नम इत्याह। य एव पितृणामग्निः। तं प्रीणाति। तिस्र आहुतीर्जुहोति। त्रिनिर्दधाति। षट्त्सं पद्यन्ते॥५८॥

षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। तूष्णीं मेक्षणमादधाति। अस्ति वा हि षष्ठ ऋतुर्न वा। देवान् वै पितृन्प्रीतान्। मनुष्याः पितरोऽनु प्रपिपते। तिस्र आहुतीर्जुहोति। त्रिनिर्दधाति। षट्त्सं पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः॥५९॥

ऋतवः खलु वै देवाः पितरः। ऋतूनेव देवान्पितृन्प्रीणाति। तान्प्रीतान्। मनुष्याः पितरोऽनु प्रपिपते। सकृदाच्छिन्नं बर्हिर्भवति। सकृदिह पितरः। त्रिनिर्दधाति। तृतीये वा इतो लोके

पितरः। तानेव प्रीणाति। पराडावर्तते॥६०॥

ह्रीका हि पितरः। ओष्मणो व्यावृत उपास्ते। ऊष्मभागा हि पितरः। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। प्राश्या (३) न प्राश्या (३) मिति। यत्प्राश्यात्। जन्ममन्त्रमद्यात्। प्रमायुकः स्यात्। यन्न प्राश्यात्। अर्हविः स्यात्॥६१॥

पितृभ्य आर्चयेत्। अवघ्रेयमेव। तन्नेव प्राशितं नेवाप्राशितम्। वीरं वा वै पितरः प्रयन्तो हरन्ति। वीरं वा ददति। दशां छिनत्ति। हरणभागा हि पितरः। पितृनेव निरवदयते। उत्तर आयुषि लोमं छिन्दीत। पितृणां ह्येतर्हि नेदीयः॥६२॥

नमस्करोति। नमस्करो हि पितृणाम्। नमो वः पितरो रसाय। नमो वः पितरः शुष्माय। नमो वः पितरो जीवाय। नमो वः पितरः स्वधायै। नमो वः पितरो मन्यवै। नमो वः पितरो घोराय। पितरो नमो वः। य एतस्मिंल्लोके स्थः॥६३॥

युष्मास्तेऽनु। यैस्मिंल्लोके। मां तेऽनु। य एतस्मिंल्लोके स्थः। यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त। यैस्मिंल्लोके। अहं तेषां वसिष्ठो भूयासमित्याह। वसिष्ठः समानानां भवति। य एवं विद्वान्पितृभ्यः करोति। एष वै मनुष्याणां यज्ञः॥६४॥

देवानां वा इतरं यज्ञाः। तेन वा एतत्पितृलोके चरति। यत्पितृभ्यः करोति। स ईश्वरः प्रमेतोः। प्रजापत्ययर्चा पुनरैति। यज्ञो वै प्रजापतिः। यज्ञेनैव सह पुनरैति। न प्रमायुको भवति। पितृलोके वा एतद्यजमानश्चरति। यत्पितृभ्यः करोति। स ईश्वर आर्तिमातौः। प्रजापतिस्त्वावैनं तत् उन्नैतुमर्हतीत्याहुः। यत्प्राजापत्ययर्चा पुनरैति। प्रजापतिरेवैनं तत् उन्नयति। नार्तिमाच्छति यजमानः॥६५॥

इत्यंशुते पद्यन्ते पद्यन्ते षड्वा ऋतवो वर्ततेऽर्हविः स्यान्नेदीयः स्थ यज्ञो यजमानश्चरति यत्पितृभ्यः करोति पञ्च च॥१०॥[१०]

देवासुरा अग्नीषोमयोर्देवा वै यथादर्शं देवा वै यदन्यैर्ग्रहैर्ब्रह्मवादिनो नाग्निष्टोमो न सावित्रं देवस्याहं तार्ष्यं सप्तात्रहोमावृषदं त्वेन्द्रो वृत्रं हत्वा दर्शः॥१०॥

देवासुरा वाज्यैवेनं तस्माद्वाजपेययाजी देवस्याहं वाजस्यावरुद्धा इन्द्रियमेवास्मिन् ह्रीका हि पितरः पञ्चषष्टिः॥६५॥

देवासुरा यजमानः॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—१९५

आदितः दशिन्यः—१९५

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

उभये वा एते प्रजापतेरध्यंसृज्यन्त। देवाश्चासुराश्च। तान्न व्यजानात्। इमं॑ऽन्य इमं॑ऽन्य इति। स देवान्॑ऽशूनं करोत्। तानभ्य॑षुणोत्। तान्प॒वित्रेणा॑पुनात्। तान्प॒रस्त॑त्प॒वित्रस्य॑ व्यगृह्णात्। ते ग्रहा॑ अभवन्। तद्ग्रहा॑णां ग्रहत्वम्॥१॥

देवता॑ वा एता यजमानस्य गृहे गृह्यन्ते। यद्ग्रहाः॑। विदुरे॑न देवाः। यस्यै॒वं विदुष॑ एते ग्रहा॑ गृह्यन्ते। एषा वै सोम॑स्याऽऽहुतिः। यदु॒पा॒शुः। सोमै॑न देवा॑ऽस्तर्पया॑णीति॒ खलु॑ वै सोमै॑न यजते। यदु॒पा॒शुं जुहोति॑। सोमै॑नैव तद्देवा॑ऽस्तर्पयति। यद्ग्रहा॑ जुहोति॑॥२॥

देवा एव तद्देवानां॑च्छन्ति। यच्च॑मसां जुहोति॑। तेनै॒वानुरूपेण॑ यजमानः सुव॑र्गं लोकमेति। किं न्वैतदग्रं॑ आसीदित्याहुः। यत्पात्रा॑णीति। इयं वा एतदग्रं॑ आसीत्। मृन्मया॑नि वा एतान्या॑सन्। तैर्दे॒वा न व्यावृ॑तमगच्छन्। त एतानि॑ दारु॒मया॑णि पात्रा॑ण्यपश्यन्। तान्य॑कुर्वत॥३॥

तैर्वै ते व्यावृ॑तमगच्छन्। यद्दारु॒मया॑णि पात्रा॑णि भवन्ति। व्यावृ॑तमेव तैर्यज॑मानो गच्छति। यानि॑ दारु॒मया॑णि पात्रा॑णि भवन्ति। अमु॑मेव तैर्लोक॑मभिजयति। यानि॑ मृन्मया॑नि। इममे॒व तैर्लोक॑मभिजयति। ब्रह्म॑वादिनो वदन्ति। काश्च॑तस्रः स्था॒लीर्वाय॑व्याः सोम॑ग्रह॑णीरिति। देवा वै पृ॒श्निम॑दुहन्॥४॥

तस्या॑ एते स्तना॑ आसन्। इयं वै पृ॒श्निः। तामा॑दित्या आ॑दित्यस्था॒ल्या चतु॑ष्पदः प॒शून्दुह॑न्। यदा॑दित्यस्था॒ली भव॑ति। चतु॑ष्पद एव तया॑ प॒शून् यज॑मान इमां दुहे। तामिन्द्र॑ उक्थ्यस्था॒ल्येन्द्रि॒यम॑दुहत्। यदु॒क्थ्यस्था॒ली भव॑ति। इन्द्रि॒यमे॒व तया॑ यज॑मान इमां दुहे। तां विश्वे॑ देवा आ॑ग्रयणस्था॒ल्योर्ज॑मदुहन्। यदा॑ग्रयणस्था॒ली भव॑ति॥५॥

ऊर्ज॑मेव तया॑ यज॑मान इमां दुहे। तां म॑नुष्या॑ ध्रुवस्था॒ल्याऽऽयुर॑दुहन्। यद्ध्रु॒वस्था॒ली भव॑ति। आयु॑रेव तया॑ यज॑मान इमां दुहे। स्था॒ल्या गृह्णा॑ति। वाय॑व्येन जुहोति। तस्मा॑दन्ये॒न पात्रे॑ण प॒शून्दुह॑न्ति। अन्ये॒न प्रति॑गृह्णन्ति। अथो॑ व्यावृ॑तमेव तद्यज॑मानो गच्छति॥६॥

ग्रहत्वं ग्रहा॑ जुहोत्य॑कुर्वतादुहन्नाग्रयणस्था॒ली भव॑ति नवं च॥६॥

[१]

युव॑ः सुरा॑ममश्विना। नमु॑चावासुरे सचा॑। वि॒पि॒पा॒ना शु॑भस्पती। इन्द्रं॑ कर्म स्वावतम्। पुत्र॑मिव पि॒तरा॑वश्विनोभा। इन्द्रा॑वतं कर्मणा द॒ःसना॑भिः। यथ्सुरा॑मं व्य॒पिबुः शची॑भिः। सर॑स्वती त्वा मघव॑न्नभीष्णात्। अहा॑व्यग्रे ह॒विरा॑स्येते। सू॒चीव॑ घृतं च॒मू इव॑ सोमः॥७॥

वाज॑सनि॑ र॒यिम॑स्मे सुवीरम्। प्र॒शस्तं॑ धेहि य॒शसं॑ बृहन्तम्। यस्मि॑न्नश्वा॑स ऋष॑भास उ॒क्षणः। व॒शा मे॒षा अ॒वसृ॑ष्टास आहु॑ताः। की॒ला॒लपे॑ सोम॑पृष्ठाय वे॒धसे॑। हृदा॑ म॒तिं ज॑नय चारु॑मग्नयै। नाना॑ हि वा॑ देव॒हि॒तु॑ सदा॑ मि॒तम्। मा स॑ऽसृ॒क्षाथां पर॑मे व्योम॑न्। सुरा॑ त्वमसि॑ शु॒ष्मिणी॑ सोमं ए॒षः। मा मा॑ हि॒ःसीः स्वां॑ योनि॑मावि॒शन्॥८॥

यदत्र शिष्टं रसिनः सुतस्य। यदिन्द्रो अपिबच्छवीभिः। अहं तदस्य मनसा शिवेन। सोमं राजानमिह भक्षयामि। द्वे स्रुती अश्रुणवं पितृणाम्। अहं देवानामुत मर्त्यानाम्। ताभ्यामिदं विश्वं भुवन् समेति। अन्तरा पूर्वमपरं च केतुम्। यस्ते देव वरुण गायत्रछन्दाः पाशः। तं त एतेनाव यजे॥९॥

यस्ते देव वरुण त्रिष्टुछन्दाः पाशः। तं त एतेनाव यजे। यस्ते देव वरुण जगतीछन्दाः पाशः। तं त एतेनाव यजे। सोमो वा एतस्य राज्यमादत्ते। यो राजा सत्राज्यो वा सोमैव यजते। देवसुवामेतानि हवीरपि भवन्ति। एतावन्तो वै देवानां स्वाः। त एवास्मै सुवान्प्रयच्छन्ति। त एनं पुनः सुवन्ते राज्याय। देवसू राजा भवति॥१०॥

सोमं आविशन् यजे राज्यायैकं च॥४॥

[२]

उदस्थाद्देव्यदितिर्विश्वरूपी। आयुर्यज्ञपतावधात्। इन्द्राय कृण्वती भागम्। मित्राय वरुणाय च। इयं वा अग्निहोत्री। इयं वा एतस्य निषीदति। यस्याग्निहोत्री निषीदति। तामुत्थापयेत्। उदस्थाद्देव्यदिति रिति। इयं वै देव्यदितिः॥११॥

इमामेवास्मा उत्थापयति। आयुर्यज्ञपतावधादित्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति। इन्द्राय कृण्वती भागं मित्राय वरुणाय चेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अर्वाते वा एषैतस्य पाप्मानं प्रतिख्याय निषीदति। यस्याग्निहोत्र्युपसृष्टा निषीदति। तां दुग्ध्वा ब्राह्मणाय दद्यात्। यस्यान्नं नाद्यात्। अर्वातेमेवास्मिन्पाप्मानं प्रतिमुञ्चति॥१२॥

दुग्ध्वा ददाति। न ह्यदृष्टा दक्षिणा दीयते। पृथिवी वा एतस्य पयः प्रविशति। यस्याग्निहोत्रं दुह्यमानं स्कन्दति। यद्यदुग्धं पृथिवीमसक्तं। यदोषधीरप्यसंरुद्यदपः। पयो गृहेषु पयो अग्नियासु। पयो वृक्षेषु पयो अस्तु तन्मयीत्याह। पय एवाऽऽत्मन गृहेषु पशुषु धत्ते। अप उपसृजति॥१३॥

अद्विरेवैनदाप्रोति। यो वै यज्ञस्यार्ते नानार्तं ससृजति। उभे वै ते तर्ह्यार्च्छतः। आर्च्छति खलु वा एतदग्निहोत्रम्। यदुह्यमानं स्कन्दति। यदभिदुह्यात्। आर्ते नानार्तं यज्ञस्य ससृजेत्। तदेव यादृक्कीदृक् होतव्यम्। अथान्यां दुग्ध्वा पुनरहोतव्यम्। अनार्तेनैवार्तं यज्ञस्य निष्करोति॥१४॥

यद्यद्वृतस्य स्कन्देत्। यत्ततोऽहत्वा पुनरेयात्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्। यत्र स्कन्देत्। तन्निषद्य पुनर्गृह्णीयात्। यत्रैव स्कन्दति। तत् एवैनत्पुनर्गृह्णीति। तदेव यादृक्कीदृक् होतव्यम्। अथान्यां दुग्ध्वा पुनरहोतव्यम्। अनार्तेनैवार्तं यज्ञस्य निष्करोति॥१५॥

वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते। यस्याग्निहोत्रेऽधिश्चिते श्वाऽन्तरा धावन्ति। रुद्रः खलु वा एषः। यदग्निः। यद्गामन्वत्या वर्तयेत्। रुद्राय पशूनपि दध्यात्। अपशुर्यजमानः स्यात्। यदपोऽन्वतिषिञ्चेत्। अनाद्यमग्रेरपः। अनाद्यमभ्यामपि दध्यात्। गार्हपत्याद्भस्मादायं। इदं विष्णुर्विचक्रम् इति वैष्णव्यर्चाऽऽहवनीयाद्ध्वंसयन्नुद्रवेत्। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञेनैव यज्ञं सं

तनोति। भस्मना पदमपि वपति शान्त्यै॥१६॥

वै देव्यदितिर्मुञ्चति सृजति करोति करोत्याभ्यामपि दध्यात् पञ्च च॥६॥ [३]

नि वा एतस्याऽऽहवनीयो गार्हपत्यं कामयते। निगार्हपत्य आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽग्निं निम्रोचति। दर्भेण हिरण्यं प्रबद्धं पुरस्ताद्धरेत्। अथाग्निम्। अथाग्निहोत्रम्। यद्धिरण्यं पुरस्ताद्धरति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेवैनं पश्यन्नुद्धरति। यदग्निं पूर्वं हृत्यथाग्निहोत्रम्॥१७॥

भागधेयैनेवैनं प्रणयति। ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्। ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः। सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति। अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत्। व्रतमेव हृतमनुं प्रियते। अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति। यस्ताम्यति। अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽग्निं निम्रोचति॥१८॥

पुनः समन्यं जुहोति। अन्तैनेवान्तं यज्ञस्य निष्करोति। वरुणो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽग्निं निम्रोचति। वारुणं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते। नि वा एतस्याऽऽहवनीयो गार्हपत्यं कामयते। नि गार्हपत्य आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। चतुर्गृहीतमाज्यं पुरस्ताद्धरेत्॥१९॥

अथाग्निम्। अथाग्निहोत्रम्। यदाज्यं पुरस्ताद्धरति। एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम। यदाज्यम्। प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति। यदग्निं पूर्वं हृत्यथाग्निहोत्रम्। भागधेयैनेवैनं प्रणयति। ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्। ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः॥२०॥

सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति। पराची वा एतस्मै व्युच्छन्ती व्युच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। उषाः केतुनां जुषताम्। यज्ञं देवेभिरिन्वितम्। देवेभ्यो मधुमत्तम् स्वाहेति प्रत्यङ्मेषद्याज्येन जुहुयात्। प्रतीचीमेवास्मै विवासयति। अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत्। व्रतमेव हृतमनुं प्रियते। अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति॥२१॥

यस्ताम्यति। अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। पुनः समन्यं जुहोति। अन्तैनेवान्तं यज्ञस्य निष्करोति। मित्रो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। मैत्रं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते। यस्याऽऽहवनीयेऽनुद्धृते गार्हपत्य उद्धर्येत्॥२२॥

यदाहवनीयमनुद्वाप्य गार्हपत्यं मन्येत्। विच्छिन्द्यात्। भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यद्वै यज्ञस्य वास्तव्यं क्रियते। तदनुं रुद्रोऽवचरति। यत्पूर्वमन्ववस्येत्। वास्तव्यमग्निमुपासीत्। रुद्रोऽस्य पशून्वातुकः स्यात्। आहवनीयमुद्वाप्य गार्हपत्यं मन्येत्॥२३॥

इतः प्रथमं जज्ञे अग्निः। स्वाद्योनेरधि जातवेदाः। स गांयत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या। देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानत्रिति। छन्दोभिरेवैनं स्वाद्योनेः प्रजनयति। गार्हपत्यं मन्यति। गार्हपत्यं

वा अन्वाहिताग्नेः पशव उपां तिष्ठन्ते। स यदुद्वारयति। तदनु पशवोऽपं क्रामन्ति। इषे रय्यै रमस्व॥२४॥

सहसे द्युम्रायं। ऊर्जेऽपत्यायेत्याह। पशवो वै रयिः। पशून्वास्मै रमयति। सारस्वतौ त्वोथ्सौ समिन्धातामित्याह। ऋक्सामे वै सारस्वतावुथ्सौ। ऋक्सामाभ्यामेवेन९ समिन्धे। सम्राडसि विराडसीत्याह। रथन्तरं वै सम्राट्। बृहद्विराट्॥२५॥

ताभ्यामेवेन९ समिन्धे। वज्रो वै चक्रम्। वज्रो वा एतस्य यज्ञं विच्छिनत्ति। यस्यानो वा रथो वाऽन्तराऽग्नौ याति। आहवनीयमुद्वारयं। गार्हपत्यादुद्धरेत्। यदग्ने पूर्वं प्रभृतं पद९ हि तौ। सूर्यस्य रश्मीन्वाततानं। तत्र रयिष्ठामनु सं भरेतम्। सं नः सृज सुमत्या वाजवत्येति॥२६॥

पूर्वैणैवास्य यज्ञेन यज्ञमनु सं तनोति। त्वमग्ने सप्रथा असीत्याह। अग्निः सर्वा देवताः। देवताभिरेव यज्ञ९ सं तनोति। अग्नये पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्। अग्निमेव पथिकृतः स्वेन भागधेयेनोपधावति। स एवेन यज्ञियं पन्थामपि नयति। अनृद्धान्दक्षिणा। वही ह्येष समृद्धौ॥२७॥

हरत्यग्नौ निमोचति हरेदेवतां गच्छत्युद्वारयन्मन्थेद्रमस्व बृहद्विराडिति नवं च (नि वै पूर्वं त्रीणि निमोचति दग्धेण यद्विरण्यमग्निहोत्रं पुनर्वर्कणो वारुणं नि वा एतस्याभ्युदेति चतुर्गृहीतमाज्यं यदाज्यं परीच्युषाः पुनर्मित्रो मैत्रं यस्याऽऽहवनीयेऽनुद्वारे गार्हपत्यो यद्वे मन्थेदुद्धरेत्॥॥११॥

[४]

यस्य प्रातः सवने सोमोऽतिरिच्यते। माध्यं दिन९ सवनं कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते। गौर्ययति मरुतामिति धयद्वतीषु कुर्वन्ति। हिनस्ति वै सन्ध्यधीतम्। सन्धीव खलु वा एतत्। यथ्सवनस्यातिरिच्यते। यद्वयद्वतीषु कुर्वन्ति। सन्धेः शान्त्यै। गायत्र९ सामं भवति पञ्चदशः स्तोमः। तेनैव प्रातः सवनान्नयन्ति॥२८॥

मरुत्वतीषु कुर्वन्ति। तेनैव माध्यं दिनाथ्सवनान्नयन्ति। होतृश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु श९सति। मध्यत एव यज्ञ९ समादधाति। यस्य माध्यं दिने सवने सोमोऽतिरिच्यते। आदित्यं तृतीयसवनं कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते। गौरिवीत९ सामं भवति। अतिरिक्तं वै गौरिवीतम्। अतिरिक्तं यथ्सवनस्यातिरिच्यते॥२९॥

अतिरिक्तस्य शान्त्यै। बण्महा९ असि सूर्येति कुर्वन्ति। यस्यैवाऽऽदित्यस्य सवनस्य कामेनातिरिच्यते। तेनैवेन कामेन समर्धयन्ति। गौरिवीत९ सामं भवति। तेनैव माध्यं दिनाथ्सवनान्नयन्ति। सप्तदशः स्तोमः। तेनैव तृतीयसवनान्नयन्ति। होतृश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु श९सति॥३०॥

मध्यत एव यज्ञ९ समादधाति। यस्य तृतीयसवने सोमोऽतिरिच्येत। उक्थ्यं कुर्वीत। यस्योक्थ्येऽतिरिच्येत। अतिरात्रं कुर्वीत। यस्यातिरात्रेऽतिरिच्येत। तत्त्वे दुष्प्रज्ञानम्। यजमानं वा एतत्पशव आसाह्वयन्ति। बृहत्सामं भवति। बृहद्वा इमाँल्लोकान्दाधार। बार्हताः पशवः। बृहत्तैवास्मै पशून्दाधार। शिपिविष्टवतीषु कुर्वन्ति। शिपिविष्टो वै देवानां पुष्टम्। पुष्ट्यैवेन९

समर्धयन्ति। होतुंश्चमसमनूत्रयन्ते। होताऽनुशंसति। मध्यत एव यज्ञं समादधाति॥३१॥

यन्ति सर्वनस्यातिरिच्यते शंसति दाधाराष्टौ च॥४॥

[५]

एकैको वै जनतायामिन्द्रः। एकं वा एताविन्द्रमभि ससुनुतः। यौ द्वौ ससुनुतः। प्रजापतिर्वा एष वितायते। यद्यज्ञः। तस्य ग्रावाणो दन्ताः। अन्यतरं वा एते ससुनुतोर्निर्बप्सति। पूर्वोपसृत्या देवता इत्याहुः। पूर्वोपसृतस्य वै श्रेयान्भवति। एतिवन्त्याज्यानि भवन्त्यभिजित्यै॥३२॥

मरुत्वतीः प्रतिपदः। मरुतो वै देवानामपराजितमायतनम्। देवानामेवापराजित आयतने यतते। उभे बृहद्रथन्तरे भवतः। इयं वाव रथन्तरम्। असौ बृहत्। आभ्यामेवैनमन्तरंति। वाचश्च मनसश्च। प्राणाच्चापानाच्च। दिवश्च पृथिव्याश्च॥३३॥

सर्वस्माद्वित्ताद्वेद्यात्। अभिवर्तो ब्रह्मसामं भवति। सुवर्गस्य लोकस्याभिवृत्यै। अभिजिद्ववति। सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै। विश्वजिद्ववति। विश्वस्य जित्यै। यस्य भूयांसो यज्ञकृतव इत्याहुः। स देवता वृङ्क्ते इति। यद्यग्निष्टोमः सोमः प्रस्ताथ्येयात्॥३४॥

उक्थ्यं कुर्वीत। यद्युक्थः स्यात्। अतिरात्रं कुर्वीत। यज्ञकृतुभिरेवास्य देवता वृङ्क्ते। यो वै छन्दाभिरभिभवति। स ससुनुतोर्भिभवति। संवेशाय त्वोपवेशाय त्वेत्याहुः। छन्दांसि वै संवेश उपवेशः। छन्दाभिरेवास्य छन्दांस्यभिभवति। इष्टर्गो वा ऋत्विजांमध्वर्युः॥३५॥

इष्टर्गः खलु वै पूर्वोऽष्टुः क्षीयते। प्राणापानौ मृत्योर्मा पातमित्याहुः। प्राणापानयोरेव श्रयते। प्राणापानौ मा मां हासिष्टमित्याहुः। नैनं पुराऽऽयुषः प्राणापानौ जंहितः। आर्तिं वा एते नियन्ति। येषां दीक्षितानां प्रमीयते। तं यदववर्जयुः। क्रूरकृतामिवेषां लोकः स्यात्। आहर दहेति ब्रूयात्॥३६॥

तं दक्षिणतो वेद्यै निधाय। सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुयुः। इयं वै सर्पतो राज्ञी। अस्या एवैनं परिददति। व्युद्धं तदित्याहुः। यथस्तुतमननुशस्तमिति। होतां प्रथमः प्राचीनावीती माज्जालीयं परीयात्। यामीरनुब्रुवन्। सर्पराज्ञीनां कीर्तयेत्। उभयोरेवैनं लोकयोः परिददति॥३७॥

अथो धुवन्त्येवैनम्। अथो न्येवास्यै हुवते। त्रिः परियन्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो धुवते। त्रिः पुनः परियन्ति। षट्थं पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं धुवते। अग्र आयुषं पवस इति प्रतिपदं कुर्वीरन्। रथन्तरसामैषां सोमः स्यात्। आयुरेवाऽऽत्मन्दधते। अथो पाप्मानमेव विजहंतो यन्ति॥३८॥

अभिजित्यै पृथिव्याश्च स्यादध्वर्युर्द्वयाल्लोकयोः परिददति कुर्वीरुञ्जोणिं च॥७॥

[६]

असुर्यं वा एतस्माद्वर्णं कृत्वा। पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति। यस्य यूपो विरोहंति। त्वाष्ट्रं बहुरूपमालभेत। त्वष्टा वै रूपाणामीशे। य एव रूपाणामीशे। सौऽस्मिन्पशून् वीर्यं यच्छति। नास्मात्पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति। आर्तिं वा एते नियन्ति। येषां दीक्षितानामग्निरुद्वयति॥३९॥

यदाहवनीयं उद्वायेत्। यत्तं मन्येत्। विच्छिन्द्यात्। भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यदाहवनीयं उद्वायेत्। आग्नीद्वादुद्धरेत्। यदाग्नीद्वा उद्वायेत्। गार्हपत्यादुद्धरेत्। यद्गार्हपत्य उद्वायेत्। अत एव पुनर्मन्येत्॥४०॥

अत्र वाव स निलयते। यत्र खलु वै निलीनमुत्तमं पश्यन्ति। तदेनमिच्छन्ति। यस्माद्दारोरुद्वायेत्। तस्यारणौ कुर्यात्। क्रुमुकमपि कुर्यात्। एषा वा अग्नेः प्रिया तनूः। यत्क्रुमुकः। प्रिययैवेन तनुवा समर्धयति। गार्हपत्यं मन्यति॥४१॥

गार्हपत्यो वा अग्नेर्योनिः। स्वादेवेन योनेर्जनयति। नास्मै भ्रातृव्यं जनयति। यस्य सोमं उपदस्येत्। सुवर्णं हिरण्यं द्वेधा विच्छिद्य। ऋजीपेऽन्यदाधूनुयात्। जुहुयादन्यत्। सोममेवाभिषुणोति। सोमं जुहोति। सोमस्य वा अभिषूयमाणस्य प्रिया तनूरुदंक्रामत्॥४२॥

तथ्सुवर्णं हिरण्यमभवत्। यथ्सुवर्णं हिरण्यं कुर्वन्ति। प्रिययैवेन तनुवा समर्धयन्ति। यस्याक्रीतं सोममपहरेयुः। क्रीणीयादेव। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यस्य क्रीतमपहरेयुः। आदाराश्च फाल्गुनानि चाभिषुणुयात्। गायत्री यः सोममाहरत्। तस्य योऽंशुः पुराऽपतत्॥४३॥

त आदारा अभवन्। इन्द्रो वृत्रमहन्। तस्य वल्कः पराऽपतत्। तानि फाल्गुनान्यभवन्। पशवो वै फाल्गुनानि। पशवः सोमो राजा। यदादाराश्च फाल्गुनानि चाभिषुणोति। सोममेव राजानमभिषुणोति। श्रुतेन प्रातः सवने श्रीणीयात्। द्वा मध्यं दिने॥४४॥

नीतमिश्रेण तृतीयसवने। अग्निष्टोमः सोमः स्याद्रथन्तरसामा। य एवत्विजो वृताः स्युः। त एनं याजयेयुः। एकां गां दक्षिणां दद्यात्तेभ्य एव। पुनः सोमं क्रीणीयात्। यजेनैव तद्यज्ञमिच्छति। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्यः सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानमागुरते। यः सत्रायागुरते। एतावान्खलु वै पुरुषः। यावदस्य वित्तम्। सर्ववेदसेनं यजेत। सर्वपृष्ठोऽस्य सोमः स्यात्। सर्वाभ्य एव देवताभ्यः सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानं निष्क्रीणीते॥४५॥

उद्वायति मन्येन्मन्यत्यक्रामत्युराऽपतन्मन्थन्दिनं आगुरते पञ्च च॥७॥

[७]

पर्वमानः सुवर्जनः। पवित्रेण विचर्षणिः। यः पोता स पुनातु मा। पुनन्तु मा देवजनाः। पुनन्तु मनवो धिया। पुनन्तु विश्वं आयवः। जातवेदः पवित्रवत्। पवित्रेण पुनाहि मा। शुक्रेण देव दीद्यत्। अग्ने क्रत्वा क्रतुं रनु॥४६॥

यत्तं पवित्रमर्चिषि। अग्ने विततमन्तरा। ब्रह्म तेन पुनीमहे। उभाभ्यां देव सवितः। पवित्रेण सवेन च। इदं ब्रह्म पुनीमहे। वैश्वदेवी पुनती देव्यागात्। यस्यै बह्वीस्तनुवो वीतपृष्ठाः। तया मदन्तः सधमाद्येषु। वयं स्याम पतयो रयीणाम्॥४७॥

वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु। वातः प्राणेनेपिरो मयोभूः। द्यावापृथिवी पर्यसा पर्योभिः। ऋतावरी यजिर्य मा पुनीताम्। बृहद्विः सवितस्तृभिः। वर्षपिष्ठेदेव मन्मभिः। अग्ने दक्षैः पुनाहि

मा। येन देवा अपुनत। येनाऽऽपो दिव्यं कशः। तेन दिव्येन ब्रह्मणा॥४८॥

इदं ब्रह्म पुनीमहे। यः पावमानीरुध्येति। ऋषिभिः सम्भृतं रसम्। सर्वं स पूतमश्नाति। स्वदितं मातरिश्वना। पावमानीर्यो अध्येति। ऋषिभिः सम्भृतं रसम्। तस्मै सरस्वती दुहे। क्षीरं सर्पिर्मधूदकम्। पावमानीः स्वस्त्ययनीः॥४९॥

सुदुघा हि पर्यस्वतीः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्। पावमानीर्दिशन्तु नः। इमं लोकमथो अमुम्। कामान्समर्धयन्तु नः। देवीर्देवैः समाभृताः। पावमानीः स्वस्त्ययनीः। सुदुघा हि घृतश्रुतः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः॥५०॥

ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्। येन देवाः पवित्रेण। आत्मानं पुनते सदा। तेन सहस्रधारेण। पावमान्यः पुनन्तु मा। प्राजापत्यं पवित्रम्। शतोद्यामं हिरण्मयम्। तेन ब्रह्मविदो वयम्। पूतं ब्रह्म पुनीमहे। इन्द्रः सुनीती सह मां पुनातु। सोमः स्वस्त्या वरुणः समीच्या। यमो राजा प्रमृणाभिः पुनातु मा। जातवेदा मोर्जयन्त्या पुनातु॥५१॥

अनु रयोणां ब्रह्मणा स्वस्त्ययनीः सुदुघा हि घृतश्रुतः ऋषिभिः सम्भृतो रसः पुनातु त्रीणि च॥६॥ [८]

प्राजा वै सत्रमांसत तपस्तप्यमाना अजुह्वतीः। देवा अपश्यश्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेनार्धमास ऊर्जमवारुन्धत। तस्मार्धमासे देवा इज्यन्ते। पितरोऽपश्यश्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन मास्यूर्जमवारुन्धत। तस्मान्मासि पितृभ्यः क्रियते। मनुष्या अपश्यश्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्॥५२॥

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन द्वयीमूर्जमवारुन्धत। तस्माद्विरहो मनुष्येभ्य उपह्रियते। प्रातश्च सायं च। पशवोऽपश्यश्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्। तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन त्रयीमूर्जमवारुन्धत। तस्मात्त्रिरहः पशवः प्रेरन्ते। प्रातः सङ्गवे सायम्। असुरा अपश्यश्चमसं घृतस्य पूर्णं स्वधाम्॥५३॥

तमुपोदतिष्ठन्तमजुहवुः। तेन संवत्सर ऊर्जमवारुन्धत। ते देवा अमन्यन्त। अमी वा इदमभूवन्। यद्वयं स्म इति। त एतानि चातुर्मास्यान्यपश्यन्। तानि निरवपन्। तैरेवैषां तामूर्जमवृञ्जत। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः॥५४॥

यद्यजन्ते। यामेव देवा ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे। यत्पितृभ्यः करोति। यामेव पितर ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे। यदावसथेऽन्नं हरन्ति। यामेव मनुष्या ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे। यद्वक्षिणां ददाति॥५५॥

यामेव पशव ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे। यच्चातुर्मास्यैर्यजन्ते। यामेवासुरा ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनाव रुन्धे। भवत्यात्मना। परास्य भ्रातृव्यो भवति। विराजो वा एषा विक्रान्तिः। यच्चातुर्मास्यानि। वैश्वदेवेनास्मिंल्लोके प्रत्यतिष्ठत्। वरुणप्रघासेरन्तरिक्षे। साकमेधेरमुष्मिंल्लोके। एष ह त्वावैतत्सर्वं भवति। य एवं विद्वाश्चातुर्मास्यैर्यजन्ते॥५६॥

मनुष्या अपश्यञ्चमसं घृतस्यं पूर्णं स्वधामसुरा अपश्यञ्चमसं घृतस्यं पूर्णं स्वधामसुरा ददात्यतिष्ठञ्चत्वारि च॥५॥—[९]

अग्निर्वाव संवत्सरः। आदित्यः परिवत्सरः। चन्द्रमा इदावत्सरः। वायुरनुवत्सरः। यद्वैश्वदेवेन यजते। अग्निमेव तथ्संवत्सरमाप्नोति। तस्माद्वैश्वदेवेन यजमानः। संवत्सरीणां स्वस्तिमा शास्त इत्याशासीत। यद्वरुणप्रघासैर्यजते। आदित्यमेव तत्परिवत्सरमाप्नोति॥५७॥

तस्माद्वरुणप्रघासैर्यजमानः। परिवत्सरीणां स्वस्तिमा शास्त इत्याशासीत। यत्साकमेधैर्यजते। चन्द्रमसमेव तदिदावत्सरमाप्नोति। तस्मात्साकमेधैर्यजमानः। इदावत्सरीणां स्वस्तिमा शास्त इत्याशासीत। यत्पितृयज्ञेन यजते। देवानेव तदनुवत्स्यति। अथ वा अस्य वायुश्चानुवत्सरश्चाप्रीतावुच्छिष्येते। यच्छुनासीरीयेण यजते॥५८॥

वायुमेव तदनुवत्सरमाप्नोति। तस्माच्छुनासीरीयेण यजमानः। अनुवत्सरीणां स्वस्तिमा शास्त इत्याशासीत। संवत्सरं वा एष ईप्सतीत्याहुः। यश्चातुर्मास्यैर्यजते इति। एष ह त्वे संवत्सरमाप्नोति। य एवं विद्वाश्चातुर्मास्यैर्यजते। विश्वे देवाः समयजन्त। तैः अग्निमेवायजन्त। त एतं लोकमजयन्॥५९॥

यस्मिन् अग्निः। यद्वैश्वदेवेन यजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिन् अग्निः। अग्नेरेव सायुज्यमुपैति। यदा वैश्वदेवेन यजते। अथ संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति। यदा संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति। अथ सहस्रयाजिनमाप्नोति। यदा सहस्रयाजिनमाप्नोति॥६०॥

अथ गृहमेधिनमाप्नोति। यदा गृहमेधिनमाप्नोति। अथाग्निर्भवति। यदाग्निर्भवति। अथ गौर्भवति। एषा वै वैश्वदेवस्य मात्रा। एतद्वा एतेषामवमम्। अतोतो वा उत्तराणि श्रेयांसि भवन्ति। यद्विश्वे देवाः समयजन्त। तद्वैश्वदेवस्य वैश्वदेवत्वम्॥६१॥

अथाऽऽदित्यो वरुणश्च राजानं वरुणप्रघासैर्यजते। स एतं लोकमजयत्। यस्मिन्नादित्यः। यद्वरुणप्रघासैर्यजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्नादित्यः। आदित्यस्यैव सायुज्यमुपैति। यदादित्यो वरुणश्च राजानं वरुणप्रघासैर्यजते। तद्वरुणप्रघासानां वरुणप्रघासत्वम्। अथ सोमो राजा छन्दांसि साकमेधैर्यजते॥६२॥

स एतं लोकमजयत्। यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति। यत्साकमेधैर्यजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति। चन्द्रमस एव सायुज्यमुपैति। सोमो वै चन्द्रमा। एष ह त्वे साक्षात्सोमं भक्षयति। य एवं विद्वात्साकमेधैर्यजते। यत्सोमश्च राजा छन्दांसि च समेधन्त॥६३॥

तत्साकमेधानां साकमेधत्वम्। अथर्तवः पितरः प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त। त एतं लोकमजयन्। यस्मिन् ऋतवः। यत्पितृयज्ञेन यजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिन् ऋतवः। ऋतूनामेव सायुज्यमुपैति। यदृतवः पितरः प्रजापतिं पितरं पितृयज्ञेनायजन्त। तत्पितृयज्ञस्य पितृयज्ञत्वम्॥६४॥

अथौषधय इमं देवं त्र्यम्बकैरयजन्त प्रथेमहीति। ततो वै ता अग्रथन्त। य एवं

विद्वाꣳस्यम्बकैर्यजते। प्रथते प्रजयां पशुभिः। अथ वायुः परमेष्ठिनꣳ शुनासीरीयेणायजत।
स एतं लोकमजयत्। यस्मिन्वायुः। यच्छुनासीरीयेण यजते। एतमेव लोकं जयति।
यस्मिन्वायुः॥६५॥

वायोरेव सायुज्यमुपैति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। प्र चातुर्मास्ययाजी मीयता (३) न
प्रमीयता (३) इति। जीवन्वा एष ऋतूनप्येति। यदि वसन्ता प्रमीयते। वसन्तो भवति। यदि
ग्रीष्मे ग्रीष्मः। यदि वर्षासु वर्षाः। यदि शरदि शरत्। यदि हेमन् हेमन्तः। ऋतुर्भूत्वा
संवत्सरमप्येति। संवत्सरः प्रजापतिः। प्रजापतिर्वैषः॥६६॥

परिवत्सरमाप्नोति शुनासीरीयेण यजतेऽजयन्महन्नयाजिनमाप्नोति वैश्वदेवत्वꣳ साकमेधेरयजत समेधन्त पितृयज्ञत्वं जयति
यस्मिन्वायुरहेमन्तस्त्रीणि च॥१०॥

[१०]

उभये युवꣳ सुरामुदस्थात्रि वै यस्य प्रातः सवन एकैकोऽसुर्यं पवमानः प्रजा वै सत्रमांसताग्निवाव संवत्सरो दश॥१०॥
उभये वा उदस्थाध्वसर्वाभिर्मध्यतोऽत्र वाव ब्राह्मणेष्वाथं गृहमेधिनꣳ षट्थ्यष्टिः॥६६॥
उभये वा वैषः॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—२६१

आदितः दशिन्यः—२६१

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

अग्नेः कृत्तिकाः। शुक्रं परस्ताञ्ज्योतिरवस्तात्। प्रजापते रोहिणी। आपः परस्तादोषधयो-
ऽवस्तात्। सोमस्येन्वका विततानि। परस्ताद्वयन्तोऽवस्तात्। रुद्रस्य बाहू। मृगयवः
परस्ताद्विहारोऽवस्तात्। अदित्यै पुनर्वसू। वारतः परस्तादाद्रमवस्तात्॥१॥

बृहस्पतैस्तिष्यः। जुह्वतः परस्ताद्यजमाना अवस्तात्। सर्पाणामाश्रेषाः। अभ्यागच्छन्तः
परस्तादभ्यानृत्यन्तोऽवस्तात्। पितृणां मघाः। रुदन्तः परस्तादपभ्रंशोऽवस्तात्। अर्यम्णः पूर्वं
फल्गुनी। जाया परस्तादृषभोऽवस्तात्। भगस्योत्तरे। बृहदवः परस्ताद्वहमाना अवस्तात्॥२॥

देवस्य सवितुरहस्तः। प्रसवः परस्तात्सनिरवस्तात्। इन्द्रस्य चित्रा। ऋतं परस्तात्स-
त्यमवस्तात्। वायोनिष्ठ्या व्रततिः। परस्तादसिद्धिरवस्तात्। इन्द्राग्नियोर्विशंखे। युगानि
परस्तात्कृषमाणा अवस्तात्। मित्रस्यानूराधाः। अभ्यारोहं परस्तादभ्यारूढमवस्तात्॥३॥

इन्द्रस्य रोहिणी। शृणत्परस्तात्प्रतिशृणदवस्तात्। निर्ऋत्यै मूलवर्हणी। प्रतिभञ्जन्तः
परस्तात्प्रतिशृणन्तोऽवस्तात्। अपां पूर्वा अषाढाः। वर्वः परस्तात्समितिरेवस्तात्। विश्वेषां
देवानामुत्तराः। अभिजयत्परस्तादभिजितमवस्तात्। विष्णोः श्रोणा पृच्छमानाः। परस्तात्पन्था
अवस्तात्॥४॥

वसूनां श्रविष्ठाः। भूतं परस्ताद्भूतिरेवस्तात्। इन्द्रस्य शतभिषक्। विश्वव्याचाः
परस्ताद्विश्वक्षितिरेवस्तात्। अजस्यैकपदः पूर्वं प्रोष्ठपदाः। वैश्वानरं परस्ताद्वैश्वसवमवस्तात्।
अहेर्बुध्नियस्योत्तरे। अभिषिञ्चन्तः परस्तादभिषुण्वन्तोऽवस्तात्। पूष्णो रेवती। गावः परस्ताद्वध्वा
अवस्तात्। अश्विनोरश्वयुजौ। ग्रामः परस्तात्सेनाऽवस्तात्। यमस्यापभरणीः। अपकर्षन्तः
परस्तादपवहन्तोऽवस्तात्। पूर्णा पश्चाद्यत्तं देवा अदधुः॥५॥

आद्रमस्ताद्वहमाना अवस्तादभ्यारूढमवस्तात्पन्था अवस्ताद्वध्वा अवस्तात्पञ्च च॥५॥ [१]

यत्पुण्यं नक्षत्रम्। तद्वद्वर्णीतोपव्युपम्। यदा वै सूर्य उदेति। अथ नक्षत्रं नैति। यावति तत्र
सूर्यो गच्छेत्। यत्र जघन्यं पश्येत्। तावति कुर्वीत यत्कांरी स्यात्। पुण्याह एव कुरुते। एव
ह वै यज्ञेषु च शतद्युम्नं च माध्वस्यो निरवसाययां चकार॥६॥

यो वै नक्षत्रियं प्रजापतिं वेद। उभयोरनं लोकयोर्विदुः। हस्तं एवास्य हस्तः। चित्रा शिरः।
निष्ठ्या हृदयम्। ऊरू विशंखे। प्रतिष्ठाऽनूराधाः। एष वै नक्षत्रियः प्रजापतिः। य एवं वेद।
उभयोरनं लोकयोर्विदुः॥७॥

अस्मिंश्चामुष्मिंश्च। यां कामयैत दुहितरं प्रिया स्यादिति। तां निष्ठ्यायां दद्यात्। प्रियैव
भवति। नेव तु पुनरागच्छति। अभिजिन्नाम नक्षत्रम्। उपरिष्ठादषाढानाम्। अवस्ताच्छ्रोणायै।
देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवास्तस्मिन्नक्षत्रेऽभ्यजयन्॥८॥

यदभ्यजयन्। तदभिजितोऽभिजित्वम्। यं कामयैतानपजय्यं जयेदिति। तमेतस्मिन्नक्षत्रे यातयेत्। अनपजय्यमेव जयति। पापपराजितमिव तु। प्रजापतिः पशूनंसृजत। ते नक्षत्रं नक्षत्रमुपातिष्ठन्त। ते समावन्त एवाभवन्। ते रेवतीमुपातिष्ठन्त॥९॥

ते रेवत्यां प्राभवन्। तस्माद्रेवत्यां पशूनां कुर्वीत। यत्किं चावाचीनः सोमात्। प्रैव भवन्ति। सलिलं वा इदमन्तरासीत्। यदतरन्। तत्तारकाणां तारकत्वम्। यो वा इह यजते। अमुः स लोकं नक्षते। तन्नक्षत्राणां नक्षत्रत्वम्॥१०॥

देवगृहा वै नक्षत्राणि। य एवं वेद। गृहैव भवति। यानि वा इमानि पृथिव्याश्चित्राणि। तानि नक्षत्राणि। तस्मादक्षीलानामक्षित्रे नावस्येन्न यजेत। यथा पापाहे कुरुते। तादृगेव तत्। देवनक्षत्राणि वा अन्यानि॥११॥

यमनक्षत्राण्यन्यानि। कृत्तिकाः प्रथमम्। विशाखे उत्तमम्। तानि देवनक्षत्राणि। अनूराधाः प्रथमम्। अपभरणीरुत्तमम्। तानि यमनक्षत्राणि। यानि देवनक्षत्राणि। तानि दक्षिणेन परियन्ति। यानि यमनक्षत्राणि॥१२॥

तान्युत्तरेण। अन्वेषामराध्मेति। तदनूराधाः। ज्येष्ठमेषामवधिप्मेति। तज्येष्ठघ्नी। मूलमेषामवृक्षमेति। तन्मूलवर्हणी। यन्नासहन्त। तदपाढाः। यदक्षौणेत॥१३॥

तच्छ्रोणा। यदशृणोत्। तच्छ्रविष्ठाः। यच्छ्रुतमभिषज्यन्। तच्छ्रुतमिषक्। प्रोष्ठपदेपूर्दयच्छन्त। रेवत्यामरवन्त। अश्वयुजौरयुञ्जत। अपभरणीष्वपावहन्। तानि वा एतानि यमनक्षत्राणि। यान्येव देवनक्षत्राणि। तेषु कुर्वीत यत्कारी स्यात्। पुण्याह एव कुरुते॥१४॥

चकारैव वेदोभयोरैनं लोकयोर्विदुरजयत्रेवतीमुपातिष्ठन्त नक्षत्रत्वमन्यानि यानि यमनक्षत्राण्यक्षौणद्यमनक्षत्राणि त्रीणि च॥९॥—[२]

देवस्य सवितुः प्रातः प्रसवः प्राणः। वरुणस्य सायमांसवोऽपानः। यत्प्रतीचीनं प्रातस्तनात्। प्राचीनः सङ्गवात्। ततो देवा अग्निष्टोमं निरमिमत। तत्तदात्तवीर्यं निर्मागः। मित्रस्य सङ्गवः। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मात्तरहिं पशवः समारयन्ति। यत्प्रतीचीनः सङ्गवात्॥१५॥

प्राचीनं मध्यं दिनात्। ततो देवा उक्थ्यं निरमिमत। तत्तदात्तवीर्यं निर्मागः। बृहस्पतैर्मध्यं दिनः। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मात्तरहिं तेक्षिणं तपति। यत्प्रतीचीनं मध्यं दिनात्। प्राचीनं मपराल्हात्। ततो देवाः षोडशिनं निरमिमत। तत्तदात्तवीर्यं निर्मागः॥१६॥

भगस्यापराहः। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मादपराह्णे कुमार्यो भगमिच्छमानाश्चरन्ति। यत्प्रतीचीनमपराह्णात्। प्राचीनः सायात्। ततो देवा अतिरात्रं निरमिमत। तत्तदात्तवीर्यं निर्मागः। वरुणस्य सायम्। तत्पुण्यं तेजस्व्यहः। तस्मात्तरहिं नानृतं वदेत्॥१७॥

ब्राह्मणो वा अष्टाविंशो नक्षत्राणाम्। समानस्याहः पञ्च पुण्यानि नक्षत्राणि। चत्वार्यक्षीलानि। तानि नव। यच्च परस्तान्नक्षत्राणां यच्चवस्तात्। तान्येकादश। ब्राह्मणो द्वादशः। य एवं विद्वान्त्सवत्सरं व्रतं चरति। संवत्सरेणैवास्य व्रतं गुप्तं भवति। समानस्याहः पञ्च

पुण्यानि नक्षत्राणि। चत्वार्यंशुलानि। तानि नव। आग्नेयी रात्रिः। ऐन्द्रमहः। तान्येकादश।
आदित्यो द्वादशः। य एवं विद्वान्स्वधसुरं व्रतं चरति। स्वधसुरेणैवास्य व्रतं गुप्तं भवति॥१८॥
सङ्गुवाथोऽग्निं निरंमिमत् तत्तदात्तवैर्यं निर्मागौ वंदेद्ववति समास्याहुः पञ्च पुण्यानि नक्षत्राण्यष्टौ च॥४॥ [३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कति पात्राणि यज्ञं वहन्तीति। त्रयोदशेति ब्रूयात्। स यद्वूयात्।
कस्तानि निरंमिमितीति। प्रजापतिरिति ब्रूयात्। स यद्वूयात्। कुतस्तानि निरंमिमितीति। आत्मन
इति। प्राणापानाभ्यामेवोपांश्चन्तर्यामौ निरंमिमिती॥१९॥

व्यानादुपांश्शुसर्वनम्। वाच ऐन्द्रवायवम्। दक्षऋतुभ्यां मैत्रावरुणम्। श्रोत्रांदाश्विनम्।
चक्षुषः शुक्रामश्विनौ। आत्मन आग्रयणम्। अङ्गैभ्य उक्थ्यम्। आयुषो ध्रुवम्। प्रतिष्ठायां
ऋतुपात्रे। यज्ञं वाच तं प्रजापतिरनिरंमिमिती। स निर्मितो नाद्वैयत् समंवीयत। स एतान्प्रजा-
पतिरपिवापानपश्यत्। तां निरवपत्। तैवै स यज्ञमप्यवपत्। यदपिवापा भवन्ति। यज्ञस्य
धृत्या असंख्यया॥२०॥

उपांश्चन्तर्यामौ निरंमिमितामिमौ षट्॥२॥ [४]

ऋतमेव परमेष्ठी। ऋतं नात्येति किञ्चना। ऋते संमुद्र आर्हितः। ऋते भूमिरियंश्चिता।
अग्निस्तिग्मेन शोचिषा। तप आक्रान्तमुष्णिहा। शिरस्तपस्यार्हितम्। वैश्वानरस्य तेजसा।
ऋतेनास्य नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये। तपसाऽस्यानु वर्तये। शिवेनास्योप वर्तये।
शग्मेनास्याभि वर्तये। तदृतं तथ्सत्यम्। तद्वृतं तच्छक्यम्। तेन शक्यं तेन राध्यासम्॥२१॥

यदधर्मः पर्यवर्तयत्। अन्तान्मृथिव्या दिवः। अग्निरीशान ओजसा। वरुणो धीतिभिः
सह। इन्द्रो मरुद्भिः सखिभिः सह। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा। तप आक्रान्तमुष्णिहा।
शिरस्तपस्यार्हितम्। वैश्वानरस्य तेजसा। ऋतेनास्य नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये। तपसा-
ऽस्यानु वर्तये। शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि वर्तये। तदृतं तथ्सत्यम्। तद्वृतं तच्छक्यम्।
तेन शक्यं तेन राध्यासम्॥२२॥

यो अस्याः पृथिव्यास्त्वचि निवर्तयत्योषधीः। अग्निरीशान ओजसा। वरुणो धीतिभिः
सह। इन्द्रो मरुद्भिः सखिभिः सह। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा। तप आक्रान्तमुष्णिहा।
शिरस्तपस्यार्हितम्। वैश्वानरस्य तेजसा। ऋतेनास्य नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये। तपसा-
ऽस्यानु वर्तये। शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि वर्तये। तदृतं तथ्सत्यम्। तद्वृतं तच्छक्यम्।
तेन शक्यं तेन राध्यासम्॥२३॥

एकं मासमुदसृजत्। परमेष्ठी प्रजाभ्यः। तेनाभ्यो मह आबहत्। अमृतं मर्त्याभ्यः। प्रजामनु
प्र जायसे। तदु ते मर्त्यामृतम्। येन मासा अर्धमासाः। ऋतवः परिवत्सराः। येन ते तै प्रजापते।
ईजानस्य न्यवर्तयन्। तेनाहमस्य ब्रह्मणा। निवर्तयामि जीवसै। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा। तप
आक्रान्तमुष्णिहा। शिरस्तपस्यार्हितम्। वैश्वानरस्य तेजसा। ऋतेनास्य नि वर्तये। सत्येन परि
वर्तये। तपसाऽस्यानु वर्तये। शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि वर्तये। तदृतं तथ्सत्यम्। तद्वृतं
तच्छक्यम्। तेन शक्यं तेन राध्यासम्॥२४॥

परिवर्तये सहाभिवर्तय उणिहां राध्यासं न्यवर्तयन्नुपवर्तये चत्वारि च। (ऋतमेव षोडश। यदघर्मो यो अस्याः सप्तदशसप्तदश। एकं मासं चतुर्विंशतिः)॥४॥

[५]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत। तदसुरा अकुर्वत। तेऽसुरा ऊर्ध्वं पृष्ठेभ्यो नापश्यन्। ते केशानग्रेऽवपन्त। अथ श्मश्रूणि। अथोपपक्षौ। ततस्तेऽवाँश्च आयन्। पराऽभवन्। यस्यैवं वपन्ति। अवाडिति॥२५॥

अथो परैव भवति। अथ देवा ऊर्ध्वं पृष्ठेभ्योऽपश्यन्। त उपपक्षावग्रेऽवपन्त। अथ श्मश्रूणि। अथ केशान्। ततस्तेऽभवन्। सुवर्गं लोकमायन्। यस्यैवं वपन्ति। भवत्यात्मना। अथो सुवर्गं लोकमैति॥२६॥

अथैतन्मनुर्वे त्रि मिथुनमपश्यत्। स श्मश्रूण्यग्रेऽवपत्। अथोपपक्षौ। अथ केशान्। ततो वै स प्राजायत प्रजयां पशुभिः। यस्यैवं वपन्ति। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। देवासुराः संयत्ता आसन्। ते संवत्सरे व्यायच्छन्त। तान्देवाश्चातुर्मास्यैरेवाभि प्रायुञ्जत॥२७॥

वैश्वदेवेन चतुरो मासोऽवृज्जतेन्द्राजानः। ताञ्छीरुषं नि चावर्तयन्त परिं च। वरुणप्रधासैश्चतुरो मासोऽवृज्जत वरुणराजानः। ताञ्छीरुषं नि चावर्तयन्त परिं च। साकमेधैश्चतुरो मासोऽवृज्जत सोमराजानः। ताञ्छीरुषं नि चावर्तयन्त परिं च। या संवत्सरे उपजीवाऽऽसीत्। तामेषामवृज्जत। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः॥२८॥

य एवं विद्वाँश्चातुर्मास्यैर्यजते। भ्रातृव्यस्यैव मासो वृक्ता। शीरुषं नि च वर्तयते परिं च। येषां संवत्सरे उपजीवा। वृक्ते तां भ्रातृव्यस्या। क्षुधाऽस्य भ्रातृव्यः परा भवति। लोहितायसेन नि वर्तयते। यद्वा इमामग्निर्ऋतावागते निवर्तयति। एतदेवैनां रूपं कृत्वा निवर्तयति। सा ततः श्वश्रो भूयसी भवन्त्येति॥२९॥

प्र जायते। य एवं विद्वाँल्लोहितायसेन निवर्तयते। एतदेव रूपं कृत्वा नि वर्तयते। स ततः श्वश्रो भूयान्भवन्नेति। प्रैव जायते। त्रेण्यां शलल्या नि वर्तयते। त्रीणि त्रीणि वै देवानामृद्धानि। त्रीणि छन्दांसि। त्रीणि सवनानि। त्रयं इमे लोकाः॥३०॥

ऋध्यामेव तद्वीर्य एषु लोकेषु प्रति तिष्ठति। यच्चातुर्मास्ययाज्यात्मनो नावद्येत्। देवेभ्य आवृध्येत। चतृषु चतृषु मासेषु नि वर्तयते। पुरोक्षमेव तद्देवेभ्य आत्मनोऽवद्यत्यनैव्रस्काय। देवानां वा एष आनीतः। यश्चातुर्मास्ययाजी। य एवं विद्वान्नि च वर्तयते परिं च। देवता एवाप्येति। नास्य रुद्रः प्रजां पशून्भि मन्यते॥३१॥

एत्येत्ययुज्जतासुरा एति लोका मन्यते॥३२॥

[६]

आयुषः प्राणः सन्तनु। प्राणादपानः सन्तनु। अपानाद्वायुः सन्तनु। व्यानाच्चक्षुः सन्तनु। चक्षुषः श्रोत्रः सन्तनु। श्रोत्रान्मनः सन्तनु। मनसो वाचः सन्तनु। वाच आत्मानः सन्तनु। आत्मनः पृथिवीः सन्तनु। पृथिव्या अन्तरिक्षः सन्तनु। अन्तरिक्षाद्दिवः सन्तनु। दिवः सुवः सन्तनु॥३२॥

अन्तरिक्षं सन्तनु द्वे च॥१॥

[७]

इन्द्रो दधीचो अस्थभिः। वृत्राण्यप्रतिष्कृतः। जघान नवतीर्नवं। इच्छन्नश्वस्य यच्छिरः। पर्वतेष्वपश्रितम्। तद्विदच्छर्युणावति। अत्राह गोरमन्वत। नाम त्वष्टरपीच्यम्। इत्था चन्द्रमसो गृहे। इन्द्रमिद्राथिनो बृहत्॥३३॥

इन्द्रमर्केभिर्किणः। इन्द्रं वाणीरनूषत। इन्द्र इद्धर्योः सचा। सम्मिश्र आवचो युजा। इन्द्रो वज्री हिरण्ययः। इन्द्रो दीर्घाय चक्षसे। आ सूर्य रोहयद्विवि। वि गोभिरद्रिमैरयत्। इन्द्र वाजेषु नो अवा। सहस्रप्रधनेषु च॥३४॥

उग्र उग्राभिरूतिभिः। तमिन्द्रं वाजयामसि। महे वृत्राय हन्तवे। स वृषा वृषभो भुवत्। इन्द्रः स दामने कृतः। ओजिष्ठः स बलै हितः। द्युम्नी श्लोकी स सौम्यः। गिरा वज्रो न सम्भृतः। सबलो अनपच्युतः। ववक्षुरुग्रो अस्तृतः॥३५॥

बृहबास्तृतः॥३॥

[८]

देवासुराः संयत्ता आसन्। स प्रजापतिरिन्द्रं ज्येष्ठं पुत्रमप न्यधत्। नेदेनमसुरा बलीयांसोऽहनन्ति। प्रह्लादो ह वै कायाधवः। विरोचनं स्वं पुत्रमप न्यधत्। नेदेन देवा अहनन्ति। ते देवाः प्रजापतिमुपसमेत्योचुः। नाराजकस्य युद्धमस्ति। इन्द्रमन्विच्छामेति। तं यज्ञक्रतुभिरन्विच्छन्॥३६॥

तं यज्ञक्रतुभिर्नान्विन्दन्। तमिष्टिभिरन्विच्छन्। तमिष्टिभिरन्विन्दन्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्। एष्टयो ह वै नाम। ता इष्टय इत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। तस्मा एतमाग्नावैष्णवमेकादशकपालं दीक्षणीयं निरवपन्। तदपद्रुत्यातन्वत। तान्पत्नीसंयाजान्त उपानयन्॥३७॥

ते तदन्तमेव कृत्वोदब्रवन्। ते प्रायणीयम्भि समारोहन्। तदपद्रुत्यातन्वत। ताञ्छ्रुय्वन्त उपानयन्। ते तदन्तमेव कृत्वोदब्रवन्। त आतिथ्यम्भि समारोहन्। तदपद्रुत्यातन्वत। तानिडान्त उपानयन्। ते तदन्तमेव कृत्वोदब्रवन्। तस्मादेता एतदन्ता इष्टयः सन्तिष्ठन्ते॥३८॥

एव हि देवा अकुर्वत। इति देवा अकुर्वत। इत्यु वै मनुष्याः कुर्वते। ते देवा ऊचुः। यद्वा इदमुच्चैर्यज्ञेन चराम। तन्नोऽसुराः पाप्माऽनुविन्दन्ति। उपांशूपसदां चराम। तथा नोऽसुराः पाप्मा नानुवेक्ष्यन्तीति। त उपांशूपसदमतन्वत। तिस्र एव सामिधेनीरनूच्य॥३९॥

स्रुवेणाधारमाधार्य। तिस्रः पराचीराहुतीरहुत्वा। स्रुवेणोपसदं जुह्वा चक्रुः। उग्रं वचो अपावधीन्त्वेपं वचो अपावधीं स्वाहेति। अशनयापिपासे ह वा उग्रं वचः। एनंश्च वैरहत्यं च त्वेपं वचः। एत ह वाव तच्चतुर्धाविहितं पाप्मानं देवा अपजग्निर। तथो एवैतदेवविद्यजमानः। तिस्र एव सामिधेनीरनूच्य। स्रुवेणाधारमाधार्य॥४०॥

तिस्रः पराचीराहुतीरहुत्वा। स्रुवेणोपसदं जुहोति। उग्रं वचो अपावधीन्त्वेपं वचो

अपावधीः स्वाहेति। अशुनयापिपासे ह वा उग्रं वचः। एनश्च वैरंहत्यं च त्वेषं वचः। एतमेव तच्चतुर्धाविहितं पाप्मानं यजमानोऽपि हते। तैऽभिनीयैवाहः पशुमाऽलभन्त। अहं एव तद्देवा अवर्ति पाप्मानं मृत्युमपजघ्निरे। तेनाभिनीयैव रात्रेः प्राचरन्। रात्रिया एव तद्देवा अवर्ति पाप्मानं मृत्युमपजघ्निरे॥४१॥

तस्मादभिनीयैवाहः पशुमा लभेत। अहं एव तद्यजमानोऽवर्ति पाप्मानं भ्रातृव्यानपं नुदते। तेनाभिनीयैव रात्रेः प्राचरेत्। रात्रिया एव तद्यजमानोऽवर्ति पाप्मानं भ्रातृव्यानपं नुदते। स एष उपवसथीयेऽहं द्विदेवत्यः पशुरा लभ्यते। द्वयं वा अस्मिंल्लोके यजमानः। अस्थिं च मांसं च। अस्थिं चैव तेन मांसं च यजमानः सः स्फुरते। ता वा एताः पञ्च देवताः। अग्नीषोमावग्निर्मित्रावरुणौ॥४२॥

पञ्चपञ्ची वै यजमानः। त्वङ्मांसं स्नावाऽस्थिं मज्जा। एतमेव तत्पञ्चधाविहितमात्मानं वरुणपाशान्मुञ्चति। भेषजतायै निर्वरुणत्वाय। तं सप्तभिश्छन्दाभिः प्रातरह्वयन्। तस्मात्सप्त चतुरुत्तराणि छन्दांसि प्रातरनुवाकेऽनूच्यन्ते। तमेतयोपसमेत्योपासीदन्। उपोस्मै गायता नर इति। तस्मादेतया बहिष्पवमान उपसद्यः॥४३॥

ऐच्छन्नयुः स्तिष्ठन्तेऽनूच्यन्त्यं सुवेणाधारमाधार्य रात्रिया एव तद्देवा अवर्ति पाप्मानं मृत्युमपजघ्निरे मित्रावरुणौ नवं च (देवा यजमानो देवा देवा यजमानो यजमानः प्राचरं प्रचरेदालभन्तालभेत मृत्युमपजघ्निरे भ्रातृव्यान॥)॥४४॥ [९]

स संमुद्र उत्तरतः प्राज्वलद्भूम्यन्तेन। एष वाव स संमुद्रः। यच्चात्वालः। एष उवेव स भूम्यन्तः। यद्वैद्यन्तः। तदेतत्रिंशलं त्रिपूरुषम्। तस्मात्तं त्रिवितस्तं खनन्ति। स सुवर्णरजताभ्यां कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत्। तं यदस्या अध्यजनयन्। तस्मादादित्यः॥४४॥

अथ यथ्युवर्णरजताभ्यां कुशीभ्यां परिगृहीत् आसीत्। साऽस्य कौशिकता। तं त्रिवृताऽभि प्रास्तुवत। तं त्रिवृताऽददत। तं त्रिवृताऽहरन्। यावती त्रिवृतो मात्रा। तं पञ्चदशेनाभि प्रास्तुवत। तं पञ्चदशेनाददत। तं पञ्चदशेनाहरन्। यावती पञ्चदशस्य मात्रा॥४५॥

तं सप्तदशेनाभि प्रास्तुवत। तं सप्तदशेनाददत। तं सप्तदशेनाहरन्। यावती सप्तदशस्य मात्रा। तस्य सप्तदशेन ह्रियमाणस्य तेजो हरौऽपतत्। तमेकविंशेनाभि प्रास्तुवत। तमेकविंशेनाददत। तमेकविंशेनाहरन्। यावत्येकविंशस्य मात्रा। ते यत्रिवृताः स्तुवते॥४६॥

त्रिवृतैव तद्यजमानमाददते। तं त्रिवृतैव हरन्ति। यावती त्रिवृतो मात्रा। अग्निर्वै त्रिवृत्। यावद्वा अग्नेर्दहतो धूम उदेत्यानु व्येति। तावती त्रिवृतो मात्रा। अग्नेरेवैनं तत्। मात्रां सायुज्यं सलोकतां गमयन्ति। अथ यत्पञ्चदशेन स्तुवते। पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते॥४७॥

तं पञ्चदशेनैव हरन्ति। यावती पञ्चदशस्य मात्रा। चन्द्रमा वै पञ्चदशः। एष हि पञ्चदश्यामपक्षीयते। पञ्चदश्यामापूर्यते। चन्द्रमस एवेनं तत्। मात्रां सायुज्यं सलोकतां गमयन्ति। अथ यत्सप्तदशेन स्तुवते। सप्तदशेनैव तद्यजमानमाददते। तं सप्तदशेनैव हरन्ति॥४८॥

यावती सप्तदशस्य मात्रा। प्रजापतिर्वै सप्तदशः। प्रजापतरेवैनं तत्। मात्रा ९ सायुज्यं सलोकतां गमयन्ति। अथ यदैकविंशेन स्तुवते। एकविंशेनैव तद्यजमानमाददते। तमेकविंशेनैव हरन्ति। यावत्येकविंशस्य मात्रा। असौ वा आदित्य एकविंशः। आदित्यस्यैवैनं तत्॥४९॥

मात्रा ९ सायुज्यं सलोकतां गमयन्ति। ते कुश्या। व्यघ्नन्। ते अहोरात्रे अभवताम्। अहरेव सुवर्णाऽभवत्। रजता रात्रिः। स यदादित्य उदेति। एतामेव तथ्सुवर्णां कुशीमनु समेति। अथ यदस्तमेति। एतामेव तद्रजतां कुशीमनुसंविशति। प्रह्लादो ह वै कायाध्रुवः। विरोचनं ९ स्वं पुत्रमुदास्यत्। स प्रदरोऽभवत्। तस्मात्प्रदरादुदकं नाचामेत्॥५०॥

आदित्यः पञ्चदशस्य मात्रा स्तुवते पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते सप्तदशेनैव हरन्त्यादित्यस्यैवैनं तद्विंशति चत्वारि च॥७॥[१०]

ये वै चत्वारः स्तोमाः। कृतं तत्। अथ ये पञ्च। कलिः सः। तस्माच्चतुष्टोमः। तच्चतुष्टोमस्य चतुष्टोमत्वम्। तदाहुः। कृतमानि तानि ज्योतींषि। य एतस्य स्तोमा इति। त्रिवृत्पञ्चदशः सप्तदश एकविंशः॥५१॥

एतानि वाव तानि ज्योतींषि। य एतस्य स्तोमाः। सौऽब्रवीत्। सप्तदशेन ह्रियमाणो व्यंलेशिषि। भिषज्यन्ते मेति। तमश्विनौ धानाभिरभिषज्यताम्। पूषा कर्मभेण। भारती परिवर्पेण। मित्रावरुणौ पयस्यया। तदाहुः॥५२॥

यदश्विभ्यां धानाः। पूष्णः कर्मभः। भारत्यै परिवर्पः। मित्रावरुणयोः पयस्याऽथा कस्मादितेषां हविषामिन्द्रमेव यजन्तीति। एता ह्येनं देवता इति ब्रूयात्। एतैरहविर्भिरभिषज्यंस्तस्मादिति। तं वसवोऽष्टाकपालेन प्रातः सवनेऽभिषज्यन्। रुद्रा एकादशकपालेन माध्यं दिने सवने। विश्वे देवा द्वादशकपालेन तृतीयसवने॥५३॥

स यदष्टाकपालान्प्रातः सवने कुर्यात्। एकादशकपालान्माध्यं दिने सवने। द्वादशकपालांस्तृतीयसवने। विलोमं तद्यज्ञस्य क्रियेत। एकादशकपालानेव प्रातः सवने कुर्यात्। एकादशकपालान्माध्यं दिने सवने। एकादशकपालांस्तृतीयसवने। यज्ञस्य सलोमत्वायां तदाहुः। यद्रसूनां प्रातः सवनम्। रुद्राणां माध्यं दिनं सवनम्। विश्वेषां देवानां तृतीयसवनम्। अथ कस्मादितेषां हविषामिन्द्रमेव यजन्तीति। एता ह्येनं देवता इति ब्रूयात्। एतैरहविर्भिरभिषज्यंस्तस्मादिति॥५४॥

एकविंश आहुस्तृतीयसवने प्रातः सवनं पञ्च च॥४॥[११]

तस्यावाचोऽवपादादंबिभ्युः। तमेतेषु सप्तसु छन्दः स्वश्रयन्। यदश्रयन्। तच्छ्रायन्तीयस्य श्रायन्तीयत्वम्। यदवारयन्। तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम्। तस्यावाच एवावपादादंबिभ्युः। तस्मा एतानि सप्त चतुरुत्तराणि छन्दांस्युपादधुः। तेषामति त्रीण्यरिच्यन्त। न त्रीण्युदभवन्॥५५॥

स बृहतीमेवास्पृशत्। द्वाभ्यामक्षराभ्याम्। अहोरात्राभ्यामेव। तदाहुः। कृत्मा सा देवाक्षरा

बृहती। यस्यान्तत्प्रत्यतिष्ठत्। द्वादश पौर्णमास्यः। द्वादशाष्टकाः। द्वादशामावास्याः। एषा वाव सा देवाक्षरा बृहती॥५६॥

यस्यां तत्प्रत्यतिष्ठति। यानि च छन्दांस्यत्यरिच्यन्त। यानि च नोदभवन्। तानि निर्वीर्याणि हीनान्यमन्यन्त। साऽब्रवीद्बृहती। मामेव भूत्वा। मामुप सः श्रयतेति। चतुर्भिरक्षरैरनुष्टुग्बृहतीं नोदभवत्। चतुर्भिरक्षरैः पङ्क्तिर्बृहतीमत्यरिच्यत। तस्यामेतानि चत्वार्यक्षराण्यपच्छिद्यादधात्॥५७॥

ते बृहती एव भूत्वा। बृहतीमुप समंश्रयताम्। अष्टाभिरक्षरैरुष्णिग्बृहतीं नोदभवत्। अष्टाभिरक्षरैरनुष्टुग्बृहतीमत्यरिच्यत। तस्यामेतान्यष्टावक्षराण्यपच्छिद्यादधात्। ते बृहती एव भूत्वा। बृहतीमुप समंश्रयताम्। द्वादशभिरक्षरैर्गायत्री बृहतीं नोदभवत्। द्वादशभिरक्षरैर्जगती बृहतीमत्यरिच्यत। तस्यामेतानि द्वादशाक्षराण्यपच्छिद्यादधात्॥५८॥

ते बृहती एव भूत्वा। बृहतीमुप समंश्रयताम्। सौऽब्रवीत्प्रजापतिः। छन्दांसि रथो मे भवत। युष्माभिरहमेतमध्वानमनु सञ्चरणीति। तस्य गायत्री च जगती च पक्षावभवताम्। उष्णिक् त्रिष्टुप् प्रष्टौ। अनुष्टुप् पङ्क्तिश्च धुर्यौ। बृहत्येवोद्धिरभवत्। स एतं छन्दोरथमास्थाय। एतमध्वानमनु समंचरत्। एतं ह वै छन्दोरथमास्थाय। एतमध्वानमनु सञ्चरति। येनैष एतत्सञ्चरति। य एवं विद्वान्सोमेन यजते। य उं चैनमेवं वेद॥५९॥

अभवन्वाव सा देवाक्षरा बृहत्यदधाद्वादशाक्षराण्यपच्छिद्यादधादास्थाय पदं॥५॥

[१२]

अग्नेः कृत्तिका यत्पुण्यं देवस्य सवितुर्ब्रह्मवादिनः कृतृतमेव देवा वा आयुषः प्राणमिन्द्रो दधोचो देवासुराः स प्रजापतिः स संमुद्रो ये वै चत्वारस्तस्यावांचो द्वादश॥१२॥

अग्नेः कृत्तिका देवगृहा ऋतमेवध्यामेव तिस्रः परांचीर्ये वै चत्वारो नवपञ्चाशत्॥५९॥

अग्नेः कृत्तिका य उं चैनमेवं वेद॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—३२०

आदितः दशिन्यः—३२०

॥ षष्ठः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

अनुमत्यै पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति। ये प्रत्यञ्चः शम्याया अवशीयन्ते। तत्रैर्ऋतमेककपालम्। इयं वा अनुमतिः। इयं निर्ऋतिः। नैर्ऋतेन पूर्वेण प्रचरति। पाप्मानमेव निर्ऋतिं पूर्वां निरवदयते। एककपालो भवति। एकधैव निर्ऋतिं निरवदयते। यदहुत्वा गार्हपत्य ईयुः॥१॥

रुद्रो भूत्वाऽग्निरनूत्याय। अध्वर्युं च यजमानं च हन्यात्। वीहि स्वाहाऽऽहुतिं जुषाण इत्याह। आहुत्यैवैनं शमयति। नार्तिमाच्छ्रित्यध्वर्युर्न यजमानः। एकोल्मुकेन यन्ति। तद्धि निर्ऋत्यै भागधेयम्। इमान्दिशं यन्ति। एषा वै निर्ऋत्यै दिक्। स्वायामेव दिशि निर्ऋतिं निरवदयते॥२॥

स्वकृत इरिणे जुहोति प्रदरे वा। एतद्वै निर्ऋत्या आयतनम्। स्व एवाऽऽयतने निर्ऋतिं निरवदयते। एष ते निर्ऋते भाग इत्याह। निर्दिशत्यैवैनम्। भूते हविष्मत्यसीत्याह। भूतिमेवोपावर्तते। मुञ्चेममहंस इत्याह। अहंस एवैनं मुञ्चति। अङ्गुष्ठाभ्यां जुहोति॥३॥

अन्त एव निर्ऋतिं निरवदयते। कृष्णं वासः कृष्णतूपं दक्षिणा। एतद्वै निर्ऋत्यै रूपम्। रूपेणैव निर्ऋतिं निरवदयते। अप्रतीक्षमारयन्ति। निर्ऋत्या अन्तर्हित्यै। स्वाहा नमो य इदं चकारेति पुनरेत्य गार्हपत्ये जुहोति। आहुत्यैव नमस्यन्तो गार्हपत्यमुपावर्तन्ते। आनुमतेन प्रचरति। इयं वा अनुमतिः॥४॥

इयमेवास्मै राज्यमनु मन्यते। धेनुर्दक्षिणा। इमामेव धेनुं कुरुते। अदित्यं चरुं निर्वपति। उभर्यांष्वेव प्रजास्वभिषिच्यते। दैवीषु च मानुषीषु च वरो दक्षिणा। वरो हि राज्यं समृद्धौ। आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति। अग्निः सर्वा देवताः॥५॥

विष्णुर्यज्ञः। देवतांश्चैव यज्ञं चावं रुन्धे। वामनो वही दक्षिणा। यद्वही। तेनाऽऽग्नेयः। यद्वामनः। तेन वैष्णवः समृद्धौ। अग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपति। अग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रो वृत्रमहन्ति। यदग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपति॥६॥

वार्त्रघ्नमेव विजित्यै। हिरण्यं दक्षिणा समृद्धौ। इन्द्रो वृत्रं हत्वा। देवताभिश्चेन्द्रियेण च व्यर्थ्यत। स एतमैन्द्राग्रमेकादशकपालमपश्यत्। तन्निरवपत्। तेन वै स देवतांश्चेन्द्रियं चावारुन्धे। यदैन्द्राग्रमेकादशकपालं निर्वपति। देवतांश्चैव तेनैन्द्रियं च यजमानोऽवं रुन्धे। ऋषभो वही दक्षिणा॥७॥

यद्वही। तेनाऽऽग्नेयः। यदृषभः। तेनैन्द्रः समृद्धौ। आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति। ऐन्द्रं दधि। यदाग्नेयो भवति। अग्निर्वै यज्ञमुखम्। यज्ञमुखमेवर्द्धिं पुरस्ताद्धत्ते। यदैन्द्रं दधि॥८॥

इन्द्रियमेवाव रून्धे। ऋषभो वही दक्षिणा। यद्वही। तेनऽऽग्नेयः। यदृषभः। तेनैन्द्रः समृद्धौ। यावतीर्वै प्रजा ओषधीनामहुतानामाश्नन्। ताः पराऽभवन्। आग्रयणं भवति हुताद्याय। यजमानस्यापराभावाय॥१॥

देवा वा ओषधीष्वजिमयुः। ता इन्द्राग्नी उदजयताम्। तावेतमैन्द्राग्रं द्वादशकपालं निरवृणाताम्। यदैन्द्राग्नो भवत्युज्जित्यै। द्वादशकपालो भवति। द्वादश मासाः संवत्सुरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमव रून्धे। वैश्वदेवश्चरुर्भवति। वैश्वदेवं वा अन्नम्। अन्नमेवास्मै स्वदयति॥१०॥

प्रथमजो वत्सो दक्षिणा समृद्धौ। सौम्यः श्यामाकं चरुं निर्वपति। सोमो वा अंकुष्टपच्यस्य राजा। अंकुष्टपच्यमेवास्मै स्वदयति। वासो दक्षिणा। सौम्यः हि देवतया वासः समृद्धौ। सरस्वत्यै चरुं निर्वपति। सरस्वते चरुम्। मिथुनमेवाव रून्धे। मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धौ। एति वा एष यज्ञमुखादध्याः। योऽग्नेर्देवताया एति। अष्टावेतानि हवीरपि भवन्ति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रौऽग्निः। तेनैव यज्ञमुखादध्या अग्नेर्देवताये नैति॥११॥

इयुनिरवदयतेऽङ्गुष्ठाभ्यां जुहोत्यन्मतिर्देवतां निर्वपति वही दक्षिणा यदैन्द्रं दध्यपराभावाय स्वदयति गावौ दक्षिणा समृद्धौ षट्॥११॥[१]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टा न प्राजायन्त। सौऽग्निरकामयत। अहमिमाः प्रजनयेयमिति। स प्रजापतये शुचंमदधात्। सौऽशोचत्प्रजामिच्छमानः। तस्माद्यं च प्रजा भुनक्ति यं च न। तावुभौ शौचतः प्रजामिच्छमानौ। तास्वग्निमप्यसृजत्। ता अग्निरध्वैत्॥१२॥

सोमो रेतोऽदधात्। सविता प्राजनयत्। सरस्वती वाचंमदधात्। पूषाऽपोषयत्। ते वा एते त्रिः संवत्सुरस्य प्रयुज्यन्ते। ये देवाः पुष्टिपतयः। संवत्सुरो वै प्रजापतिः। संवत्सुरेणैवास्मै प्रजाः प्राजनयत्। ताः प्रजा जाता मरुतोऽग्नन्। अस्मानपि न प्रायुक्षतेति॥१३॥

स एतं प्रजापतिर्मारुतः सप्तकपालमपश्यत्। तन्निरवपत्। ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पत। यन्मारुतो निरूप्यते। यज्ञस्य क्लृप्त्यै। प्रजानामर्घाताया सप्तकपालो भवति। सप्तगणा वै मरुतः। गुणश एवास्मै विशं कल्पयति। स प्रजापतिरशोचत्॥१४॥

याः पूर्वाः प्रजा असृक्षि। मरुतस्ता अवधिषुः। कथमपराः सृजेयेति। तस्य शुष्मं आण्डं भूतं निरवर्तत। तद्वदहरत्। तदपोषयत्। तत्प्राजायत। आण्डस्य वा एतद्रूपम्। यदामिक्षा। यद्वद्वरति॥१५॥

प्रजा एव तद्यजमानः पोषयति। वैश्वदेव्यामिक्षा भवति। वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। प्रजा एवास्मै प्रजनयति। वाजिनमानयति। प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो दधाति। द्यावापृथिव्यं एककपालो भवति। प्रजा एव प्रजाता द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परि गृह्णाति। देवासुराः संयत्ता आसन्। सौऽग्निरब्रवीत्॥१६॥

मामग्रे यजत। मया मुखेनासुराञ्जेष्यथेति। मां द्वितीयमिति सोमोऽब्रवीत्। मया राजा

जेष्थ्येति। मां तृतीयमिति सविता। मया प्रसूता जेष्थ्येति। मां चतुर्थीमिति सरस्वती। इन्द्रियं वोऽहं धास्यामीति। मां पञ्चममिति पूषा। मया प्रतिष्ठया जेष्थ्येति॥१७॥

तैऽग्निना मुखेनासुरानजयन्। सोमैऽन राज्ञा। सवित्रा प्रसूताः। सरस्वतीन्द्रियमदधात्। पूषा प्रतिष्ठाऽऽसीत्। ततो वै देवा व्यजयन्त। यदेतानि हवींषि निरुप्यन्ते विजित्यै। नोत्तरवेदिमुपवपति। पशवो वा उत्तरवेदिः। अजाता इव ह्येतरहि पशवः॥१८॥

ऐदित्यंशोचद्बुद्धरत्यब्रवीत्प्रतिष्ठया जेष्थ्येत्येतरहि पशवः॥१७॥ [२]

त्रिवृद्धरुर्हिर्भवति। माता पिता पुत्रः। तदेव तन्मिथुनम्। उल्बं गर्भो जरायुः। तदेव तन्मिथुनम्। त्रेधा बर्हिः सन्नद्धं भवति। त्रयं इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति। एकधा पुनः सन्नद्धं भवति। एक इव ह्ययं लोकः॥१९॥

अस्मिन्नेव तेन लोके प्रति तिष्ठति। प्रसुवो भवन्ति। प्रथमजामेव पुष्टिमव रुन्धे। प्रथमजो वृथ्सो दक्षिणा समृद्धौ। पृषदाज्यं गृह्णाति। पशवो वै पृषदाज्यम्। पशून्नेवाव रुन्धे। पञ्चगृहीतं भवति। पाङ्गा हि पशवः। बहुरूपं भवति॥२०॥

बहुरूपा हि पशवः समृद्धौ। अग्निं मन्थन्ति। अग्निमुखा वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। यदग्निं मन्थन्ति। अग्निमुखा एव तत्प्रजा यजमानः सृजते। नवं प्रयाजा इज्यन्ते। नवानूयाजाः। अष्टौ हवींषि। द्वावाघारौ। द्वावाज्यभागौ॥२१॥

त्रिंशत्सं पद्यन्ते। त्रिंशदक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। यजमानो वा एककपालः। तेज आज्यम्। यदेककपाल आज्यमानयति। यजमानमेव तेजसा समर्धयति। यजमानो वा एककपालः। पशव आज्यम्॥२२॥

यदेककपाल आज्यमानयति। यजमानमेव पशुभिः समर्धयति। यदल्पमानयेत्। अल्पा एनं पशवो भुञ्जन्त उपतिष्ठेरन्। यद्वह्मनयेत्। बहवं एनं पशवोऽभुञ्जन्त उपतिष्ठेरन्। ब्रह्मानीयाविः पृष्ठं कुर्यात्। बहवं एवैनं पशवो भुञ्जन्त उपतिष्ठन्ते। यजमानो वा एककपालः। यदेककपालस्यावद्येत्॥२३॥

यजमानस्यावद्येत्। उद्धा माद्येद्यजमानः। प्र वा मीयेत। सकृदेव होतव्यः। सकृदिव हि सुवर्गो लोकः। हुत्वाऽभि जुहोति। यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयित्वा। तेजसा समर्धयति। यजमानो वा एककपालः। सुवर्गो लोक आहवनीयः॥२४॥

यदेककपालमाहवनीये जुहोति। यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति। यद्वस्तेन जुहुयात्। सुवर्गाल्लोकाद्यजमानमवविध्येत्। सूचा जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ। यत्प्राङ्मद्येत्। देवलोकमभिजयेत्। यदक्षिणा पितृलोकम्। यत्प्रत्यक्॥२५॥

रक्षांसि यज्ञं हन्त्युः। यदुदङ्गं। मनुष्यलोकमभिजयेत्। प्रतिष्ठितो होतव्यः। एककपालं वै प्रतितिष्ठन्तं द्यावापृथिवी अनु प्रति तिष्ठतः। द्यावापृथिवी ऋतवः। ऋतून् यज्ञः। यज्ञं यजमानः।

यजमानं प्रजाः। तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यः॥२६॥

वाजिनो यजति। अग्निर्वायुः सूर्यः। ते वै वाजिनः। तानेव तद्यजति। अथो खल्वाहुः। छन्दांसि वै वाजिन इति। तान्येव तद्यजति। ऋक्सामे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ। तयोः परिधय आधानम्। वाजिनं भागधेयम्॥२७॥

यदप्रहृत्य परिधीं जुहुयात्। अन्तराधानाभ्यां घासं प्रयच्छेत्। प्रहृत्य परिधीं जुहोति। निराधानाभ्यामेव घासं प्रयच्छति। बर्हिषि विष्वन्वाजिनमा नयति। प्रजा वै बर्हिः। रेतो वाजिनम्। प्रजास्वेव रेतो दधाति। समुपहूय भक्षयन्ति। एतश्चोमपीथा ह्येते। अथो आत्मन्नेव रेतो दधते। यजमान उत्तमो भक्षयति। पशवो वै वाजिनम्। यजमान एव पशून्प्रतिष्ठापयन्ति॥२८॥

लोको बहुरूपं भवत्याज्यभागो पशव आज्यमवद्येदाहवनीयः प्रत्यक्तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यो भागधेयमेते चत्वारि च॥१०॥—[३]

प्रजापतिः सविता भूत्वा प्रजा असृजत। ता एनमत्यमन्यन्त। ता अस्मादपाक्रामन्। ता वरुणो भूत्वा प्रजा वरुणेनाग्राहयत्। ताः प्रजा वरुणगृहीताः। प्रजापतिं पुनरुपाधावन्नाथमिच्छमानाः। स एतान्प्रजापतिर्वरुणप्रघासानपश्यत्। तां निरवपत्। तैर्वै स प्रजा वरुणपाशादमुञ्चत्। यद्वरुणप्रघासा निरुप्यन्ते॥२९॥

प्रजानामवरुणग्राहाय। तासां दक्षिणो बाहुर्न्यक्र आसीत्। सव्यः प्रसृतः। स एतां द्वितीयां दक्षिणतो वेदिमुदहन्। ततो वै स प्रजानां दक्षिणं बाहुं प्रासारयत्। यद्वितीयां दक्षिणतो वेदिमुदहन्ति। प्रजानामेव तद्यजमानो दक्षिणं बाहुं प्रसारयति। तस्माच्चातुर्मास्ययाज्यमुष्मिँल्लोक उभयाबाहुः। यज्ञमितिजुः ह्यस्या पृथमात्राद्वेदी असम्भिन्ने भवतः॥३०॥

तस्मात्पृथमात्रं व्यसौ। उत्तरस्यां वेद्यामुत्तरवेदिमुप वपति। पशवो वा उत्तरवेदिः। पशून्वेवाव रुन्धे। अथो यज्ञपरुषोऽनन्तरित्ये। एतद्वाह्मणान्येव पञ्च हवीषि। अथेष ऐन्द्राग्नो भवति। प्राणापानौ वा एतौ देवानाम्। यदिन्द्राग्नी। यदैन्द्राग्नो भवति॥३१॥

प्राणापानवेवाव रुन्धे। ओजो बलं वा एतौ देवानाम्। यदिन्द्राग्नी। यदैन्द्राग्नो भवति। ओजो बलमेवाव रुन्धे। मरुत्यामिक्षा भवति। वारुण्यामिक्षा। मेषी च मेपश्च भवतः। मिथुना एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति। लोमशौ भवतो मेध्यत्वाय॥३२॥

शमीपर्णान्युप वपति। घासमेवाभ्यामपि यच्छति। प्रजापतिमन्नाद्यं नोपानमत्। स एतेन शतेभ्येन हविषाऽन्नाद्यमवारुन्धे। यत्परः शतानि शमीपर्णानि भवन्ति। अन्नाद्यस्यावरुन्धे। सौम्यानि वै कुरीराणि। सौम्या खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति। यत्कुरीराणि भवन्ति। सौम्ययैवाऽऽहुत्या दिवो वृष्टिमव रुन्धे। काय एककपालो भवति। प्रजानां कन्त्वायं। प्रतिपूरुषं करम्भपात्राणि भवन्ति। जाता एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति। एकमतिरिक्तम्। जनिष्यमाणा एव प्रजा वरुणपाशान्मुञ्चति॥३३॥

निरुप्यन्ते भवतो भवति मेध्यत्वाय रुन्धे षट्॥५॥

उत्तरस्यां वेद्यामन्यानि हवींषि सादयति। दक्षिणायां मारुतीम्। अपधुरमेवैनां युनक्ति।
अथो ओजं एवासांमव हरति। तस्माद्ब्रह्मणश्च क्षत्राच्च विशोऽन्यतोऽपक्रमिणीः। मारुत्या पूर्वया
प्रचरति। अनृतमेवाव यजते। वारुण्योत्तरया। अन्तत एव वरुणमव यजते। यदेवाध्वर्युः
करोति॥३४॥

तत्प्रतिप्रस्थाता करोति। तस्माद्यच्छेयान्करोति। तत्पापीयान्करोति। पत्नीं वाचयति।
मेध्यामेवैनां करोति। अथो तपं एवैनामुप नयति। यज्ञारं सन्तत्र प्रब्रूयात्। प्रियं ज्ञातिं
रुन्ध्यात्। असौ मे जार इति निर्दिशेत्। निर्दिश्यैवैनं वरुणपाशेन ग्राहयति॥३५॥

प्रधास्यान् हवामह इति पत्नीमुदानयति। अह्वैतैवैनाम्। यत्पत्नीं पुरोनुवाक्यामनुब्रूयात्।
निर्वीर्यो यजमानः स्यात्। यजमानोऽन्वाह। आत्मन्नेव वीर्यं धत्ते। उभौ याज्यां सवीर्यत्वायां
यद्गामे यदरण्यं इत्याह। यथोदितमेव वरुणमव यजते। यजमानदेवत्यो वा आहवनीर्यः॥३६॥

भ्रातृव्यदेवत्यो दक्षिणेः। यदाहवनीर्यं जुहुयात्। यजमानं वरुणपाशेन ग्राहयेत्। दक्षिणे-
ऽग्नौ जुहोति। भ्रातृव्यमेव वरुणपाशेन ग्राहयति। शूर्पेण जुहोति। अन्यमेव वरुणमव यजते।
शीर्षपत्रं धि निधाय जुहोति। शीर्षत एव वरुणमव यजते। प्रत्यङ्गिष्ठं जुहोति॥३७॥

प्रत्यङ्गेव वरुणपाशान्निर्मुच्यते। अक्रन्कर्म कर्मकृत इत्याह। देवाऽनृणं निरवदाय। अनृणां
गृहानुप प्रेतेति वावैतदाह। वरुणगृहीतं वा एतद्यज्ञस्य। यद्यजुषा गृहीतस्यातिरिच्यते।
तुषांश्च निष्कासश्च। तुषांश्च निष्कासेन चावभृथमवैति। वरुणगृहीतेनैव वरुणमवयजते।
अपोऽवभृथमवैति॥३८॥

अप्सु वै वरुणः। साक्षादेव वरुणमवयजते। प्रतियुतो वरुणस्य पाश इत्याह।
वरुणपाशादेव निर्मुच्यते। अप्रतीक्षमा यन्ति। वरुणस्यान्तरहित्ये। एधोऽस्येधिषीमहीत्याह।
समिधेवाग्निं नमस्यन्तं उपायन्ति। तेजोऽसि तेजो मयि धेहीत्याह। तेजं एवाऽऽत्मन्धत्ते॥३९॥
करोति ग्राहयत्याहवनीयुस्तिष्ठ जुहोत्यपोऽवभृथमवैति धत्ते॥६॥

[५]

देवासुराः संयत्ता आसन्। सोऽग्निरब्रवीत्। ममेयमनीकवती तनूः। तां प्रीणीत।
अथासुरानभि भविष्यथेति। ते देवा अग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्।
सोऽग्निरनीकवान्स्वेन भागधेयेन प्रीतः। चतुर्धाऽनीकान्यजनयत्। ततो देवा अभवन्।
पराऽसुराः॥४०॥

यदग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति। अग्निमेवानीकवन्तस्त्वेन भागधेयेन
प्रीणाति। सोऽग्निरनीकवान्स्वेन भागधेयेन प्रीतः। चतुर्धाऽनीकानि जनयते। असौ वा आदित्यो-
ऽग्निरनीकवान्। तस्य रश्मयोऽनीकानि। साकं सूर्येणोद्यता निर्वपति। साक्षादेवास्मा अनीकानि
जनयति। तेऽसुराः पराजिता यन्तः। द्यावापृथिवी उपाश्रयन्॥४१॥

ते देवा मरुद्भ्यः सान्तपुनेभ्यश्चरुं निरवपन्। तान्द्यावापृथिवीभ्यामेवोभयतः समतपन्।

यन्मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यश्चरुं निर्वपति। द्यावापृथिवीभ्यामेव तदुभयतो यजमानो भ्रातृव्यान्सन्तपति। मृध्यन्दिने निर्वपति। तर्हि हि तेक्षिणं तपति। चरुर्भवति। सर्वत एवैनान्सन्तपति। ते देवाः श्वेविजयिनः सन्तः। सर्वासां दुग्धे गृहमेधीयं चरुं निर्वपन्॥४२॥

आशिता एवाद्योपवसाम। कस्य वाऽहुदम्। कस्य वा श्वो भवितेति। स श्रुतोऽभवत्। तस्याहुतस्य नाश्नन्। न हि देवा अहुतस्याश्नन्ति। तैऽब्रुवन्। कस्मा इमं होष्याम इति। मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्य इत्यब्रुवन्। तं मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्योऽजुहवुः॥४३॥

ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। यस्यैवं विदुषो मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्यो गृहे जुह्वति। भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति। यद्वै यज्ञस्य पाकत्रा क्रियते। पशव्यं तत्। पाकत्रा वा एतत्क्रियते। यन्नेध्यावरुहिर्भवति। न सामिधेनीरन्वाहं॥४४॥

न प्रयाजा इज्यन्ते। नानूयाजाः। य एवं वेद। पशुमान्भवति। आज्यभागौ यजति। यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरेति। मरुतो गृहमेधिनां यजति। भागधेयैरेवैनान्समर्धयति। अग्निं स्विष्टकृतं यजति प्रतिष्ठित्यै। इडांतो भवति। पशवो वा इडा। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति॥४५॥

असुरा अश्रयन्गृहमेधीयं चरुं निर्वपन्तजुहवुर्न्वाहेडांतो भवति द्वे च॥६॥

यत्पत्नी गृहमेधीयस्याश्नीयात्। गृहमेध्यैव स्यात्। वि त्वस्य यज्ञं ऋध्येत। यन्नाश्नीयात्। अगृहमेधी स्यात्। नास्यं यज्ञो व्यृद्धेत। प्रतिवेशं पचेयुः। तस्याश्नीयात्। गृहमेध्यैव भवति। नास्यं यज्ञो व्यृद्धेत॥४६॥

ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा। आशिता अभवन्। आज्ञताभ्यञ्जता। अनु वृथ्सानवासयन्। तेभ्योऽसुराः क्षुधं प्राहिण्वन्। सा देवेषु लोकमवित्वा। असुरान्युनरगच्छत्। गृहमेधीयेनेष्ट्वा। आशिता भवन्ति। आज्ञतेऽभ्यञ्जते॥४७॥

अनु वृथ्सान् वासयन्ति। भ्रातृव्यायैव तद्यजमानः क्षुधं प्रहिणोति। ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा। इन्द्राय निष्कासं न्यदधुः। अस्मानेव श्व इन्द्रो निहितभाग उपावर्तितेति। तानिन्द्रो निहितभाग उपावर्तत। गृहमेधीयेनेष्ट्वा। इन्द्राय निष्कासं निदध्यात्। इन्द्रं एवैनं निहितभाग उपावर्तते। गार्हपत्ये जुहोति॥४८॥

भागधेयैरेवैनं समर्धयति। ऋषभमाह्वयति। वृषद्वार एवास्य सः। अथो इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे। इन्द्रो वृत्रं हत्वा। परां परावतमगच्छत्। अपाराधमिति मन्यमानः। सोऽब्रवीत्। क इदं वैदिष्यतीति। तैऽब्रुवन्मरुतो वरं वृणामहे॥४९॥

अथ वयं वेदाम। अस्मभ्यमेव प्रथमं हविर्निरूप्यात् इति। त एनमध्यं क्रीडन्। तत्क्रीडिनां क्रीडित्वम्। यन्मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः प्रथमं हविर्निरूप्यते विजित्यै। साकं सूर्यणोद्यता निर्वपति। एतस्मिन्ने लोक इन्द्रो वृत्रमहन्समृद्धौ। एतद्वाह्मणान्येव पञ्च हवीःषि। एतद्वाह्मण ऐन्द्राग्रः। अथेष ऐन्द्रश्चरुर्भवति॥५०॥

उद्धारं वा एतमिन्द्र उदहरत। वृत्रं हत्वा। अन्यासु देवतास्वधि। यदेष ऐन्द्रश्चरुर्भवति।
उद्धारमेव तं यजमान उद्धरते। अन्यासु प्रजास्वधि। वैश्वकुर्मण एकंकपालो भवति। विश्वान्येव
तेन कर्माणि यजमानोऽव रुन्धे॥५१॥

ऋद्धतेऽन्यञ्जते जुहोति वृणामहे भवत्यष्टौ च॥६॥

[७]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता वरुणप्रघासैर्वरुणपाशादमुञ्चत्। साकुमेधैः
प्रत्यस्थापयत्। त्र्यम्बकै रुद्रं निरवादयत्। पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकमंगमयत्। यद्वैश्वदेवेन यजते।
प्रजा एव तद्यजमानः सृजते। ता वरुणप्रघासैर्वरुणपाशान्मुञ्चति। साकुमेधैः प्रतिष्ठापयति।
त्र्यम्बकै रुद्रं निरवादयते॥५२॥

पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकं गमयति। दक्षिणतः प्राचीनावीती निर्वपति। दक्षिणावृद्धिं पितृणाम्।
अनादृत्य तत्। उत्तरत एवोपवीय निर्वपेत्। उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते। अथो यदेव
दक्षिणार्धेऽधि श्रयति। तेन दक्षिणावृत्। सोमाय पितृमते पुरोडाशं पङ्कपालं निर्वपति। संवत्सरो
वै सोमः पितृमान्॥५३॥

संवत्सरमेव प्रीणाति। पितृभ्यो बर्हिषद्भ्यो धानाः। मासा वै पितरो बर्हिषदः। मासानेव
प्रीणाति। यस्मिन्वा ऋतौ पुरुषः प्रमीयते। सोऽस्यामुष्मिल्लोके भवति। बहुरूपा धाना भवन्ति।
अहोरात्राणामभिर्जित्यै। पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्यो मन्यम्। अर्धमासा वै पितरोऽग्निष्वात्ताः॥५४॥

अर्धमासानेव प्रीणाति। अभिवाच्यायै दुग्धे भवति। सा हि पितृदेवत्यं दुहे। यत्पूर्णम्।
तन्मनुष्याणाम्। उपर्यर्धो देवानाम्। अर्धः पितृणाम्। अर्ध उपमन्यति। अर्धो हि पितृणाम्।
एकयोपमन्यति॥५५॥

एका हि पितृणाम्। दक्षिणोपमन्यति। दक्षिणावृद्धिं पितृणाम्। अनारभ्योपमन्यति। तद्धि
पितृन्गच्छति। इमान्दिशं वेदिमुद्धन्ति। उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते। चतुः सक्तिर्भवति। सर्वा
ह्यनु दिशः पितरः। अखाता भवति॥५६॥

खाता हि देवानाम्। मध्यतोऽग्निरार्धीयते। अन्ततो हि देवानामाधीयते। वरुणीयान्ध्र
इध्माद्भवति व्यावृत्त्यै। परिश्रयति। अन्तरहितो हि पितृलोको मनुष्यलोकात्। यत्परुषि दिनम्।
तद्देवानाम्। यदन्तरा। तन्मनुष्याणाम्॥५७॥

यत्समूलम्। तत्पितृणाम्। समूलं बर्हिर्भवति व्यावृत्त्यै। दक्षिणा स्तृणाति। दक्षिणावृद्धिं
पितृणाम्। त्रिः पर्यति। तृतीये वा इतो लोके पितरः। तानेव प्रीणाति। त्रिः पुनः पर्यति। षट्त्सं
पद्यन्ते॥५८॥

पञ्चा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। यत्प्रस्तरं यजुषा गृह्णीयात्। प्रमारुको यजमानः स्यात्।
यन्न गृह्णीयात्। अनायतनः स्यात्। तूष्णीमेव न्यस्येत्। न प्रमारुको भवति। नानायतनः।
यन्नीन्परिधीन्परिदध्यात्॥५९॥

मृत्युना यजमानं परिगृह्णीयात्। यत्र परिदध्यात्। रक्षांसि यज्ञं हन्युः। द्वौ परिधी परिदधाति। रक्षसामपहत्ये। अथो मृत्योरेव यजमानमुत्सृजति। यत्रीणि त्रीणि हवींष्युदाहरैयुः। त्रयस्त्रय एषां साकं प्रमीयेरन्। एकैकमनुचीनान्युदाहरन्ति। एकैक एवैषामन्वञ्चः प्रमीयते। कशिपुं कशिपुव्याय। उपबर्हणमुपबर्हण्याय। आज्ञनमाञ्जन्याय। अभ्यञ्जनमभ्यञ्जन्याय। यथाभागमेवैनान्प्रीणाति॥६०॥

निरवदयते पितृमानं शिष्यात्ता एकयोपं मन्यत्यर्थात्ता भवति मनुष्याणां पद्यन्ते परिदध्यान्मीयते पञ्च च॥९॥ [८]

अग्रये देवेभ्यः पितृभ्यः समिध्यमानायानु ब्रूहीत्याह। उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते। एकामन्वाह। एका हि पितृणाम्। त्रिरन्वाह। त्रिर्हि देवानाम्। आघारावाधारयति। यज्ञपरुषोरनन्तरित्ये। नारपेयं वृणीते। न होतारम्॥६१॥

यदारपेयं वृणीत। यद्धोतारम्। प्रमायुको यजमानः स्यात्। प्रमायुको होतारः। तस्मात्र वृणीते। यजमानस्य होतुर्गोपीथार्य। अपं बर्हिषः प्रयाजान् यजति। प्रजा वै बर्हिः। प्रजा एव मृत्योरुत्सृजति। आज्यभागौ यजति॥६२॥

यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरंति। प्राचीनावीती सोमं यजति। पितृदेवत्यां हि। एषाऽऽहुतिः। पञ्चकृत्वोऽव द्यति। पञ्च ह्येता देवताः। द्वे पुरोऽनुवाक्यौ। याज्या देवता वषट्कारः। ता एव प्रीणाति। सन्ततमव द्यति॥६३॥

ऋतूनां सन्तत्ये। प्रैवेभ्यः पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽऽह। प्रणयति द्वितीयया। गमयति याज्यया। तृतीये वा इतो लोके पितरः। अहं एवैनान्पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽत्यानयति। रात्रिये द्वितीयया। एवैनान् याज्यया गमयति। दक्षिणतोऽवदाय। उद्धृतिं कामति व्यावृत्त्ये॥६४॥

आ स्वधेत्याश्रावयति। अस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावयति। स्वधा नम इति वषट्करोति। स्वधाकारो हि पितृणाम्। सोममग्रे यजति। सोमप्रयाजा हि पितरः। सोमं पितृमन्तं यजति। संवत्सरौ वै सोमः पितृमान्। संवत्सरमेव तद्यजति। पितृबर्हिषदौ यजति॥६५॥

ये वै यज्वानः। ते पितरौ बर्हिषदः। तानेव तद्यजति। पितृनं शिष्यात्तान् यजति। ये वा अयंज्वानो गृहमेधिनः। ते पितरौऽग्निष्यात्ताः। तानेव तद्यजति। अग्निं कव्यवाहनं यजति। य एव पितृणामग्निः। तमेव तद्यजति॥६६॥

अथो यथाऽग्निः स्वष्टकृतं यजति। तादृगेव तत्। एतत्तं तत् ये च त्वामन्विति तिसृषु सक्तीषु निदधाति। तस्मादा तृतीयात्पुरुषात्राम् न गृह्णन्ति। एतावन्तो हीज्यन्ते। अत्र पितरो यथाभागं मन्दध्वमित्याह। ह्रीका हि पितरः। उदश्चो निष्क्रामन्ति। एषा वै मनुष्याणां दिक्। स्वामेव तदिशमनु निष्क्रामन्ति॥६७॥

आहवनीयमुपतिष्ठन्ते। न्येवास्यै तद्धवते। यत्स्याहवनीयं। अथान्यत्र चरन्ति। आतमितोरुपतिष्ठन्ते। अग्निमेवोपद्रष्टारं कृत्वा। पितृन्निरवदयन्ते। अन्तं वा एते प्राणान्

गच्छन्ति। य आतर्मितोरुप तिष्ठन्ते। सुसुन्दरं त्वा वयमित्याह॥६८॥

प्राणो वै सुसुन्दरः। प्राणमेवाऽऽत्मन्दधते। योजा न्विन्द्र ते हरी इत्याह। प्राणमेव पुनरयुक्त। अक्षन्नमीमदन्त हीति गार्हपत्यमुपतिष्ठन्ते। अक्षन्नमीमदन्ताथ त्वोपतिष्ठामह इति वावैतदाह। अमीमदन्त पितरः सोम्या इत्यभि प्रपद्यन्ते। अमीमदन्त पितरोऽथ त्वाऽभि प्रपद्यामह इति वावैतदाह। अपः परिषिञ्चति। मार्जयत्येवैनान्॥६९॥

अथो तर्पयत्येव। तृप्यति प्रजायां पशुभिः। य एवं वेद। अपं बर्हिषावनूयाजौ यजति। प्रजा वै बर्हिः। प्रजा एव मृत्योरुन्मृजति। चतुरः प्रयाजान् यजति। द्वावनूयाजौ। षट्थं पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। न पव्यन्वास्ते। न संयाजयन्ति। यत्पव्यन्वासीत। यत्संयाजयेयुः। प्रमायुका स्यात्। तस्मान्नान्वास्ते। न संयाजयन्ति। पब्रियै गोपीथाय॥७०॥
होतारमाज्यभागौ यजति सन्ततमवद्यति व्यावृत्त्यै बर्हिषदौ यजति तमेव तद्यजत्यनु निष्क्रामन्त्याहेनानृतवो नवं च॥१०॥—[९]

प्रतिपूरुषमेककपालां निर्वपति। जाता एव प्रजा रुद्रान्निरवन्दयते। एकमतिरिक्तम्। जनिष्यमाणा एव प्रजा रुद्रान्निरवन्दयते। एककपाला भवन्ति। एकधैव रुद्रं निरवन्दयते। नाभिधारयति। यदभिधारयेत्। अन्तरवचारिणं रुद्रं कुर्यात्। एकोल्मुकेन यन्ति॥७१॥

तद्धि रुद्रस्य भागधेयम्। इमान्दिशं यन्ति। एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवन्दयते। रुद्रो वा अपशुकाया आहुत्यै नातिष्ठत। असौ तै पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्यात्। यमेव द्वेष्टि। तमस्मै पशुं निर्दिशति। यदि न द्विष्यात्। आखुस्ते पशुरिति ब्रूयात्॥७२॥

न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति। नारण्यान्। चतुष्पथे जुहोति। एष वा अंग्रीनां पङ्क्तिशो नाम। अग्निवत्येव जुहोति। मध्यमेन पूर्णेन जुहोति। सुगृध्वेपा। अथो खलु। अन्तमेनैव होतव्यम्। अन्त एव रुद्रं निरवन्दयते॥७३॥

एष तै रुद्र भागः सह स्वस्त्राऽम्बिकयेत्याह। शरद्वा अस्याम्बिका स्वसा। तया वा एष हिनस्ति। यः हिनस्ति। तयेवेन सह शमयति। भेषजङ्गव इत्याह। यावन्त एव ग्राम्याः पशवः। तेभ्यो भेषजं करोति। अवाम्ब रुद्रमदिमहीत्याह। आमेवैतामा शास्ते॥७४॥

त्र्यम्बकं यजामह इत्याह। मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतादिति वावैतदाह। उत्किरन्ति। भगस्य लीप्सन्ते। मूतैकृत्वाऽऽसंजन्ति। यथा जर्न यतैऽवसं करोति। तादृशेव तत्। एष तै रुद्र भाग इत्याह निरवन्त्यै। अप्रतीक्षमा यन्ति। अपः परिषिञ्चति। रुद्रस्यान्तरहित्यै। प्र वा एतैऽस्माल्लोकाच्चयन्ते। ये त्र्यम्बकैश्चरन्ति। आदित्यं चरुं पुनरेत्य निर्वपति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति॥७५॥

यन्ति ब्रूयान्निरवन्दयते शास्ते सिञ्चति षट्॥५॥—[१०]

अनुमत्यै वैश्वदेवेन ताः सृष्टास्त्रिवृत्जापतिः सवितोत्तरस्यान्देवासुराः सौऽग्निर्यत्पत्नीं वैश्वदेवेन ता वरुणप्रघासेरग्नयं देवेभ्यः प्रतिपूरुषं दश॥१०॥

अनुमत्यै प्रथमजो बृहसो बहुरूपा हि पशवस्तस्मात्पृथग्मात्रं यदग्नयेऽनीकवत उद्धारं वा अग्नयं देवेभ्यः प्रतिपूरुषं पञ्चसततिः॥७५॥

अनुमत्यै प्रति तिष्ठन्ति॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—३९५

आदितः दशिन्यः—३९५

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

एतद्ब्राह्मणान्येव पञ्च हवीरूषि। अथेन्द्राय शुनासीराय पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति। संवत्सरो वा इन्द्राशुनासीरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमव रुन्धे। वायव्यं पयो भवति। वायुर्वै वृष्ट्यै प्रदापयिता। स एवास्मै वृष्टिं प्रदापयति। सौर्य एकंकपालो भवति। सूर्येण वा अमुष्मिँल्लोके वृष्टिर्धृता। स एवास्मै वृष्टिं नियच्छति॥१॥

द्वादशगवः सीरं दक्षिणा समृद्धौ। देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवा अग्निमब्रुवन्। त्वया वीरेणासुरानभिभवामेति। सौऽब्रवीत्। त्रेधाऽहमात्मानं विकरिष्य इति। स त्रेधाऽऽत्मानं व्यंकुरुत। अग्निं तृतीयम्। रुद्रं तृतीयम्। वरुणं तृतीयम्॥२॥

सौऽब्रवीत्। क इदं तुरीयमिति। अहमितीन्द्रोऽब्रवीत्। सन्तु सृजावहा इति। तौ समंसृजेताम्। स इन्द्रस्तुरीयमभवत्। यदिन्द्रस्तुरीयमभवत्। तदिन्द्रतुरीयस्येन्द्रतुरीयत्वम्। ततो वै देवा व्यंजयन्त। यदिन्द्रतुरीयं निरूप्यते विजित्यै॥३॥

बृहिर्ना धेनुर्दक्षिणा। यद्वहिर्ना। तेनाऽऽग्नेयी। यद्वोः। तेन रौद्री। यद्वेनुः। तेनेन्द्रो। यथ्वी सती दान्ता। तेन वारुणी समृद्धौ। प्रजापतिर्यज्ञमंसृजत॥४॥

तः सृष्टः रक्षाऽस्यजिघासन्। स एताः प्रजापतिरात्मनो देवता निरमिमीत। ताभिर्वै स दिग्भ्यो रक्षांसि प्राणुदत। यत्पञ्चावृत्तीयं जुहोति। दिग्भ्य एव तद्यजमानो रक्षांसि प्रणुदते। समूढः रक्षः सन्दग्धः रक्ष इत्याह। रक्षाऽस्येव सन्दहति। अग्नये रक्षोघ्ने स्वाहेत्याह। देवताभ्य एव विजिग्यानाभ्यो भागधेयं करोति। प्रष्टिवाही रथो दक्षिणा समृद्धौ॥५॥

इन्द्रो वृत्रं हत्वा। असुरान्पराभाव्य। नमुचिमासुरं नालभत। तः शच्याऽगृह्णात्। तौ समलभेताम्। सौऽस्माद्भिश्चुनतरोऽभवत्। सौऽब्रवीत्। सन्धाः सन्दधावहे। अथ त्वाऽव स्रक्ष्यामि। न मा शुष्केण नाऽऽर्द्रेण हनः॥६॥

न दिवा न नक्तमिति। स एतमापां फेनमसिञ्चत्। न वा एष शुष्को नाऽऽर्द्रो व्युष्टाऽऽसीत्। अनुदितः सूर्यः। न वा एतद्विवा न नक्तम्। तस्यैतस्मिँल्लोके। अपां फेनेन शिर उदवर्तयत्। तदेनमन्ववर्तत। मित्रं द्रुगिति॥७॥

स एतानपामार्गानजनयत्। तानंजुहोत्। तैर्वै स रक्षाऽस्यपाहत्। यदपामार्गहोमो भवति। रक्षसामपहत्यै। एकोलमुकेन यन्ति। तद्वि रक्षसां भागधेयम्। इमान्दिशं यन्ति। एषा वै रक्षसां दिक्। स्वायामेव दिशि रक्षांसि हन्ति॥८॥

स्वकृत इरिणे जुहोति प्रदरे वा। एतद्वै रक्षसामायतनम्। स्व एवाऽऽयतने रक्षांसि हन्ति। पूर्णमयेन सुवेण जुहोति। ब्रह्म वै पूर्णः। ब्रह्मणैव रक्षांसि हन्ति। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह। सवितृप्रसूत एव रक्षांसि हन्ति। हतः रक्षोऽवधिष्य रक्ष इत्याह। रक्षसाऽऽ

स्तृत्यै। यद्वस्ते तदक्षिणा निरवत्यै। अप्रतीक्ष्मायन्ति। रक्षसामन्तरहित्यै॥१॥

यच्छति वरुणं तृतीयं विजित्या असृजत समृद्धे हनो मित्रद्रुगिति हन्ति स्तृत्ये त्रीणि च॥१॥ [१]

धात्रे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति। संवत्सरो वै धाता। संवत्सरेणैवास्मै प्रजाः प्रजनयति। अन्वेवास्मा अनुमतिर्मन्यते। राते राका। प्र सिनीवाली जनयति। प्रजास्वेव प्रजातासु कुहां वाचं दधाति। मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धे। आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति। ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालम्॥१०॥

वैष्णवं त्रिकपालम्। वीर्यं वा अग्निः। वीर्यमिन्द्रः। वीर्यं विष्णुः। प्रजा एव प्रजाता वीर्यं प्रतिष्ठापयति। तस्मात्प्रजा वीर्यावतीः। वामन ऋषभो बृही दक्षिणा। यद्वही। तेनाऽऽग्नेयः। यदृषभः॥११॥

तेनेन्द्रः। यद्वामनः। तेन वैष्णवः समृद्धे। अग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपति। इन्द्रासोमीयमेकादशकपालम्। सोम्यं चरुम्। सोमो वै रेतोधाः। अग्निः प्रजानां प्रजनयिता। वृद्धानामिन्द्रः प्रदापयिता। सोमं एवास्मै रेतो दधाति॥१२॥

अग्निः प्रजां प्रजनयति। वृद्धानिन्द्रः प्रयच्छति। बभ्रुर्दक्षिणा समृद्धे। सोमापौष्णं चरुं निर्वपति। ऐन्द्रापौष्णं चरुम्। सोमो वै रेतोधाः। पूषा पशूनां प्रजनयिता। वृद्धानामिन्द्रः प्रदापयिता। सोमं एवास्मै रेतो दधाति। पूषा पशून्प्रजनयति॥१३॥

वृद्धानिन्द्रः प्रयच्छति। पौष्णश्चरुर्भवति। इयं वै पूषा। अस्यामेव प्रति तिष्ठति। श्यामो दक्षिणा समृद्धे। बहु वै पुरुषो मेध्यमुपगच्छति। वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपति। संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः। संवत्सरेणैवैनं स्वदयति। हिरण्यं दक्षिणा॥१४॥

पवित्रं वै हिरण्यम्। पुनात्येवैनम्। बहु वै राज्ञ्योऽनृतं करोति। उपं जाम्ये हरते। जिनाति ब्राह्मणम्। वदत्यनृतम्। अनृते खलु वै क्रियमाणे वरुणो गृह्णाति। वारुणं यवमयं चरुं निर्वपति। वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति। अथो दक्षिणा। वारुणो हि देवतयाऽश्वः समृद्धे॥१५॥

ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं यदृषभो दधाति पूषा पशून्प्रजनयति हिरण्यं दक्षिणा दक्षिणेकं च॥६॥ [२]

रत्निनामेतानि हवीर्षि भवन्ति। एते वै राष्ट्रस्यं प्रदातारः। एतेऽपादातारः। य एव राष्ट्रस्यं प्रदातारः। येऽपादातारः। त एवास्मै राष्ट्रं प्रयच्छन्ति। राष्ट्रमेव भवति। यथ्समाहृत्य निर्वपेत्। अरत्निनः स्युः। यथायथं निर्वपति रत्नित्वाय॥१६॥

यथ्स्यो निर्वपेत्। यावन्तीमेकैः हविषाऽऽशिषमव रुन्धे। तावन्तीमवरुन्धीत। अन्वहन्निर्वपति। भूयसीमेवाशिषमव रुन्धे। भूयसो यज्ञकृतुर्नुपेति। बार्हस्पत्यं चरुं निर्वपति ब्रह्मणो गृहे। मुखत एवास्मै ब्रह्म सङ्श्यति। अथो ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति। शितिपृष्ठो दक्षिणा समृद्धे॥१७॥

ऐन्द्रमेकादशकपालः राजन्यस्य गृहे। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। ऋषभो दक्षिणा समृद्धौ। आदित्यं चरुं महिष्यै गृहे। इयं वा अर्दितिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। धेनुर्दक्षिणा समृद्धौ। भगाय चरुं वावातायै गृहे। भगमेवासिन्दधाति। विचित्तगर्भा पष्ठौही दक्षिणा समृद्धौ॥१८॥

नैऋतं चरुं परिवृत्तयै गृहे कृष्णानां व्रीहीणां नखनिर्भिन्नम्। पाप्मानमेव निरृद्धंति निरवदयते। कृष्णा कूटा दक्षिणा समृद्धौ। आग्नेयमष्टाकपालः सेनान्यो गृहे। सेनामेवास्य सङ्श्यति। हिरण्यं दक्षिणा समृद्धौ। वारुणं दशकपालः सूतस्य गृहे। वरुणसवमेवाव रुन्धे। महानिरष्टो दक्षिणा समृद्धौ। मारुतः सप्तकपालं ग्रामण्यो गृहे॥१९॥

अन्नं वै मरुतः। अन्नमेवाव रुन्धे। पृश्निर्दक्षिणा समृद्धौ। सावित्रं द्वादशकपालं क्षतुर्गृहे प्रसूत्ये। उपध्वस्तो दक्षिणा समृद्धौ। आश्विनं द्विकपालः सङ्ग्रहीतुर्गृहे। अश्विनौ वै देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्यै भेषजं करोति। सवात्यौ दक्षिणा समृद्धौ। पौष्णं चरुं भागदुघस्य गृहे॥२०॥

अन्नं वै पूषा। अन्नमेवाव रुन्धे। श्यामो दक्षिणा समृद्धौ। रौद्रं गावीधुकं चरुमक्षावापस्य गृहे। अन्तत एव रुद्रं निरवदयते। शबल उद्गारो दक्षिणा समृद्धौ। द्वादशेतानि हवीःषि भवन्ति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्यै राष्ट्रमव रुन्धे। राष्ट्रमेव भवति॥२१॥

यत्र प्रति निर्वपेत्। रत्नितं आशिषोऽवरुन्धीरन्। प्रतिनिर्वपति। इन्द्राय सुत्राम्णे पुरोडाशमेकादशकपालम्। इन्द्रायाः होमुचै। आशिषं एवाव रुन्धे। अयं नो राजा वृत्रहा राजा भूत्वा वृत्रं वध्यादित्याह। आमेवैतामा शास्ते। मैत्राबारुहस्पत्यं भवति। श्वेतायै श्वेतवत्स्यायै दुग्धे॥२२॥

बारुहस्पत्ये मैत्रमपि दधाति। ब्रह्म चैवास्यै क्षत्रं च समीचीं दधाति। अथो ब्रह्मन्नेव क्षत्रं प्रतिष्ठापयति। बारुहस्पत्येन पूर्वेण प्रचरति। मुखत एवास्यै ब्रह्म सङ्श्यति। अथो ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति। स्वयं कृता वेदिर्भवति। स्वयं दिनं बरुहिः। स्वयं कृत इध्मः। अनभिजितस्याभिजित्यै। तस्माद्राजामरण्यमभिजितम्। सैव श्वेता श्वेतवत्स्या दक्षिणा समृद्धौ॥२३॥

रत्निवाय समृद्धौ पष्ठौही दक्षिणा समृद्धौ ग्रामण्यो गृहे भागदुघस्य गृहे भवति दुग्धेऽभिजित्यै द्वे च॥८॥ [३]

देवसुवामेतानि हवीःषि भवन्ति। एतावन्तो वै देवानाः सवाः। त एवास्यै सवान्प्रयच्छन्ति। त एनः सुवन्ते। अग्निरेवैनं गृहपतीनाः सुवते। सोमो वनस्पतीनाम्। रुद्रः पशूनाम्। बृहस्पतिर्वाचाम्। इन्द्रो ज्येष्ठानाम्। मित्रः सत्यानाम्॥२४॥

वरुणो धर्मपतीनाम्। एतदेव सर्वं भवति। सविता त्वां प्रसवानाः सुवतामिति हस्तं गृह्णाति प्रसूत्यै। ये देवा देवः सुवः स्थेत्याह। यथायजुरेवैतत्। महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायेत्याह। आमेवैतामा शास्ते। एष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानाः

राजेत्याह। तस्मात्सोमराजानो ब्राह्मणाः। प्रति त्यन्नामं राज्यमधायीत्याह॥२५॥

राज्यमेवास्मिन्नतिदधाति। स्वां तनुवं वरुणो अशिश्नेदित्याह। वरुणसुवमेवावं रुन्धे। शुचैर्मित्रस्य ब्रत्यां अभूमेत्याह। शुचिमेवैनं ब्रत्यं करोति। अमन्महि महत ऋतस्य नामेत्याह। मनुत एवैनम्। सर्वे ब्राता वरुणस्याभूवन्नित्याह। सर्वब्रातमेवैनं करोति। वि मित्र एवैररातिमतारीदित्याह॥२६॥

अरातिमेवैनं तारयति। असूपुदन्त यज्ञियां ऋतेनेत्याह। स्वदयत्येवैनम्। व्युं त्रितो जर्मिमाणं न आनडित्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति। द्वाभ्यां विमृष्टे। द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्ये। अग्नीषोमीयस्य चैकादशकपालस्य देवसुवां च हविषामग्नयै स्विष्टकृते समवदति। देवताभिरेवैनमुभयतः परिगृह्णाति। विष्णुकृमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वैमाँल्लोकानभिजयति॥२७॥
सत्यानामधायीत्याहारादीदित्याह क्रमत् एकं च॥४॥

अर्थतः स्थेति जुहोति। आहुत्यैवैनां निष्क्रीयं गृह्णाति। अथो हविष्कृतानामेवाभिघृतानां गृह्णाति। वहन्तीनां गृह्णाति। एता वा अपां राष्ट्रम्। राष्ट्रमेवास्मै गृह्णाति। अथो श्रियमेवैनमभिवहन्ति। अपां पतिरसीत्याह। मिथुनमेवाकः। वृषाँऽस्यूर्मिरित्याह॥२८॥

ऊर्मिमन्तमेवैनं करोति। वृषसेनोऽसीत्याह। सेनामेवास्य सङ्श्यति। ब्रजक्षितः स्थेत्याह। एता वा अपां विशः। विशमेवास्मै पर्यूहति। मरुतामोजः स्थेत्याह। अन्नं वै मरुतः। अन्नमेवावं रुन्धे। सूर्यवर्चसः स्थेत्याह॥२९॥

राष्ट्रमेव वर्चस्व्यकः। सूर्यत्वचसः स्थेत्याह। सत्यं वा एतत्। यद्वरपति। अनृतं यदातपति वरपति। सत्यानृते एवावं रुन्धे। नैनं सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद। मान्दाः स्थेत्याह। राष्ट्रमेव ब्रह्मवर्चस्व्यकः॥३०॥

वाशाः स्थेत्याह। राष्ट्रमेव वश्यकः। शक्ररीः स्थेत्याह। पशवो वै शक्ररीः। पशूनेवावं रुन्धे। विश्वभृतः स्थेत्याह। राष्ट्रमेव पयस्व्यकः। जनभृतः स्थेत्याह। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः। अग्नेस्तेजस्याः स्थेत्याह॥३१॥

राष्ट्रमेव तेजस्व्यकः। अपामोषधीनां रसः स्थेत्याह। राष्ट्रमेव मध्व्यमकः। सारस्वतं ग्रहं गृह्णाति। एषा वा अपां पृष्ठम्। यत्सरस्वती। पृष्ठमेवैनं समानानां करोति। षोडशभिर्गृह्णाति। षोडशकलो वै पुरुषः। यावानेव पुरुषः। तस्मिन्वीर्यं दधाति। षोडशभिर्जुहोति षोडशभिर्गृह्णाति। द्वात्रिंशत्सं पद्यन्ते। द्वात्रिंशदक्षराऽनुष्टुप्। वागनुष्टुप्सर्वाणि छन्दांसि। वाचैवेनं सर्वभिश्छन्दोभिर्भिषिञ्चति॥३२॥

ऊर्मिरित्याह सूर्यवर्चसः स्थेत्याह ब्रह्मवर्चस्व्यकस्तेजस्याः स्थेत्याहैव पुरुषः षट् च॥५॥

देवीरापः सं मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमित्याह। ब्रह्मणैवैनाः ससृजति। अनाधृष्टाः सीदतेत्याह। ब्रह्मणैवैनाः सादयति। अन्तरा होतुं धिष्णियं ब्राह्मणाच्छंसिनं सादयति।

आग्नेयो वै होता। ऐन्द्रो ब्राह्मणाच्छुसी। तेजसा चैवेन्द्रियेण चोभयतो राष्ट्रं परिगृह्णाति। हिरण्येनोत्पुनाति। आहुत्यै हि पवित्राभ्यामुत्पुनन्ति व्यावृत्त्यै॥३३॥

शतमानं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। अनिभृष्टसीत्याह। अनिभृष्टः ह्येतत्। वाचो बन्धुरित्याह। वाचो ह्येष बन्धुः। तपोजा इत्याह। तपोजा ह्येतत्। सोमस्य दात्रमसीत्याह॥३४॥

सोमस्य ह्येतद्दात्रम्। शुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामीत्याह। शुक्रा ह्यापः। शुक्रः हिरण्यम्। चन्द्राश्चन्द्रेणेत्याह। चन्द्रा ह्यापः। चन्द्रः हिरण्यम्। अमृतां अमृतेनेत्याह। अमृता ह्यापः। अमृतः हिरण्यम्॥३५॥

स्वाहा राजसूयायेत्याह। राजसूयाय ह्येना उत्पुनाति। सधमादौ द्युमिनीरूर्ज एता इति वारुण्यर्चा गृह्णाति। वरुणसुवमेवाव रुन्धे। एकया गृह्णाति। एकधेव यजमाने वीर्यं दधाति। क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरसीति तार्प्यं चोष्णीषं च प्रयच्छति सयोनित्वाय। एकशतेन दर्भपुञ्जीलैः पवयति। शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः। आत्मैकशतः॥३६॥

यावानेव पुरुषः। तस्मिन्वीर्यं दधाति। दध्याशयति। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। उदुम्बरमाशयति। अन्नाद्यस्यावरुद्धे। शष्पाण्याशयति। सुराबलिमेवेन करोति। आविद एता भवन्ति। आविदमेवेन गमयन्ति॥३७॥

अग्निरेवेन गार्हपत्येनावति। इन्द्र इन्द्रियेण। पूषा पशुभिः। मित्रावरुणौ प्राणापानाभ्याम्। इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्। स दिवमलिखत्। सौर्ज्यम्णः पन्थां अभवत्। स आविन्ने द्यावापृथिवी धृतव्रते इति द्यावापृथिवी उपाधावत्। स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो वृत्राय वज्रं प्राहरत्। आविन्ने द्यावापृथिवी धृतव्रते इति यदाह॥३८॥

आभ्यामेव प्रसूतो यजमानो वज्रं भ्रातृव्याय प्रहरति। आविन्ना देव्यदितिर्विश्वरूपीत्याह। इयं वै देव्यदितिर्विश्वरूपी। अस्यामेव प्रति तिष्ठति। आविन्नेऽयमसावामुष्यायुणोऽस्यां विश्वस्मिन्नाष्ट्र इत्याह। विश्वैवेन राष्ट्रेण समर्धयति। महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानंराज्यायेत्याह। आमेवेतामा शांस्ते। एष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां राजेत्याह। तस्मात्सोमराजानो ब्राह्मणाः॥३९॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति धनुः प्रयच्छति विजित्यै। शत्रुबाधनाः स्थेतीपून्। शत्रूनेवास्यं बाधन्ते। पात मा प्रत्यञ्च पात मा तिर्यञ्चमन्वञ्च मा पातेत्याह। तिस्रो वै शरव्याः। प्रतीची तिरश्चनूची। ताभ्य एवेन पान्ति। दिग्भ्यो मा पातेत्याह। दिग्भ्य एवेन पान्ति। विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पातेत्याह। अपरिमितादेवेन पान्ति। हिरण्यवर्णावुपसां विरोक इति त्रिष्टुभां बाहू उद्रह्णाति। इन्द्रियं वै वीर्यं त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धते॥४०॥

व्यावृत्त्यै दात्रमसीत्याहामृतः हिरण्यमेकशतो गमयन्त्याह ब्राह्मणा नाष्ट्राभ्यः पातेत्याह चत्वारि च॥८॥

दिशो व्यास्थापयति। दिशामभिर्जित्यै। यदनु प्रक्रामेत्। अभि दिशो जयेत्। उतु माँद्येत्। मनसाऽनु प्रक्रामति। अभि दिशो जयति। नोन्माँद्यति। समिधमा तिष्ठेत्याह। तेज एवाव रुन्धे॥४१॥

उग्रामा तिष्ठेत्याह। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। विराजमातिष्ठेत्याह। अन्नाद्यमेवाव रुन्धे। उदीचीमा तिष्ठेत्याह। पशूनेवाव रुन्धे। ऊर्ध्वामातिष्ठेत्याह। सुवर्गमेव लोकमभिजयति। अनूजिहीते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ॥४२॥

मारुत एष भवति। अन्नं वै मरुतः। अन्नमेवाव रुन्धे। एकविंशतिकपालो भवति प्रतिष्ठित्यै। योऽरण्येऽनुवाक्यो गणः। तं मध्यत उपदधाति। ग्राम्यैरेव पशुभिरारण्यान्पशून्परि गृह्णाति। तस्माद्ग्राम्यैः पशुभिरारण्याः पशवः परिगृहीताः। पृथिवैन्यः। अभ्यषिच्यत॥४३॥

स राष्ट्रं नाभवत्। स एतानि पार्थान्यपश्यत्। तान्यंजुहोत्। तैवै स राष्ट्रमभवत्। यत्पार्थानि जुहोति। राष्ट्रमेव भवति। बारहस्पत्यं पूर्वेषामुत्तमं भवति। ऐन्द्रमुत्तरेषां प्रथमम्। ब्रह्म चैवास्मै क्षत्रं च समीचीं दधाति। अथो ब्रह्मन्नेव क्षत्रं प्रतिष्ठापयति॥४४॥

षट्पुरस्तादभिषेकस्य जुहोति। षडुपरिष्ठात्। द्वादश सं पद्यन्ते। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरः खलु वै देवानां पूः। देवानामेव पुरं मध्यतो व्यवंसर्पति। तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति। भूतानामवैष्टीर्जुहोति। अत्रात्र वै मृत्युर्जायते। यत्रयत्रैव मृत्युर्जायते। तत् एवेनमवयजते। तस्माद्वाजसूयैनेजानो नाभिचरित्वै। प्रत्यगेनमभिचारः स्तृणुते॥४५॥

रुन्धे समष्ट्या असिच्यत स्थापयति जायते पञ्च च॥५॥

[७]

सोमस्य त्विषिरसि तवैव मे त्विषिर्भूयादिति शार्दूलचर्मोपस्तृणाति। यैव सोमे त्विषिः। या शार्दूले। तामेवाव रुन्धे। मृत्योर्वा एष वर्णः। यच्छार्दूलः। अमृतं हिरण्यम्। अमृतमसि मृत्योर्मा पाहीति हिरण्यमुपास्यति। अमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्ते। शतमानं भवति॥४६॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। दिद्योन्मा पाहीत्युपरिष्ठादधि निदधाति। उभयत एवास्मै शर्म दधाति। अवैष्टा दन्दशूका इति क्लीबं सीसेन विध्यति। दन्दशूकानेवार्वयजते। तस्मात्क्लीबं दन्दशूका दशुकाः। निरस्तं नमुचेः शिर इति लोहितायसं निरस्यति। पाप्मानमेव नमुचिं निरवदयते। प्राणा आत्मनः पूर्वोऽभिषिच्य इत्याहुः॥४७॥

सोमो राजा वरुणः। देवा धर्मसुवश्च ये। ते ते वाचं सुवन्तां ते तै प्राणं सुवन्तामित्याह। प्राणानेवाऽऽत्मनः पूर्वानभिषिञ्चति। यद्व्यात्। अग्नेस्त्वा तेजसाऽभिषिञ्चामीति। तेजस्व्यैव स्यात्। दुश्चर्मा तु भवेत्। सोमस्य त्वा द्युम्नेनाभिषिञ्चामीत्याह। सौम्यो वै देवतया पुरुषः॥४८॥

स्वयैवेन देवतयाऽभिषिञ्चति। अग्नेस्तेजसेत्याह। तेज एवास्मिन्दधाति। सूर्यस्य वर्चसेत्याह। वर्च एवास्मिन्दधाति। इन्द्रस्येन्द्रियेणेत्याह। इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। मित्रावरुणयोर्वीर्येणेत्याह। वीर्यमेवास्मिन्दधाति। मरुतामोजसेत्याह॥४९॥

ओजं एवास्मिन्दधाति। क्षत्राणां क्षत्रपतिरसीत्याह। क्षत्राणामेवैनं क्षत्रपतिं करोति। अति दिवस्पाहीत्याह। अत्यन्यान्पाहीति वावैतदाह। समार्ववृत्रधरागुदीचीरित्याह। राष्ट्रमेवास्मिन्धुवर्मकः। उच्छेपणेन जुहोति। उच्छेपणभागो वै रुद्रः। भागधेयेनैव रुद्रं निरवदयते॥५०॥

उदङ्गुरेत्याग्नीध्रे जुहोति। एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते। रुद्र यत्ते क्रयी परं नामेत्याह। यद्वा अस्य क्रयी परं नाम। तेन वा एष हिनस्ति। यः हिनस्ति। तेनैवैनं सह शमयति। तस्मै हुतमसि यमेष्टमसीत्याह। यमादेवास्य मृत्युमवयजते॥५१॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति तस्यै गृहे जुहुयात्। यां कामयेत् राष्ट्रमस्यै प्रजा स्यादिति। राष्ट्रमेवास्यै प्रजा भवति। पूर्णमयेनाध्वर्युरभिषिञ्चति। ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्त्विषि दधाति। औदुम्बरेण राजन्यः। ऊर्जमेवास्मिन्नन्नाद्यं दधाति। आश्वत्थेन वैश्यः। विशमेवास्मिन्पुष्टि दधाति। नैयग्रोधेन जन्यः। मित्राण्येवास्यै कल्पयति। अथो प्रतिष्ठित्यै॥५२॥

भूत्याहुः पुरुष ओजसेत्याह निरवदयते यजते जन्यो द्वे च॥७॥ [८]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्ष्ण इति रथमुपावहरति विजित्यै। मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशान्नोः प्रशिषा युनज्मीत्याह। ब्रह्मणैवेनं देवताभ्यां युनक्ति। प्रष्टिवाहिनं युनक्ति। प्रष्टिवाही वै देवरथः। देवरथमेवास्यै युनक्ति। त्रयोऽश्वा भवन्ति। रथश्चतुर्थः। द्वौ संव्येष्टसारथी। षट्त्सं पद्यन्ते॥५३॥

षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवेनं युनक्ति। विष्णुक्रमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वेमाँल्लोकानभिजयति। यः क्षत्रियः प्रतिहितः। सौऽन्वारभते। राष्ट्रमेव भवति। त्रिष्टुभाऽन्वारभते। इन्द्रियं वै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति॥५४॥

मरुतां प्रसवे जेषमित्याह। मरुद्विरेव प्रसूत उज्जयति। आसं मन इत्याह। यदेव मनसैप्सीत्। तदापत्। राजन्यं जिनाति। अनक्रान्त एवाक्रमते। वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्धयते। यो राजन्यं जिनाति। समहमिन्द्रियेण वीर्येणेत्याह॥५५॥

इन्द्रियमेव वीर्यमात्मन्धत्ते। पशूनां मन्युरसि तवेव मे मन्युर्भूयादिति वाराही उपानहावुपं मुञ्चते। पशूनां वा एष मन्युः। यद्वराहः। तेनैव पशूनां मन्युमात्मन्धत्ते। अभि वा इयं सुषुवाणं कामयते। तस्यैश्वरेन्द्रियं वीर्यमादातोः। वाराही उपानहावुपंमुञ्चते। अस्या एवान्तर्धत्ते। इन्द्रियस्य वीर्यस्यानात्यै॥५६॥

नमो मात्रे पृथिव्या इत्याहाहिंसायै। इयं दस्यायुरस्यायुर्मं धेहीत्याह। आयुरेवाऽऽत्मन्धत्ते। ऊर्गस्यूजं मे धेहीत्याह। ऊर्जमेवाऽऽत्मन्धत्ते। युङ्क्षि वचोऽसि वचो मयि धेहीत्याह। वचं एवाऽऽत्मन्धत्ते। एकधा ब्रह्मण उपहरति। एकधैव यजमान आयुरूजं वचो दधाति। रथविमोचनीयां जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥५७॥

त्रयोऽश्वा भवन्ति। रथश्चतुर्थः। तस्माच्चतुर्जुहोति। यदुभौ सहावतिष्ठेताम्। समानं लोकमियाताम्। सह संग्रहीत्रा रथवाहने रथमादधाति। सुवर्गादिवैनं लोकादन्तर्दधाति। हृ॒सः शुचिपदित्यादधाति। ब्रह्मणैवेनमुपावहरति। ब्रह्मणाऽऽदधाति। अतिच्छन्दसाऽऽदधाति। अतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि। सर्वेभिरैवेनं छन्दोभिरादधाति। वर्ष्म वा एषा छन्दसाम्। यदतिच्छन्दाः। यदतिच्छन्दसा दधाति। वर्ष्मैवेनं समानानां करोति॥५८॥

पृथन्ते दधाति वीर्येणेत्याहानां त्वे प्रतिष्ठित्ये ब्रह्मणाऽऽदधाति सप्त च॥६॥ [९]

मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह। मैत्रं वा अहं। वारुणी रात्रिः। अहोरात्राभ्यामेवेनमुपावहरति। मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह। मैत्रो वै दक्षिणः। वारुणः सव्यः। वैश्वदेव्यामिक्षां। स्वमेवेनौ भागधेयमुपावहरति। समहं विश्वेदेवैरित्याह॥५९॥

वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। ता एवाद्याः कुरुते। क्षत्रस्य नाभिरसि क्षत्रस्य योनिरसीत्यधीवासमास्तृणाति सयोनित्वायं। स्योनामा सीद सुषदामा सीदित्याह। यथायजुरैवैतत्। मा त्वां हिंसीन्मा मां हिंसीदित्याहाहिंसायै। निषसाद धृतव्रतो वरुणः पुस्त्यास्वा साम्राज्याय सुकृत्तुरित्याह। साम्राज्यमेवेनं सुकृत्तुं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्मासि सविताऽसि सत्यसंव इत्याह। सवितारमेवेनं सत्यसंव करोति॥६०॥

ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्मासीन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह। इन्द्रमेवेनं सत्यौजसं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्मासि मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। मित्रमेवेनं सुशेवं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्मासि वरुणोऽसि सत्यधर्मेत्याह। वरुणमेवेनं सत्यधर्माणं करोति। सविताऽसि सत्यसंव इत्याह। गायत्रीमेवैतेनाभि व्याहरति। इन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह। त्रिष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति॥६१॥

मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। जगतीमेवैतेनाभि व्याहरति। सत्यमेता देवताः। सत्यमेतानि छन्दांसि। सत्यमेवाव रन्धे। वरुणोऽसि सत्यधर्मेत्याह। अनुष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति। सत्यानृते वा अनुष्टुप्। सत्यानृते वरुणः। सत्यानृते एवाव रन्धे॥६२॥

नैनं सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद। इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति स्फ्यं प्रयच्छति। वज्रो वै स्फ्यः। वज्रेणैवास्मां अवरपरं रन्धयति। एव हि तच्छ्रेयः। यदस्मा एते रथ्येयुः। दिशोऽभ्ययं राजाऽभूदिति पश्चाक्षान्प्रयच्छति। एते वै सर्वेऽयाः। अपराजायिनमेवेनं करोति॥६३॥

ओदनुमद्वृवते। परमेष्ठी वा एषः। यदौदनः। परमामेवेनं श्रियं गमयति। सुश्लोकाँ(४) सुमङ्गलाँ(४) सत्यराजा(३)नित्याह। आमेवैतामा शांस्ते। शौनः शेषमाख्यापयते। वरुणपाशादेवेनं मुञ्चति। परः शतं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। मारुतस्य चैकविंशतिकपालस्य वैश्वदेव्यै चामिक्षाया अग्नयै स्विष्टकृते समवद्यति। देवताभिरैवेनमुभयतः परि गृह्णाति। अपान्नन्ने स्वाहोर्जो नन्ने स्वाहाऽग्नयै गृहपतये

स्वाहेति तिस्र आहुतीर्जुहोति। त्रयं इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति॥६४॥

देवैरित्याह सत्यसंव करोति त्रिष्टुभंमेवैतेनाभि व्याहरति सत्यानृते एवावं रुन्धे करोति शूतेन्द्रियः पद च॥६॥ [१०]

एतद्ब्राह्मणानि धात्रे रत्निनान्देवसुवामर्थतो देवीर्दिशः सोमस्येन्द्रस्य मित्रो दश॥१०॥

एतद्ब्राह्मणानि वैष्णवं त्रिकपालमन्त्रं वै पूषा वाशाः स्थेत्याहु दिशो व्यास्थापयत्युदङ्मुखेत्य ब्रह्मा(३)न्त्व९ राज्ञश्चतुष्पष्टिः॥६४॥

एतद्ब्राह्मणानि प्रति तिष्ठति॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—४५९

आदितः दशिन्यः—४५९

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

वरुणस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्। तथ्सृष्टद्विरनु समसर्पत्। तथ्सृष्टपां सृष्टवत्। अग्निना देवेन प्रथमेऽह्ननु प्रायुङ्क्त। सरस्वत्या वाचा द्वितीयौ। सवित्रा प्रसवेन तृतीयौ। पूष्णा पशुभिश्चतुर्थे। बृहस्पतिना ब्रह्मणा पञ्चमे। इन्द्रेण देवेन षष्ठे। वरुणेन स्वयां देवतया सप्तमे॥१॥

सोमेन राजाऽष्टमे। त्वष्टा रूपेण नवमे। विष्णुना यज्ञेनाऽऽप्रोत्। यथ्सृष्टपो भवन्ति। इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आप्रोति। पूर्वापूर्वा वेदिर्भवति। इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्धौ। पुरस्तादुपसदाऽसौम्येन प्रचरति। सोमो वै रेतोधाः। रेत एव तद्वधाति। अन्तरा त्वाष्ट्रेण। रेत एव हितं त्वष्टा रूपाणि विकरोति। उपरिष्टाद्वैष्णवेन। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञ एवान्ततः प्रति तिष्ठति॥२॥
सप्तमे दधाति पञ्च च॥२॥

[१]

जामि वा एतत्कुर्वन्ति। यथ्सृष्टो दीक्षयन्ति सद्यः सोमं क्रीणन्ति। पुण्डरिस्रजां प्रयच्छत्यजामित्वाया। अङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्तः। अप्सु दीक्षातपसी प्रावेशयन्। तत्पुण्डरीकमभवत्। यत्पुण्डरिस्रजां प्रयच्छति। साक्षादेव दीक्षातपसी अव रुन्धे। दशभिर्वथ्सतरैः सोमं क्रीणाति। दशाक्षरा विराट्॥३॥

अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। मुष्कुरा भवन्ति सेन्द्रत्वाय। दशपेयौ भवति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। शतं ब्राह्मणाः पिबन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। सप्तदशऽस्तोत्रं भवति। सप्तदशः प्रजापतिः॥४॥

प्रजापतेरास्यै। प्राकाशावध्वर्यवे ददाति। प्रकाशमेवेन गमयति। स्रजमुद्गात्रे। व्येवास्मै वासयति। रुक्म होत्रे। आदित्यमेवास्मा उन्नयति। अश्वं प्रस्तोतृप्रतिहर्तृभ्याम्। प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतेरास्यै॥५॥

द्वादश पष्ठौहीर्ब्रह्मणौ। आयुरेवाव रुन्धे। वशां मैत्रावरुणायां राष्ट्रमेव वश्यकः। ऋषभं ब्राह्मणाच्छुसिर्नै। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः। वासंसी नेष्टापुर्तृभ्याम्। पवित्रे एवास्येते। स्थूरि यवाचितमच्छावाकायां। अन्त एव वरुणमव यजते॥६॥

अनुद्वाहमग्नीधै। वह्निर्वा अनुद्वाहन्। वह्निर्ग्रीत्। वह्निर्नैव वह्नि यज्ञस्याव रुन्धे। इन्द्रस्य सुषुवाणस्य त्रेधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्। भृगुस्तृतीयमभवत्। श्रायन्तीयं तृतीयम्। सरस्वती तृतीयम्। भार्गवो होता भवति। श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति। वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्। सारस्वतीरपो गृह्णाति। इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्धौ। श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति। इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रयति। वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्। इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं वारयति॥७॥
विराट्प्रजापतिरश्वः प्रजापतेरास्यै यजते ब्रह्मसामं भवति सप्त च॥५॥

[२]

ईश्वरो वा एष दिशोऽनूर्न्मदितोः। यं दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति। दिशामवैष्टयो भवन्ति। दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठत्यनुन्मादाय। पञ्च देवता यजति। पञ्च दिशः। दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति। हविषो हविष इष्ट्वा बार्हस्पत्यमभिधारयति। यजमानदेवत्यो वै बृहस्पतिः। यजमानमेव तेजसा समर्धयति॥८॥

आदित्या मल्हां गर्भिणीमा लभते। मारुतीं पृश्निं पष्टौहीम्। विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। आदित्या पूर्वा प्रचरति। मारुत्योत्तरया। राष्ट्र एव विशमनुब्रधाति। उच्चैरादित्याया आश्रावयति। उपांशु मारुत्यै। तस्माद्राष्ट्रं विशमतिवदति। गर्भिण्यादित्या भवति॥९॥

इन्द्रियं वै गर्भः। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यंकः। अगर्भा मारुती। विद्धे मरुतः। विशमेव निरिन्द्रियामकः। देवासुराः संयत्ता आसन्। ते देवा अश्विनोः पूषन्वाचः सत्यं सन्निधाय। अनृतेनासुरानभ्यभवन्। तैऽश्विन्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निरवपन्। ततो वै ते वाचः सत्यमवारुन्धत॥१०॥

यदश्विन्यां पूष्णे पुरोडाशं द्वादशकपालं निर्वपति। अनृतेनैव भ्रातृव्यानभिभूय। वाचः सत्यमव रुन्धे। सरस्वते सत्यवाचं चरुम्। पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि गृणाति। सवित्रे सत्यप्रसवाय पुरोडाशं द्वादशकपालं प्रसूत्यै। दूतान्महिणोति। आविदं एता भवन्ति। आविदमेवेनं गमयन्ति। अथो दूतेभ्यं एव न छिद्यते। तिसृधन्वं शृङ्गदृतिर्दक्षिणा समृद्धे॥११॥

अर्धयति भवत्युरुन्धत गमयन्ति द्वे च॥४॥

[३]

आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपति। तस्माच्छिशिरे कुरुपञ्चालाः प्राञ्चो यान्ति। सौम्यं चरुम्। तस्माद्वसन्तं व्यवसायादयन्ति। सावित्रं द्वादशकपालम्। तस्मात्पुरस्ताद्यवानां सवित्रा विरुन्धते। बार्हस्पत्यं चरुम्। सवित्रैव विरुध्यं ब्रह्मणा यवानादधते। त्वाष्ट्रमष्टाकपालम्॥१२॥

रूपाण्येव तेनं कुर्वते। वैश्वानरं द्वादशकपालम्। तस्माज्जघन्यं नैदाघे प्रत्यञ्चः कुरुपञ्चाला यान्ति। सारस्वतं चरुं निर्वपति। तस्मात्प्रावृषि सर्वा वाचो वदन्ति। पौष्णेन व्यवस्यन्ति। मैत्रेणं कृषन्ते। वारुणेन विधृता आसते। क्षेत्रपत्येन पाचयन्ते। आदित्येनादधते॥१३॥

मासिमास्येतानि हवींषि निरुप्याणीत्याहुः। तेनैवतून्म्रयुङ्क्ते इति। अथो खल्वाहुः। कः संवत्सरं जीविष्यतीति। षडेव पूर्वद्युनिरुप्याणि। षडुत्तरेद्युः। तेनैवतून्म्रयुङ्क्ते। दक्षिणो रथवाहनवाहः पूर्वेणा दक्षिणा। उत्तर उत्तरेषाम्। संवत्सरस्यैवान्तौ युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समृद्धे॥१४॥

त्वाष्ट्रमष्टाकपालं दधते युनक्त्येकं च॥३॥

[४]

इन्द्रस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्। स यत्प्रथमं निरर्णीवत्। तत्कलमभवत्। यद्वितीयम्। तद्वदरम्। यत्तृतीयम्। तत्कर्कशम्। यत्तृस्तः। स सिंहः। यदक्ष्योः॥१५॥

स शौर्दूलः। यत्कर्णयोः। स वृकः। य ऊर्ध्वः। स सोमः। याऽवांची। सा सुरा। त्रयाः सक्तवो भवन्ति। इन्द्रियस्यावरुद्धे। त्रयाणि लोमानि॥१६॥

त्विषिमेवाव रुन्धे। त्रयो ग्रहाः। वीर्यमेवाव रुन्धे। नाम्ना दशमी। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। प्राणा इन्द्रियं वीर्यम्। प्राणानेवेन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते। सीसेन क्लीबाच्छृष्णाणि क्रीणाति। न वा एतदयो न हिरण्यम्॥१७॥

यथ्सीसम्। न स्त्री न पुमान्। यत्क्लीबः। न सोमो न सुरा। यथ्सौत्रामणी समृद्धौ। स्वाद्वीं त्वां स्वादुनेत्याह। सोममेवैनं करोति। सोमांऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय सुत्राम्णे पच्यस्वेत्याह। एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पच्यते। तिस्रः स० सृष्टा वसति॥१८॥

तिस्रो हि रात्रौः क्रीतः सोमो वसति। पुनातु ते परिस्रुतमिति यजुषा पुनाति व्यावृत्त्यै। पवित्रेण पुनाति। पवित्रेण हि सोमं पुनन्ति। वारेण शश्वता तनेत्याह। वारेण हि सोमं पुनन्ति। वायुः पूतः पवित्रेणेति नैतया पुनीयात्। व्यृद्धा ह्येषा। अतिपवितस्यैतया पुनीयात्। कुविदङ्गेत्यनिरुक्तया प्राजापत्यया गृह्णाति॥१९॥

अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापतेरात्यै। एकयुर्चा गृह्णाति। एकधेव यजमाने वीर्यं दधाति। आश्विनं धूम्रमालभते। अश्विनौ वै देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति। सारस्वतं भेषम्। वाग्वै सरस्वती। वाचैवेनं भिषज्यति। ऐन्द्रमृषभ० सैन्द्रत्वाय॥२०॥

अश्व्योर्लोमानि हिरण्यं वसति गृह्णाति भिषज्यत्येकं च॥६॥

[५]

यत्रिषु यूपैष्वालभेत। बृहिर्याऽस्मादिन्द्रियं वीर्यं दध्यात्। भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। एकयूप आलभेत। एकधेवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधाति। नास्मै भ्रातृव्यं जनयति। नैतेषां पशूनां पुरोडाशा भवन्ति। ग्रहपुरोडाशा ह्येते। युव० सुराममश्विनेति सर्वदेवत्ये याज्यानुवाक्ये भवतः। सर्वा एव देवताः प्रीणाति॥२१॥

ब्राह्मणं परिक्रीणीयादुच्छेषणस्य पातारम्। ब्राह्मणो ह्याहुत्या उच्छेषणस्य पाता। यदि ब्राह्मणं न विन्देत्। वल्मीकवपायामवं नयेत्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यद्वै सौत्रामण्यै व्यृद्धम्। तदस्यै समृद्धम्। नानादेवत्याः पशवंश्च पुरोडाशाश्च भवन्ति समृद्धौ। ऐन्द्रः पशूनामुत्तमो भवति। ऐन्द्रः पुरोडाशानां प्रथमः॥२२॥

इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति। पुरस्तादनूयाजानां पुरोडाशैः प्रचरति। पशवो वै पुरोडाशाः। पश्वेवाव रुन्धे। ऐन्द्रमेकादशकपालं निर्वपति। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। सावित्रं द्वादशकपालं प्रसूत्यै। वारुणं दशकपालम्। अन्त एव वरुणमवं यजते। वडंबा दक्षिणा॥२३॥

उत वा एषाऽश्व० सूते। उताऽश्वतरम्। उत सोमं उत सुरा। यथ्सौत्रामणी समृद्धौ। बारहस्पत्यं पशुं चतुर्थमतिपवितस्या लभते। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैव यज्ञस्य व्यृद्धमपि

वपति। पुरोडाशवानेष पशुर्भवति। न ह्येतस्य ग्रहं गृह्णन्ति। सोमप्रतीकाः पितरस्तृष्णुतेति शतातृष्णायां समवनयति॥२४॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। दक्षिणेऽग्नौ जुहोति। पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै। हिरण्यमन्त्रा धारयति। पूतामेवैनं जुहोति। शतमानं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। यत्रैव शतातृष्णां धारयति॥२५॥

तन्निधाति प्रतिष्ठित्यै। पितृन् वा एतस्यैन्द्रियं वीर्यं गच्छति। यः सोमोऽति पवंते। पितृणां याज्यानुवाक्याभिरुप तिष्ठते। यदेवास्य पितृनिन्द्रियं वीर्यं गच्छति। तदेवाव रुन्धे। तिसृभिरुप तिष्ठते। तृतीये वा इतो लोके पितरः। तानेव प्रीणाति। अथो त्रीणि वै यज्ञस्यैन्द्रियाणि। अध्वर्युरहोता ब्रह्मा। त उपतिष्ठन्ते। यान्येव यज्ञस्यैन्द्रियाणि। तैरेवास्य भेषजं करोति॥२६॥
प्रीणाति प्रथमो दक्षिणा समवनयति धारयतीन्द्रियाणि चत्वारि च॥६॥ [६]

अग्निष्टोममग्र आहरति। यज्ञमुखं वा अग्निष्टोमः। यज्ञमुखमेवारभ्यं स्वमा क्रमते। अथैषोऽभिषेचनीयंश्चतुस्त्रिंशत्पवमानो भवति। त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। ता एवाऽऽप्रौति। प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशः। तमेवाऽऽप्रौति। सः शर एष स्तोमानामयथापूर्वम्। यद्विषमाः स्तोमाः॥२७॥

एतावान् वै यज्ञः। यावान्पवमानाः। अन्तः श्लेषणं त्वा अन्यत्। यत्समाः पवमानाः। तेनाऽसः शरः। तेन यथापूर्वम्। आत्मनैवाग्निष्टोमेनर्ध्नोति। आत्मना पुण्यो भवति। प्रजा वा उक्थानि। पशवं उक्थानि। यदुक्थ्यो भवत्यनु सन्तत्यै॥२८॥

स्तोमाः पशवं उक्थान्येकं च॥२॥ [७]

उप त्वा जामयो गिर इति प्रतिपद्वति। वाग्वै वायुः। वाच एवैषोऽभिषेकः। सर्वासामेव प्रजानां सूयते। सर्वा एनं प्रजा राजेति वदन्ति। एतमु त्यन्दश क्षिप इत्याह। आदित्या वै प्रजाः। प्रजानामेवैतेन सूयते। यन्ति वा एते यज्ञमुखात्। ये सम्भार्या अक्रन्॥२९॥

यदाह पवस्व वाचो अग्निय इति। तेनैव यज्ञमुखान्नयन्ति। अनुष्टुक्प्रथमा भवति। अनुष्टुगुत्तमा। वाग्वा अनुष्टुक्। वाचैव प्रयन्ति। वाचोद्यन्ति। उद्वृतीर्भवन्ति। उद्वृद्धा अनुष्टुभो रूपम्। आनुष्टुभो राजन्यः॥३०॥

तस्मादुद्वृतीर्भवन्ति। सौर्यनुष्टुगुत्तमा भवति। सुवर्गस्य लोकस्य सन्तत्यै। यो वै सवादेति। नैनं स्व उपनमति। यः सामभ्य एति। पापीयान्सुषुवाणो भवति। एतानि खलु वै सामानि। यत्पृष्ठानि। यत्पृष्ठानि भवन्ति॥३१॥

तैरेव सवात्रेति। यानि देवराजानां सामानि। तैरमुष्मिल्लोक ऋध्नोति। यानि मनुष्यराजानां सामानि। तैरस्मिल्लोक ऋध्नोति। उभयोरैव लोकयोर ऋध्नोति। देवल्लोके च मनुष्यलोके च। एकविंशोऽभिषेचनीयस्योत्तमो भवति। एकविंशः केशवपनीयस्य प्रथमः। सप्तदशो दशपेयः॥३२॥

विद्वा एकविंशः। राष्ट्रं संसदशः। विश एवैतन्मध्यतोऽभिषिच्यते। तस्माद्वा एष विशां प्रियः। विशो हि मध्यतोऽभिषिच्यते। यद्वा एनमदो दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति। तत्सुवर्गं लोकमभ्या रोहति। यदिमं लोकं न प्रत्यवरोहति। अतिजनं वेयात्। उद्धां माद्येत्। यदेष प्रतीचीनः स्तोमो भवति। इममेव तेन लोकं प्रत्यवरोहति। अथो अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठत्यनुन्मादाय॥३३॥
अक्रत्राजन्यो भवन्ति दशपयो माद्येज्जोणिं च॥५॥

[८]

इयं वै रजता। असौ हरिणी। यद्रुक्मौ भवतः। अभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णाति। वरुणस्य वा अभिषिच्यमानस्याऽऽपः। इन्द्रियं वीर्यं निर्घ्नन्। तत्सुवर्णं हिरण्यमभवत्। यद्रुक्ममन्तर्दधाति। इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्घाताय। शतमानो भवति शतक्षरः। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्वेवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। आयुर्वै हिरण्यम्। आयुष्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति। तेजो वै हिरण्यम्। तेजस्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति। वर्चो वै हिरण्यम्। वर्चस्या एवैनमभ्यति क्षरन्ति॥३४॥

शतक्षरोऽष्टौ च॥१॥

[९]

अप्रतिष्ठितो वा एष इत्याहुः। यो राजसूयेन यजत इति। यदा वा एष एतेन द्विरात्रेण यजते। अथ प्रतिष्ठा। अथ संवत्सरमाप्नोति। यावन्ति संवत्सरस्याहोरात्राणि। तावतीरेतस्य स्तोत्रीयाः। अहोरात्रेष्वेव प्रति तिष्ठति। अग्निष्टोमः पूर्वमहर्भवति। अतिरात्र उत्तरम्॥३५॥

नानैवाहोरात्रयोः प्रति तिष्ठति। पौर्णमास्यां पूर्वमहर्भवति। व्यंष्टकायामुत्तरम्। नानैवार्धमासयोः प्रति तिष्ठति। अमावास्यायां पूर्वमहर्भवति। उद्धृष्ट उत्तरम्। नानैव मासयोः प्रति तिष्ठति। अथो खलु। ये एव संमानपक्षे पुण्याहे स्याताम्। तयोः कार्यं प्रतिष्ठित्यै॥३६॥

अपशव्यो द्विरात्र इत्याहुः। द्वे ह्येते छन्दसी। गायत्रं च त्रैष्टुभं च। जगतीमन्तर्यन्ति। न तेन जगती कृतेत्याहुः। यदेनानृतीयसवने कुर्वन्तीति। यदा वा एषाऽहीनस्याहर्भजते। साहस्यं वा सवनम्। अथैव जगती कृता। अथ पशव्यः। व्युष्टिर्वा एष द्विरात्रः। य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते। व्यैवास्मा उच्छति। अथो तम एवाप हते। अग्निष्टोममन्त आ हरति। अग्निः सर्वा देवताः। देवतास्वेव प्रति तिष्ठति॥३७॥

उत्तरं प्रतिष्ठित्ये पशव्यः सुप्त च॥३॥

[१०]

वरुणस्य जामि वा ईश्वर आग्नेयमिन्द्रस्य यन्निर्वग्निष्टोममुप त्वयं वै रजताऽप्रतिष्ठितो दश॥१०॥
वरुणस्य यदश्विभ्यां यन्निषु तस्मादुद्धृतीः सुप्तत्रिंशत्॥३७॥
वरुणस्य प्रति तिष्ठति॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—४९६

आदितः दशिन्यः—४९६

॥ अष्टकम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

अङ्गिरसो वै स॒त्रमांस॑त। तेषां पृश्निर्धर्म॑धुगांसीत्। सर्जो॑षेणाजीवत्। तै॑ब्रुवन्। कस्मै॑ नु स॒त्रमांस्म॑ह। ये॑ऽस्या ओष॑धीर्न ज॒नया॑म् इति। ते दि॒वो वृष्टि॑मसृजन्त। याव॑न्तः स्तो॒का अ॒वाप॑द्यन्त। ताव॑न्तीरोष॑धयोऽजायन्त। ता जा॒ताः पि॒तरौ वि॒षेणा॑लिम्पन्॥१॥

तासां॑ जग्ध्वा रु॒प्यन्त्यै॑त्। तै॑ब्रुवन्। क इ॒दमि॑त्थम॑क॒रिति॑। वयं॑ भा॒ग॒धेय॑मिच्छ॒माना॑ इति॑ पि॒तरौ॑ब्रुवन्। किं वो॑ भा॒ग॒धेय॑मिति॑। अ॒ग्नि॒होत्र॑ ए॒व नोऽप्य॑स्त्वित्य॑ब्रुवन्। तेभ्य॑ ए॒तद्भा॑ग॒धेयं॑ प्राय॑च्छन्। यद्धु॒त्वा नि॒माष्टि॑। ततो॑ वै त ओष॑धीरस्व॒दय॑न्। य ए॒वं वेद॑॥२॥

स्वद॑न्तेऽस्मा॒ ओष॑धयः। ते व॒थ्समु॑पावांसृजन्। इ॒दं नो॑ ह॒व्यं प्र॑दाप॒येति॑। सो॑ऽब्रवीद्वर॑ वृ॒णै। दशं॑ मा॒ रात्री॑र्जातं न दौहन्। आ॒सङ्ग॑वं मा॒त्रा सह॑ च॒राणी॑ति। तस्मा॑द्व॒थ्सं जा॑तं दश॒ रात्री॑र्न दु॒हन्ति। आ॒सङ्ग॑वं मा॒त्रा सह॑ च॒रति॑। वार॑वृ॒तः ह्य॑स्य। तस्मा॑द्व॒थ्सं स॑सृ॒ष्टध॑य॒रुद्रो॑ घातु॒कः। अति॑ हि स॒न्धान्य॑रति॥३॥

अलिम्पन्वेद घातुकं एकं च॥३॥

[१]

प्र॒जाप॑तिर॒ग्निर्म॑सृजत। तं प्र॒जा अ॒न्व॑सृज्यन्त। तम॑भा॒ग उ॑पा॒स्त। सो॑ऽस्य प्र॒जाभि॑रपा॒काम॑त्। तम॑वरु॒रथ्स॑मानोऽन्वैत्। तम॑वरु॒धं नाश॑क्रोत्। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽग्नि॒रुपा॑रम॒ताता॑पि वै स्य प्र॒जाप॑तिरिति। स र॒राटा॑दुद॒मृष्ट॑॥४॥

तद॒घृत॑मभवत्। तस्मा॑द्यस्य॒ दक्षि॑णतः केशा॒ उन्मृ॑ष्टाः। ताञ्ज्यै॑ष्ठल॒क्ष्मी प्रा॑जापत्येत्याहुः। यद्र॒राटा॑दुद॒मृष्ट॑। तस्मा॑द्राटे॒ केशा॑ न स॑न्ति। तद॒ग्नौ प्रा॑गृ॒ह्णात्। तद्वि॑चि॒किथ्स॑त्। जु॒हवा॒नी(३) मा॑ हौषा(३)मिति। तद्वि॑चि॒किथ्सा॑यै जन्मं। य ए॒वं वि॒द्वान् वि॑चि॒किथ्स॑ति॥५॥

वसी॑य ए॒व चै॑तयते। तं वा॒ग॒भ्य॑वद॒ज्जुहु॑धीति। सो॑ऽब्रवीत्। कस्त्व॑मसीति। स्वै॒व ते॑ वा॒गित्य॑ब्रवीत्। सो॑ऽजु॒होथ्वा॑हेति। तथ्स्वा॑हाका॒रस्य॑ जन्मं। य ए॒व॑स्वा॒हाका॑रस्य॒ जन्म॑ वेद॑। क॒रोति॑ स्वा॒हाका॑रेण॒ वीर्य॑म्। यस्यै॒वं वि॒दुषः॑ स्वा॒हाका॑रेण॒ जुह्व॑ति॥६॥

भो॒गा॒यैवा॑स्यं हुतं भ॑वति। तस्या॒ आहु॑त्यै पुरु॒षम॑सृजत। द्विती॑यम॒जुहो॑त्। सोऽश्व॑मसृजत। तृती॑यम॒जुहो॑त्। स गा॑मसृजत। चतु॑र्थम॒जुहो॑त्। सोऽवि॑मसृजत। पञ्च॑मम॒जुहो॑त्। सोऽजा॑मसृजत॥७॥

सो॑ऽग्नि॒रि॒भि॒भेत्। आहु॑तीभिर्वै मा॑ऽऽप्रो॒तीति॑। स प्र॒जाप॑तिं पुनः प्रावि॑शत्। तं प्र॒जाप॑तिरब्रवीत्। जाय॑स्वेति। सो॑ऽब्रवीत्। किं भा॒ग॒धेय॑म॒भि ज॑निष्य इति। तुभ्य॑मे॒वेद॑ ह॒याता॑ इत्य॑ब्रवीत्। स ए॒तद्भा॑ग॒धेय॑म॒भ्यजा॑यत। यद॑ग्नि॒होत्र॑म्॥८॥

तस्मा॑दग्नि॒होत्र॑मुच्यते। तद्धू॒यमा॑नमादित्यो॑ऽब्रवीत्। मा हौ॑षीः। उ॒भयो॑र्वै ना॒वेत॑दिति।

सौऽग्निरब्रवीत्। कथं नौ होष्यन्तीति। सायमेव तुभ्यं जुहवन्। प्रातर्मह्यमित्यब्रवीत्। तस्मादग्नये सायं हूयते। सूर्याय प्रातः॥१॥

आग्नेयी वै रात्रिः। ऐन्द्रमहः। यदनुदिते सूर्ये प्रातर्जुहुयात्। उभयमेवाग्नेयं स्यात्। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। तथाऽग्नये सायं हूयते। सूर्याय प्रातः। रात्रिं वा अनु प्रजाः प्र जायन्ते। अहा प्रति तिष्ठन्ति। यथ्सायं जुहोति॥१०॥

प्रेव तेन जायते। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। प्रत्येव तेन तिष्ठति। प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स एतदग्निहोत्रं मिथुनमपश्यत्। तदुदिते सूर्येऽजुहोत्। यजुषाऽन्यत्। तूष्णीमन्यत्। ततो वै स प्राजायत। यस्यैव विदुष उदिते सूर्येऽग्निहोत्रं जुह्वति॥११॥

प्रेव जायते। अथो यथा दिवा प्रजानन्नेति। तादृगेव तत्। अथो खल्वाहुः। यस्य वै द्वौ पुण्यौ गृहे वसतः। यस्तयोरन्यं राधयत्यन्यं न। उभौ वाव स तावृच्छतीति। अग्निं वावाऽऽदित्यः सायं प्र विंशति। तस्मादग्निर्दृग्राक्तं ददशे। उभे हि तेजसी सम्पद्येते॥१२॥

उद्यन्तं वावाऽऽदित्यमग्निनुं समारोहति। तस्माद्धूम एवाग्नेर्दिवा ददशे। यदग्नये सायं जुहुयात्। आ सूर्याय वृश्चेत। यथ्मूर्याय प्रातर्जुहुयात्। आऽग्नये वृश्चेत। देवताभ्यः समदं दध्यात्। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेत्येव सायं होतव्यम्। सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति प्रातः। तथोभाभ्यां सायं हूयते॥१३॥

उभाभ्यां प्रातः। न देवताभ्यः समदं दधाति। अग्निर्ज्योतिरित्याह। अग्निर्वै रेतोधाः। प्रजा ज्योतिरित्याह। प्रजा एवास्मै प्र जनयति। सूर्यो ज्योतिरित्याह। प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो दधाति। ज्योतिरग्निः स्वाहेत्याह। प्रजा एव प्रजाता अस्यां प्रतिष्ठापयति॥१४॥

तूष्णीमुत्तरामाहुतिं जुहोति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। यदुदिते सूर्ये प्रातर्जुहुयात्। यथाऽतिथये प्रद्वुताय शून्यायावस्थायाहार्यं हरन्ति। तादृगेव तत्। काऽऽह ततस्तद्भवतीत्याहुः। यथ्स न वेद। यस्मै तद्धरन्तीति। तस्माद्यदौषसं जुहोति। तदेव सम्प्रति। अथो यथा प्रार्थमौषसं परिवेवैष्टि। तादृगेव तत्॥१५॥

अमृष्टं विचिकिर्धन्ति जुह्वत्यजामसृजताग्निहोत्रं सूर्याय प्रातर्जुहोति जुह्वति सम्पद्येते हूयते स्थापयति सम्प्रति द्वे च॥१२॥[२]

रुद्रो वा एषः। यदग्निः। पत्नी स्थाली। यन्मध्येऽग्नेरपिश्रयत्। रुद्राय पत्नीमपि दध्यात्। प्रमारुका स्यात्। उदीचोऽङ्गारान्निरूहाधिं श्रयति। पत्न्यै गोपीथाय। व्यन्तान्करोति। तथा पत्युप्रमारुका भवति॥१६॥

घर्मो वा एषोऽशान्तः। अहरहः प्र वृज्यते। यदग्निहोत्रम्। प्रतिपिञ्चेत्पशुकामस्य। शान्तमिव हि पशव्यम्। न प्रतिपिञ्चेद्ब्रह्मवर्चसकामस्य। समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्। अथो खलु। प्रतिपिच्यमेव। यत्प्रतिपिञ्चति॥१७॥

तत्पशुव्यमै। यज्ञुहोति। तद्वह्वर्चसि। उभयमेवाकः। प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकात्। अगतं देवलोकम्। यच्छ्रुतं हविरनभिघारितम्। अभि द्योतयति। अभ्येवैनं दधारयति। अथो देवत्रैवेनं द्रमयति॥१८॥

पर्यग्निं करोति। रक्षंसां पंहत्यै। त्रिः पर्यग्निं करोति। त्र्यावृद्धिं यज्ञः। अथो मेध्यत्वायं। यत्प्राचीनं मुद्वासयेत्। यजमानं शुचाऽर्पयेत्। यद्वक्षिणा। पितृदेवत्यं स्यात्। यत्प्रत्यक्॥१९॥

पत्नीं शुचाऽर्पयेत्। उदीचीनमुद्वासयति। एषा वै देवमनुष्याणां शान्ता दिक्। तामेवैनदनुद्वासयति शान्त्यै। वर्त्म करोति। यज्ञस्य सन्तत्यै। निष्ठपति। उपैव तथ्स्तृणाति। चतुरन्नयति। चतुष्पादः पशवः॥२०॥

पशून्नेवावं रुन्धे। सर्वां न्यूनांनुन्नयति। सर्वे हि पुण्यां राद्धाः। अनूच उन्नयति। प्रजायां अनूचीनत्वायं। अनूच्येवास्यं प्रजाऽर्चुका भवति। सम्मृशति व्यावृत्त्यै। नाहोष्यन्नुप सादयेत्। यदहोष्यन्नुपसादयेत्। यथाऽन्यस्मा उपनिधाय॥२१॥

अन्यस्मै प्रयच्छति। तादृगेव तत्। आऽस्मै वृश्च्येत्। यदेव गार्हपत्येऽधि श्रयति। तेन गार्हपत्यं प्रीणाति। अग्निर्बिभेत्। आहुतयो माऽत्यैष्यन्तीति। स एतां समिधं पश्यत्। तामाऽधत्त। ततो वा अग्नावाहुतयोऽग्नियन्त॥२२॥

यदेनं समयच्छत्। तथ्समिधः समित्वम्। समिधमा दधाति। समेवैनं यच्छति। आहुतीनां धृत्यै। अथो अग्निहोत्रमेव ध्वंस्वत्करोति। आहुतीनां प्रतिष्ठित्यै। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यदेकां समिधमाधाय द्वे आहुती जुहोति। अथ कस्यां समिधिं द्वितीयामाहुतिं जुहोतीति॥२३॥

यद्वे समिधां दध्यात्। भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। एकां समिधमाधायं। यजुषाऽन्यामाहुतिं जुहोति। उभे एव समिद्धती आहुती जुहोति। नास्मै भ्रातृव्यं जनयति। आदीप्तायां जुहोति। समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्। अथो यथाऽतिथिं ज्योतिष्कृत्वा परि वेवैष्टि। तादृगेव तत्। चतुरन्नयति। द्विर्जुहोति। तस्माद्विपाच्चतुष्पादमत्ति। अथो द्विपद्येव चतुष्पदः प्रतिष्ठापयति॥२४॥ भवति प्रतिष्ठति गमयति प्रत्यक्यशवं उपनिधायिग्नियन्तेति तच्चत्वारि च॥९॥ [३]

उत्तरावर्ती वै देवा आहुतिमजुहवुः। अवाचीमसुराः। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। यं कामयेत् वसीयान्स्यादिति। कनीयस्तस्य पूर्वं हुत्वा। उत्तरं भूयो जुहुयात्। एषा वा उत्तरावत्याहुतिः। तान्देवा अजुहवुः। ततस्तेऽभवन्॥२५॥

यस्यैव जुहति। भवत्येव। यं कामयेत् पापीयान्स्यादिति। भूयस्तस्य पूर्वं हुत्वा। उत्तरं कनीयो जुहुयात्। एषा वा अवाच्याहुतिः। तामसुरा अजुहवुः। ततस्ते पराऽभवन्। यस्यैव जुहति। परैव भवति॥२६॥

हुत्वोप सादयत्यजामित्वाय। अथो व्यावृत्त्यै। गार्हपत्यं प्रतीक्षते। अननुध्यायिनमेवैनं

करोति। अग्निहोत्रस्य वै स्थाणुरस्ति। तं य ऋच्छेत्। यज्ञस्थाणुमृच्छेत्। एष वा अग्निहोत्रस्य स्थाणुः। यत्पूर्वाऽऽहतिः। तां यदुत्तरयाऽभि जुहुयात्॥२७॥

यज्ञस्थाणुमृच्छेत्। अतिहाय पूर्वामाहुतिं जुहोति। यज्ञस्थाणुमेव परि वृणक्ति। अथो भ्रातृव्यमेवात्वाऽति क्रामति। अवाचीनः सायमुपमाष्टि। रेत एव तदधाति। ऊर्ध्वं प्रातः। प्र जनयत्येव तत्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। चतुरुन्नयति॥२८॥

द्विर्जुहोति। अथ कं द्वे आहुती भवतु इति। अग्नौ वैश्वानर इति ब्रूयात्। एष वा अग्निर्वैश्वानरः। यद्वाह्यः। हुत्वा द्विः प्राश्नाति। अग्नावेव वैश्वानरे द्वे आहुती जुहोति। द्विर्जुहोति। द्विर्निमाष्टि। द्विः प्राश्नाति॥२९॥

षट्शंसं पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतून्नेव प्रीणाति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। किं देवत्यमग्निहोत्रमिति। वैश्वदेवमिति ब्रूयात्। यद्यजुषा जुहोति। तदैन्द्राग्रम्। यत्तूष्णीम्। तत्प्राजापत्यम्॥३०॥

यन्निमाष्टि। तदोषधीनाम्। यद्वितीयम्। तत्पितृणाम्। यत्प्राश्नाति। तद्गर्भाणाम्। तस्माद्गर्भा अन्श्वन्तो वर्धन्ते। यदाचामति। तन्मनुष्याणाम्। उदङ्मर्यावृत्याचामति॥३१॥

आत्मनो गोपीथाय। निर्णेनेक्ति शुद्धौ। निष्टपति स्वगाकृत्यै। उद्दिशति। सप्तरुषीनेव प्रीणाति। दक्षिणा पर्यावर्तते। स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते। तस्मादक्षिणोर्ध्वं आत्मनो वीर्यावत्तरः। अथो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते। हुत्वोप समिन्धे॥३२॥

ब्रह्मवर्चसस्य समिद्धौ। न बर्हिरनु प्र हरेत्। असंस्थितो वा एष यज्ञः। यदग्निहोत्रम्। यदनु प्रहरेत्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्। तस्मान्नानु प्रहृत्यम्। यज्ञस्य सन्तत्यै। अपो नि नयति। अवभृथस्यैव रूपमकः॥३३॥

अभवभृति जुहुयान्नयति माष्टि द्विः प्राश्नाति प्राजापत्यमाचामतीन्धेऽकः॥९॥

[४]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। अग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः। किं प्रायणमग्निहोत्रमिति। वृत्सो वा अग्निहोत्रस्य प्रायणम्। अग्निहोत्रं यज्ञानाम्। तस्य पृथिवी सदः। अन्तरिक्षमाग्नीद्धम्। द्यौर्हविर्धानम्। दिव्या आपः प्रोक्षणयः। ओषधयो बर्हिः॥३४॥

वनस्पतय इध्मः। दिशः परिधयः। आदित्यो यूपः। यजमानः पशुः। समुद्रोऽवभृथः। संवत्सरः स्वगाकारः। तस्मादाहिताग्नेः सर्वमेव बर्हिष्यं दत्तं भवति। यत्सायं जुहोति। रात्रिमेव तेन दक्षिण्यां कुरुते। यत्प्रातः॥३५॥

अहरेव तेन दक्षिण्यं कुरुते। यत्ततो ददाति। सा दक्षिणा। यावन्तो वै देवा अहुतमादन्। ते पराऽभवन्। त एतदग्निहोत्रं सर्वस्यैव समवदायाजुहवः। तस्मादाहुः। अग्निहोत्रं वै देवा गृहाणां निष्कृतिमपश्यन्ति। यत्सायं जुहोति। रात्रिया एव तद्धुताद्याय॥३६॥

यजमानस्यापराभावाय। यत्प्रातः। अहं एव तद्धुताद्याय। यजमानस्यापराभावाय। यत्ततो-
ऽश्नाति। हुतमेव तत्। द्वयोः पर्यसा जुहुयात्पशुकामस्य। एतद्वा अग्निहोत्रं मिथुनम्। य एव
वेदं। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनेर्जायते॥३७॥

इमामेव पूर्वया दुहे। अमूमुत्तरया। अधिश्रित्योत्तरमा नयति। योनावेव तद्रेतः सिञ्चति
प्रजनने। आज्येन जुहुयात्तेजस्कामस्य। तेजो वा आज्यम्। तेजस्व्येव भवति। पर्यसा
पशुकामस्य। एतद्वै पशूनां रूपम्। रूपेणैवास्मै पशूनव रुन्धे॥३८॥

पशुमानेव भवति। दध्नेन्द्रियकामस्य। इन्द्रियं वै दधि। इन्द्रियाव्येव भवति। यवाग्वा
ग्रामकामस्योषधा वै मनुष्याः। भागधेयेनैवास्मै सजातानव रुन्धे। ग्राम्येव भवति। अयंज्ञो वा
एषः। योऽस्मा॥३९॥

चतुरक्षरं यति। चतुरक्षरं रथन्तरम्। रथन्तरस्यैष वर्णः। उपरीव हरति। अन्तरिक्षं
वामदेव्यम्। वामदेव्यस्यैष वर्णः। द्विर्जुहोति। द्व्यक्षरं बृहत्। बृहत् एष वर्णः। अग्निहोत्रमेव
तथ्सामन्वत्करोति॥४०॥

यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो वेदं। उपैनमुपसदो नमन्ति। विन्दत उपसत्तारम्। उन्नीयोप
सादयति। पृथिवीमेव प्रीणाति। होष्यन्नुपसादयति। अन्तरिक्षमेव प्रीणाति। हुत्वोप सादयति।
दिवमेव प्रीणाति। एता वा अग्निहोत्रस्योपसदः॥४१॥

य एव वेदं। उपैनमुपसदो नमन्ति। विन्दत उपसत्तारम्। यो वा अग्निहोत्रस्याश्रावितं
प्रत्याश्रावितं होतारं ब्रह्माणं वषट्कारं वेदं। तस्य त्वेव हुतम्। प्राणो वा अग्निहोत्रस्याश्रावितम्।
अपानः प्रत्याश्रावितम्। मनो होतारं। चक्षुर्ब्रह्मा। निमेषो वषट्कारः॥४२॥

य एव वेदं। तस्य त्वेव हुतम्। सायं यावानश्च वै देवाः प्रातर्यावाणश्चाग्निहोत्रिणो
गृहमागच्छन्ति। तान् यन्न तर्पयेत्। प्रजयाऽस्य पशुभिर्वि तिष्ठेरन्। यत्तर्पयेत्। तृप्ता एनं प्रजयां
पशुभिस्तर्पयेयुः। सजूर्देवैः सायं यावभिरिति सायं सम्मृशति। सजूर्देवैः प्रातर्यावभिरिति
प्रातः। ये चैव देवाः सायं यावानो ये च प्रातर्यावाणः॥४३॥

तानेवोभयांस्तर्पयति। त एनं तृप्ताः प्रजयां पशुभिस्तर्पयन्ति। अरुणो हं स्माहौपवेशिः।
अग्निहोत्र एवाहं सायं प्रातर्वज्रं भ्रातृव्येभ्यः प्र हरामि। तस्मान्मत्पापीयांसो भ्रातृव्या इति।
चतुरक्षरं यति। द्विर्जुहोति। समिधस्तप्ती। सप्तपदा शक्करो। शाक्करो वज्रः। अग्निहोत्र एव तथ्सायं
प्रातर्वज्रं यजमानो भ्रातृव्याय प्र हरति। भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति॥४४॥

वृहिः प्रातरहुताद्याय जायते रुन्धेऽस्मा कंरोत्येता वा अग्निहोत्रस्योपसदो वषट्कारश्च प्रातर्यावाणो वज्रस्त्रीणि च॥११॥—[५]

प्रजापतिरकामयताऽऽत्मन्वन्मे जायेतेति। सौऽजुहोत्। तस्याऽऽत्मन्वदजायत।
अग्निर्वयुरादित्यः। तैऽब्रुवन्। प्रजापतिरहौषीदात्मन्वन्मे जायेतेति। तस्य वयमंजनिष्महि।
जायतात्र आत्मन्वदिति तैऽजुहवुः। प्राणानामग्निः। तनुवै वायुः॥४५॥

चक्षुष आदित्यः। तेषां हुतादजायत गौरेव। तस्यै पर्यासि व्यायच्छन्त। मम हुतादजनि ममेति। ते प्रजापतिं प्रश्नमायन्। स आदित्योऽग्निमब्रवीत्। यतरो नो जयात्। तन्नौ सहासदिति। कस्यै कोऽहौषीदिति प्रजापतिरब्रवीत्कस्यै क इति। प्राणानामहमित्यग्निः॥४६॥

तनुवां अहमिति वायुः। चक्षुषोऽहमित्यादित्यः। य एव प्राणानामहौषीत्। तस्य हुतादजनीति। अग्नेरहुतादजनीति। तदग्निहोत्रस्याग्निहोत्रत्वम्। गौर्वा अग्निहोत्रम्। य एव वेद गौरग्निहोत्रमिति। प्राणापानाभ्यामेवाग्निः समर्धयति। अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति॥४७॥

य एवं वेद। तौ वायुरब्रवीत्। अनु मा भजतमिति। यदेव गारुहपत्येऽधिश्चित्याहवनीयमभ्युद्भवान्। तेन त्वां प्रीणानित्यब्रूताम्। तस्माद्यद्गारुहपत्येऽधिश्चित्याहवनीयमभ्युद्भवति। वायुमेव तेन प्रीणाति। प्रजापतिर्देवताः सृजमानः। अग्निमेव देवतानां प्रथममसृजत। सौऽन्यदालम्भ्यमवित्वा॥४८॥

प्रजापतिमभि पर्यावर्तत। स मृत्योरभिभेत्। सौऽमुमादित्यमात्मनो निरमिमीत। तं हुत्वा पराङ्मर्यावर्तत। ततो वै स मृत्युमपाजयत्। अपं मृत्युं जयति। य एवं वेद। तस्माद्यस्यैवं विदुषः। उतैकाहमुत बृहं न जुहति। हुतमेवास्य भवति। असौ ह्यादित्योऽग्निहोत्रम्॥४९॥

तनुवै वायुरग्निमवित्वा भवत्येकं च॥५॥

[६]

रौद्रं गवि। वायव्यमुपसृष्टम्। आश्विनं दुह्यमानम्। सौम्यं दुग्धम्। वारुणमधि श्रितम्। वैश्वदेवा भिन्दवः। पौष्णमुदन्तम्। सारस्वतं विष्यन्दमानम्। मैत्रं शरः। धातुरुद्धासितम्। बृहस्पतेरुन्नोतम्। सवितुः प्र क्रान्तम्। द्यावापृथिव्यं ह्रियमाणम्। ऐन्द्राग्रमुपसन्नम्। अग्नेः पूर्वाऽऽहुतिः। प्रजापतेरुत्तरा। ऐन्द्रं हुतम्॥५०॥

उद्धासितं सप्त च॥१॥

[७]

दक्षिणत उपं सृजति। पितृलोकमेव तेन जयति। प्राचीमा वर्तयति। देवलोकमेव तेन जयति। उदीचीमावृत्यं दोग्धि। मनुष्यलोकमेव तेन जयति। पूर्वं दुह्याज्येष्टस्यं ज्यैष्ठिनेयस्यं। यो वा गतश्रीः स्यात्। अपरौ दुह्यात्कनिष्ठस्यं कानिष्ठिनेयस्यं। यो वा बुभूषेत्॥५१॥

न सं मृशति। पापवस्यसस्यं व्यावृत्तै। वायव्यं वा एतदुपसृष्टम्। आश्विनं दुह्यमानम्। मैत्रं दुग्धम्। अर्यम्ण उद्धास्यमानम्। त्वाष्ट्रमुन्नीयमानम्। बृहस्पतेरुन्नोतम्। सवितुः प्रक्रान्तम्। द्यावापृथिव्यं ह्रियमाणम्॥५२॥

ऐन्द्राग्रमुप सादितम्। सर्वाभ्यो वा एष देवताभ्यो जुहोति। योऽग्निहोत्रं जुहोति। यथा खलु वै धेनुं तीर्थे तर्पयति। एवमग्निहोत्री यजमानं तर्पयति। तृप्यति प्रजयां पशुभिः। प्र सुवर्गं लोकं जानाति। पश्यति पुत्रम्। पश्यति पौत्रम्। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुहति। य उ चैनदेवं वेद॥५३॥

बुभूषेद्विद्यमाणजायते द्वे च॥३॥

[८]

त्रयो वै प्रैयमेधा आसन्। तेषां त्रिरेकोऽग्निहोत्रमजुहोत्। द्विरेकः। सकृदेकः। तेषां

यन्निर्जुहोत्। स ऋचाऽर्जुहोत्। यो द्विः। स यर्जुषा। यः सकृत्। स तूष्णीम्॥५४॥

यश्च यर्जुषाऽर्जुहोद्यश्च तूष्णीम्। तावुभावाभूताम्। तस्माद्यर्जुषाऽऽहुतिः पूर्वा होतव्या। तूष्णीमुत्तरा। उभे एवर्धी अव रुन्धे। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिर्ऋग्निः स्वाहेति सायं जुहोति। रेत एव तर्हधाति। सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेति प्रातः। रेत एव हितं प्र जनयति। रेतो वा एतस्य हितं न प्र जायते॥५५॥

यस्याग्निहोत्रमर्हुतः सूर्योऽभ्युदेति। यद्यन्ते स्यात्। उन्नीय प्राङ्मुद्रावेत्। स उपसाद्यातमितोरासीत्। स यदा ताम्येत्। अथ भूः स्वाहेति जुहुयात्। प्रजापतिर्वै भूतः। तमेवोपासरत्। स एवैनं तत् उन्नयति। नार्तिमाच्छति यजमानः॥५६॥

तूष्णीं जायते यजमानः॥३॥

[१]

यदग्निमुद्धरति। वसवस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। वसुष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। निहितो धूपायच्छेते। रुद्रास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। रुद्रेष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। प्रथममिधमर्चिरा लभते। आदित्यास्तर्ह्यग्निः॥५७॥

तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। आदित्येष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। सर्व एव सर्वश इध्म आदीतो भवति। विश्वे देवास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। विश्वेष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। नितरामर्चिरुपावैति लोहिनीकैव भवति। इन्द्रस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। इन्द्र एवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति॥५८॥

अङ्गारा भवन्ति। तेभ्योऽङ्गारेभ्योऽर्चिरुदेति। प्रजापतिस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। प्रजापतावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। शरोऽङ्गारा अभ्यूहन्ते। ब्रह्म तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। ब्रह्मन्नेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। वसुषु रुद्रेष्वेवास्त्येषु विश्वेषु देवेषु। इन्द्रं प्रजापतो ब्रह्मन्। अपरिवर्गमेवास्येतासु देवतासु हुतं भवति। यस्येवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुहति। य उ चैनदेवं वेद॥५९॥

आदित्यास्तर्ह्यग्निर्ऋग्निः एवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति देवेषु चत्वारि च (यदग्निर्निहितः प्रथमः सर्व एव नितरामङ्गाराः शरोऽङ्गारा ब्रह्म वसुष्वष्टौ)॥३॥

[१०]

ऋतं त्वा सत्येन परिषिञ्चामीति सायं परिषिञ्चति। सत्यं त्वर्तेन परिषिञ्चामीति प्रातः। अग्निर्वा ऋतम्। असावादित्यः सत्यम्। अग्निमेव तदादित्येन सायं परिषिञ्चति। अग्निनाऽऽदित्यं प्रातः सः। यावदहोरात्रे भवतः। तावदस्य लोकस्य। नार्तिर्न रिष्टिः। नान्तो न पर्यन्तोऽस्ति। यस्येवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुहति। य उ चैनदेवं वेद॥६०॥

अस्ति द्वे च॥१॥

[११]

अङ्गिरसः प्रजापतिर्ऋग्निः रुद्र उत्तरावतो ब्रह्मवादिनोऽग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः प्रजापतिरकामयताऽऽत्मन्वद्वैद्विं दक्षिणतः स्यात् वै यदग्निमृतं त्वा सत्येनेकादश॥११॥

अङ्गिरसः प्रेव तेन पृथुनेव यन्निमाष्टि यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो दक्षिणतः पृष्टिः॥६०॥

अङ्गिरसो य उ चैनदेवं वेद॥

हरिः ॐ ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—६०

आदितः दशिन्यः—५५६

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः ॥

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति। स एतं दशहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बेऽजुहोत्। ततो वै स प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टा अपाक्रामन्। ता ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। यः कामयेत् प्रजायेयेति। स दशहोतारं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बे जुहुयात्। प्रजापतिर्वै दशहोता॥१॥

प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। मनसा जुहोति। मन इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै। पूर्णया जुहोति। पूर्ण इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै। न्यूनया जुहोति। न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजानां सृष्ट्यै॥२॥

दर्भस्तम्बे जुहोति। एतस्माद्वै योनेः प्रजापतिः प्रजा असृजत। यस्मादेव योनेः प्रजापतिः प्रजा असृजत। तस्मादेव योनेः प्रजायते। ब्राह्मणो दक्षिणत उपोस्ते। ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टृमत्येव प्रजायते। ग्रहो भवति। प्रजानां सृष्टानां धृत्यै। यं ब्राह्मणं विद्यां विद्वांसं यशो नर्च्छेत्॥३॥

सोऽरण्यं पुरेत्य। दर्भस्तम्बमुद्रुत्य। ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्य। चतुरहोतृव्याचक्षीत। एतद्वै देवानां परमं गुह्यं ब्रह्म। यच्चतुरहोतारः। तदेव प्रकाशं गमयति। तदेनं प्रकाशं गतम्। प्रकाशं प्रजानां गमयति। दर्भस्तम्बमुद्रुत्य व्याचष्टे॥४॥

अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः। अग्निवत्येव व्याचष्टे। ब्राह्मणो दक्षिणत उपोस्ते। ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टृमत्येवैनं यशं ऋच्छति। ईश्वरन्तं यशोर्तेरित्याहुः। यस्यान्तं व्याचष्ट इति। वरस्तस्मै देयः। यदेवैनं तत्रोपनमति। तदेवाव रूधे॥५॥

अग्निमादधानो दशहोत्राऽरणिमव दध्यात्। प्रजातमेवैनमा धत्ते। तेनैवोद्धृत्याग्निहोत्रं जुहुयात्। प्रजातमेवैनञ्जुहोति। हविर्निर्वपस्यं दशहोतारं व्याचक्षीत। प्रजातमेवैनं निर्वपति। सामिधेनीरनुवक्ष्यं दशहोतारं व्याचक्षीत। सामिधेनीरेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। अथो यज्ञो वै दशहोता। यज्ञमेव तनुते॥६॥

अभिचरं दशहोतारं जुहुयात्। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। सप्राणमेवैनमभि चरति। एतावद्वै पुरुषस्य स्वम्। यावत्प्राणाः। यावद्देवास्यास्ति। तदभि चरति। स्वकृतं इरिणे जुहोति प्रदरे वा। एतद्वा अस्यै निर्रक्ततिगृहीतम्। निर्रक्ततिगृहीत एवैनं निर्रक्त्या ग्राहयति। यद्वाचः क्रूरम्। तेन वषट्करोति। वाच एवैनं क्रूरेण प्र वृश्चति। ताजगार्तिमाच्छति॥७॥

दशहोता सृष्ट्या ऋच्छेद्याचष्टे रुध्य एव तनुते निर्रक्ततिगृहीतं पञ्च च॥७॥

[१]

प्रजापतिरकामयत दर्शपूर्णमासौ सृजेयेति। स एतं चतुरहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स दर्शपूर्णमासावसृजत। तावस्मात्सृष्टावपाक्रामताम्। तौ ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। दर्शपूर्णमासावाल्भमानः। चतुरहोतारं मनसाऽनुद्रुत्या-

हवनीये जुहुयात्। दर्शपूर्णमासावेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते॥८॥

ग्रहो भवति। दर्शपूर्णमासयोः सृष्टयोर्धृत्यै। सौऽकामयत चातुर्मास्यानि सृजेयेति। स एतं पञ्चहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स चातुर्मास्यान्यंसृजत। तान्यस्मात्सृष्टान्यपाक्रामन्। तानि ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। चातुर्मास्यान्यालभमानः॥९॥

पञ्चहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीये जुहुयात्। चातुर्मास्यान्येव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। ग्रहो भवति। चातुर्मास्यानां सृष्टानां धृत्यै। सौऽकामयत पशुबन्धं सृजेयेति। स एतं षड्विंशतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स पशुबन्धमंसृजत। सौस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तं ग्रहेणागृह्णात्॥१०॥

तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। पशुबन्धेन यक्ष्यमाणः। षड्विंशतारं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीये जुहुयात्। पशुबन्धमेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तनुते। ग्रहो भवति। पशुबन्धस्य सृष्टस्य धृत्यै। सौऽकामयत सौम्यमध्वरं सृजेयेति। स एतं सप्तहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स सौम्यमध्वरमंसृजत॥११॥

सौऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तं ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। दीक्षिष्यमाणः। सप्तहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याऽऽहवनीये जुहुयात्। सौम्यमेवाध्वरं सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तनुते। ग्रहो भवति। सौम्यस्याध्वरस्य सृष्टस्य धृत्यै। देवेभ्यो वै यज्ञो न प्राभवत्। तमेतावच्छः समभरन्॥१२॥

यत्संभाराः। ततो वै तेभ्यो यज्ञः प्राभवत्। यत्संभारा भवन्ति। यज्ञस्य प्रभृत्यै। आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे। यज्ञमुखं वा आतिथ्यम्। मुखत एव यज्ञं सम्भृत्य प्र तनुते। अयं यज्ञो वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्। पत्नीर्व्याचष्टे। यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाया उपसंस्थु व्याचष्टे। एतद्वै पत्नीनामायतनम्। स्व एवेनो आयतनेऽवकल्पयति॥१३॥
तनुत आलभमानोऽगृह्णादसृजताभरञ्जायेरन्यद्वै॥६॥

[२]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स त्रिवृतं स्तोममंसृजत। तं पञ्चदशः स्तोमो मध्यत उदतृणत्। तौ पूर्वपक्षश्चापरपक्षश्चाभवताम्। पूर्वपक्षं देवा अन्वसृज्यन्त। अपरपक्षमन्वसुराः। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। यं कामयेत वसीयान्स्थ्यादिति॥१४॥

तं पूर्वपक्षे याजयेत्। वसीयानेव भवति। यं कामयेत पापीयान्स्थ्यादिति। तमपरपक्षे याजयेत्। पापीयानेव भवति। तस्मात्पूर्वपक्षोऽपरपक्षात्करुण्यतरः। प्रजापतिर्वै दशहोता। चतुरहोता पञ्चहोता। षड्विंशो सप्तहोता। ऋतवः संवत्सरः॥१५॥

प्रजाः पशव इमे लोकाः। य एवं प्रजापतिं बहोर्भूयांसं वेद। बहोरेव भूयान्भवति। प्रजापतिर्देवासुरानंसृजत। स इन्द्रमपि नांसृजत। तं देवा अब्रुवन्। इन्द्रं नो जनयेति। सौऽब्रवीत्। यथाऽहं युष्मांस्तपसाऽसृक्षि। एवमिन्द्रं जनयध्वमिति॥१६॥

ते तपोऽतप्यन्त। त आत्मन्निन्द्रमपश्यन्। तमब्रुवन्। जायस्वेति। सौऽब्रवीत्। किं

भांगधेयमभि जनिष्य इति। ऋतून्संवत्सरम्। प्रजाः पशून्। इमाल्लोकानित्यंब्रुवन्। तं वै माऽऽहुत्या प्र जनयतेत्यंब्रवीत्॥१७॥

तं चतुरहोत्रा प्राजनयन्। यः कामयेत वीरो म आजायेतेति। स चतुरहोतारं जुहुयात्। प्रजापतिर्वै चतुरहोता। प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। जजन्दिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहेति ग्रहेण जुहोति। आऽस्य वीरो जायते। वीरः हि देवा एतयाऽऽहुत्या प्राजनयन्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त। वयं पूर्वं सुवर्गं लोकमियाम वयं पूर्वं इति॥१८॥

त आदित्या एतं पञ्चहोतारमपश्यन्। तं पुरा प्रातरनुवाकादाग्रीध्रेऽजुहवुः। ततो वै ते पूर्वं सुवर्गं लोकमायन्। यः सुवर्गकामः स्यात्। स पञ्चहोतारं पुरा प्रातरनुवाकादाग्रीध्रे जुहुयात्। संवत्सरो वै पञ्चहोता। संवत्सरः सुवर्गो लोकः। संवत्सर एवर्तुषु प्रतिष्ठाय। सुवर्गं लोकमेति। तैऽब्रुवन्नङ्गिरस आदित्यान्॥१९॥

क्व स्था। क्व वः सद्भ्यो हव्यं वक्ष्याम इति। छन्दः स्वित्यंब्रुवन्। गायत्रियां त्रिष्टुभिर्जगत्यामिति। तस्माच्छन्दः सु सद्भ्य आदित्येभ्यः। आङ्गिरसीः प्रजा हव्यं वहन्ति। वहन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य एवं वेद। द्वादश मासाः पञ्चतर्वाः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एतस्मिन्वा एष श्रितः। एतस्मिन्प्रतिष्ठितः। य एवमेतः श्रितं प्रतिष्ठितं वेद। प्रत्येव तिष्ठति॥२०॥

स्यादिति संवत्सरो जनयध्वमित्यंब्रवीत्पूर्वं इत्यादित्यानृतवः षट्॥७॥

[३]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स एतं दशहोतारमपश्यत्। तेन दशधाऽऽत्मानं विधाय। दशहोत्राऽतप्यत। तस्य चित्तिः सुगासीत्। चित्तमाज्यम्। तस्यैतावत्येव वागासीत्। एतावान् यज्ञक्रतुः। स चतुरहोतारमसृजत। सौऽनन्दत्॥२१॥

असृक्षि वा इममिति। तस्य सोमो हविरासीत्। स चतुरहोत्राऽतप्यत। सौऽताम्यत्। स भूरिति व्याहरत्। स भूमिमसृजत। अग्निहोत्रं दर्शपूर्णमासौ यजूंषि। स द्वितीयमतप्यत। सौऽताम्यत्। स भुव इति व्याहरत्॥२२॥

सौऽन्तरिक्षमसृजत। चातुर्मास्यानि सामानि। स तृतीयमतप्यत। सौऽताम्यत्। स सुवरिति व्याहरत्। स दिवमसृजत। अग्निष्टोममुक्थ्यमतिरात्रमृचः। एता वै व्याहृतय इमे लोकाः। इमान्बलु वै लोकाननु प्रजाः पशवश्छन्दांसि प्राजायन्त। य एवमेताः प्रजापतेः प्रथमा व्याहृतीः प्रजाता वेद॥२३॥

प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। स पञ्चहोतारमसृजत। स हविर्नाविन्दत। तस्मै सोमस्तनुवं प्रायच्छत्। एतत्तै हविरिति। स पञ्चहोत्राऽतप्यत। सौऽताम्यत्। स प्रत्यङ्मुखाधत। सोऽसुरानसृजत। तदस्याप्रियमासीत्॥२४॥

तदुर्वर्णः हिरण्यमभवत्। तदुर्वर्णस्य हिरण्यस्य जन्म। स द्वितीयमतप्यत। सौऽताम्यत्।

स प्राड्बाधत। स देवान्सृजत। तदस्य प्रियमासीत्। तथ्सुवर्णं हिरण्यमभवत्। तथ्सुवर्णस्य हिरण्यस्य जन्म। य एव सुवर्णस्य हिरण्यस्य जन्म वेद॥२५॥

सुवर्णं आत्मना भवति। दुर्वर्णाऽस्य भ्रातृव्यः। तस्मात्सुवर्णं हिरण्यं भार्यम्। सुवर्णं एव भवति। ऐनं प्रियं गच्छति नाप्रियम्। स सप्तहोतारमसृजत। स सप्तहोत्रैव सुवर्णं लोकमेतत्। त्रिणवेन स्तोमैर्नैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदत। त्रयस्त्रिंशेन प्रत्यतिष्ठत्। एकविंशेन रुचं धत्ते॥२६॥

सप्तदशेन प्राजायत। य एवं विद्वान्सोमं यजते। सप्तहोत्रैव सुवर्णं लोकमेति। त्रिणवेन स्तोमैर्नैभ्यो लोकेभ्यो भ्रातृव्यान्प्राणुदते। त्रयस्त्रिंशेन प्रति तिष्ठति। एकविंशेन रुचं धत्ते। सप्तदशेन प्र जायते। तस्मात्सप्तदशः स्तोमो न निरुह्यः। प्रजापतिर्वै सप्तदशः। प्रजापतिमेव मध्यतो धत्ते प्रजात्यै॥२७॥

अनन्दद्भुव इति व्याहृद्वेदासीद्वेदाधत् प्रजात्यै॥७॥

[४]

देवा वै वरुणमयाजयन्। स यस्यैयस्यै देवतायै दक्षिणां मनयत्। तामंघ्रीनात्। तैऽब्रुवन्। व्यावृत्य प्रतिगृह्णाम। तथा नो दक्षिणा न वैष्यतीति। ते व्यावृत्य प्रत्यगृह्णन्। ततो वै तान्दक्षिणां नाङ्गीनात्। य एवं विद्वान्व्यावृत्य दक्षिणां प्रतिगृह्णाति। नैनं दक्षिणां ङ्गीनाति॥२८॥

राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्नये हिरण्यमित्याह। आग्नेयं वै हिरण्यम्। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। सोमाय वास इत्याह। सौम्यं वै वासः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। रुद्राय गामित्याह। रौद्री वै गौः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। वरुणायश्वमित्याह॥२९॥

वारुणो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। प्रजापतये पुरुषमित्याह। प्राजापत्यो वै पुरुषः। स्वयैवैनं देवतया प्रति गृह्णाति। मनवे तल्पमित्याह। मानवो वै तल्पः। स्वयैवैनं देवतया प्रति गृह्णाति। उत्तानायङ्गीरसायान् इत्याह। इयं वा उत्तान आङ्गीरसः॥३०॥

अनयैवैनं प्रति गृह्णाति। वैश्वानर्यर्चा रथं प्रति गृह्णाति। वैश्वानरो वै देवतया रथः। स्वयैवैनं देवतया प्रति गृह्णाति। तेनामृतत्वमंश्यामित्याह। अमृतमेवाऽऽत्मन्धत्ते। वयो दात्र इत्याह। वयं एवैनं कृत्वा। सुवर्णं लोकं गमयति। मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्र इत्याह॥३१॥

यद्वै शिवम्। तन्मयः। आत्मनं एवैषा परीतिः। क इदं कस्मां अदादित्याह। प्रजापतिर्वै कः। स प्रजापतये ददाति। कामः कामयेत्याह। कामेन हि ददाति। कामेन प्रतिगृह्णाति। कामो दाता कामः प्रतिग्रहीतेत्याह॥३२॥

कामो हि दाता। कामः प्रतिग्रहीता। कामः समुद्रमाविशेत्याह। समुद्र इव हि कामः। नेव हि कामस्यान्तोऽस्ति। न समुद्रस्य। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामीत्याह। येन कामेन प्रतिगृह्णाति। स एवैनं मुष्मिल्लोके काम आगच्छति। कामैतत्त एषा तै काम दक्षिणेत्याह। काम एव तद्यजमानो-

ऽमुष्मिँल्लोके दक्षिणामिच्छति। न प्रतिग्रहीतरि। य एवं विद्वान्दक्षिणां प्रतिगृह्णाति। अनृणामेवैनं प्रति गृह्णाति॥३३॥

द्वीनात्यश्रुमित्याहाङ्गीरसः प्रतिग्रहीत्र इत्याह प्रतिग्रहीतेत्याह दक्षिणेत्याह चत्वारि च॥६॥ [५]

अन्तो वा एष यज्ञस्य। यदशममहः। दशमेऽहन्थसर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुवन्ति। यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। अन्नाद्यमव रुन्धते। तिसृभिः स्तुवन्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्योऽन्नाद्यमव रुन्धते। पृश्निवतीर्भवन्ति। अन्नं वै पृश्निं॥३४॥

अन्नमेवाव रुन्धते। मनसा प्रस्तौति। मनसोद्गायति। मनसा प्रति हरति। मन इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै। देवा वै सर्पाः। तेषामियं राज्ञी। यथसर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुवन्ति। अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति॥३५॥

चतुर्होतृन् होता व्याचष्टे। स्तुतमनुशंसति शान्त्यै। अन्तो वा एष यज्ञस्य। यदशममहः। एतत्खलु वै देवानां परमं गुह्यं ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः। दशमेऽहंश्चतुर्होतृन्व्याचष्टे। यज्ञस्यैवान्तं गत्वा। परमं देवानां गुह्यं ब्रह्माव रुन्धे। तदेव प्रकाशं गमयति॥३६॥

तदेनं प्रकाशं गतम्। प्रकाशं प्रजानां गमयति। वाचं यच्छति। यज्ञस्य धृत्यै। यज्ञमानदेवत्यं वा अहः। भ्रातृव्यदेवत्यां रात्रिः। अह्ना रात्रिं ध्यायेत्। भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृङ्क्ते। यदिवा वाचं विसृजेत्। अहर्भ्रातृव्यायोच्छिंषेत्। यन्नक्तं विसृजेत्। रात्रिं भ्रातृव्यायोच्छिंषेत्। अधिवृक्षसूर्ये वाचं विसृजति। एतावन्तमेवास्यै लोकमुच्छिंषति। यावदादित्योऽस्तमेति॥३७॥

पृश्निं तिष्ठन्ति गमयति शिंषेत्पञ्च च॥४॥ [६]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टाः समश्लिष्यन्। ता रूपेणानुप्राविशत्। तस्मादाहुः। रूपं वै प्रजापतिरिति। ता नाम्नाऽनु प्राविशत्। तस्मादाहुः। नाम् वै प्रजापतिरिति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य। नाम्ना चेदध्वयेते॥३८॥

मित्रमेव भवतः। प्रजापतिर्देवासुरानसृजत। स इन्द्रमपि नासृजत। तं देवा अब्रुवन्। इन्द्रं नो जनयेति। स आत्मन्निन्द्रमपश्यत्। तमसृजत। तं त्रिष्टुवीर्यं भूत्वाऽनु प्राविशत्। तस्य वज्रः पञ्चदशो हस्तः आपद्यत। तेनोदय्यासुरानभ्यभवत्॥३९॥

य एवं वेद। अभि भ्रातृव्यान्भवति। ते देवा असुरैर्विजित्य। सुवर्गं लोकमायन्। तैऽमुष्मिँल्लोके व्यंक्षुध्यन्। तैऽब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधाय। यास्यम्। आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्रं कल्पयेति॥४०॥

तस्य वा इयं कृतिः। यदिदं किं च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै। स वा अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्रं सृष्टो देवेभ्यो हव्यं वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। सौऽमन्यत। अभि वा इमेऽस्माल्लोकादमुं लोकं कमिष्यन्त इति। स वाचस्पते हृदि ति व्याहरत्। तस्मात्पुत्रो हृदयम्। तस्मादस्माल्लोकादमुं लोकं नाभि कामयन्ते। पुत्रो हि हृदयम्॥४१॥

ह्वयेते अभवत्कल्पयेतीति चत्वारि च॥४॥ [७]

देवा वै चतुर्होतृभिर्यज्ञमन्तवता। ते वि पाप्मना भ्रातृव्येणाजयन्ता। अग्निं सुवर्गं लोकमजयन्। य एवं विद्वांश्चतुर्होतृभिर्यज्ञं तनुते। वि पाप्मना भ्रातृव्येण जयते। अग्निं सुवर्गं लोकं जयति। षड्विंशत्रा प्रायणीयमा सादयति। अमुष्मै वै लोकाय षड्विंशता। प्रन्ति खलु वा एतत्सोमम्। यदग्निषुण्वन्ति॥४२॥

ऋजुधैवैनममुं लोकं गमयति। चतुर्होत्राऽऽतिथ्यम्। यशो वै चतुर्होता। यश एवाऽऽत्मन्धत्ते। पञ्चहोत्रा पशुमुपसादयति। सुवर्ग्यो वै पञ्चहोता। यजमानः पशुः। यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति। ग्रहान्गृहीत्वा सप्तहोतारं जुहोति। इन्द्रियं वै सप्तहोता॥४३॥

इन्द्रियमेवाऽऽत्मन्धत्ते। यो वै चतुर्होतृननुसुवनं तर्पयति। तृप्यति प्रजयां पशुभिः। उपैनं सोमपीथो नमति। बहिष्पवमाने दशहोतारं व्याचक्षीत। माध्यं दिने पवमाने चतुर्होतारम्। आर्भवे पवमाने पञ्चहोतारम्। पितृयुजे षड्विंशतारम्। यज्ञायज्ञिर्यस्य स्तोत्रे सप्तहोतारम्। अनुसुवनमेवैनां स्तर्पयति॥४४॥

तृप्यति प्रजयां पशुभिः। उपैनं सोमपीथो नमति। देवा वै चतुर्होतृभिः सूत्रमांसता। ऋद्धिपरिमितं यशस्कामाः। तैऽब्रुवन्। यत्रः प्रथमं यशं ऋच्छात्। सर्वपात्रस्तश्महासदिति। सोमश्चतुर्होत्रा। अग्निः पञ्चहोत्रा। धाता षड्विंशत्रा॥४५॥

इन्द्रः सप्तहोत्रा। प्रजापतिर्दशहोत्रा। तेषां सोमं राजानं यशं आर्च्छत्। तत्र्यकामयत। तेनापाकामत्। तेन प्रलायमचरत्। तं देवाः प्रैषेः प्रैषमैच्छन्। तत्प्रेषाणां प्रैषत्वम्। निविद्विन्यवेदयन्। तन्निविदांनिवित्वम्॥४६॥

आग्नीभिराब्रुवन्। तदाग्नीणामाप्रित्वम्। तमग्नन्। तस्य यशो व्यंगृह्णत। ते ग्रहां अभवन्। तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम्। यस्यैवं विदुषो ग्रहां गृह्यन्ते। तस्य त्वैव गृहीताः। तैऽब्रुवन्। यो वै नः श्रेष्ठोऽभूत्॥४७॥

तमवधिष्म। पुनरिमं सुवामहा इति। तं छन्दोभिरसुवन्त। तच्छन्दसां छन्दस्त्वम्। साम्ना समानयन्। तत्साम्नः सामत्वम्। उक्थैरुदस्थापयन्। तदुक्तानामुक्तत्वम्। य एवं वेद। प्रत्येव तिष्ठति॥४८॥

सर्वमायुरेति। सोमो वै यशः। य एवं विद्वान्त्सोममागच्छति। यशं एवैनमृच्छति। तस्मादाहुः। यश्चैवं वेद यश्च न। तावुभौ सोममागच्छतः। सोमो हि यशः। तं त्वाऽव यशं ऋच्छतीत्याहुः। यः सोमे सोमं प्राहेति। तस्मात्सोमे सोमः प्रोच्यः। यशं एवैनमृच्छति॥४९॥

अग्निषुण्वन्ति सप्तहोता तर्पयति षड्विंशत्रा निवित्वमभूतिष्ठति प्राहेति द्वे च॥८॥ [८]

इदं वा अग्रे नैव किं च नाऽऽसीत्। न द्यौरासीत्। न पृथिवी। नान्तरिक्षम्। तदसंदेव सन्मनोऽकुरुत् स्यामिति। तदतप्यत। तस्मात्तेपांनाद्धूमोऽजायत। तद्भूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपांना-

दग्निरंजायत। तद्भूयोऽतप्यत॥५०॥

तस्मात्तेपा॒ना॒ज्योतिरंजायत। तद्भूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपा॒ना॒दर्चिरंजायत। तद्भूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपा॒ना॒मरीचयोऽजायन्त। तद्भूयोऽतप्यत। तस्मात्तेपा॒ना॒दुदारा अंजायन्त। तद्भूयोऽतप्यत। तद्भर्मि॒व॒ सम॑हन्यत। तद्वस्तिर्म॒भिन॑त्॥५१॥

स सं॒मुद्रोऽभवत्। तस्मा॑त्समु॒द्रस्य॑ न पि॒बन्ति। प्र॒ज॒न॒नमि॒व॒ हि म॒न्यन्ते। तस्मा॑त्प॒शोर्जाय॑माना॒दापः॑ पु॒रस्ता॑द्यन्ति। तद॒श॑होताऽन्व॑सृज्यत। प्र॒जाप॑तिर्वै द॒श॑होता। य ए॒वं तप॑सो वी॒र्यं॑ वि॒द्वाश्स्तप्य॑ते। भव॑त्ये॒व। तद्वा॑ इ॒दमापः॑ स॒लिल॑मासीत्। सोऽरो॑दीत्य॒जाप॑तिः॥५२॥

स कस्मा॑ अ॒ज्ञि। यद्य॑स्या अ॒प्रति॑ष्ठाया॒ इति॑। यद॒प्स्व॒वाप॑द्यत। सा पृथि॑व्यभवत्। यद्य॒मृष्टा॑ तदन्तरि॑क्षमभवत्। यदूर्ध्व॑मुद॒मृष्टा॑। सा द्यौर॑भवत्। यदरो॑दीत्। तदनयो॑ रोद॒स्त्वम्॥५३॥

य ए॒वं वेद॑। नास्य॑ गृहे रु॒दन्ति। ए॒तद्वा॑ ए॒षां लो॒कानां॑ जन्म॑। य ए॒वमे॒षां लो॒कानां॑ जन्म॑ वेद॑। नैषु॑ लो॒केष्वा॒र्तिमा॑र्च्छति। स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठाम॑विन्दत। स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठां वि॒त्वाऽका॑मयत् प्रजा॑येयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्त॑र्वा॒नभव॑त्। स ज॒घना॑द॒सुरा॑नसृजत॥५४॥

तेभ्यो॑ मृ॒न्मये॑ पात्रेऽन्नम॑दुहत्। याऽस्य॑ सा त॒नूरासी॑त्। तामपा॑हत। सा तमि॑स्त्राऽभवत्। सोऽका॑मयत् प्रजा॑येयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्त॑र्वा॒नभव॑त्। स प्र॒ज॒न॒नादे॒व प्र॒जा अ॑सृजत। तस्मा॑दि॒मा भूयि॑ष्ठाः। प्र॒ज॒न॒ना॒र्द्धेना॑ असृजत॥५५॥

ताभ्यो॑ दा॒रुम॑ये पात्रे पयोऽदु॑हत्। याऽस्य॑ सा त॒नूरासी॑त्। तामपा॑हत। सा जो॒ध्नाऽभव॑त्। सोऽका॑मयत् प्रजा॑येयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्त॑र्वा॒नभव॑त्। स उ॒पप॑क्षाभ्यामे॒वतू॑नसृजत। तेभ्यो॑ रज॒ते पात्रे॑ घृतम॑दुहत्। याऽस्य॑ सा त॒नूरासी॑त्॥५६॥

तामपा॑हत। सोऽहो॑रा॒त्रयोः॑ स॒न्धिर॑भवत्। सोऽका॑मयत् प्रजा॑येयेति। स तपोऽतप्यत। सोऽन्त॑र्वा॒नभव॑त्। स मु॒खा॒द्वि॒वान॑सृजत। तेभ्यो॑ हरि॑ते पात्रे सोम॑मदुहत्। याऽस्य॑ सा त॒नूरासी॑त्। तामपा॑हत। तदह॑रभवत्॥५७॥

ए॒ते वै प्र॒जाप॑तेर्दो॒हाः। य ए॒वं वेद॑। दु॒ह ए॒व प्र॒जाः। दि॒वा वै नो॑ऽभूदिति॑। तद्दे॒वानां॑ दे॒वत्व॑म्। य ए॒वं दे॒वानां॑ दे॒वत्व॑ं वेद॑। दे॒ववा॑ने॒व भ॑वति। ए॒तद्वा॑ अ॒होरा॑त्राणां जन्म॑। य ए॒वम॑हो॒रात्रा॑णां जन्म॑ वेद॑। नाहो॑रा॒त्रेष्वार्ति॑मा॒र्च्छति॥५८॥

अस॒तोऽधि॑ मनोऽसृज्यत। मनः॑ प्र॒जाप॑तिमसृजत। प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। तद्वा॑ इ॒दं म॒नस्ये॒व प॑र॒मं प्र॑तिष्ठितम्। यदि॑दं किं च। तदे॒तच्छ्रौ॑वस्य॒सन्नाम॑ ब्र॒ह्म। व्यु॒च्छन्ती॑ व्यु॒च्छन्त्यस्मै॑ वस्य॒सीव॑स्य॒सी व्यु॑च्छति। प्रजा॑यते प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। प्र॒प॑रमे॒ष्ठिनो॑ मा॒त्रा॒माप्रो॑ति। य ए॒वं वेद॑॥५९॥

अ॒ग्निरंजाय॑त् तद्भूयोऽतप्यता॒भिन॑दरोदीत्य॒जाप॑तीरोद॒स्वम॑सृजतासृजत घृतम॑दुहत्। याऽस्य॑ सा त॒नूरासी॑दह॒रभव॑दच्छति वेद॑ (इदं धूमो-

ऽग्निर्ज्योतिर्विर्मरीचय उदारास्तद्वत् स जघनात्सा तमिस्रा स प्रजननात्सा जोत्सा स उपपत्त्या सौऽहोरात्रयोः सन्धिः स मुखात्तदहर्देवाम्नुन्मयं दारुमयं रज्जते हरिते तेभ्यस्ताभ्यो द्वे तेऽन्नं पर्यो घृतं सोमम्॥१०॥ [९]

प्रजापतिरिन्द्रमसृजतानुजावरं देवानाम्। तं प्राहिणोत्। परेहि। एतेषां देवानामधिपतिरेधीति। तं देवा अब्रुवन्। कस्त्वमसि। वयं वै त्वच्छ्रेयांसः स्म इति। सौऽब्रवीत्। कस्त्वमसि वयं वै त्वच्छ्रेयांसः स्म इति मा देवा अवोचन्निति। अथ वा इदं तर्हि प्रजापतौ हर आसीत्॥६०॥

यदस्मिन्नादित्ये। तदेनमब्रवीत्। एतन्मे प्रयच्छ। अथाहमेतेषां देवानामधिपतिर्भविष्यामीति। कोऽहं स्यामित्यब्रवीत्। एतत्प्रदायेति। एतत्स्या इत्यब्रवीत्। यदेतद्वीषीति। को ह वै नाम प्रजापतिः। य एवं वेद॥६१॥

विदुरेनं नाम्ना। तदस्मै रुक्मं कृत्वा प्रत्यमुञ्चत्। ततो वा इन्द्रो देवानामधिपतिरभवत्। य एवं वेद। अधिपतिरेव संमानानां भवति। सौऽमन्यत। किं किं वा अंकरमिति। स चन्द्रं म आहुरेति प्रालपत्। तच्चन्द्रमसश्चन्द्रमस्त्वम्। य एवं वेद॥६२॥

चन्द्रवानेव भवति। तं देवा अब्रुवन्। सुवीर्यो मर्या यथा गोपायत् इति। तथ्सूर्यस्य सूर्यत्वम्। य एवं वेद। नैनं दभ्नोति। कश्च नास्मिन्वा इदमिन्द्रियं प्रत्यस्थादिति। तदिन्द्रस्येन्द्रत्वम्। य एवं वेद। इन्द्रियाव्येव भवति॥६३॥

अयं वा इदं परमोऽभूदिति। तत्परमेष्ठिनः परमेष्ठित्वम्। य एवं वेद। परमामेव काष्ठां गच्छति। तं देवाः समन्तं पर्यविशन्। वसंवः पुरस्तात्। रुद्रा दक्षिणतः। आदित्याः पश्चात्। विश्वे देवा उत्तरतः। अङ्गिरसः प्रत्यश्चम्॥६४॥

साध्याः पराश्चम्। य एवं वेद। उपैनं समाणाः संविशन्ति। स प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा आवयत्। ता अस्मै नातिष्ठन्तान्नाद्याय। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः। दक्षिणतः पर्यायन्। स दक्षिणतः पर्यवर्तयत्। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखं दक्षिणतः॥६५॥

पश्चात्पर्यायन्। स पश्चात्पर्यवर्तयत्। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखं दक्षिणतः। मुखं पश्चात्। उत्तरतः पर्यायन्। स उत्तरतः पर्यवर्तयत्। ता मुखं पुरस्तात्पश्यन्तीः। मुखं दक्षिणतः। मुखं पश्चात्॥६६॥

मुखमुत्तरतः। ऊर्ध्वा उदायन्। स उपरिष्टान्यवर्तयत्। ताः सर्वतोमुखो भूत्वाऽऽवयत्। ततो वै तस्मै प्रजा अतिष्ठन्तान्नाद्याय। य एवं विद्वान्परि च वर्तयते नि च। प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा अंति। तिष्ठन्तेऽस्मै प्रजा अन्नाद्याय। अन्नाद एव भवति॥६७॥

आसीद्वेदं चन्द्रमस्त्वं य एवं वेदन्द्रियाव्येव भवति प्रत्यश्च मुखं दक्षिणतो मुखं पश्चात्तव च॥८॥ [१०]

प्रजापतिरकामयत् बहोभूयान्स्थ्यामिति। स एतं दशहोतारमपश्यत्। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्तिं बहोभूयानभवत्। यः कामयत् बहोभूयान्स्थ्यामिति। स दशहोतारं प्रायुञ्जीत। बहोरेव भूयान्भवति। सौऽकामयत् वीरो म आजायेतेति। स दशहोतुश्चतुरहोतारं निरमिमीत। तं

प्रायुङ्क्त॥६८॥

तस्य प्रयुक्तीन्द्रोऽजायत। यः कामयेत वीरो म आजायेतेति। स चतुरहोतारं प्रयुञ्जीत। आऽस्य वीरो जायते। सोऽकामयत पशुमान्थस्यामिति। स चतुरहोतुः पञ्चहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति पशुमानभवत्। यः कामयेत पशुमान्थस्यामिति। स पञ्चहोतारं प्रयुञ्जीत॥६९॥

पशुमानेव भवति। सोऽकामयतर्तवो मे कल्पेन्निति। स पञ्चहोतुः षड्भोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्त्युतवोऽस्मा अकल्पन्त। यः कामयेतर्तवो मे कल्पेन्निति। स षड्भोतारं प्रयुञ्जीत। कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः। सोऽकामयत सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति॥७०॥

स षड्भोतुः सप्तहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति सोमपः सोमयाज्यभवत्। आऽस्य सोमपः सोमयाज्यजायत। यः कामयेत सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति। स सप्तहोतारं प्रयुञ्जीत। सोमप एव सोमयाजी भवति। आऽस्य सोमपः सोमयाजी जायते। स वा एष पशुः पञ्चधा प्रति तिष्ठति॥७१॥

पृथिर्वर्षेना। ते देवाः पशून् वित्वा। सुवर्गं लोकमायन्। तैऽमुष्मिँल्लोके व्यक्षुध्यन्। तैऽब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधाययास्यम्। आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्रं कल्पयेति। तस्य वा इयं कृतिः॥७२॥

यदिदं किं च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै। स वा अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्रं सज्जो देवेभ्यो हव्यं वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। यो वै चतुरहोतृणां निदानं वेद। निदानवानभवति। अग्निहोत्रं वै दशहोतुर्निदानम्। दृशपूर्णमासौ चतुरहोतुः। चातुर्मास्यानि पञ्चहोतुः। पशुबन्धः षड्भोतुः। सौम्योऽध्वरः सप्तहोतुः। एतद्वै चतुरहोतृणां निदानम्। य एवं वेद। निदानवानभवति॥७३॥

अमिमीत तं प्रायुङ्क्त पञ्चहोतारं प्रयुञ्जीत जायेतेति तिष्ठति कृतिर्दशहोतुर्निदानं सप्त च॥६॥ [११]

प्रजापतिरकामयत प्रजाः संजेयेति प्रजापतिरकामयत दृशपूर्णमासौ संजेयेति प्रजापतिरकामयत प्रजायेयेति स तपः स त्रिवृतं प्रजापतिरकामयत दशहोतारं तेन दशधाऽऽत्मानं देवा वै वरुणमन्तो वै प्रजापतिस्ताः सृष्टाः समंश्चिष्य देवा वै चतुरहोतृभिरिदं वा अग्नें प्रजापतिरिन्द्रं प्रजापतिरकामयत ब्रह्मभूयानेकादश॥११॥

प्रजापतिस्तद्वहस्य प्रजापतिरकामयतानयेवैनत्तस्य वा इयं कृतिस्तस्मात्तेपात्राज्योतिर्यदस्मिन्नादित्ये स षड्भोतुः सप्तहोतारं त्रिसंसतिः॥७३॥ प्रजापतिरकामयत निदानवानभवति॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

आष्टके दशिन्यः—१३३

आदितः दशिन्यः—६२९

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। किं चतुरहोतृणां चतुरहोतृत्वमिति। यदेवेषु चतुर्धा होतारः। तेन चतुरहोतारः। तस्माच्चतुरहोतार उच्यन्ते। तच्चतुरहोतृणां चतुरहोतृत्वम्। सोमो वै चतुरहोता। अग्निः पञ्चहोता। धाता षड्होता। इन्द्रः सप्तहोता॥१॥

प्रजापतिर्दशहोता। य एवं चतुरहोतृणामुद्धिं वेदं। ऋध्नोत्येव। य एषामेवं बन्धुतां वेदं। बन्धुमान्भवति। य एषामेवं क्लृप्तिं वेदं। कल्पन्तेऽस्मै। य एषामेवमायतनं वेदं। आयतनवान्भवति। य एषामेवं प्रतिष्ठां वेदं॥२॥

प्रत्येव तिष्ठति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। दशहोता चतुरहोता। पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। अथ कस्माच्चतुरहोतार उच्यन्ते इति। इन्द्रो वै चतुरहोता। इन्द्रः खलु वै श्रेष्ठो देवतानामुपदेशनात्। य एवमिन्द्रः श्रेष्ठं देवतानामुपदेशनाद्वेदं। वसिष्ठः समानानां भवति। तस्माच्छ्रेष्ठमायन्तं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति। कीर्तिरस्य पूर्वाऽऽगच्छति जनतामायतः। अथो एनं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति॥३॥

सप्तहोता प्रतिष्ठां वेदं बुध्यन्ते षड्॥३॥

[१]

दक्षिणां प्रतिग्रहीष्यन्सप्तदशकृत्वोऽपान्यात्। आत्मानमेव समिन्धे। तेजसे वीर्याय। अथो प्रजापतिरेवैनं भूत्वा प्रतिगृह्णाति। आत्मनोऽनात्यै। यद्येनमात्विज्याद्वृतं सन्तं निरुहरेरन्। आग्नीध्रे जुहुयादशहोतारम्। चतुर्गृहीतेनाऽऽज्येन। पुरस्तात्प्रत्यङ्गिष्ठन्। प्रतिलोमं विग्राहम्॥४॥

प्राणानेवास्योपं दासयति। यद्येनं पुनरुप शिष्येयुः। आग्नीध्रे एव जुहुयादशहोतारम्। चतुर्गृहीतेनाऽऽज्येन। पश्चात्प्राडासीनः। अनुलोममविग्राहम्। प्राणानेवास्यै कल्पयति। प्रायश्चित्ती वाग्धोतेत्यृतमुखऋतुमुखे जुहोति। ऋतूनेवास्यै कल्पयति। कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः॥५॥

क्लृप्ता अस्मा ऋतव आरयन्ति। षड्होता वै भूत्वा प्रजापतिरिदं सर्वमसृजत। स मनोऽसृजत। मनसोऽधि गायत्रीमसृजत। तद्गायत्रीं यश आर्च्छत्। तामाऽलभत। गायत्रिया अधि छन्दांस्यसृजत। छन्दोभ्योऽधि सामं। तथ्सामं यश आर्च्छत्। तदाऽलभत॥६॥

साम्नोऽधि यजूंष्यसृजत। यजुर्भ्योऽधि विष्णुम्। तद्विष्णुं यश आर्च्छत्। तमाऽलभत। विष्णोरधोऽधोऽधिरसृजत। ओषधीभ्योऽधि सोमम्। तथ्सोमं यश आर्च्छत्। तमाऽलभत। सोमादधि पशूनसृजत। पशुभ्योऽधीन्द्रम्॥७॥

तदिन्द्रं यश आर्च्छत्। तदेनं नाति प्राच्यवत। इन्द्र इव यशस्वी भवति। य एवं वेदं। नैनं यशोऽति प्रच्यवते। यद्वा इदं किं च। तथ्सर्वमुत्तान एवाऽऽङ्गीरसः प्रत्यङ्गृह्णात्। तदेनं प्रतिगृहीतं नाहिंनत्। यत्किं च प्रतिगृह्णीयात्। तथ्सर्वमुत्तानस्त्वाऽऽङ्गीरसः प्रतिगृह्णत्वित्येव प्रतिगृह्णीयात्।

इयं वा उ॒त्ता॒न आ॒ङ्गीर॑सः। अ॒नयै॑वे॒नत्प्रति॑गृह्णाति। नैन॑ हिनस्ति। ब॒रु॒हिषा॒ प्रती॑या॒द्वां वाऽश्वं॑
वा। ए॒तद्वै पं॑शूनां प्रियं धाम्। प्रि॒येणै॑वे॒न धाम्ना॒ प्रत्ये॑ति॥८॥

वि॒ग्राह॑मृतव॒स्तदाऽलं॑भ॒तेन्द्रं॑ गृह्णीया॒ध्यद्॥५॥

[२]

यो वा अ॒वि॒द्वान्नि॒वर्त॑यते। वि॒शी॒र्षा स॒पा॒प्माऽमु॒ष्मि॑ल्लोके भवति। अथ॑ यो वि॒द्वान्नि॒वर्त॑यते।
स॒शी॒र्षा वि॒पा॒प्माऽमु॒ष्मि॑ल्लोके भवति। दे॒वता॒ वै स॒प्त पु॒ष्टि॑कामा न्यवर्तयन्त। अ॒ग्निश्च॑ पृथि॒वी
च। वा॒युश्चान्तरि॑क्षं च। आ॒दि॒त्यश्च॑ द्यौश्च॑ च॒न्द्रमा॑ः। अ॒ग्निर्य॑वर्तयत। स सा॒हस्र॑मपुष्यत्॥९॥

पृथि॒वी न्य॑वर्तयत। सौष॑धीभिर्व॒नस्पति॑भिरपुष्यत्। वा॒युर्न्य॑वर्तयत। स म॒रीची॑भिरपुष्यत्।
अ॒न्तरि॑क्षं न्यवर्तयत। तद्वयो॑भिरपुष्यत्। आ॒दि॒त्यो न्य॑वर्तयत। स र॒श्मिभिर॑पुष्यत्। द्यौर्न्य॑वर्तयत।
सा नक्ष॑त्रैरपुष्यत्। च॒न्द्रमा॒ न्य॑वर्तयत। सोऽहो॒रात्रैर॑र्धमा॒सैर्मा॒सैर्ऋ॒तुभिः॑ संव॒त्सरे॑णापुष्यत्।
ता॒न्योषा॑न्पुष्यति। या॒ङ्स्तेऽपु॑ष्यन्। य ए॒वं वि॒द्वान्नि॒ च॑ व॒र्तय॑ते परि॑ च॥१०॥

अ॒पुष्य॑न्नक्ष॒त्रैरपु॑ष्यत्य॒श्वं च॥२॥

[३]

तस्य॑ वा अ॒ग्नेर॑हि॒रण्यं॑ प्रतिजग्र॒हुषः॑। अ॒र्धमि॑न्द्रि॒यस्या॒पा॒क्राम॑त्। तदे॒तेनै॒व प्रत्य॑गृह्णात्।
तेन॑ वै सोऽ॒र्धमि॑न्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्त। अ॒र्धमि॑न्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्ते। य ए॒वं वि॒द्वान् हि॒र॒ण्यं
प्रति॑गृह्णाति। अथ॑ योऽवि॒द्वान्प्रति॑गृह्णाति। अ॒र्धम॑स्येन्द्रि॒यस्या॒पा॒क्राम॑ति। तस्य॑ वै सोम॑स्य॒ वासः॑
प्रतिजग्र॒हुषः॑। तृती॑यमिन्द्रि॒यस्या॒पा॒क्राम॑त्॥११॥

तदे॒तेनै॒व प्रत्य॑गृह्णात्। तेन॑ वै स तृती॑यमिन्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्त। तृती॑यमिन्द्रि॒य॒स्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्ते। य ए॒वं वि॒द्वान् वासः॑ प्रतिगृह्णाति। अथ॑ योऽवि॒द्वान्प्रति॑गृह्णाति।
तृती॑यमस्येन्द्रि॒यस्या॒पा॒क्राम॑ति। तस्य॑ वै रु॒द्रस्य॑ गां प्र॒तिजग्र॒हुषः॑। च॒तुर्थमि॑न्द्रि॒यस्या॒पा॒क्राम॑त्।
तामे॒तेनै॒व प्रत्य॑गृह्णात्। तेन॑ वै स च॒तुर्थमि॑न्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्त॥१२॥

च॒तुर्थमि॑न्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्ते। य ए॒वं वि॒द्वान्नां॑ प्रतिगृह्णाति। अथ॑ योऽवि॒द्वान्प्रति॑गृह्णाति।
च॒तुर्थम॑स्येन्द्रि॒यस्या॒पा॒क्राम॑ति। तस्य॑ वै वरु॑णस्याश्वं प्रतिजग्र॒हुषः॑। प॒ञ्चममि॑न्द्रि॒यस्या॒पा॒क्राम॑त्।
तामे॒तेनै॒व प्रत्य॑गृह्णात्। तेन॑ वै स प॒ञ्चममि॑न्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्त। प॒ञ्चममि॑न्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपा॒धत्ते। य ए॒वं वि॒द्वानश्वं॑ प्रतिगृह्णाति॥१३॥

अथ॑ योऽवि॒द्वान्प्रति॑गृह्णाति। प॒ञ्चमम॑स्येन्द्रि॒यस्या॒पा॒क्राम॑ति। तस्य॑ वै प्र॒जाप॑तेः पु॒रुषं॑ प्रति॒जग्र॒हुषः॑। ष॒ष्ठमि॑न्द्रि॒यस्या॒पा॒क्राम॑त्। तमे॒तेनै॒व प्रत्य॑गृह्णात्। तेन॑ वै स ष॒ष्ठमि॑न्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपा॒धत्त। ष॒ष्ठमि॑न्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्ते। य ए॒वं वि॒द्वान्पु॒रुषं॑ प्रतिगृह्णाति। अथ॑ योऽवि॒द्वान्प्रति॑गृह्णाति।
ष॒ष्ठम॑स्येन्द्रि॒यस्या॒पा॒क्राम॑ति॥१४॥

तस्य॑ वै म॒नो॒स्तल्पं॑ प्रतिजग्र॒हुषः॑। स॒प्तममि॑न्द्रि॒यस्या॒पा॒क्राम॑त्। तमे॒तेनै॒व प्रत्य॑गृह्णात्। तेन॑
वै स स॒प्तममि॑न्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्त। स॒प्तममि॑न्द्रि॒यस्याऽऽत्म॑न्नुपाधत्ते। य ए॒वं वि॒द्वान्स्तल्पं॑
प्रति॑गृह्णाति। अथ॑ योऽवि॒द्वान्प्रति॑गृह्णाति। स॒प्तमम॑स्येन्द्रि॒यस्या॒पा॒क्राम॑ति। तस्य॑ वा उ॒त्ता॒नस्या॑-

ऽऽङ्गीरसस्याप्राणत्प्रतिग्रहः। अष्टमिन्द्रियस्यापाकामत्॥१५॥

तदेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै सोऽष्टमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्। अष्टमिन्द्रियस्याऽऽत्मन्नुपाधत्। य एवं विद्वानप्राणत्प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। अष्टमस्येन्द्रियस्यापकांमति। यद्वा इदं किं च। तत्सर्वमुत्तान एवाऽऽङ्गीरसः प्रत्यंगृह्णात्। तदेनं प्रतिगृहीतं नाहिनत्। यत्किं च प्रतिगृह्णीयात्। तत्सर्वमुत्तानस्त्वाऽऽङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृह्णीयात्। इयं वा उत्तान आङ्गीरसः। अनयैवेनत्प्रतिगृह्णाति। नैनं हिनस्ति॥१६॥

तृतीयमिन्द्रियस्यापाकामच्चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्। प्रतिगृह्णाति षष्ठमस्येन्द्रियस्यापकांमत्यष्टमिन्द्रियस्यापाकामत्प्रतिगृह्णीयाच्चापि च (तस्य वा अग्नेरहिरण्यं सोमस्य वासुस्तदेतेन रुद्रस्य गान्तामेतेन वरुणस्याथ प्रजापतेः पुरुषं मनोस्तत्पुनमेतेनोत्तानस्य तदेतप्राणद्यद्वे। अथ तृतीयमष्टमं तच्चतुर्थं तां पञ्चमं षष्ठं संतुमन्तम्। तदेतेन द्वे तामेतेनैकं तमेतेन त्रीणि तदेतेनैकम्॥१६॥) [४]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यदशहोतारः सत्रमासत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केन प्रजा असृजन्तेति। प्रजापतिना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेन प्रजा असृजन्त। यच्चतुरहोतारः सत्रमासत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केनौषधीरसृजन्तेति। सोमेन वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्॥१७॥

तेनौषधीरसृजन्त। यत्पञ्चहोतारः सत्रमासत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त। केनैषां पशून्वृज्जतेति। अग्निना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त। तेनैषां पशून्वृज्जत। यथ्यङ्गोतारः सत्रमासत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्॥१८॥

केनतूनकल्पयन्तेति। धात्रा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेनतूनकल्पयन्त। यथ्सप्तहोतारः सत्रमासत। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केन सुवरायन्। केनैमाँल्लोकान्धस्मत्तन्वत्रिति। अर्यम्णा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेन सुवरायन्। तेनैमाँल्लोकान्धस्मत्तन्वत्रिति॥१९॥

एते वै देवा गृहपतयः। तान् य एवं विद्वान्। अप्यन्यस्य गार्हपते दीक्षते। अवान्तरमेव सन्निगामोति। यो वा अर्यमणं वेद। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। यज्ञो वा अर्यमा। आर्यावसतिरिति वै तमाहुयं प्रशंसन्ति। आर्यावसतिर्भवति। य एवं वेद॥२०॥

यद्वा इदं किं च। तत्सर्वं चतुरहोतारः। चतुरहोतृभ्योऽपि यज्ञो निर्मितः। स य एवं विद्वान् विवदेत। अहमेव भूयो वेद। यश्चतुरहोतृन् वेदेति। स ह्येव भूयो वेद। यश्चतुरहोतृन् वेद। यो वै चतुरहोतृणां होतृन् वेद। सर्वासु प्रजास्वन्नमति॥२१॥

सर्वा दिशोऽभि जयति। प्रजापतिर्वै दशहोतृणां होता। सोमश्चतुरहोतृणां होता। अग्निः पञ्चहोतृणां होता। धाता षडहोतृणां होता। अर्यमा सप्तहोतृणां होता। एते वै चतुरहोतृणां होतारः। तान् य एवं वेद। सर्वासु प्रजास्वन्नमति। सर्वा दिशोऽभि जयति॥२२॥

आर्ध्ववन्नार्ध्ववन्नित्येवं वेदोति सर्वा दिशोऽभि जयति (वै तेनं सत्रङ्केनं॥६॥) [५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा व्यस्रंसत। स हृदयं भूतोऽशयत्। आत्मन् हा (३) इत्यह्वयत्। आपः

प्रत्यंशृण्वन्। ता अग्निहोत्रेणैव यज्ञक्रतुनोपं पर्यावर्तन्त। ताः कुसिन्धुमुपौहन्। तस्मादग्निहोत्रस्य यज्ञक्रतोः। एकं ऋत्विक्। चतुष्कृत्वोऽह्वयत्। अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमाः॥२३॥

ते प्रत्यंशृण्वन्। ते दर्शपूर्णमासाभ्यामेव यज्ञक्रतुनोपं पर्यावर्तन्त। त उपौहःश्चत्वार्यङ्गानि। तस्माद्दर्शपूर्णमासयोर्यज्ञक्रतोः। चत्वारि ऋत्विजः। पञ्चकृत्वोऽह्वयत्। पशवः प्रत्यंशृण्वन्। ते चातुर्मास्यैरेव यज्ञक्रतुनोपं पर्यावर्तन्त। त उपौहल्लोमं छवीं मांसमस्थिं मज्जानम्। तस्माच्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोः॥२४॥

पञ्चत्विजः। षट्कृत्वोऽह्वयत्। ऋतवः प्रत्यंशृण्वन्। ते पशुबन्धेनैव यज्ञक्रतुनोपं पर्यावर्तन्त। त उपौहन्स्तनावाण्डौ शिश्रमवाञ्चं प्राणम्। तस्मात्पशुबन्धस्य यज्ञक्रतोः। षट्त्विजः। सप्तकृत्वोऽह्वयत्। होत्राः प्रत्यंशृण्वन्। ताः सौम्येनैवाध्वरेण यज्ञक्रतुनोपं पर्यावर्तन्त॥२५॥

ता उपौहन्सप्त शीर्षण्यान्प्राणान्। तस्मात्सौम्यस्याध्वरस्य यज्ञक्रतोः। सप्त होत्राः प्राचीर्वपद्वन्ति। दशकृत्वोऽह्वयत्। तपः प्रत्यंशृणोत्। तत्कर्मणैव संवत्सरेण सर्वैर्यज्ञक्रतुभिरुपं पर्यावर्तत। तत्सर्वमात्मानमपरिवर्गमुपौहत्। तस्मात्संवत्सरे सर्वे यज्ञक्रतवोऽवर्धन्ते। तस्माद्दशहोता चतुरहोता पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। एकहोत्रे बलिं हरन्ति। हरन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य एवं वेद॥२६॥

चन्द्रमाश्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोरेध्वरेण यज्ञक्रतुनोपं पर्यावर्तन्त सप्तहोता चत्वारि च॥४॥ [६]

प्रजापतिः पुरुषमसृजत। सौऽग्निर्ब्रवीत्। ममायमन्नंमस्त्विति। सौऽबिभेत्। सर्वं वै माऽयं प्र धक्ष्यतीति। स एतांश्चतुरहोतृनात्मस्पर्णानपश्यत्। तानंजुहोत्। तैर्वै स आत्मानमस्पृणोत्। यदग्निहोत्रं जुहोति। एकहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोत्यग्निहोत्रम्॥२७॥

कुसिन्धुं चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। चतुरहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति दर्शपूर्णमासौ। चत्वारि चाऽऽत्मनोऽङ्गानि स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। समित्यश्चमी। पञ्चहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति चातुर्मास्यानि। लोमं छवीं मांसमस्थिं मज्जानम्॥२८॥

तानि चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। षड्होतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति पशुबन्धम्। स्तनावाण्डौ शिश्रमवाञ्चं प्राणम्। तानि चाऽऽत्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति॥२९॥

समिथ्संसमी। सप्तहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति सौम्यमध्वरम्। सप्त चाऽऽत्मनः शीर्षण्यान्प्राणान्स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। द्विर्निमार्ष्टि। द्विः प्राश्नाति। दशहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति संवत्सरम्। सर्वं चाऽऽत्मानमपरिवर्गं स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति॥३०॥

अग्निहोत्रं मज्जानन्द्विर्जुहोत्यपरिवर्गं स्पृणोत्येकं च॥४॥ [७]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोंऽतप्यत। सौऽन्तर्वानभवत्। स हरितः श्यावो-

ऽभवत्। तस्मात्स्थान्तर्वती। हरिणी सती श्यावा भवति। स विजायमानो गर्भेणाताम्यत्। स तान्तः कृष्णः श्यावोऽभवत्। तस्मात्तान्तः कृष्णः श्यावो भवति। तस्यासुरेवाजीवत्॥३१॥

तेनासुनाऽसुरानसृजत। तदसुराणामसुरत्वम्। य एवमसुराणामसुरत्वं वेद। असुमानेव भवति। नैनमसृजहाति। सोऽसुरांश्च पितेवामन्यत। तदनु पितृनसृजत। तत्पितृणां पितृत्वम्। य एवं पितृणां पितृत्वं वेद। पितेवैव स्वानां भवति॥३२॥

यन्त्यस्य पितरो हवन्। स पितृन्श्चऽऽमनस्यत्। तदनु मनुष्यांनसृजत। तन्मनुष्याणां मनुष्यत्वम्। य एवं मनुष्याणां मनुष्यत्वं वेद। मनुष्यैव भवति। नैनं मनुजहाति। तस्मै मनुष्यांश्चसृजानाय। दिवां देवत्राऽभवत्। तदनु देवानंसृजत। तद्देवानां देवत्वम्। य एवं देवानां देवत्वं वेद। दिवां हवास्यं देवत्रा भवति। तानि वा एतानि चत्वार्यम्भांसि। देवा मनुष्याः पितरोऽसुराः। तेषु सर्वेष्वम्भो नभ इव भवति। य एवं वेद॥३३॥

अजीवश्चानां भवति देवानंसृजत सप्त च॥३॥ [८]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यो वा इमं विद्यात्। यतोऽयं पवंते। यदभि पवंते। यदभि सम्पवंते। सर्वमायुरियात्। न पुराऽऽयुषः प्र मीयेत। पशुमान्श्चऽयात्। विन्देत प्रजाम्। यो वा इमं वेद॥३४॥

यतोऽयं पवंते। यदभि पवंते। यदभि सम्पवंते। सर्वमायुरेति। न पुराऽऽयुषः प्र मीयेत। पशुमानभवति। विन्देत प्रजाम्। अञ्चः पवंते। अपोऽभि पवंते। अपोऽभि सम्पवंते॥३५॥

अस्याः पवंते। इमामभि पवंते। इमामभि सम्पवंते। अग्नेः पवंते। अग्निमभि पवंते। अग्निमभि सम्पवंते। अन्तरिक्षात्पवंते। अन्तरिक्षमभि पवंते। अन्तरिक्षमभि सम्पवंते। आदित्यात्पवंते॥३६॥

आदित्यमभि पवंते। आदित्यमभि सम्पवंते। द्योः पवंते। दिवमभि पवंते। दिवमभि सम्पवंते। दिभ्यः पवंते। दिशोऽभि पवंते। दिशोऽभि सम्पवंते। स यत्पुरस्ताद्वाति। प्राण एव भूत्वा पुरस्ताद्वाति॥३७॥

तस्मात्पुरस्ताद्धान्तम्। सर्वाः प्रजाः प्रति नन्दन्ति। प्राणो हि प्रियः प्रजानाम्। प्राण इव प्रियः प्रजानां भवति। य एवं वेद। स वा एष प्राण एव। अथ यदक्षिणतो वाति। मातरिश्चैव भूत्वा दक्षिणतो वाति। तस्मादक्षिणतो वान्तं विद्यात्। सर्वा दिश आ वाति॥३८॥

सर्वा दिशोऽनु वि वाति। सर्वा दिशोऽनु सं वातीति। स वा एष मातरिश्चैव। अथ यत्पश्चाद्वाति। पवमान एव भूत्वा पश्चाद्वाति। पूतमस्मा आहरन्ति। पूतमुपहरन्ति। पूतमंश्नाति। य एवं वेद। स वा एष पवमान एव॥३९॥

अथ यदुत्तरतो वाति। सवितैव भूत्वोत्तरतो वाति। सवितेव स्वानां भवति। य एवं वेद। स वा एष सवितैव। ते य एनं पुरस्तादायन्तमुपवदन्ति। य एवास्यं पुरस्तात्पाप्मानः। ताऽस्तेऽपं घ्नन्ति। पुरस्तादितरान्पाप्मानः सचन्ते। अथ य एनं दक्षिणत आयन्तमुपवदन्ति॥४०॥

य एवास्य दक्षिणतः पाप्मानः। ताऽस्तेऽपं घ्नन्ति। दक्षिणत इतरान्पाप्मानः सचन्ते। अथ य एनं पश्चादायन्तमुप वदन्ति। य एवास्य पश्चात्पाप्मानः। ताऽस्तेऽपं घ्नन्ति। पश्चादितरान्पाप्मानः सचन्ते। अथ य एनमुत्तरत आयन्तमुप वदन्ति। य एवास्योत्तरतः पाप्मानः। ताऽस्तेऽपं घ्नन्ति॥४१॥

उत्तरत इतरान्पाप्मानः सचन्ते। तस्मादेवं विद्वान्। वीवं नृयेत्। प्रेवं चलेत्। व्यस्येवाक्ष्यौ भाषेता। मृण्टयेदिव। क्राथयेदिव। शृङ्गायेतेव। उत मोपं वदेयुः। उत मे पाप्मानमुप हन्युरिति। स यान्दिशः सनिमेष्यन्थस्यात्। यदा तान्दिशं वातो वायात्। अथ प्रवेयात्। प्र वां धावयेत्। सातमेव रदितं व्युढं गन्धमभि प्रच्यवते। आऽस्य तं जनपदं पूर्वा कीर्तिर्गच्छति। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। य एवं वेद॥४२॥

वेदः सम्पवत आदित्यात्यवते वात्या वात्येष पवमान एव दक्षिणत आयन्तमुप वदन्त्युत्तरतः पाप्मानस्ताऽस्तेऽपं घ्नन्तीत्युष्टो च॥९॥[९]

प्रजापतिः सोमः राजानमसृजत। तं त्रयो वेदा अन्वसृज्यन्त। तान् हस्तैऽकुरुत। अथ ह सीतां सावित्री। सोमः राजानं चकमे। श्रद्धामु स चकमे। साऽऽह पितरं प्रजापतिमुपससार। तः होवाच। नमस्ते अस्तु भगवः। उपं त्वाऽयानि॥४३॥

प्र त्वां पद्ये। सोमं वै राजानं कामये। श्रद्धामु स कामयत इति। तस्यां उ ह स्थांगरमलङ्कारं कल्पयित्वा। दशहोतारं पुरस्ताद्वाख्यायं। चतुर्होतारं दक्षिणतः। पञ्चहोतारं पश्चात्। षड्होतारमुत्तरतः। सप्तहोतारमुपरिष्ठात्। सम्भारैश्च पर्निभिश्च मुखेऽलङ्कृत्य॥४४॥

आऽस्यार्धं वव्राज। ताः होदीक्ष्योवाच। उप मा वर्तस्वेति। तः होवाच। भोगं तु मा आचक्ष्व। एतन्मा आचक्ष्व। यत्तं पाणाविति। तस्यां उ ह त्रीन् वेदान्प्रददौ। तस्मादुह स्त्रियो भोगमेव हारयन्ते। स यः कामयेत प्रियः स्यामिति॥४५॥

यं वां कामयेत प्रियः स्यादिति। तस्मां एतः स्थांगरमलङ्कारं कल्पयित्वा। दशहोतारं पुरस्ताद्वाख्यायं। चतुर्होतारं दक्षिणतः। पञ्चहोतारं पश्चात्। षड्होतारमुत्तरतः। सप्तहोतारमुपरिष्ठात्। सम्भारैश्च पर्निभिश्च मुखेऽलङ्कृत्य। आस्यार्धं व्रजेत्। प्रियो हव भवति॥४६॥

अयान्यलङ्कृत्य स्यामिति भवति॥४॥ [१०]

ब्रह्मात्मन्वदसृजत। तदकामयत। समात्मना पद्येयेति। आत्मन्नात्मन्त्रित्यामन्त्रयत। तस्मै दशमः हूतः प्रत्यंशृणोत्। स दशहूतोऽभवत्। दशहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं दशहूतः सन्तमं। दशहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः॥४७॥

आत्मन्नात्मन्त्रित्यामन्त्रयत। तस्मै सप्तमः हूतः प्रत्यंशृणोत्। स सप्तहूतोऽभवत्। सप्तहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतः सप्तहूतः सन्तमं। सप्तहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्त्रित्यामन्त्रयत। तस्मै षष्ठः हूतः प्रत्यंशृणोत्। स षड्हूतोऽभवत्॥४८॥

षड्हूतो ह वै नामैषः। तं वा एतः षड्हूतः सन्तमं। षड्होतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया

इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै पञ्चमं हूतः प्रत्यंशृणोत्। स पञ्चहूतोऽभवत्। पञ्चहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं पञ्चहूतं सन्तम्। पञ्चहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण॥४९॥

पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै चतुर्थं हूतः प्रत्यंशृणोत्। स चतुर्हूतोऽभवत्। चतुर्हूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं चतुर्हूतं सन्तम्। चतुर्होतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। तमब्रवीत्। त्वं वै मे नेदिष्ठं हूतः प्रत्यंश्रौषीः। त्वयैनानाख्यातार इति। तस्मान्नु हैनाश्चतुर्होतार इत्याचक्षते। तस्माच्छुश्रूषुः पुत्राणां हृद्यतमः। नेदिष्ठो हृद्यतमः। नेदिष्ठो ब्रह्मणो भवति। य एवं वेद॥५०॥

देवाः पञ्चहूतोऽभवत्पञ्चहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेणाश्रौषीः पदं॥४॥ [११]

ब्रह्मवादिनः किं दक्षिणां यो वा अविद्वान्तस्य वै ब्रह्मवादिनो यद्वशहोतारः प्रजापतिर्व्यस्रं प्रजापतिः पुरुषं प्रजापतिरकामयत् स तपः सौऽन्तर्वाब्रह्मवादिनो यो वा इमं विद्यात्प्रजापतिः सोमं राजानं ब्रह्मात्मन्वदेकादश॥१॥ ब्रह्मवादिनस्तस्य वा अग्रेयद्वा इदं किं च प्रजापतिरकामयत् य एवास्यं दक्षिणतः पञ्चाशत्॥५०॥ ब्रह्मवादिनो य एवं वेद॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—१८३

आदितः दशिन्यः—६७९

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

जुष्टो दर्मना अतिथिर्दुरोणे। इमं नो यज्ञमुप याहि विद्वान्। विश्वा अग्नेऽभियुजो विहृत्य। शत्रूयतामा भरा भोजनानि। अग्ने शर्ध महते सौभगाय। तव द्युमन्युत्तमानि सन्तु। सञ्जास्पत्य९ सुयममा कृणुष्व। शत्रूयतामभि तिष्ठा महा९सि। अग्ने यो नोऽभितो जनः। वृको वारो जिघा९सति॥१॥

ता९स्त्वं वृत्रहं जहि। वस्वस्मभ्यमा भरा। अग्ने यो नोऽभिदासति। समानो यश्च निष्ठाः। इध्मस्यैव प्रक्षायतः। मा तस्योच्छेषि किञ्चन। त्वमिन्द्राभिभूरसि। देवो विज्ञातवीर्यः। वृत्रहा पुरुचेतनः। अप प्राच इन्द्र विश्वा९ अमित्रान्॥२॥

अपापांचो अभिभूते नुदस्व। अपोदीचो अपशूराधरा च ऊरौ। यथा तव शर्मन्मदैम। तमिन्द्रं वाजयामसि। महे वृत्राय हन्तवे। स वृषा वृषभो भुवत्। युजे रथं गवेषण९ हरिभ्याम्। उप ब्रह्माणि जुजुषाणमस्थुः। विबाधिष्टास्य रोदसी महित्वा। इन्द्रो वृत्राण्यप्रतीजघ्नवान्॥३॥

हव्यवाहमभिमातिपाहम्। रक्षोहणं पृतनासु जिष्णुम्। ज्योतिष्मन्तं दीद्यंतं पुरन्धिम्। अग्नि९ स्विष्टकृत्मा हुवेम। स्विष्टमग्ने अभि तत्पुणाहि। विश्वा देव पृतना अभि प्य। उरुं नः पन्थां प्रदिशन्विर्भाहि। ज्योतिष्मद्वेष्टजर् न आयुः। त्वामग्ने हविष्मन्तः। देवं मर्तास ईडते॥४॥

मन्यै त्वा जातवेदसम्। स हव्या वक्ष्यानुषक्। विश्वानि नो दुर्गहा जातवेदः। सिन्धुं न नावा दुरिताऽतिं पर्षि। अग्ने अत्रिवन्मनसा गृणानः। अस्माकं बोध्यविता तनूनाम्। पूषा गा अन्वेतु नः। पूषा रक्षत्वर्वतः। पूषा वाज९ सनोतु नः। पूषेमा आशा अनुवेद सर्वाः॥५॥

सो अस्मा९ अभयतमेन नेषत्। स्वस्तिदा अघृणिः सर्ववीरः। अप्रयुच्छन्पुर एतु प्रजानन्। त्वमग्ने सप्रथा असि। जुष्टो होता वरेण्यः। त्वया यज्ञं वितन्वते। अग्नी रक्षा९सि सेधति। शुक्रशौचिरमर्त्यः। शुचिः पावक ईड्यः। अग्ने रक्षा गो अ९हंसः॥६॥

प्रति ष्व देव रीषतः। तपिष्ठैरजरो दह। अग्ने ह९सि न्यत्रिणम्। दीद्यन्मत्येष्वा। स्वे क्षये शुचिब्रत। आ वात वाहि भेषजम्। वि वात वाहि यद्रपः। त्व९ हि विश्वभेषजः। देवानां दूत ईर्यसे। द्वाविमौ वातौ वातः॥७॥

आ सिन्धोरा परावतः। दक्ष मे अन्य आवातु। परान्यो वातु यद्रपः। यद्दो वात ते गृहे। अमृतस्य निधिरहितः। ततो नो देहि जीवसे। ततो नो धेहि भेषजम्। ततो नो मह आवह। वात आवातु भेषजम्। शम्भूमयोभूर्नो हृदे॥८॥

प्र ण आयू९षि तारिषत्। त्वमग्ने अयासि। अया सन्मनसा हितः। अया सन् हव्यमूहिषे। अया नो धेहि भेषजम्। इष्टो अग्निराहुतः। स्वाहाकृतः पिपर्तु नः। स्वगा देवेभ्य इदं नमः।

कामौ भूतस्य भव्यस्य। सम्राडेको विराजति॥१॥

स इदं प्रति पप्रथे। ऋतूनृभ्यजते वृशी। कामस्तदग्रे समवर्तताधि। मनसो रेतः प्रथमं यदासीत्। सुतो बन्धुमसंति निरविन्दन्। हृदि प्रतीप्या कवयो मनीषा। त्वया मन्यो सरथमारुजन्तः। हर्षमाणसो धृषता मरुत्वः। तिग्मेष्व आयुधा सः शिशानाः। उप प्रयन्ति नरो अग्रिरूपाः॥१०॥

मन्युर्भगौ मन्युरेवासं देवः। मन्युरहोता वरुणो विश्ववेदाः। मन्युं विश ईडते देव्यन्तः। पाहि नो मन्यो तपसा श्रमेण। त्वमग्रे व्रतभृच्छुचिः। देवा आसादया इह। अग्रे हव्याय वोढेव। व्रतानुबिभ्रद्व्रतपा अदाभ्यः। यजा नो देवा अजरः सुवीरः। दध्रत्नानि सुविदानो अग्रे। गोपाय नो जीवसे जातवेदः॥११॥

जिघांसत्यग्निर्ब्रह्मन्वादीडते सर्वा अहंसो वातो हृदे राजत्यग्निरूपाः सुविदानो अग्र एकं च॥११॥ [१]

चक्षुषो हेते मनसो हेते। वार्यो हेते ब्रह्मणो हेते। यो मां ऽघायुरभिदासंति। तमग्रे मेन्या मेनि कृणु। यो मा चक्षुषा यो मनसा। यो वाचा ब्रह्मणा ऽघायुरभिदासंति। तयां ऽग्रे त्वं मेन्या। अमुममेनि कृणु। यत्किं चासौ मनसा यच्च वाचा। यज्ञैर्जुहोति यजुषा हविर्भिः॥१२॥

तन्मृत्युर्निरृक्त्या संविदानः। पुरादिष्टादाहुतीरस्य हन्तु। यातुधाना निरृक्कतिरादुरक्षः। ते अस्य घृत्वन्तेन सत्यम्। इन्द्रैषिता आज्यमस्य मश्रन्तु। मा तथ्समृद्धिं यदसौ करोति। हन्मि तेऽहं कृतं हविः। यो मे घोरमर्चीकृतः। अपाञ्चौ त उभौ बाहू। अपनह्याम्यास्यम्॥१३॥

अपं नह्यामि ते बाहू। अपं नह्याम्यास्यम्। अग्रेदेवस्य ब्रह्मणा। सर्वं तेऽवधिषं कृतम्। पुराऽमुष्यं वषट्कारात्। यज्ञं देवेषु नस्कृधि। स्विष्टमस्माकं भूयात्। माऽस्मान्प्रापन्नरांतयः। अन्ति दूरे सुतो अग्रे। भ्रातृव्यस्याभिदासंतः॥१४॥

वषट्कारेण वज्रेण। कृत्या अहंमि कृतामहम्। यो मा नक्तं दिवा सायम्। प्रातश्चाहो निपीयति। अद्या तमिन्द्र वज्रेण। भातृव्यं पादयामसि। इन्द्रस्य गृहोऽसि तन्त्वा। प्रपद्ये सगुः साश्वः। सह यन्मे अस्ति तेन। ईडे अग्निं विपश्चितम्॥१५॥

गिरा यज्ञस्य सार्धनम्। श्रुष्टीवानन्धितावानम्। अग्रे श्वेकं ते वयम्। यमं देवस्य वजिनः। अति द्वेषांसि तरेम। अवतं मा समनसौ समोकसौ। सचेतसौ सरेतसौ। उभौ मामवतज्ञातवेदसौ। शिवौ भवतमद्य नः। स्वयं कृण्वानः सुगमप्रयावम्॥१६॥

तिग्मशृङ्गो वृषभः शोशुचानः। प्रत्नः सधस्थमनु पश्यमानः। आ तन्तुमग्निर्दिव्यं तंतान। त्वन्नस्तन्तुरुत सेतुरग्रे। त्वं पन्था भवसि देवयानः। त्वयां ऽग्रे पृष्ठं वयमारुहेम। अथा देवैः संधमादं मदेम। उदुत्तमं मुमुग्धि नः। वि पाशं मध्यमश्रुत। अवाधमानि जीवसे॥१७॥

वयं सौम व्रते तव। मनस्तनूपु बिभ्रतः। प्रजावन्तो अशीमहि। इन्द्राणी देवी सुभगा सुपत्नी। उदःशेन पतिविद्ये जिगाय। त्रिंशदस्या जघनं योजनानि। उपस्थ इन्द्रः स्थविरं

बिभर्ति। सेनां ह नाम पृथिवी धनञ्जया। विश्वव्यं चादितिः सूर्यत्वक्। इन्द्राणी देवी प्रासहा ददानी॥१८॥

सा नो देवी सुहवा शर्म यच्छतु। आत्वाऽहारपमन्तरभूः। ध्रुवस्तिष्ठाविंचाचलिः। विशंस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु। मा त्वद्राष्ट्रमधिं भ्रशत्। ध्रुवा द्यौर्ध्रुवा पृथिवी। ध्रुवं विश्वमिदं जगत्। ध्रुवा ह पर्वता इमे। ध्रुवो राजा विशामयम्। इहैवैधि मा व्यथिष्ठाः॥१९॥

पर्वत इवाविंचाचलिः। इन्द्र इवेह ध्रुवस्तिष्ठा। इह राष्ट्रमुं धारय। अभितिष्ठ पृतन्यतः। अधरे सन्तु शत्रवः। इन्द्र इव वृत्रहा तिष्ठ। अपः क्षेत्राणि सञ्जयन्। इन्द्र एणमदीधरत्। ध्रुवं ध्रुवेण हविषा। तस्मै देवा अधिब्रवन्। अयं च ब्रह्मणस्पतिः॥२०॥

हविर्भिरास्यमभि दासतो विपश्चितमग्रयावज्जीवसे ददानी व्यथिष्ठा ब्रवत्रेकं च॥१९॥ [२]

जुष्टी नरो ब्रह्मणा वः पितृणाम्। अक्षमव्ययं न किलारिषाथ। यच्छक्करीषु बहूता रवेण। इन्द्रे शुष्मदधाथा वसिष्ठाः। पावका नः सरस्वती। वाजैर्भिर्वाजिनीवती। यज्ञं वष्टु धिया वंसु। सरस्वत्यभिर्नो नेषि वस्यः। मा पस्फरीः पर्यसा मा न आधक्। जुषस्व नः सुख्यां वेश्यां च॥२१॥

मा त्वक्षेत्राण्यरणानि गन्म। वृञ्जे हविर्नमंसा बरहिरग्नौ। अयामि सुगृह्यतवती सुवृक्तिः। अम्यक्षि सद्यः सदर्ने पृथिव्याः। अश्रायि यज्ञः सूर्ये न चक्षुः। इहार्वाश्चमति ह्ये। इन्द्रं जैत्राय जेतवे। अस्माकमस्तु केवलः। अर्वाश्चमिन्द्रममुतो हवामहे। यो गोजिद्धं न जिदंश्च जिद्यः॥२२॥

इमं नो यज्ञं विह्वे जुषस्व। अस्य कुर्मो हरिवो मेदिनं त्वा। असंमृष्टो जायसे मातृवोः शुचिः। मन्द्रः कविरुदतिष्ठो विवंस्वतः। घृतेन त्वा वर्धयन्नग्र आहुत। धूमस्ते केतुरंभवद्विवि श्रितः। अग्निरग्रे प्रथमो देवतानाम्। संयातानामुत्तमो विष्णुरासीत्। यजमानाय परिगृह्य देवान्। दीक्षयेदं हविरा गच्छतन्नः॥२३॥

अग्निश्च विष्णो तप उत्तमं महः। दीक्षापालेभ्योऽवनंतं हि शंक्रा। विश्वैर्देवैर्यज्ञियैः संविदानौ। दीक्षामस्मे यजमानाय धत्तम्। प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः। यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु। अधि क्षियन्ति भुवनानि विश्वा। नूतनो दयते सन्निष्यन् यः। विष्णव उरुगायाय दाशत्॥२४॥

प्र यः सत्राचा मनसा यजाते। एतावन्तन्नयमा विवांसात्। विचक्रमे पृथिवीमेष एताम्। क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन्। ध्रुवासौ अस्य कीरयो जनांसः। उरुक्षितिः सुजनिमा चकार। त्रिदेवः पृथिवीमेष एताम्। विचक्रमे शतर्चसं महित्वा। प्र विष्णुरस्तु त्वसस्तवीयान्। त्वेषं ह्यस्य स्थविरस्य नाम॥२५॥

होतारं चित्ररथमध्वरस्य। यज्ञस्ययज्ञस्य केतुः रुशन्तम्। प्रत्यर्धि देवस्य देवस्य मह्ना। श्रिया त्वग्निमतिथिं जनानाम्। आ नो विश्वाभिरुतिभिः सजोषाः। ब्रह्म जुषाणो हर्यश्च

याहि। वरीवृजस्थविरेभिः सुशिप्र। अस्मे दधृदृषणं शुष्ममिन्द्र। इन्द्रः सुवर्षा जनयन्नहानि। जिगायोशिभिः पृतना अभि श्रीः॥२६॥

प्रारोचयन्मनवे केतुमहाम्। अविन्द्योतिर्बृहते रणाया। अश्विनाववसे निह्वये वाम्। आ नूनं यातं सुकृताय विप्रा। प्रातर्युक्तेन सुवृता रथेन। उपागच्छतमवसागतत्रः। अविष्टं धीष्वश्विना न आसु। प्रजावद्रेतो अहं नो अस्तु। आवां तोके तनये तूतुजानाः। सुरत्वांसो देववीतिं गमेम॥२७॥

त्वं सोमं क्रतुभिः सुक्रतुर्भूः। त्वं दक्षैः सुदक्षो विश्ववेदाः। त्वं वृषां वृषत्वेभिर्महित्वा। द्युमेभिर्द्युमभवो नृचक्षः। अपाढं युश्वसु पृतनासु पप्रिम। सुवर्षामप्स्वां वृजनस्य गोपाम्। भरेषुजां सुक्षितिं सुश्रवसम्। जयन्तं त्वामनु मदम सोम। भवां मित्रो न शेव्यो घृतासुतिः। विभूतद्युम्न एव या उ सप्रथाः॥२८॥

अधा ते विष्णो विदुषां चिदृध्यः। स्तोमो यज्ञस्य राध्यो हविष्मन्तः। यः पूर्यायं वेधसे नवीयसे। सुमङ्गानये विष्णवे ददांशति। यो जातमस्य मंहतो महि ब्रवात्। सेदु श्रवोभिर्युज्यं चिदभ्यसत्। तमु स्तोतारः पूर्यं यथा विद ऋतस्य। गर्भं हविषां पिपर्तन। आऽस्यं जानन्तो नामं चिद्विवक्तन। बृहत्ते विष्णो सुमतिं भजामहे॥२९॥

इमा धाना घृतसुवः। हरीं इहोपवक्षतः। इन्द्रं सुखतमे रथे। एष ब्रह्मा प्रतेमहे। विदथे शंसिषं हरीं। य ऋत्वियः प्रते वन्वे। वनुषो हर्यतं मदम्। इन्द्रो नामं घृतन्नयः। हरिभिश्चारु सेचते। श्रुतो गुण आ त्वां विशन्तु॥३०॥

हरिवर्षसङ्घिरः। आचरषणिप्रा वृषभो जनानाम्। राजा कृष्टीनां पुरुहूत इन्द्रः। स्तुतश्रवस्यन्नवसोपमद्रिक। युक्ता हरी वृषणायैह्यर्वाङ्। प्र यत्सिन्धवः प्रसूवं यदायनं। आपः समुद्रं रथ्येव जग्मुः। अतश्चिदिन्द्रः सदसो वरीयान्। यदी सोमः पृणतिं दुग्धो अंशुः। ह्योमसि त्वेन्द्रं याह्यर्वाङ्॥३१॥

अरन्ते सोमस्तनुवै भवाति। शतक्रतो मादयस्वा सुतेषु। प्रास्मा अंव पृतनासु प्रयुश्वु। इन्द्राय सोमः प्रदिवो विदांनाः। ऋभुर्येभिर्वृषपर्वा विहायाः। प्रयम्यमाणान्प्रति पू गृभाया। इन्द्र पिब वृषधूतस्य वृष्णाः। अहेडमान उपयाहि यज्ञम्। तुभ्यं पवन्त इन्द्रवः सुतासः। गावो न वञ्जिन्स्वमोको अच्छं॥३२॥

इन्द्रा गहि प्रथमो यज्ञियानाम्। या ते काकुथ्सुकृता या वरिष्ठा। यया शश्वत्पिबंसि मध्वं ऊर्मिम्। तया पाहि प्र ते अध्वर्युरंस्थात्। सन्ते वज्रो वर्ततामिन्द्र गव्युः। प्रातर्युजा वि बोधय। अश्विनावेह गच्छतम्। अस्य सोमस्य पीतयै। प्रातर्यावाणा प्रथमा यंजध्वम्। पुरा गृध्रादरंरुषः पिबाथः। प्रातरहि यज्ञमश्विना दधाते। प्रशंसन्ति क्वयः पूर्वभार्जः। प्रातर्यंजध्वमश्विनां हिनोत। न सायमस्ति देव्या अजुष्टम्। उतान्यो अस्मद्यंजते विचायः। पूर्वः पूर्वं यजमानो वर्नीयान्॥३३॥

चाश्वजिद्यो गच्छतं नो दाशत्रामांभिश्चैर्यमेव सप्रथां भजामहे विशन्तु याह्यर्वाडच्छं पिबाथः पदं॥१३॥ [३]

नक्तं जाताऽस्योषधे। रामे कृष्णे असिंक्रि च। इदं रंजनि रजया किलासं पलितं च यत्। किलासं च पलितं च। निरितो नाशया पृषत्। आ नः स्वो अश्नुतां वर्णः। परां श्वेतानि पातया। असितं ते निलयनम्। आस्थानमसितं तव॥३४॥

असिंक्रियस्योषधे। निरितो नाशया पृषत्। अस्थिजस्य किलासंस्या। तनूजस्य च यत्त्वचि। कृत्या कृतस्य ब्रह्मणा। लक्ष्मं श्वेतमनीनशम्। सरूपा नाम ते माता। सरूपो नाम ते पिता। सरूपाऽस्योषधे सा। सरूपमिदं कृधि॥३५॥

शुनं हुवेम मघवानमिन्द्रम्। अस्मिन्भरे नृतमं वाजंसातौ। शृण्वन्तमुग्रमृतये समथ्सु। घ्नन्तं वृत्राणि सज्जितं धनानाम्। धनूथ द्यां पर्वतान्दाशुषे वसु। नि वो वनां जिहते यामं नो भिया। कोपयंथ पृथिवीं पृथिविमातरः। युधे यदुग्राः पृषतीरयुग्धम्। प्रवैपयन्ति पर्वतान्। विविञ्चन्ति वनस्पतीन्॥३६॥

प्रोवारत मरुतो दुर्मदा इवा। देवासः सर्वया विशा। पुरुत्रा हि सदृङ्क्षि। विशो विश्वा अनु प्रभु। समथ्सु त्वा हवामहे। समथ्सुप्रिमवसे। वाजयन्तो हवामहे। वाजेषु चित्रराधसम्। सङ्गच्छध्वं संवदध्वम्। सं वो मनांसि जानताम्॥३७॥

देवा भागं यथा पूर्वं। सज्जानाना उपासत। समानो मन्त्रः समितिः समानी। समानं मनः सह चित्तमेषाम्। समानं केतो अभि स रंभध्वम्। संज्ञानेन वो हविषा यजामः। समानी व आकृतिः। समाना हृदयानि वः। समानमस्तु वो मनः। यथा वः सुसहासन्ति॥३८॥

संज्ञानं नः स्वैः। संज्ञानमरणैः। संज्ञानमश्विना युवम्। इहास्मासु नियच्छतम्। संज्ञानं मे बृहस्पतिः। संज्ञानं सविता करत्। संज्ञानमश्विना युवम्। इह मह्यं नि यच्छतम्। उपं च्छायामिव घृणैः। अगन्म शर्म ते वयम्॥३९॥

अग्ने हिरण्यसन्दृशः। अदब्धेभिः सवितः पायुभिर्ध्वम्। शिवेभिर्द्य परिपाहि नो गयम्। हिरण्यजिह्वः सुविताय नव्यसे। रक्षा माकिर्नो अघशंस ईशत। मदमदे हि नो ददुः। यूथा गवामृजुक्रतुः। सङ्गृभाय पुरुशता। उभया हस्त्या वसु। शिशीहि राय आ भर॥४०॥

शिप्रिन्वाजानां पते। शचीं वस्तव दंसना। आ तू न इन्द्र भाजया। गोष्वश्वेषु शुभ्रेषु। सहस्रेषु तुवीमघ। यदैवा देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा यूयम्। ऋतस्यर्तेन मुञ्चत। ऋतस्यर्तेनाऽऽदित्याः॥४१॥

यजत्रा मुञ्चतेह मा। यज्ञेर्वो यज्ञवाहसः। आशिक्षन्तो न शेकिम। मेदस्वता यजमानाः। सुचाऽऽज्येन जुह्वतः। अक्मा वो विश्वेदेवाः। शिक्षन्तो नोप शेकिम। यदि दिवा यदि नक्तम्। एनं एनस्योकरत्। भूतं मा तस्माद्भयं च॥४२॥

द्रुपदादिव मुञ्चतु। द्रुपदादिवेन्मुमुक्षानः। स्विन्नः स्नात्वी मलादिव। पूतं पवित्रेणेवाऽऽज्यम्। विश्वे मुञ्चन्तु मैत्रसः। उद्धयं तमसस्परि। पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यम्। अगन्म ज्योतिरुत्तमम्॥४३॥

तव कृधि वनस्पतीञ्जानतामसति वयं भगादित्याश्च नवं च॥१०॥ [४]

वृषा सो अ२शुः पवते हविष्मान्त्सोमः। इन्द्रस्य भाग ऋतयुः शतायुः। स मा वृषाणं वृषभं कृणोतु। प्रियं विशा२ सर्ववीर२ सुवीरम्। कस्य वृषा सुते सचा। नियुत्वा॑नृषभो रणत्। वृत्रहा सोमपीतये। यस्तं शृङ्ग वृषोनपात्। प्रणपात्कुण्डपाय्यः। न्यस्मिन्दध्र आ मनः॥४४॥

त२ सध्रीचीरूतयो वृष्णि॑यानि। पौ३स्यानि नियुतः सक्षुरिन्द्रम्। समुद्रं न सिन्ध्व उक्थशुष्माः। उरुव्यचंसङ्गिर आ विशन्ति। इन्द्राय गिरो अनिशितसर्गाः। अपः प्रैर॑यन्त्सगरस्य बुध्रात्। यो अक्षेणेव चक्रिया शचीभिः। विष्वक्तस्तम्भं पृथिवीमुत द्याम्। अक्षादयच्छवसा क्षामबुध्रम्। वार्णावा॑स्तविषीभि॑रिन्द्रः॥४५॥

दृढान्यौ॑घ्रादुशमान् ओजः। अवा॑भिनत्कुभः पर्वतानाम्। आ नो अग्रे सुकेतुना। रयिं विश्वायु॑पोषसम्। मा॒डी॒कं धेहि जीवसे। त्व२ सोम महे भगम्। त्वं यू॒नं ऋता॑यते। दक्षं दधासि जीवसे। रथं यु॒ञ्जते म॑रुतः शुभे सुगम्। सूर॒गे न मि॑त्रावरुणा गवि॑ष्टिषु॥४६॥

रजा२सि चित्रा विचरन्ति तन्यवः। दिवः सम्राजा पर्यसा न उक्षतम्। वाच२ सुमित्रावरुणाविरावतीम्। पर्जन्यश्चित्रा वंदति त्विषीमतीम्। अभ्रा वंसत मरुतः सुमायया। द्यां वर॑पथतमरुणामरेपसम्। अयुक्त सप्त शुन्ध्युवः। सूर॒गे रथ॑स्य न॒त्रियः। तार्भि॑र्याति स्वयु॑क्तिभिः। वहि॑ष्ठेभिर्विहरन् यासि तन्तुम्॥४७॥

अव॒व्यय॑त्रसितं देव वस्वः। दवि॑ध्वतो रश्मयः सूर्यस्या च॒मेवावा॑धुस्तमो अ॒पस्व॑न्तः। पर्जन्याय॑ प्र गा॒यत। दिव॑स्पुत्राय॑ मी॒दुषे। स नो॑ यवस॑मिच्छतु। अच्छा॑ वद तवसं॑ गी॒र्भिरा॑भिः। स्तु॒हि पर्जन्यं॑ नम॒साऽऽवि॑वास। कर्निक्र॑दद्वृषभो जी॒रदा॑नुः। रेता॑ दधा॒त्वोष॑धीषु गर्भम्॥४८॥

यो गर्भ॑मोष॑धीनाम्। गवा॑ कृणोत्यव॑ताम्। पर्जन्यः पुरु॑षीणाम्। तस्मा॑ इदा॒स्ये ह॒विः। जु॒होता॑ मधु॒मत्त॑मम्। इडा॑ नः संयतं॑ करत्। तिस्रो॑ यदग्रे॑ शरद॑स्त्वामित्। शुचिं॑ घृतेन॑ शुचयः॑ सपर्य॑न्। नामा॑नि चिद॒धिरे॒ यज्ञि॑यानि। असू॑दयन्त त॒नुवः॑ सुजा॑ताः॥४९॥

इन्द्रश्च॑ नः शुना॑सीरौ। इमं॑ यज्ञं मि॑मिक्षतम्। गर्भं॑ धत्त॒श् स्व॒स्तये॑। ययोरि॑दं विश्वं॑ भुव॑नमा वि॒वेश। ययोरान॑न्दो नि॒हितो॑ मह॑श्च। शुना॑सीरावृ॒तुभिः॑ संविदा॑नौ। इन्द्र॑वन्तौ ह॒विरि॑दं जु॒षेथाम्। आघा॑ये अ॒ग्निमि॑न्धते। स्तृण॑न्ति ब॒रहि॑रानु॒पक्। येषा॑मिन्द्रो युवा॑ सखा। अग्र॑ इन्द्रश्च मेदि॑ना। ह॒थो वृ॒त्राण्य॑प्रति। युव२ हि वृ॒त्रह॑न्त॒मा। याभ्या॑ सुव॒रज॑य॒त्रग्न॑ एव। यावा॑तस्थतु॒र्भुवन॑स्य म॒ध्यै। प्रच॑र॒ष्णी वृ॑षणा॒ वज्र॑बाहू। अ॒ग्नी इन्द्रा॑वृ॒त्रह॑णा हुवे वाम्॥५०॥

मन् इन्द्रो गवि॑ष्टिषु तन्तु॑ गर्भ२ सुजा॑ताः सखा॑ सप्त च॥५१॥ [५]

उत नः प्रिया प्रियासु। सप्तस्वसा सुजुष्टा। सरस्वती स्तोम्याऽभूत्। इमा जुह्वानायुष्मदा नमोभिः। प्रति स्तोमं सरस्वति जुषस्व। तव शर्मन्प्रियतमे दधानाः। उपस्थेयाम शरणं न वृक्षम्। त्रीणि पदा विचक्रमे। विष्णुर्गोपा अदोभ्यः। ततो धर्माणि धारयन्॥५१॥

तदस्य प्रियमभि पाथो अश्याम्। नरो यत्र देवयवो मदन्ति। उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्या। विष्णोः पदे परमे मध्व उत्थः। क्रत्वादा अस्थु श्रेष्ठः। अद्य त्वां वन्वन्धुरेष्णाः। मर्त आनाश सुवृक्तिम्। इमा ब्रह्म ब्रह्मवाह। प्रिया त आ ब्रुहिः सीद। वीहि सूर पुरोडाशम्॥५२॥

उप नः सूनवो गिरः। शृण्वन्त्वमृतस्य ये। सुमृडीका भवन्तु नः। अद्या नो देव सवितः। प्रजावन्त्सावीः सौभगम्। परा दुष्प्रियं सुवा विश्वानि देव सवितः। दुरितानि परा सुवा यद्वद्रं तन्म आ सुवा शुचिर्मर्कैर्बृहस्पतिम्॥५३॥

अध्वरेषु नमस्यता। अनाम्योज आ चंके। या धारयन्त देवा सुदक्षा दक्षपितारा। असुर्याय प्रमहसा। स इत् क्षेति सुधित ओकसि स्वे। तस्मा इडां पिन्वते विश्वदाना। तस्मै विशः स्वयमेवानमन्ति। यस्मिन्ब्रह्मा राजन्ति पूर्वं एति। सकृत्तिमिन्द्र सच्युतिम्। सच्युतिं जघनंच्युतिम्॥५४॥

कनात्काभात्र आ भर। प्रयप्स्यन्निव सक्थ्यौ। वि न इन्द्र मृधो जहि। कनीखुनदिव सापयन्। अभि नः सुष्टुतिं नया प्रजापतिः स्त्रियां यशः। मुष्कयोरदधात्सपम्। कामस्य तृप्तिमानन्दम्। तस्याग्ने भाजयेह मां। मोदः प्रमोद आनन्दः॥५५॥

मुष्कयोर्निहितः सपः। सृत्वेव कामस्य तृप्याणि। दक्षिणानां प्रतिग्रहे। मनसश्चित्तमाकृतिम्। वाचः सत्यमशीमहि। पशूनां रूपमन्नस्य। यशः श्रीः श्रयतां मर्या। यथाऽहमस्या अतृपः स्त्रियै पुमान्। यथा स्त्री तृप्यति पुंसि प्रिये प्रिया। एवं भगस्य तृप्याणि॥५६॥

यज्ञस्य काम्यः प्रियः। ददामीत्यग्निर्वदति। तथेति वायुराहु तत्। हन्तेति सत्यं चन्द्रमाः। आदित्यः सत्यमोमिति। आपस्तथ्सत्यमा भरन्। यशो यज्ञस्य दक्षिणाम्। असौ मे कामः समृद्धताम्। न हि स्पशमविदन्नन्यमस्मात्। वैश्वानरात्पुनरुतारमग्नेः॥५७॥

अथेममन्धत्रमृतममूराः। वैश्वानरं क्षेत्रजित्याय देवाः। येषामिमे पूर्वं अर्मासु आसन्। अयूपाः सद्य विभृता पुरुणि। वैश्वानर त्वया ते नुताः। पृथिवीमन्यामभितस्थुर्जनांसः। पृथिवीं मातरं महीम्। अन्तरिक्षमुप ब्रुवे। बृहतीमृतये दिवम्। विश्वं बिभर्ति पृथिवी॥५८॥

अन्तरिक्षं वि पप्रथे। दुहे द्यौर्बृहती पर्यः। न ता नशन्ति न दभाति तस्करः। नैनां अमित्रो व्यथिरादधरपति। देवाश्च याभिर्यजते ददाति च। ज्योगित्ताभिः सचते गोपतिः सह। न ता अवा रेणुककाटो अश्नुते। न सःस्कृतत्रमुप यन्ति ता अभि। उरुगायमभयं तस्य ता अनु। गावो मर्त्यस्य वि चरन्ति यज्वनः॥५९॥

रात्री व्यंख्यदायती। पुरुत्रा देव्यक्षमिः। विश्वा अधि श्रियोऽधित। उपं ते गा इवाकरम्। वृणीष्व दहितर्दिवः। रात्री स्तोमं न जिग्युषी। देवीं वाचमजनयन्त देवाः। तां विश्वरूपाः पशवो वदन्ति। सा नो मन्त्रेषुमूर्जं दुहाना। धेनुर्वाग्मानुप सुष्टुतैतु॥६०॥

यद्वाग्वदन्त्यविचेतनानि। राष्ट्रीं देवानां निषसादं मन्त्रा। चतस्र ऊर्जं दुदुहे पयांसि। कं स्विदस्याः परमं जंगाम। गौरी मिमाय सलिलानि तक्षती। एकपदी द्विपदी सा चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी बभूवुषी। सहस्राक्षरा परमे व्योमन्। तस्याः समुद्रा अधि विक्षरन्ति। तेन जीवन्ति प्रदिशश्चतस्रः॥६१॥

ततः क्षरत्यक्षरम्। तद्विश्वमुप जीवति। इन्द्रासूरां जनयन्विश्वकर्मा। मरुत्वाः अस्तु गुणवान्मसजातवान्। अस्य स्नुषा श्वशुरस्य प्रशिष्टिम्। सपत्न्या वाचं मनसा उपोसताम्। इन्द्रः सूरौ अतरद्रजांसि। स्नुषा सपत्न्या श्वशुरोऽयमस्तु। अयं शत्रूञ्जयतु जरहपाणः। अयं वाजं जयतु वाजंसातौ। अग्निः क्षत्रभृदनिभृष्टमोजः। सहस्रियो दीप्यतामप्रयुच्छन्। विभ्राजमानः समिधा न उग्रः। आऽन्तरिक्षमरुहदगन्धाम्॥६२॥

धारयन्पुरोडाशं बृहस्पतिं जघनंन्युतिमानन्दो भगस्य तृप्यापुग्रेः पृथिवी यज्वेन एतु प्रदिशश्चतस्रो वाजंसातौ चत्वारि च॥१२॥[६]

वृषाऽस्यः शुर्वृषभाय गृह्यसे। वृषाऽयमुग्रो नृचक्षसे। दिव्यः कर्मण्यो हितो बृहन्नाम। वृषभस्य या ककुत। विष्वान् विष्णो भवतु। अयं यो मामको वृषा। अथो इन्द्र इव देवेभ्यः। वि ब्रवीतु जनैभ्यः। आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्। अथो अधिपतिं विशाम्॥६३॥

अस्याः पृथिव्या अध्यक्षम्। इममिन्द्र वृषभं कृणु। यः सुशृङ्गः सुवृषभः। कल्याणो द्रोण आर्हितः। कार्ष्णीवल प्रगाणेन। वृषभेण यजामहे। वृषभेण यजमानाः। अक्रूरेणेव सर्पिषा। मृद्धश्च सर्वा इन्द्रेण। पृतनाश्च जयामसि॥६४॥

यस्यायमृषभो हविः। इन्द्राय परिणीयते। जयाति शत्रून्मायन्तम्। अथो हन्ति पृतन्यतः। नृणामहं प्रणीरसत्। अग्रं उद्भिन्दतामसत्। इन्द्र शुष्मं तनुवा मेरयस्व। नीचा विश्वा अभितिष्टाभिमांतीः। नि शृणीह्याबाधं यो नो अस्ति। उरुं नो लोकं कृणुहि जीरदानो॥६५॥

प्रेह्यभि प्रेहि प्र भरा सहस्व। मा विवेनो वि शृणुष्व। जनैषु। उदीडितो वृषभ तिष्ठ शुष्मैः। इन्द्र शत्रून्पुरो अस्माकं युध्या। अग्रे जेता त्वं जया। शत्रून्मसहस्र ओजंसा। वि शत्रून् विमूढो नुद। एतं ते स्तोमं तुविजात विप्रः। रथं न धीरः स्वपा अतक्षम्। यदीदं प्रेतित्वं देव हर्याः॥६६॥

सुवर्वातीरप एना जयेम। यो घृतेनाभिमानितः। इन्द्र जैत्राय जज्ञिषे। स नः सङ्कांसु पारया। पृतनासाह्येषु च। इन्द्रो जिगाय पृथिवीम्। अन्तरिक्षं सुवर्महत्। वृत्रहा पुरुचेतनः। इन्द्रो जिगाय सहसा सहांसि। इन्द्रो जिगाय पृतनानि विश्वा॥६७॥

इन्द्रो जातो वि पुरो रुरोज। स नः परस्या वरिवः कृणोतु। अयं कृत्वरगृभीतः।

विश्वजिदुद्धिदिश्वसोमः। ऋषिर्विप्रः काव्येन। वायुरंग्रेगा यज्ञप्रीः। साकङ्गन्मनसा यज्ञम्। शिवो
नियुद्धिः शिवाभिः। वायो शुक्रो अयामि ते। मध्वो अग्रं दिविष्टिषु॥६८॥

आ याहि सोमं पीतये। स्वारुहो देव नियुत्वता। इममिन्द्र वर्धय क्षत्रियाणाम्। अयं विशां
विश्वपतिरस्तु राजा। अस्मा इन्द्र महि वर्चांसि धेहि। अवर्चसं कणुहि शत्रुमस्य। इममा भञ्ज
ग्रामे अश्वेषु गोषु। निरमुं भञ्ज योऽमित्रो अस्य। वर्ष्मन् क्षत्रस्यं ककुभिं श्रयस्व। ततो न उग्रो
वि भञ्जा वसूनि॥६९॥

अस्मे द्यावापृथिवी भूरि वामम्। सन्दुहाथां घर्मदुधेव धेनुः। अयं राजा प्रिय इन्द्रस्य
भूयात्। प्रियो गवामोषधीनामुतापाम्। युनज्मिं त उत्तरावन्तमिन्द्रम्। येन जयांसि न परा
जयांसि। स त्वाऽकरेकवृषभं स्वानाम्। अथो राजन्नुत्तमं मानवानाम्। उत्तरस्त्वमधरे ते
सपत्नाः। एकवृषा इन्द्रसखा जिगीवान्॥७०॥

विश्वा आशाः पृतनाः सञ्जयं जयन्। अभि तिष्ठ शत्रूतः संहस्व। तुभ्यं भरन्ति क्षितयो
यविष्ठ। बलिमग्रे अन्तित ओत दूरात्। आ भन्दिष्ठस्य सुमतिं चिकिद्धि। बृहत्तं अग्रे महि शर्म
भद्रम्। यो देह्यो अनमयद्वध्नैः। यो अर्यपत्नीरुषसश्चकार। स निरुध्या नहुषो यद्द्वो अग्निः।
विशश्चक्रे बलिहृतः सहोभिः॥७१॥

प्र सद्यो अग्रे अत्येष्यन्त्यान्। आविर्यस्मै चारुतरो बभूथ। ईडेन्यो वपुष्यो विभावौ। प्रियो
विशामतिथिर्मानुषीणाम्। ब्रह्मज्येष्ठा वीर्या सम्भृतानि। ब्रह्माग्रे ज्येष्ठं दिवमा ततान। ऋतस्य ब्रह्मं
प्रथमोत जज्ञे। तेनार्हति ब्रह्मणा स्पर्धितुङ्कः। ब्रह्म सुचो घृतवन्तीः। ब्रह्मणा स्वरवो मिताः॥७२॥

ब्रह्म यज्ञस्य तन्तवः। ऋत्विजो ये हविष्कृतः। शृङ्गाणीवेच्छुङ्गिणां सन्ददृश्रिरे।
चपालवन्तः स्वरवः पृथिव्याम्। ते देवासः स्वरवस्तस्थिवांसः। नमः सखिभ्यः सन्नाम्ना-
ऽवंगाता। अभिभूरग्निरतरद्रजांसि। स्पृधो विहत्य पृतना अभिश्रीः। जुषाणो म आहुतिं
मामहिष्ठ। हत्वा सपत्नान् वरिवस्करत्रः। ईशानं त्वा भुवनानामभिश्चियम्। स्तौम्यं उरुकृतं
सुवीरम्। हविर्जुषाणः सपत्नां अभिभूरसि। जहि शत्रून् रप मृधो नुदस्व॥७३॥

विशां जयामसि जीरदानो हर्षा विश्वा दिविष्टिषु वसूनि जिगीवान्महोभिर्मिता नश्चत्वारि च॥९१॥ [७]

स प्रब्रवन्नवीयसा। अग्रे द्युघ्नेन संयता। बृहत्तन्तु भानुना। नवं नु स्तोममग्रये। दिवः
श्येनायं जीजनम्। वसोः कुविद्वनातिं नः। स्वारुहा यस्य श्रियो दृशे। रयिर्वीरवन्तो यथा। अग्रे
यज्ञस्य चेततः। अदाभ्यः पुरणुता॥७४॥

अग्निर्विशां मानुषीणाम्। तूर्णी रथः सदा नवः। नवः सोमाय वाजिनै। आज्यं पयसोऽजनि।
जुष्टं शुचितम् वसु। नवः सोम जुषस्व नः। पीयूषस्येह तृष्णुहि। यस्तं भागं ऋता वयम्।
नवस्य सोम ते वयम्। आ सुमतिं वृणीमहे॥७५॥

स नो रास्व सहस्रिणः। नवः हविर्जुषस्व नः। ऋतुभिः सोम भूतमम्। तदङ्ग प्रतिहयं

नः। राज्ञ्यसोम स्वस्तये। नवः॑ स्तोमन्नवः॑ हविः। इन्द्राग्निभ्यां नि वेदय। तज्जुषेता॑ सचैतसा। शुचिं नु स्तोमं नवजातमद्य। इन्द्राग्नी वृत्रहणा जुषेथाम्॥७६॥

उभा हि वा॑ सुहवा जोहवीमि। ता वाज॑ सद्य उंशते धेष्ठा। अग्निरिन्द्रो नवस्य नः। अस्य हव्यस्य॑ तृप्यताम्। इह देवौ संहस्मिणौ। यज्ञं न आ हि गच्छताम्। वसुमन्त॑ सुवर्विदम्। अस्य हव्यस्य॑ तृप्यताम्। अग्निरिन्द्रो नवस्य नः। विश्वान्देवा॑स्तर्पयत॥७७॥

हविषोऽस्य नवस्य नः। सुवर्विदो हि जज्ञिरे। एदं बर्हिः सुष्टरीमा नवेन। अयं यज्ञो यजमानस्य भागः। अयं बभूव भुवनस्य गर्भः। विश्वे देवा इदमद्यागमिष्ठाः। इमे नु द्यावापृथिवी समीची॑। तन्वाने यज्ञं पुरुपेशसन्धिया। आऽस्मै पृणीतां भुवनानि विश्वा। प्रजां पुष्टिममृतं नवेन॥७८॥

इमे धेनू अमृतं ये दुहाते। पर्यस्वत्युत्तरामेतु पुष्टिः। इमं यज्ञं जुषमाणे नवेन। समीची द्यावापृथिवी घृताची॑। यविष्ठो हव्यवाहनः। चित्रभानुर्घृतासुतिः। नवजातो वि रौचसे। अग्ने तत्त महित्वनम्। त्वमग्ने देवताभ्यः। भागे देव न मीयसे॥७९॥

स एना विद्वान् यक्ष्यसि। नवः॑ स्तोमं जुषस्व नः। अग्निः प्रथमः प्राश्नातु। स हि वेद यथा हविः। शिवा अस्मभ्यमोषधीः। कृणोतु विश्वचरषणिः। भद्रान्नः श्रेयः समनैष्ट देवाः। त्वयाऽवसेन् समशीमहि त्वा। स नो मयोभूः पितो आ विशस्वा। शं तोकाय तनुवै स्योनः। एतमु त्यं मधुना संयुतं यवम्। सरस्वत्या अधिमनावचर्कषुः। इन्द्र आसीत्सीरपतिः शतक्रतुः। कीनाशा आसन्मरुतः सुदानवः॥८०॥

पुरुषता वृणीमहे जुषेथान्तर्पयतामृतन्नवेन मीयसे स्योनश्चत्वारि च॥७॥ [८]

जुष्टश्चक्षुषो जुष्टीनरो नक्तज्ञाता वृषास उत नो वृषाऽस्यःशुः सप्रन्नवदष्टौ॥८॥

जुष्टौ मन्युर्भगो जुष्टौ नरो हरिर्वपसङ्किरः शिप्रिन्वाजानामृत नः प्रिया यद्वाग्वदन्तो विश्वा आशा अशीतिः॥८०॥

जुष्टः सुदानवः॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—२६३

आदितः दशिन्यः—७५९

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

प्रा॒णो रंक्षति॑ विश्वमेज॑त्। इ॒र्यो भू॒त्वा ब॑हुधा ब॒हूनि॑। स इ॒त्सर्वं॑ व्या॒नशे॑। यो दे॒वो दे॒वेषु॑
विभू॑रन्तः। आवृ॑द॒दात् क्षे॒त्रिय॑ध्व॒गद्व॒षाँ। तमि॒त्प्रा॒णं म॒नसो॑प॒ शि॒क्षत॑। अ॒ग्रं दे॒वाना॑मि॒दम॑न्तु॒ नो
ह॒विः। म॒न॑स॒श्चित्ते॑दम्। भू॒तं भ॒व्यं च॑ गु॒प्यते॑। तद्धि॑ दे॒वेष्व॑ग्रि॒यम्॥१॥

आ न॑ ए॒तु प॒रश्च॑रम्। स॒ह दे॒वैरि॑म॒ हव॑म॒। म॒नः श्रे॒यसि॑श्रे॒यसि॑। क॒र्मन् य॒ज्ञप॑तिं॒ दध॑त्।
जुष॑ता॒ मे वा॒गि॒द॒ ह॒विः। वि॒राड्दे॒वी पु॒रोहि॑ता। ह॒व्य॒वाड॑न॒पायि॑नी। यया॑ रू॒पाणि॑ बहु॒धा व॑दन्ति।
पे॒शाँसि॑ दे॒वाः प॑र॒मे ज॒नित्रा॑। सा नो॑ वि॒राड॑न॒पस्फु॑रन्ती॥२॥

वा॒ग्दे॒वी जु॑षतामि॒द॒ ह॒विः। चक्षु॑र्दे॒वाना॑ ज्योति॑र॒मृते॑ न्य॒क्तम्। अ॒स्य वि॒ज्ञा॒नाय॑ बहु॒धा
नि॒र्धाय॑ते। तस्य॑ सु॒म्रम॑शीमहि। मा नो॑ हा॒सीद्वि॑चक्ष॒णम्। आ॒युरि॒न्नः प्रती॑र्यताम्। अ॒न॒न्धाश्चक्षु॑षा
व॒यम्। जी॒वा ज्योति॑रशीमहि। सु॒व॒ज्योति॑रुतामृतम्। श्रोत्रे॑ण भ॒द्रमु॑त शृ॒ण्वन्ति॑ स॒त्यम्। श्रोत्रे॑ण
वाचं॑ बहु॒धोद्य॑मानाम्। श्रोत्रे॑ण मोद॑श्च मह॑श्च श्रूयते। श्रोत्रे॑ण सर्वा॑ दि॒श आ शृ॑णोमि। येन॑ प्रा॒च्या
उ॒त दक्षि॑णा। प्रती॑च्यै दि॒शः शृ॑ण्वन्त्यु॒त्तरा॑त्। तदि॒च्छ्रोत्रं॑ बहु॒धोद्य॑मानम्। अ॒रात्र॑ ने॒मिः परि॑ सर्वं
ब॒भूव॥३॥

अ॒ग्रि॒यम॑न॒पस्फु॑रन्ती स॒त्य॒ सप्त॑ च॥३॥

[१]

उ॒देहि॑ वाजि॒न्यो अ॑स्य॒पस्व॑न्तः। इ॒द॒ रा॒ष्ट्र॒मा वि॑श॒ सूनृ॑तावत्। यो रोहि॑तो
वि॒श्वमि॑दं ज॒जान॑। स नो॑ रा॒ष्ट्रेषु॑ सु॒धिता॑न्दधातु। रोह॑र॒रोह॑र॒ रोहि॑त आरु॒रोह॑।
प्र॒जाभि॑र्वृ॒द्धिं ज॒नुषा॑मु॒पस्थ॑म॒। ताभिः॑ स॒र॒ब्धो अ॒विद॑त्थडु॒र्वीः। गा॒तुं प्र॑पश्य॒न्निह॑ रा॒ष्ट्र॒माऽहा॑ः।
आऽहा॑र॒षीद्रा॑ष्ट्रमि॒ह रोहि॑तः। मृ॒धो व्या॑स्थ॒दभ॑यं नो अस्तु॥४॥

अ॒स्मभ्य॑ द्या॒वापृ॑थि॒वी श॑क्क॒रीभिः॑। रा॒ष्ट्रं दु॑हा॒थामि॑ह रे॒वती॑भिः। वि॒म॑म॒र॒श् रोहि॑तो वि॒श्वरू॑पः।
स॒माच॑क्रा॒णः प्र॒रुहो॑ रु॒हश्च॑ दि॒वं ग॒त्वाय॑ मह॒ता म॑हिम्ना। वि नो॑ रा॒ष्ट्रमु॑न॒तु प॑र्यसा॒ स्वेन॑। यास्ते
वि॒श॒स्तप॑सा स॒ बभू॑वुः। गा॒य॒त्रं व॑त्सम॒नु तास्त॑ आऽगुः। तास्त्वा वि॑शन्तु॒ मह॑सा॒ स्वेन॑। सं
मा॒ता पु॒त्रो अ॒भ्येतु॑ रोहि॑तः॥५॥

यू॒यमु॑ग्रा मरुतः पृ॒थि॒जमा॑तरः। इ॒न्द्रेण॑ स॒युजा॑ प्रमृ॒णीथ॑ शत्रून्। आ वो॑ रोहि॑तो
अशृ॑णोदभिद्यवः। त्रि॒संसा॑सो मरुतः स्वा॒दुस॑म्मुदः। रोहि॑तो द्या॒वापृ॑थि॒वी ज॑जान। तस्मि॑न् स्त॒न्तुं
प॒रमे॑ष्ठी त॒ताना॑। तस्मि॑न्ञ्छि॒श्रिये॑ अ॒ज ए॒कपा॑त्। अ॒द॒ह॒द्वावा॑पृथि॒वी ब॒लैर्न॑। रोहि॑तो
द्या॒वापृ॑थि॒वी अ॒द॒ह॒त्। तेन॑ सु॒वः स्त॒भितं॑ तेन॑ नाकः॥६॥

सो अ॒न्तरि॑क्षे रज॑सो वि॒मानः॑। तेन॑ दे॒वाः सु॒व॒र॒न्ववि॑न्दन्। सु॒शेव॑ त्वा भान॒वो दी॑दि॒वा॒सम॑।
सम॑ग्रा॒सो जु॒ह्वो जा॑तवेदः। उ॒क्षन्ति॑ त्वा वा॒जिन॑मा घृ॒तेन॑। स॒संम॑ग्रे यु॒वसे॑ भो॒ज॒नानि॑। अ॒ग्रे

शर्धं महते सौभंगाया। तवं द्युम्नान्युत्तमानि सन्तु। सञ्जास्पत्य० सुयममा कृणुष्व। शत्रूयुतामभि
तिष्ठा महा०सि॥७॥

अस्वेतु रोहितो नाको महा०सि॥४॥ ————— [२]

पुनर्न इन्द्रो मघवा ददातु। धनानि शक्रो धन्यः सुराधाः। अर्वाचीनं कृणुतां याचितो मनः।
श्रुष्टी नो अस्य हविषो जुषाणः। यानि नोऽजिनं धनानि। जहर्थ शूर मन्युना। इन्द्रानुविन्द
नस्तानि। अनेन हविषा पुनः। इन्द्र आशाभ्यः परि। सर्वाभ्योऽभयं करत्॥८॥

जेता शत्रून् विचरषणिः। आकूत्यै त्वा कामाय त्वा समर्थे त्वा। पुरो दधे अमृतत्वाय
जीवसे। आकूतिमस्यावसे। काममस्य समृद्धौ। इन्द्रस्य युञ्जते धियः। आकूतिं देवीं मनसः पुरो
दधे। यज्ञस्य माता सुहवा मे अस्तु। यदिच्छामि मनसा सकामः। विदेयमेनद्धदेयं निविष्टम्॥९॥

सेदग्निग्नी०रत्यैत्यनान्। यत्र वाजी तनयो वीडुपाणिः। सहस्रपाथा अक्षरां स्मेति।
आशानां त्वाऽऽशापालेभ्यः। चतुर्भ्यो अमृतैभ्यः। इदं भूतस्याध्यक्षेभ्यः। विधेम हविषा वयम्।
विश्वा आशा मधुना स० सृजामि। अनुमीवा आप ओषधयो भवन्तु। अयं यजमानो मृधो
व्यस्यताम्॥१०॥

अगृभीताः पशवः सन्तु सर्वे। अग्निः सोमो वरुणो मित्र इन्द्रः। बृहस्पतिः सविता यः
सहस्री। पूषा नो गोभिरवसा सरस्वती। त्वष्टा रूपाणि समनन्तु यज्ञैः। त्वष्टा रूपाणि दधती
सरस्वती। पूषा भग० सविता नो ददातु। बृहस्पतिर्ददइन्द्रः सहस्रम्। मित्रो दाता वरुणः
सोमो अग्निः॥११॥

कुरन्निविष्टमस्यतान्नवं च॥४॥ ————— [३]

आ नो भर भगमिन्द्र द्युमन्तम्। नि ते देष्णस्य धीमहि प्ररेके। उर्व इव पप्रथे कामो
अस्मे। तमापृणा वसुपते वसूनाम्। इमं कामं मन्दया गोभिरश्वैः। चन्द्रवंता राधसा पप्रथश्च।
सुवर्चवो मतिभिस्तुभ्यं विप्राः। इन्द्राय वाहः कुशिकासो अक्रन्। इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचम्।
यानि चकार प्रथमानि वज्री॥१२॥

अहन्नहिमन्वपस्तर्द। प्रवक्षणा अभिनत्पर्वतानाम्। अहन्नहिं पर्वते शिश्रियाणाम्। त्वष्टाऽस्मे
वज्रं स्वर्यन्ततक्षा वाश्रा इव धेनवः स्यन्दमानाः। अञ्जः समुद्रमव जग्मुरापः। वृषायमाणो-
ऽवृणीत सोमम्। त्रिकद्रुकेष्वपिबन्मुतस्यं। आ सायकं मघवा दत्त वज्रम्। अहन्नेन प्रथमजा
महीनाम्॥१३॥

यदिन्द्राहन्प्रथमजा महीनाम्। आन्मायिनाममिनाः प्रोत मायाः। आत्सूर्यं जनयन्ध्यामुषासम्।
तादीक्रा शत्रून् किलाविविधे। अहन्वृत्रं वृत्रतरं व्य०सम्। इन्द्रो वज्रेण महता वधेन।
स्कन्धा०सीव कुलिशेनाविवृक्णा। अहिः शयत उपपृक्पृथिव्याम्। अयोध्येव दुर्मद आ हि
जुह्वे। महावीरं तुविबाधमृजीषम्॥१४॥

नाता॑रीरस्य॒ समृ॑तिं॒ वधा॑नाम्। स॒ रु॒जानाः॑ पिपिषु॒ इन्द्रं॑ शत्रुः। विश्वो॒ विहा॑या अरतिः। वसु॑र्दे॒ हस्ते॒ दक्षि॑णे। तर॒णिर्न॒ शिश्र॑थत्। श्र॒व॒स्य॒या न॒ शिश्र॑थत्। विश्व॒स्मा इदि॑षुध्यसे। दे॒व॒त्रा ह॒व्यमू॑हिषे। विश्व॒स्मा इ॒ध्मुकृ॑ते वारं॒मृष्व॑ति। अ॒ग्निर्द्वारा॑ व्यृष्वति॥१५॥

उदु॒ञ्जिहा॑नो अ॒भि काम॑मीरयन्। प्र॒पृश्न॑न्विश्वा भुव॑नानि पू॒र्वथा॑। आ के॒तुना॒ सुष॑मिद्धो यजि॑ष्ठः। काम॑ नो अ॒ग्ने अ॒भिर्ह॑र्य दिग्भ्यः। जुषा॑णो ह॒व्यम॒मृतै॑षु दृढ्यः। आ नो॑ र॒यिं ब॑हुलां गोम॑तीमिषम्। नि धे॒हि यक्ष॑द॒मृतै॑षु भूषन्। अ॒श्विना॒ यज्ञ॑मार्गतम्। दा॒शुषः॒ पुरु॑द॒ससा॑। पूषा र॑क्षतु नो र॒यिम॑॥१६॥

इमं॑ य॒ज्ञम॒श्विना॑ वर्धयन्ता। इमौ॑ र॒यिं यज॑मानाय धत्तम्। इमौ॑ प॒शून् रक्ष॑तां वि॒श्वतो॑ नः। पूषा नः॑ पातु स॒दम॑प्रयच्छन्। प्रते॑ म॒हे सं॑रस्वति। सुभ॑गे वाजि॑नीवति। स॒त्य॒वाचे॑ भरे म॒तिम्। इदं॑ ते॒ हव्यं॑ घृतव॑न्सरस्वति। स॒त्य॒वाचे॑ प्रभ॑रेमा हवी॑षि। इ॒मानि॑ ते दुरि॒ता सौ॑भ॒गानि॑। तेभि॑र्वय॑ सुभ॒गांसः॑ स्याम॥१७॥

व॒ज्रही॑नामृ॒जोषं॑ व्यृष्वति रक्षतु नो र॒यि सौ॑भ॒गान्येकं॑ च॥६॥

[४]

य॒ज्ञो रा॒यो य॒ज्ञ ई॒शे वसू॑नाम्। य॒ज्ञः स॒स्याना॑मु॒त सु॑क्षितीनाम्। य॒ज्ञ इष्टः॑ पू॒र्वचि॑त्तिं दधातु। य॒ज्ञो ब्र॑ह्म॒ण्वा अ॒प्येतु॑ दे॒वान्। अयं॑ य॒ज्ञो वर्ध॑तां गोभिर॒श्वैः। इयं॑ वेदिः स्व॒प॒त्या सु॒वीरा॑। इदं॑ ब॒र्हि॒रति॑ ब॒र्हीऽप्य॒न्या। इमं॑ य॒ज्ञं वि॒श्वे अव॑न्तु दे॒वाः। भग॑ ए॒व भग॑वा॒ अस्तु॑ दे॒वाः। तेन॑ वयं॑ भग॑वन्तः स्याम॥१८॥

तं त्वा॑ भग॒ सर्व॒ इज्जो॑हवीमि। स नो॑ भग॒ पुर॑पृता भवे॒ह। भग॑ प्र॒णेत॑र्भग॒ सत्य॑राधः। भगे॒मां धिय॑मुद॒व द॑दन्नः। भग॒ प्र णो॑ जनय॒ गोभि॑र॒श्वैः। भग॒ प्र नृ॑भिर्नृ॒वन्तः॑ स्याम। श॒श्वतीः॑ समा॒ उप॑यन्ति लो॒काः। श॒श्वतीः॑ समा॒ उप॑यन्त्यापः। इष्टं॑ पू॒र्तं श॒श्वती॑ना॒ समा॑ना॒ श॒श्वते॑ना। ह॒विषे॑द्वाऽन॒न्तं लो॒कं पर॑मा रू॒रोह॑॥१९॥

इयमे॒व सा या॑ प्रथ॒मा व्यौ॑च्छत्। सा रू॒पाणि॑ कुरुते प॒ञ्च दे॒वी। द्वे स्व॑सा॒रौ वय॑तस्तन्म॒मेत॑त्। स॒ना॒तनं॑ वित॒तं ष॑ण्मयू॒खम्। अ॒वा॒न्याऽस्त॑नू॒न्कि॑रतो॒ धत्तो॑ अ॒न्यान्। नाव॑पृ॒ज्याते॑ न ग॒माते॑ अ॒न्तम॑। आ वो॑ यन्तू॒दवा॑हासो॒ अद्या॑ वृष्टिं॒ ये वि॒श्वे म॒रुतो॑ जुनन्ति। अ॒यं यो अ॒ग्निर्म॑रुतः॒ समि॑द्धः। ए॒तं जु॑षध्वं क॒वयो॑ यु॒वानः॥२०॥

धा॒रा॒वरा॑ म॒रुतो॑ धृ॒ष्णुवो॑जसः। मृ॒गा न॒ भी॒मास्त॑विषेभि॒र्मिर्मिः॑। अ॒ग्नयो॑ न श॒शुचा॑ना ऋ॒जी॒षिणः॑। भुमि॒न्धम॑न्त॒ उप॑ गा अ॒वृष॑वत। वि च॒क्रमे॑ त्रि॒दे॒वः। आ वे॒धसं॑ नील॑पृष्ठं बृ॒हन्त॑म॒ बृह॑स्पति॒ स॒दने॑ सादयध्वम्। सा॒दद्यो॑निं द॒म आ दी॑दि॒वा स॑म॒। हि॒र॒ण्यव॑र्णमरू॒ष स॑पे॒म। स हि॑ शुचिः श॒तप॑त्रः स शु॒न्यूः॥२१॥

हि॒र॒ण्यवा॑शीरि॒षिरः॑ सु॒व॒र॒षाः। बृह॑स्पतिः स स्वा॒वेश॑ ऋ॒ष्वः। पू॒रू सखि॑भ्य आसु॒तिं करि॑ष्ठः। पू॒षः स्त॒व व्र॑ते व॒यम्। नरि॑ष्ये॒म क॒दाच॑न। स्तो॒तार॑स्त॒ इह॑ स्म॑सि। यास्तै॑ पू॒षत्रा॑ वो॒ अन्तः॑ संमु॒द्रे। हि॒र॒ण्ययी॑रन्तरि॒क्षे च॑रन्ति। याभि॑र्यासि द॒त्या सूर्य॑स्य। कामे॑न कृतश्र॒वं

इच्छमानः॥२२॥

अरण्यान्यरण्यान्सौ। या प्रेव नश्यसि। कथा ग्रामं न पृच्छसि। न त्वाभीरिव विन्दती (३)। वृषारवाय वदते। यदुपावन्ति चिच्छिकः। आघाटीभिरेव धावयन्। अरण्यानिर्महीयते। उत गावं इवादन्। उतो वेश्मेव दृश्यते॥२३॥

उतो अरण्यानिः सायम्। शुकटीरिव सर्जति। गामङ्गेषु आ ह्वयति। दार्वङ्गेषु उपावधीत्। वसन्नरण्यान्यां सायम्। अक्रुक्षदिति मन्यते। न वा अरण्यानिर्हन्ति। अन्यश्चेन्नाभिगच्छति। स्वादोः फलस्य जग्ध्वा। यत्र कामं नि पद्यते। आज्ञनगन्धीं सुरभीम्। बहुन्नामकृषीवलाम्। प्राहं मृगाणां मातरम्। अरण्यानीमशंसिषम्॥२४॥

स्याम् रुरोह युवानः शुन्यरिच्छमानो दृश्यते निपद्यते चत्वारि च॥७॥ [५]

वार्त्रहत्यायु शवंसे। पृतनासाह्याय च। इन्द्र त्वा वर्तयामसि। सुब्रह्माणं वीरवन्तं बृहन्तम्। उरुं गभीरं पृथुबुधमिन्द्र। श्रुतर्षिमुग्रमभिमातिपाहम्। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दा। क्षेत्रिये त्वा निर्ऋत्ये त्वा। द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात्। अनागसं ब्रह्मणे त्वा करोमि॥२५॥

शिवे ते द्यावापृथिवी उभे इमे। शं ते अग्निः सहाद्विरस्तु। शं द्यावापृथिवी सहोषधीभिः। शमन्तरिक्षं सह वार्तेन ते। शं ते चतस्रः प्रदिशो भवन्तु। या दैवीश्वतस्रः प्रदिशः। वातपवीरभि सूर्यो विच्छे। तासां त्वा जरस् आ दधामि। प्र यक्षं एतु निर्ऋतिं पराचैः। अमोचि यक्ष्मादुरितादवर्त्ये॥२६॥

द्रुहः पाशान्निर्ऋत्ये चोदमोचि। अहा अवर्तिमविदध्यो नम। अप्यभूद्भ्रे सुकृतस्य लोके। सूर्यमृतं तमंसो ग्राह्या यत्। देवा अमुञ्चन्सृजन्व्येनसः। एवमहमिमं क्षेत्रियाञ्जामिशं सात्। द्रुहो मुञ्चामि वरुणस्य पाशात्। बृहस्पते युवमिन्द्रश्च वस्वः। दिव्यस्यैशाथे उत पार्थिवस्या धत्तं रयिं स्तुवते कीरयेचित्॥२७॥

यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः। देवायुधमिन्द्रमा जोहुवानाः। विश्वावृधमभि ये रक्षमाणाः। येन हुता दीर्घमध्वानमायन्। अनन्तमर्थमनिवर्धयमानाः। यत्ते सुजाते हिमवन्सु भेषजम्। मयोभूः शन्तमा यद्धृदोऽसि। ततो नो देहि सीबले। अदो गिरिभ्यो अधि यत्प्रधावसि। सशोभमाना कन्यैव शुभ्रे॥२८॥

तां त्वा मुद्रला हविषां वर्धयन्ति। सा नः सीबले रयिमा भाजयेह। पूर्वं देवा अपरेणानुपश्यं जन्मभिः। जन्मान्यवरैः पराणि। वेदानि देवा अयमस्मीति माम्। अहं हित्वा शरीरं जरसः परस्तात्। प्राणापानौ चक्षुः श्रोत्रम्। वाचं मनसि सम्भृताम्। हित्वा शरीरं जरसः परस्तात्। आ भूतिं भूतिं वयमश्नवामहे। इमा एव ता उषसो याः प्रथमा व्योच्छन्। ता देव्यः कुर्वते पञ्चरूपा। शश्वतीर्नावपृज्यन्ति। न गमन्त्यन्तम्॥२९॥

करोम्यवर्त्ये चिच्छुभ्रेऽश्नवामहे चत्वारि च॥५॥ [६]

वसूनां त्वाऽधीतेन। रुद्राणामूर्त्या। आदित्यानां तेजसा। विश्वेषां देवानां क्रतुना। मरुतामेघां जुहोमि स्वाहा। अभिभूतिरहमागमम्। इन्द्रसखा स्वायुधः। आस्वाशांसु दुष्पहः। इदं वर्चो अग्निना दत्तमागात्। यशो भर्गः सह ओजो बलं च॥३०॥

दीर्घायुत्वाय शतशारदाय। प्रतिगृभ्णामि महते वीर्याय। आयुरसि विश्वायुरसि। सर्वायुरसि सर्वमायुरसि। सर्वं म आयुर्भूयात्। सर्वमायुर्गेषम्। भूर्भुवः सुवः। अग्निर्धर्मेणान्नादः। मृत्युर्धर्मेणान्नपतिः। ब्रह्म क्षत्रं स्वाहा॥३१॥

प्रजापतिः प्रणेता। बृहस्पतिः पुरपुता। यमः पन्थाः। चन्द्रमाः पुनरसुः स्वाहा। अग्निर्नानादोऽन्नपतिः। अन्नाद्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। सोमो राजा राजपतिः। राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। वरुणः सम्राट्सम्राट्पतिः। साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा॥३२॥

मित्रः क्षत्रं क्षत्रपतिः। क्षत्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। इन्द्रो बलं बलपतिः। बलमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। बृहस्पतिर्ब्रह्म ब्रह्मपतिः। ब्रह्ममस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। सविता राष्ट्रं राष्ट्रपतिः। राष्ट्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। पूषा विशां विदतिः। विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। सरस्वती पुष्टिः पुष्टिपत्नी। पुष्टिमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। त्वष्टा पशूनां मिथुनानां रूपकृद्रूपपतिः। रूपेणमस्मिन् यज्ञे यजमानाय पशून्ददातु स्वाहा॥३३॥

च स्वाहा साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा चत्वारिं च (अग्निः सोमो वरुणो मित्र इन्द्रो बृहस्पतिः सविता पूषा सरस्वती त्वष्टा दशः)॥४॥

[७]

स ई पाहि य ऋजीषी तरुत्रः। यः शिप्रवान्वृषभो यो मंतीनाम्। यो गौत्रभिद्वंभृद्यो हरिष्ठाः। स इन्द्र चित्रां अभि तृन्धि वाजान्। आ ते शुष्मो वृषभ एतु पश्चात्। ओत्तरादधरागा पुरस्तात्। आ विश्वतो अभिसमैत्वर्वाङ्। इन्द्रं द्युम्नं सुर्ववेद्वेह्यस्मे। प्रोष्वस्मे पुरोरथम्। इन्द्राय शुषमर्चत॥३४॥

अभीके चिदु लोककृत्। सङ्गे समथ्सु वृत्रहा। अस्माकं बोधि चोदिता। नभन्तामन्यकेषाम्। ज्याका अधि धन्वंसु। इन्द्र वयं शुनासीरम्। अस्मिन् यज्ञे हवामहे। आ वाजैरुपं नो गमत। इन्द्राय शुनासीराय। सुचा जुहुत नो हविः॥३५॥

जुषतां प्रति मेधिरः। प्र हव्यानि घृतवन्त्यस्मै। हर्यश्वाय भरता सजोषाः। इन्द्रतुभिर्ब्रह्मणा वावृधानः। शुनासीरी हविरिदं जुषस्व। वयः सुपर्णा उपसेदुर्निद्रम्। प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः। अपं ध्वान्तमूर्णुहि पूरि चक्षुः। मुमुग्ध्यस्मान्निधयेऽव बद्धान्। बृहदिन्द्राय गायत॥३६॥

मरुतो वृत्रहन्तमम्। येन ज्योतिरजंनयन्तावृधः। देवं देवाय जागृवि। कामिहैकाः क इमे पतङ्गाः। मान्थालाः कुलिपरिमापतन्ति। अनावृतैरान्ध्रधमन्तु देवाः। सौपर्णं चक्षुस्तनुवां

विदेय। एवा वन्दस्व वरुणं बृहन्तम्। नमस्याधीरममृतस्य गोपाम्। स नः शर्म त्रिवरूथं वियंसत्॥३७॥

यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः। नाके सुपर्णमुप यत्पतन्तम्। हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा। हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतम्। यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम्। शं नो देवीरभिष्टये। आपो भवन्तु पीतये। शं योरभि स्रवन्तु नः। ईशाना वार्याणाम्। क्षयन्तीश्वरषणीनाम्॥३८॥

अपो याचामि भेषजम्। अप्सु मे सोमो अब्रवीत्। अन्तर्विश्वानि भेषजा। अग्निं च विश्वशम्भुवम्। आपंश्च विश्वभेषजीः। यदप्सु ते सरस्वति। गोष्वश्वेषु यन्मधु। तेन मे वाजिनीवति। मुखमङ्घ्रि सरस्वति। या सरस्वती वैशम्भल्या॥३९॥

तस्यां मे रास्व। तस्यांस्ते भक्षीय। तस्यांस्ते भूयिष्ठभाजो भूयास्म। अहं त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्। ममांसि योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं हव्यान्यग्ने। पुत्रः पित्रे लोककृज्जातवेदः। इहैव सन्तत्र सन्त त्वाग्ने। प्राणेन वाचा मनसा विभर्मि। तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहांसीत्॥४०॥

ज्योतिषा त्वा वैश्वानरेणोपतिष्ठे। अयं ते योनिरृत्तवियः। यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्ने आरोह। अथा नो वर्धया रयिम्। या ते अग्ने यज्ञियां तनूस्तयेह्यारोहात्माऽऽत्मानम्। अच्छा वसूनि कृण्वन्नस्मे नर्या पुरूणि। यज्ञो भूत्वा यज्ञमा सीद स्वां योनिम्। जातवेदो भुव आ जायमानः सक्षय एहि। उपावरोह जातवेदः पुनस्त्वम्॥४१॥

देवेभ्यो हव्यं वह नः प्रजानन्। आयुः प्रजां रयिम्स्मासु धेहि। अजंसो दीदिहि नो दुरोणे। तमिन्द्रं जोहवीमि मघवानमुग्रम्। सूत्रा दधानमप्रतिष्कृतं शवांसि। मर्हिष्ठो गीर्भिरा च यज्ञियोऽववर्तत्। राये नो विश्वा सुपथां कृणोतु वज्री। त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्मस्तुपत्। सोममपिबद्विष्णुना सुतं यथाऽवशत्। स ई ममाद् महि कर्म कर्तवे महामुरुम्॥४२॥

सैनं सश्वदेवं देवः सत्यमिन्दुं सत्य इन्द्रः। विदद्यतीं सरमां रुग्णमद्रैः। महि पाथः पूर्यं सद्भियंक्कः। अग्रं नयथ्सुपद्यक्षराणाम्। अच्छा रवं प्रथमा जानतीगात्। विदद्रव्यं सरमां दृढमूर्धम्। येनानुकं मानुषी भोजते विद। आ ये विश्वाः स्वपत्यानि चक्रुः। कृण्वानासौ अमृतत्वाय गातुम्। त्वं नृभिर्नृपते देवहूतौ॥४३॥

भूरीणि वृत्वा हर्यश्व हंसि। त्वन्निदस्युश्चुमुरिम्। धुनिं चास्वापयो दभीतये सुहन्तु। एवा पाहि प्रलथा मन्दतु त्वा। श्रुधि ब्रह्म वावृधस्वोत गीर्भिः। आविः सूर्यं कृणुहि पीपिहीषः। जहि शत्रू रभि गा इन्द्र तृन्धि। अग्ने बाधस्व वि मृधो नुदस्व। अपामीवा अप रक्षांसि सेधा। अस्मात्समुद्राद्बृहतो दिवो नः॥४४॥

अपां भूमानमुप नः सृजेह। यज्ञं प्रति तिष्ठ सुमतौ सुशेवा आ त्वा। वसूनि पुरुधा विंशन्तु। दीर्घमायुर्यजमानाय कृण्वन्। अथामृतेन जरितारमङ्घ्रि। इन्द्रः शुनावद्वितनोति सीरम्।

संवत्सरस्य प्रतिमाणमेतत्। अर्कस्य ज्योतिस्तदिदांस् ज्येष्ठम्। संवत्सरं शुनवत्सीरमेतत्।
इन्द्रस्य राधः प्रयतं पुरु त्मना। तदर्करूपं विमिमानमेति। द्वादशारे प्रति तिष्ठतीदृषा। अश्वायन्तो
गव्यन्तो वाजयन्तः। हवामहे त्वोपगन्तवा उ। अभूषन्तस्त्वा सुमतौ नवायाम्। वयमिन्द्र त्वा
शुनं हुवेम॥४५॥

अर्चत हविर्गायत यः सच्चरपणीनां वैशम्भल्या हांसीत्त्वमुरुं देवहूतो नृस्त्मना षट्॥१२॥ [८]

प्राण उदेहि पुनरा नो भर यज्ञो रायो वाव्रहत्याय वसूनां स ई पाह्यष्टौ॥८॥
प्राणो रक्षत्यगृभीता धारावरा मरुतो दीर्घायुत्वाय ज्योतिषा त्वा पञ्चत्वारिंशत्॥४५॥
प्राणः शुनं हुवेम॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—३०८

आदितः दशिन्यः—८०४

॥ षष्ठः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

स्वाद्धीं त्वाँ स्वादुनाँ। तीव्रां तीव्रेण। अमृताममृतेन। मधुमतीं मधुमता। सृजामि स॥
सोमेन। सोमोऽस्यश्विभ्याँ पच्यस्व। सरस्वत्यै पच्यस्व। इन्द्राय सुत्राम्णो पच्यस्व। परीतो
पिञ्चता सुतम्। सोमो य उँत्तम्॥ हविः॥१॥

दधन्वा यो नर्यो अ॒प्स्वन्तरा। सुषाव॒ सोममद्रि॑भिः। पुनातुं ते परि॒सुतम्। सोम॑ सूर्यस्य
दुहिता। वारेण॑ शश्वता॑ तनाँ। वायुः पृतः प॒वित्रेण। प्राङ्ग्लोमो अति॑द्रुतः। इन्द्रस्य॑ युज्यः
सखाँ। वायुः पृतः प॒वित्रेण। प्रत्यङ्ग्लोमो अति॑द्रुतः॥२॥

इन्द्रस्य॑ युज्यः सखाँ। ब्रह्म॑ क्षत्रं पवते तेजं इन्द्रियम्। सुर॑या सोमः सुत आसुतो मदाय।
शुक्रेण॑ देव देवताँ। पिपृग्धि। रसे॒नान्नं यज॑मानाय धेहि। कुवि॒दङ्ग यव॑मन्तो यवञ्चित्। यथा
दान्य॑नुपूर्वं वि॒यूयं। इहे॑रैषां कृणुत॑ भोजनानि। ये ब॒र्हिषो नमो॑वृत्तिं न जग्मुः। उप॒याम॑गृहीतो-
ऽस्य॑श्विभ्याँ त्वा जुष्टं गृह्णामि॥३॥

सर॑स्वत्या इन्द्राय सुत्राम्णोँ। एष ते योनि॒स्तेज॑से त्वा। वी॒र्याय॑ त्वा बलाय॑ त्वा। तेजोँऽसि
तेजो मयि॑ धेहि। वी॒र्यम॑सि वी॒र्यं मयि॑ धेहि। बल॑मसि बलं मयि॑ धेहि। नाना॑ हि वाँ देव॑र्हित॒सु
सदः॑ कृतम्। मा स॑सृक्षाथां पर॒मे व्यो॑मन्। सुरा॑ त्वमसि॑ शुष्मिणी॒ सोमं ए॒षः। मा मा हि॑सीः
स्वां योनि॑मावि॒शन्॥४॥

उप॒याम॑गृहीतोऽस्याश्वि॒नं तेजः॑। सा॒र॒स्वतं वी॒र्यम्। ऐन्द्रं॑ बलम्। एष ते योनि॒र्मोदा॑य त्वा।
आ॒न॒न्दाय॑ त्वा मह॑से त्वा। ओजो॑ऽस्यो॒जो मयि॑ धेहि। म॒न्युर॑सि म॒न्युं मयि॑ धेहि। महोँऽसि
महो मयि॑ धेहि। सहोँऽसि सहो मयि॑ धेहि। या व्याघ्रं॑ वि॒षूचिका। उ॒भौ वृकं॑ च रक्षति। श्येनं॑
प॒त॒त्रिण॑सि॒हम्। सेमं॑ पा॒त्वह॑सः। स॒म्पृचः स्थ॑ सं मा भ॒द्रेण॑ पृङ्क। वि॒पृचः स्थ॑ वि मा
पा॒प्मना॑ पृङ्क॥५॥

हविः प्रत्यङ्ग्लोमो अति॑द्रुतो गृह्णाम्याविशवि॒षूचिका पञ्चं च॥५॥

[१]

सोमो॑ राजाऽमृत॑ सुतः। ऋजी॑षेणाजहान्मृत्युम्। ऋतेन॑ सत्यमिन्द्रियम्। विपान॑
शुक्रमन्ध॑सः। इन्द्र॑स्येन्द्रियम्। इदं पयोऽमृतं॑ मधु। सोमम॑न्द्र्यो व्य॒पिबत्। छन्द॑सा ह॒सः
शुचि॑पत्। ऋतेन॑ सत्यमिन्द्रियम्। अ॒द्ध्यः क्षीरं॑ व्य॒पिबत्॥६॥

कुड्ढाँङ्गि॒रसो धि॑या। ऋतेन॑ सत्यमिन्द्रियम्। अन्न॑त्परि॒सुतो रस॑म। ब्रह्म॑णा व्य॒पिबत् क्षत्र॑म्।
ऋतेन॑ सत्यमिन्द्रियम्। रेतो॑ मूत्रं विज॑हाति। योनिं॑ प्रवि॒शदिन्द्रिय॑म्। गर्भो॑ ज॒रायु॑णाऽऽवृतः।
उल्बं॑ जहाति॑ जन्मना। ऋतेन॑ सत्यमिन्द्रियम्॥७॥

वेदेन॑ रूपे व्य॒करोत्। सता॑सती प्रजाप॑तिः। ऋतेन॑ सत्यमिन्द्रियम्। सोमेन॑ सोमो व्य॒पिबत्।
सुता॑सुतो प्रजाप॑तिः। ऋतेन॑ सत्यमिन्द्रियम्। दृष्ट्वा रूपे व्य॒करोत्। सत्या॑नृते प्रजाप॑तिः।

अश्रद्धामनृतेऽदधात्। श्रद्धा॑ सत्ये प्रजापतिः। ऋतेन॑ सत्यमिन्द्रियम्। दृष्ट्वा परि॑सृतो रसम्।
शुक्लेण॑ शुक्रं व्यपिबत्। पयः सोमं॑ प्रजापतिः। ऋतेन॑ सत्यमिन्द्रियम्। विपानं॑ शुक्रमन्थसः।
इन्द्र॑स्येन्द्रियम्। इदं पयोऽमृतं मधु॥८॥

अद्वाः क्षीरं व्यपिबुञ्जन्मन्तेन॑ सत्यमिन्द्रियं श्रद्धा॑ सत्ये प्रजापतिरष्टौ च॥३॥ [२]

सुरा॑वन्तं बर्हिषदं॑ सुवीरम्। यज्ञं॑ हिन्वन्ति महिषा नमो॑भिः। दधानाः॑ सोमं दिवि
देवता॑सु। मदमेन्द्रं॑ यजमानाः स्वर्काः। यस्ते॑ रसः सम्भृतं॑ ओषधीषु। सोमस्य॑ शुष्मः सुर॑या
सुतस्य॑। तेन॑ जिन्व॑ यजमानं॑ मदेन। सर॑स्वतीमश्विना॑विन्द्रमग्निम्। यम॑श्विना॑ नमुचेरासुरादधि।
सर॑स्वत्यसंनोदिन्द्रियाय॥९॥

इमन्तं॑ शुक्रं मधुमन्तमिन्द्रुम्। सोमं॑ राजानमिह भक्षयामि। यदत्र॑ रिप्तं॑ रसिनः सुतस्य॑।
यदिन्द्रो॑ अपिबुच्छर्चाभिः। अहं॑ तदस्य मनसा शिवेन॑। सोमं॑ राजानमिह भक्षयामि। पितृ॑भ्यः
स्वधा॑विभ्यः स्वधा नमः। पिता॑महेभ्यः स्वधा॑विभ्यः स्वधा नमः। प्रपिता॑महेभ्यः स्वधा॑विभ्यः
स्वधा नमः। अक्ष॑न्पितरः॥१०॥

अमी॑मदन्त पितरः। अती॑तृपन्त पितरः। अमी॑मृजन्त पितरः। पितरः॑ शुन्धध्वम्। पुन॑न्तु
मा पितरः॑ सोम्यासः। पुन॑न्तु मा पितामहाः। पुन॑न्तु प्रपितामहाः। पवि॑त्रेण शतायुषा। पुन॑न्तु
मा पितामहाः। पुन॑न्तु प्रपितामहाः॥११॥

पवि॑त्रेण शतायुषा। विश्व॑मायुर्व्यश्नवै। अग्र॑ आयूँषि पव॑सेऽग्रे पव॑स्व। पव॑मानः सुव॑र्जनः
पुन॑न्तु मा देवजनाः। जात॑वेदः पवि॑त्रं वद्यते पवि॑त्रमर्चिषि। उ॒भाभ्यां॑ देव सवि॑तर्वैश्वदे॒वी पुन॑ती।
ये संमा॑नाः सम॑नसः। पि॒तरौ॑ यम॒राज्यौ॑। तेषां॑ लो॒कः स्व॒धा नमः॑। य॒ज्ञो दे॒वेषु॑ कल्प॑ताम्॥१२॥

ये संजा॑ताः सम॑नसः। जी॒वा जी॒वेषु॑ मा॒मकाः॑। तेषां॑ श्री॒र्मयि॑ कल्प॑ताम्। अ॒स्मिँल्लो॒के श॒तं
समा॑ः। द्वे सृ॒ती अ॑शृण्वं पित॑णाम्। अ॒हं दे॒वाना॑मु॒त म॒र्त्याना॑म्। याभ्या॑मिदं विश्व॑मेज॒त्समे॑ति।
यद॑न्तरा पि॒तरं मा॒तरं॑ च। इ॒दं ह॒विः प्र॒जनं॑ मे अस्तु। दश॑वीरं॑ स॒र्वग॑णं॑ स्व॒स्तयौ॑
आ॒त्म॒सनि॑ प्रजा॒सनि॑। प॒शुस॒न्यभ॑य॒सनि॑ लो॒क॒सनि॑। अ॒ग्निः प्र॒जां ब॑हुलां मे॒ करो॑तु। अ॒न्नं प॒यो
रेतो॑ अ॒स्मासु॑ धत्त। रा॒यस्पोष॑मिष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑ दी॒धर॑त्स्वाहा॥१३॥

इन्द्रियाय॑ पितरः शतायुषा पुनन्तु मा पितामहाः पुनन्तु प्रपितामहाः कल्पतां॑ स्वस्तये॑ पञ्च च॥५॥ [३]

सी॒सेन॑ तन्नं मनसा मनी॑षिणः। ऊ॒र्णासू॒त्रेण॑ क॒वयो॑ वयन्ति। अ॒श्विना॑ य॒ज्ञं स॑वि॒ता
सर॑स्वती। इन्द्र॑स्य रूपं वरु॑णो भिष॒ज्यन्। तद॑स्य रूपम॒मृतं॑ शर्चा॑भिः। तिस्रो॑ऽदधु॒र्देवताः॑
स॒ररा॑णाः। लोमा॑नि श॒र्षैर्ब॑हुधा न तो॒क्त्रभिः॑। त्वग॑स्य मा॒सम॑भवन्न ला॒जाः। तद॑श्विनां
भिष॑जा रु॒द्रव॑र्तनी। सर॑स्वती वयति॑ पेशो अन्तरः॥१४॥

अस्थि॑ म॒ज्जानं॑ मास॑रैः। कारो॑तरेण दध॑तो गवां त्व॑चि। सर॑स्वती मनसा पेश॑लं वसु॑।
नास॑त्याभ्यां वयति॑ दर्श॑तं वपुः। रसं॑ परि॒सृता॑ न रोहि॑तम्। न॒ग्नहु॑र्धिर॒स्तस॑रन्न वेम॑। पय॑सा

शुक्रममृतं जनित्रम्। सुरया मूत्राञ्जनयन्ति रेतः। अपामर्तिं दुर्मतिं बाधमानाः। ऊर्वध्यं वातं
सिबुवन्तदारात्॥१५॥

इन्द्रः सुत्रामा हृदयेन सत्यम्। पुरोडाशेन सविता जंजान। यकृत्क्लोमानं वरुणो भिषज्यन्।
मत्से वायव्यैर्न मिनाति पित्तम्। आत्राणि स्थाली मधु पिबन्माना। गुदा पात्राणि सुदुधा न
धेनुः। श्येनस्य पत्रं न घ्रीहा शचीभिः। आसन्दी नाभिरुदरं न माता। कुम्भो वनिष्ठुर्जनिता
शचीभिः। यस्मिन्नग्रे योन्यां गर्भो अन्तः॥१६॥

प्लाशीर्व्यक्तः शतधार उच्छ्रः। दुहे न कुम्भीः स्वधां पितृभ्यः। मुखं सदस्य शिर इत्सदेन।
जिह्वा पवित्रमश्विना सः सरस्वती। चप्पन्न पायुभिषगंस्य वालः। वस्तिर्न शेषो हरसा तरस्वी।
अश्विभ्यां चक्षुरमृतं ग्रहाभ्याम्। छागैर्न तेजो हविषा श्रुतेन। पक्ष्माणि गोधूमैः क्लैरुतानि।
पेशो न शुक्रमसितं वसाते॥१७॥

अविर्न मेपो नसि वीर्याया प्राणस्य पन्था अमृतो ग्रहाभ्याम्। सरस्वत्युपवाकैर्व्यानम्।
नस्यानि बरुहिर्बदरैर्जजान। इन्द्रस्य रूपमृषभो बलाया। कर्णाभ्यां श्रोत्रममृतं ग्रहाभ्याम्। यवा
न बरुहिर्भुवि केसराणि। कर्कस्यु जज्ञे मधु सारघं मुखत। आत्मन्नुपस्थे न वृकस्य लोमं।
मुखे श्मश्रूणि न व्याघ्रलोमम्॥१८॥

केशा न शीर्षन् यशसे श्रिये शिखा। सिंहस्य लोमं त्विषिरिन्द्रियाणि।
अङ्गान्यात्मन्निषजा तदश्विना। आत्मानमङ्गैः समधात्सरस्वती। इन्द्रस्य रूपं शतमानमायुः।
चन्द्रेण ज्योतिरमृतं दधाना। सरस्वती योन्यां गर्भमन्तः। अश्विभ्यां पत्नी सुकृतं बिभर्ति। अपा
रसेन वरुणो न साम्ना। इन्द्रं श्रिये जनयन्नप्सु राजा। तेजः पशूनां हविरीन्द्रियावन्त।
परिमुता पर्यसा सारघं मधु। अश्विभ्यां दुग्धं भिषजा सरस्वत्या सुतासुताभ्याम्। अमृतः सोम
इन्दुः॥१९॥

अन्तर आरादन्तर्वसाते व्याघ्रलोमं राजा चत्वारि च॥६॥

[४]

मित्रोऽसि वरुणोऽसि। समहं विश्वैर्दवैः। क्षत्रस्य नाभिरसि। क्षत्रस्य योनिरसि। स्योनामा
सीद। सुषदामा सीद। मा त्वा हिंसीत्। मा मां हिंसीत्। निषसाद धृतव्रतो वरुणः।
पुस्त्यास्वा॥२०॥

साम्नाज्याय सुक्रतुः। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो
हस्ताभ्याम्। अश्विनोर्भेषज्येन। तेजसे ब्रह्मवर्चसायाभिषिञ्चामि। देवस्य त्वा सवितुः
प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्याम्। सरस्वत्यै भेषज्येन॥२१॥

वीर्यायानाद्यायाभिषिञ्चामि। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो
हस्ताभ्याम्। इन्द्रस्येन्द्रियेण। श्रिये यशसे बलायाभिषिञ्चामि। कौऽसि कतमोऽसि। कस्मै त्वा
कायं त्वा। सुश्लोकाँ(४) सुमङ्गलाँ(४) सत्यराजा(३)न। शिरो मे श्रीः॥२२॥

यशो मुखम्। त्विषिः केशाश्च श्मश्रूणि। राजा मे प्राणोऽमृतम्। सम्राड्भुक्षुः। विराड्वोत्रम्। जिह्वा मे भद्रम्। वाङ्महः। मनो मन्युः। स्वराङ्गारमः। मोदोः प्रमोदा अङ्गुलीरङ्गानि॥२३॥

चित्तं मे सहः। बाहू मे बलमिन्द्रियम्। हस्तौ मे कर्म वीर्यम्। आत्मा क्षत्रमुरो मम। पृष्टी मे राष्ट्रमुदरम्सौ। ग्रीवाश्च श्रोण्यौ। ऊरू अरुवी जानुनी। विशो मेऽङ्गानि सर्वतः। नाभि मे चित्तं विज्ञानम्। पायु मेऽपचितिर्भसत्॥२४॥

आनन्दनन्दावाण्डो मे। भगः सौभाग्यं पसः। जङ्घाभ्यां पद्भ्यां धर्मोऽस्मि। विशि राजा प्रतिष्ठितः। प्रति क्षत्रे प्रति तिष्ठामि राष्ट्रे। प्रत्यश्वेषु प्रति तिष्ठामि गोषु। प्रत्यङ्गेषु प्रति तिष्ठाम्यात्मन। प्रति प्राणेषु प्रति तिष्ठामि पुष्टे। प्रति द्यावापृथिव्योः। प्रति तिष्ठामि यज्ञे॥२५॥

त्रया देवा एकादश। त्रयस्त्रिंशः सुरार्धसः। बृहस्पतिपुरोहिताः। देवस्य सवितुः सवे। देवा देवैर्वन्तु मा। प्रथमा द्वितीयैः। द्वितीयास्तृतीयैः। तृतीयाः सत्येन। सत्यं यज्ञेन। यज्ञो यजुर्भिः॥२६॥

यजूंषि सामभिः। सामान्यृग्भिः। ऋचो याज्याभिः। याज्या वषट्कारैः। वषट्कारा आहुतिभिः। आहुतयो मे कामान्धसमर्धयन्तु। भूः स्वाहा। लोमानि प्रयतिर्मम। त्वङ्म आनतिरागतिः। मांसं म उपनतिः। वस्वस्थि। मृद्धा म आनतिः॥२७॥

पुस्त्यास्वा सरस्वत्ये भेषज्येन श्रीरङ्गानि भुसद्यज्ञे यज्ञो यजुर्भिरुपनतिर्द्वे च॥८॥

[५]

यद्देवा देवहेडनम्। देवासश्चकृमा व्यम्। अग्निर्मा तस्मादेनसः। विश्वान्मुञ्चत्वहंसः। यदि दिवा यदि नक्तम्। एनांसि चकृमा व्यम्। वायुर्मा तस्मादेनसः। विश्वान्मुञ्चत्वहंसः। यदि जाग्रद्यदि स्वप्ने। एनांसि चकृमा व्यम्॥२८॥

सूर्यो मा तस्मादेनसः। विश्वान्मुञ्चत्वहंसः। यद्गामे यदरण्ये। यत्सभायां यदिन्द्रिये। यच्छूद्रे यदर्ये। एनश्चकृमा व्यम्। यदेकस्याधि धर्मणि। तस्यावयजनमसि। यदापो अग्निया वरुणति शपांमहे। ततो वरुण नो मुञ्च॥२९॥

अवभृथ निचङ्कुण निचेरुरसि निचङ्कुण। अव देवैर्देवकृतमेनोऽयाद। अव मर्त्यैर्मर्त्यकृतम्। उरोरा नो देव रिषस्पाहि। सुमित्रा न आप् ओषधयः सन्तु। दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुः। योऽस्मान्देष्टि। यं च व्यं द्विष्मः। द्रुपदादिवेन्मुमुचानः। स्विन्नः स्नात्वी मलादिव॥३०॥

पूतं पवित्रेणेवाऽऽज्यम्। आपः शुन्धन्तु मेनसः। उद्वयं तमसस्परि। पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यम्। अगन्मु ज्योतिरुत्तमम्। प्रतियुतो वरुणस्य पाशः। प्रत्यस्तो वरुणस्य पाशः। एधोऽस्येधिषीमहि। समिदसि॥३१॥

तेजोऽसि तेजो मयि धेहि। अपो अन्वचारिषम्। रसेन समसृक्षमहि। पर्यस्वा अग्र आगमम्। तं मा ससृज वर्चसा। प्रजयां च धनेन च। समाववर्ति पृथिवी। समुपाः। समु

सूर्यः। समु विश्वमिदं जगत्। वैश्वानरज्योतिर्भूयासम्। विभुं कामं व्यश्नवै। भूः स्वाहा॥३२॥
स्वप्न एनां१सि चक्रमा वयं मुञ्च मलोदिव समिदसि जगत्रोणिं च॥५॥ [६]

होता यक्षश्चमिधेन्द्रमिडस्पदे। नाभां पृथिव्या अधि। दिवो वर्ष्मन्श्चमिधये।
ओजिष्ठश्चरणी सहान्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपातम्। ऊतिभिर्जेतांरुमप-
राजितम्। इन्द्रं देव१ सुवर्विदम्। पृथिभिर्मधुमत्तमैः। नराश१सेन तेजसा॥३३॥

वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदिडाभिरिन्द्रमीडितम्। आजुह्वानममर्त्यम्। देवो देवैः
सर्वीर्यः। वज्रहस्तः पुरन्दरः। वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वरुहिपीन्द्रन्निषद्वरम्। वृषभं
नर्यापसम्। वसुभीरुद्वैरादित्यैः। स्युग्भिर्बुरहिरासदत्॥३४॥

वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदोजो न वीर्यम्। सहो द्वार इन्द्रमवर्धयन्। सुप्रायणा
विश्रयन्तामृतावृधः। द्वार इन्द्राय मीढुषैः। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदुषे इन्द्रस्य धेनू।
सुदुधे मातरौ मही। सवातरौ न तेजसी। वृश्चमिन्द्रमवर्धताम्॥३५॥

वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या होतांरा। भिषजा सखाया। हविषेन्द्रं भिषज्यतः।
कवी देवो प्रचेतसौ। इन्द्राय धत्त इन्द्रियम्। वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तिस्रो देवीः।
त्रयस्त्रिधातवोपसः। इडा सरस्वती भारती॥३६॥

महीन्द्रपत्नीरुहविष्मतीः। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्वष्टारमिन्द्रं देवम्। भिषज१
स्युजं घृतश्रियम्। पुरुरूप१ सुरेतसं मघोनिम्। इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि। वेत्वाऽऽज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षद्वनस्पतिम्। शमितार१ शतक्रतुम्। धियो जोष्टारमिन्द्रियम्॥३७॥

मध्वा समञ्जन्मृथिभिः सुगेभिः। स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन। वेत्वाऽऽज्यस्य होतर्यजं।
होता यक्षदिन्द्र१ स्वाहाऽऽज्यस्य। स्वाहा मेदसः। स्वाहा स्तोकानाम्। स्वाहा स्वाहाकृतीनाम्।
स्वाहा हव्यसूक्तीनाम्। स्वाहा देवा१ आज्यपान। स्वाहेन्द्र१ होत्राङ्गुषाणाः। इन्द्र आज्यस्य
वियन्तु। होतर्यजं॥३८॥

तेजसाऽऽसदवर्धतां भारतीन्द्रियं जुषाणा द्वे च (समिधेन्द्रन्तनूनपातमिडाभिर्बुरहिव्योजं उपे देव्यां तिस्रस्त्वष्टारं वनस्पतिमिन्द्रम्॥
समिधेन्द्रं चतुर्वेत्को वियन्तु द्विर्वीतामेको वियन्तु द्विर्वेत्को वियन्तु होतर्यजं॥॥६॥ [७]

समिद्ध इन्द्र उपसामनीके। पुरोरुवां पूर्वकृद्वावृधानः। त्रिभिर्देवैस्त्रि१शता वज्रबाहुः। जघानं
वृत्रं वि दुरो ववार। नराश१सः प्रतिशूरो मिमानः। तनूनपात्त्वति यज्ञस्य धामं। गोभिर्वपावान्मधुना
समञ्जन। हिरण्यैश्चन्द्री यजति प्रचेताः। ईडितो देवैरहरिवा१ अभिष्टिः। आजुह्वानो हविषा
शर्धमानः॥३९॥

पुरन्दरो मधवान् वज्रबाहुः। आयातु यज्ञमुपनो जुषाणः। जुषाणो बुरहिरहरिवान् इन्द्रः।
प्राचीन१ सीदत्यदिशा पृथिव्याः। उरुव्यचाः प्रथमान१ स्योनम्। आदित्यैरक्तं वसुभिः सजोषाः।
इन्द्रं दुरः कव्यो धावमानाः। वृषाणं यन्तु जनयः सुपत्नीः। द्वारो देवीरुभितो विश्रयन्ताम्।
सुवीरा वीरं प्रथमाना महोभिः॥४०॥

उपासान्तां बृहती बृहन्तम्। पयस्वती सुदुधे शूरमिन्द्रम्। पेशस्वती तन्तुना संव्ययन्ती। देवानां देवं यंजतः सुरुक्मे। दैव्या मिमाना मनसा पुरुत्रा। होतांराविन्द्रं प्रथमा सुवाचा। मूर्धन् यज्ञस्य मधुना दधाना। प्राचीनं ज्योतिर्हविषा वृधातः। तिस्रो देवीरहविषा वर्धमानाः। इन्द्रं जुषाणा वृषणं न पत्नीः॥४१॥

अच्छित्रं तन्तुं पयसा सरस्वती। इडा देवी भारती विश्वतीति। त्वष्टा दधदिन्द्राय शुष्मम्। अपाकोचिष्ट्यशसे पुरूणि। वृषा यज्ञवृषणं भूरिरेताः। मूर्धन् यज्ञस्य समनक्तु देवान्। वनस्पतिरवसृष्टो न पार्श्वः। त्मन्या समञ्जच्छमिता न देवः। इन्द्रस्य हव्यैर्जठरं पृणानः। स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन। स्तोकानामिन्दुं प्रति शूर इन्द्रः। वृषायमाणो वृषभस्तुराषाद। घृतप्रुषा मधुना हव्यमुन्दन्। मूर्धन् यज्ञस्य जुषतां स्वाहा॥४२॥

शर्धमानो महोमिः पत्नीघृतेन चत्वारि च॥४॥

[८]

आचर्षणिप्रा विवेष यन्मा। तस्मिन् सृष्टीर्चाः। सत्यमित्तन्न त्वावाः अन्यो अस्ति। इन्द्रं देवो न मर्त्यो ज्यायान्। अहन्नहि परिशयानमर्णः। अवांसृजोऽपो अच्छा समुद्रम्। प्रसंसाहिषे पुरुहूत शत्रून्। ज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरस्तु। इन्द्रा भर दक्षिणेना वसूनि। पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्। स शेवृधमधि धाद्युममस्मे। महि क्षत्रं जनापाडिन्द्र तव्यम्। रक्षा च नो मघोनः पाहि सूरीन्। राये च नः स्वपत्या इषे धाः॥४३॥

रेवतीनां चत्वारि च॥१॥

[९]

देवं बरुहिरिन्द्रं सुदेवं देवैः। वीरवन्धस्तीर्णं वेद्यामवर्धयत्। वस्तोर्वृतं प्राक्तोर्भृतम्। राया बरुहिष्मतोऽत्यगात्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवीर्द्वार इन्द्रं सङ्घाते। विद्वीर्यामन्नवर्धयन्। आ वथ्सेन तरुणेन कुमारेण चमीविता अपार्वणिम्। रेणुककाटं नुदन्ताम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं॥४४॥

देवी उपासान्तां। इन्द्रं यज्ञे प्रयत्यहेताम्। दैवीर्विशः प्रायांसिष्टाम्। सुप्रीते सुधिते अभूताम्। वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं। देवी जोष्टी वसुधिति। देवमिन्द्रमवर्धताम्। अयव्यन्याघा द्वेषांसि। आन्यावाक्षीद्वसु वार्याणि। यजमानाय शिक्षिते॥४५॥

वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं। देवी ऊर्जाहुती दुधे सुदुधे। पयसेन्द्रमवर्धताम्। इषमूर्जमन्यावाक्षीत्। सन्धिः सपीतिमन्या। नवेन पूर्वं दयमाने। पुराणेन नवम्। अधातामूर्जमूर्जाहुती वसु वार्याणि। यजमानाय शिक्षिते। वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं॥४६॥

देवा दैव्या होतांरा। देवमिन्द्रमवर्धताम्। हताघंशसावाभाष्टी वसुवार्याणि। यजमानाय शिक्षिते। वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं। देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीः। पतिमिन्द्रमवर्धयन्। अस्पृक्षद्वारंती दिवम्। रुद्रैर्यज्ञं सरस्वती। इडा वसुमती गृहान्॥४७॥

वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देव इन्द्रो नराशंसः। त्रिवरुथस्त्रिवन्धुरः। देवमिन्द्रमवर्धयत्। शतेन शितिपृष्ठानामाहितः। सहस्रेण प्रवर्तते। मित्रावरुणेदस्य होत्रमरुहंतः। बृहस्पतिः स्तोत्रम्। अश्विनाऽऽध्वर्यवम्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं॥४८॥

देव इन्द्रो वनस्पतिः। हिरण्यपर्णो मधुशाखः सुपिप्पलः। देवमिन्द्रमवर्धयत्। दिवमग्रेणाप्रात्। आऽन्तरिक्षं पृथिवीमदृहीत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवं बर्हिर्वारितीनाम्। देवमिन्द्रमवर्धयत्। स्वासस्थमिन्द्रेणासन्नम्। अन्या बर्होऽप्यभ्यभूत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवो अग्निः स्विष्टकृत्। देवमिन्द्रमवर्धयत्। स्विष्टं कुर्वन्स्विष्टकृत्। स्विष्टमद्य करोतु नः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं॥४९॥

वियन्तु यजं शिक्षिते शिक्षिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं गुहान् वेतु यजामृथदं (देवं बर्हिर्देवीद्वारं देवी उपासान्तां देवी जोष्टीं देवी ऊर्जाहृती देवा दैव्या होतां शिक्षितौ देवास्तिष्ठस्तिष्ठो देवीर्देव इन्द्रो नराशंसो देव इन्द्रो वनस्पतिर्देवं बर्हिर्वारितीनान्देवो अग्निः स्विष्टकृद्देवम्। वेतु वियन्तु चतुर्वीतामेको वियन्तु चतुर्वैत्ववर्धयदवर्धयन्निरवर्धतामेकोऽवर्धयश्चतुरवर्धयत्। वस्तोरा वत्सेन देवीरयावीषऽहताऽस्युक्षच्छुतेन दिवऽस्वासस्यऽस्विष्टः शिक्षिते शिक्षिते शिक्षितौ॥॥६॥ [१०]

होता यक्षत्समिधाऽग्निमिडस्पदे। अश्विनेन्द्रः सरस्वतीम्। अजो धूम्रो न गोधूमैः क्लैर्भेषजम्। मधु शर्पेर्न तेज इन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपाथसरस्वती। अविर्मेघो न भेषजम्। पृथा मधुमताभरन्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम्॥५०॥

बदरैरुपवाकाभिर्भेषजं तोक्त्रभिः। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षं नराशंसं न नग्नहुम्। पतिः सुरायै भेषजम्। मेघः सरस्वती भिषक्। रथो न चन्द्राश्विनोर्वपा इन्द्रस्य वीर्यम्। बदरैरुपवाकाभिर्भेषजं तोक्त्रभिः। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं॥५१॥

होता यक्षदिडेडित आजुहान् सरस्वतीम्। इन्द्रं बलैन वर्धयन्। ऋषभेण गवैन्द्रियम्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम्। यवैः कर्कन्धुभिः। मधु लाजैर्न मासरम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वरुहिः सुष्टरीमोर्णम्रदाः। भिषङ्गासन्त्या॥५२॥

भिषजाऽश्विनाऽश्वा शिशुमती। भिषग्धेनुः सरस्वती। भिषग्दुह इन्द्राय भेषजम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वुरो दिशः। क्ववृष्यो न व्यचस्वतीः। अश्विभ्यां न दुरो दिशः। इन्द्रो न रोदसी दुषे। दुहे कामान्सरस्वती॥५३॥

अश्विनेन्द्राय भेषजम्। शुक्रं न ज्योतिरिन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्सुपेशसोषे नक्तं दिवा। अश्विनां सञ्जानाने। समं जाते सरस्वत्या। त्विषिमिन्द्रे न भेषजम्। श्येनो न रजसा हृदा। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं मधुं॥५४॥

वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या होतांरा भिषजाऽश्विना। इन्द्रं न जागृवी दिवा नक्तं न भेषजैः। शूषः सरस्वती भिषक्। सीसैन दुह इन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्नुतां घृतं

मधुं वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होतां यक्षत्सिन्धो देवीर्न भेषजम्। त्रयस्त्रिधातवोऽपसः। रूपमिन्द्रे हिरण्ययम्॥५५॥

अश्विनेडा न भारती। वाचा सरस्वती। मह इन्द्राय दधुरिन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होतां यक्षत्त्वष्टारमिन्द्रमश्विना। भिषजं न सरस्वतीम्। ओजो न जूतिरिन्द्रियम्। वृको न रभसो भिषक्। यशः सुरया भेषजम्॥५६॥

श्रिया न मासरम्। पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होतां यक्षद्वनस्पतिम्। शमितारं शतक्रतुम्। भीमं न मन्युः राजानं व्याघ्रं नर्मसाऽश्विना भामम्। सरस्वती भिषक्। इन्द्राय दुह इन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं॥५७॥

होतां यक्षदग्निः स्वाहाऽऽज्यस्य स्तोकानाम्। स्वाहा मेदसां पृथक्। स्वाहा छागमश्विभ्याम्। स्वाहा मेषः सरस्वत्यै। स्वाहर्षभमिन्द्राय सिंहाय सहस्रेन्द्रियम्। स्वाहाऽग्निं न भेषजम्। स्वाहा सोममिन्द्रियम्। स्वाहेन्द्रः सुत्रामाणं सवितारं वरुणं भिषजां पतिम्। स्वाहा वनस्पतिं प्रियं पाथो न भेषजम्। स्वाहा देवाः औज्यपान्॥५८॥

स्वाहाऽग्निः होत्राङ्गुषाणो अग्निर्भेषजम्। पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होतां यक्षदश्विना सरस्वतीमिन्द्रः सुत्रामाणम्। इमे सोमाः सुरामाणः। छागैर्न मेषैरक्रभैः सुताः। शर्पैर्न तोक्त्रभिः। लाजैर्महस्वन्तः। मदा मासरेण परिष्कृताः। शुक्राः पर्यस्वन्तोऽमृताः। प्रस्थिता वो मधुश्चतः। तानश्विना सरस्वतीन्द्रः सुत्रामां वृत्रहा। जुषन्ताः सौम्यं मधुं। पिबन्तु मदन्तु वियन्तु सोमम्। होतर्यजं॥५९॥

वीर्यं वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं नासत्या सरस्वती मधुं हिरण्ययं भेषजं वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजाज्यपानमृताः पञ्च च (समिधाऽग्निः षट्। तनूपाथ्सप्त। नराशःसमुषिः। इडेडितो यवैरष्टौ। बृहिः सप्त। दुरोऽश्विना नव। सुपेशसर्षिः। दैव्या होतांरा सीसेन रसः। तिस्रस्त्वष्टारमुष्टावष्टौ। वनस्पतिमुषिः। अग्नित्रयोदश। अश्विना द्वादश त्रयोदश। समिधाऽग्निं बदरेवदैर्यवैरश्विना त्विषिमश्विना न भेषजं रूपमश्विना भीमं भामम्॥॥१०॥

[११]

समिद्धो अग्निरश्विना। तप्तो घर्मो विराट्थ्सुतः। दुहे धेनुः सरस्वती। सोमः शुक्रमिहेन्द्रियम्। तनूपा भिषजा सुते। अश्विनोभा सरस्वती। मध्वा रजाःसीन्द्रियम्। इन्द्राय पृथिभिर्वहान्। इन्द्रायेन्दुः सरस्वती। नराशःसेन नग्रहः॥६०॥

अधातामश्विना मधुं। भेषजं भिषजा सुते। आजुह्वाना सरस्वती। इन्द्रायेन्द्रियाणि वीर्यम्। इडाभिरश्विनाविषम्। समूर्जः स रयिं दधुः। अश्विना नमुचेः सुतम्। सोमः शुक्रं परिस्रुता। सरस्वती तमाभरत्। बर्हिषेन्द्राय पातवे॥६१॥

कवृष्यो न व्यचस्वतीः। अश्विभ्यां न दुरो दिशः। इन्द्रो न रोदसी दुधै। दुहे कामान्थसरस्वती। उषासा नक्तमश्विना। दिवेन्द्रः सायमिन्द्रियैः। सज्जानाने सुपेशसा। समं जाते सरस्वत्या। पातं नो अश्विना दिवा। पाहि नक्तः सरस्वति॥६२॥

दैव्यां होतारा भिषजा। पातमिन्द्रः सचां सुते। तिस्रस्त्रेधा सरस्वती। अश्विना भारतीडा। तीव्रं परिस्नुता सोमम्। इन्द्राय सुषुवर्मदम्। अश्विना भेषजं मधु। भेषजं नः सरस्वती। इन्द्रे त्वष्टा यशः श्रियम्। रूपः रूपमधुः सुते। ऋतुधेन्द्रो वनस्पतिः। शशमानः परिस्नुता। कीलालमश्विभ्यां मधु। दुहे धेनुः सरस्वती। गोभिर्न सोममश्विना। मासरेण परिष्कृता। समधाताः सरस्वत्या। स्वाहेन्द्रे सुतं मधु॥६३॥

नग्नः पातवे सरस्वत्यधुः सुतैः ऽष्टौ च॥४॥ [१२]

अश्विनां हविरिन्द्रियम्। नमुचेर्धिया सरस्वती। आ शुक्रमासुराद्वसु। मघमिन्द्राय जभिरे। यमश्विना सरस्वती। हविषेन्द्रमवर्धयन्। स बिभेद बलं मघम्। नमुचावासुरे सचा। तमिन्द्रं पशवः सचा। अश्विनोभा सरस्वती॥६४॥

दधाना अभ्यनूपता। हविषा यज्ञमिन्द्रियम्। य इन्द्रं इन्द्रियं दधुः। सविता वरुणो भगः। स सुत्रामां हविष्मतिः। यजमानाय सश्वता। सविता वरुणोऽदधत्। यजमानाय दाशुषे। आदत्त नमुचेर्वसु। सुत्रामा बलमिन्द्रियम्॥६५॥

वरुणः क्षत्रमिन्द्रियम्। भगेन सविता श्रियम्। सुत्रामा यशसा बलम्। दधाना यज्ञमांशत। अश्विना गोभिर्निन्द्रियम्। अश्वेर्भिर्वीर्यं बलम्। हविषेन्द्रः सरस्वती। यजमानमवर्धयन्। ता नासत्या सुपेशसा। हिरण्यवर्तनी नरा। सरस्वती हविष्मती। इन्द्र कर्मसु नोऽवता। ता भिषजां सुकर्मणा। सा सुदुघा सरस्वती। स वृत्रहा शतक्रतुः। इन्द्राय दधुरिन्द्रियम्॥६६॥

उभा सरस्वती बलमिन्द्रियत्रा पद्वि॥३॥ [१३]

देवं बर्हिः सरस्वती। सुदेवमिन्द्रे अश्विना। तेजो न चक्षुरक्षयोः। बर्हिषां दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देवीद्वारो अश्विना। भिषजेन्द्रे सरस्वती। प्राणं न वीर्यत्रसि। द्वारो दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं॥६७॥

देवी उषासांश्विना। भिषजेन्द्रे सरस्वती। बलं न वाचमास्ये। उषाभ्यां दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देवी जोष्टी अश्विना। सुत्रामेन्द्रे सरस्वती। श्रोत्रं न कर्णयोयशः। जोष्टीभ्यां दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं॥६८॥

देवी ऊर्जाहुती दुधे सुदुधे। पयसेन्द्रः सरस्वत्यश्विना भिषजाऽवता। शुक्रं न ज्योतिः स्तनयोरुहुती धत्त इन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देवा देवानां भिषजा। होतांराविन्द्रमश्विना। वषट्कारैः सरस्वती। त्विषिं न हृदये मतिम्। होतृभ्यां दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं॥६९॥

देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो देवीः। सरस्वत्यश्विना भारतीडा। शूषत्र मध्ये नाभ्याम्। इन्द्राय दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देव इन्द्रो नराशंसः। त्रिवरूथः सरस्वत्याऽश्विभ्यामीयते रथः। रेतो न रूपममृतं जनित्रम्। इन्द्राय त्वष्टा दधदिन्द्रियाणि। वसुवने

वसुधेयस्य वियन्तु यजं॥७०॥

देव इन्द्रो वनस्पतिः। हिरण्यपर्णो अश्विभ्याम्। सरस्वत्याः सुपिप्पलः। इन्द्राय पच्यते मधु। ओजो न जूतिमृषभो न भामम्। वनस्पतिर्नो दधदिन्द्रियाणि। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देवं बर्हिर्वारितीनाम्। अध्वरे स्तीर्णमश्विभ्याम्। ऊर्णम्रदाः सरस्वत्याः॥७१॥

स्योनमिन्द्र ते सदैः। ईशायै मन्युः राजानं बर्हिषां दधुरिन्द्रियम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देवो अग्निः स्विष्टकृत्। देवान् यक्षद्यथायथम्। होतांराविन्द्रमश्विनां। वाचा वाचः सरस्वतीम्। अग्निः सोमः स्विष्टकृत्। स्विष्ट इन्द्रः सुत्रामां सविता वरुणो भिषक्। इष्टो देवो वनस्पतिः। स्विष्टा देवा आज्यपाः। इष्टो अग्निर्गन्धिनां। होतां होत्रे स्विष्टकृत्। यशो न दधदिन्द्रियम्। ऊर्जमपंचितिः स्वधाम्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं॥७२॥

द्वारो दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं जोष्टीभ्यां दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं होतृभ्यां दधुरिन्द्रियं वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं न्द्रियाणि वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं सरस्वत्या वनस्पतिः पद्मं (देवं बर्हिर्देवीद्वारो देवी उपासांश्विनां देवी जोष्टी देवी ऊर्जाहती देवा देवानां भिषजां वषट्कारेदेवीस्तुष्टिस्तो देवीदेव इन्द्रो नराशंसो देव इन्द्रो वनस्पतिर्देवं बर्हिर्वारितीनान्देवो अग्निः स्विष्टकृद्देवान्। समिधाऽग्निं देवं बर्हिः सरस्वत्यश्विनां सर्वं वियन्तु। द्वारस्तुष्टिः सर्ववियन्तु। अज इन्द्रमोजोऽग्निं परः सरस्वतीम्। नक्तं पूर्वं सरस्वति। अन्यत्र सरस्वती। भिषक्पूर्वं दुह इन्द्रियम्। अन्यत्र दधुरिन्द्रियम्। सौत्रामण्याः सुतासुती। अञ्जन्यं यजमानः॥७३॥

[१४]

अग्निमद्य होतांरमवृणीत। अयं सुतासुती यजमानः। पचन्पृक्तीः। पचन्पुरोडाशान्। गृह्णन्प्रहान्। बध्नन्नश्विभ्यां छागः सरस्वत्या इन्द्राय। बध्नन्सरस्वत्यै मेषमिन्द्रायाश्विभ्याम्। बध्नन्निन्द्रायर्षभमश्विभ्यां सरस्वत्यै। सूपस्था अद्य देवो वनस्पतिर्भवत्। अश्विभ्यां छागेन सरस्वत्या इन्द्राय॥७३॥

सरस्वत्यै मेषेणेन्द्रायाश्विभ्याम्। इन्द्रायर्षभेणाश्विभ्यां सरस्वत्यै। अक्षस्तान्मेदस्तः प्रतिपचताग्रभीषुः। अवीवृधन्त ग्रहैः। अपातामश्विनां सरस्वतीन्द्रः सुत्रामां वृत्रहा। सोमोऽसुराम्णः। उपो उक्थामदाः श्रौद्धिमदां अदन्। अवीवृधन्ताङ्गपैः। त्वामद्यर्ष आर्षेयर्षीणां नपादवृणीत। अयं सुतासुती यजमानः। बहुभ्य आ सङ्गतेभ्यः। एष मे देवेषु वसु वार्या यक्ष्यत इति। ता या देवा देवदानान्यदुः। तान्यस्मा आ च शास्व। आ च गुरस्वा। इषितश्च होतरसि भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः। सूक्तवाकायं सूक्ता ब्रूहि॥७४॥

इन्द्राय यजमानः सप्त च॥१॥

[१५]

उशान्तस्त्वा हवामह आ नो अग्रे सुकेतुनां। त्वं सोम महे भगं त्वं सोम प्रचिकितो मनीषा। त्वया हि नः पितरः सोम पूर्वं त्वं सोम पितृभिः संविदानः। बर्हिषदः पितर आऽहं पितृन्। उपहूताः पितरोऽग्निष्वात्ताः पितरः। अग्निष्वात्तानृतुमतौ हवामहे। नराशंसो सोमपीथं य आशुः। ते नो अर्वन्तः सुहवां भवन्तु। शं नो भवन्तु द्विपदे शं चतुष्पदे। ये अग्निष्वात्ता येऽग्निष्वात्ताः॥७५॥

अहोमुचः पितरः सोम्यासः। परेऽवरेऽमृतांसो भवन्तः। अधि ब्रुवन्तु ते अवंत्वस्मान्।

वान्यायै दुग्धे जुषमाणाः करम्भम्। उदीराणां अवरे परे च। अग्निष्वात्ता ऋतुभिः संविदानाः। इन्द्रवन्तो हविरिदं जुषन्ताम्। यदग्ने कव्यवाहनं त्वमग्न ईडितो जातवेदः। मातली कव्यैः। ये तातृपुर्दवत्रा जेहमानाः। होत्रावृधः स्तोमंतष्टासो अकैः। आऽग्ने याहि सुविदत्रैर्भिर्वाङ्। सत्यैः कव्यैः पितृभिर्धर्मसद्विः। हव्यवाहमजरं पुरुप्रियम्। अग्निं घृतेन हविषा सपर्यन्। उपांसदं कव्यवाहं पितृणाम्। स नः प्रजां वीरवतीं९ समृण्वतु॥७६॥

अग्निष्वात्ता जेहमानाः सप्त च॥२॥

[१६]

होता यक्षदिडस्पदे। समिधानं महद्यशः। सुषमिद्धं वरेण्यम्। अग्निमिन्द्रं वयोधसम्। गायत्रीं छन्दं इन्द्रियम्। त्र्यविं गां वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतुर्यजं। होता यक्षच्छुचिन्नतम्। तनूनपातमुद्भिदम्। यं गर्भमदितिर्दधे॥७७॥

शुचिमिन्द्रं वयोधसम्। उष्णिहं छन्दं इन्द्रियम्। दित्यवाहं गां वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतुर्यजं। होता यक्षदीडेयम्। ईडितं वृत्रहन्तमम्। इडाभिरीड्य९ सहः। सोममिन्द्रं वयोधसम्। अनुष्टुभं छन्दं इन्द्रियम्। त्रिवृधं गां वयो दधत्॥७८॥

वेत्वाऽऽज्यस्य होतुर्यजं। होता यक्षथ्सुवरहिषदम्। पूषण्वन्तममर्त्यम्। सीदन्तं बरुहिषं प्रिये। अमृतेन्द्रं वयोधसम्। बृहतीं छन्दं इन्द्रियम्। पञ्चाविं गां वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतुर्यजं। होता यक्षद्व्यचंस्वतीः। सुप्रायणा ऋतावृधः॥७९॥

द्वारो देवीरहिरण्ययीः। ब्रह्माण इन्द्रं वयोधसम्। पङ्क्तिं छन्दं इहेन्द्रियम्। तुर्यवाहं गां वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतुर्यजं। होता यक्षथ्सुपेशंसे। सुशित्ये बृहती उभे। नक्तोपासा न दर्शते। विश्वमिन्द्रं वयोधसम्। त्रिष्टुभं छन्दं इन्द्रियम्॥८०॥

पृष्ठवाहं गां वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतुर्यजं। होता यक्षत्प्रचैतसा। देवानामुत्तमं यशः। होतांरा दैव्या कवी। सयुजेन्द्रं वयोधसम्। जगतीं छन्दं इहेन्द्रियम्। अनुष्टाहं गां वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतुर्यजं। होता यक्षत्पेशंस्वतीः॥८१॥

तिस्रो देवीरहिरण्ययीः। भारतीर्बृहतीर्महीः। पतिमिन्द्रं वयोधसम्। विराजं छन्दं इहेन्द्रियम्। धेनुं गां न वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतुर्यजं। होता यक्षथ्सुरेतसम्। त्वष्टारं पुष्टिवर्धनम्। रूपाणि विभ्रतं पृथक्। पुष्टिमिन्द्रं वयोधसम्॥८२॥

द्विपदं छन्दं इहेन्द्रियम्। उक्षाणं गां न वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतुर्यजं। होता यक्षच्छतक्रतुम्। हिरण्यपर्णमुक्थिनम्। रशनां विभ्रतं वशिम्। भगमिन्द्रं वयोधसम्। ककुभं छन्दं इहेन्द्रियम्। वशां वेहतं गां न वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतुर्यजं। होता यक्षथ्स्वाहाकृतीः। अग्निं गृहपतिं पृथक्। वरुणं भेषजं कविम्। क्षत्रमिन्द्रं वयोधसम्। अतिच्छन्दसं छन्दं इन्द्रियम्। बृहदृषभं गां वयो दधत्। वेत्वाऽऽज्यस्य होतुर्यजं॥८३॥

दधे दधत्तावृधं इन्द्रियं पेशंस्वतीर्वयोधसं वेत्वाऽऽज्यस्य होतुर्यजं सप्त च (इडस्पदेऽग्निज्ञायत्रीन्यविमं। शुचिन्नतं९ शुचिमुष्णिहंनित्यवाहम्।

ईडेन्यु० सोममनुष्टुभं त्रिवध्मम्। सुबर्हिपदममुनेन्द्रं बृहतीं पञ्चाविम्। व्यचस्वतीः सुप्रायणा द्वारौ ब्रह्माणः पुङ्क्तिमिह तुर्यवाहम्। सुपेशसे विश्वमिन्द्रं त्रिष्टुभं पष्ठवाहम्। प्रचेतसा सयुजेन्द्रं जगतीमिहानुद्वाहम्। पेशस्वतीस्तिस्त्रः पतिं विराजमिह धेनुत्र। सुरेतसन्त्वष्टारं पुष्टिमिन्द्रं द्विपदमिहोक्षाणत्र। शतक्रतुं भगमिन्द्रं ककुभमिह वशात्र। स्वाहाकृतीः क्षत्रमतिच्छन्दसं बृहदृषभं गां वयो दधदिन्द्रियमृषिं वसु नवं दशेहन्द्रियमष्टं नव दश गां न वयो दधदिडस्पदे सर्वं वेतु॥१७॥

समिद्धो अग्निः समिधा। सुषमिद्धो वरेण्यः। गायत्री छन्द इन्द्रियम्। त्र्यविर्गौरवयो दधुः। तनूनपाच्छुचिं व्रतः। तनूपाच्च सरस्वती। उष्णिक्छन्द इन्द्रियम्। दित्यवाङ्गौरवयो दधुः। इडाभिरग्निरीड्यः। सोमो देवो अमर्त्यः॥८४॥

अनुष्टुप्छन्द इन्द्रियम्। त्रिवध्मो गौरवयो दधुः। सुबर्हिरग्निः पूषण्वान्। स्तीर्णबर्हिरमर्त्यः। बृहती छन्द इन्द्रियम्। पञ्चाविर्गौरवयो दधुः। दुरो देवीर्दिशो महीः। ब्रह्मा देवो बृहस्पतिः। पुङ्क्तिश्छन्द इहेन्द्रियम्। तुर्यवाङ्गौरवयो दधुः॥८५॥

उपे यही सुपेशसा। विश्वे देवा अमर्त्याः। त्रिष्टुप्छन्द इन्द्रियम्। पष्ठवाङ्गौरवयो दधुः। दैव्यां होतारा भिषजा। इन्द्रेण सयुजा युजा। जगती छन्द इहेन्द्रियम्। अनुद्वाङ्गौरवयो दधुः। तिस्र इडा सरस्वती। भारती मरुतो विशः॥८६॥

विराट्छन्द इहेन्द्रियम्। धेनुर्गौर्न वयो दधुः। त्वष्टा तुरीपो अद्भुतः। इन्द्राग्नी पुष्टिवर्धना। द्विपाच्छन्द इहेन्द्रियम्। उक्षा गौर्न वयो दधुः। शमिता नो वनस्पतिः। सविता प्रंसुवन्भगम्। ककुच्छन्द इहेन्द्रियम्। वशा वेहद्वौर्न वयो दधुः। स्वाहा यज्ञं वरुणः। सुक्षत्रो भेषजं कर्त। अतिच्छन्दाश्छन्द इन्द्रियम्। बृहदृषभो गौरवयो दधुः॥८७॥

अमर्त्यस्तुर्यवाङ्गौरवयो दधुर्विशो वशा वेहद्वौर्न वयो दधुश्चत्वारि च॥४॥

[१८]

वसन्तेनर्तुना देवाः। वसवस्त्रिवृता स्तुतम्। रथन्तरेण तेजसा। हविरिन्द्रे वयो दधुः। ग्रीष्मेण देवा ऋतुना। रुद्राः पञ्चदशे स्तुतम्। बृहता यशसा बलम्। हविरिन्द्रे वयो दधुः। वर्षाभिर्रतुनाऽऽदित्याः। स्तोमे सप्तदशे स्तुतम्॥८८॥

वैरूपेण विशो जसा। हविरिन्द्रे वयो दधुः। शारदेनर्तुना देवाः। एकविंश ऋभवः स्तुतम्। वैराजेन श्रिया श्रियम्। हविरिन्द्रे वयो दधुः। हेमन्तेनर्तुना देवाः। मरुतस्त्रिणवे स्तुतम्। बलेन शक्नोः सहः। हविरिन्द्रे वयो दधुः। शैशिरेणर्तुना देवाः। त्रयस्त्रिंशेऽमृतं स्तुतम्। सत्येन रेवतीः क्षत्रम्। हविरिन्द्रे वयो दधुः॥८९॥

स्तोमे सप्तदशे स्तुतं सहो हविरिन्द्रे वयो दधुश्चत्वारि च (वसन्तेन ग्रीष्मेण वर्षाभिः शारदेन हेमन्तेन शैशिरेण षट्॥२॥) [१९]

देवं बर्हिरिन्द्रं वयोधसम्। देवं देवमवर्धयत्। गायत्रिया छन्दसेन्द्रियम्। तेज इन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज। देवीर्द्वारो देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवीर्देवमवर्धयन्। उष्णिहा छन्दसेन्द्रियम्। प्राणमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यज॥९०॥

देवी देवं वयोधसम्। उपे इन्द्रमवर्धताम्। अनुष्टुभा छन्दसेन्द्रियम्। वाचमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज। देवी जोष्टी देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवी देवमवर्धताम्। बृहत्या

छन्दसेन्द्रियम्। श्रोत्रमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवनै वसुधेयस्य वीतां यज॥११॥

देवी ऊर्जाहृती देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवी देवमवर्धताम्। पङ्क्ता छन्दसेन्द्रियम्। शुक्रमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवनै वसुधेयस्य वीतां यज। देवा दैव्या होतांरा देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवा देवमवर्धताम्। त्रिष्टुभा छन्दसेन्द्रियम्। त्विष्टिमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवनै वसुधेयस्य वीतां यज॥१२॥

देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो देवीर्वयोधसम्। पतिमिन्द्रमवर्धयन्। जगत्या छन्दसेन्द्रियम्। बलमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवनै वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवो नराशंसो देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवो देवमवर्धयत्। विराजा छन्दसेन्द्रियम्। रेत इन्द्रे वयो दधत्। वसुवनै वसुधेयस्य वेतु यज॥१३॥

देवो वनस्पतिर्देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवो देवमवर्धयत्। द्विपदा छन्दसेन्द्रियम्। भगमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवनै वसुधेयस्य वेतु यज। देवं बर्हिर्वारितीनां देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवं देवमवर्धयत्। ककुभा छन्दसेन्द्रियम्। यश इन्द्रे वयो दधत्। वसुवनै वसुधेयस्य वेतु यज। देवो अग्निः स्विष्टकृद्देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवो देवमवर्धयत्। अतिच्छन्दसा छन्दसेन्द्रियम्। क्षत्रमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवनै वसुधेयस्य वेतु यज॥१४॥

वियन्तु यज वीतां यज वीतां यज वेतु यज यज पञ्च च (देवं बर्हिर्गायत्रिया तेजः। देवीद्वारं उष्णिहां प्राणम्। देवी देवमुपे अनुष्टुभा वाचम्। देवी जोष्टी बृहत्या श्रोत्रम्। देवी ऊर्जाहृती पङ्क्ता शुक्रम। देवा दैव्या होतांरा त्रिष्टुभा त्विष्टिम्। देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो देवीः पतिं जगत्या बलम्। देवो नराशंसो विराजा रेतः। देवो वनस्पतिर्द्विपदा भगम्। देवं बर्हिर्वारितीनां ककुभा यशः। देवो अग्निः स्विष्टकृदतिच्छन्दसा क्षत्रम्। वेतु वियन्तु चतुर्वीतामेको वियन्तु चतुर्वैत्ववर्धयदवर्धयश्चतुर्वर्धतामेकोऽवर्धयश्चतुर्वर्धयत्॥१५॥ [२०]

स्वाद्धी त्वा सोमः सुरावन्तः सीसेन मित्रांसि यद्वैवा होता यक्षत्समिधेन्द्रः समिद्ध इन्द्र आचरपणिप्रा देवं बर्हिरहोता यक्षत्समिधाऽग्निः समिद्धो अग्निर्श्विनाऽश्विनां हविरिन्द्रियं देवं बर्हिः सरस्वत्यग्निमद्योशन्तो होता यक्षदिडस्पदे समिद्धो अग्निः समिधा वसन्तेनर्तुना देवं बर्हिरिन्द्रं वयोधसं विशतिः॥२०॥

स्वाद्धी त्वाऽमीमदन्त पितरः साम्राज्याय पूतं पवित्रेणोपासानक्ता बदेरधातां देव इन्द्रो वनस्पतिः पृष्टवाहुङ्गां देवी देवं वयोधसं चतुर्नवतिः॥१४॥

स्वाद्धी त्वां वेतु यज॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—४०२

आदितः दशिन्यः—८९८

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

त्रिवृथस्तोमो भवति। ब्रह्मवर्चसं वै त्रिवृत्। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। अग्निष्टोमः सोमो भवति। ब्रह्मवर्चसं वा अग्निष्टोमः। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। रथन्तरं सामं भवति। ब्रह्मवर्चसं वै रथन्तरम्। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। परिस्त्रजो होता भवति॥१॥

अरुणो मिर्मिरस्त्रिशुक्रः। एतद्वै ब्रह्मवर्चसस्य रूपम्। रूपेणैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे। बृहस्पतिरकामयत देवानां पुरोधामं गच्छेयमिति। स एतं बृहस्पतिसवमपश्यत्। तमाऽहरत्। तेनायजत। ततो वै स देवानां पुरोधामं गच्छत्। यः पुरोधामं स्यात्। स बृहस्पतिसवेन यजेत॥२॥

पुरोधामेव गच्छति। तस्य प्रातः सवने सन्नेषु नाराशंसेषु। एकादश दक्षिणा नीयन्ते। एकादश माध्यं दिने सवने सन्नेषु नाराशंसेषु। एकादश तृतीयसवने सन्नेषु नाराशंसेषु। त्रयस्त्रिंशत्सं पद्यन्ते। त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। देवता एवाव रुन्धे। अश्वश्चतुस्त्रिंशः। प्राजापत्यो वा अश्वः॥३॥

प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशो देवतानाम्। यावतीरेव देवताः। ता एवाव रुन्धे। कृष्णाजिनैः ऽभिषिञ्चति। ब्रह्मणो वा एतद्रूपम्। यत्कृष्णाजिनम्। ब्रह्मवर्चसेनैवेन समर्धयति। आज्येनाभिषिञ्चति। तेजो वा आज्यम्। तेज एवास्मिन्दधाति॥४॥

होता भवति यजेत् वा अश्वं दधाति॥४॥ [१]

यदाग्नेयो भवति। अग्निमुखा हृद्धिः। अथ यत्पौष्णः। पुष्टिर्वै पूषा। पुष्टिर्वैश्यस्य। पुष्टिमेवाव रुन्धे। प्रसवायं सावित्रः। अथ यत्त्वाष्ट्रः। त्वष्टा हि रूपाणि विकरोति। निर्वरुणत्वायं वारुणः॥५॥

अथो य एव कश्च सन्धसूयते। स हि वारुणः। अथ यद्वैश्वदेवः। वैश्वदेवो हि वैश्यः। अथ यन्मारुतः। मारुतो हि वैश्यः। सप्तैतानि हवींषि भवन्ति। सप्तगणा वै मरुतः। पृश्निः पष्ठौही मारुत्या लभ्यते। विद्वै मरुतः। विश एवैतन्मध्यतोऽभिषिच्यते। तस्माद्वा एष विशः प्रियः। विशो हि मध्यतोऽभिषिच्यते। ऋषभचर्मैऽप्यभिषिञ्चति। स हि प्रंजनयिता। दध्राऽभिषिञ्चति। ऊर्गवा अन्नाद्यं दधि। ऊर्जैवेनमन्नाद्येन समर्धयति॥६॥

वारुणो विद्वै मरुतोऽष्टौ च॥२॥ [२]

यदाग्नेयो भवति। आग्नेयो वै ब्राह्मणः। अथ यत्सौम्यः। सौम्यो हि ब्राह्मणः। प्रसवायेव सावित्रः। अथ यद्वाहरस्पत्यः। एतद्वै ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम्। अथ यदग्नीषोमीयः। आग्नेयो वै ब्राह्मणः। तौ यदा सङ्गच्छेते॥७॥

अथ वीर्यावत्तरो भवति। अथ यत्सारस्वतः। एतद्धि प्रत्यक्षं ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम्। निर्वरुणत्वायेव वारुणः। अथो य एव कश्च सन्धसूयते। स हि वारुणः। अथ यद्वावापृथिव्यः। इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्। तं द्यावापृथिवी नान्वमन्येताम्। तमेतेनैव भागधेयेनान्वमन्येताम्॥८॥

वज्रस्य वा एषोऽनुमानाय। अनुमतवज्रः सूयाता इति। अष्टावेतानि हवीर्यं भवन्ति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्री ब्रह्मवर्चसम्। गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे। हिरण्येन घृतमुत्पुनाति। तेजस एव रुचे। कृष्णाजिनैऽभिषिञ्चति। ब्रह्मणो वा एतदृक्स्वामयो रूपम्। यत्कृष्णाजिनम्। ब्रह्मन्नेवैनमृक्स्वामयोऽध्यभिषिञ्चति। घृतेनाभिषिञ्चति। तथा वीर्यावत्तरो भवति॥१॥

सङ्गच्छते भागधेयेनान्वमन्यतां रूपं चत्वारि च॥३॥ [३]

न वै सोमैन् सोमस्य सर्वोऽस्ति। हतो ह्येषः। अभिषुतो ह्येषः। न हि हतः सूयते। सोमोऽसूतवंशामा लभते। सोमो वै रेतोधाः। रेत एव तदधाति। सोम्यर्चाऽभिषिञ्चति। रेतोधा ह्येषा। रेतः सोमः। रेत एवास्मिन्दधाति। यत्किं च राजसूयमृते सोमम्। तत्सर्वं भवति। अपाढं युष्म पृतनासु परिमम्। सुवर्षामफ्स्वा वृजनस्य गोपाम्। भरेषुजां सुक्षितिं सुश्रवंसम्। जयन्तं त्वामनु मदेम सोम॥१०॥

रेतः सोमः सुप्त च॥१॥ [४]

यो वै सोमैन् सूयते। स देवसवः। यः पशुनां सूयते। स देवसवः। य इष्ट्यां सूयते। स मनुष्यसवः। एतं वै पृथगे देवाः प्रायच्छन्। ततो वै सोऽप्यारण्यानां पशूनामसूयत। यावन्तीः कियन्तीश्च प्रजा वाचं वदन्ति। तासां सर्वासां सूयते॥११॥

य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेद। नाराशस्यर्चाऽभिषिञ्चति। मनुष्यां वै नराशसः। निहुत्य वावेतत्। अथाभिषिञ्चति। यत्किं च राजसूयमनुत्तरवेदीकम्। तत्सर्वं भवति। ये मे पञ्चाशतं ददुः। अश्वानां सधस्तुतिः। द्युमदग्ने महि श्रवं। बृहत्कृधि मघोनाम्। नृवदमृत नृणाम्॥१२॥

सूयते सधस्तुतिर्गोणि च॥२॥ [५]

एष गोसवः। पट्विंश उक्थ्यो बृहत्सामा। पर्वमाने कण्वरथन्तरं भवति। यो वै वाजपेयः। स सम्राट्सवः। यो राजसूयः। स वरुणसवः। प्रजापतिः स्वाराज्यं परमेष्ठा। स्वाराज्यं गौरिव गौरिव भवति॥१३॥

य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेद। उभे बृहद्रथन्तरे भवतः। तद्धि स्वाराज्यम्। अयुतं दक्षिणाः। तद्धि स्वाराज्यम्। प्रतिधुषाऽभिषिञ्चति। तद्धि स्वाराज्यम्। अनुद्धते वेद्यै दक्षिणत आहवनीयस्य बृहत्ः स्तोत्रं प्रत्यभिषिञ्चति। इयं वाव रथन्तरम्॥१४॥

असौ बृहत्। अनयोरेवैनमनन्तरहितमभिषिञ्चति। पशुस्तोमो वा एषः। तेन गोसवः। पट्विंशः सर्वः। रेवञ्जातः सहसा वृद्धः। क्षत्राणां क्षत्रभृत्तमो वयोधाः। मुहाम्महित्वे तस्तभानः। क्षत्रे राष्ट्रे च जागृहि। प्रजापतेस्त्वा परमेष्ठिनः स्वाराज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। स्वाराज्यमेवैनं गमयति॥१५॥

इव भवति रथन्तरमाहकं च॥३॥ [६]

सिंहे व्याघ्र उत या पृदाकौ। त्विषिरग्नौ ब्राह्मणे सूर्ये या। इन्द्रं या देवी सुभगां जजानं।

सा न आगन्वर्चसा संविदना। या राजन्ये दुन्दुभावायतायाम्। अश्वस्य क्रन्द्ये पुरुषस्य मायौ।
इन्द्रं या देवी सुभगां ज्ञानं। सा न आगन्वर्चसा संविदना। या हस्तिनिं द्वीपिनि या हिरण्ये।
त्विषिरश्वेषु पुरुषेषु गोषु॥१६॥

इन्द्रं या देवी सुभगां ज्ञानं। सा न आगन्वर्चसा संविदना। रथे अक्षेपु वृषभस्य वाजौ।
वाते पर्जन्ये वरुणस्य शुष्मौ। इन्द्रं या देवी सुभगां ज्ञानं। सा न आगन्वर्चसा संविदना।
राडसि विराडसि। सम्राडसि स्वराडसि। इन्द्राय त्वा तेजस्वते तेजस्वन्तः श्रीणामि। इन्द्राय
त्वौजस्वत ओजस्वन्तः श्रीणामि॥१७॥

इन्द्राय त्वा पर्यस्वते पर्यस्वन्तः श्रीणामि। इन्द्राय त्वाऽऽयुष्मत् आयुष्मन्तः श्रीणामि।
तेजोऽसि। तत्ते प्र यच्छामि। तेजस्वदस्तु मे मुखम्। तेजस्वच्छिरो अस्तु मे। तेजस्वान् विश्वतः
प्रत्यङ्। तेजसां सम्पिपृग्धि मा। ओजोऽसि। तत्ते प्र यच्छामि॥१८॥

ओजस्वदस्तु मे मुखम्। ओजस्वच्छिरो अस्तु मे। ओजस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। ओजसां
सं पिपृग्धि मा। पर्योऽसि। तत्ते प्र यच्छामि। पर्यस्वदस्तु मे मुखम्। पर्यस्वच्छिरो अस्तु मे।
पर्यस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। पर्यसां सं पिपृग्धि मा॥१९॥

आयुरसि। तत्ते प्र यच्छामि। आयुष्मदस्तु मे मुखम्। आयुष्मच्छिरो अस्तु मे। आयुष्मान्
विश्वतः प्रत्यङ्। आयुषां सं पिपृग्धि मा। इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि। प्रियं रेतो वरुण
सोम राजन्। मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छ। विश्वे देवा जरदष्टिर्यथाऽसत्॥२०॥

आयुरसि विश्वायुरसि। सर्वायुरसि सर्वमायुरसि। यतो वातो मनोजवाः। यतः क्षरन्ति
सिन्धवः। तासां त्वा सर्वासां रुचा। अभिषिञ्चामि वर्चसा। समुद्र इवासि गृह्णन्। सोमं
इवास्यदभ्यः। अग्निरिव विश्वतः प्रत्यङ्। सूर्य इव ज्योतिषा विभूः॥२१॥

अपां यो द्रवणे रसः। तमहमस्मा आमुष्यायणायं। तेजसे ब्रह्मवर्चसायं गृह्णामि। अपां य
ऊर्मौ रसः। तमहमस्मा आमुष्यायणायं। ओजसे वीर्याय गृह्णामि। अपां यो मध्यतो रसः।
तमहमस्मा आमुष्यायणायं। पुष्ट्यै प्रजननाय गृह्णामि। अपां यो यज्ञियो रसः। तमहमस्मा
आमुष्यायणायं। आयुषे दीर्घायुत्वायं गृह्णामि॥२२॥

गोष्वोजस्वन्तः श्रीणाम्योजोऽसि तत्ते प्रयच्छामि पर्यसां सम्पिपृग्धि माऽसद्विभूर्यज्ञियो रसो द्वे च॥७॥

[७]

अभिप्रेहि वीरयस्व। उग्रश्रेत्ता सपत्नहा। आतिष्ठ मित्रवर्धनः। तुभ्यं देवा अधिब्रवन्। अङ्गौ
न्यङ्कावभित् आतिष्ठ वृत्रहृत्रथम्। आतिष्ठन्तं परि विश्वे अभूषन्। श्रियं वसानश्चरति स्वरोचाः।
मूहत्तदस्यासुरस्य नाम। आ विश्वरूपो अमृतानि तस्यौ। अनु त्वेन्द्रो मदत्वनु बृहस्पतिः॥२३॥

अनु सोमो अन्वग्निरावीत्। अनु त्वा विश्वे देवा अं वन्तु। अनु सप्त राजानो य उताभिषिक्ताः।
अनु त्वा मित्रावरुणाविहावन्तम्। अनु द्यावापृथिवी विश्वशम्भू। सूर्यो अहोभिरनु त्वाऽवतु। चन्द्रमा
नक्षत्रैरनु त्वाऽवतु। द्यौश्च त्वा पृथिवी च प्रचेतसा। शुक्रो बृहदक्षिणा त्वा पिपर्तु। अनु स्वधा

चिकित्ता५ सोमो अग्निः। आऽयं पृणक्तु रजंसी उपस्थम्॥२४॥

बृहस्पतिः सोमो अग्निरेकं च॥२॥

[८]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्माश्मृष्टाः पराचीरायन्। स एतं प्रजापतिरोदनमपश्यत्। सोऽन्नं भूतोऽतिष्ठत्। ता अन्यत्रान्नाद्यमवित्वा। प्रजापतिं प्रजा उपावर्तन्त। अन्नमेवैनं भूतं पश्यन्तीः प्रजा उपावर्तन्ते। य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेदं। सर्वाण्यन्नानि भवन्ति॥२५॥

सर्वे पुरुषाः। सर्वाण्येवान्नान्यव रुन्धे। सर्वान्पुरुषान्। राडंसि विराडसीत्याह। स्वाराज्यमेवैनं गमयति। यद्धिरण्यं ददाति। तेजस्तेनाव रुन्धे। यत्तिसृधन्वम्। वीर्यं तेन। यदष्ट्रम्॥२६॥

पुष्टिं तेन। यत्कमण्डलुम्। आयुष्टेन। यद्धिरण्यमा बभ्राति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेवासिन्दधाति। अथो तेजो वै हिरण्यम्। तेजं एवाऽऽत्मन्धत्ते। यदोदनं प्राश्नाति। एतदेव सर्वमवुर्यम्॥२७॥

तदस्मिन्नेकाधाऽधौ। रोहिण्यां कार्यः। यद्वाह्मण एव रोहिणी। तस्मादेव। अथो वर्षमेवैनं समानानां करोति। उद्यता सूर्येण कार्यः। उद्यन्तं वा एत५ सर्वाः प्रजाः प्रतिनन्दन्ति। दिदृक्षेण्यो दर्शनीयो भवति। य एवं वेदं। ब्रह्मवादिनो वदन्ति॥२८॥

अवेत्योऽवभृथा (३) ना (३) इति। यद्दर्भपुञ्जीलैः पवयति। तथ्स्वदेवावैति। तन्नावैति। त्रिभिः पवयति। त्रयं इमे लोकाः। एभिरेवैनं लोकैः पवयति। अथो अपां वा एतत्तेजो वर्चः। यद्दर्भाः। यद्दर्भपुञ्जीलैः पवयति। अपामेवैनं तेजसा वर्चसाऽभिषिञ्चति॥२९॥

भवन्त्यष्ट्रामवुर्यं वदन्ति दर्भा यद्दर्भपुञ्जीलैः पवयत्येकं च॥५॥

[९]

प्रजापतिरकामयत् बहोर्भूयाँन्ध्यामिति। स एतं पञ्चशारदीयमपश्यत्। तमाऽहरत्। तेनायजत। ततो वै स बहोर्भूयाँन्भवत्। यः कामयेत् बहोर्भूयाँन्ध्यामिति। स पञ्चशारदीयेन यजेत। बहोरेव भूयाँन्भवति। मरुत्स्तोमो वा एषः। मरुतो हि देवानां भूर्यिष्ठाः॥३०॥

बहोर्भवति। य एतेन यजते। य उचैनमेवं वेदं। पञ्चशारदीयो भवति। पञ्च वा ऋतवः संवत्सरः। ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रति तिष्ठति। अथो पञ्चाक्षरा पङ्क्तिः। पाङ्क्तो यज्ञः। यज्ञमेवाव रुन्धे। सप्तदशः स्तोमा नाति यन्ति। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै॥३१॥

भूर्यिष्ठा यन्ति द्वे च॥२॥

[१०]

अगस्त्यो मरुद्ध्यं उक्षणः प्रौक्षत्। तानिन्द्र आदत्त। त एनं वज्रमुद्यत्याभ्यायन्त। तानगस्त्यंश्चैवेन्द्रंश्च कयाशुभीयेनाशमयताम्। ताञ्छान्तानुपाह्वयत। यत्कयाशुभीयं भवति शान्त्यै। तस्मादेत एन्द्रामारुता उक्षणः सवनीया भवन्ति। त्रयः प्रथमेऽहन्ना लभ्यन्ते। एवं द्वितीयै। एवं तृतीयै॥३२॥

एवं चतुर्थै। पञ्चोत्तमेऽहन्ना लभ्यन्ते। वर्षिष्ठमिव ह्येतदहः। वर्षिष्ठः समानानां भवति। य एतेन यजते। य उचैनमेवं वेदं। स्वाराज्यं वा एष यज्ञः। एतेन वा एक्या वा कान्दमः

स्वाराज्यमगच्छत्। स्वाराज्यं गच्छति। य एतेन यजते॥३३॥

य उ चैनमेवं वेद। मारुतो वा एषः स्तोमः। एतेन वै मरुतो देवानां भूर्यिष्ठा अभवन्। भूर्यिष्ठः समानानां भवति। य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेद। पञ्चशारदीयो वा एष यज्ञः। आ पञ्चमात्पुरुषादन्नमति। य एतेन यजते। य उ चैनमेवं वेद। सप्तदशः स्तोमा नाति यन्ति। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेरेव नैति॥३४॥

तृतीयं गच्छति य एतेन यजतेऽति य एतेन यजते य उ चैनमेवं वेद त्रीणि च (अगस्त्यः स्वाराज्यं मारुतः पञ्चशारदीयो वा एष यज्ञः सप्तदशं प्रजापतेरेव नैति॥)॥३॥ [११]

अस्या जरांसो दमा मरित्राः। अर्चद्धूमासो अग्रयः पावकाः। श्विचीचयः श्वात्रासो भुरण्यवः। वनस्पदो वायवो न सोमाः। यजां नो मित्रावरुणा। यजां देवा ऋतं बृहत्। अग्ने यक्षि स्वन्दमम्। अश्विना पिबन्त ऋतम्। दीद्यग्नी शुचिब्रता। ऋतुना यज्ञवाहसा॥३५॥

द्वे विरूपे चरतः स्वयं। अन्याऽन्यां वृथ्समुप धापयेते। हरिरन्यस्यां भवति स्वधावान्। शुक्रो अन्यस्यां ददृशे सुवचाः। पूर्वापरं चरतो माययैतौ। शिशू क्रीडन्तौ परि यातो अध्वरम्। विश्वान्यन्यो भुवनाऽभि चष्टे। ऋतून्यो विदधञ्जायते पुनः। त्रीणि शता त्रीपहस्राण्यग्निम्। त्रिंशच्च देवा नव चाऽसपर्यन्॥३६॥

औक्षं घृतैरास्तृणन्बृहिरस्मै। आदिद्धोतारं न्यषादयन्त। अग्निनाऽग्निः समिध्यते। कविर्गृहपतिर्युवा। हव्यवाङ्मुहोऽऽस्यः। अग्निर्देवानां जठरम्। पूतदक्षः कविकृतुः। देवो देवेभिरा गमत्। अग्निश्रियो मरुतो विश्वकृष्टयः। आ त्वेषमुग्रमव ईमहे वयम्॥३७॥

ते स्वानिनो रुद्रियां वर्षानिर्णिजः। सिंहा न हेषकृतवः सुदानवः। यदुत्तमे मरुतो मध्यमे वा। यद्वाऽवमे सुभगासो दिवि ष्ठा। ततो नो रुद्रा उत वाऽन्वस्यं। अग्ने वित्ताद्धविषो यद्यजामः। ईडे अग्निः स्ववसन्नमोभिः। इह प्रसतो वि च यत्कृतं नः। रथैरिव प्रभरे वाज्यद्विः। प्रदक्षिणिन्मरुताः स्तोममृच्छाम्॥३८॥

श्रुधि श्रुत्कर्ण वह्निभिः। देवैरग्ने स्यावन्भिः। आसीदन्तु बर्हिषि। मित्रो वरुणो अर्यमा। प्रातर्यावाणो अध्वरम्। विश्वेषामदितिर्यज्ञियानाम्। विश्वेषामतिथिर्मानुषाणाम्। अग्निर्देवानामव आवृणानः। सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः। त्वे अग्ने सुमतिं भिक्षमाणाः॥३९॥

दिवि श्रवो दधिरे यज्ञियांसः। नक्तां च चक्रुरुपसा विरूपे। कृष्णं च वर्णमरुणं च सन्धुः। त्वामग्न आदित्यासं आस्यम्। त्वां जिह्वा ऋचयश्चक्रिरे कवे। त्वा रातिपाचो अध्वरेषु सश्विरे। त्वे देवा हविरदन्त्याहुतम्। नि त्वा यज्ञस्य सार्धनम्। अग्ने होतारमृत्विजम्। वनुष्वदेव धीमहि प्रचेतसम्। जीर दूतममर्त्यम्॥४०॥

यज्ञवाहसामुपर्यन्वयमृच्छां भिक्षमाणाः प्रचेतसमेकं च॥६॥ [१२]

तिष्ठा हरी रथ आ युज्यमाना याहि। वायुर्न नियतो नो अच्छं। पिबास्यन्धो अभिसृष्टो अस्मे। इन्द्रः स्वाहा ररिमा ते मदाय। कस्य वृषा सुते सचा। नियुत्वान्वृषभो रणत्। वृत्रहा

सोमपीतये। इन्द्रं वयं महाधने। इन्द्रमर्भं हवामहे। युजं वृत्रेषु वज्रिणम्॥४१॥

द्विता यो वृत्रहन्तमः। विद इन्द्रः शतक्रतुः। उपं नो हरिभिः सुतम्। स सूर आजनयं ज्योतिरिन्द्रम्। अया धिया तरणिरद्विबर्हाः। ऋतेन शुष्मी नवमानो अकैः। व्युस्मिधौ अस्त्रो अद्विर्बिभेद। उतत्यदाश्वश्चियम्। यदिन्द्रं नाहुंषीष्वा। अग्रं विक्षु प्रतीदयत्॥४२॥

भरेष्विन्द्रं सुहवं हवामहे। अहोमुचं सुकृतं दैव्यं जनम्। अग्निं मित्रं वरुणं सातये भगम्। द्यावापृथिवी मरुतः स्वस्तये। महि क्षेत्रं पुरुश्चन्द्रं वि विद्वान्। आदिश्वस्त्रिभ्यश्चरथं समैरत्। इन्द्रो नृभिरजनदीद्यानः साकम्। सूर्यमुषसं गातुमग्निम्। उरुं नो लोकमनु नेपि विद्वान्। सुर्वज्योतिरभयं स्वस्ति॥४३॥

ऋष्या तं इन्द्रं स्थविरस्य बाहू। उपस्थेयाम शरणा बृहन्ता। आ नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषाः। ब्रह्म जुषाणो हर्यश्च याहि। वरीवृजश्चस्थविरैभिः सुशिप्रा। अस्मे दधद्वृषणं शुष्ममिन्द्र। इन्द्राय गावं अशिरम्। दुदुहे वज्रिणे मधु। यत्सीमुपहृरे विदत्। तास्तं वज्रिन्धेनवो जोजयुर्नः॥४४॥

गभस्तयो नियुतो विश्ववाराः। अहरहर्भूय इज्जोगुवानाः। पूर्णा इन्द्र क्षुमतो भोजनस्य। इमां ते धियं प्र भरे महो महीम्। अस्य स्तोत्रे धिषणा यत्त आनजे। तमुत्सवे च प्रसवे च सासहिम्। इन्द्रं देवासः शर्वसा मदं ननु॥४५॥

वज्रिणमयश्चस्ति जोजयुर्नः सुत च॥५॥

[१३]

प्रजापतिः पशूनसृजत। तैस्मात्सृष्टाः परा च आयन्। तानग्निष्टोमेन नाऽऽप्रौत्। तानुक्थ्येन नाऽऽप्रौत्। तान्थ्योडशिना नाऽऽप्रौत्। तान्रात्रिया नाऽऽप्रौत्। तान्धसन्धिना नाऽऽप्रौत्। सौग्निमब्रवीत्। इमान् ईप्सेति। तान्ग्निस्त्रिवृत्। स्तोमेन नाऽऽप्रौत्॥४६॥

स इन्द्रमब्रवीत्। इमान् ईप्सेति। तानिन्द्रः पञ्चदशेन स्तोमेन नाऽऽप्रौत्। स विश्वान्देवानब्रवीत्। इमान् ईप्सेति। तान् विश्वेदेवाः सप्तदशेन स्तोमेन नाऽऽप्रुवन्। स विष्णुमब्रवीत्। इमान् ईप्सेति। तान् विष्णुरेकविंशेन स्तोमेनाऽऽप्रौत्। वारवन्तीयेनावारयत्॥४७॥

इदं विष्णुर्वि चक्रम् इति व्यक्रमत। यस्मात्पशवः प्रप्रेव भ्रंशैरन्। स एतेन यजेत। यदाप्रौत्। तदतोर्यामस्यातोर्यामत्वम्। एतेन वै देवा जैत्वानि जित्वा। यं काममकामयन् तमाऽऽप्रुवन्। यं कामं कामयते। तमेतेनाऽऽप्रौति॥४८॥

स्तोमेन नाऽऽप्रौदवारयत् नवं च॥३॥

[१४]

व्याघ्रोऽयमग्नौ चरति प्रविष्टः। ऋषीणां पुत्रो अभिशस्तिपा अयम्। नमस्कारेण नमसा ते जुहोमि। मा देवानां मिथुयाकर्म भागम्। सावीरुहि दैव प्रसवाय पित्रे। वर्ष्माणमस्मै वरिमाणमस्मै। अथास्मभ्यं सवितः सर्वतांता। दिवेदिव आ सुवा भूरि पृथ्वः। भूतो भूतेषु चरति प्रविष्टः। स भूतानामधिपतिर्बभूव॥४९॥

तस्य मृत्यौ चरति राजसूयम्। स राजा राज्यमनु मन्यतामिदम्। येभिः शिल्पैः पप्रथानामदहत्। येभिर्द्यामभ्यपि शत्रुजापतिः। येभिर्वाचं विश्वरूपाः समव्ययत्। तेनेममग्र इह वर्चसा समङ्घि। येभिरादित्यस्तपति प्र केतुभिः। येभिः सूर्यो ददृशे चित्रभानुः। येभिर्वाचं पुष्कलेभिरव्ययत्। तेनेममग्र इह वर्चसा समङ्घि॥५०॥

आऽयं भातु शर्वसा पञ्च कृष्टीः। इन्द्र इव ज्येष्ठो भवतु प्रजावान्। अस्मा अस्तु पुष्कलं चित्रभानु। आऽयं पृणक्तु रजसी उपस्थम्। यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावत्। इन्द्रियावत्पुष्कलं चित्रभानु। यस्मिन्सूर्या अर्पिताः सप्त साकम्। तस्मिन्नाजानमधि विश्रयेमम्। द्यौरसि पृथिव्यसि। व्याघ्रो वैयाघ्रेऽधि॥५१॥

विश्रयस्व दिशो महीः। विशस्ता सर्वा वाञ्छन्तु। मा त्वद्राष्ट्रमधि भ्रशत्। या दिव्या आपः पर्यसा सम्भूवुः। या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः। तासां त्वा सर्वासाः रुचा। अभिषिञ्चामि वर्चसा। अभि त्वा वर्चसाऽसिचं दिव्येन। पर्यसा सह। यथासां राष्ट्रवर्धनः॥५२॥

तथा त्वा सविता करत्। इन्द्र विश्वा अवीवृधन्। समुद्रव्यचसङ्गिरः। रथीतमं रथीनाम्। वाजानां सत्पतिं पतिम्। वसवस्त्वा पुरस्तादभिषिञ्चन्तु गायत्रेण छन्दसा। रुद्रास्त्वा दक्षिणतोऽभिषिञ्चन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसा। आदित्यास्त्वा पश्चादभिषिञ्चन्तु जागतेन छन्दसा। विश्वे त्वा देवा उत्तरतोऽभिषिञ्चन्तु त्वाऽनुष्टुभेन छन्दसा। बृहस्पतिस्त्वोपरिष्ठादभिषिञ्चन्तु पाङ्केन छन्दसा॥५३॥

अरुणं त्वा वृकमुग्रङ्गजङ्करम्। रोचमानं मरुतामग्रे अर्चिषः। सूर्यवन्तं मघवानं विषासहिम्। इन्द्रमुक्थेषु नामहूतमं हुवेम। प्र बाहवां सिसृतं जीवसे नः। आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन। आ नो जने श्रवयतं युवाना। श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा। इन्द्रस्य ते वीर्यकृतः। बाहू उपावं हरामि॥५४॥

बभूवाव्ययत्तेनेममग्र इह वर्चसा समङ्घि वैयाघ्रेऽधि राष्ट्रवर्धनः पाङ्केन छन्दसोपावहरामि॥६॥ [१५]

अभि प्रेहि वीरयस्व। उग्रश्चेता सपत्नहा। आतिष्ठ वृत्रहन्तमः। तुभ्यं देवा अधिब्रवन्। अङ्गो न्यङ्कावभितो रथं यौ। ध्वान्तं वाताग्रमनु सञ्चरन्तौ। दूरेहेतिरिन्द्रियावांन्यतत्री। ते नोऽग्नयः प्रप्रयः पारयन्तु। नमस्त ऋषे गद। अव्यथायै त्वा स्वधायै त्वा॥५५॥

मा न इन्द्रभितस्त्वदृष्वारिष्टासः। एवा ब्रह्मन्तवेदस्तु। तिष्ठा रथे अधि यद्वज्रहस्तः। आ रश्मीन्दैव युवसे स्वश्वः। आ तिष्ठ वृत्रहन्नातिष्ठन्तं परि। अनु त्वेन्द्रो मदत्वनु त्वा मित्रावरुणौ। द्यौश्च त्वा पृथिवी च प्रचेतसा। शुक्रो बृहदक्षिणा त्वा पिपर्तु। अनु स्वधा चिकिताः सोमो अग्निः। अनु त्वाऽवतु सविता सवेन॥५६॥

इन्द्र विश्वा अवीवृधन्। समुद्रव्यचसङ्गिरः। रथीतमं रथीनाम्। वाजानां सत्पतिं पतिम्। परिमा सेन्या घोषाः। ज्यानां वृञ्जन्तु गृध्रवः। मेधिष्ठाः पिन्वमाना इह। मां गोपतिमभि संविशन्तु। तन्मेऽनुमतिरनु मन्यताम्। तन्माता पृथिवी तत्पिता द्यौः॥५७॥

तद्वावाणः सोमसुतो मयोभुवः। तदश्विना शृणुत९ सौभगा युवम्। अव ते हेड उदुतमम्। एना व्याघ्रं परिष्वजानाः। सि९ह९ हिन्वन्ति महते सौभगाय। समुद्रं न सुहुवन्तस्थिवा९सम्। मर्मज्यन्ते॑ द्विपिनमपस्वन्तः। उदसावैतु सूर्यः। उदिदं मांमकं वचः। उदिहि देव सूर्य। सह वश्रुना मम। अहं वाचो विवार्चनम्। मयि वारगस्तु धर्णसिः। यन्तु नदयो वर्पन्तु पर्जन्याः। सुपिप्पला ओषधयो भवन्तु। अन्नवतामोदनवतामामिक्षवताम्। एषा९ राजा भूयासम्॥५८॥
स्वधायै त्वा सुवेन द्यौः सूर्यं सप्त च॥४॥ [१६]

ये केशिनः प्रथमाः सत्रमासता। येभिराभृतं यदिदं विरोचते। तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन। रायस्पोषेणेमं वर्चसा स९ सृजाथा। नते ब्रह्मणस्तपसो विमोकः। द्विनाम्नी दीक्षा वशिनी ह्यग्रा। प्र केशाः सुवते काण्डिनो भवन्ति। तेषां ब्रह्मेदीशे वपनस्य नान्यः। आ रोह प्रोष्ठं विपहस्व शत्रून्। अवास्माग्दीक्षा वशिनी ह्यग्रा॥५९॥

देहि दक्षिणं प्रतिरस्वायुः। अथामुच्यस्व वरुणस्य पाशात्। येनावपथ्सविता क्षुरेण। सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान्। तेन ब्रह्माणो वपतेदमस्योर्जेमम्। रय्या वर्चसा स९ सृजाथा। मा ते केशाननु गाद्वर्च एतत्। तथा धाता करोतु ते। तुभ्यमिन्द्रो बृहस्पतिः। सविता वर्च आदधात्॥६०॥

तेभ्यो निधानं बहुधा व्यैच्छन्। अन्तरा द्यावापृथिवी अपः सुवः। दुर्भस्तम्बे वीर्यकृते निधाय। पौ९स्येनेमं वर्चसा स९ सृजाथा। बलं ते बाहुवोः सविता दधातु। सोमस्त्वाऽनक्तु पयसा घृतेन। स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम्। पौ९स्येनेमं वर्चसा स९सृजाथा। यथसीमन्तं कङ्कतस्ते लिलेखं। यद्वा क्षुरः परिववर्ज वप९स्ते। स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम्। पौ९स्येनेम९ स९ सृजाथो वीर्येण॥६१॥

अवास्माग्दीक्षा वशिनी ह्यग्राऽदधाद्वर्जं वप९ स्ते द्वे च॥३॥ [१७]

इन्द्रं वै स्वाविशो मरुतो नापाचायन्। सोऽनपचाय्यमान एतं विघ्नमपश्यत्। तमाऽहरत्। तेनायजत। तेनैवासान्त९ स९ स्तम्भं व्यहन्। यद्वहन्। तद्विघ्नस्य विघ्नत्वम्। वि पाप्मानं भ्रातृव्य९ हते। य एतेन यजते। य उ चैनमेव वेद॥६२॥

य९ राजानं विशो नापचार्ययुः। यो वा ब्राह्मणस्तमसा पाप्मना प्रावृतः स्यात्। स एतेन यजेत। विघ्ननेनैवद्विहत्य। विशामाधिपत्यं गच्छति। तस्य द्वे द्वादशे स्तोत्रे भवतः। द्वे चतुर्वि९शे। औद्विद्यमेव तत्। एतद्वे क्षत्रस्यौद्विद्यम्। यदस्मै स्वाविशो बलि९ हरन्ति॥६३॥

हरन्त्यस्मै विशो बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य एवं वेद। प्रबाहुग्व अग्ने क्षत्राण्यातेपुः। तेषामिन्द्रः क्षत्राण्यादत्त। न वा इमानि क्षत्राण्यभूवन्निति। तन्नक्षत्राणां नक्षत्रत्वम्। आ श्रेयसो भ्रातृव्यस्य तेज इन्द्रियं दत्ते। य एतेन यजते। य उ चैनमेव वेद॥६४॥

तद्यथा ह वै संचक्रिणौ कर्पकावुपावहितौ स्याताम्। एवमेतौ युग्मन्तौ स्तोमौ। अयुक्षु स्तोमेषु क्रियेते। पाप्मनोऽपहत्यै। अप पाप्मानं भ्रातृव्य९ हते। य एतेन यजते। य उ चैनमेव

वेदं। तद्यथा ह वै सूतग्रामण्यः। एवं छन्दांसि। तेष्वसावादित्यो बृहतीरभ्यूढः॥६५॥

सुतो बृहतीषु स्तुवते सुतो बृहन्। प्रजयां पशुभिरसानित्येव। व्यतिषक्ताभिः स्तुवते। व्यतिषक्तं वै क्षत्रं विशा। विशैवेन क्षत्रेण व्यतिषजति। व्यतिषक्ताभिः स्तुवते। व्यतिषक्तो वै ग्रामणीः संजातैः। संजातैरेवेन व्यतिषजति। व्यतिषक्ताभिः स्तुवते। व्यतिषक्तो वै पुरुषः पाप्मभिः। व्यतिषक्ताभिरेवास्य पाप्मनो नुदते॥६६॥

वेदं हरन्त्येनमेवं वेदाभ्यूढः पाप्मभिरेकं च॥५॥ [१८]

त्रिवृद्धदौर्गन्ध्याः अग्निमुखा ह्यद्विर्यदौर्गन्ध्या आग्नेयो न वै सोमैर्न यो वै सोमैर्नैष गौसुवः सिंहेऽभि प्रेहिं मित्रवर्धनः प्रजापतिस्ता औदनं प्रजापतिरकामयत बृहोर्भ्यान्गस्त्योस्या जरां सुस्तिष्ठा हरिं प्रजापतिः पशून्व्याघ्रौऽयम्भिप्रेहिं वृत्रहन्तं मो ये केशिन् इन्द्रं वा अष्टादश॥१८॥

त्रिवृद्धो वै सोमेनायुरसि बहुर्भवति तिष्ठा हरिरथ आयं भातु तेभ्यो निधानं षट्थं॥६६॥

त्रिवृत्पाप्मनो नुदते॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—४६८

आदितः दशिन्यः—१६४

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

पीवो॑न्ना॒ रयि॑वृधः सुमे॒धाः। श्वेतः॑ सि॒पक्ति॑ नियुता॑मभि॒श्रीः। ते वा॒यवे॑ सम॑नसो वित॑स्थुः। विश्वे॑न्नरः स्वप॑त्यानि चक्रुः। रा॒येऽनु॑ य॒ज्ञज्ञा॑तू रोद॑सी उ॒भे। रा॒ये दे॒वो धि॑षणा॑ धाति दे॒वम्। अधा॑ वा॒युं नि॒युतः॑ स॒श्वत॑ स्वाः। उ॒त श्वे॑तं वसु॑धिति॒न्निरे॑के। आ वा॒यो प्र या॑भिः। प्र वा॒युम॑च्छां बृ॒हती॑ मे॒नीषा॑॥१॥

बृ॒हद्र॑यि॒ विश्व॑वा॒रा रथ॑प्रा॒म्। द्युत॑द्या॒मा नि॒युतः॑ पत्य॑मानः। क॒विः क॒विमि॑यक्षसि प्रय॑ज्यो। आ नो॑ नि॒युद्विः श॒तिर्नी॑भिरध्व॒रम्। स॒हस्रि॑णी॒भिरु॑प॒ याहि॑ य॒ज्ञम्। वा॒यो अ॒स्मिन् ह॒विषि॑ मादय॑स्व। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः। प्र॒जाप॑ते न त्वदे॒तान्य॑न्यः। वि॒श्वा जा॑तानि परि॒ ता ब॑भूव। यत्का॑मास्ते जुहु॒मस्तं॑ नो॑ अस्तु॥२॥

व॒य ३ स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्। रयी॑णां पति॑ य॒ज्ञतं॑ बृ॒हन्त॑म॒। अ॒स्मिन्भ॑रे नृ॒तमं॑ वाज॑सातौ। प्र॒जाप॑तिं प्रथ॒मजा॑मृतस्या॒ यजा॑म दे॒वमधि॑ नो ब्रवी॒तु। प्र॒जाप॑ते त्वन्नि॑धि॒पाः पुंरा॑णः। दे॒वाना॑ पि॒ता ज॑निता प्र॒जाना॑म्। पति॑र्वि॒श्वस्य॑ जग॑तः पर॒स्पाः। ह॒विर्नो॑ दे॒व वि॒ह्वे जु॑पस्व। तवे॒मे लो॒काः प्र॒दिशो॑ दि॒शश्च॑॥३॥

पू॒राव॑तो नि॒वत॑ उ॒द्वत॑श्च। प्र॒जाप॑ते वि॒श्वसृ॑ज्जीव॒धन्य॑ इ॒दं नो॑ दे॒व। प्र॒तिह॑र्य ह॒व्यम्। प्र॒जाप॑तिं प्रथ॑मं य॒ज्ञिया॑नाम्। दे॒वाना॑मग्रे॑ य॒ज्ञतं॑ य॒जध्व॑म्। स नो॑ ददा॒तु द्र॒विण॑ र॒ सुवी॑र्यम्। रा॒यस्पो॑षं वि॒ष्यंतु॑ नाभि॑म॒स्मे। यो रा॒य ई॒शे श॑तदा॒य उ॒क्थ्यः॑। यः प॑शूना र॒क्षिता॑ वि॒ष्टिता॑नाम्। प्र॒जाप॑तिः प्रथ॑म॒जा ऋ॒तस्य॑॥४॥

स॒हस्र॑धामा जुष॒ता र॒ हवि॑र्नः। सोमा॑पूष॒णेमौ॑ दे॒वौ। सोमा॑पूष॒णा र॒जसो॑ वि॒मान॑म्। स॒प्तच॑क्र ३ रथ॑मवि॒श्वमि॒न्वम्। वि॒षूव॑तं म॒नसा॑ यु॒ज्यमा॑नम्। तं जि॒न्वथो॑ वृष॒णा प॒ञ्चर॑श्मिम्। दि॒व्यन्यः॑ स॒दनं॑ च॒क्र उ॒च्चा। पृथि॒व्याम॑न्यो अ॒ध्यन्त॑रि॒क्षे। ताव॑स्मभ्य॑ पुरु॒वारं॑ पुरु॒क्षुम्। रा॒यस्पो॑षं वि॒ष्यन्ता॑नाभि॑म॒स्मे॥५॥

धि॒यं पू॒षा जि॒न्वतु॑ वि॒श्वमि॒न्वः। र॒यि र॒ सोमो॑ रयि॒पति॑र्दधातु। अ॒व॒न्तु दे॒व्यदि॑तिर॒नर्वा॑। बृ॒हद्व॑दे॒म वि॒दथे॑ सुवी॒राः। वि॒श्वान्य॑न्यो भुव॑ना ज॒जाने॑। वि॒श्वम॑न्यो अ॒भिच॑क्षाण॑ एति। सोमा॑पूष॒णाव॑व॒न्तं धि॒यं मे॑। यु॒वभ्यां॑ वि॒श्वाः पृ॒तना॑ जये॒म। उ॒दु॒त्त॒मं व॑रु॒णास्त॑भ्रा॒द्याम्। यत्किं॑ चे॒द कि॑त॒वासः॑। अ॒वं ते॑ हे॒डस्त॑त्वा॒ यामि॑। आ॒दि॒त्याना॑मव॑सा न द॒क्षिणा॑। धा॒रय॑न्त आ॒दि॒त्यास॑स्ति॒स्रो भूमी॑र्धारयन्। य॒ज्ञो दे॒वाना॑ र॒ शुचि॑र॒पः॥६॥

म॒नीषा॑ऽस्तु च॒तस्य॑स्मे कि॒त॒वास॑श्च॒त्वारि॑ च॥६॥

[१]

ते शु॒क्रासः॑ शुच॑यो र॒श्मि॒वन्तः॑। सी॒दन्ना॑दि॒त्या अधि॑ ब॒र्हिषि॑ प्रि॒ये। का॒मेन॑ दे॒वाः स॒रथ॑ दि॒वो नः॑। आ या॑न्तु य॒ज्ञमु॑प॒ नो जु॑षा॒णाः। ते सून॑वो अ॒दितेः॑ पी॒वसामि॑षम्। घृ॒तं पि॒न्वत्प्र॑ति-

हर्यन्तेजाः। प्र यज्ञिया यजमानाय येमुरे। आदित्याः कामं पितृमन्तंस्मे। आ नः पुत्रा
अदितेर्यान्तु यज्ञम्। आदित्यासः पृथिभिर्देवयानैः॥७॥

अस्मे कामं दाशुषे सन्नमन्तः। पुरोडाशं घृतवन्तं जुषन्ताम्। स्कभायत निरुद्धतिः
सेधतामतिम्। प्र रश्मिभिर्यतमाना अमृधाः। आदित्याः कामं प्रयतां वर्षद्वृतिम्। जुषध्वं नो
हव्यदातिं यजत्राः। आदित्यान्काममवसे हुवेम। ये भूतानि जनयन्तो विचिख्युः। सीदन्तु पुत्रा
अदितेरुपस्थम्। स्तीर्णं बरुहिरहविरद्याय देवाः॥८॥

स्तीर्णं बरुहिः सीदता यज्ञे अस्मिन्। ध्राजाः सेधन्तो अमंति दुरेवांम्। अस्मभ्यं पुत्रा अदितेः
प्र यंसता। आदित्याः कामं हविषो जुषाणाः। अग्ने नयं सुपथां राये अस्मान्। विश्वानि देव
व्युनानि विद्वान्। युयोध्यस्मद्बुहुराणमेनः। भूयिष्ठान्ते नमं उक्तिं विधेम। प्र वः शुक्राय भानवे
भरध्वम्। हव्यं मतिं चाग्नये सुपूतम्॥९॥

यो दैव्यानि मानुषा जनुषि। अन्तर्विश्वानि विद्वान् जिगाति। अच्छा गिरो मतयो
देवयन्तः। अग्निं यन्ति द्रविणं भिक्षमाणाः। सुसन्दशं सुप्रतीकं स्वश्चमम्। हव्यवाहमरतिं
मानुषाणाम्। अग्ने त्वमस्मद्बुयोध्यमीवाः। अनग्नित्रा अभ्यमन्त कृष्टीः। पुनरस्मभ्यं सुवितायं
देव। क्षां विश्वेभिरजरैर्भियजत्र॥१०॥

अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान्। स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा। पूशं पृथ्वी बहुला
न उर्वी। भवां तोकाय तनयाय शं योः। प्रकारवो मनना वच्यमानाः। देवद्रीचौ नयथ
देवयन्तः। दक्षिणावाङ्माजिनी प्राच्येति। हविर्भरन्त्यग्नये घृताची। इन्द्रं नरो युजे रथम्। जगृभ्णाते
दक्षिणमिन्द्र हस्तम्॥११॥

वसूयवो वसुपते वसूनाम्। विद्या हि त्वा गोपतिः शूर गोनाम्। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं
रयिन्द्राः। तवेदं विश्वमभितः पशव्यम्। यत्पश्यसि चक्षसा सूर्यस्य। गवामसि गोपतिरेकं इन्द्र।
भक्षीमहि ते प्रयतस्य वस्वः। समिन्द्र गो मनसा नेषि गोभिः। सः सूरिभिर्मघवन्धसः स्वस्त्या।
सं ब्रह्मणा देवकृतं यदस्ति॥१२॥

सं देवानां सुमत्या यज्ञियानाम्। आराच्छत्रुमपं बाधस्व दूरम्। उग्रो यः शम्बः पुरुहूत
तेन। अस्मे धेहि यवमद्भेमदिन्द्र। कृधीधियं जरित्रे वाजरत्नाम्। आ वेधसः स हि शुचिः।
बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः। महो ज्योतिषः परमे व्योमन्। सप्तास्यंस्तुविजातो रवेण। वि
सृतरश्मिरधमत्तमांसि॥१३॥

बृहस्पतिः समंजयद्वसूनि। महो ब्रजान्गोमतो देव एषः। अपः सिषांसन्धुस्वरप्रतीतः।
बृहस्पतिरुहन्त्यमित्रमर्कैः। बृहस्पते पर्येवा पित्रे। आ नो दिवः पार्वीरवी। इमा जुह्वाना यस्ते
स्तनः। सरस्वत्यभि नो नेषि। इयं शुष्मेभिर्बिसखा इवारुजत्। सानुं गिरीणां तविषेभिर्रूमिभिः।
पारावदग्नीमवसे सुवृक्तिभिः। सरस्वतीमा विवासेम धीतिभिः॥१४॥

देवयानैर्देवाः सुपूतं यजत्र हस्तमस्ति तमाङ्गस्यूर्मिभिर्द्वे च॥८॥ [२]

सोमो धेनुः सोमो अर्वन्तमाशुम्। सोमो वीरं कर्मण्यं ददातु। सादन्यं विदध्यः सुभेयम्।
पितुः श्रवणं यो ददाशदस्मै। अषाढं युष्म त्वः सोमं क्रतुभिः। या ते धामानि हविषा यजन्ति।
त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वाः। त्वमपो अंजनयस्त्वङ्गाः। त्वमातंतन्थोर्वन्तरिक्षम्। त्वं ज्योतिषा
वि तमो ववर्य॥१५॥

या ते धामानि दिवि या पृथिव्याम्। या पर्वतेष्वोषधीष्वप्सु। तेभिर्नो विश्वैः सुमना अहेडन्।
राजन्थ्सोमं प्रति हव्या गृभाया। विष्णोर्नुक्तं तदस्य प्रियम्। प्र तद्विष्णुः। पुरो मात्रया तनुवां
वृधान। न ते महित्वमन्वञ्जुवन्ति। उभे ते विद्म रजसी पृथिव्या विष्णो देव त्वम्। परमस्य
विथ्से॥१६॥

विचक्रमे त्रिदेवः। आ ते महो यो जात एव। अभि गोत्राणि। आभिः स्पृधो मिथतीररिषण्यन्।
अमित्रस्य व्यथया मन्युमिन्द्र। आभिर्विश्वा अभियुजो विपूचीः। आर्याय विशोवतारीदासीः।
अयः शृण्वे अध जयन्नुत घ्नन्। अयमुत प्र कृणुते युधा गाः। यदा सत्यं कृणुते मन्युमिन्द्रः॥१७॥

विश्वं दृढं भयत एजदस्मात्। अनु स्वधामक्षरत्रापो अस्या। अवर्धत मध्य आ नाव्यानाम्।
सध्रीचीनेन मनसा तमिन्द्र ओजिष्ठेन। हर्मनाहन्नभिद्यून। मरुत्वंतं वृषभं वावृधानम्। अकवारिं
दिव्यः शासमिन्द्रम्। विश्वासाहमवसे नूतनाया। उग्रः संहोदामिह तः हुवेम। जनिष्ठा उग्रः
सहसे तुराय॥१८॥

मन्द्र ओजिष्ठो बहुलाभिमानः। अवर्धन्निन्द्रं मरुतश्चिदत्र। माता यद्वीरं दधनद्धनिष्ठा।
क्वस्यावो मरुतः स्वधाऽऽसीत्। यन्मामेकः समधत्ताहिहत्यै। अहः ह्युग्रस्तविषस्तुविष्मान्।
विश्वस्य शत्रोरनमं वधुस्त्रैः। वृत्रस्य त्वा श्वसथा दीपमाणाः। विश्वे देवा अंजहुर्ये सखायः।
मरुद्भिरिन्द्र सख्यं ते अस्तु॥१९॥

अथेमा विश्वाः पृतना जयासि। वर्धो वृत्रं मरुत इन्द्रियेण। स्वेन भामेन तविषो बभूवान्।
अहमेता मनवे विश्वश्चन्द्राः। सुगा अपश्चकर वज्रबाहुः। स यो वृषा वृष्णिषेभिः समोकाः।
महो दिवः पृथिव्याश्च सम्राट्। सतीनसत्वा हव्यो भरेषु। मरुत्वा नो भवत्विन्द्र ऊती। इन्द्रो
वृत्रमंतरद्वृत्रतूर्यै॥२०॥

अनाधृष्यो मघवा शूर इन्द्रः। अन्वेनं विशो अमदन्त पूर्वीः। अयः राजा जगंतश्चरषणीनाम्।
स एव वीरः स उ वीर्यावान्। स एकराजो जगंतः परस्पाः। यदा वृत्रमतरच्छूर इन्द्रः।
अर्थाभवदमिताभिकृतनाम्। इन्द्रो यज्ञं वर्धयन्विश्ववेदाः। पुरोडाशस्य जुषताः हविर्नः। वृत्रं
तीर्त्वा दानवं वज्रबाहुः॥२१॥

दिशोऽहः हृद् हृता दृहणेन। इमं यज्ञं वर्धयन्विश्ववेदाः। पुरोडाशं प्रति गृण्णात्विन्द्रः।
यदा वृत्रमतरच्छूर इन्द्रः। अथैकराजो अभवज्जनानाम्। इन्द्रो देवाञ्छम्बरहत्य आवत्। इन्द्रो

देवानां भवत्पुरोगाः। इन्द्रो यज्ञे हविषां वावृधानः। वृत्रतूनां अभयं शर्म यस्य सत्। यः सप्त सिन्धुं रदधात्पृथिव्याम्। यः सप्त लोकानकृणोद्विशंश्च। इन्द्रो हविष्मान्त्सगणो मरुद्भिः। वृत्रतूनां यज्ञमिहोपं यासत्॥२२॥

ववर्थ विष्म् इन्द्रस्तुरायास्तु वृत्रतूये वज्रबाहुः पृथिव्याञ्चोणिं च॥८॥ [३]

इन्द्रस्तरस्वानभिमातिहोमः। हिरण्यवाशीरिषिः सुवर्षाः। तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्या। अपि भद्रे सौमनसे स्याम। हिरण्यवर्णो अभयं कृणोतु। अभिमातिहेन्द्रः पृतनासु जिष्णुः। स नः शर्म त्रिवरूथं वि यस्य सत्। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः। इन्द्रं स्तुहि वज्रिणं स्तोमपृष्ठम्। पुरोडाशस्य जुषतां हविर्नः॥२३॥

हत्वाऽभिमातीः पृतनाः सहस्वान्। अथाभयं कृणुहि विश्वतो नः। स्तुहि शूरं वज्रिणमप्रतीतम्। अभिमातिहं पुरुहूतमिन्द्रम्। य एक इच्छतपतिर्जनेषु। तस्मा इन्द्राय हविरा जुहोत। इन्द्रो देवानां अधिपाः पुरोहितः। दिशां पतिरभवद्वज्रिनीवान्। अभिमातिहा तविषस्तुविष्मान्। अस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिन्दातु॥२४॥

य इमे द्यावापृथिवी महित्वा। बलेनादहदभिमातिहेन्द्रः। स नो हविः प्रति गृभ्णातु रातये। देवानां देवो निधिपा नो अद्यात्। अनवस्ते रथं वृष्णे यत्ते। इन्द्रस्य नु वीर्याण्यहन्नहिम्। इन्द्रो यातोऽवसितस्य राजा। शर्मस्य च शृङ्गिणो वज्रबाहुः। सेदु राजा क्षेति चरषणीनाम्। अरात्र नेमिः परि ता बभूव॥२५॥

अभि सिन्धो अजिगादस्य शत्रून्। वितिग्मेन वृषभेणा पुरोभेत्। सं वज्रेणासृजद्वृत्रमिन्द्रः। प्र स्वां मतिमतिरच्छाशदानः। विष्णुं देवं वरुणमृतये भगम्। मेदसा देवा वपया यजध्वम्। ता नो यज्ञमागतं विश्वधेना। प्रजावदस्मे द्रविणेह धत्तम्। मेदसा देवा वपया यजध्वम्। विष्णुं च देवं वरुणं च रातिम्॥२६॥

ता नो अमीवा अप बाधमानौ। इमं यज्ञं जुषमाणावुपेतम्। विष्णुवरुणा युवमध्वराय नः। विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्। दीर्घप्रयञ्चू हविषां वृधाना। ज्योतिषाऽरातीदहतन्तमांसि। ययोरोजसा स्कमिता रजांसि। वीर्यभिर्वीरतमा शविष्ठा। याऽपत्ये ते अप्रतीत्ता सहोभिः। विष्णू अगन्वरुणा पूर्वहूतौ॥२७॥

विष्णुवरुणावभिशस्तिपावाम्। देवा यजन्त हविषां घृतेन। अपामीवा सेधत रक्षसंश्च। अथाधत्तं यजमानाय शं योः। अहोमुचा वृषभा सुप्रतूर्ती। देवानां देवतमा शचिष्ठा। विष्णुवरुणा प्रतिहर्यतन्नः। इदं नरा प्रयंतमृतये हविः। मही नु द्यावापृथिवी इह ज्येष्ठे। रुचा भवतां शुचयद्विरुक्तेः॥२८॥

यथ्सीं वरिष्ठे बृहती विमिन्वन्। नृवज्योक्षा पप्रथानेभिरेवैः। प्रपूर्वजे पितरा नव्यसीभिः।

गीर्भिः कृणुध्व॑ सदाने ऋतस्य॑। आ नो॑ द्यावापृथिवी॑ दैव्येन। जनैन॑ यातं महिं वा॑ वरूथम्। स इत्स्वपा॑ भुवनेष्वासा। य इमे द्यावापृथिवी॑ जजान। उर्वी॑ गभीरे रजसी सुमेकै॑। अव॑शे धीरः शच्या॑ समैरत्॥२९॥

भूरि॑ द्वे अचरन्ती॑ चरन्तम्। पद्वन्तं॑ गर्भमपदीदधाते। नित्यं॑ न सूनुं पित्रोरुपस्थे॑। तं पिपृत॑ रोदसी सत्यवाचम्। इदं द्यावापृथिवी॑ सत्यमस्तु। पितृमार्तर्यदिहोप॑ ब्रुवे वाम्। भूतं देवानामवमे अवोभिः। विद्यामेषं वृजनं॑ जीरदानुम्। उर्वी॑ पृथ्वी बहुले दूरे अन्ते। उप॑ ब्रुवे नमसा युजे अस्मिन्। दधाते॑ ये सुभगे सुप्रतूर्ति॑। द्यावा॑ रक्षतं पृथिवी नो अभ्वात्। या जाता ओषधयोऽति विश्वाः॑ परिष्ठाः। या ओषधयः॑ सोमराज्ञीरश्वावती॑ सौमवतीम्। ओषधीरिति॑ मातरोऽन्या वो अन्यामवतु॥३०॥

हविर्ना॑ दाद्मभूव॑ राति॑ पूर्वहृतावर्कैरैरदस्मिन्यञ्चं च॥८॥

[४]

शुचिं॑ नु स्तोम॑श्च शञ्चद्वन्तम्। उभा॑ वामिन्द्राग्नी॑ प्र चरुषणिभ्यः। आ वृत्रहणा॑ गीर्भिर्विप्रः। ब्रह्मणस्पते॑ त्वमस्य युन्ता। सूक्तस्य॑ बोधि॑ तनयं च जिन्वा। विश्वं॑ तद्ब्रह्म॑ यदवन्ति॑ देवाः। बृहद्वदेम॑ विदथे सुवीराः॑। स ई॑ सत्येभिः सखिभिः शुचिर्द्विः। गोधायसं॑ विधनसैरतदत्। ब्रह्मणस्पतिर्वृषभिर्वराहैः॥३१॥

धर्मस्वेदेभिर्द्विविणं॑ व्यानद। ब्रह्मणस्पतेरभवद्यथावशम्। सत्यो म॒न्युर्महि॑ कर्मा करिष्यतः। यो गा उ॒दाज॒त्स दि॒वे वि चा॑भजत्। म॒हीव॑ रीतिः शवसा सरत्पृथक्। इन्धानो अ॒ग्निं व॑नवद्वनुष्यतः। कृतब्रह्मा॑ शूशुवद्रातहव्य इत्। जातेन॑ जातमत्ति॒सृत्प्र सु॑सते। यं यं युजं॑ कृणुते ब्रह्मणस्पतिः। ब्रह्मणस्पते॑ सुयमस्य विश्वहो॥३२॥

रा॒यः स्याम॑ र॒थ्यो वि॒वंस्वतः॑। वीरेषु॑ वीरा॑ उपपृङ्क्षि नस्त्वम्। यदीशानो॑ ब्रह्मणा॑ वेपि मे हवम्। स इज्जनेन॑ स विशा स जन्मना। स पुत्रैर्वाजं॑ भरते धना॒ नृभिः॑। देवानां॑ यः पितरं॒मा वि॒वांसति॑। श्रद्धाम॑ना हविषा ब्रह्मणस्पतिम्। यास्ते॑ पूषत्रावो अन्तः। शुक्रं॑ ते अ॒न्यत्पू॒षेमा आशाः॑। प्रप॑थे प॒थाम॑जनिष्ट पूषा॥३३॥

प्रप॑थे दिवः प्रप॑थे पृथिव्याः। उभे॑ अभि प्रियतमे सधस्थे। आ च॑ परां च चरति प्रजानन्। पूषा सुबन्धुर्दिव॑ आ पृथिव्याः। इडस्पतिर्मघवा॑ दस्मवर्चाः। तं देवासो॑ अददुः सूर्यायै॑। कामेन॑ कृतं तवसु॑ स्वश्चम्। अजाऽश्वः॑ पशुपा वाजबस्त्यः। धियं॑ जिन्वो विश्वे भुवने॑ अर्पितः। अष्टा॑ पूषा शिथिरामुद्वरीवृजत्॥३४॥

सञ्चक्षा॑णो भुवना देव ईयते। शुचीं॑ वो हव्या मरुतः शुचीनाम्। शुचि॑ हिनोम्यध्वर॑ शुचिभ्यः। ऋतेन॑ सत्यमृतसापं आयन्। शुचिजन्मानः॑ शुचयः पावकाः। प्र चित्रम॑र्कं गृणते तुरायं। मारुताय॑ स्वतवसे भरध्वम्। ये सहा॑सि सहसा सहन्ते। रेजते॑ अग्रे पृथिवी मुखेभ्यः। अ॒सेष्वा॑ मरुतः खादयो॑ वः॥३५॥

वक्षः सुरुक्मा उपं शिश्रियाणाः। वि विद्युतो न वृष्टिर्भौ रूचानाः। अनुं स्वधामायुर्धैर्यच्छमानाः।
या वः शर्म शशमानाय सन्ति। त्रिधातूनि दाशुषे यच्छताधि। अस्मभ्यं तानि मरुतो वियन्त।
रयिं नो धत्त वृषणः सुवीरम्। इमे तुरं मरुतो रामयन्ति। इमे सहः सहस्र आ नमन्ति। इमे
शः संवनुष्यतो नि पान्ति॥३६॥

गुरुद्वेषो अरुरूपे दधन्ति। अरा इवेदचरमा अहेवा। प्रप्रं जायन्ते अकवा महोभिः। पृश्वैः
पुत्रा उपमासो रभिष्ठाः। स्वयां मत्या मरुतः सं मिमिक्षुः। अनुं ते दायि म्ह इन्द्रियाय। सूत्रा
ते विश्वमनु वृत्रहत्यौ। अनुं क्षत्रमनु सहो यजत्र। इन्द्रं देवेभिरनु ते नृषह्यौ। य इन्द्र शुष्मो
मघवन्ते अस्ति॥३७॥

शिक्षा सखिभ्यः पुरुहूत नृभ्यः। त्वं हि दृढा मघवन्विचेताः। अपावृधि परिवृति न
राधः। इन्द्रो राजा जगत्श्रवणीनाम्। अधिकमि विषुरूपं यदस्ति। ततो ददातु दाशुषे वसूनि।
चोदद्राध उपस्तुतश्चिदवाक्। तमुष्टुहि यो अभिभूत्योजाः। वन्त्रवातः पुरुहूत इन्द्रः। अपाढमुग्रं
सहमानमाभिः॥३८॥

गीर्भिवर्ध वृषभं चरषणीनाम्। स्थूरस्य रायो बृहतो य ईशौ। तमुं श्वाम विदथेष्विन्द्रम्।
यो वायुना जयति गोमंतीषु। प्र धृष्णुया नयति वस्यो अच्छ। आ ते शुष्मो वृषभ एतु पश्चात्।
ओत्तरादधरागा पुरस्तात्। आ विश्वतो अभिसमैत्वर्वाङ्। इन्द्रं द्युम्नं सुवर्वद्धेह्यस्मे॥३९॥

वराहोर्विश्वहोऽजनिष्ठ पूषाद्वरीवृजत्खादर्यो वः पान्यस्त्यभिर्नवं च॥९॥ [५]

आ देवो यातु सविता सुरत्नः। अन्तरिक्षप्रा वहमानो अश्वैः। हस्ते दधानो नयां पुरुषिण।
निवेशय च प्रसुवं च भूमं। अभीवृतं कृशनेर्विश्वरूपम्। हिरण्यशम्यं यजतो बृहन्तम्। आस्थाद्रथः
सविता चित्रभानुः। कृष्णा रजांसि तविषीं दधानः। सधा नो देवः सविता सवायं। आ
साविषद्वसुपतिर्वसूनि॥४०॥

विश्रयमाणो अमतिमुरूचीम्। मूर्तभोजनमधरासतेन। विजनाञ्छ्यावाः शितिपादो अख्यन्।
रथः हिरण्यप्रउगं वहन्तः। शश्वदिशः सवितुर्देव्यस्य। उपस्थे विश्वा भुवनानि तस्थुः। वि
सुपर्णो अन्तरिक्षाप्यख्यत्। गभीरवेपा असुरः सुनीथः। कैदानीः सूर्यः कश्चिकेत। कृतमान्द्याः
रश्मिरस्या तंतान॥४१॥

भगं धियं वाजयन्तः पुरंधिम्। नराशंसो ग्रास्पतिर्नो अव्यात्। आ ये वामस्यं सङ्गथे
रयीणाम्। प्रिया देवस्यं सवितुः स्याम। आ नो विश्वे अस्क्रागमन्तु देवाः। मित्रो अर्यमा वरुणः
सजोषाः। भुवन् यथा नो विश्वे वृधासः। करन्धसुपाहां विथुरं न शवं। शं नो देवा विश्वदेवा
भवन्तु। शः सरस्वती सह धीभिरस्तु॥४२॥

शमभिषाचः शमुं रातिषाचः। शं नो दिव्याः पार्थिवाः शं नो अप्याः। ये सवितुः सत्यसंवस्य
विश्वे। मित्रस्यं व्रते वरुणस्य देवाः। ते सौभगं वीरवद्गोमदप्रः। दधातन् द्रविणं चित्रमस्मे। अग्ने
याहि दृत्यं वारिषेण्यः। देवाः अच्छा ब्रह्मकृता गणेन। सरस्वतीं मरुतो अश्विनाऽपः। यक्षि

देवान्त्रलधेयां विभान्॥४३॥

द्यौः पितुः पृथिवि मातरधृक्। अग्ने भ्रातर्वसवो मृडतां नः। विश्वं आदित्या अदिते सृजोषाः। अस्मभ्यं शर्म बहुलं वि यन्त। विश्वं देवाः शृणुतेमं हवं मे। ये अन्तरिक्षे य उप द्यवि ष्ठा। ये अग्निजिह्वा उत वा यजत्राः। आसद्यास्मिन्बर्हिषि मादयध्वम्। आ वा मित्रावरुणा हव्यजृष्टिम्। नमसा देवाववसाऽऽववृत्याम्॥४४॥

अस्माकं ब्रह्म पृतनासु सद्या अस्माकम्। वृष्टिर्दिव्या सुपाः। युवं वस्त्राणि पीवसा वसाथे। युवोरच्छिद्रा मन्तवो ह सर्गाः। अवातिरत्तमनृतानि विश्वा। ऋतेन मित्रावरुणा सचेथे। तथ्सु वा मित्रावरुणा महित्वम्। ईर्मा तस्थुषीरहभिर्दुहे। विश्वाः पिन्वथ स्वसरस्य धेनाः। अनु वामेकः पविरा ववर्ति॥४५॥

यद्वहं हिष्ठनाति विदे सुदानू। अच्छिद्रं शर्म भुवनस्य गोपा। ततो नो मित्रावरुणाववीष्टम्। सिषांसन्तो जीगिवांसः स्याम। आ नो मित्रावरुणा हव्यदातिम्। घृतैर्गव्यूतिमुक्षतमिडाभिः। प्रति वामत्र वरमा जनाय। पृणीतमुद्रो दिव्यस्य चारोः। प्र बाहवांसि सृतं जीवसे नः। आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन॥४६॥

आ नो जने श्रवयतं युवाना। श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा। इमा रुद्राय स्थिरधन्वने गिरः। क्षिप्रेषवे देवाय स्वधाम्ने। अषाढाय सहमानाय मीदुषे। तिग्मायुधाय भरता शृणोतन। त्वादंतेभी रुद्र शन्तमेभिः। शतं हिमां अशीय भेषजेभिः। व्यस्मद्वेषो वितरं व्यहं। व्यर्मीवांश्चातयस्वा विपूचीः॥४७॥

अर्हन्बिभर्षि मा नस्तोके। आ ते पितर्मरुतां सुभ्रमेतु। मा नः सूर्यस्य सन्दृशो युयोथाः। अभि नो वीरो अर्वाति क्षमेत। प्र जायेमहि रुद्र प्रजाभिः। एवा बभ्रो वृषभ चेकितान। यथा देव न हृणीषे न हंसि। हावन्श्रूनां रुद्रेह बोधि। बृहद्वदेम विदथे सुवीराः। परि णो रुद्रस्य हेतिः स्तुहि श्रुतम्। मीदुष्टमारहन्बिभर्षि। त्वमग्ने रुद्र आ वो राजानम्॥४८॥

वसुनि ततानास्तु विश्वान् ववृत्यां ववर्ति घृतेन विपूचीः श्रुतन्दे च॥९॥

[६]

सूर्यो देवीमुषसं रोचमानामर्यः। न योषामभ्येति पश्चात्। यत्र नरो देवयन्तो युगानि। वितन्वते प्रति भद्राय भद्रम्। भद्रा अश्वा हरितः सूर्यस्य। चित्रा एदंवा अनुमाद्यांसः। नमस्यन्तो दिव आ पृष्ठमस्थुः। परि द्यावापृथिवी यन्ति सद्यः। तथ्सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वम्। मध्या कर्तोर्विततं सञ्जभार॥४९॥

यदेदयुक्त हरितः सधस्थात्। आद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै। तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे। सूर्यो रूपं कृणुते द्यौरुपस्थे। अनन्तमन्यद्रशदस्य पाजः। कृष्णमन्यद्धरितः सं भरन्ति। अद्या देवा उदिता सूर्यस्य। निरहंसः पिपृतान्निर्वद्यात्। तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्ताम्। अदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः॥५०॥

दिवो रुक्म उरुचक्षा उदैति। दूरे अर्थस्तरणिभ्राजमानः। नूनं जनाः सूर्येण प्रसूताः। आयन्नर्थानि कृणवन्नपांसि। शं नो भव चक्षसा शं नो अह्ना। शं भानुना शं हिमा शं घृणेन। यथा शमस्मै शमसंदुरोगे। तथ्मूर्यं द्रविणं धेहि चित्रम्। चित्रं देवानामुदङ्गादनीकम्। चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः॥५१॥

आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम्। सूर्य आत्मा जगत्तस्तस्थुषंश्च। त्वष्टा दधत्तन्नस्तुरीपम्। त्वष्टा वीरं पिशङ्गरूपः। दशेमन्त्वष्टुर्जनयन्त गर्भम्। अतन्द्रासो युवतयो बिभर्तम्। तिग्मानौकः स्वयंशसं जनेषु। विरोचमानं परिषीन्नयन्ति। आविष्ट्यो वर्धते चारुरासु। जिह्मानामूर्ध्वस्वयंशा उपस्थैः॥५२॥

उभे त्वष्टुर्बिभ्यतुर्जायमानात्। प्रतीचीं सिंहं प्रतिजोषयेते। मित्रो जनान्प्र स मित्र। अयं मित्रो नमस्यः सुशेवः। राजा सुक्षत्रो अजनिष्ट वेधाः। तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्य। अपि भुद्रे सौमनसे स्याम। अनमीवास इडया मदन्तः। मितज्मवो वरिमन्ना पृथिव्याः। आदित्यस्य व्रतमुपक्षयन्तः॥५३॥

वयं मित्रस्य सुमतौ स्याम। मित्रं न ईं शिम्या गोषु गव्यवत्। स्वाधियो विदधे अप्स्वजीजनन्। अरैजयतां रोदसी पाजसा गिरा। प्रति प्रियं यजतं जनुषामवः। महां आदित्यो नमसोपसद्यः। यातुयज्ञेनो गृणते सुशेवः। तस्मा एतत्पन्यतमाय जुष्टम्। अग्नौ मित्राय हविरा जुहोत। आ वां रथो रोदसी बद्धधानः॥५४॥

हिरण्ययो वृषभिर्यात्वश्वैः। घृतवर्तनिः पविर्भीरुचानः। इषां वोढा नृपतिर्वाजिनीवान्। स पंप्रधानो अभि पञ्च भूमं। त्रिवन्धुरो मनसाऽऽयातु युक्तः। विशो येन गच्छथो देवयन्तौ। कुत्रा चिद्दाममश्विना दधाना। स्वश्वा यशसाऽऽयातमर्वाका दस्त्रा निधिं मधुमन्तं पिबाथः। वि वां रथो वृध्वा यादमानः॥५५॥

अन्ताँद्विवो बांधते वर्तनिभ्याम्। युवोः श्रियं परि योषांवृणीत। सूरौ दुहिता परितक्त्रियायाम्। यदैवयन्तमवथः शचीभिः। परिघ्नं सवां मनावां वयोगाम्। यो हस्यवां रथिरावस्त उस्त्राः। रथो युजानः परियाति वर्तिः। तेन नः शं योरुषसो व्युष्टौ। न्यश्विना वहतं यज्ञे अस्मिन्। युवं भुज्युमवविद्धं समुद्रे॥५६॥

उदहथुरणसो अस्त्रिधानैः। पतत्रिभिरश्रमैरव्यथिभिः। दं सनाभिरश्विना पारयन्ता। अग्नीषोमा यो अद्य वांम्। इदं वचः सपर्यति। तस्मै धत्तं सुवीर्यम्। गवां पोषुः स्वश्वेयम्। यो अग्नीषोमां हविषां सपर्यात्। देवद्रीचा मनसा यो घृतेन। तस्य व्रतं रक्षतं पातमंहसः॥५७॥

विशे जनाय महि शर्म यच्छतम्। अग्नीषोमा य आहुतिम्। यो वां दाशाद्धविष्कृतिम्। स प्रजयां सुवीर्यम्। विश्वमायुर्व्यश्नवत्। अग्नीषोमा चेति तद्वीर्यं वाम्। यदमुष्णीतमवसं पणिङ्गोः।

अवातिरतं प्रथयस्य शेषः। अविन्दतं ज्योतिरेकं बहुभ्यः। अग्नीषोमाविमं सु मेऽग्नीषोमा हविषः प्रस्थितस्य॥५८॥

जुभारं द्यौरग्रेरुपस्थं उपस्थन्तो बद्धधानो वृथा यादमानः समुद्रेऽहंसः प्रस्थितस्य॥१०॥ [७]

अहमस्मि प्रथमजा ऋतस्य। पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य नाभिः। यो मा ददाति स इदेव माऽऽवाः। अहमन्नमन्नमदन्तमग्निं। पूर्वमग्रेरपि दहत्यन्नम्। यत्तौ हांसाते अहमुत्तरेषु। व्यातमस्य पशवः सुजम्भम्। पश्यन्ति धीराः प्रचरन्ति पाकाः। जहाम्यन्यन्न जहाम्यन्यम्। अहमन्नं वशमिच्छामि॥५९॥

समानमर्थं पर्येमि भुञ्जत। को मामन्नं मनुष्यो दयेत। परांके अन्नं निहितं लोक एतत्। विश्वेदेवेः पितृभिर्गुप्तमन्नम्। यद्यद्यते लुप्यते यत्परोप्यते। शततमी सा तनूर्मे बभूवा। महान्तौ चरू संकटुग्धेन पप्रौ। दिवं च पृथिवीं पृथिवीं च साकम्। तथ्सम्पिबन्तो न मिनन्ति वेधसः। नैतद्भूयो भवति नो कर्नीयः॥६०॥

अन्नं प्राणमन्नमपानमाहुः। अन्नं मृत्युं तमु जीवातुमाहुः। अन्नं ब्रह्माणो जरसं वदन्ति। अन्नमाहुः प्रजननं प्रजानाम्। मोघमन्नं विन्दते अप्रचेताः। सत्यं ब्रवीमि वध इत्थं तस्य। नार्यमणं पुष्यति नो सखायम्। केवलाघो भवति केवलादी। अहं मेघः स्तनयन्वर्षन्नस्मि। मामदन्त्यहमव्यन्यान्॥६१॥

अहं सदमृतो भवामि। मदादित्या अधि सर्वं तपन्ति। देवीं वाचमजनयन्तु यद्वाग्वदन्ती। अनन्तामन्तादधि निर्मितां महीम्। यस्यां देवा अदधुर्भोजनानि। एकाक्षरं द्विपदां पदं च। वाचं देवा उप जीवन्ति विश्वे। वाचं देवा उप जीवन्ति विश्वे। वाचं गन्धर्वाः पशवो मनुष्याः। वाचीमा विश्वा भुवनान्यर्पिता॥६२॥

सा नो हवं जुषतामिन्द्रपत्नी। वागक्षरं प्रथमजा ऋतस्य। वेदानां माताऽमृतस्य नाभिः। सा नो जुषाणोप यज्ञमागात्। अवन्ती देवी सुहवां मे अस्तु। यामृषयो मन्त्रकृतो मनीषिणः। अन्वैच्छं देवास्तपसा श्रमेण। तादेवीं वाचं हविषां यजामहे। सा नो दधातु सुकृतस्य लोके। चत्वारि वाक्परिमिता पदानि॥६३॥

तानि विदुर्ब्राह्मणा ये मनीषिणः। गुहा त्रीणि निहिता नेङ्गयन्ति। तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति। श्रद्धयाऽग्निः समिध्यते। श्रद्धयां विन्दते हविः। श्रद्धां भगस्य मूर्धनि। वचसा वेदयामसि। प्रियं श्रद्धे ददतः। प्रियं श्रद्धे दिदासतः। प्रियं भोजेषु यज्वंसु॥६४॥

इदं मे उदितं कृधि। यथा देवा असुरेषु। श्रद्धामग्रेषु चक्रिरे। एवं भोजेषु यज्वंसु। अस्माकमुदितं कृधि। श्रद्धां देवा यजमानाः। वायुगोपा उपासते। श्रद्धां हृदय्ययाऽऽकूत्या। श्रद्धया हूयते हविः। श्रद्धां प्रातरहवामहे॥६५॥

श्रद्धां मध्यन्दिनं परि। श्रद्धां सूर्यस्य निमृचि। श्रद्धे श्रद्धांपयेह मा। श्रद्धा देवानधि वस्ते। श्रद्धा विश्वमिदं जगत्। श्रद्धां कामस्य मातरम्। हविषां वर्धयामसि। ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्तात्। वि सीमतः सुरुचौ वेन आवः। स बुध्निया उप मा अस्य विष्टा॥६६॥

सुतश्च योनिमसंतश्च विवः। पिता विराजामृषभो रयीणाम्। अन्तरिक्षं विश्वरूप आविवेश। तमर्कैरभ्यर्चन्ति वत्सम्। ब्रह्म सन्तं ब्रह्मणा वर्धयन्तः। ब्रह्म देवानंजनयत्। ब्रह्म विश्वमिदं जगत्। ब्रह्मणः क्षत्रं निर्मितम्। ब्रह्म ब्राह्मण आत्मना। अन्तरस्मिन्निमे लोकाः॥६७॥

अन्तर्विश्वमिदं जगत्। ब्रह्मैव भूतानां ज्येष्ठम्। तेन कौऽरहति स्पर्धितुम्। ब्रह्मदेवास्यस्त्रिंशत्। ब्रह्मन्निन्द्रप्रजापती। ब्रह्मन् ह विश्वा भूतानि। नावीवान्तः समाहिता। चतस्र आशाः प्रचरन्त्वग्नयः। इमं नो यज्ञं नयतु प्रजानन्। घृतं पिबन्त्रजरं सुवीरम्॥६८॥

ब्रह्म समिद्धंवत्याहुतीनाम्। आ गावो अगमन्नुत भद्रमक्रन्। सीदन्तु गोष्ठे रणयन्त्वस्मे। प्रजावतीः पुरुरूपा इह स्युः। इन्द्राय पूर्वीरुषसो दुहानाः। इन्द्रो यज्वने पृणते च शिक्षति। उपेदंदाति न स्वं मुपायति। भूयोभूयो रयिमिदस्य वर्धयन्। अभिन्ने खिले नि दधाति देवयुम्। न ता नशन्ति न ता अर्वा॥६९॥

गावो भगो गाव इन्द्रो मे अच्छात्। गावः सोमस्य प्रथमस्य भक्षः। इमा या गावः सर्जनास इन्द्रः। इच्छामीद्धदा मनसा चिदिन्द्रम्। यूयं गावो मेदयथा कृशं चित्। अश्लीलं चित्कृणुथा सुप्रतीकम्। भद्रं गृहं कृणुथ भद्रवाचः। बृहद्वो वयं उच्यते सभासु। प्रजावतीः सूर्यवसं रश्मिन्तीः। शुद्धा अपः सुप्रपाणे पिबन्तीः। मा वः स्तेन ईशत् माऽघशंसः। परि वो हेती रुद्रस्य वृज्यात्। उपेदमुपपर्वनम्। आसु गोषूपपृच्यताम्। उपर्षभस्य रेतसि। उपेन्द्र तव वीर्यं॥७०॥

चुरामि कनीयोऽन्यानर्पिता पदानि यज्वंसु हवामहे विष्टा लोकाः सुवीरमर्वा पिबन्तीः षट्॥१२॥ [८]

ता सूर्याचन्द्रमसां विश्वभृत्तमा महत्। तेजो वसुमद्राजतो दिवि। सामात्माना चरतः सामचारिणा। ययोर्व्रतं न ममे जातु देवयोः। उभावन्तौ परि यातु अम्या। दिवो न रश्मीऽस्तनुतो व्यर्णवे। उभा भुवन्ती भुवना कविक्रतू। सूर्या न चन्द्रा चरतो हुतामती। पती द्युमाद्विश्विदां उभा दिवः। सूर्या उभा चन्द्रमसा विचक्षणा॥७१॥

विश्ववारा वरिवोभा वरेण्या। ता नोऽवतं मतिमन्ता महिब्रता। विश्ववपरी प्रतरणा तरन्ता। सुविदिदां दृश्ये भूरिरश्मी। सूर्या हि चन्द्रा वसु त्वेषदंरशता। मनस्विनोभानुचरतोनु सन्दिबम्। अस्य श्रवो नृद्यः सप्त बिभ्रति। द्यावा क्षामा पृथिवी दंरशतं वपुः। अस्मे सूर्याचन्द्रमसांऽभिचक्षे। श्रद्धेकमिन्द्र चरतो विचर्तुर्म॥७२॥

पूर्वापरं चरतो माययैतौ। शिशू क्रीडन्तौ परि यातो अध्वरम्। विश्वान्यन्यो भुवनाऽभि चष्टे। ऋतूनन्यो विदधंजायते पुनः। हिरण्यवर्णाः शुचयः पावका यासां राजा। यासां देवाः शिवेन

मा चक्षुषा पश्यत। आपो भद्रा आदित्यंश्यामि। नासंदासीन्नो सदासीत्तदानीम्। नासीद्रजो नो व्योमा परो यत्। किमावरीवः कुह कस्य शर्मन्॥७३॥

अम्भः किमासीद्ग्रहं गभीरम्। न मृत्युर्मृतं तर्हि ना रात्रिंया अहं आसीत्प्रकेतः। आनीदवात्स्वधया तदेकम्। तस्माद्धान्यं न परः किं च नाऽऽस। तम आसीत्तमसा गूढमग्रे प्रकेतम्। सलिलं सर्वमा इदम्। तुच्छेनाव्यपिहितं यदासीत्। तमस्तन्महिना जायतैकम्। कामस्तदग्रे समवर्तताधि॥७४॥

मनसो रेतः प्रथमं यदासीत्। सतो बन्धुमसति निरविन्दन्। हृदि प्रतीप्या कवयो मनीषा। तिरश्चीनो विततो रश्मिरैषाम्। अधः स्विदासी(३)दुपरि स्विदासी(३)त्। रेतोधा आसन्महिमानं आसन्। स्वधा अस्तात्प्रयतिः प्रस्तात्। को अद्धा वैद क इह प्र वोचत्। कुत आजाता कुत इयं विसृष्टिः। अर्वाग्देवा अस्य विसर्जनाय॥७५॥

अथा को वैद यत आबभूव। इयं विसृष्टिर्यत आबभूव। यदि वा दधे यदि वा ना यो अस्याध्यक्षः परमे व्योमन्। सो अङ्ग वैद यदि वा न वेद। किंस्विद्वनङ्क उ स वृक्ष आसीत्। यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः। मनीषिणो मनसा पृच्छतेदुतत्। यदध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन्। ब्रह्म वनं ब्रह्म स वृक्ष आसीत्॥७६॥

यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः। मनीषिणो मनसा विब्रवीमि वः। ब्रह्माध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन्। प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रं हवामहे। प्रातर्मित्रावरुणा प्रातरश्विना। प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिम्। प्रातः सोममुत रुद्रं हुवेम। प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवेम। वयं पुत्रमदितेयो विधर्ता। आग्नेश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चित्॥७७॥

राजा चिद्यं भगं भक्षित्याह। भग प्रणेतर्भग सत्यराधः। भगेमां धियमुदव ददन्नः। भग प्र णो जनय गोभिरश्वैः। भग प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम। उतेदानीं भगवन्तः स्याम। उत प्रपित्व उत मध्ये अह्नाम्। उतोदिता मघवन्सूर्यस्य। वयं देवानां सुमतौ स्याम। भग एव भगवां अस्तु देवाः॥७८॥

तेन वयं भगवन्तः स्याम। तं त्वां भग सर्वं इज्जोहवीमि। स नो भग पुर एता भवेह। समध्वरायोपसो नमन्त। दधिकावैव शुचये पदाय। अर्वाचीनं वंसुविदं भग नः। रथमिवाश्वा वाजिन आवहन्तु। अश्वावतीर्गोमतीर्न उपासः। वीरवतीः सदमुच्छन्तु भद्राः। घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीनाः। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥७९॥

विचक्षणा विचर्तुरं शर्मन्त्रधि विसर्जनाय ब्रह्म वनं ब्रह्म स वृक्ष आसीत्तुरश्चिदेवाः प्रपीना एकं च॥९॥ [९]

पीवौन्नान्ते शुक्रासः सोमो धेनुमिन्द्रस्तरस्वाञ्छविमा देवो यातु सूर्यो देवीमहमस्मि ता सूर्याचन्द्रमसा नवं॥९॥
पीवौन्नामग्रे त्वं पारयानापृथ्यः शुचिं नु विश्रयमाणो दिवो रुक्मोऽन्नं प्राणमन्नता सूर्याचन्द्रमसा नवंसतति॥७९॥
पीवौत्रां यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—५४७

आदितः दशिन्यः—१०४३

॥ अष्टकम् ३ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

अ॒ग्निर्नः॑ पा॒तु कृ॒त्तिकाः॑। नक्ष॑त्रं दे॒वमिन्द्रि॒यम्। इ॒दमा॑सां वि॒चक्ष॑णम्। ह॒विरा॑सं जु॒होत॑न।
यस्य॑ भा॒न्ति र॒श्मयो॑ यस्य॑ के॒तवः॑। यस्ये॒मा वि॒श्वा भु॑व॒नानि॑ सर्वा॑। स कृ॒त्तिका॑भि॒रभिसं॑वसानः।
अ॒ग्निर्नो॑ दे॒वः सु॒विते॑ द॒धातु॑। प्र॒जाप॑ते रोहि॒णी वे॒तु प॒त्नी। वि॒श्वरू॑पा बृ॒हती चि॒त्रभा॑नुः॥१॥

सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सु॒विते॑ द॒धातु॑। यथा॑ जी॒वेम॑ श॒रदः॑ सर्वा॑राः। रोहि॒णी दे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता॑त्।
वि॒श्वा रू॒पाणि॑ प्रति॒मोद॑माना। प्र॒जाप॑तिः ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती। प्रि॒या दे॒वाना॑मुप॒यातु॑ य॒ज्ञम्। सोमो॑
राजा॑ मृ॒गशी॑रु॒षेण॑ आ॒गन्। शि॒वं नक्ष॑त्रं प्रि॒यम॑स्य॒ धाम॑। आ॒प्याय॑मानो ब॒हुधा॑ जने॑षु। रे॒तः
प्र॒जां यज॑माने दधातु॥२॥

यत्ते॑ नक्ष॑त्रं मृ॒गशी॑रु॒षमस्ति॑। प्रि॒यः रा॑जन् प्रि॒यत॑मं प्रि॒याणा॑म्। तस्मै॑ ते सोम॑ ह॒विषा॑
वि॒धेम। शं न॑ ए॒धि द्वि॒पदे॑ शं च॒तुष्प॑दे। आ॒र्द्रया॑ रु॒द्रः प्रथ॑मा न ए॒ति। श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ पति॑र॒ग्नि॒याना॑म्।
नक्ष॑त्रमस्य ह॒विषा॑ वि॒धेम। मा नः॑ प्र॒जाः री॑रिष॒न्मोत॑ वी॒रान्। हे॒ती रु॒द्रस्य॑ परि॑ णो वृ॒णक्तु॑।
आ॒र्द्रा नक्ष॑त्रं जु॒षता॑ ह॒विर्नः॑॥३॥

प्र॒मुञ्च॑मानो दुरि॒तानि॑ वि॒श्वा। अपा॑घशः स॒न्नुद॑तामरा॒तिम्। पुन॑र्नो दे॒व्यदि॑तिः स्पृ॒णोतु॑।
पुन॑र्वसू नः पुन॑रेता॑ य॒ज्ञम्। पुन॑र्नो दे॒वा अ॒भिय॑न्तु॒ सर्वा॑। पुनः॑ पुन॑र्वो ह॒विषा॑ य॒जामः॑। ए॒वा न
दे॒व्यदि॑तिर॒न्वा। वि॒श्वस्य॑ भ॒र्त्री जग॑तः प्र॒तिष्ठा॑। पुन॑र्वसू ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती। प्रि॒यं दे॒वाना॑मप्ये॒तु
पा॒थः॥४॥

बृ॒हस्प॑तिः प्रथ॑मं जा॒यमा॑नः। ति॒ष्य नक्ष॑त्रम॒भि सम्ब॑भूव। श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ प॒त॒नासु॑ जि॒ष्णुः।
दि॒शोऽनु॑ सर्वा॑ अ॒भयं॑ नो अस्तु। ति॒ष्यः पु॒रस्ता॑दुत म॒ध्यतो॑ नः। बृ॒हस्प॑तिर्नः परि॑ पा॒तु प॒श्चात्।
बा॒धेता॑ द्वे॒षो अ॒भयं॑ कृ॒णुता॑म्। सु॒वीर्य॑स्य॒ पत॑यः स्याम। इ॒दः स॒र्पेभ्यो॑ ह॒विर॑स्तु जुष्ट॑म्। आ॒श्रेषा॑
येषा॑म॒न्यन्ति॑ चे॒तः॥५॥

ये अ॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीं क्षि॑यन्ति। ते नः॑ सर्पा॑सो ह॒वमा॑र्गमि॒ष्टाः। ये रो॑च॒ने सूर्य॑स्यापि॒ सर्पाः॑। ये
दि॒वं दे॒वीम॑नु॒ सञ्च॑रन्ति। येषा॑मा॒श्रेषा॑ अ॒न्यन्ति॑ काम॑म्। तेभ्यः॑ स॒र्पेभ्यो॑ म॒धुम॑ञ्जुहोमि। उप॑हू॒ताः
पि॒तरो॑ ये म॒घासु॑। म॒नोज॑वसः सु॒कृतः॑ सु॒कृत्याः॑। ते नो॑ नक्ष॑त्रे ह॒वमा॑र्गमि॒ष्टाः। स्व॒धाभि॑र्य॒ज्ञं
प्र॒यत॑ं जु॒षन्ता॑म्॥६॥

ये अ॒ग्नि॒दग्धा॑ येऽन॑ग्नि॒दग्धाः॑। येऽमुं॑ लो॒कं पि॑तरः क्षि॒यन्ति॑। या॒श्च वि॒द्म या॑ उ॒ च न॑
प्र॒विद्म। म॒घासु॑ य॒ज्ञः सु॒कृतं॑ जु॒षन्ता॑म्। ग॒वां प॑तिः फ॒ल्गुनी॑नाम॒सि त्व॑म्। तद॑र्यम॒न्वरु॑णमि॒त्र
चा॒रु। तं त्वा॑ व॒यः संनि॑तारः स॒नीना॑म्। जी॒वा जी॒वन्त॑मुप॒ संवि॑शेम। येने॒मा वि॒श्वा भु॑व॒नानि॑

सञ्जिता। यस्य देवा अनु सन्ति चेत्॥७॥

अर्यमा राजाऽजस्तुर्विषान्। फल्गुनीनामृषभो रौरवीति। श्रेष्ठो देवानां भगवो भगासि। तत्त्वा विदुः फल्गुनीस्तस्य वित्तात्। अस्मभ्यं क्षत्रमजरं सुवीर्यम्। गोमदश्ववदुप सन्नुदेह। भगो ह दाता भग इत्प्रदाता। भगो देवीः फल्गुनीरा विवेश। भगस्येत्तं प्रसवं गमेम। यत्र देवैः संधुमादं मदेम॥८॥

आयातु देवः संवितोपयातु। हिरण्ययेन सुवृता रथेन। वहन् हस्तं सुभगं विद्वानापसम्। प्रयच्छन्तं पर्पूरि पुण्यमच्छं। हस्तः प्रयच्छत्वमृतं वसीयः। दक्षिणेन प्रतिगृणीम एनत्। दातारमद्य संविता विदेय। यो नो हस्ताय प्रसुवाति यज्ञम्। त्वष्टा नक्षत्रमभ्येति चित्राम्। सुभं संसं युवति रोचमानाम्॥९॥

निवेशयन्मृतान्मर्त्यांश्च। रूपाणि पिंशन् भुवनानि विश्वा। तन्नस्त्वष्टा तदु चित्रा विचंष्टाम्। तन्नक्षत्रं भूरिदा अस्तु मह्यम्। तन्नः प्रजां वीरवतीं सनोतु। गोभिर्नो अश्वैः समनक्तु यज्ञम्। वायुर्नक्षत्रमभ्येति निष्ठ्याम्। तिग्मशृङ्गो वृषभो रोरुवाणः। समीरयन् भुवना मातरिश्वा। अप द्वेषांसि नुदतामरातीः॥१०॥

तन्नो वायुस्तदु निष्ठ्यां शृणोतु। तन्नक्षत्रं भूरिदा अस्तु मह्यम्। तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम्। यथा तरेम दुरितानि विश्वा। दूरमस्मच्छत्रवो यन्तु भीताः। तदिन्द्राग्नी कृणुतां तद्विशाखे। तन्नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम्। पश्चात् पुरस्तादभयं नो अस्तु। नक्षत्राणामधिपत्नी विशाखे। श्रेष्ठाविन्द्राग्नी भुवनस्य गोपौ॥११॥

विपूचः शत्रूनप बाधमानौ। अप क्षुधं नुदतामरातिम्। पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तात्। उन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाय। तस्या देवा अधि संवसन्तः। उत्तमे नाकं इह मादयन्ताम्। पृथ्वी सुवर्चा युवतिः सजोषा। पौर्णमास्युदगाच्छोभमाना। आप्याययन्ती दुरितानि विश्वा। उरुं दुहां यजमानाय यज्ञम्॥१२॥

चित्रभानुर्यजमाने दधातु हविर्नः पाथश्वेतौ जपन्ताश्वेतौ मदेम रोचमानामरातीर्गोपौ यज्ञम्॥१२॥ [१]

ऋद्धास्मं हव्यैर्नमसोपसद्य। मित्रं देवं मित्रधेयं नो अस्तु। अनूराधान् हविषां वर्धयन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः। चित्रं नक्षत्रमुदगात्पुरस्तात्। अनूराधास इति यद्वदन्ति। तस्मिन् एति पृथिभिर्देवयानैः। हिरण्ययेर्विततैरन्तरिक्षे। इन्द्रो ज्येष्ठामनु नक्षत्रमेति। यस्मिन्वृत्रं वृत्रतूर्यं ततार॥१३॥

तस्मिन्व्यममृतं दुहानाः। क्षुधं तरेम दुरितिं दुरिष्टिम्। पुरन्दराय वृषभाय धृष्णवे। अषाढाय सहमानाय मीढुषे। इन्द्राय ज्येष्ठा मधुमदुहाना। उरुं कृणोतु यजमानाय लोकम्। मूलं प्रजां वीरवतीं विदेय। पराच्येतु निर्ऋतिः पराचा। गोभिर्नक्षत्रं पशुभिः समक्तम्। अहर्भूयाद्यजमानाय मह्यम्॥१४॥

अहर्नो अद्य सुविते दधातु। मूलं नक्षत्रमिति यद्वदन्ति। परांचीं वाचा निरुद्धंति नुदामि। शिवं प्रजायै शिवमस्तु मह्यम्। या दिव्या आपः पर्यसा सम्बभूवुः। या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः। यासामपाढा अनुयन्ति कामम्। ता न आपः शः स्योना भवन्तु। याश्च कूप्या याश्च नद्याः समुद्रियाः। याश्च वैशन्तीरुत प्रासचीर्याः॥१५॥

यासामपाढा मधु भक्षयन्ति। ता न आपः शः स्योना भवन्तु। तन्नो विश्वे उपं शृण्वन्तु देवाः। तदपाढा अभिसंयन्तु यज्ञम्। तन्नक्षत्रं प्रथतां पशुभ्यः। कृषिवृष्टिर्यजमानाय कल्पताम्। शुभ्राः कन्या युवतयः सुपेशंसः। कर्मकृतः सुकृतो वीर्यावतीः। विश्वान् देवान् हविषा वर्धयन्तीः। अपाढाः काममुपं यान्तु यज्ञम्॥१६॥

यस्मिन् ब्रह्माऽभ्यजयत्स्वर्गमेतत्। अमुं च लोकमिदम् च सर्वम्। तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विजित्यं श्रियं दधात्वह्णायमानम्। उभौ लोको ब्रह्मणा सञ्जितौ। तन्नो नक्षत्रमभिजिद्विचष्टाम्। तस्मिन्वयं पृतनाः सञ्जयेम। तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम्। शृण्वन्ति श्रोणाममृतस्य गोपाम्। पुण्यामस्या उपशृणोमि वाचम्॥१७॥

महीं देवीं विष्णुपत्नीमजूर्याम्। प्रतीचीमेनाः हविषा यजामः। त्रेधा विष्णुरुगायो विचक्रमे। महीं दिवं पृथिवीमन्तरिक्षम्। तच्छोणैतिश्रवं इच्छमाना। पुण्यं श्लोकं यजमानाय कृण्वती। अष्टौ देवा वसवः सोम्यासः। चतस्रो देवीरजराः श्रविष्ठाः। ते यज्ञं पान्तु रजसः परस्तात्। संवत्सरीणममृतं स्वस्ति॥१८॥

यज्ञं नः पान्तु वसवः पुरस्तात्। दक्षिणतोऽभियन्तु श्रविष्ठाः। पुण्यं नक्षत्रमभि संविशाम। मा नो अरातिरघशः साऽगन्। क्षत्रस्य राजा वरुणोऽधिराजः। नक्षत्राणां शतभिषग्वसिष्ठः। तौ देवभ्यः कृणुतो दीर्घमायुः। शतं सहस्रा भेषजानि धत्तः। यज्ञं नो राजा वरुण उपयातु। तन्नो विश्वे अभि संयन्तु देवाः॥१९॥

तन्नो नक्षत्रं शतभिषग्जुषाणम्। दीर्घमायुः प्रतिरद्वेषजानि। अज एकपादुदगात्पुरस्तात्। विश्वा भूतानि प्रति मोदमानः। तस्य देवाः प्रसवं यन्ति सर्वे। प्रोष्ठपदासो अमृतस्य गोपाः। विभ्राजमानः समिधान उग्रः। आऽन्तरिक्षमरुहदगन्धाम्। तं सूर्यं देवमजमेकपादम्। प्रोष्ठपदासो अनुयन्ति सर्वे॥२०॥

अहिर्बुध्नियः प्रथमान एति। श्रेष्ठो देवानामुत मानुषाणाम्। तं ब्राह्मणाः सोमपाः सोम्यासः। प्रोष्ठपदासो अभि रक्षन्ति सर्वे। चत्वार एकमभि कर्म देवाः। प्रोष्ठपदास् इति यान् वदन्ति। ते बुध्नियं परिषद्यं स्तुवन्तः। अहिं रक्षन्ति नमसोपसद्यं। पूषा रेवत्यन्वेति पन्थाम्। पुष्टिपतीं पशुपा वाजबस्त्यौ॥२१॥

इमानि हव्या प्रयता जुषाणा। सुगैर्नो यानैरुपयातां यज्ञम्। क्षुद्रान् पशून् रक्षतु रेवतीं नः। गावो नो अश्वाः अन्वेतु पूषा। अन्नं रक्षन्तौ बहुधा विरूपम्। वाजं सनुतां यजमानाय

यज्ञम्। तदश्विनावश्वयुजोपयाताम्। शुभङ्गमिष्ठौ सुयमैभिरश्वैः। स्वं नक्षत्रं हविषा यजन्तौ। मध्वा सम्पृक्तौ यजुषा समत्तौ॥२२॥

यो देवानां भिषजौ हव्यवाहौ। विश्वस्य दूतावमृतस्य गोपौ। तौ नक्षत्रं जुजुषाणोपयाताम्। नमोऽश्विन्यां कृणुमोऽश्वयुग्म्याम्। अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु। तद्यमो राजा भगवान् विचष्टाम्। लोकस्य राजा महतो महान् हि। सुगं नः पन्थामभयं कृणोतु। यस्मिन्नक्षत्रे यम एति राजा। यस्मिन्नेनमभ्यर्षिष्वन्त देवाः। तदस्य चित्रं हविषा यजाम। अपं पाप्मानं भरणीर्भरन्तु। निवेशनी यत्ते देवा अदधुः॥२३॥

तुतार मद्यं प्रासुचीर्या यान्तु यज्ञं वाचं स्वस्ति देवा अनुयन्ति सर्वे वाजं वस्त्यौ समत्तौ देवास्त्रिणि च॥११॥ [२]

नवोनवो भवति जायमानो यमादित्या अशुमाप्यायन्ति। ये विरूपे समनसा संव्ययन्ति। समानं तन्तुं परितातना तौ। विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हवे। ते नो नक्षत्रे हवमागमेतम्। वयं देवी ब्रह्मणा संविदानाः। सुरत्नांसो देववीतिं दधानाः। अहोरात्रे हविषा वर्धयन्तः। अति पाप्मानमिति मुक्त्वा गमेम। प्रत्युवदश्यायती॥२४॥

व्युच्छन्तीं दुहिता दिवः। अपो मही वृणुते चक्षुषा। तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी। उदुस्त्रियाः सचते सूर्यः। सचा उद्यन्नक्षत्रमर्चिमत्। तवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च। सं भक्तेन गमेमहि। तन्नो नक्षत्रमर्चिमत्। भानुमत्तेज उच्चरत्। उपयज्ञमिहागमत्॥२५॥

प्र नक्षत्राय देवाय। इन्द्रायेन्दुं हवामहे। स नः सविता सुवत्सनिम्। पुष्टिदां वीरवंतमम्। उदुत्यं चित्रम्। अदितिर्न उरुष्यतु महीमूषु मातरम्। इदं विष्णुः प्रतद्विष्णुः। अग्निर्मूर्धा भुवः। अनुनोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। हव्यवाहुः स्विष्टम्॥२६॥

आयत्यगमश्चिष्टम्॥३॥ [३]

अग्निर्वा अकामयत। अन्नादो देवानां स्यामिति। स एतमग्नये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। ततो वै सोऽन्नादो देवानामभवत्। अग्निर्वै देवानामन्नादः। यथा ह वा अग्निर्देवानामन्नादः। एव ह वा एष मनुष्याणां भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा कृत्तिकाभ्यः स्वाहा। अम्बायै स्वाहा दुलायै स्वाहा। नितुल्यै स्वाहाऽभ्रयन्त्यै स्वाहा। मेघयन्त्यै स्वाहा वरुषयन्त्यै स्वाहा। चुपुणीकायै स्वाहेति॥२७॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्। तासां रोहिणीमभ्यध्यायत्। सोऽकामयत। उप मा वर्तेत। समेनया गच्छेयेति। स एतं प्रजापतये रोहिण्यै चरुं निरवपत्। ततो वै सा तमुपावर्तत। समेनया गच्छत। उप ह वा एनं प्रियमावर्तते। सं प्रियेण गच्छते। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। प्रजापतये स्वाहा रोहिण्यै स्वाहा। रोचमानायै स्वाहा प्रजाभ्यः स्वाहेति॥२८॥

सोमो वा अकामयत। ओषधीनां राज्यमभिजयेयमिति। स एतं सोमाय मृगशीर्षाय श्यामाकं चरुं पर्यसि निरवपत्। ततो वै स ओषधीनां राज्यमभ्यजयत्। समानानां ह

वै राज्यमभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सोमाय स्वाहा मृगशीर्षाय स्वाहा। इन्वकाभ्यः स्वाहौषधीभ्यः स्वाहा। राज्याय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥२९॥

रुद्रो वा अकामयत। पशुमान्स्यामिति। स एतं रुद्रायऽऽर्द्रायै प्रैव्यङ्गवं चरुं पर्यसि निरवपत्। ततो वै स पशुमानभवत्। पशुमान् ह वै भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। रुद्राय स्वाहाऽऽर्द्रायै स्वाहा। पिन्वमानाय स्वाहा पशुभ्यः स्वाहेति॥३०॥

ऋक्षा वा इयमलोमकाऽऽसीत्। साऽकामयत। ओषधीभिर्वनस्पतिभिः प्रजायेयेति। सैतमदित्यै पुनर्वसुभ्यां चरुं निरवपत्। ततो वा इयमोषधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत। प्रजायते ह वै प्रजायां पशुभिः। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अदित्यै स्वाहा पुनर्वसुभ्याम्। स्वाहा भूत्यै स्वाहा प्रजात्यै स्वाहेति॥३१॥

बृहस्पतिर्वा अकामयत। ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। स एतं बृहस्पतये तिष्याय नैवारं चरुं पर्यसि निरवपत्। ततो वै स ब्रह्मवर्चस्यभवत्। ब्रह्मवर्चसी ह वै भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। बृहस्पतये स्वाहा तिष्याय स्वाहा। ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥३२॥

देवासुराः संयन्ता आसन्। ते देवाः सर्पेभ्य आश्रेषाभ्य आज्ये करम्भं निरवपन्। तानेताभिरेव देवताभिरुपानयन्। एताभिर्ह वै देवताभिर्द्विषन्तं भ्रातृव्यमुपनयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सर्पेभ्यः स्वाहाऽऽश्रेषाभ्यः स्वाहा। दन्द्शूकैभ्यः स्वाहेति॥३३॥

पितरो वा अकामयन्त। पितृलोक ऋध्रयामेति। त एतं पितृभ्यो मघाभ्यः पुरोडाशं पङ्कपालं निरवपन्। ततो वै ते पितृलोक आर्ध्ववन्। पितृलोके ह वा ऋध्नोति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। पितृभ्यः स्वाहा मघाभ्यः स्वाहाऽनघाभ्यः स्वाहाऽगदाभ्यः स्वाहाऽरुन्धतीभ्यः स्वाहेति॥३४॥

अर्यमा वा अकामयत। पशुमान्स्यामिति। स एतमर्यम्णे फल्गुनीभ्यां चरुं निरवपत्। ततो वै स पशुमानभवत्। पशुमान् ह वै भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अर्यम्णे स्वाहा फल्गुनीभ्यां स्वाहा। पशुभ्यः स्वाहेति॥३५॥

भगो वा अकामयत। भगी श्रेष्ठी देवानां स्यामिति। स एतं भगाय फल्गुनीभ्यां चरुं निरवपत्। ततो वै स भगी श्रेष्ठी देवानामभवत्। भगी ह वै श्रेष्ठी संमानानां भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। भगाय स्वाहा फल्गुनीभ्यां स्वाहा। श्रेष्ठाय स्वाहेति॥३६॥

सविता वा अकामयत। श्रन्ने देवा दधीरन्। सविता स्यामिति। स एतं सवित्रे हस्ताय

पुरोडाशं द्वादशकपालं निरवपदाशूनां व्रीहीणाम्। ततो वै तस्मै श्रद्धेवा अदधत। सविताऽभवत्। श्रद्धेवा अस्मै मनुष्या दधते। सविता संमानानां भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सवित्रे स्वाहा हस्ताया। स्वाहा ददते स्वाहा पृणते। स्वाहा प्रयच्छते स्वाहा प्रतिगृणते स्वाहेति॥३७॥

त्वष्टा वा अकामयत। चित्रं प्रजां विन्देयेति। स एतं त्वष्ट्रे चित्रायै पुरोडाशमष्टकपालं निरवपत्। ततो वै स चित्रं प्रजामविन्दत। चित्रं ह वै प्रजां विन्दते। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। त्वष्ट्रे स्वाहा चित्रायै स्वाहा। चैत्राय स्वाहा प्रजायै स्वाहेति॥३८॥

वायुर्वा अकामयत। कामचारमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति। स एतद्वायवे निष्ठायाै गृध्रे दुग्धं पयो निरवपत्। ततो वै स कामचारमेषु लोकेष्वभ्यजयत्। कामचारं ह वा एषु लोकेष्वभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। वायवे स्वाहा निष्ठायाै स्वाहा। कामचाराय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥३९॥

इन्द्राग्नी वा अकामयेताम्। श्रेष्ठं देवानामभिजयेवेति। तावेतमिन्द्राग्निभ्यां विशाखाभ्यां पुरोडाशमेकादशकपालं निरवपताम्। ततो वै तौ श्रेष्ठं देवानामभ्यजयताम्। श्रेष्ठं ह वै संमानानामभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। इन्द्राग्निभ्यां स्वाहा विशाखाभ्यां स्वाहा। श्रेष्ठाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥४०॥

अथैतत्पौर्णमास्या आज्यं निरवपति। कामो वै पौर्णमासी। काम आज्यम्। कामेनैव कामं समर्धयति। क्षिप्रमेनं सकाम उपनमति। येन कामेन यजते। सोऽत्र जुहोति। पौर्णमास्यै स्वाहा कामाय स्वाहाऽऽगत्यै स्वाहेति॥४१॥

अग्निः पञ्चदश प्रजापतिः षोडश सोम एकादश रुद्रो दशर्षेकादश बृहस्पतिर्दश देवासुरा नव पितर एकादशार्यमा भगो दश सविता चतुर्दश त्वष्टा वायुरिन्द्राग्नी दश दशाथैतत्पौर्णमास्या अष्टौ पञ्चदश॥१५॥

[४]

मित्रो वा अकामयत। मित्रधेयमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति। स एतं मित्रायांनूराधेभ्यश्चरुं निरवपत्। ततो वै स मित्रधेयमेषु लोकेष्वभ्यजयत्। मित्रधेयं ह वा एषु लोकेष्वभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। मित्राय स्वाहाऽनूराधेभ्यः स्वाहा। मित्रधेयाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥४२॥

इन्द्रो वा अकामयत। ज्यैष्ठ्यं देवानामभिजयेयमिति। स एतमिन्द्राय ज्यैष्ठ्यायै पुरोडाशमेकादशकपालं निरवपन्महाव्रीहीणाम्। ततो वै स ज्यैष्ठ्यं देवानामभ्यजयत्। ज्यैष्ठ्यं ह वै संमानानामभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। इन्द्राय स्वाहा ज्यैष्ठ्याय स्वाहा। ज्यैष्ठ्याय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥४३॥

प्रजापतिर्वा अकामयत। मूलं प्रजां विन्देयेति। स एतं प्रजापतये मूलाय चरुं निरवपत्। ततो वै स मूलं प्रजामविन्दत। मूलं ह वै प्रजां विन्दते। य एतेन हविषा यजते। य उ

चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। प्रजापतये स्वाहा मूलाय स्वाहा। प्रजायै स्वाहेति॥४४॥

आपो वा अकामयन्त। समुद्रं काममभिजयेमेति। ता एतमृच्छोऽषाढाभ्यंश्चरुं निरवपन्। ततो वै ताः समुद्रं काममभ्यजयन्। समुद्रं ह वै काममभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। अृच्छः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा। समुद्राय स्वाहा कामाय स्वाहा। अभिजित्यै स्वाहेति॥४५॥

विश्वे वै देवा अकामयन्त। अनपज्यं जयेमेति। त एतं विश्वेभ्यो देवेभ्योऽषाढाभ्यंश्चरुं निरवपन्। ततो वै तेऽनपज्यमजयन्। अनपज्यं ह वै जयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा। अनपज्याय स्वाहा जित्यै स्वाहेति॥४६॥

ब्रह्म वा अकामयत। ब्रह्मलोकमभिजयेयमिति। तदेतं ब्रह्मणेऽभिजिते चरुं निरवपत्। ततो वै तद्ब्रह्मलोकमभ्यजयत्। ब्रह्मलोकं ह वा अभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। ब्रह्मणे स्वाहाऽभिजिते स्वाहा। ब्रह्मलोकाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥४७॥

विष्णुर्वा अकामयत। पुण्यं श्लोकं शृण्वीय। न मां पापी कीर्तिरागच्छेदिति। स एतं विष्णवे श्रोणायै पुरोडाशं त्रिकपालं निरवपत्। ततो वै स पुण्यं श्लोकं शृणुत। नैनं पापी कीर्तिरागच्छत्। पुण्यं ह वै श्लोकं शृणुते। नैनं पापी कीर्तिरागच्छति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। विष्णवे स्वाहा श्रोणायै स्वाहा। श्लोकाय स्वाहा श्रुताय स्वाहेति॥४८॥

वसवो वा अकामयन्त। अग्रं देवतानां परीयामेति। त एतं वसुभ्यः श्रविष्ठाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्। ततो वै तेऽग्रं देवतानां परीयन्। अग्रं ह वै समानानां परीयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। वसुभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहा। अग्राय स्वाहा परीत्यै स्वाहेति॥४९॥

इन्द्रो वा अकामयत। दृढोऽशिशिलः स्यामिति। स एतं वरुणाय शतभिषजे भेषजेभ्यः पुरोडाशं दशकपालं निरवपत्कृष्णानां व्रीहीणाम्। ततो वै स दृढोऽशिशिलोऽभवत्। दृढो ह वा अशिशिलो भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। वरुणाय स्वाहा शतभिषजे स्वाहा। भेषजेभ्यः स्वाहेति॥५०॥

अजो वा एकपादकामयत। तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। स एतमजायैकपदे प्रोष्ठपदेभ्यंश्चरुं निरवपत्। ततो वै स तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यभवत्। तेजस्वी ह वै ब्रह्मवर्चसी भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। अजायैकपदे स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा। तेजसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥५१॥

अहिर्वै बुध्नियोऽकामयत। इमां प्रतिष्ठां विन्देयेति। स एतमहये बुध्नियाय प्रोष्ठपदेभ्यः

पुरोडाशं भूमिकपालं निरवपत्। ततो वै स इमां प्रतिष्ठामविन्दत। इमां ह वै प्रतिष्ठां विन्दते। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अहंये बुधियाय स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा। प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥५२॥

पूषा वा अकामयत। पशुमान्स्यामिति। स एतं पूष्णे रेवत्यै चरुं निरवपत्। ततो वै स पशुमानभवत्। पशुमान् ह वै भवति। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। पूष्णे स्वाहा रेवत्यै स्वाहा। पशुभ्यः स्वाहेति॥५३॥

अश्विनौ वा अकामयेताम्। श्रोत्रस्विनावर्बधिरौ स्यावेति। तावेतमश्विन्यामश्वयुभ्यां पुरोडाशं द्विकपालं निरवपताम्। ततो वै तौ श्रोत्रस्विनावर्बधिरावभवताम्। श्रोत्रस्वी ह वा अर्बधिरो भवति। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अश्विन्याः स्वाहाऽश्वयुभ्याः स्वाहा। श्रोत्राय स्वाहा श्रुत्यै स्वाहेति॥५४॥

यमो वा अकामयत। पितृणां राज्यमभिर्जयेयमिति। स एतं यमायां पभरणीभ्यश्चरुं निरवपत्। ततो वै स पितृणां राज्यमभ्यर्जयत्। समानानां ह वै राज्यमभिर्जयति। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। यमाय स्वाहाऽपभरणीभ्यः स्वाहा। राज्याय स्वाहाऽभिर्जित्यै स्वाहेति॥५५॥

अथैतदमावास्याया आज्यं निर्वपति। कामो वा अमावास्या। काम आज्यम्। कामेनैव कामं समर्धयति। क्षिप्रमेनं सकाम उपनमति। येन कामेन यजते। सोऽत्र जुहोति। अमावास्यायै स्वाहा कामाय स्वाहाऽऽगत्यै स्वाहेति॥५६॥

मित्र इन्द्रः प्रजापतिर्दशं दशाप एकादशं विश्वे ब्रह्म दशदशं विष्णुस्त्रयोदशं वसवं इन्द्रोऽजोऽहिर्वै बुधियः पूषाऽश्विनौ यमो दशं दशाथैतदमावास्याया अष्टौ पञ्चदश॥५७॥

[५]

चन्द्रमा वा अकामयत। अहोरात्रानर्धमासान्मासानृतून्संवत्सरमाप्त्वा। चन्द्रमसः सायुज्यं सलोकतामाप्नुयामिति। स एतं चन्द्रमसे प्रतीदृश्यायै पुरोडाशं पञ्चदशकपालं निरवपत्। ततो वै सौहोरात्रानर्धमासान्मासानृतून्संवत्सरमाप्त्वा। चन्द्रमसः सायुज्यं सलोकतामाप्नोत्। अहोरात्रान् ह वा अर्धमासान्मासानृतून्संवत्सरमाप्त्वा। चन्द्रमसः सायुज्यं सलोकतामाप्नोत्। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। चन्द्रमसे स्वाहा प्रतीदृश्यायै स्वाहा। अहोरात्रेभ्यः स्वाहाऽर्धमासेभ्यः स्वाहा। मासेभ्यः स्वाहर्तुभ्यः स्वाहा। संवत्सराय स्वाहेति॥५८॥

अहोरात्रे वा अकामयेताम्। अत्यहोरात्रे मुच्येवहि। न नांवहोरात्रे आप्रयातामिति। ते एतमहोरात्राभ्यां चरुं निरवपताम्। द्वयानां व्रीहीणाम्। शुक्लानां च कृष्णानां च। सवात्योर्दुग्धे। श्वेतायै च कृष्णायै च। ततो वै ते अत्यहोरात्रे अमुच्येते। नैनं अहोरात्रे आप्रुताम्। अतिं ह वा अहोरात्रे मुच्येते। नैनमहोरात्रे आप्रुतः। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अहं स्वाहा रात्रियै स्वाहा। अतिमुत्तयै स्वाहेति॥५९॥

उषा वा अकामयत। प्रियाऽऽदित्यस्य सुभगा स्यामिति। सैतमुषसे चरुं निरवपत्। ततो

वै सा प्रियाऽऽदित्यस्य सुभगाऽभवत्। प्रियो ह वै संमानानां सुभगो भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। उपसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहा। व्युषुष्यै स्वाहा व्युच्छन्त्यै स्वाहा। व्युष्टायै स्वाहेति॥५९॥

अथैतस्मै नक्षत्राय चरुं निर्वपति। यथा त्वं देवानामसि। एवमहं मनुष्याणां भूयासमिति। यथा ह वा एतद्देवानाम्। एव ह वा एष मनुष्याणां भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। नक्षत्राय स्वाहोदेष्यते स्वाहा। उद्यते स्वाहोदिताय स्वाहा। हरंसे स्वाहा भरंसे स्वाहा। भ्राजंसे स्वाहा तेजंसे स्वाहा। तपंसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥६०॥

सूर्यो वा अंकामयत। नक्षत्राणां प्रतिष्ठा स्यामिति। स एत सूर्याय नक्षत्रेभ्यश्चरुं निर्वपत्। ततो वै स नक्षत्राणां प्रतिष्ठाऽभवत्। प्रतिष्ठा ह वै संमानानां भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सूर्याय स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहा। प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥६१॥

अथैतमदित्ये चरुं निर्वपति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठति। सोऽत्र जुहोति। अदित्यै स्वाहा प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥६२॥

अथैतं विष्णवे चरुं निर्वपति। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञ एवान्ततः प्रति तिष्ठति। सोऽत्र जुहोति। विष्णवे स्वाहा यज्ञाय स्वाहा। प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥६३॥

चन्द्रमाः पञ्चदशाहोरात्रे सप्तदशोपा एकादशयेतस्मै नक्षत्राय त्रयोदश सूर्यो दशाथैतमदित्ये पञ्चथैतं विष्णवे षट्थमस (सविता-ऽऽशूनां ब्रीहीणामिन्द्रो महाब्रीहीणामिन्द्रः कृष्णानां ब्रीहीणामहोरात्रे द्वयानां ब्रीहीणाम्। पितरः षट्पदालं सविता द्वादशकपालमिन्द्राग्नी एकादशकपालमिन्द्र एकादशकपालमिन्द्रो दशकपालं विष्णुः शिकपालमहिर्भूमिकपालमग्निर्नौ द्विकपालं चन्द्रमाः पञ्चदशकपालमग्निस्त्वष्टा वसवोऽष्टाकपालमन्यत्र चरुम्। रुद्रोऽर्यमा पूषा पशुमान्यस्या सौमो रुद्रो बृहस्पतिः पर्यसि वायुः पयः सोमो वायुरिन्द्राग्नी मित्र इन्द्र आपो ब्रह्म यमोऽभिर्जित्यै त्वष्टा प्रजापतिः प्रजार्यै पौर्णमास्या अमावास्याया अगत्यै विश्वे जित्या अश्विनौ श्रुत्यै। ब्रह्म तदेतं विष्णुः स एतं वायुः स एतदापस्ताः। पितरो विश्वे वसवोऽकामयन्त मेति त एतन्निरवपन्। आपोऽकामयन्त मेति ता एतन्निरवपन्। इन्द्राग्नी अश्विनावकामयेतां वेति तावेतन्निरवपताम्। अहोरात्रे वा अंकामयेतामिति ते एतन्निरवपताम्। अन्यत्राकामयेति स एतन्निरवपत्। इन्द्राग्नी श्रेष्ठमिन्द्रो ज्येष्ठमिन्द्रो दृढः। अहिः सूर्योऽदित्यै विष्णवे प्रतिष्ठायै। सोमो यमः संमानानाम्। अग्निना रीरिषदन्यत्र रीरिषः॥७॥

[६]

अग्निर्न ऋध्यास्म नवौनवोऽग्निर्मित्रश्चन्द्रमाः षट्॥६॥

अग्निस्तत्रा वायुरहिर्बुध्नियं ऋक्षा वा इयमथैतत्पौर्णमास्या अज्ञो वा एकपाथसूर्यं क्षिपति॥६३॥

अग्निर्नः पातु प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—६३

आदितः दशिन्यः—११०६

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः॥

तृतीयस्यामितो दिवि सोमं आसीत्। तं गायत्र्याऽहरत्। तस्य पूर्णमच्छिद्यत्। तत्पूर्णोऽभवत्। तत्पूर्णस्य पूर्णत्वम्। ब्रह्म वै पूर्णः। यत्पूर्णशाखायां वृत्सानपाकरोति। ब्रह्मणैवैनां नपाकरोति। गायत्रो वै पूर्णः। गायत्राः पशवः॥१॥

तस्मात्त्रिणित्रिणि पूर्णस्य पलाशानि। त्रिपदा गायत्री। यत्पूर्णशाखायां गाः प्रार्पयति। स्वयैवैनां देवतया प्रार्पयति। यं कामयेतापशुः स्यादिति। अपूर्णान्तस्मै शुष्काग्रामाहरेत्। अपशुरेव भवति। यं कामयेत पशुमान्स्यादिति। बहुपूर्णान्तस्मै बहुशाखामाहरेत्। पशुमन्तमेवैनं करोति॥२॥

यत्प्राचीमा हरत्। देवलोकमभि जयेत्। यदुर्दीचीं मनुष्यलोकम्। प्राचीमुर्दीचीमा हरति। उभयौर्लोकयोरभिजित्यै। इषे त्वोर्जे त्वेत्याह। इषमेवोर्जं यजमाने दधाति। वायवः स्थेत्याह। वायुर्वा अन्तरिक्षस्याध्यक्षाः। अन्तरिक्षदेवत्याः खलु वै पशवः॥३॥

वायवं एवैनान्परि ददाति। प्र वा एनानेतदा करोति। यदाहं। वायवः स्थेत्युपायवः स्थेत्याह। यजमानायैव पशूनुप ह्वयते। देवो वः सविता प्रार्पयत्वित्याह प्रसूत्यै। श्रेष्ठतमाय कर्मण इत्याह। यज्ञो हि श्रेष्ठतमं कर्म। तस्मादेवमाह। आप्यायध्वमग्निं देवभागमित्याह॥४॥

वृत्सेभ्यश्च वा एताः पुरा मनुष्येभ्यश्चाप्यायन्त। देवेभ्य एवैना इन्द्रायाप्याययति। ऊर्जस्वतीः पर्यस्वतीरित्याह। ऊर्जः हि पर्यः सम्भरन्ति। प्रजावतीरनमीवा अयक्ष्मा इत्याह प्रजात्यै। मा वः स्तेन ईशत् माऽघशः स इत्याह गुप्त्यै। रुद्रस्य हेतिः परि वो वृणक्तित्याह। रुद्रादेवैनां स्नायते। ध्रुवा अस्मिन्गोपंतौ स्यात् बह्वीरित्याह। ध्रुवा एवास्मिन्बह्वीः करोति॥५॥

यजमानस्य पशून्पाहीत्याह। पशूनां गोपीथाय। तस्मात्सायं पशव उपसमावर्तन्ते। अनधः सादयति। गर्भाणां धृत्या अप्रपादाय। तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः। उपरीव निदधाति। उपरीव हि सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥६॥

पशवः करोति पशवो देवभागमित्याह करोति नवं च॥६॥

[१]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यंश्चपशुमादत्ते प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यु आस्ताम। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। यो वा ओषधीः पर्वशो वेदः। नैनाः स हि नस्ति। प्रजापतिर्वा ओषधीः पर्वशो वेदः। स एना न हि नस्ति। अश्वपश्वो बृहिरच्छेति। प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वाय॥७॥

ओषधीनामहि सायै। यज्ञस्य घोषदसीत्याह। यजमान एव रयिं दधाति। प्रत्युष्टः रक्षः प्रत्युष्टा अरांतय इत्याह। रक्षसामपहत्यै। प्रेयमंगाद्विषणां बृहिरच्छेत्त्याह। विद्या वै धिषणां। विद्ययैवैनदच्छेति। मनुना कृता स्वधया वितष्टेत्याह। मानवी हि पशुः स्वधाकृता॥८॥

त आर्वहन्ति क्वयः पुरस्तादित्याह। शुश्रुवांसो वै क्वयः। यज्ञः पुरस्तात्। मुखत एव यज्ञमारभते। अथो यदेतदुक्ता यतः कुतश्चा हरति। तत्प्राच्या एव दिशो भवति। देवेभ्यो जुष्टमिह बरुहिरासद् इत्याह। बरुहिषः सम्मृद्धौ। कर्मणोऽनपराधाय। देवानां परिपूतमसीत्याह॥१॥

यद्वा इदं किं च। तद्देवानां परिपूतम्। अथो यथा वस्यसे प्रतिप्रोच्याहुदं करिष्यामीति। एवमेव तदध्वर्युर्देवेभ्यः प्रतिप्रोच्यं बरुहिर्दाति। आत्मनोऽहिंसायै। यावतः स्तम्बान्परिदिशेत्। यतेषामुच्छिष्टेष्यात्। अति तद्यज्ञस्य रेचयेत्। एकं स्तम्बं परिदिशेत्। तं सर्वं दायत्॥१०॥

यज्ञस्यानतिरेकाय। वरुषवृद्धमसीत्याह। वरुषवृद्धा वा ओषधयः। देवंबरुहिरित्याह। देवेभ्य एवैनं करोति। मा त्वाऽन्वङ्गा तिर्यगित्याहहिंसायै। पर्व ते राध्यासमित्याहर्ध्वै। आच्छेत्ता ते मा रिषमित्याह। नास्याऽऽत्मनो मीयते। य एवं वेद॥११॥

देवंबरुहिः शतवल्गुं विरोहेत्याह। प्रजा वै बरुहिः। प्रजानां प्रजननाय। सहस्रवल्गुं वि वयं रुहेमेत्याह। आमेवेतामा शास्ते। पृथिव्याः सम्पृचः पाहीत्याह प्रतिष्ठित्यै। अयुङ्गायुङ्गान्मुष्टीं लुनोति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। सुसम्भृतां त्वा सम्भरामीत्याह। ब्रह्मणैवैनं सम्भरति॥१२॥

अदित्यै रास्नाऽसीत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनद्रास्नां करोति। इन्द्राण्यै सन्नहंनमित्याह। इन्द्राणी वा अग्ने देवतानां समनह्यता। साऽऽर्धोत्। ऋद्धौ सन्नह्यति। प्रजा वै बरुहिः। प्रजानामपरावापाय। तस्मात्स्वावसन्तताः प्रजा जायन्ते॥१३॥

पूषा तै ग्रन्थिं ग्रन्नात्वित्याह। पुष्टिमेव यजमाने दधाति। स ते मास्थादित्याहहिंसायै। पश्चात्प्राश्चमुपगूहति। पश्चाद्वै प्राचीनं रेतो धीयते। पश्चादेवास्मै प्राचीनं रेतो दधाति। इन्द्रस्य त्वा बाहुभ्यामुद्यच्छेत् इत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। बृहस्पतैर्मूर्ध्ना हंगामीत्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः॥१४॥

ब्रह्मणैवैनं दधरति। उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याह गत्यै। देवङ्गमसीत्याह। देवानेवैनं द्रमयति। अनंघः सादयति। गर्भाणां धृत्या अप्रपादाय। तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः। उपरीं व नि दधाति। उपरीं व हि सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य सम्मृष्टौ॥१५॥

स्योनित्वाय स्वाकृताऽसीत्याह दायद्वेदं भरति जायन्ते बृहस्पतिः सम्मृष्टौ॥१॥

[२]

पूर्वेद्युरिध्मावरुहिः करोति। यज्ञमेवारभ्यं गृहीत्वोपवसति। प्रजापतिर्यज्ञमसृजत। तस्योखे अंसं सेताम्। यज्ञो वै प्रजापतिः। यत्सान्नाय्योखे भवतः। यज्ञस्यैव तदुखे उपदधात्यप्रंसं साय। शुन्धं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया इत्याह। देवयज्याया एवैनानि शुन्धति। मातरिश्वनो घर्मोऽसीत्याह॥१६॥

अन्तरिक्षं वै मातरिश्वनो घर्मः। एषां लोकानां विधृत्यै। द्यौरसि पृथिव्यसीत्याह। दिवश्च ह्येषा पृथिव्याश्च सम्भृता। यदुखा। तस्मादेवमाह। विश्वधाया असि परमेण धाम्नेत्याह। वृष्टिर्वै

विश्वधायाः। वृष्टिमेवाव रुन्धे। दृहंस्व मा ह्वारित्याह धृत्यै॥१७॥

वसूनां पवित्रमसीत्याह। प्राणा वै वसवः। तेषां वा एतद्भागधेयम्। यत्पवित्रम्। तेभ्य एवैनत्करोति। शतधारं सहस्रधारमित्याह। प्राणेष्वेवायुर्दधाति सर्वत्वाय। त्रिवृत्पलाशशाखायां दर्भमयं भवति। त्रिवृद्वै प्राणः। त्रिवृतमेव प्राणं मध्यतो यजमाने दधाति॥१८॥

सौम्यः पूर्णः संयोनित्वाय। साक्षात्पवित्रं दर्भाः। प्राग्सायमधिनि दधाति। तत्प्राणापानयो रूपम्। तिर्यक्प्रातः। तद्दर्शस्य रूपम्। दार्श्यं ह्येतदहः। अन्नं वै चन्द्रमाः। अन्नं प्राणाः। उभयमेवोपेत्यजामित्वाय॥१९॥

तस्मादयं सर्वतः पवते। हुतः स्तोको हुतो द्रप्स इत्याह प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। न हि हुतं स्वाहाकृतं स्कन्दति। दिवि नाको नामाग्निः। तस्य विप्रुषो भागधेयम्। अग्नये बृहते नाकायेत्याह। नाकमेवाग्निं भागधेयेन समर्धयति। स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामित्याह। द्यावापृथिव्योरेवैनत्प्रतिष्ठापयति॥२०॥

पवित्रवत्यानयति। अपां चैवौषधीनां च रसं सृजति। अथो ओषधीष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति। अन्वारभ्य वाचं यच्छति। यज्ञस्य धृत्यै। धारयन्नास्ते। धारयन्त इव हि दुहन्ति। कामधुक्ष इत्याहाऽऽतृतीयस्यै। त्रयं इमे लोकाः। इमानेव लोकान् यजमानो दुहे॥२१॥

अमूमिति नाम गृह्णाति। भद्रमेवासां कर्मा विष्करोति। सा विश्वायुः सा विश्वव्यचाः सा विश्वकर्मत्याह। इयं वै विश्वायुः। अन्तरिक्षं विश्वव्यचाः। असौ विश्वकर्मा। इमानेवेताभिर्लोकान् यथापूर्वं दुहे। अथो यथा प्रदात्रे पुण्यमाशास्ते। एवमेवैनो एतदुपेस्तौति। तस्मात्प्रादादित्युन्नीय वन्दमाना उपस्तुवन्तः पशून्दुहन्ति॥२२॥

बहु दुग्धीन्द्राय देवेभ्यो हविरिति वाचं विस्मृजते। यथादेवतमेव प्रसीति। दैव्यस्य च मानुषस्य च व्यावृत्त्यै। त्रिराह। त्रिषत्या हि देवाः। अवाचं यमोऽन्न्वारभ्योत्तराः। अपरिमितमेवाव रुन्धे। न दारुपात्रेण दुह्यात्। अग्निवद्वै दारुपात्रम्। यद्वारुपात्रेण दुह्यात्॥२३॥

यातयाम्ना हविषां यजेत। अथो खल्वाहुः। पुरोडाशमुखानि वै हवीषि। नेत इतः पुरोडाशं हविषो यामोऽस्तीति। काममेव दारुपात्रेण दुह्यात्। शूद्र एव न दुह्यात्। असतो वा एष सम्भूतः। यच्छूद्रः। अहविरेव तदित्याहुः। यच्छूद्रो दोग्धीति॥२४॥

अग्निहोत्रमेव न दुह्याच्छूद्रः। तद्धि नोत्पुनन्ति। यदा खलु वै पवित्रमत्येति। अथ तद्धविरिति। सम्पृच्यध्वमृतावरीरित्याह। अपां चैवौषधीनां च रसं सृजति। तस्मादपां चौषधीनां च रसमुपजीवामः। मन्द्रा धनस्य सातय इत्याह। पुष्टिमेव यजमाने दधाति। सोमं त्वातन्चीन्द्राय दधीत्याह॥२५॥

सोममेवैनत्करोति। यो वै सोमं भक्षयित्वा। संवत्सरं सोमं न पिबति। पुनर्भक्ष्योऽस्य सोमपीथो भवति। सोमः खलु वै सान्नाय्यम्। य एवं विद्वान्सान्नाय्यं पिबति। अपुनर्भक्ष्योऽस्य

सोमपीथो भवति। न मृन्मयेनापि दध्यात्। यन्मृन्मयेनापि दध्यात्। पितृदेवत्यं स्यात्॥२६॥

अयस्पात्रेण वा दारुपात्रेण वाऽपि दधाति। तद्धि सदैवम्। उदन्वद्भवति। आपो वै रक्षोघ्नीः। रक्षसामपंहत्यै। अदस्तमसि विष्णवे त्वेत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञायैवैनददस्तं करोति। विष्णो हव्यं रक्षस्वेत्याह गुप्त्यै। अनधः सादयति। गर्भाणां धृत्या अप्रपादाय। तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः। उपरीं व निदधाति। उपरीं व हि सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥२७॥

असीत्याह धृत्यै यजमाने दधात्यजामित्वाय स्थापयति दुहे दुहन्ति दुह्यादोग्धाति दधीत्याह स्यात्सादयति पञ्च च॥१२॥—[३]

कर्मणे वां देवेभ्यः शकेयमित्याह शक्त्यै। यज्ञस्य वै सन्ततिमनु प्रजाः पशवो यजमानस्य सन्तायन्ते। यज्ञस्य विच्छित्तिमनु प्रजाः पशवो यजमानस्य विच्छिद्यन्ते। यज्ञस्य सन्ततिरसि यज्ञस्य त्वा सन्तत्यै स्तृणामि सन्तत्यै त्वा यज्ञस्येत्याहवनीयात्सं तनोति। यजमानस्य प्रजायै पशूनां सन्तत्यै। अपः प्रणयति। श्रद्धा वा आपः। श्रद्धामेवारभ्यं प्रणीय प्रचरति। अपः प्रणयति। यज्ञो वा आपः॥२८॥

यज्ञमेवारभ्यं प्रणीय प्रचरति। अपः प्रणयति। वज्रो वा आपः। वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहृत्य प्रणीय प्रचरति। अपः प्रणयति। आपो वै रक्षोघ्नीः। रक्षसामपंहत्यै। अपः प्रणयति। आपो वै देवानां प्रियं धाम। देवानामेव प्रियं धाम प्रणीय प्रचरति॥२९॥

अपः प्रणयति। आपो वै सर्वा देवताः। देवता एवाऽऽरभ्यं प्रणीय प्रचरति। वेषाय त्वेत्याह। वेषाय ह्येनदादत्ते। प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै। धूरसीत्याह। एष वै धुर्योऽग्निः। तं यदनुपस्पृश्यातीयात्॥३०॥

अध्वर्यु च यजमानं च प्रदहेत्। उपस्पृश्यात्येति। अध्वर्योश्च यजमानस्य चाप्रदाहाय। धूर्व तं योस्मान्धूर्वति तं धूर्वं यं वयं धूर्वाम इत्याह। द्वौ वाव पुरुषौ। यं चैव धूर्वति। यश्चैनं धूर्वति। तावुभौ शुचाऽर्पयति। त्वं देवानामसि सस्त्रितम् पप्रितम् जुष्टतम् वह्नितम् देवहूतममित्याह। यथायजुरेवैतत्॥३१॥

अहुतमसि हविर्धानमित्याहानात्यै। दृहंस्व मा ह्वरित्याह धृत्यै। मित्रस्य त्वा चक्षुषा प्रेक्ष इत्याह मित्रत्वाय। मा भेर्मा संविक्था मा त्वा हिंसिषमित्याहाहिंसायै। यद्वै किं च वातो नाभि वाति। तत्सर्वं वरुणदेवत्यम्। उरु वातायेत्याह। अवारुणमेवैनत्करोति। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्यै। अश्विनौर्बाहुभ्यामित्याह॥३२॥

अश्विनौ हि देवानामध्वर्यु आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। अग्रये जुष्टं निर्वपामीत्याह। अग्रय एवेनां जुष्टं निर्वपति। त्रिर्यजुषा। त्रयं इमे लोकाः। एषां लोकानामास्यै। तूष्णीं चतुर्थम्। अपरिमितमेवाव रुन्धे। स एवमेवानुपूर्वं हवींषि निर्वपति॥३३॥

इदं देवानामिदम् नः सहेत्याह व्यावृत्यै। स्फात्यै त्वा नारात्या इत्याह गुप्त्यै। तमसीव वा

एषोऽन्तश्चरति। यः पंरीणाहे। सुवर्गं वि ख्येपं वैश्वानरं ज्योतिरित्याह। सुवरेवाभि वि पश्यति वैश्वानरं ज्योतिः। द्यावापृथिवी हविषि गृहीत उदवेपेताम्। दृ० हेन्तान्दुर्या द्यावापृथिव्योरित्याह। गृहाणां द्यावापृथिव्योर्धृत्यै। उर्वन्तरिक्षमन्विहीत्याह गत्यै। अदित्यास्त्वोपस्थे सादयामीत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनदुपस्थे सादयति। अग्रे हव्यं रक्षस्वेत्याह गुप्त्यै॥३४॥

यज्ञो वा आपो धामं प्रणीय प्रचरत्यतीयादेतद्वाहुभ्यामित्याह हवी०पि निर्वपति गत्यै चत्वारि च॥७॥ [४]

इन्द्रो वृत्रमहन्। सौऽपः। अभ्यग्नियत। तासां यन्मेध्यं यज्ञियं सदेवमासीत्। तदपोदक्रामत्। ते दुर्भा अभवन्। यद्भैरप उत्पुनाति। या एव मेध्या यज्ञियाः सदेवा आपः। ताभिरेवैना उत्पुनाति। द्वाभ्यामुत्पुनाति॥३५॥

द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै। देवो वः सवितोत्पुनात्वित्याह। सवितृप्रसूत एवैना उत्पुनाति। अच्छिद्रेण पवित्रेतेत्याह। असौ वा आदित्योऽच्छिद्रं पवित्रम्। तेनैवैना उत्पुनाति। वसोः सूर्यस्य रश्मिभिरित्याह। प्राणा वा आपः। प्राणा वसवः। प्राणा रश्मयः॥३६॥

प्राणैरेव प्राणान्धंसं पृणक्ति। सवित्रियर्चा। सवितृप्रसूतं मे कर्मासदिति। सवितृप्रसूतमेवास्य कर्म भवति। पच्छो गायत्रिया त्रिष्वमुद्धृत्वायं। आपो देवीरग्रेपुवो अग्रेगुव इत्याह। रूपमेवासांमेतन्महिमानं व्याचष्टे। अग्रं इमं यज्ञं नयताग्रे यज्ञपतिमित्याह। अग्रं एव यज्ञं नयन्ति। अग्रे यज्ञपतिम्॥३७॥

युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यै यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्य इत्याह। वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वव्रे। आपो हेन्द्रं वव्रिरे। संजामेवासांमेतत्सामानं व्याचष्टे। प्रोक्षिताः स्थेत्याह। तेनाऽऽपः प्रोक्षिताः। अग्र्ये वो जुष्टं प्रोक्षाम्यग्नीषोमाभ्यामित्याह। यथादेवतमेवैनान्प्रोक्षति। त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥३८॥

अथो रक्षंसामपहत्यै। शुन्धध्वं दैव्याय कर्मणे देवयज्याया इत्याह। देवयज्याया एवैनानि शुन्धति। त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वायं अवधूतं रक्षोऽवधूता अरांतय इत्याह। रक्षंसामपहत्यै। अदित्यास्त्वगसीत्याह। इयं वा अदितिः॥३९॥

अस्या एवैतत्त्वचं करोति। प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह प्रतिष्ठित्यै। पुरस्तात्प्रतीचीनग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति मेध्यत्वायं। तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यश्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते। तस्मात्प्रजा मृगं ग्राहकाः। यज्ञो देवेभ्यो निलायत। कृष्णो रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने हविरंध्ववहन्ति। यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय॥४०॥

अधिषवणमसि वानस्पत्यमित्याह। अधिषवणमेवैनत्करोति। प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह सयत्वायं। अग्रेस्तनूरसीत्याह। अग्रेर्वा एषा तनूः। यदोषधयः। वाचो विसर्जनमित्याह। यदा हि प्रजा ओषधीनामश्नन्ति। अथ वाचं विसृजन्ते। देववीतये त्वा गृह्णामीत्याह॥४१॥

देवताभिरेवैनत्समर्धयति। अद्रिरसि वानस्पत्य इत्याह। ग्रावाणमेवैनत्करोति। स इदं

देवेभ्यो हव्यं सुशर्मि शमिष्वेत्याह शान्त्यै। हविष्कृदेहीत्याह। य एव देवानां हविष्कृतः। तान् ह्वयति। त्रिह्वयति। त्रिषत्या हि देवाः। इषमावदोर्जमावदेत्याह॥४२॥

इषमेवोर्जं यजमाने दधाति। द्युमद्वदत वयं संज्ञातं जेष्मेत्याह भ्रातृव्याभिभूत्यै। मनोः श्रद्धादेवस्य यजमानस्यासुरग्री वाक्। यज्ञायुधेषु प्रविष्टाऽऽसीत्। तेऽसुरा यावन्तो यज्ञायुधानामुद्वदतामुपाशृण्वन्। ते पराभवन्। तस्मात्स्वानां मध्येऽवसायं यजेत। यावन्तोऽस्य भ्रातृव्या यज्ञायुधानामुद्वदतामुपशृण्वन्ति। ते परा भवन्ति। उच्चैः समाहन्त वा आह विजित्यै॥४३॥

वृद्ध एषामिन्द्रियं वीर्यम्। श्रेष्ठ एषां भवति। वृषवृद्धमसि प्रति त्वा वृषवृद्धं वेत्त्वित्याह। वृषवृद्धा वा ओषधयः। वृषवृद्धा इषीकाः समृद्धौ। यज्ञं रक्षास्यनु प्राविशन्। तान्यस्मा पशुभ्यो निरवादयन्त। तुषैरोषधीभ्यः। परापूतं रक्षः परापूता अरातय इत्याह। रक्षसामपहत्यै॥४४॥

रक्षसां भागोऽसीत्याह। तुषैरेव रक्षासि निरवदयते। अप उपस्पृशति मेध्यत्वायं। वायुर्वि विविक्षित्याह। पवित्रं वै वायुः। पुनात्येवैनान्। अन्तरिक्षादिव वा एते प्रस्कन्दन्ति। ये शूर्पात्। देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वित्याह प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। त्रिष्फलीकर्तवा आह। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वायं॥४५॥

ब्रह्म्यामुत्पानति रश्मयो नयन्त्यग्रं यज्ञपतिं यज्ञोऽदितिरस्कन्दाय गृह्णामीत्याह वदेत्याह विजित्या अपहत्या अस्कन्दाय त्रीणि च॥११॥

[५]

अवधूतं रक्षोऽवधूता अरातय इत्याह। रक्षसामपहत्यै। अदित्यास्त्वगसीत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनत्त्वचं करोति। प्रति त्वा पृथिवी वेत्त्वित्याह प्रतिष्ठित्यै। पुरस्तात्प्रतीचीनं ग्रीवमुत्तरलोमोपस्तृणाति मेध्यत्वायं। तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चः पशवो मेधमुपतिष्ठन्ते। तस्मात्प्रजा मृगं ग्राहकाः। यज्ञो देवेभ्यो निलायत॥४६॥

कृष्णो रूपं कृत्वा। यत्कृष्णाजिने हविरधिपिनष्टि। यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। हविषोऽस्कन्दाय। द्यावापृथिवी सहास्ताम्। ते शम्यामात्रमेकमहर्व्येतां शम्यामात्रमेकमहः। दिवः स्कम्भनिरसि प्रति त्वाऽदित्यास्त्वग्वेत्त्वित्याह। द्यावापृथिव्योर्वीत्यै। धिषणांसि पर्वत्या प्रति त्वा दिवः स्कम्भनिर्वेत्त्वित्याह। द्यावापृथिव्योर्विधृत्यै॥४७॥

धिषणांसि पार्वतेयी प्रति त्वा पर्वतिर्वेत्त्वित्याह। द्यावापृथिव्योर्वीत्यै। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। अधिवपामीत्याह। यथादेवतमेवैनानधि वपति। धान्यमसि धिनुहि देवानित्याह। एतस्य यजुषो वीर्येण॥४८॥

यावदेका देवता कामयते यावदेका। तावदाहुतिः प्रथते। न हि तदस्ति। यत्तावदेव स्यात्। यावद्बुहोति। प्राणाय त्वाऽपानाय त्वेत्याह। प्राणानेव यजमाने दधाति। दीर्घामनु प्रसितिमायुषे

धामित्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति। अन्तरिक्षादिव वा एतानि प्रस्कन्दन्ति। यानि दृषदः। देवो वः सविता हिरण्यपाणिः प्रतिगृह्णात्वित्याह प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। असंवपन्ती पिषाणूनि कुरुतादित्याह मेध्यत्वाय॥४९॥

निलायत विधृत्यै वीर्येण स्कन्दन्ति चत्वारि च॥४॥

[६]

धृष्टिरसि ब्रह्मं यच्छेत्याह धृत्यै। अपाग्नेऽग्निमामादं जहि निष्क्रव्यादं सेधा देवयजं वहेत्याह। य एवाऽऽमात्क्रव्यात्। तमपहृत्य। मेध्येऽग्नौ कपालमुपदधाति। निर्दग्धं रक्षो निर्दग्धा अरातय इत्याह। रक्षाऽस्येव निर्दहति। अग्निवत्युपदधाति। अस्मिन्नेव लोके ज्योतिर्धत्ते। अङ्गारमधि वर्तयति॥५०॥

अन्तरिक्ष एव ज्योतिर्धत्ते। आदित्यमेवामुष्मिल्लोके ज्योतिर्धत्ते। ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति। य एवं वेद। ध्रुवमसि पृथिवीं दृष्टेत्याह। पृथिवीमेवैतेन दहति। ध्रुमस्यन्तरिक्षं दृष्टेत्याह। अन्तरिक्षमेवैतेन दहति। ध्रुणमसि दिवं दृष्टेत्याह। दिवमेवैतेन दहति॥५१॥

धर्मासि दिशो दृष्टेत्याह। दिश एवैतेन दहति। इमानेवैतेर्लोकान्दहति। दहन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजयां पशुभिः। य एवं वेद। त्रीण्यग्ने कपालान्युपदधाति। त्रय इमे लोकाः। एषां लोकानामात्स्यै। एकमग्ने कपालमुप दधाति। एकं वा अग्ने कपालं पुरुषस्य सम्भवति॥५२॥

अथ द्वे। अथ त्रीणि। अथ चत्वारि। अथाष्टौ। तस्मादष्टाकपालं पुरुषस्य शिरः। यदेवं कपालान्युपदधाति। यज्ञो वै प्रजापतिः। यज्ञमेव प्रजापतिः सः स्करोति। आत्मानमेव तथ्सः स्करोति। तं सः संस्कृतमात्मानम्॥५३॥

अमुष्मिल्लोकेऽनु परैति। यदष्टावुपदधाति। गायत्रिया तथ्सम्मिताम्। यन्नवं। त्रिवृता तत्। यदशं। विराजा तत्। यदेकादशं। त्रिष्टुभा तत्। यद्वादशं॥५४॥

जगत्या तत्। छन्दः सम्मितानि स उपदधत्कपालानि। इमाँल्लोकाननुपूर्वं दिशो विधृत्यै दहति। अथाऽऽयुः प्राणान्प्रजां पशून् यजमाने दधाति। सृजतानस्मा अभितौ बहुलान्करोति। चितः स्थेत्याह। यथायजुरेवैतत्। भृगूणामङ्गिरसां तपसा तप्यध्वमित्याह। देवतानामेवैनानि तपसा तपति। तानि ततः सः स्थिते। यानि घर्मे कपालान्युपचिन्वन्ति वेधस इति चतुष्पदयर्चा विमुञ्चति। चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति॥५५॥

वर्तयति दिवमेवैतेन दहति सम्भवति तं सः संस्कृतमात्मानं द्वादशं सः स्थिते त्रीणि च॥६॥

[७]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह प्रसृत्यै। अश्विनौर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। सं वंपामीत्याह। यथादेवतमेवैनानि संवपति। समापो अद्विरगमत समोषधयो रसेनेत्याह। आपो वा ओषधीर्जिन्वन्ति। ओषधयोऽपो जिन्वन्ति। अन्या वा एतासामन्या जिन्वन्ति॥५६॥

तस्मादेवमाह। स रेवतीर्जगतीभिर्मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमित्याह। आपो वै रेवतीः। पशवो जगतीः। ओषधयो मधुमतीः। आप ओषधीः पशून्। तानेवास्मा एकधा सः सृज्य।

मधुमत्तः करोति। अञ्चः परि प्रजाताः स्थ समद्विः पृच्छध्वमिति पर्याप्लावयति। यथा सुवृष्ट इमामनुविसृत्य॥५७॥

आप ओषधीर्महयन्ति। तादृगेव तत्। जनयत्यै त्वा संयौमीत्याह। प्रजा एवैतेन दाधारा। अग्र्यै त्वाऽग्नीषोमीभ्यामित्याह व्यावृत्त्यै। मुखस्य शिरोऽसीत्याह। यज्ञो वै मुखः। तस्यैतच्छिरः। यत्पुरोडाशः। तस्मादेवमाह॥५८॥

घर्मोऽसि विश्वायुरित्याह। विश्वमेवायुर्यजमाने दधाति। उरु प्रथस्वोरु ते यज्ञपतिः प्रथतामित्याह। यजमानमेव प्रजयां पशुभिः प्रथयति। त्वचं गृह्णीष्वेत्याह। सर्वमेवैनं सतनं करोति। अथाऽऽप आनीय परिमार्ष्टि। मांस एव तत्त्वचं दधाति। तस्मात्त्वचा मांसं छुन्नम्। घर्मो वा एषोऽशान्तः॥५९॥

अर्धमासेऽर्धमासे प्रवृज्यते। यत्पुरोडाशः। स ईश्वरो यजमानं शुचा प्रदहः। पर्यग्नि करोति। पशुमेवैनमकः। शान्त्या अप्रदाहाय। त्रिः पर्यग्नि करोति। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो रक्षसामपंहत्यै। अन्तरितं रक्षोऽन्तरिता अरांतय इत्याह॥६०॥

रक्षसामन्तरहित्यै। पुरोडाशं वा अधिश्रितं रक्षांस्यजिघांसन्। दिवि नाको नामाग्नी रक्षोहा। स एवास्माद्रक्षांस्यपाहन्। देवस्त्वां सविता श्रंपयत्वित्याह। सवितृप्रसूत एवैनं श्रंपयति। वर्षिष्ठे अधि नाक इत्याह। रक्षसामपंहत्यै। अग्निस्ते तनुवं माऽतिधागित्याहाऽन्तिदाहाय। अग्ने हव्यं रक्षस्वेत्याह गुप्यै॥६१॥

अविदहन्तः श्रंपयतेति वाचं विसृजते। यज्ञमेव हवींष्यभिव्याहृत्य प्रतनुते। पुरुरुचमविदाहाय श्रुत्यै करोति। मस्तिष्को वै पुरोडाशः। तं यन्नाभिं वासयैत्। आविर्मस्तिष्कः स्यात्। अभिवासयति। तस्माद्ब्रह्मा मस्तिष्कः। भस्मनाऽभिवासयति। तस्मान्मासेनास्थिं छुन्नम्॥६२॥

वेदेनाभिवासयति। तस्मात्केशैः शिरश्छुन्नम्। अखलतिभावुको भवति। य एवं वेद। पशोर्वै प्रतिमा पुरोडाशः। स नायजुष्कमभिवास्यः। वृथैव स्यात्। ईश्वरा यजमानस्य पशवः प्रमेतोः। सं ब्रह्मणा पृच्यस्वेत्याह। प्राणा वै ब्रह्म॥६३॥

प्राणाः पशवः। प्राणैरेव पशून्धूमस्पृणक्ति। न प्रमायुंका भवन्ति। यजमानो वै पुरोडाशः। प्रजा पशवः पुरीषम्। यदेवमभिवासयति। यजमानमेव प्रजयां पशुभिः समर्धयति। देवा वै हविर्भृत्वाऽब्रुवन्। कस्मिन्निदं प्रक्ष्यामह इति। सोऽग्निरब्रवीत्॥६४॥

मयि तनूः सं निधध्वम्। अहं वस्तं जनयिष्यामि। यस्मिन्प्रक्ष्यध्व इति। ते देवा अग्नौ तनूः सन्न्यदधत। तस्मादाहुः। अग्निः सर्वा देवता इति। सोऽङ्गारेणाऽऽपः। अभ्यंपातयत्। तत एकतोऽजायत। स द्वितीयमभ्यंपातयत्॥६५॥

ततो द्वितीऽजायत। स तृतीयमभ्यंपातयत्। ततस्त्रितोऽजायत। यद्व्योऽजायन्त। तदाप्यानामाप्यत्वम्। यदात्मभ्योऽजायन्त। तदात्म्यानामात्म्यत्वम्। ते देवा आप्येष्वमृजत।

आप्या अमृजत् सूर्याभ्युदिते। सूर्याभ्युदितः सूर्याभिनिमृक्ते॥६६॥

सूर्याभिनिमृक्तः कुन्खिनिं। कुन्खी श्यावदति। श्यावदन्नग्रदिधिषौ। अग्रदिधिषुः परिचिते। परिचितो वीरहणिं। वीरहा ब्रह्महणिं। तद्वह्महणं नात्यच्यवत। अन्तर्वेदि निनयत्यवरुद्धौ। उत्सुकेनाभि गृह्णाति श्रुतत्वायां। श्रुतकामा इव हि देवाः॥६७॥

अन्या जिन्वन्त्यनु विमृत्यैवमाहाशान्त आहु गुप्त्यै छुन्नं ब्रह्माब्रवीद्वितीयमभ्यपातयधसूर्याभिनिमृक्ते देवाः॥१२॥ [८]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति स्फ्यमादत्ते प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनो हि देवानामध्वर्यू आस्ताम। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। आदद् इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिण इत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। सहस्रभृष्टिः शततेजा इत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। वायुरसि तिग्मतैजा इत्याह। तेजो वै वायुः॥६८॥

तेज एवास्मिन्दधाति। विषाद्वे नामासुर आसीत्। सोऽविभेत्। यज्ञेन मा देवा अभिभविष्यन्तीति। स पृथिवीमभ्यवमीत्। सा मेध्याऽभवत्। अथो यदिन्द्रो वृत्रमहन्। तस्य लोहितं पृथिवीमनु व्यधावत्। सा मेध्याऽभवत्। पृथिवि देवयजनीत्याह॥६९॥

मेध्यामेवेना देवयजनीं करोति। ओषध्यास्ते मूलं मा हिंसिषमित्याह। ओषधीनामहिंसायै। व्रजं गच्छ गोस्थानमित्याह। छन्दांसि वै व्रजो गोस्थानः। छन्दांस्येवास्मै व्रजं गोस्थानं करोति। वर्षतु ते द्यौरित्याह। वृष्टिर्वै द्यौः। वृष्टिमेवाव रुन्धे। बधान देव सवितः परमस्या परावतीत्याह॥७०॥

द्वौ वाव पुरुषौ। यं चैव द्वेष्टि। यश्चैनं द्वेष्टि। तावुभौ बध्नाति परमस्या परावति शतेन पाशैः। योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मस्तमतो मा मोगित्याहानिमृक्त्यै। अरुरुर्वै नामासुर आसीत्। स पृथिव्यामुपभुक्तोऽशयत्। तं देवा अपहन्तोऽरुरुः पृथिव्या इति पृथिव्या अपाघ्नन्। भ्रातृव्यो वा अरुरुः। अपहन्तोऽरुरुः पृथिव्या इति यदाह॥७१॥

भ्रातृव्यमेव पृथिव्या अपहन्ति। तैऽमन्यन्त। दिवं वा अयमितः पतिष्यतीति। तमरुरुस्ते दिवं माऽस्कानिति दिवः पर्यबाधन्त। भ्रातृव्यो वा अरुरुः। अरुरुस्ते दिवं मा स्कानिति यदाह। भ्रातृव्यमेव दिवः परिबाधते। स्तम्बयजुर्हरति। पृथिव्या एव भ्रातृव्यमपहन्ति। द्वितीयं हरति॥७२॥

अन्तरिक्षादेवैनमपहन्ति। तृतीयं हरति। दिव एवैनमपहन्ति। तूष्णीं चतुर्थं हरति। अपरिमितादेवैनमपहन्ति। असुराणां वा इयमग्र आसीत्। यावदासीनः परापश्यति। तावद्देवानाम्। ते देवा अब्रुवन्। अस्त्वेव नोऽस्यामपीति॥७३॥

कन्नो दास्येति। यावत्स्वयं परिगृह्णीथेति। ते वसंवस्त्वेति दक्षिणतः पर्यगृह्णन्। रुद्रास्त्वेति पश्चात्। आदित्यास्त्वेत्युत्तरतः। तैऽग्निना प्राञ्चोऽजयन्। वसुभिर्दक्षिणा। रुद्रेः प्रत्यञ्चः। आदित्यैरुदञ्चः। यस्यैव विदुषो वेदि परिगृह्णन्ति॥७४॥

भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति। देवस्य सवितुः सव इत्याह प्रसूत्यै। कर्म कृण्वन्ति वेधस इत्याह। इषितं हि कर्म क्रियते। पृथिव्यै मेध्यं चामेध्यं च व्युदक्रामताम्। प्राचीनमुदीचीनं मेध्यम्। प्रतीचीनं दक्षिणाऽमेध्यम्। प्राचीमुदीचीं प्रवृणां करोति। मेध्यामेवैनौ देवयजनीं करोति॥७५॥

प्राश्नौ वेद्यं सावुन्नयति। आहवनीयस्य परिगृहीत्यै। प्रतीची श्रोणी। गार्हपत्यस्य परिगृहीत्यै। अथो मिथुनत्वाय। उद्धन्ति। यदेवास्या अमेध्यम्। तदपहन्ति। उद्धन्ति। तस्मादोषधयः पराभवन्ति॥७६॥

मूलं छिनत्ति। भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति। मूलं वा अतितिष्ठद्रक्षाऽस्यनूत्पिपते। यद्धस्तेन छिन्द्यात्। कुनखिनीः प्रजाः स्युः। स्फ्येन छिनत्ति। वज्रो वै स्फ्यः। वज्रैणैव यज्ञाद्रक्षाऽस्यपहन्ति। पितृदेवत्याऽतिखाता। इयंतीं खनति॥७७॥

प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताम्। वेदिदेवेभ्यो निलायत। तां चतुरङ्गुलेऽन्वविन्दन्। तस्माच्चतुरङ्गुलं खेयां। चतुरङ्गुलं खनति। चतुरङ्गुले ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्ति। आ प्रतिष्ठायै खनति। यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति। दक्षिणतो वर्षीयसीं करोति। देवयजनस्यैव रूपमकः॥७८॥

पुरीषवतीं करोति। प्रजा वै पशवः पुरीषम्। प्रजयैवैनं पशुभिः पुरीषवन्तं करोति। उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति। एतावती वै पृथिवी। यावती वेदिः। तस्यां एतावत एव भ्रातृव्यं निर्भज्यं। आत्मन उत्तरं परिग्राहं परिगृह्णाति। ऋतमस्यृतसदनमस्यृतश्रीरसीत्याह। यथायजुरेवैतत्॥७९॥

क्रूरमिव वा एतत्करोति। यद्वेदिं करोति। धा असि स्वधा असीतिं योयुप्यते शान्त्यै। उर्वी चासि वस्वी चासीत्याह। उर्वीमेवानां वस्वीं करोति। पुरा क्रूरस्य विसृपो विरप्शिन्त्रित्याह मेध्यत्वाय। उदादायं पृथिवीं जीरदानुर्यामैरयं चन्द्रमसि स्वधाभिरित्याह। यदेवास्या अमेध्यम्। तदपहृत्यं। मेध्यां देवयजनीं कृत्वा॥८०॥

यददश्चन्द्रमसि मेध्यम्। तदस्यामेरयति। तां धीरांसो अनुदृश्यं यजन्त इत्याहानुख्यात्यै। प्रोक्षणीरा सादया। इध्माबृहिरुपसादया। सुवं च सुचंश्च सम्मृद्धि। पत्नीः सन्नह्य। आज्येनोदेहीत्याहानुपूर्वतायै। प्रोक्षणीरा सादयति। आपो वै रक्षोघ्नीः॥८१॥

रक्षसामपहत्यै। स्फ्यस्य वर्त्मन्सादयति। यज्ञस्य सन्तत्यै। उवाच हासितो देवलः। एतावतीर्वा अमुष्मिन्नोक्त आप आसन्। यावतीः प्रोक्षणीरिति। तस्माद्बृहतीरासाद्याः। स्फ्यमुदस्यन्। यं द्विष्यात् ध्यायेत्। शुचैवैनमर्पयति॥८२॥

वै वायुराह परावतीत्याह द्वितीयः हर्तति परिगृह्णाति देवयजनीं करोति भवति खनत्यक्रेतकृत्वा रक्षोघ्नीरपयति॥१५॥[९]

वज्रो वै स्फ्यः। यदन्वश्च धारयेत्। वज्रैऽध्वर्युः क्षण्वीत। पुरस्तात्तिर्यश्च धारयति। वज्रो वै स्फ्यः। वज्रैणैव यज्ञस्य दक्षिणतो रक्षाऽस्यपहन्ति। अग्निभ्यां प्राचंश्च प्रतीचंश्च।

स्फ्येनोदीचश्चाधराचंश्च। स्फ्येन वा एष वज्रेणास्यै पाप्मानं भ्रातृव्यमपहृत्य। उत्क्रेऽधि
प्रवृश्चति॥८३॥

यथौपधाय वृश्चन्त्येवम्। हस्ताववं नेनित्ते। आत्मानमेव पवयते। स्फ्यं प्रक्षालयति
मेध्यत्वाय। अथौ पाप्मनं एव भ्रातृव्यस्य न्यङ्गं छिनत्ति। इध्माबर्हिरुपसादयति युक्त्यै।
यज्ञस्य मिथुनत्वाय। अथौ पुरोरुचमेवैतां दधाति। उत्तरस्य कर्मणोऽनुख्यात्यै। न
पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्॥८४॥

यत्पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्। अन्यत्राऽऽहुतिपथादिभ्यं प्रतिपादयेत्। प्रजा वै बर्हिः।
अपराध्रुयाद्बर्हिषां प्रजानां प्रजननम्। पश्चात्प्रागुपसादयति। आहुतिपथेनेभ्यं प्रतिपादयति।
सम्प्रत्येव बर्हिषां प्रजानां प्रजननमुपैति। दक्षिणमिध्मम्। उत्तरं बर्हिः। आत्मा वा इध्मः।
प्रजा बर्हिः। प्रजा ह्यात्मन उत्तरतरा तीर्थे। ततो मेधमुपनीय। यथादेवतमेवेनत्प्रतिष्ठापयति।
प्रति तिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः॥८५॥

वृश्चति सादयेदिध्मः पञ्च च॥३॥

[१०]

तृतीयस्यां देवस्यांश्चपुरुं यो वै पूर्वद्युः कर्मणे वामिन्द्रो वृत्रमहन्मसोऽपोऽवधूत धृष्टिदेवस्येत्याहु सं वपामि देवस्य स्फ्यमा
ददे वज्रो वै स्फ्यो दर्श॥१०॥

तृतीयस्यां यज्ञस्यानतिरेकाय पवित्रवत्यध्वर्यु चाधिपवणमस्यन्तरिक्ष एव रक्षंसामन्तरहित्ये द्वौ वाव पुरुषौ यददश्चन्द्रमसि मेध्यं
पञ्चाशीतिः॥८५॥

तृतीयस्यां यजमानः॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—१४८

आदितः दशिन्यः—११११

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरांतय इत्याह। रक्षसामपंहत्यै। अग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा निष्टंपामीत्याह मेध्यत्वाय। स्रुचः सम्मार्ष्टि। स्रुवमग्रे। पुमांसमेवाभ्यः सश्यति मिथुनत्वाय। अथ जुहूम। अथोपभृतम्। अथ ध्रुवाम्। असौ वै जुहूः॥१॥

अन्तरिक्षमुपभृत्। पृथिवी ध्रुवा। इमे वै लोकाः स्रुचः। वृष्टिः सम्मार्जनानि। वृष्टिर्वा इमाल्लोकाननुपूर्वं कल्पयति। ते ततः कृताः समैधन्ते। समैधन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजयां पशुभिः। य एवं वेद। यदि कामयेत वर्षुकः पर्जन्यः स्यादिति। अग्रतः सम्मृज्यात्॥२॥

वृष्टिमेव नि यच्छति। अवाचीनां ग्राहि वृष्टिः। यदि कामयेतावर्षुकः स्यादिति। मूलतः सम्मृज्यात्। वृष्टिमेवोद्यच्छति। तदु वा आहुः। अग्रत एवोपरिष्ठात्सम्मृज्यात्। मूलतोऽधस्तात्। तदनुपूर्वं कल्पते। वर्षुको भवतीति॥३॥

प्राचीमभ्याकारम्। अग्रैरन्तरतः। एवमिव ह्यन्नमद्यते। अथोग्राह्या ओपंधीनामूर्जं प्रजा उपजीवन्ति। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धे। अधस्तात्प्राचीम्। दण्डमुत्तमतः। मूलं न मूलं प्रतिष्ठित्यै। तस्मादरत्नौ प्राञ्च्युपरिष्ठात्लोमानि। प्रत्यञ्च्यधस्तात्॥४॥

स्रुग्येषां प्राणो वै स्रुचः। जुहूर्दक्षिणो हस्तः। उपभृत्स्रुच्यः। आत्मा ध्रुवा। अन्नं सम्मार्जनानि। मुखतो वै प्राणोऽपानो भूत्वा। आत्मानमन्नं प्रविश्य। बाह्यतस्तनुवः शुभयति। तस्मात्स्रुवमेवाग्रे सम्मार्ष्टि। मुखतो हि प्राणोऽपानो भूत्वा। आत्मानमन्नमाविशति। तौ प्राणापानौ। अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति। य एवं वेद॥५॥

जुहूर्मृज्याद्ववतीति प्रत्यञ्च्यधस्तान्मार्ष्टि पञ्च च॥५॥

[१]

दिवः शिल्पमवततम्। पृथिव्याः कुकुभि श्रितम्। तेन वयः सहस्रवल्लशेन। स्रुपलं नाशयामसि स्वाहेति स्रुक्सम्मार्जनान्यग्नौ प्र हरति। आपो वै दर्भाः। रूपमेवैषामेतन्महिमानं व्याचष्टे। अनुष्टुर्भा। आनुष्टुभः प्रजापतिः। प्राजापत्यो वेदः। वेदस्याग्रं स्रुक्सम्मार्जनानि॥६॥

स्वेनैवेनानि छन्दसा। स्वयां देवतया समर्धयति। अथो ऋगवाव योषां। दर्भो वृषां। तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय। प्रजायते प्रजयां पशुभिर्यजमानः। तान्येकं वृथैवापांस्यन्ति। तत्तथा न कार्यम्। आरब्धस्य यज्ञियस्य कर्मणः सर्विदोहः॥७॥

यद्येनानि पशवोऽभि तिष्ठेयुः। न तत्पशुभ्यः कम्। अद्विर्मार्जयित्वोत्क्रे न्यस्येत्। यद्ये यज्ञियस्य कर्मणोऽन्यत्राऽऽहुतीभ्यः सन्तिष्ठते। उत्करो वाव तस्य प्रतिष्ठा। एताः हि तस्मै प्रतिष्ठां देवाः समभरन्। यदद्विर्मार्जयति। तेन शान्तम्। यदुत्क्रे न्यस्यति। प्रतिष्ठामैवेनानि तद्रमयति॥८॥

प्रति तिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः। अथो स्तम्बस्य वा एतद्रूपम्। यथ्स्त्रुस्सम्मारजनानि। स्तम्बशो वा ओषधयः। तासो जरत्क्षे पशवो न रमन्ते। अप्रियो ह्येषां जरत्क्षः। यावदप्रियो ह वै जरत्क्षः पशूनाम्। तावदप्रियः पशूनां भवति। यस्यैतान्यन्यत्राग्नेर्दधति। नवदाव्यासु वा ओषधीषु पशवो रमन्ते॥१॥

नवदावो ह्येषां प्रियः। यावत्प्रियो ह वै नवदावः पशूनाम्। तावत्प्रियः पशूनां भवति। यस्यैतान्यग्नौ प्रहरन्ति। तस्मादेतान्यग्नावेव प्रहरेत्। यत्रस्मिन्सम्मृज्यात्। पशूनां धृत्यै। यो भूतानामधिपतिः। रुद्रस्तन्तिचरो वृषां। पशून्स्माकं मा हिंसीः। एतदस्तु हुतं तव स्वाहेत्यग्निसम्मारजनान्यग्नौ प्रहरति। एषा वा एतेषां योनिः। एषा प्रतिष्ठा। स्वामेवैनानि योनिम्। स्वां प्रतिष्ठां गमयति। प्रति तिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः॥१०॥

वेदस्याग्रं सुखसम्मारजनानि विदोहो गमयति पशवो रमन्ते हिंसीः षट् च॥५॥ [२]

अयंज्ञो वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्। पत्न्यन्वास्ते। यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। यत्तिष्ठन्ती सन्नह्येता प्रियं ज्ञातिं रुन्ध्यात्। आसीना सन्नह्येता आसीना ह्येषा वीर्यं करोति॥११॥

यत्पश्चात्प्राच्यन्वासीत। अनया समदन्दधीत। देवानां पत्न्या समदन्दधीत। देशाद्वक्षित उदीच्यन्वास्ते। आत्मनो गोपीथाय। आशासाना सौमनसमित्याह। मेध्यामेवेनां केवलीं कृत्वा। आशिषा समर्धयति। अग्नेरनुव्रता भूत्वा सन्नह्ये सकृताय कमित्याह। एतद्वै पत्न्यै व्रतोपनयनम्॥१२॥

तेनैवैनो व्रतमुपनयति। तस्मादाहुः। यश्चैवं वेद यश्च ना योक्रमेव युते। यमन्वास्ते। तस्यामुष्मिल्लोके भवतीति योक्त्रेण। यद्योक्रमं। स योगः। यदास्ते। स क्षेमः॥१३॥

योगक्षेमस्य कृत्यै। युक्तं क्रियाता आशीः कामं युज्याता इति। आशिषः समृद्धौ। ग्रन्थिं ग्रन्नाति। आशिष एवास्यां परि गृह्णाति। पुमान् वै ग्रन्थिः। स्त्री पत्नी। तन्मिथुनम्। मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय। प्र जायते प्रजयां पशुभिर्यजमानः॥१४॥

अथो अर्थो वा एष आत्मनः। यत्पत्नी। यज्ञस्य धृत्या अर्शितिलं भावाय। सुप्रजसंस्त्वा वयं सुपत्नीरुपं सेदिमेत्याह। यज्ञमेव तन्मिथुनीकरोति। ऊनेऽतिरिक्तं धीयाता इति प्रजात्यै। महीनां पयोऽस्योषधीनां रस इत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। तस्य तेऽक्षीयमाणस्य निर्वपामि देवयुज्याया इत्याह। आमेवैतामा शास्ते॥१५॥

करोति व्रतोपनयनं क्षेमो यजमानः शास्ते॥५॥ [३]

घृतं च वै मधुं च प्रजापतिरासीत्। यतो मध्वासीत्। ततः प्रजा असृजत। तस्मान्मधुषि प्रजननमिवास्ति। तस्मान्मधुषा न प्रचरन्ति। यातयाम हि। आज्येन प्रचरन्ति। यज्ञो वा आज्यम्। यज्ञेनैव यज्ञं प्रचरन्त्ययातयामत्वाय। पत्न्यैवैक्षते॥१६॥

मिथुनत्वाय प्रजातैः। यद्वे पत्नी यज्ञस्य करोति। मिथुनं तत्। अथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै। अमेध्यं वा एतत्करोति। यत्पत्न्यवेक्षते। गार्हपत्येऽधि श्रयति मेध्यत्वाय। आहवनीयमभ्युद्ववति। यज्ञस्य सन्तत्यै। तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेहीत्याह॥१७॥

तेजो वा अग्निः। तेज आज्यम्। तेजसैव तेजः समर्धयति। अग्निस्ते तेजो मा विनैदित्याहाहिः सायै। स्फघस्य वर्त्मन्त्सादयति। यज्ञस्य सन्तत्यै। अग्नेर्जिह्वाऽसि सुभूर्देवानामित्याह। यथायजुरेवैतत्। धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो यजुषेयजुषे भवेत्याह। आमैवेतामा शास्ते॥१८॥

तद्वा अतः पवित्राभ्यामेवोत्पुनाति। यजमानो वा आज्यम्। प्राणापानौ पवित्रौ। यजमान एव प्राणापानौ दधाति। पुनराहारम्। एवमिव हि प्राणापानौ सञ्चरतः। शुक्रमसि ज्योतिरसि तेजोऽसीत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। त्रिर्यजुषा। त्रयं इमे लोकाः॥१९॥

एषां लोकानामाद्यैः। त्रिः। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। अथाऽऽज्यवतीभ्यामपः। रूपमेवासांमेतद्वर्णं दधाति। अपि वा उताऽऽहुः। यथा ह वै योषां सुवर्णं हिरण्यं पेशलं बिभ्रती रूपाण्यास्ते। एवमेता एतर्हीति। आपो वै सर्वा देवताः॥२०॥

एषा हि विश्वेषां देवानां तनूः। यदाज्यम्। तत्रोभयोर्मामासा। जामि स्यात्। यद्यजुषाऽऽज्यं यजुषाऽप उत्पुनीयात्। छन्दसाऽप उत्पुनात्यजामित्वाय। अथो मिथुनत्वाय। सावित्रियर्चा। सवितृप्रसूतं मे कर्मासदिति। सवितृप्रसूतमेवास्य कर्म भवति। पच्छो गायत्रिया त्रिष्यमुद्धत्वाय। अद्विरेवौषधीः सं नयति। ओषधीभिः पशून्। पशुभिर्यजमानम्। शुक्रं त्वां शुक्रायां ज्योतिस्त्वा ज्योतिष्यर्चिस्त्वाऽर्चिषीत्याह सर्वत्वाय। पर्याप्त्या अनन्तरायाय॥२१॥

ईक्षत आहु शास्ते लोका देवता भवति षट् च॥६॥

[४]

देवासुराः संयत्ता आसन्। स एतमिन्द्र आज्यस्यावकाशमपश्यत्। तेनावैक्षत। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। य एवं विद्वानाज्यमवेक्षते। भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यदाज्येनान्यानि हवीर्ष्यभिघारयति॥२२॥

अथ केनाऽऽज्यमिति। सत्येनेति ब्रूयात्। चक्षुर्वै सत्यम्। सत्येनैवैनदभि घारयति। ईश्वरो वा एषोऽन्धो भवितोः। यश्चक्षुषाऽऽज्यमवेक्षते। निमील्यावेक्षेता। दाधारात्मश्चक्षुः। अभ्याज्यं घारयति। आज्यं गृह्णाति॥२३॥

छन्दांसि वा आज्यम्। छन्दांस्येव प्रीणाति। चतुर्जुह्वां गृह्णाति। चतुष्पादः पशवः। पशून्वेव रन्धे। अष्टावुपभृति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रः प्राणः। प्राणमेव पशुषु दधाति। चतुर्ध्रुवायाम्॥२४॥

चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति। यजमानदेवत्या वै जुहः। भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। चतुर्जुह्वां गृह्णन्भूयो गृह्णीयात्। अष्टावुपभृति गृह्णन्कर्नीयः। यजमानायैव

भ्रातृव्यमुपस्तिं करोति। गौर्वै सुचः। चतुर्जुह्वां गृह्णाति। तस्माच्चतुष्पदी॥२५॥

अष्टावुपभृति। तस्मादष्टाशफा। चतुर्ध्रुवायाम्। तस्माच्चतुः स्तना। गामेव तथ्सङ्स्करोति। साऽस्मै सङ्स्कृतेषुमूर्जं दुहे। यज्जुह्वां गृह्णाति। प्रयाजेभ्यस्तत्। यदुपभृति। प्रयाजानूयाजेभ्यस्तत्। सर्वस्मै वा एतद्यज्ञाय गृह्यते। यद्ध्रुवायामाज्यम्॥२६॥

अभिघारयति गृह्णाति ध्रुवायां चतुष्पदी प्रयाजानूयाजेभ्यस्तद्धे च॥५॥ [५]

आपो देवीरग्रेपुवो अग्रेगुव इत्याह। रूपमेवासांमेतन्महिमानं व्याचष्टे। अग्रं इमं यज्ञं नयताग्रं यज्ञपतिमित्याह। अग्रं एव यज्ञं नयन्ति। अग्रं यज्ञपतिम्। युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यं यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्य इत्याह। वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र आपो वव्रे। आपो हेन्द्र वव्रिरे। संजामेवासांमेतथ्सामानं व्याचष्टे। प्रोक्षिताः स्थेत्याह॥२७॥

तेनाऽऽपः प्रोक्षिताः। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। कृष्णो रूपं कृत्वा। स वनस्पतीन्प्राविशत्। कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये त्वा स्वाहेत्याह। अग्नयं एवेनं जुष्टं करोति। अथो अग्रेरेव मेधमव रुन्धे। वेदिरसि बर्हिषे त्वा स्वाहेत्याह। प्रजा वै बर्हिः। पृथिवी वेदिः॥२८॥

प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति। बर्हिरसि सुग्भ्यस्त्वा स्वाहेत्याह। प्रजा वै बर्हिः। यजमानः सुचः। यजमानमेव प्रजासु प्रतिष्ठापयति। दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति बर्हिरासाद्य प्रोक्षति। एभ्य एवेनल्लोकेभ्यः प्रोक्षति। अथ ततः सह सूचा पुरस्तात्प्रत्यञ्चं ग्रन्थिं प्रत्युक्षति। प्रजा वै बर्हिः। यथा सूर्ये काल आपः पुरस्ताद्यन्ति॥२९॥

तादृगेव तत्। स्वधा पितृभ्य इत्याह। स्वधाकारो हि पितृणाम्। ऊर्ध्वं बर्हिषद् इति दक्षिणायै श्रोणोरोत्तरस्ये निनयति सन्तत्यै। मासा वै पितरो बर्हिषदः। मासानेव प्राणाति। मासा वा ओषधीर्वर्धयन्ति। मासाः पचन्ति समृद्धौ। अनन्तिस्कन्दन् ह पर्जन्यो वर्षति। यत्रैतदेवं क्रियते॥३०॥

ऊर्जा पृथिवीं गच्छतेत्याह। पृथिव्यामेवोर्जं दधाति। तस्मात्पृथिव्या ऊर्जा भुञ्जते। ग्रन्थिं वि स्रंसयति। प्रजनयत्येव तत्। ऊर्ध्वं प्राश्नुमुद्गुढं प्रत्यञ्चमा यच्छति। तस्मात्प्राचीनं रेतो धीयते। प्रतीचीः प्रजा जायन्ते। विष्णोः स्तूपोऽसीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः॥३१॥

यज्ञस्य धृत्यै। पुरस्तात्प्रस्तरं गृह्णाति। मुख्यमेवेनं करोति। इयन्तं गृह्णाति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्। इयन्तं गृह्णाति। यज्ञपुरुषा सम्मितम्। इयन्तं गृह्णाति। एतावद्वै पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसम्मितम्॥३२॥

अपरिमितं गृह्णाति। अपरिमितस्यावरुद्धौ। तस्मिन्पवित्रे अपि सृजति। यजमानो वै प्रस्तरः। प्राणापानौ पवित्रौ। यजमान एव प्राणापानौ दधाति। ऊर्णाम्रदंसं त्वा स्तृणामीत्याह। यथायजुरेवैतत्। स्वासस्थं देवेभ्य इत्याह। देवेभ्य एवेनंश्वासस्थं करोति॥३३॥

ब॒र्हिः स्तृ॑णाति। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। पृथि॒वी वेदि॑ः। प्र॒जा एव पृथि॒व्यां प्रति॑ष्ठापयति।
अन॑तिदृ॒श्ञ्च स्तृ॑णाति। प्र॒जयै॒वैनं प॑शुभि॒रन॑तिदृ॒श्ञ्चं करो॑ति। धा॒रय॑न्प्र॒स्तुरं प॑रि॒धीन्प॑रिं
दधा॑ति। यज॑मानो वै प्र॒स्तुरः। यज॑मान ए॒व तथ्स्व॑यं प॑रि॒धीन्प॑रिं दधा॑ति। ग॒न्धर्वो॑ऽसि
वि॒श्वाव॑सुरि॒त्याह॥३४॥

विश्व॑मे॒वायुर्यज॑माने दधाति। इन्द्र॑स्य बा॒हुर॑सि दक्षि॑ण इ॒त्याह॥ इन्द्रि॑यमे॒व यज॑माने दधाति।
मि॒त्रावरु॑णौ त्वोत्त॑रतः प॑रि॒धत्तामि॒त्याह॥ प्रा॒णापा॑नौ मि॒त्रावरु॑णौ। प्रा॒णापा॑नावे॒वास्मि॑न्दधाति।
सूर्य॑स्त्वा पु॒रस्ता॑त् पा॒त्वित्या॑ह॥ रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै। कस्या॑श्चिद॒भि॒श॑स्त्या इ॒त्याह॥ अप॑रिमिता॒दे॒वैर्न
पा॑ति॥३५॥

वी॒तिहा॑त्रं त्वा क॒व इ॒त्याह॥ अ॒ग्निमे॒व हो॒त्रेण॑ सम॒र्धय॑ति। द्युम॑न्त॒ः समि॑धीम॒हीत्या॑ह
समि॑द्धौ। अ॒ग्ने बृ॒हन्त॑मध्व॒र इ॒त्याह॥ वृ॒द्धौ। वि॒शो य॒न्ने स्थ॑ इ॒त्याह॥ वि॒शां य॒त्यै। उ॒दीची॑ना॒ग्ने
नि द॑धाति प्रति॑ष्ठित्यै। वसू॑ना॒ः रु॒द्राणा॑मादित्या॒ना॒ः स॒द॑सि सी॒देत्या॑ह॥ दे॒वता॑नामे॒व स॒दने॑
प्र॒स्तुर॑ सा॒दय॑ति। जु॒हूर॑सि घृ॒ताची॑ ना॒ग्नेत्या॑ह॥३६॥

अ॒सौ वै जु॒हूः। अन्त॑रि॒क्षमु॑प॒भृत्। पृथि॒वी ध्रु॒वा। तासा॑मे॒तदे॒व प्रि॒यं ना॑मं। यदघृ॒ताची॑तिं।
यदघृ॒ताची॑त्याह॥ प्रि॒येणै॒वैना॑ नाम्ना सा॒दय॑ति। ए॒ता अ॑सदन्थसुकृतस्य लो॒क इ॒त्याह॥ स॒त्यं वै
सु॑कृतस्य लो॒कः। स॒त्य ए॒वैना॑ः सु॒कृत॑स्य लो॒के सा॑दयति। ता वि॒ष्णो पा॑हीत्याह॥ य॒ज्ञो वै वि॒ष्णुः।
य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै। पा॒हि य॒ज्ञं पा॒हि य॒ज्ञप॑तिं पा॒हि मां य॒ज्ञनि॒यमि॒त्याह॥ य॒ज्ञाय॑ यज॑मानायाऽऽत्म॒नै॑।
तेभ्य॑ ए॒वाऽऽशि॑ष॒माशा॑स्तेऽना॒त्यै॥३७॥

स्थेत्याह पृथिवी वेदिर्यन्ति क्रियते वीणर्वीर्यसम्मितं करोत्याह पाति नाग्नेत्याह लोके सादयति षट् च॥११॥ [६]

अ॒ग्निना॑ वै हो॒त्रा। दे॒वा अ॑सु॒रान॑भ्य॒भवन्। अ॒ग्नये॑ समि॒ध्यमा॑ना॒यानु॑ब्रूहीत्याह
भ्रातृ॑व्याऽभि॒भूत्यै। एक॑वि॒ंशति॑मिध॒दारू॑णि भवन्ति। एक॑वि॒ंशो वै पु॑रुषः। पु॒रुष॑स्याऽऽस्यै॑।
पञ्च॑द॒शेध॑मा॒रू॒ण्य॒भ्या द॑धाति। पञ्च॑द॒श वा अ॑र्धमा॒सस्य॑ रात्र॑यः। अ॒र्धमा॒स॒शः सं॒वत्स॑र आ॒प्यते॑।
त्री॒न्प॑रि॒धीन्प॑रिं दधाति॥३८॥

ऊ॒र्ध्वे समि॑धा॒वा द॑धाति। अ॒नूया॑जेभ्यः स॒मिध॑मतिं शि॒नष्टि॑। षट्॒त्सं प॑द्यन्ते। षड्वा ऋ॒तवः॑।
ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। वे॒देनो॑प॒ वाज॑यति। प्रा॒जाप॑त्यो वै वे॒दः। प्रा॒जाप॑त्यः प्रा॒णः। यज॑मान
आ॒हव॑नीयः। यज॑मान ए॒व प्रा॒णं द॑धाति॥३९॥

त्रि॒रुप॑ वाजयति। त्रयो॑ वै प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति। वे॒देनो॑प॒यत्य॑ सु॒वेण॑
प्रा॒जाप॑त्यमा॒धार॑मा घा॒रय॑ति। य॒ज्ञो वै प्र॒जाप॑तिः। य॒ज्ञमे॒व प्र॒जाप॑तिं मु॒खत॑ आ॒र॒भते॑। अथो॑
प्र॒जाप॑तिः सर्वा दे॒वताः॑। सर्वा ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति। अ॒ग्निम॑ग्नी॒त्रि॒स्त्रिः सं मृ॑द्धीत्याह॥ त्र्या॒वृ॒द्धि
य॒ज्ञः॥४०॥

अथो रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै। प॑रि॒धीन्थ्सं मा॑र्ष्टि। पु॒नात्ये॒वैना॑न्। त्रि॒स्त्रिः सं मा॑र्ष्टि। त्र्या॒वृ॒द्धि य॒ज्ञः।
अथो मे॒ध्य॒त्वाय॑। अथो ए॒ते वै दे॒वाश्वाः॑। दे॒वाश्वा॑ने॒व तथ्सं मा॑र्ष्टि। सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्य॑ सम॒ष्टौ।

आसीनोऽन्यमाधारमा धारयति॥४१॥

तिष्ठन्नन्यम्। यथाऽनो वा रथं वा युज्यात्। एवमेव तदध्वर्युयज्ञं युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्याभ्यूढ्यै। वहन्त्येनं ग्राम्याः पशवः। य एवं वेद। भुवनमसि वि प्रथस्वेत्याह। यज्ञो वै भुवनम्। यज्ञ एव यजमानं प्रजयां पशुभिः प्रथयति। अग्ने यष्टिदं नम् इत्याह॥४२॥

अग्निर्वै देवानां यष्टा। य एव देवानां यष्टा। तस्मा एव नमस्करोति। जुह्वेह्यग्निस्त्वा ह्वयति देवयज्याया उपभूदेहि देवस्त्वा सविता ह्वयति देवयज्याया इत्याह। आग्नेयी वै जुहूः। सावित्र्युपभृत्। ताभ्यामेवैने प्रसूत आदत्ते। अग्नाविष्णू मा वामव क्रमिषमित्याह। अग्निः पुरस्तात्। विष्णुर्यज्ञः पश्चात्॥४३॥

ताभ्यामेव प्रतिप्रोच्यात्या क्रामति। विजिहाथां मा मा सन्तप्तमित्याहाहिंसायै। लोकं मे लोककृतौ कृणुतमित्याह। आमेवैतामा शास्ते। विष्णोः स्थानमसीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। एतत्खलु वै देवानामपराजितमायतनम्। यद्यज्ञः। देवानामेवापराजित आयतने तिष्ठति। इत इन्द्रो अकृणोद्वीर्याणीत्याह॥४४॥

इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। समारभ्योर्ध्वो अध्वरो दिविस्पृशमित्याह वृद्धौ। आधारमाधार्यमाणमनु समारभ्य। एतस्मिन्काले देवाः सुवर्गं लोकमायन्। साक्षादेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति। अथो समृद्धेनैव यज्ञेन यजमानः सुवर्गं लोकमेति। अहुतो यज्ञो यज्ञपतेरित्याहानार्त्यै। इन्द्रावान्स्वाहेत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। बृहद्वा इत्याह॥४५॥

सुवर्गो वै लोको बृहद्वाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। यजमानदेवत्यां वै जुहूः। भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। प्राण आधारः। यत्संस्पर्शयेत्। भ्रातृव्येऽस्य प्राणं दध्यात्। असंस्पर्शयन्नत्या क्रामति। यजमान एव प्राणं दधाति। पाहि माऽग्ने दुश्चरितादा मा सुचरिते भजेत्याह॥४६॥

अग्निर्वा पवित्रम्। वृजिनमनृतं दुश्चरितम्। ऋजुकर्म सत्यं सुचरितम्। अग्निरेवैनं वृजिनादनृताद्दुश्चरितात्पाति। ऋजुकर्म सत्ये सुचरिते भजति। तस्मादेवमा शास्ते। आत्मनो गोपीथाय। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यदाधारः। आत्मा ध्रुवा॥४७॥

आधारमाधार्य ध्रुवा समनक्ति। आत्मन्नेव यज्ञस्य शिरः प्रति दधाति। द्विः समनक्ति। द्वौ हि प्राणापानौ। तदाहुः। त्रिरेव समज्यात्। त्रिधातु हि शिर इति। शिरं इवैतद्यज्ञस्य। अथो त्रयो वै प्राणाः। प्राणानेवास्मिन्दधाति। मुखस्य शिरोऽसि सज्योतिषा ज्योतिरङ्गमित्याह। ज्योतिरेवास्मा उपरिष्ठादधाति। सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै॥४८॥

परिदधाति प्राणं दधाति हि यज्ञो धारयति नम् इत्याह पश्चाद्वीर्याणीत्याह मा इत्याह भजेत्याह ध्रुवेवास्मिन्दधाति त्रीणि च॥११॥[७]

धिष्ण्या वा एते न्युप्यन्ते। यद्वह्ना। यद्धोता। यदध्वर्युः। यदग्नीत्। यद्यजमानः। तान् यदन्तरेयात्। यजमानस्य प्राणान्स्वङ्कर्षेत्। प्रमार्युकः स्यात्। पुरोडाशमपगृह्य सञ्चरत्यध्वर्युः॥४९॥

यजमानायैव तल्लोकश्च शिष्यति। नास्य प्राणान्धसङ्कर्षति। न प्रमायुको भवति। पुरस्तात् प्रत्यङ्मासीनः। इडाया इडामा दधाति। हस्त्याश्च होत्रे। पशवो वा इडा। पशवः पुरुषः। पशुष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति। इडाया वा एषा प्रजातिः॥५०॥

तां प्रजातिं यजमानोऽनु प्र जायते। द्विरङ्गुलावनक्ति पर्वणोः। द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै। सकृदुप स्तृणाति। द्विरा दधाति। सकृदभि घारयति। चतुः सं पद्यते। चत्वारि वै पशोः प्रतिष्ठानानि। यावानेव पशुः। तमुपह्वयते॥५१॥

मुखमिव प्रत्युपह्वयते। सम्मुखानेव पशूनुप ह्वयते। पशवो वा इडा। तस्मात्साऽन्वारभ्या। अध्वर्युणा च यजमानेन च। उपहृतः पशुमानसानीत्याह। उप ह्येनौ ह्वयते होता। इडाया देवतानामुपह्वे। उपहृतः पशुमानभवति। य एवं वेद॥५२॥

यां वै हस्त्यामिडांमादधाति। वाचः सा भागधेयम्। यामुपह्वयते। प्राणानाश्च सा। वाचं चैव प्राणाश्चाव रुन्धे। अथ वा एतर्ह्युपहृतायामिडायाम्। पुरोडाशस्यैव बर्हिषदो मीमांसा। यजमानं देवा अब्रुवन्। हविर्नो निर्वपेति। नाहमभागो निर्वपस्यामीत्यब्रवीत्॥५३॥

न मयाऽभागयाऽनुवक्ष्यथेति वागब्रवीत्। नाहमभागा पुरोनुवाक्या भविष्यामीति पुरोनुवाक्या। नाहमभागा याज्या भविष्यामीति याज्या। न मयाऽभागेन वषट्कारिष्यथेति वषट्कारः। यद्यजमानभागं निधाय पुरोडाशं बर्हिषदं करोति। तानेव तद्वागिनः करोति। चतुर्धा करोति। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति। बर्हिषदं करोति॥५४॥

यजमानो वै पुरोडाशः। प्रजा बर्हिः। यजमानमेव प्रजासु प्रतिष्ठापयति। तस्मादस्त्राऽन्याः प्रजाः प्रतितिष्ठन्ति। मासेनान्याः। अथो खल्वाहुः। दक्षिणा वा एता हविर्यज्ञस्यान्तर्वेद्यं रुध्यन्ते। यत्पुरोडाशं बर्हिषदं करोतीति। चतुर्धा करोति। चत्वारो ह्येते हविर्यज्ञस्यर्त्विजः॥५५॥

ब्रह्मा होताऽध्वर्युरग्नीत्। तमभि मृशेत्। इदं ब्रह्मणः। इदं होतुः। इदमध्वर्योः। इदमग्नीध्र इति। यथैवादः सौम्येऽध्वरे। आदेशमृत्विग्न्यो दक्षिणा नीयन्ते। तादृगेव तत्। अग्नीध्रे प्रथमाया दधाति॥५६॥

अग्निमुखा ह्युद्धिः। अग्निमुखामेवद्धिं यजमान ऋध्नोति। सकृदुपस्तीर्य द्विरादधत्। उपस्तीर्य द्विरभि घारयति। षट्त्वं पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। वेदेन ब्रह्मणै ब्रह्मभागं परिहरति। प्राजापत्यो वै वेदः। प्राजापत्यो ब्रह्मा॥५७॥

सविता यज्ञस्य प्रसूत्यै। अथ काममन्येन। ततो होत्रे। मध्यं वा एतद्यज्ञस्य। यद्धोता। मध्यत एव यज्ञं प्रीणाति। अथाध्वर्यवै। प्रतिष्ठा वा एषा यज्ञस्य। यदध्वर्युः। तस्माद्धविर्यज्ञस्येतामेवाऽऽवृतमनु॥५८॥

अन्या दक्षिणा नीयन्ते। यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै। अग्निमग्नीध्रसकृत्सकृत्सं मृद्धीत्याह। पराडिव ह्यैतर्हि यज्ञः। इषिता दैव्या होता इत्याह। इषितश्च हि कर्म क्रियते। भद्रवाच्याय प्रेषितो

मानुषः सूक्तवाकायं सूक्ता ब्रूहीत्याह। आमेवैतामा शास्ते। स्वगा दैव्या होतृभ्य इत्याह। यज्ञमेव तथ्स्वगा करोति। स्वस्तिर्मानुषेभ्य इत्याह। आमेवैतामा शास्ते। शं योर्ब्रूहीत्याह। शंयुमेव बार्हस्पत्यं भागधेयेन समर्धयति॥५९॥

चरत्यध्वर्युः प्रजातिर्ह्वयते वेदाब्रवीद्वरहिषदं करोत्यृत्विजो दधाति ब्रह्माऽनुकरोति चत्वारि च॥११॥ [८]

अथ सुचावनुष्टुभ्यां वाजवतीभ्यां व्यूहति। प्रतिष्ठा वा अनुष्टुक्। अत्रं वाजः प्रतितिष्ठत्यै। अत्राद्यस्यावर्द्ध्यै। प्राचीं जुहूमूहति। जातानेव भ्रातृव्यान्प्रणुदते। प्रतीचीमुपभृतम्। जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते। सविषूच एवापोह्यं सपत्नान् यजमानः। अस्मिंल्लोके प्रति तिष्ठति॥६०॥

द्वाभ्याम्। द्विप्रतिष्ठो हि। वसुभ्यस्त्वा रुद्रेभ्यस्त्वाऽऽदित्येभ्यस्त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्। सुक्षु प्रस्तरमनक्ति। इमे वै लोकाः सुचः। यजमानः प्रस्तरः। यजमानमेव तेजसाऽनक्ति। त्रेधाऽनक्ति। त्रयं इमे लोकाः॥६१॥

एभ्य एवैनं लोकेभ्योऽनक्ति। अभिपूर्वमनक्ति। अभिपूर्वमेव यजमानं तेजसाऽनक्ति। अक्तं रिहाणा इत्याह। तेजो वा आज्यम्। यजमानः प्रस्तरः। यजमानमेव तेजसाऽनक्ति। वियन्तु वय इत्याह। वयं एवैनं कृत्वा। सुवर्गं लोकं गमयति॥६२॥

प्रजां योनिं मा निर्मुक्षमित्याह। प्रजायै गोपीथायं। आप्यायन्तामाप ओषधय इत्याह। आप एवोषधीरा प्याययति। मरुतां पृषतयः स्थेत्याह। मरुतो वै वृष्ट्या ईशते। वृष्टिमेवाव रन्धे। दिवं गच्छु ततो नो वृष्टिमेरयेत्याह। वृष्टिर्वै द्यौः। वृष्टिमेवाव रन्धे॥६३॥

यावद्वा अध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति। तावदस्यायुर्मियते। आयुष्पा अग्नेऽस्यायुर्मि पाहीत्याह। आयुरेवाऽऽत्मन्धत्ते। यावद्वा अध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति। तावदस्य चक्षुर्मियते। चक्षुष्पा अग्नेऽसि चक्षुर्मि पाहीत्याह। चक्षुरेवाऽऽत्मन्धत्ते। ध्रुवाऽसीत्याह प्रतिष्ठित्यै। यं परिधिं पर्यधत्था इत्याह॥६४॥

यथायजुरेवैतत्। अग्ने देव पणिभिर्वीयमाण इत्याह। अग्नयं एवैनं जुष्टं करोति। तन्तं एतमनु जोषं भगामीत्याह। सजातानेवास्मा अनुकान्करोति। नेदेष त्वदपचेतयाता इत्याहानुगव्यात्यै। यज्ञस्य पाथ उप समितमित्याह। भूमानमेवोपैति। परिधीन् प्रहरति। यज्ञस्य समिधौ॥६५॥

सुचौ सं प्रसावयति। यदेव तत्र कूरम्। तत्तेन शमयति। जुह्वामुपभृतम्। यजमानदेवत्यां वै जुहूः। भ्रातृव्यदेव्यापभृतम्। यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिं करोति। सङ्स्त्रावभागाः स्थेत्याह। वसंवो वै रुद्रा आदित्याः सङ्स्त्रावभागाः। तेषां तद्भागधेयम्॥६६॥

तानेव तेन प्रीणाति। वैश्वदेव्यर्चा। एते हि विश्वे देवाः। त्रिष्टुभंवति। इन्द्रियं वै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। अग्नेर्वामपन्नगृहस्य सदसि सादयामीत्याह। इयं वा अग्निरपन्नगृहः। अस्या एवैने सदने सादयति। सुग्रायं सुमिनी सुग्रे मां धत्तमित्याह॥६७॥

प्रजा वै पशवः सुम्रम्। प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते। धुरि धुर्यो पातमित्याह।
जायापत्योर्गोपीथाय। अग्नेऽदब्धायोऽशीततनो इत्याह। यथायजुरेवैतत्। पाहि माऽद्य
दिवः पाहि प्रसित्यै पाहि दुरिष्ठ्यै पाहि दुरन्ध्रन्यै पाहि दुश्चरितादित्याह। आमेवैतामा
शास्ते। अविषन्नः पितुं कृणु सुपदा योनिः स्वाहेतीध्मसंवृश्नान्यन्वाहार्यपचनेऽभ्याधाय
फलीकरणहोमं जुहोति। अतिरिक्तानि वा इध्मसं वृश्नानि॥६८॥

अतिरिक्ताः फलीकरणाः। अतिरिक्तमाज्योच्छेषणम्। अतिरिक्त एवातिरिक्तं दधाति। अथो
अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमात्वाऽव रुन्धे। वेदिदेवेभ्यो निलायत। तां वेदेनान्वविन्दन्। वेदेन वेदिं
विविदुः पृथिवीम्। सा पंप्रथे पृथिवी पार्थिवानि। गर्भं बिभर्ति भुवनेष्वन्तः। ततो यज्ञो जायते
विश्वदानिरिति पुरस्तात्स्थाम्बयजुषो वेदेन वेदिः सम्मार्ष्ट्यनुवित्यै॥६९॥

अथो यद्वेदश्च वेदिश्च भवतः। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। प्रजापतेर्वा एतानि श्मश्रूणि। यद्वेदः।
पत्न्या उपस्थ आस्यति। मिथुनमेव करोति। विन्दते प्रजाम्। वेदः होताऽऽहवनीयाश्चतुर्नैति।
यज्ञमेव तथ्सं तनोत्योत्तरस्मादधमासात्। तः सन्ततमुत्तरेऽधमास आलभते॥७०॥

तं कालेकाल आगते यजते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। स त्वा अध्वर्युः स्यात्। यो
यतो यज्ञं प्रयुङ्के। तदेनं प्रतिष्ठापयतीति। वाताद्वा अध्वर्युर्यज्ञं प्रयुङ्के। देवा गातुविदो गातुं
वित्वा गातुमितेत्याह। यत एव यज्ञं प्रयुङ्के। तदेनं प्रतिष्ठापयति। प्रति तिष्ठति प्रजयां
पशुभिर्यजमानः॥७१॥

तिष्ठतीमे लोका गमयति द्यौर्वृष्टिमेवाव रुन्धे पर्यधत्था इत्याह समिच्छे भागधेयन्धत्तमित्याह वा इध्मसं वृश्नान्यनुवित्यै लभते
यजमानः॥७२॥

[९]

यो वा अयथादेवतं यज्ञमुपचरति। आ देवताभ्यो वृश्नते। पापीयान्भवति। यो यथादेवतम्।
न देवताभ्य आवृश्नते। वसीयान्भवति। वारुणो वै पाशः। इमं विष्यामि वरुणस्य पाशमित्याह।
वारुणपाशादेवेना मुञ्चति। सवितृप्रसूतो यथादेवतम्॥७३॥

न देवताभ्य आवृश्नते। वसीयान्भवति। धातुश्च योनौ सुकृतस्य लोक इत्याह। अग्निर्वै
धाता। पुण्यं कर्म सुकृतस्य लोकः। अग्निरेवेना धाता। पुण्ये कर्मणि सुकृतस्य लोके दधाति।
स्योनं मे सह पत्या करोमीत्याह। आत्मनश्च यजमानस्य चानात्यै सन्त्वायं। समायुषां स
प्रजयेत्याह॥७३॥

आमेवैतामा शास्ते पूर्णपात्रे। अन्ततोऽनुष्टुभा। चतुष्पद्वा एतच्छन्दः प्रतिष्ठितं पत्न्यै
पूर्णपात्रे भवति। अस्मिंल्लोके प्रति तिष्ठानीति। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति। अथो वाग्वा
अनुष्टुक्। वाङ्मिथुनम्। आपो रेतः प्रजननम्। एतस्माद्वै मिथुनाद्विद्योतमानः स्तनयन्वर्षति।
रेतः सिञ्चन्॥७४॥

प्रजाः प्रजनयन्। यद्वै यज्ञस्य ब्रह्मणा युज्यते। ब्रह्मणा वै तस्य विमोकः। अग्निः शान्तिः।
विमुक्तं वा एतर्हि योक्तुं ब्रह्मणा। आदायैतत्पत्नीं सहाप उपगृह्णीते शान्त्यै। अञ्जलौ पूर्णपात्रमा

नयति। रेत एवास्यां प्रजां दधाति। प्रजया हि मनुष्यः पूर्णः। मुखं वि मृष्टे। अवभृथस्यैव रूपं कृत्वोत्तिष्ठति॥७५॥

सवितुप्रसूतो यथादेवतं प्रजयेत्याह सिञ्चन्मृष्ट एकं च॥४॥ [१०]

परिवेषो वा एष वनस्पतीनाम्। यदुपवेषः। य एवं वेदं। विन्दते परिवेष्टारम्। तमुत्करे। यं देवा मनुष्येषु। उपवेषमधारयन्। ये अस्मदपं चेतसः। तानस्मभ्यमिहा कुरु। उपवेषोपं विद्धि नः॥७६॥

प्रजां पुष्टिमथो धनम्। द्विपदो नश्चतुष्पदः। ध्रुवाननपगान्कुर्विति पुरस्तात्प्रत्यश्चमुपं गूहति। तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यश्चः शूद्रा अवस्यन्ति। स्थविमत उपगूहति। अप्रतिवादिन एवैनान्कुरुते। धृष्टिर्वा उपवेषः। शुचर्तो वज्रो ब्रह्मणा सशितः। योपवेषे शुक्। साऽमुमृच्छतु यं द्विष्म इति॥७७॥

अथास्मै नाम गृह्य प्रहरति। निरमुनुद ओकसः। सपत्नो यः पृतन्यति। निर्बाध्यैन हविषा। इन्द्र एणं पराशरीत्। इहि तिस्रः परावतः। इहि पञ्च जना अति। इहि तिस्रोऽति रोचनायावत्। सूर्यो असद्विवि। परमान्त्वा परावतम्॥७८॥

इन्द्रो नयतु वृत्रहा। यतो न पुनरायसि। शश्वतीभ्यः समभ्य इति। त्रिवृद्धा एष वज्रो ब्रह्मणा सशितः। शुचैवेनं विध्वा। एभ्यो लोकेभ्यो निर्णुद्य। वज्रेण ब्रह्मणा स्तृणुते। हतोऽसाववधिष्मामुमित्याह स्तृत्यै। यं द्विष्यात्तं ध्यायेत्। शुचैवेनमर्पयति॥७९॥

नो द्विष्म इति परावतमर्पयति॥४॥ [११]

प्रत्युष्टं दिवः शिल्पमयंज्ञो घृतं च देवासुराः स एतमिन्द्र आपो देवोरग्निना धिष्ण्या अथ सुचो यो वा अयथादेवतं परिवेषो वा एकादश॥११॥

प्रत्युष्टमयंज्ञ एषा हि विश्वेषां देवानामूर्जा पृथिवीमथो रक्षसान्तां प्रजातिं द्वाभ्यां तं कालेकाले नवससतिः॥७९॥ प्रत्युष्टमर्पयति॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—२२७

आदितः दशिन्यः—१२७०

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभते। क्षत्राय राजन्यम्। मरुद्भ्यो वैश्यम्। तपसे शूद्रम्। तमसे तस्करम्। नारकाय वीरहणम्। पाप्मने क्लीबम्। आक्रयायायोगम्। कामाय पुङ्गुलम्। अतिक्रुष्टाय मागधम्॥१॥

गीताय सूतम्। नृताय शैलूषम्। धर्माय सभाचरम्। नर्माय रेभम्। नरिष्ठायै भीमलम्। हसाय कारिमम्। आनन्दाय स्त्रीषखम्। प्रमुदे कुमारीपुत्रम्। मेधायै रथकारम्। धैर्याय तक्षाणम्॥२॥

श्रमाय कौलालम्। मायायै कार्मारम्। रूपाय मणिकारम्। शुभे वपम्। श्रव्याया इषुकारम्। हेत्यै धन्वकारम्। कर्मणे ज्याकारम्। दिष्टाय रज्जुसर्गम्। मृत्युवे मृगयुम्। अन्तकाय श्वनितम्॥३॥

सन्धये जारम्। गेहायोपपतिम्। निरऋत्यै परिवित्तम्। आत्यै परिविविदानम्। अराध्ये दिधिपूपतिम्। पवित्राय भिषजम्। प्रज्ञानाय नक्षत्रद्रुशम्। निष्कृत्यै पेशस्कारीम्। बलायोपदाम्। वर्णायानुरुधम्॥४॥

नदीभ्यः पौञ्छिष्ठम्। ऋक्षीकाभ्यो नैषादम्। पुरुषव्याघ्राय दुर्मदम्। प्रयुज्य उन्मत्तम्। गन्धर्वाप्सराभ्यो ब्रात्यम्। सर्पदेवजनेभ्योऽप्रतिपदम्। अवैभ्यः कितवम्। इर्यताया अकितवम्। पिशाचेभ्यो बिदलकारम्। यातुधानेभ्यः कण्टककारम्॥५॥

उत्सादेभ्यः कुञ्जम्। प्रमुदे वामनम्। द्वाभ्यः स्रामम्। स्वप्रायान्धम्। अधर्माय बधिरम्। संज्ञानाय स्मरकारीम्। प्रकामोद्यायोपसदम्। आशिक्षायै प्रश्जिनम्। उपशिक्षाया अभिप्रश्जिनम्। मर्यादायै प्रश्जविवाकम्॥६॥

ऋत्यै स्तेनहृदयम्। वैरहत्याय पिशुनम्। विवित्त्यै क्षत्तारम्। औपद्रष्टाय सङ्ग्रहीतारम्। बलायानुचरम्। भूमे परिष्कन्दम्। प्रियाय प्रियवादिनम्। अरिष्ठाय अश्वसादम्। मेधाय वासः पल्पूलीम्। प्रकामाय रजयित्रीम्॥७॥

भायै दारवाहारम्। प्रभाया आग्नेन्धम्। नाकस्य पृष्ठायाभिषेत्तारम्। ब्रध्नस्य विष्टपाय पात्रनिर्णगम्। देवलोकाय पेशितारम्। मनुष्यलोकाय प्रकरितारम्। सर्वेभ्यो लोकेभ्य उपसेत्तारम्। अवर्त्यै वधायोपमन्थितारम्। सुवर्गाय लोकाय भागदुघम्। वर्षिष्ठाय नाकाय परिवेष्टारम्॥८॥

अर्मेभ्यो हस्तिपम्। जवायांशुपम्। पुष्ट्यै गोपालम्। तेजसेऽजपालम्। वीर्यायाविपालम्। इरायै कीनाशम्। कीलालाय सुराकारम्। भद्राय गृहपम्। श्रेयसे वित्तधम्। अध्यक्षायानुक्षत्तारम्॥९॥

मन्यवेऽयस्तापम्। क्रोधाय निस्रम्। शोकायाभिस्रम्। उत्कूलविकूलाभ्यां त्रिस्थिनम्।

योगाय योक्तारम्। क्षेमाय विमोक्तारम्। वपुषे मानस्कृतम्। शीलायाञ्जनीकारम्। निर्ऋत्यै कोशकारीम्। यमायासूम्॥१०॥

युम्यै यमसूम्। अथर्वभ्योऽवतोकात्। संवत्सराय पर्यारिणीम्। परिवत्सरायाविजाताम्। इदावत्सरायापस्कद्वरीम्। इद्वत्सरायातीत्वरीम्। वत्सराय विजर्जरात्। संवत्सराय पलिक्रीम्। वनाय वनपम्। अन्यतोरण्याय दावपम्॥११॥

सरोभ्यो धैवरम्। वेशन्ताभ्यो दाशम्। उपस्थावरीभ्यो बैन्दम्। नडुलाभ्यः शौष्कलम्। पार्याय कैवर्तम्। अवार्याय मार्गारम्। तीर्थेभ्य आन्दम्। विषमेभ्यो मैनालम्। स्वनेभ्यः पर्णकम्। गुहाभ्यः किरातम्। सानुभ्यो जम्भकम्। पर्वतेभ्यः किम्पूरुषम्॥१२॥

प्रतिश्रुत्काया ऋतुलम्। घोषाय भूषम्। अन्ताय बहुवादिनम्। अनन्ताय मूकम्। महसे वीणावादम्। क्रोशाय तूणवधम्। आक्रन्दाय दुन्दुभ्याघातम्। अवस्पराय शङ्खधम्। ऋभुभ्योजिनसन्धायम्। साध्येभ्यश्चर्मणम्॥१३॥

बीभत्सायै पौल्कसम्। भूत्यै जागरणम्। अभूत्यै स्वपनम्। तुलायै वाणिजम्। वर्णाय हिरण्यकारम्। विधैभ्यो देवेभ्यः सिधूलम्। पश्चाद्दोषाय ग्लावम्। ऋत्यै जनवादिनम्। व्यृद्ध्या अपगल्भम्। सशराय प्रच्छिदम्॥१४॥

हसाय पुश्चलूमा लभते। वीणावादं गणकं गीताय। यादसे शाबुल्याम्। नर्माय भद्रवतीम्। तूणवधं ग्रामण्यं पाणिसङ्घातं नृताय। मोदायानुक्रोशकम्। आनन्दाय तलवम्॥१५॥

अक्षराजाय कितवम्। कृताय सभाविनम्। त्रेताया आदिनवदर्शम्। द्वापराय बहिः सदम्। कलये सभास्थाणुम्। दुष्कृताय चरकाचार्यम्। अध्वने ब्रह्मचारिणम्। पिशाचेभ्यः सैलगम्। पिपासायै गोव्यच्छम्। निर्ऋत्यै गोघातम्। क्षुधे गौविकर्तम्। क्षुत्तृष्णाभ्यां तम्। यो गां विकृन्तन्तं मासं भिक्षमाण उपतिष्ठते॥१६॥

भूम्यै पीठसर्पिणमा लभते। अग्नयेऽसलम्। वायवे चाण्डालम्। अन्तरिक्षाय वःशनर्तिनम्। दिवे खलुतिम्। सूर्याय हर्यक्षम्। चन्द्रमसे मिर्मिरम्। नक्षत्रेभ्यः किलासम्। अह्ने शुक्लं पिङ्गलम्। रात्रियै कृष्णं पिङ्गाक्षम्॥१७॥

वाचे पुरुषमा लभते। प्राणमपानं व्यानमुदानं संमानं तान् वायवै। सूर्याय चक्षुरा लभते। मनश्चन्द्रमसे। दिग्भ्यः श्रोत्रम्। प्रजापतये पुरुषम्॥१८॥

अथैतानरूपेभ्य आलभते। अतिह्रस्वमतिदीर्घम्। अतिकृशमत्यसलम्। अतिशुक्लमतिकृष्णम्। अतिश्लक्ष्णमतिलोमशम्। अतिकिरिटमतिदन्तुरम्। अतिमिर्मिरमतिमेमिषम्। आशायै जामिम्। प्रतीक्षायै कुमारीम्॥१९॥

[१]

वीभृथ्सायै दशदश हसाय सप्ताक्षराजाय त्रयोदश भूम्यै दश वाचे षडय नवैकात्रविंशतिः॥१९॥

ब्रह्मणे यम्यै नवदश॥१९॥

ब्रह्मणे कुमारीम्॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—२४६

आदितः दशिन्यः—१२८९

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

स॒त्यं प्र॑पद्ये। ऋ॒तं प्र॑पद्ये। अ॒मृतं प्र॑पद्ये। प्र॒जाप॑तेः प्रि॒यां त॑नुव॒मना॑तां प्र॑पद्ये। इ॒दम॑हं प॒ञ्चद॑शेन॒ वज्र॑णे। द्वि॒प॒न्तं भ्रात॑व्य॒मव॑ क्रामामि। योऽ॒स्मान्द्वेष्टि॑। यं च॒ वयं॑ द्वि॒ष्मः। भूर्भुवः॑ सु॒र्वः। हि॒म्॥१॥

स॒त्यं द॑श॥१॥

[१]

प्र वो॒ वाजा॑ अ॒भिद्य॑वः। ह॒विष्म॑न्तो घृ॒ताच्यौ॑। दे॒वाञ्जि॑गाति॒ सु॒ग्र॒युः। अ॒ग्न आ॒याहि॑ वी॒तये॑। गृ॒णानो॑ ह॒व्यदा॑तये। नि॒ होता॑ स॒त्सि ब॑र्हिषि॑। तं त्वा॑ स॒मिद्धि॑र॒ङ्गिरः॑। घृ॒तेन॑ वर्ध॒याम॑सि। बृ॒हच्छौ॑चा॒ यवि॑ष्ठ॒या स नः॑ पृथुः श्र॒वाय्य॑म्॥२॥

अच्छा॑ दे॒व वि॒वास॑सि। बृ॒हद॑ग्रे सु॒वीर्य॑म्। ई॒डेन्यो॑ न॒मस्य॑स्ति॒रः। तमा॑सि द॒र्शतः॑। स॒मग्नि॑रि॒ध्यते॑ वृषा॑। वृषो॑ अ॒ग्निः स॒मिध्य॑ते। अ॒श्वो न॑ दै॒ववा॑हनः। त॒ ह॒विष्म॑न्त ई॒डते॑। वृष॑णं त्वा॒ वयं॑ वृष॑न्। वृषा॑णः स॒मिधी॑महि॥३॥

अ॒ग्रे दी॑द्यंतं बृ॒हत्। अ॒ग्निं दू॑तं वृ॒णीम॑हे। होता॑रं वि॒श्ववे॑दसम्। अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ सु॒क्रतु॑म्। स॒मिध्य॑मानो अध्व॑रे। अ॒ग्निः पा॑वक ई॒ड्यः। शोचि॑ष्केश॒स्तमी॑महे। स॒मिद्धो॑ अ॒ग्न आ॑हु॒ता दे॒वान् य॑क्षि स्व॒ध्वरा॑। त्व॒ हि ह॑व्य॒वाड॑सि। आ जु॑होत॒ दुव॑स्यत। अ॒ग्निं प्र॑य॒त्यध्व॑रे। वृ॒णीध्व॑ ह॒व्यवा॑हनम्। त्वं वरु॑ण उ॒त मि॒त्रो अ॑ग्रे। त्वां वर्ध॑न्ति म॒तिभि॑र्वसि॒ष्ठाः। त्वे वसु॑ सु॒षण॑नानि स॒न्तु। यूयं॑ पा॒त स्व॑स्तिभिः सदा॑ नः॥४॥

श्र॒वाय्य॑मिधीम॒हसि॑ स॒स च॑॥३॥

[२]

अ॒ग्रे म॒हा॒ अ॒सि ब्रा॑ह्मण॒ भार॑त। अ॒साव॑सौ। दे॒वेद्धो॑ मन्वि॒द्धः। ऋषि॑ष्टुतो॒ वि॒प्रा॒नुम॑दितः। क॒वि॒श॒स्तो ब्र॑ह्म॒स॒शितो॑ घृ॒ताह॑वनः। प्र॒णीर्य॑ज्ञाना॑म्। र॒थीर॑ध्व॒राणा॑म्। अ॒तूर्तो॑ होता॑। तूर्णि॑र॒हव्य॑वा॒ट। आ॒स्पात्रं॑ जु॒हूर्दे॑वाना॑म्॥५॥

च॒म॒सो दे॑व॒पानः॑। अ॒रा॒ इ॒वाग्रे॑ नेमि॒र्देवा॑स्त्वं प॑रिभूर॑सि। आ व॑ह दे॒वान् य॑ज॒माना॑य। अ॒ग्निम॑ग्न आ॒व॑ह। सो॒ममा॑व॑ह। अ॒ग्निमा॑व॑ह। प्र॒जाप॑तिमा॒व॑ह। अ॒ग्नीषो॑मा॒व॑ह। इन्द्रा॒ग्नी आ॑व॑ह। इन्द्र॒माव॑ह। म॒हेन्द्र॒माव॑ह। दे॒वा॒ अ॒ज्य॑पा॒ आ॑व॑ह। अ॒ग्नि॒ हो॒त्राया॑ऽऽव॑ह। स्वं म॑हि॒मान्मा॑व॑ह। आ चा॑ग्रे दे॒वान् व॑ह। सु॒यजा॑ च॒ यज॑ जा॒तवे॑दः॥६॥

दे॒वाना॑मिन्द्र॒मा व॑ह प॒द च॑॥२॥

[३]

अ॒ग्निर्हो॑ता॒ वेत्वा॑ग्निः। हो॒त्रं वै॑तु प्रा॒वित्र॑म्। स्मो व॒यम्। सा॒धु ते॑ यज॒मान॑ दे॒वता॑। घृ॒तव॑तीमध्व॒र्यो सु॒चमा॑स्य॒स्वा दे॒वायु॑वं वि॒श्ववा॑राम्। ई॒डाम॑है दे॒वा॒ ई॒डेन्या॑न्। न॒मस्या॑न् न॒मस्या॑न्। य॒जाम॑ य॒ज्ञिया॑न्॥७॥

अ॒ग्निर्हो॑ता॒ नवं॑॥१॥

[४]

स॒मिधो॑ अ॒ग्न आ॒ज्य॑स्य॒ विय॑न्तु। त॒नून॑पा॒द॒ग्न आ॒ज्य॑स्य॒ वेतु॑। इ॒डो अ॑ग्न आ॒ज्य॑स्य॒ विय॑न्तु। ब॒र्हि॒र॒ग्न आ॒ज्य॑स्य॒ वेतु॑। स्वा॒हाऽग्नि॑म्। स्वा॒हा सो॑मम्। स्वा॒हाऽग्नि॑म्। स्वा॒हा प्र॑जाप॒तिम्। स्वा॒हा-

ऽग्नीषोमौ। स्वाहेन्द्राग्नी। स्वाहेन्द्रम्। स्वाहा महेंद्रम्। स्वाहा देवाः आज्यपान्। स्वाहाऽग्निः
होत्राङ्गुषाणाः। अग्न आज्यस्य वियन्तु॥८॥

इन्द्राग्नी पञ्च च॥१॥

[५]

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनत्। द्रविणस्युर्विपन्यया। समिद्धः शुक्र आहुतः। जुषाणो अग्निराज्यस्य
वेतु। त्वः सोमासि सत्पतिः। त्वः राजोत वृत्रहा। त्वं भद्रो असि क्रतुः। जुषाणः सोम
आज्यस्य हविषो वेतु। अग्निः प्रलेन जन्मना। शुम्भानस्तनुवः स्वाम्। कविर्विप्रेण वावृधे।
जुषाणो अग्निराज्यस्य वेतु। सोमं गीर्भिष्ठा वयम्। वर्धयामो वचोविदः। सुमृडीको न आविशा।
जुषाणः सोम आज्यस्य हविषो वेतु॥९॥

स्वाः षट् च॥१॥

[६]

अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्। पतिः पृथिव्या अयम्। अपाः रताः सि जिन्वति। भुवो यज्ञस्य
रजसश्च नेता। यत्रा नियुद्धिः सचसे शिवाभिः। दिवि मूर्धानं दधिपे सुवर्षाम्। जिह्वामग्ने चकृपे
हव्यवाहम्। प्रजापते न त्वदेतान्यः। विश्वा जातानि परि ता बभूव। यत्कामास्ते जहुमस्तं
नो अस्तु॥१०॥

व्यः स्याम पतयो रयीणाम्। स वेद पुत्रः पितरः स मातरम्। स सूनुर्वृथ्स भुवत्पुनर्मघः।
स द्यामौर्णोदन्तरिक्षः स सुवः। स विश्वा भुवो अभवत्स आभवत्। अग्नीषोमा सर्वेदसा। सहृती
वनतङ्गिरः। सन्देवत्रा बभूवथुः। युवमेतानि दिवि रोचनानि। अग्निश्च सोम स्रक्तू अधत्तम्॥११॥

युवः सिन्धुः रभिशंस्तेरवद्यात्। अग्नीषोमावमुञ्चतं गभीतान्। इन्द्राग्नी रोचना दिवः।
परि वाजेषु भूषथः। तद्वाञ्छेति प्रवीर्यम्। शत्रुद्वत्रमुत संनोति वाजम्। इन्द्रा यो अग्नी सहृती
सपर्यात्। इरज्यन्ता वसव्यस्य भूरः। सहंस्तामा सहसा वाजयन्ता। एन्द्र सानसिः रयिम्॥१२॥

सजित्वानः सदासहम्। वर्षिष्ठमृतये भर। प्रसंसाहिषे पुरुहूत शत्रून्। ज्येष्ठस्ते शुष्मं
इह रातिरस्तु। इन्द्रा भर दक्षिणेना वसूनि। पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्। महाः इन्द्रो य
ओजसा। पर्जन्यो वृष्टिमाः इव। स्तोमैर्वृथ्सस्य वावृधे। महाः इन्द्रो नृवदाचर्षणिप्राः॥१३॥

उत द्विबर्हा अमिनः सहोभिः। अस्मद्रियं गवावृधे वीर्याय। उरुः पृथुः सुकृतः कर्तुर्भिभूत।
पिप्रीहि देवाः उंशतो यविष्ठा। विद्वाः ऋतूः रक्तुपते यजेह। ये दैव्या ऋत्विजस्तेभिरग्ने।
त्वः होतृणामस्यायजिष्ठः। अग्निः स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिर्गग्नेः प्रिया धामानि। अयादत्सोमस्य
प्रिया धामानि॥१४॥

अयाङ्ग्रेः प्रिया धामानि। अयाङ्गजापतेः प्रिया धामानि। अयाङ्गग्नीषोमयोः प्रिया धामानि।
अयाङ्गिन्द्राग्नियोः प्रिया धामानि। अयाङ्गिन्द्रस्य प्रिया धामानि। अयाङ्गमहेन्द्रस्य प्रिया धामानि।
अयाङ्गैवानामाज्यपानां प्रिया धामानि। यक्षदग्नेरहोतुः प्रिया धामानि। यक्षत्स्वं महिमानम्।
आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः। जुषताः हविः। अग्ने यदद्य विशो

अध्वरस्य होतः। पावकं शोचे वेष्ट्वं हि यज्व। ऋता यंजासि महिना वियद्भूः। हव्या वंह यविष्ठ या तै अद्य॥१५॥

अस्त्वधत्तं रयिं चरपणिप्राः सोमस्य प्रिया धाम्नीषः पदं॥६॥ [७]

उपंहूतं रथन्तरं सह पृथिव्या। उपं मा रथन्तरं सह पृथिव्या ह्वयताम्। उपंहूतं वामदेव्यं सहान्तरिक्षेण। उपं मा वामदेव्यं सहान्तरिक्षेण ह्वयताम्। उपंहूतं बृहत्सह दिवा। उपं मा बृहत्सह दिवा ह्वयताम्। उपंहूताः सप्त होत्राः। उपं मा सप्त होत्रा ह्वयन्ताम्। उपंहूता धेनुः सहर्षभा। उपं मा धेनुः सहर्षभा ह्वयताम्॥१६॥

उपंहूतो भूक्षः सखा। उपं मा भूक्षः सखा ह्वयताम्। उपंहूताँ(४)हो। इडोपंहूता। उपंहूतेडा। उपो अस्मा इडा ह्वयताम्। इडोपंहूता। उपंहूतेडा। मानवी घृतपदी मैत्रावरुणी। ब्रह्म देवकृतमुपंहूतम्॥१७॥

दैव्या अध्वर्यव उपंहूताः। उपंहूता मनुष्याः। य इमं यज्ञमवान्। ये यज्ञपतिं वर्धान्। उपंहूते द्यावापृथिवी। पूर्वजे ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपंहूतोऽयं यज्ञमानः। उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपंहूतः। भूर्यसि हविष्करणं उपंहूतः। दिव्ये धामनुपंहूतः। इदं मे देवा हविर्जुपन्तामिति तस्मिन्नुपंहूतः। विश्वमस्य प्रियमुपंहूतम्। विश्वस्य प्रियस्योपंहूतस्योपंहूतः॥१८॥

सहर्षभा ह्वयतामुपंहूतं हविष्करणं उपंहूतश्चत्वारि च॥३॥ [८]

देवं बरहिः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो नराशंसः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो अग्निः स्विष्टकृत्। सुद्रविणा मन्द्रः कृविः। सत्यमन्मायजी होता। होतुरहोतुरायंजीयान्। अग्ने यान्देवानयाद। या अर्पिप्रेः। ये तै होत्रे अमंथसत। ता संसनुषी होत्रान्देवङ्गमाम्। दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमम्। स्विष्टकृच्चाग्ने होताऽभूः। वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके वीहि॥१९॥

अर्पिप्रेः पञ्च च॥१॥ [९]

इदं द्यावापृथिवी भद्रमभूत्। आर्धं सूक्तवाकम्। उत नमोवाकम्। ऋध्यास्मं सूक्तोच्यमग्ने। त्वं सूक्तवागंसि। उपंश्रितो दिवः पृथिव्योः। ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यंजमान् द्यावापृथिवी स्ताम्। शङ्गये जीरदान्। अत्रंसू अप्रवेदे। उरुगंव्यूती अभयं कृता॥२०॥

वृष्टिद्यावा रीत्यापा। शम्भुवौ मयोभुवौ। ऊर्जस्वती च पर्यस्वती च। सूपचरणा च स्वधिचरणा च। तयोरगविदि। अग्निरिदं हविरंजुषत। अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत्। सोम इदं हविरंजुषत। अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत्। अग्निरिदं हविरंजुषत॥२१॥

अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत्। प्रजापतिरिदं हविरंजुषत। अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत्। अग्नीषोमाविदं हविरंजुषेताम्। अवीवृधेतां महो ज्यायोऽकाताम्। इन्द्राग्नी इदं हविरंजुषेताम्। अवीवृधेतां महो ज्यायोऽकाताम्। इन्द्र इदं हविरंजुषत। अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत्। महेन्द्र इदं हविरंजुषत॥२२॥

अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत। देवा औज्यपा आज्यमजुषन्त। अवीवृधन्त महो ज्यायोऽकृत। अग्निर्होत्रेणेदं हविरजुषत। अवीवृधत् महो ज्यायोऽकृत। अस्यामृद्धोत्रायान्देवङ्गमायाम्। आशास्तेऽयं यजमानोऽसौ। आयुरा शास्ते। सुप्रजास्त्वमा शास्ते। सजातवनस्यामा शास्ते॥२३॥

उत्तरान्देवयज्यामा शास्ते। भूयो हविष्करणमा शास्ते। दिव्यं धामा शास्ते। विश्वं प्रियमा शास्ते। यदनेन हविषाऽऽशास्ते। तदश्यात्तदध्यात्। तदस्मै देवा रासन्ताम्। तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनते। वयमग्नेर्मानुषाः। इष्टं च वीतं च। उभे च नो द्यावापृथिवी अहंसपाताम्। इह गतिर्वामस्येदं च। नमो देवेभ्यः॥२४॥

अभयं कृतावकृताग्निर्दं हविरजुषत महेन्द्र इदं हविरजुषत सजातवनस्यामा शास्ते वीतं च त्रीणि च॥५॥ — [१०]

तच्छुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवीं स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे॥२५॥

तच्छुं योर्ष्टौ॥१॥ — [११]

आप्यायस्व सन्तै। इह त्वष्टारमग्रियं तन्नस्तुरीपम्। देवानां पत्नीरुशतीरवन्तु नः। प्रावन्तु नस्तुजये वाजसातये। याः पार्थिवासो या अपामपि व्रते। ता नो देवीः सुहवाः शर्म यच्छत। उत ग्रा विंयन्तु देवपत्नीः। इन्द्राण्यग्राय्यश्विनी राट। आ रोदसी वरुणानी शृणोतु। विंयन्तु देवीर्य ऋतुर्जनीनाम्॥२६॥

अग्निर्होता गृहपतिः स राजा। विश्वां वेद जनिमा जातवेदाः। देवानामुत यो मर्त्यानाम्। यजिष्ठः स प्र यजतामृतावा। वयमुं त्वा गृहपते जनानाम्। अग्ने अकर्म समिधा बृहन्तम्। अस्थूरि णो गार्हपत्यानि सन्तु। तिग्मेन नस्तेजसा सशिशधि॥२७॥

जनानामृष्टौ च॥२॥ — [१२]

उपहूतं रथन्तरं सह पृथिव्या। उपं मा रथन्तरं सह पृथिव्या ह्वयताम्। उपहूतं वामदेव्यं सहान्तरिक्षेण। उपं मा वामदेव्यं सहान्तरिक्षेण ह्वयताम्। उपहूतं बृहत्सह दिवा। उपं मा बृहत्सह दिवा ह्वयताम्। उपहूताः सप्त होत्राः। उपं मा सप्त होत्रा ह्वयन्ताम्। उपहूता धेनुः सहर्षभा। उपं मा धेनुः सहर्षभा ह्वयताम्॥२८॥

उपहूतो भूक्षः सखा। उपं मा भूक्षः सखा ह्वयताम्। उपहूताँ (४)हो। इडोपहूता। उपहूतेडाँ। उपो अस्मा इडाँ ह्वयताम्। इडोपहूता। उपहूतेडाँ। मानवी घृतपदी मैत्रावरुणी। ब्रह्म देवकृतमुपहूतम्॥२९॥

दैव्यां अघ्वर्यव उपहूताः। उपहूता मनुष्याः। य इमं यज्ञमवान्। ये यज्ञपत्नीं वर्धान्। उपहूते द्यावापृथिवी। पूर्वजे ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपहूतेयं यजमाना। इन्द्राणीवाऽविधवा। अदितिरेव सुपुत्रा। उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपहूता। भूयसि हविष्करणं उपहूता। दिव्ये धामनुपहूता। इदं मै देवा हविर्जुषन्तामिति तस्मिन्नुपहूता। विश्वमस्याः प्रियमुपहूतम्। विश्वस्य

प्रियस्योपहृतस्योपहृता॥३०॥

सहरपभा हयतमुपहृतं सुपुत्रा पदं॥३॥ [१३]

सत्यं प्रबोऽग्रे महान्निर्होतां समिधोऽग्निर्वृत्राण्यग्निर्मूर्धोपहृतं देवं बर्हिदिदं द्यावापृथिवी तच्छ्रुं योरा प्यायस्वोपहृतभ्रयोदश॥१३॥

सत्यं वयं स्याम वृष्टिद्यावा त्रिंशत्॥३०॥

सत्यमुपहृता॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—२७६

आदितः दशिन्यः—१३१९

॥ षष्ठः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

अञ्जन्ति त्वामध्वरे देवयन्तः। वनस्पते मधुना दैव्येन। यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्विविण्हे ह धत्तात्। यद्वा क्षयो मातुरस्या उपस्थे। उच्छ्रयस्व वनस्पते। वर्ष्मन्पृथिव्या अधि। सुमिती मीयमानः। वर्चोधा यज्ञवाहसे। समिद्धस्य श्रयमाणः पुरस्तात्। ब्रह्म वन्वानो अजरः सुवीरम्॥१॥

आरे अस्मदमतिं बार्धमानः। उच्छ्रयस्व महते सौभगाय। ऊर्ध्व ऊ पु णं ऊतयै। तिष्ठा देवो न संविता। ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिः। वाघद्विविह्यामहे। ऊर्ध्वो नः पाह्यहंसे नि केतुना। विश्वः समन्त्रिणं दह। कृधी न ऊर्ध्वं च रथाय जीवसे। विदा देवेषु नो दुवः॥२॥

जातो जायते सुदिनत्वे अहाम्। सम्य आ विदथे वर्धमानः। पुनन्ति धीरा अपसो मनीषा। देव्या विप्र उदियति वाचम्। युवा सुवासाः परिवीत आगात्। स उ श्रेयान्भवति जायमानः। तं धीरांसः कवय उन्नयन्ति। स्वाधियो मनसा देवयन्तः। पृथुपाजा अमर्त्यः। घृतनिर्णिग्स्वाहुतः। अग्निर्यज्ञस्य हव्यवाट्। तः स्वाधो यतः सुचः। इत्था धिया यज्ञवन्तः। आचक्रुर्ग्नितृणैः। त्वं वरुण उत मित्रो अग्रे। त्वां वर्धन्ति मतिभिर्वसिष्ठाः। त्वे वसु सुषण्णानि सन्तु। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥३॥

सुवीरं दुवः स्वाहुतोऽष्टौ च॥३॥

[१]

होता यक्षदग्निः समिधा सुषमिधा समिद्धं नाभां पृथिव्याः सङ्गृथे वामस्यां। वर्ष्मन्दिवा इडस्पदे वेत्वाऽऽज्यस्य होतृयज्ञं। होता यक्षत्तनूनपातमदितेर्गर्भं भुवनस्य गोपाम्। मध्वाद्य देवो देवेभ्यो देवयानान्पथो अनक्तु वेत्वाऽऽज्यस्य होतृयज्ञं। होता यक्षत्रराशः स नृशस्त्रं नृः प्रणेत्रम्। गोभिर्वपावान्स्याद्वीरैः शक्तीवान्नरैः प्रथमया वा हिरण्यैश्चन्द्री वेत्वाऽऽज्यस्य होतृयज्ञं। होता यक्षदग्निमिड ईडितो देवो देवाः आवक्षद्वतो हव्यवाडमूरः। उपेमं यज्ञमुपेमां देवो देवहूतिमवतु वेत्वाऽऽज्यस्य होतृयज्ञं। होता यक्षद्वरुहिः सुष्टरीमोर्णम्रदा अस्मिन् यज्ञे वि च प्र चं प्रथताः स्वासस्थं देवेभ्यः। एमैनदद्य वसवो रुद्रा आदित्याः संदन्तु प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाऽऽज्यस्य होतृयज्ञं॥४॥

होता यक्षद्वरं ऋष्याः कवप्यो कौषधावनीरुदाताभीर्जिहतां विपक्षोभिः श्रयन्ताम्। सुप्रायणा अस्मिन् यज्ञे विश्रयन्तामृतावृधो वियन्ताज्यस्य होतृयज्ञं। होता यक्षदुपासान्तां बृहती सुपेशंसा नृः पतिभ्यो योनिं कृण्वाने। सः स्मयमाने इन्द्रेण देवैरेदं बरुहिः सीदतां वीतामाज्यस्य होतृयज्ञं। होता यक्षद्वैव्या होतांरा मन्द्रा पोतांरा कवी प्रचेतसा। स्विष्टमद्यान्यः करदिषा स्वभिगूर्तमन्य ऊर्जा सतवसेमं यज्ञं दिवि देवेषु धत्तां वीतामाज्यस्य होतृयज्ञं। होता यक्षत्सिन्धो देवीरपसामपस्तमा अच्छिद्रमद्येदमपस्तन्वताम्। देवेभ्यो देवीर्देवमपौ वियन्ताज्यस्य होतृयज्ञं। होता यक्षत्त्वष्टारमचिष्टमपाकः रेतोधां विश्रवसं यशोधाम्। पुरुरूपमकामकर्शनः सुपोषः

पोषैः स्यात्सुवीरौ वीरैर्वेत्वाऽऽज्यंस्य होतॄयजं। होता यक्षद्वनस्पतिमुपावस्रक्षद्वियो जोष्टारः शशमन्त्रः। स्वदाथ्वर्धितिरऋतुथाद्य देवो देवेभ्यो हव्यावाङ्मेत्वाऽऽज्यंस्य होतॄयजं। होता यक्षदग्निः स्वाहाऽऽज्यंस्य स्वाहा मेदसः स्वाहा स्तोकाणां स्वाहा स्वाहाकृतीनां स्वाहा हव्यसूक्तीनाम्। स्वाहा देवाः आज्यपान्स्वाहाऽग्निः होत्राङ्गुपाणा अग्न आज्यंस्य वियन्तु होतॄयजं॥५॥

प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाऽऽज्यंस्य होतॄयजं सुवीरौ वीरैर्वेत्वाऽऽज्यंस्य होतॄयजं चत्वारि च (अग्निन्तनूनपातत्रराशःसमग्निमिड ईडितो बरुहिर्गुं उपासानक्ता देव्या तिस्रस्त्वष्टारं वनस्पतिमग्निम्। पञ्च वेत्वेको वियन्तु द्विर्वीतामेको वियन्तु द्विवेत्वेको वियन्तु होतॄयजं)॥२॥

[२]

समिद्धो अद्य मनुषो दुरोगे। देवो देवान् यजसि जातवेदः। आ च वह मित्रमहश्चिकित्वान्। त्वं दूतः क्विरिंसि प्रचेताः। तनूनपात्पथ ऋतस्य यानान्। मध्वा समञ्जन्स्वर्दया सुजिह्वा मन्मानि धीभिरुत यज्ञमृन्धन्। देवत्रा च कृणुह्यध्वरं नः। नराशंसस्य महिमानमेषाम्। उपं स्तोषाम यजतस्य यज्ञैः॥६॥

ते सुकृतवः शुचयो धियन्धाः। स्वदन्तु देवा उभयानि हव्या। आजुह्वान ईड्यो वन्द्यश्च। आयाह्यग्रे वसुभिः सजोषाः। त्वं देवानामसि यहू होता। स एनान् यक्षीषितो यजीयान्। प्राचीनं बरुहिः प्रदिशा पृथिव्याः। वस्तोरस्या वृज्यते अग्रे अह्वाम्। व्युं प्रथते वितरं वरीयः। देवेभ्यो अदितये स्योनम्॥७॥

व्यचस्वतीरुर्विया विश्रयन्ताम्। पतिभ्यो न जनयः शुभमानाः। देवीर्द्वारो बृहतीर्विषमिन्वाः। देवेभ्यो भवथ सुप्रायणाः। आसुष्वयन्ती यजते उपाके। उपासानक्ता सदतां नि योनी। दिव्ये योषणे बृहती सुरुक्मे। अधि श्रियः शक्रपिशं दधाने। दैव्या होतांरा प्रथमा सुवाचा। मिमाना यज्ञं मनुषो यजध्वै॥८॥

प्रचोदयन्ता विदथेषु कारू। प्राचीनं ज्योतिः प्रदिशां दिशन्ता। आ नो यज्ञं भारती तूयमेतु। इडां मनुष्वदिह चेतयन्ती। तिस्रो देवीर्बरुहिरेदः स्योनम्। सरस्वती स्वपंसः सदन्तु। य इमे द्यावापृथिवी जनित्री। रूपैरपि शङ्खुवनानि विश्वा। तमद्य होतरिषितो यजीयान्। देवं त्वष्टारमिह यक्षि विद्वान्॥९॥

उपावसृजत्मन्यां समञ्जन्। देवानां पार्थ ऋतुथा हवीःषि। वनस्पतिः शमिता देवो अग्निः। स्वदन्तु हव्यं मधुना घृतेन। सद्यो जातो व्यमिमीत यज्ञम्। अग्निर्देवानामभवत्पुरोगाः। अस्य होतुः प्रदिश्युतस्य वाचि। स्वाहाकृतः हविरदन्तु देवाः॥१०॥

यज्ञैः स्योनं यजध्वै विद्वान्ष्टो च॥५॥

[३]

अग्निर्होता नो अध्वरो। वाजी सन्परिणीयते। देवो देवेषु यज्ञियः। परित्रिविष्ट्रध्वरम्। यात्यग्री रथीरिव। आ देवेषु प्रयो दधत्। परि वाजपतिः कविः। अग्निर्हव्यान्यक्रमीत्। दधुद्रत्नानि दाशुषैः॥११॥

अग्निर्होता नो नवः॥१॥

[४]

अजैदग्निः। असंनद्वाजत्रि। देवो देवेभ्यो हव्यावाँट्। प्राञ्जोभिर्हन्वानः। धेनाभिः कल्पमानः।
यज्ञस्यायुः प्रतिरन्। उप प्रेष्य होतः। हव्या देवेभ्यः॥१२॥

अजैदग्ने॥१॥

[५]

देव्याः शमितार उत मनुष्या आरंभध्वम्। उपनयत् मेध्या दुरः। आशासाना मेधपतिभ्यां
मेधम्। प्रास्मा अग्निं भरता। स्तृणीत बर्हिः। अन्वेन माता मन्यताम्। अनु पिता। अनु भ्राता
सर्गर्भ्यः। अनु सखा सयूथ्यः। उदीचीनाः अस्य पदो निधत्तात्॥१३॥

सूर्यं चक्षुर्गमयतात्। वार्तं प्राणमन्ववसृजतात्। दिशः श्रोत्रम्। अन्तरिक्षमसुम्। पृथिवीं
शरीरम्। एकधाऽस्य त्वचमाच्छातात्। पुरा नाभ्यां अपिशसो वपामुत्खिन्दतात्। अन्तरेवोष्माणं
वारयतात्। श्येनमस्य वक्षः कृणुतात्। प्रशसा बहू॥१४॥

शला दोषणी। कश्यपेवाँसौ। अच्छिद्रे श्रोणी। कवपोरू स्नेकपर्णाष्टीवन्तौ। षड्विंशतिरस्य
वङ्क्यः। ता अनुष्ठोच्यावयतात्। गात्रं गात्रमस्यानूनं कृणुतात्। ऊवध्यगोहं पार्थिवं खनतात्।
अस्त्रा रक्षः सः सृजतात्। वनिष्ठमस्य मा रविष्ट॥१५॥

उरूकं मन्यमानाः। नेद्वस्तोके तनये। रवितारवच्छमितारः। अग्निगो शमीध्वम्। सुशमिं
शमीध्वम्। शमीध्वमग्निगो। अग्निगुश्वापापश्च। उभौ देवानाँ शमितारौ। ताविमं पशूँ श्रपयतां
प्रविद्धाँसौ। यथायथाऽस्य श्रपणन्तथातथा॥१६॥

धत्ताद्वाहू मा रविष्ट तथातथा॥४॥

[६]

जुषस्व सप्रथस्तमम्। वचो देवप्सरस्तमम्। हव्या जुह्वान आसनि। इमं नो यज्ञममृतैषु
धेहि। इमा हव्या जातवेदो जुषस्व। स्तोकानामग्ने मेदंसो घृतस्य। होतः प्राशान प्रथमो निषद्य।
घृतवन्तः पावक ते। स्तोकाः श्रोतन्ति मेदंसः। स्वधर्मं देववीतये॥१७॥

श्रेष्ठं नो धेहि वार्यम्। तुभ्यँ स्तोका घृतश्चतः। अग्ने विप्राय सन्त्य। ऋषिः श्रेष्ठः समिध्यसे।
यज्ञस्य प्राविता भव। तुभ्यँ श्रोतन्त्याग्निगो शचीवः। स्तोकासो अग्ने मेदंसो घृतस्य। क्वविश्वस्तो
बृहता भानुनागाः। हव्या जुषस्व मेधिर। ओजिष्ठन्ते मध्यतो मेद् उद्धृतम्। प्र ते वयं ददामहे।
श्रोतन्ति ते वसो स्तोका अधित्वचि। प्रति तान्देवशोर्विहि॥१८॥

देववीतय उद्धृतग्रीणि च॥२॥

[७]

आवृत्रहणा वृत्रहभिः शुष्मैः। इन्द्रं यातन्नमोभिरग्ने अर्वाक्। युवँ राधोभिरकवेभिरिन्द्र।
अग्ने अस्मे भवतमुत्तेभिः। होता यक्षदिन्द्राग्नी। छागंस्य वपाया मेदंसः। जुषेताँ हविः।
होतयजं। विह्यख्यन्मनसा वस्य इच्छन्। इन्द्राग्नी ज्ञास उत वा सजातान्॥१९॥

नान्या युवत्प्रमतिरस्ति मह्यम्। स वां धियं वाजयन्तीमतक्षम्। होता यक्षदिन्द्राग्नी।
पुरोडाशस्य जुषेताँ हविः। होतयजं। त्वामीडते अजिरं दूत्याय। हविष्मन्तः सदमिन्मानुषासः।
यस्य देवैरासदो बर्हिरग्ने। अहान्यस्मे सुदिना भवन्तु। होता यक्षदग्निम्। पुरोडाशस्य जुषेताँ
हविः। होतयजं॥२०॥

सजातान्शिन्दे च॥२॥

[८]

गीर्भिर्विप्रः प्रमतिमिच्छमानः। ईदृ॑ रयिं यशसं पूर्वभाजम्। इन्द्रा॑ग्नी वृत्रहणा सुवज्रा। प्र
णो नव्य॑भिस्तिरतं दे॒णैः। माच्छे॑द्य र॒श्मीर॑रिति॒ नाध॑मानाः। पि॒तृणां॑ शक्तीरनुयच्छ॑मानाः।
इन्द्रा॑ग्निभ्यां कं वृष॑णो मदन्ति। ताह्य॑द्री धि॒षणा॑या उप॒स्थैः। अ॒ग्निर॑ सु॒दीति॑ सुदृ॒शं गृण॑न्तः।
न॒मस्याम॑स्त्वेड्यं जातवेदः। त्वां द॒तम॑र॒तिर॑ ह॒व्यवा॑हम्। दे॒वा अ॑कृ॒ण्वन्न॑मृतस्य॒ नाभि॑म्॥२१॥
जा॒तवे॑दो दे॒ च॥१॥

[९]

त्व॑ ह्य॒ग्रे प्र॑थ॒मो म॑नोत॥ अ॒स्या धि॒यो अ॑भ॒वो द॑स्म॒होत॥ त्व॑ सी॒ वृष॑न्न॒कृणो॑र्दुष्टरी॒तु।
स॒हो वि॒श्वस्मै॑ स॒हसे॑ स॒हध्वै॑। अ॒धा होता॑ न्य॒सीदो॑ य॒जीयान्॑। इ॒डस्प॑द इ॒षय॑न्नीड्यः सन्। तं
त्वा॒ नरः॑ प्र॒थमं॑ दै॒वय॑न्तः। म॒हो रा॒ये चि॑तयन्तो॒ अनु॑गमन्। वृ॒तेव॑ यन्तं ब॒हुभि॑र्वस॒व्यैः। त्वे र॒यिं
जा॑गृ॒वांसो॑ अनु॑गमन्॥२२॥

रु॒शन्त॑म॒ग्निं द॑र॒शतं॑ बृ॒हन्त॑म्। व॒पाव॑न्तं वि॒श्वहा॑ दी॒दिवा॑र॒सम्। प॒दं दे॒वस्य॑ नम॑सा वि॒यन्तः॑।
श्र॒वस्य॑वः श्र॒व आ॑प॒न्नमृ॑क्तम्। ना॒मानि॑ चि॒द्वधि॑रे य॒ज्ञिया॑नि। भ॒द्राया॑ ते रण॑यन्त॒ सन्दृ॑ष्टौ। त्वां
व॑र्ध॒न्ति क्षि॑तयः पृथि॒व्याम्। त्व॑ रा॒य उ॒भया॑सो ज॒नाना॑म्। त्वं त्रा॒ता त॑रणे॒ चेत्यो॑ऽभूः। पि॒ता
मा॒ता स॑द॒मिन्मानु॑षाणाम्॥२३॥

स॒पर्ये॑ण्यः स प्रि॒यो वि॒श्व॑ग्निः। होता॑ म॒न्द्रो नि॑ष॒सादा॑ य॒जीयान्॑। तं त्वा॑ व॒यं द॑म् आ
दी॒दिवा॑र॒सम्। उ॒प॒जु॒बाधो॑ नम॑सा स॒देम। तं त्वा॑ व॒य र॑ सु॒धियो॑ नव्य॑म॒ग्रे। सु॒ग्राय॑व॒ ईम॑हे
दे॒वय॑न्तः। त्वं वि॒शो अ॑नयो दी॒द्यानः॑। दि॒वो अ॒ग्रे बृ॒हता॑ रो॒चने॑न। वि॒शां क॒विं वि॑श॒पति॑र॒
श॒श्वती॑नाम्। नि॒तोश॑नं वृ॒षभं॑ च॒रष॑णी॒नाम्॥२४॥

प्रेती॑षणि मि॒षय॑न्तं पा॒वक॑म्। रा॒जन्त॑म॒ग्निं य॑ज॒त र॑यी॒णाम्। सो अ॒ग्न ई॒जे श॑श॒मे च॒ मर्तः॑।
य॒स्त आ॑न॒दथ्स॑मि॒धा ह॒व्यदा॑तिम्। य आ॒हुतिं॑ परि॒ वेदा॑ नमो॑भिः। वि॒श्वेथ्स॑वा॒मा द॑ध॒ते त्वा॑तः।
अ॒स्मा उ॑ ते म॒हि म॒हे वि॑धेम। नमो॑भि॒रग्रे॑ स॒मिधो॑त ह॒व्यैः। वेदी॑सू॒नो स॒हसो॑ गी॒र्भिरु॑व्यैः। आ
ते भ॒द्राया॑र॒ सुम॑तौ य॒न्तेम॥२५॥

आ य॒स्तत॑न्थ॒ रोद॑सी॒ विभा॑सा। श्र॒वोभि॑श्च श्र॒वस्य॑स्तरु॒त्रः। बृ॒हद्वि॑र्वा॒जैः स्था॑वि॒रभि॑र॒स्मे।
रे॒वद्वि॑र॒ग्रे वि॑तरं वि॒ भा॑हि। नृ॒वद्व॑सो॒ स॒दमि॑द्वै॒ह्यस्मे। भूरि॑तो॒काय॑ त॒नया॑य प॒श्वः। पूर्वी॑रि॒षो
बृ॒हती॑रा॒रे अ॑घाः। अ॒स्मे भ॒द्रा सौ॑श्र॒वसा॑नि सन्तु। पुरु॑ण्य॒ग्रे पुरु॑धा त्वा॒या। वसू॑नि रा॒जन्व॑सु॒ताते॑
अ॒श्या॑म्। पुरु॑णि॒ हि त्वे॑ पु॒रुवा॑र॒ सन्ति॑। अ॒ग्रे वसु॑ वि॒धते॑ रा॒जन्ति॑व्॥२६॥

जा॒गृवा॑र॒सो अनु॑गम॒न्मानु॑षाणाश्च॒रष॑णी॒नां य॑न्तेमा॒श्यान्दे॒ च॥५॥

[१०]

आभ॑र॒त र॑ शि॒क्षतं॑ वज्र॒बाहू॑। अ॒स्मा र॑ इन्द्रा॑ग्नी अव॒त र॑ शची॑भिः। इ॒मे नु॑ ते र॒श्मयः॑ सूर्य॑स्या
येभिः स॒पित्वं॑ पि॒तरो॑ न॒ आय॑न्। होता॑ यक्ष॒दिन्द्रा॑ग्नी। छा॒गस्य॑ ह॒विष॑ आ॒त्ताम॑द्य। म॒थ्यतो॑ मे॒द
उ॒द्ध॑तम्। पु॒रा द्वे॒षोभ्यः॑। पु॒रा पौ॑रु॒षेय्या॑ गृ॒भः। घ॒स्तान्न॑नम्॥२७॥

घा॒से अ॒ञ्जाणां॒ यव॑सप्रथमानाम्। सु॒म॒र्त्क्ष॑राणां॒ श॒तरु॑द्रियाणाम्। अ॒ग्नि॒ष्वा॒त्तानां॒ पी॒वो॑पवसनानाम्। पा॒र्श्वतः॑ श्रो॒णितः॑ शि॒ता॒मृत॑ उ॒त्था॒दतः॑। अ॒ङ्गा॑दङ्गादव॒त्ताना॑म्। क॒र॒त ए॒वेन्द्रा॑ग्नी। जु॒षेता॑ ह॒विः। हो॒त॒र्य॒जं। दे॒वेभ्यो॑ वनस्पते ह॒वी॑षि। हि॒र॒ण्य॒पर्ण॑ प्र॒दि॒व॒स्ते अ॒र्ध॒म॥२८॥

प्र॒द॒क्षि॒णि॒द्र॒श्न॒या॑ नि॒यूय॑। ऋ॒तस्य॑ वक्षि प॒थि॒भी रजि॑ष्ठैः। हो॒ता॑ यक्षद्वनस्पतिम॒भि॒हि। पि॒ष्ट॒त॒मया॑ रभिष्ठया र॒श्न॒या॒धि॒ता। यत्रेन्द्रा॒ग्नि॒योश्छा॑गस्य ह॒विषः॑ प्रि॒या धा॒मा॒नि। यत्र॑ वनस्पतैः प्रि॒या पा॒था॑सि। यत्र॑ दे॒वाना॑माज्य॒पानां॑ प्रि॒या धा॒मा॒नि। यत्रा॒ग्नेर्हो॒तुः प्रि॒या धा॒मा॒नि। तत्रे॒तं प्र॒स्तु॒त्ये॒वोप॒स्तु॒त्ये॒वोपा॑व॒स्रक्ष॑त्। रभी॑या॒समि॒व कृ॒त्वी॥२९॥

क॒र॒दे॒वं दे॒वो वन॒स्पतिः॑। जु॒षेता॑ ह॒विः। हो॒त॒र्य॒जं। पि॒प्री॒हि दे॒वा॑ उ॒श॒तो य॑विष्ठ। वि॒द्वा॑ ऋ॒तू॒र॒ऋ॒तु॒पते॑ यजे॒ह। ये दै॒व्या॑ ऋ॒त्वि॒ज॒स्तेभि॑र॒ग्ने त्व॑ हो॒तृ॒णाम॒स्याय॑जिष्ठः। हो॒ता॑ यक्षद॒ग्नि॑ स्वि॒ष्ट॒कृत॑म्। अ॒या॒ङ्गि॒रिन्द्रा॒ग्नि॒योश्छा॑गस्य ह॒विषः॑ प्रि॒या धा॒मा॒नि। अ॒या॒ङ्गि॒रिन्द्रा॒ग्नि॒योश्छा॑गस्य प्रि॒या पा॒था॑सि। अ॒या॒ङ्गि॒रिन्द्रा॒ग्नि॒योश्छा॑गस्य प्रि॒या धा॒मा॒नि। यक्षद॒ग्नेर्हो॒तुः प्रि॒या धा॒मा॒नि। यक्ष॒श्वं म॑हि॒मान॑म्। आ॒य॒ज॒ता॒मे॒ज्या॒ इषः॑। कृ॒णोतु॑ सो अ॒ध्व॒रा जा॒तव॑दाः। जु॒षेता॑ ह॒विः। हो॒त॒र्य॒जं॥३०॥

नूनमर्थं कृत्वी पाथासि सप्त च॥४॥

[११]

उ॒पो ह॒ यद्वि॒दथ॑ वाजिनो गूः। गो॒भिर्वि॑प्राः प्र॒म॒तिमि॑च्छमा॒नाः। अ॒र्व॒न्तो न॑ का॒ष्ठा॒न्नक्ष॑माणाः। इन्द्रा॒ग्नी जो॒हु॒वतो॑ न॒र॒स्ते। वन॒स्पते॑ र॒श्न॒या॒भि॒धाय॑ पि॒ष्ट॒त॒मया॑ व॒युना॑नि वि॒द्वान्। व॒ह दे॒वत्रा॑ दि॒धि॒पो ह॒वी॑षि। प्र॒च॒ंदा॒तार॑म॒मृते॑षु वोचः। अ॒ग्नि॑ स्वि॒ष्ट॒कृत॑म्। अ॒या॒ङ्गि॒रिन्द्रा॒ग्नि॒योश्छा॑गस्य ह॒विषः॑ प्रि॒या धा॒मा॒नि॥३१॥

अ॒या॒ङ्गि॒रिन्द्रा॒ग्नि॒योश्छा॑गस्य प्रि॒या पा॒था॑सि। अ॒या॒ङ्गि॒रिन्द्रा॒ग्नि॒योश्छा॑गस्य प्रि॒या धा॒मा॒नि। यक्षद॒ग्नेर्हो॒तुः प्रि॒या धा॒मा॒नि। यक्ष॒श्वं म॑हि॒मान॑म्। आ॒य॒ज॒ता॒मे॒ज्या॒ इषः॑। कृ॒णोतु॑ सो अ॒ध्व॒रा जा॒तव॑दाः। जु॒षेता॑ ह॒विः। अ॒ग्ने यद॑द्य वि॒शो अ॒ध्व॒रस्य॑ हो॒तः। पा॒व॒क शो॒चे वे॒ष्ट्व॑ हि यज्वा॑। ऋ॒ता य॑जा॒सि म॑हि॒ना वि॒य॒द्भूः। ह॒व्या व॑ह यविष्ठ या ते अ॒द्य॥३२॥

धामानि भूरेकं च॥२॥

[१२]

दे॒वं ब॒र्हिः सु॑दे॒वं दे॒वैः स्या॒थ्सु॒वीरं॑ वी॒रैर्व॑स्तो॒र्वृ॒ज्येता॑क्तोः प्र॒भि॒ये॒ता॒त्य॒न्या॒त्रा॒या ब॒र्हि॒ष्म॒तो म॑दे॒म वसु॑वने॒ वसु॑धेयस्य वेतु॒ यज॑। दे॒वी॒र्द्वा॒रः स॒ङ्घा॒ते वि॒द्ध्यि॒र्यामं॑ञ्छि॒थि॒रा ध्रु॒वा दे॒वहू॑तो व॒थ्स ई॒मेना॑स्त॒रुण॑ आ॒मि॒मी॒या॒त्कु॒म॒रो वा॑ नव॒जा॒तो मै॒ना अ॒र्वा रे॒णुक॑काटः पृ॒ण॒ग्वसु॑वने॒ वसु॑धेयस्य वि॒यन्तु॑ यज॑। दे॒वी उ॒षा॒सान॑क्ता॒द्या॒स्मिन् यु॒ज्ञे प्र॑य॒त्य॒हेता॑मपि॒ नूनं॑ दै॒वीर्वि॑शः प्रा॒या॒सि॒ष्टा॒सु प्री॑ते सु॒धिते॑ वसु॒वने॒ वसु॑धेयस्य वी॒ता॒ यज॑। दे॒वी जो॒ष्टी वसु॑धिती॒ ययो॑र॒न्या॒द्या॒द्वेषा॑सि यु॒यव॑दान्याव॒क्षद्व॑सु वा॒र्या॑णि यज॑मानाय वसु॒वने॒ वसु॑धेयस्य वी॒ता॒ यज॑। दे॒वी ऊ॒र्जा॒हुती॑ इ॒षमूर्ज॑म॒न्याव॑क्ष॒थ्सग्धि॑ स॒पी॒ति॒म॒न्या न॑वे॒न पूर्वं॑ दय॑मानाः स्या॒म पु॒रा॒णेन॑ न॒वं ता॑मूर्ज॑मूर्जाहुती॒

ऊर्जयमाने अधातां वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं। देवा दैव्या होतांरा नेष्टांरा पोतांरा
 हुताघंशः सावाभरद्वसू वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं। देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीरिडा सरस्वती
 भारती द्या भारत्यादित्यैरस्पृक्षत्सरस्वतीम्। रुद्रेयज्ञमावीद्वैवेडया वसुमत्या सधुमादं मदम
 वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देवो नराशः संस्त्रिशीरुषा पंडुक्षः शतमिदैनः शितिपृष्ठा
 आदधति सहस्रमीं प्रवहन्ति मित्रावरुणेदस्य होत्रमर्हतो बृहस्पतिः स्तोत्रमश्विनाऽऽध्वयं
 वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवो वनस्पतिर्वरुषावा घृतनिर्णिग्धामग्रेणास्पृक्षदन्तरिक्षं
 मध्येनाप्राः पृथिवीमुपरेणादः हीद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवं बर्हिर्वारितीनां निधेधाऽसि
 प्रच्युतीनामप्रच्युतत्रिकामधरणं पुरुस्पाहं यशस्वदेना बर्हिषाऽन्या बर्हीऽप्यभि प्याम
 वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवो अग्निः स्विष्टकृत्सुद्रविणा मन्द्रः क्विः सत्यमन्माऽऽयजी
 होता होतुरहोतुरायजीयानग्रे यान्देवानयाड्या अपिप्रेये तै होत्रे अमंथसत ता संसनुषी
 होत्रा देवङ्गमान्दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमः स्विष्टकृच्चाग्रे होताऽभूर्वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके
 वीहि यजं॥३३॥

यजेकं च॥१॥

[१३]

देवं बर्हिः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवीद्वारं। वसुवने वसुधेयस्य वियन्तु। देवी
 उपासानक्ता। वसुवने वसुधेयस्य वीताम्। देवी जोष्टी। वसुवने वसुधेयस्य वीताम्। देवी
 ऊर्जाहुती। वसुवने वसुधेयस्य वीताम्॥३४॥

देवा दैव्या होतांरा। वसुवने वसुधेयस्य वीताम्। देवीस्तिस्रस्तिस्रो देवीः। वसुवने वसुधेयस्य
 वियन्तु। देवो नराशः संः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो वनस्पतिः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु।
 देवं बर्हिर्वारितीनाम्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु॥३५॥

देवो अग्निः स्विष्टकृत्। सुद्रविणा मन्द्रः क्विः। सत्यमन्मायजी होता। होतुरहोतुरायजीयान्।
 अग्रे यान्देवानयाद। या अपिप्रेः। ये तै होत्रे अमंथसत। ता संसनुषी होत्रान्देवङ्गमाम्।
 दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमम्। स्विष्टकृच्चाग्रे होताऽभूः। वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके वीहि॥३६॥

वीतां वेत्वभुरेकं च॥३॥

[१४]

अग्निमद्य होतांरमवृणीतायं यजमानः पचन्पुक्तीः पचन्पुरोडाशं बध्नन्निन्द्राग्निभ्यां
 छागं सूपस्था अद्य देवो वनस्पतिरभवदिन्द्राग्निभ्यां छागेनार्घस्तान्तं मैदस्तः प्रति-
 पचताग्रभीष्टमवीवृधेतां पुरोडाशेन त्वामद्यर्षं आर्षेय ऋषीणां नपादवृणीतायं यजमानो
 बहुभ्य आ सङ्गतेभ्य एष मे देवेषु वसु वार्या यक्ष्यत इति ता या देवा देवदानान्यदुस्तान्यस्मा
 आ च शास्वा च गुरस्वेषितश्च होतरसि भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकाय सूक्ता
 ब्रूहि॥३७॥

अग्निमद्यैकम्॥१॥

[१५]

अञ्जन्ति होतां यक्षधमिद्धो अद्याग्निरजेदैव्या जुपस्वा वृत्रहणा गीर्भिस्त्वः ह्याभरतमुपाहु यदेवं बर्हिः सुदेवं देवं बर्हिरग्निमद्य
 पञ्चदश॥१५॥

अ॒ञ्जन्त्य॒ग्निर्होता॑ नो गी॒र्भिरुपो॑ ह॒ यद्विदथ॑ व॒जिनः॑ स॒ तत्रि॑ंशत् ॥ ३७ ॥
 अ॒ञ्जन्ति॑ सू॒क्ताब्रू॑हि॥

हरिः ॐ ॥

॥ इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः समाप्तः ॥

अष्टके दशिन्यः—३१३

आदितः दशिन्यः—१३५६

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

सर्वान् वा एषोऽग्नौ कामान्प्रवेशयति। योऽग्नीनन्वाधाय ब्रतमुपैति। सयदनिष्ट्वा प्रयायात्। अकामप्रीता एनं कामा नानुप्रयायुः। अतेजा अवीर्यः स्यात्। स जुहुयात्। तुभ्यं ता अङ्गिरस्तम। विश्वः सुक्षितयः पृथक्। अग्ने कामाय येमिर् इति। कामानेवास्मिन्दधाति॥१॥

कामप्रीता एनं कामा अनु प्रयान्ति। तेजस्वी वीर्यावान्भवति। सन्ततिर्वा एषा यज्ञस्य। योऽग्नीनन्वाधाय ब्रतमुपैति। स यदुद्वायति। विच्छित्तिरेवास्य सा। तं प्राञ्चमुद्धृत्य। मनसोपतिष्ठेत्। मनो वै प्रजापतिः। प्राजापत्यो यज्ञः॥२॥

मनसैव यज्ञः सं तनोति। भूरित्याह। भूतो वै प्रजापतिः। भूतिमेवोपैति। वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्धयति। यस्याऽऽहिताग्नेरग्निर्पक्षायति। यावच्छम्यया प्रविध्यैत्। यदि तावदपक्षायैत्। तं सम्भरेत्। इदं त एकं पुर उ त एकम्॥३॥

तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवै चारुरेधि। प्रिये देवानां परमे जनित्र इति। ब्रह्मणैवैनं सम्भरति। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यदि परस्तरामपक्षायैत्। अनुप्रयायावस्येत्। सो एव ततः प्रायश्चित्तिः। ओषधीर्वा एतस्य पशून्ययः प्रविशति। यस्य हविषे वृश्सा अपाकृता धरन्ति॥४॥

तान् यदुद्वायात्। यातयाग्ना हविषा यजेत। यन्न दुद्वायात्। यज्ञपरुरन्तरियात्। वायव्यां यवागूं निर्वपेत्। वायुर्वै पयंसः प्रदापयिता। स एवास्मै पयः प्रदापयति। पयो वा ओषधयः। पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवं रुन्धे॥५॥

अथोत्तरस्मै हविषे वृश्सानपाकुर्यात्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। अन्यतरान् वा एष देवान्भागधेयेन व्यर्धयति। ये यजमानस्य सायं गृहमा गच्छन्ति। यस्य सायं दुग्धं हविरार्तिमाच्छति। इन्द्राय व्रीहीन्निरूप्योप वसेत्। पयो वा ओषधयः। पयं एवाऽऽरभ्य गृहीत्वोप वसति। यत्प्रातः स्यात्। तच्छृतं कुर्यात्॥६॥

अथेतर ऐन्द्रः पुरोडाशः स्यात्। इन्द्रिये एवास्मै समीचीं दधाति। पयो वा ओषधयः। पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवं रुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे वृश्सानपाकुर्यात्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। उभयान् वा एष देवान्भागधेयेन व्यर्धयति। ये यजमानस्य सायं च प्रातश्च गृहमा गच्छन्ति। यस्योभयं हविरार्तिमाच्छति॥७॥

ऐन्द्रं पञ्चशरावमोदनं निर्वपेत्। अग्निं देवतानां प्रथमं यजेत्। अग्निमुखा एव देवताः प्रीणाति। अग्निं वा अन्वन्या देवताः। इन्द्रमन्वन्याः। ता एवोभयीः प्रीणाति। पयो वा ओषधयः। पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवं रुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे वृश्सानपाकुर्यात्॥८॥

सैव ततः प्रायश्चित्तिः। अर्धो वा एतस्य यज्ञस्य मीयते। यस्य ब्रत्येऽहृन्पत्न्यालम्बुका भवति। तामपूरुध्यं यजेत। सर्वेणैव यज्ञेन यजेत। तामिद्वोपं ह्वयेत्। अमूहमस्मि। सा त्वम्। द्यौरहम्। पृथिवी त्वम्। सामाहम्। ऋक्षम्। तावेहि सम्भवाव। सह रेतो दधावहै। पुंसे पुत्राय वेत्तवै। रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्यायेति। अर्ध एवैनामुपं ह्वयेत्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥९॥
 दधाति यज्ञ उत एकन्धयन्ति रुन्धे कुर्यादाच्छत्यपाकुर्त्यात्पृथिवी त्वमष्टौ च (सर्वान् वि वै यदि परस्त्रामोषधीरन्यत्रानुभयानुर्धो वै॥)॥९॥ [१]

यद्विषण्णेन जुहुयात्। अप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्। यदनायतने निनयेत्। अनायतनः स्यात्। प्राजापत्ययुर्चा वल्मीकवपायामव नयेत्। प्राजापत्यो वै वल्मीकः। यज्ञः प्रजापतिः। प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति। भूरित्याह। भूतो वै प्रजापतिः॥१०॥

भूतिमेवोपैति। तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्कीटावपन्नेन जुहुयात्। अप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्। यदनायतने निनयेत्। अनायतनः स्यात्। मध्यमेन पूर्णेन द्यावापृथिव्ययुर्चाऽन्तः परिधि निनयेत्। द्यावापृथिव्योरेवैन्तर्प्रतिष्ठापयति॥११॥

तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यदववृष्टेन जुहुयात्। अपरूपमस्याऽऽत्मजायेत। किलासो वास्यादर्शसो वा। यत्प्रत्येयात्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्। स जुहुयात्। मित्रो जनान्कल्पयति प्रजानन्॥१२॥

मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम्। मित्रः कृष्टीरनिमिषाऽभि चष्टे। सत्यायं हव्यं घृतवञ्जुहोतेति। मित्रेणैवैन्तकल्पयति। तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्पूर्वस्यामाहुत्या५ हुतायामुत्तराऽऽहुतिः स्कन्देत्। द्विपाद्विः पशुभिर्यजमानो व्यृध्येत। यदुत्तरयाऽभि जुहुयात्॥१३॥

चतुष्पाद्विः पशुभिर्यजमानो व्यृध्येत। यत्र वेत्थं वनस्पते देवानां गुह्या नामानि। तत्र हव्यानि गाम्येति वानस्पत्ययुर्चा समिधमाधाय। तूष्णीमेव पुनर्जुहुयात्। वनस्पतिर्नैव यज्ञस्यार्ता चानार्ता चाऽऽहुतिं वि दाधार। तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राडङ्गारः स्कन्देत्। अध्वर्यवै च यजमानाय चाकः स्यात्॥१४॥

यदक्षिणा। ब्रह्मणे च यजमानाय चाकः स्यात्। यत्प्रत्यक्। होत्रे च पवित्रे च यजमानाय चाकः स्यात्। यदुदङ्ग। अग्निधे च पशुभ्यश्च यजमानाय चाकः स्यात्। यदभिजुहुयात्। रुद्राऽस्य पशून्चातुकः स्यात्। यन्नाभिजुहुयात्। अशान्तः प्रहियेत॥१५॥

सुवस्य बुध्रेनाभिनिदध्यात्। मा तमो मा यज्ञस्तमन्मा यजमानस्तमत्। नमस्ते अस्त्वायते। नमो रुद्र परायते। नमो यत्र निषीदसि। अमुं मा हिंसीरमुं मा हिंसीरिति येन स्कन्देत्। तं प्रहरेत्। सहस्रं शृङ्गो वृषभो जातवेदाः। स्तोमपृष्ठो घृतवांश्च्युप्रतीकः। मा नो हासीन्मेत्थितो नेत्वा जहाम। गोपोषं नो वीरपोषं च यच्छेति। ब्रह्मणैवैनं प्र हरति। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥१६॥

वै प्रजापतिः स्थापयति प्रजानत्रभि जुहुयाध्व्याद्वियेत जहाम त्रीणि च (यद्विष्वण्णेन प्राजापत्यया यत्कीटा मध्यमेन यदववृष्टेन यत्पूर्वस्यां यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राङ्ङारो यदक्षिणा यत्पुत्र्ययदुदङ्ङ्)॥७॥ [२]

वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते। यस्याऽऽहिताग्नेरग्निर्मध्यमानो न जायते। यत्रान्यं पश्येत्। तत आहृत्य होतव्यम्। अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। यद्यन्यत्र विन्देत्। अजायां होतव्यम्। अग्नेयी वा एषा। यदजा। अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति॥१७॥

अजस्य तु नाशनीयात्। यदजस्यांशनीयात्। यामेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्। तामंघ्रात्। तस्मादजस्य नाशयम्। यद्यजात्र विन्देत्। ब्राह्मणस्य दक्षिणे हस्ते होतव्यम्। एष वा अग्निर्वैश्वानरः। यद्ब्राह्मणः। अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति॥१८॥

ब्राह्मणं तु वंसत्यै नापं रुन्ध्यात्। यद्ब्राह्मणं वंसत्या अपरुन्ध्यात्। यस्मिन्नेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्। तं भागधेयेन व्यर्धयेत्। तस्माद्ब्राह्मणो वंसत्यै नापरुध्यः। यदि ब्राह्मणं न विन्देत्। दर्भस्तम्बे होतव्यम्। अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः। अग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। दर्भास्तु नाध्यासीत॥१९॥

यद्दर्भानध्यासीत। यामेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्। तामध्यासीत। तस्माद्दर्भा नाध्यासितव्याः। यदि दर्भत्र विन्देत्। अप्सु होतव्यम्। आपो वै सर्वा देवताः। देवतास्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। आपस्तु न परिचक्षीत। यदापः परिचक्षीत॥२०॥

यामेवाप्स्वाहुतिं जुहुयात्। तां परिचक्षीत। तस्मादापो न परिचक्ष्याः। मेध्यां च वा एतस्यामेध्या च तनुवौ सः सृज्येते। यस्याऽऽहिताग्नेरन्यैरग्निभिर्ग्नयः सः सृज्यन्ते। अग्नये विविचये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्। मेध्यां चैवास्यामेध्यां च तनुवौ व्यावर्तयति। अग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्। अग्निमेव व्रतपतिः स्वैनं भागधेयेनोप धावति। स एवैनं व्रतमा लम्भयति॥२१॥

गर्भः स्रवन्तमगदमकः। अग्निरिन्द्रस्त्वष्टा बृहस्पतिः। पृथिव्यामव चुश्चोतैतत्। नाभिप्राप्तौति निर्ऋतिं पराचैः। रेतो वा एतद्वाजिनमाहिताग्नेः। यदग्निहोत्रम्। तद्यध्वर्वेत्। रेतोऽस्य वाजिनः स्रवेत्। गर्भः स्रवन्तमगदमकरित्याह। रेतं एवास्मिन्वाजिनं दधाति॥२२॥

अग्निरित्याह। अग्निर्वै रेतोधाः। रेतं एव तदधाति। इन्द्र इत्याह। इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। त्वष्टेत्याह। त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकृत्। रूपमेव पशुषु दधाति। बृहस्पतिरित्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जनयति। पृथिव्यामव चुश्चोतैतदित्याह। अस्यामेवैनत्प्रतिष्ठापयति। नाभिप्राप्तौति निर्ऋतिं पराचैरित्याह। रक्षसामपंहत्यै॥२३॥

अजाऽग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति भवत्यासीत परिचक्षीत लम्भयति दधाति देवानां बृहस्पतिः पञ्च च (वि वै यद्यन्मजायां ब्राह्मणस्य दर्भस्तम्बैऽप्सु होतव्यम्)॥७॥ [३]

याः पुरस्तात्प्रस्रवन्ति। उपरिष्ठाध्वर्वतश्च याः। तामीं रश्मिपवित्राभिः। श्रद्धां यज्ञमा रभे।

देवां गातुविदः। गातुं यज्ञाय विन्दत। मनसस्पतिना देवेन। वाताद्यज्ञः प्र युज्यताम्। तृतीयस्यै दिवः। गायत्रिया सोम आभृतः॥२४॥

सोमपीथाय सन्नयितुम्। वकलमन्तरमा ददे। आपो देवीः शुद्धाः स्थ। इमा पात्राणि शुन्यता। उपातङ्गाय देवानाम्। पर्णवल्कमुत शुन्यता। पयो गृहेषु पयो अघ्नियासु। पयो वथ्सेषु पय इन्द्राय हविषे ध्रियस्व। गायत्री पर्णवल्केन। पयः सोमं करोत्विमम्॥२५॥

अग्निं गृह्णामि सुरथं यो मयोभूः। य उद्यन्तमारोहति सूर्यमहै। आदित्यं ज्योतिषां ज्योतिरुत्तमम्। श्वो यज्ञाय रमतां देवताभ्यः। वसून्नुद्रानादित्यान्। इन्द्रेण सह देवताः। ताः पूर्वः परिं गृह्णामि। स्व आयतने मनीषया। इमामूर्जं पञ्चदशीं ये प्रविष्टाः। तान्देवान्परिं गृह्णामि पूर्वः॥२६॥

अग्निर्हव्यवाडिह ताना वहतु। पौर्णमासं हविरिदमेषां मयि। आमावास्यं हविरिदमेषां मयि। अन्तराऽग्नी पशवः। देवसु सदमा गमन्। तान्पूर्वः परिं गृह्णामि। स्व आयतने मनीषया। इह प्रजा विश्वरूपा रमन्ताम्। अग्निं गृहपतिमभि संवसानाः। ताः पूर्वः परिं गृह्णामि॥२७॥

स्व आयतने मनीषया। इह पशवो विश्वरूपा रमन्ताम्। अग्निं गृहपतिमभि संवसानाः। तान्पूर्वः परिं गृह्णामि। स्व आयतने मनीषया। अयं पितृणामग्निः। अवाङ्मुव्या पितृभ्य आ। तं पूर्वः परिं गृह्णामि। अविषन्नः पितुं करत्। अजस्रं त्वां संभापालाः॥२८॥

विजयभागं समिन्धताम्। अग्ने दीदाय मे सभ्य। विजित्यै शरदः शतम्। अन्नमावसथीयम्। अभि हराणि शरदः शतम्। आवसथे श्रियं मन्त्रम्। अहिर्बुध्नियो नि यच्छतु। इदमहमग्निज्येष्ठेभ्यः। वसुभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि। इदमहमिन्द्रज्येष्ठेभ्यः॥२९॥

रुद्रेभ्यो यज्ञं प्र ब्रवीमि। इदमहं वरुणज्येष्ठेभ्यः। आदित्येभ्यो यज्ञं प्र ब्रवीमि। पयस्वतीरोषधयः। पयस्वद्वीरुधां पयः। अपां पयसो यत्पयः। तेन मामिन्द्र सृज। अग्ने व्रतपते व्रतं चरिष्यामि। तच्छक्यं तन्मे राध्यताम्। वायो व्रतपत आदित्य व्रतपते॥३०॥

व्रतानां व्रतपते व्रतं चरिष्यामि। तच्छक्यं तन्मे राध्यताम्। इमां प्राचीमुदीचीम्। इषमूर्जमभि सङ्स्कृताम्। बहुपर्णामशुष्काग्राम्। हराणि पशुपामहम्। यत्कृष्णो रूपं कृत्वा। प्राविशस्त्वं वनस्पतीन्। तत्स्त्वामेकविंशतिधा। सम्भरामि सुसम्भृतां॥३१॥

त्रीन्परिधीस्तिस्त्रः समिधः। यज्ञायुरनुसञ्चरान्। उपवेपं मेक्षणं धृष्टिम्। सं भरामि सुसम्भृतां। या जाता ओषधयः। देवभ्यस्त्रियुगं पुरा। तासां पर्व राध्यासम्। परिस्तरमाहरन्। अपां मेध्यं यज्ञियम्। सदैवं शिवमस्तु मे॥३२॥

आच्छेत्ता वो मा रिषम्। जीवानि शरदः शतम्। अपरिमितानां परिमिताः। सन्नद्ये सुकृताय कम्। एनो मा निगाङ्गतमच्चनाहम्। पुनरुत्थाय बहुला भवन्तु। सकृदाच्छिन्नं बरहिरूणामृदु। स्योऽनं पितृभ्यस्त्वा भराम्यहम्। अस्मिन्सीदन्तु मे पितरः सोम्याः। पितामहाः प्रपितामहाश्चानुगैः

सह॥३३॥

त्रिवृत्पलशे दुर्भः। इयान्नादेशसंमितः। यज्ञे पवित्रं पोतृतमम्। पयो हव्यं करोतु मे। इमौ प्राणापानौ। यज्ञस्याङ्गानि सर्वशः। आप्याययन्तौ सञ्चरताम्। पवित्रे हव्यशोधने। पवित्रे स्थो वैष्णवी। वायुर्वा मनसा पुनातु॥३४॥

अयं प्राणश्चापानश्च। यजमानमपि गच्छताम्। यज्ञे ह्यभूतां पोतारौ। पवित्रे हव्यशोधने। त्वया वेदिं विविदुः पृथिवीम्। त्वया यज्ञो जायते विश्वदानिः। अच्छिद्रं यज्ञमन्वैषि विद्वान्। त्वया होता सं तनोत्यर्धमासान्। त्रयस्त्रिंशोऽसि तन्तूनाम्। पवित्रेण सहागहि॥३५॥

शिवेयं रञ्जुरभिधानी। अघ्नियामुपं सेवताम्। अप्रस्रसाय यज्ञस्य। उखे उपदधाम्यहम्। पशुभिः सत्रीतं विभृताम्। इन्द्राय शृतं दधि। उपवेषोऽसि यज्ञाय। त्वां परिवेषमधारयन्। इन्द्राय हविः कृण्वन्तः। शिवः शम्भो भवासि नः॥३६॥

अमृन्मयन्देवपात्रम्। यज्ञस्याऽऽयुषि प्र युज्यताम्। तिरः पवित्रमतिनीताः। आपो धारय मतिंगुः। देवेन सवित्रोत्पूताः। वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः। गां दोहपवित्रे रञ्जुम्। सर्वा पात्राणि शुन्यता। एता आ चरन्ति मधुमद्बुहानाः। प्रजावतीर्यशसो विश्वरूपाः॥३७॥

ब्रह्मिर्भवन्तीरुपजायमानाः। इह व इन्द्रो रमयतु गावः। पूषा स्थः। अयक्ष्मा वः प्रजया सः सृजामि। रायस्पोषेण बहुलाभवन्तीः। ऊर्जं पयः पिबन्माना घृतं च। जीवो जीवन्तीरुपवः सदेयम्। द्यौश्चेमं यज्ञं पृथिवी च सन्दुहाताम्। धाता सोमैः सह वातेन वायुः। यजमानाय ब्रविणं दधातु॥३८॥

उत्सं दुहन्ति कुलशं चतुर्बिलम्। इडां देवीं मधुमतीं सुवर्विदम्। तदिन्द्राग्नी जिन्वतः सूनृतावत्। तद्यजमानममृतत्वे दधातु। कामधुक्षः प्र णो ब्रूहि। इन्द्राय हविरिन्द्रियम्। अमृ यस्यां देवानाम्। मनुष्याणां पयो हितम्। बहु दुग्धीन्द्राय देवेभ्यः। हव्यमा प्यायतां पुनः॥३९॥

वत्सेभ्यो मनुष्येभ्यः। पुनर्दोहाय कल्पताम्। यज्ञस्य सन्ततिरसि। यज्ञस्य त्वा सन्ततिमुनु सं तनोमि। अदस्तमसि विष्णवे त्वा। यज्ञायपि दधाम्यहम्। अद्विररिक्तेन पात्रेण। याः पूताः परिशेरते। अयं पयः सोमं कृत्वा। स्वां योनिमपि गच्छतु॥४०॥

पूर्णवल्कः पवित्रम्। सौम्यः सोमाद्धि निर्मितः। इमौ पूर्णं च दुर्भं च। देवानां हव्यशोधनौ। प्रातर्वेषाय गोपाय। विष्णो हव्यं हि रक्षसि। उभावग्नी उपस्तृणते। देवता उपवसन्तु मे। अहं ग्राम्यानुपं वसामि। मह्यं गोपतये पशून्॥४१॥

आमृतं इमं गृह्णामि पूर्वस्ताः पूर्वं परिगृह्णामि सभापाला इन्द्रज्येष्ठेभ्य आदित्य व्रतपते सुसमृतां मे सह पुनातु गहि नो विश्वरूपा दधातु पुनर्गच्छतु पशून् (याः पुरस्तादिमामूर्जमिह प्रजा इह पशवोऽयं पितृणामग्निः)॥४२॥

[४]

देवां देवेषु पराक्रमध्वम्। प्रथमा द्वितीयेषु। द्वितीयास्तृतीयेषु। त्रिरैकादशा इह मांऽवता। इदं शक्यं यदिदं करोमि। आत्मा करोत्वात्मनै। इदं करिष्ये भेषजम्। इदं मे विश्वभेषजा।

अश्विना प्रावतं युवम्। इदमहं सेनाया अभीत्वै॥४२॥

मुखमपौहामि। सूर्य ज्योतिर्वि भाहि। महत् इन्द्रियाय। आ प्यायतां घृतयौनिः। अग्निहव्याऽनु मन्यताम्। खमङ्ग त्वचमङ्ग। सुरूपं त्वा वसुविदम्। पशूनां तेजसा। अग्नये जुष्टमभि धारयामि। स्योनं ते सदनं करोमि॥४३॥

घृतस्य धारया सुशेवं कल्पयामि। तस्मिन्त्सीदामृते प्रति तिष्ठ। व्रीहीणां मेध सुमनस्यमानः। आर्द्रः प्रथस्रुर्भुवनस्य गोपाः। शृत उध्म्राति जनिता मतीनाम्। यस्त आत्मा पशुषु प्रविष्टः। देवानां विधामनु यो वितस्थे। आत्मन्वात्सौम घृतवान् हि भूत्वा। देवानांछ सुर्वविन्द यजमानाय मह्यम्। इरा भूतिः पृथिव्यै रसो मोलकमीत्॥४४॥

देवाः पितरः पितरो देवाः। योऽहमस्मि स सन् यजे। यस्यास्मि न तमन्तरेमि। स्वं मे इष्टं स्वं दत्तम्। स्वं पूर्तं स्वं श्रान्तम्। स्वं हुतम्। तस्य मेऽग्निरुपद्रष्टा। वायुरुपश्रोता। आदित्योऽनुख्याता। द्यौः पिता॥४५॥

पृथिवी माता। प्रजापतिर्बन्धुः। य एवास्मि स सन् यजे। मा भेर्मा संविकथा मा त्वा हिंसिषम्। मा ते तेजोऽपं क्रमीत्। भरतमुद्धरेमनुषिश्च। अवदानानि ते प्रत्यवदास्यामि। नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः। यदवदानानि तेऽवद्यन्। विलोमाकार्षमात्मनः॥४६॥

आज्येन प्रत्यनज्येनत्। तत् आ प्यायतां पुनः। अज्यायो यवमात्रात्। आव्याधात्कृत्यतामिदम्। मा रूरुपाम यज्ञस्य। शुद्धं स्विष्टमिदं हविः। मनुना दृष्टां घृतपदीम्। मित्रावरुणसमीरिताम्। दक्षिणार्धादसम्भिन्दन्। अवद्याम्येकतोमुखाम्॥४७॥

इडे भागं जुषस्व नः। जिन्व गा जिन्वार्वतः। तस्यास्ते भक्षिवारणः स्याम। सर्वात्मानः सर्वगणाः। ब्रध्र पिन्वस्व। ददतो मे मा क्षायि। कुर्वतो मे मोपदसत्। दिशां कृतिरसि। दिशो मे कल्पन्ताम्। कल्पन्तां मे दिशः॥४८॥

दैवींश्च मानुषींश्च। अहोरात्रे मे कल्पेताम्। अर्धमासा मे कल्पन्ताम्। मासां मे कल्पन्ताम्। ऋतवो मे कल्पन्ताम्। संवत्सरो मे कल्पताम्। कृतिरसि कल्पतां मे। आशानां त्वाऽऽशापालेभ्यः। चतुर्भ्यो अमृतैभ्यः। इदं भूतस्यार्घ्यक्षेभ्यः॥४९॥

विधेम हविषां वयम्। भजतां भागी भागम्। मा भागोऽभक्त। निरभागं भंजामः। अपस्पिन्व। ओषधीर्जिन्व। द्विपात्पाहि। चतुष्पादव। दिवो वृष्टिमेरय। ब्राह्मणानामिदं हविः॥५०॥

सोम्यानां सोमपीथिनाम्। निर्भक्तो ब्राह्मणः। नेहा ब्राह्मणस्यास्ति। समङ्गां बरुहिरहविषां घृतेन। समादित्यैर्वसुभिः सं मरुद्भिः। समिन्द्रेण विश्वेभिर्देवभिरङ्गाम्। दिव्यं नभो गच्छतु यथ्वाहा। इन्द्राणीवाविध्वा भूयासम्। अदितिरिव सुपुत्रा। अस्थूरि त्वा गारहपत्य॥५१॥

उपनिषदे सुप्रजास्त्वाय। सं पत्नी पत्यां सुकृतेन गच्छताम्। यज्ञस्य युक्तौ धुर्यावभूताम्।

सञ्जानानौ विजंहतामरांतीः। दिवि ज्योतिरजरमा रंभेताम्। दशंते तनुवौ यज्ञ यज्ञियाः। ताः प्रीणातु यजमानो घृतेन। नारिष्ठयोः प्रशिषमीडमानः। देवानां दैव्येऽपि यजमानोऽमृतोऽभूत्। यं वा देवा अकल्पयन्॥५२॥

ऊर्जो भागः शतक्रतू। एतद्वा तेन प्रीणानि। तेन तृप्यतमहहौ। अहं देवानां सुकृतामस्मि लोके। ममेदमिष्टं न मिथुर्भवाति। अहं नारिष्ठावनुं यजामि विद्वान्। यदाभ्यामिन्द्रो अदधाद्भागधेयम्। अदारसृद्धवत देवसोम। अस्मिन् यज्ञे मरुतो मृडता नः। मा नो विददभिभामो अशस्तिः॥५३॥

मा नो विदद्वृजना द्वेष्या या। ऋषभं वाजिनं वयम्। पूर्णमांसं यजामहे। स नो दोहताः सुवीर्यम्। रायस्पोषः सहस्रिणम्। प्राणाय सुरार्धसे। पूर्णमासाय स्वाहा। अमावास्यां सुभागां सुशेवा। धेनुरिव भूय आप्यायमाना। सा नो दोहताः सुवीर्यम्। रायस्पोषः सहस्रिणम्। अपानाय सुरार्धसे। अमावास्यायै स्वाहा। अभि स्तृणीहि परि धेहि वेदिम्। जामि मा हिः सीरमुया शयाना। होतृषदना हरिताः सुवर्णाः। निष्का इमे यजमानस्य ब्रध्ने॥५४॥

अभौत्वै करोमि कर्मात्पिताऽऽत्मन एकतो मुंखां मे दिशोऽयंक्षेभ्यो हविर्गारहपत्या कल्पयुन्नस्तिः सा नो दोहताः सुवीर्यं सप्त च॥१३॥

[५]

परिस्तृणीत परिधत्ताग्निम्। परिहितोऽग्निर्यजमानं भुनक्तु। अपाः रस ओषधीनाः सुवर्णः। निष्का इमे यजमानस्य सन्तु कामदुघाः। अमुत्रामुष्मिंल्लोके। भूपते भुवनपते। महतो भूतस्य पते। ब्रह्माणं त्वा वृणीमहे। अहं भूपतिरहं भुवनपतिः। अहं महतो भूतस्य पतिः॥५५॥

देवेन सवित्रा प्रसूत आत्विज्यं करिष्यामि। देवं सवितरेतं त्वा वृणते। बृहस्पतिं दैव्यं ब्रह्माणम्। तदहं मनसे प्र ब्रवीमि। मनो गायत्रियै। गायत्री त्रिष्टुभै। त्रिष्टुब्जगत्यै। जगत्पुष्टुभै। अनुष्टुप्पुष्टौ। पङ्क्तिः प्रजापतये॥५६॥

प्रजापतिर्विश्वेभ्यो देवेभ्यः। विश्वे देवा बृहस्पतये। बृहस्पतिर्ब्रह्मणे। ब्रह्म भूर्भुवः सुवः। बृहस्पतिर्देवानां ब्रह्मा। अहं मनुष्याणाम्। बृहस्पते यज्ञं गोपाया। इदं तस्मै हर्म्यं करोमि। यो वो देवाश्चरन्ति ब्रह्मचर्यम्। मेधावी दिक्षु मनसा तपस्वी॥५७॥

अन्तर्दूतश्चरन्ति मानुषीषु। चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका भुवनस्य मध्यै। मर्मज्यमाना महते सौभगाया। मह्यं धुक्ष्व यजमानाय कामान्। भूमिर्भूत्वा महिमानं पुपोष। ततो देवी वर्धयते पयांसि। यज्ञियां यज्ञं वि च यन्ति शं च। ओषधीरापं इह शक्करीश्व। यो मां हृदा मनसा यश्च वाचा॥५८॥

यो ब्रह्माणं कर्मणा द्वेष्टि देवाः। यः श्रुतेन हृदयेनेष्णता च। तस्येन्द्र वज्रेण शिरश्छिनन्नि। ऊर्णामृदु प्रथमानं स्योनम्। देवेभ्यो जुष्टं सदानाय बृहिः। सुवर्गे लोके यजमानं हि धेहि। मां नाकस्य पृष्ठे परमे व्योमन्। चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका वयुनानि

वस्ते। साऽऽस्तीर्यमाणा महते सौभगाय॥५९॥

सा मे धुक्ष्व यजमानाय कामान्। शिवा च मे शग्मा चैधि। स्योन च मे सुषदा चैधि। ऊर्जस्वती च मे पयस्वती चैधि। इषमूर्ज मे पिन्वस्व। ब्रह्म तेजो मे पिन्वस्व। क्षत्रमोजो मे पिन्वस्व। विशं पुष्टि मे पिन्वस्व। आयुर्नाद्य मे पिन्वस्व। प्रजां पशून्मे पिन्वस्व॥६०॥

अस्मिन् यज्ञ उप भूय इन्नु मे। अविक्षोभाय परिधीं दधामि। धर्ता धरुणो धरीयान्। अग्निर्द्वेषांसि निरितो नुदाते। विच्छिनद्भि विधृतीभ्यां सपत्नान्। जातान्भ्रातृव्यान् ये च जनिष्यमाणाः। विशो यन्त्राभ्यां विधमाम्येनान्। अहं स्वानामुत्तमोऽसानि देवाः। विशो यन्त्रे नुदमाने अरातिम्। विश्वं पाप्मानममतिं दुर्मरायुम्॥६१॥

सीदन्ती देवी सुकृतस्य लोके। धृतीं स्थो विधृती स्वधृती। प्राणान्मरियं धारयतम्। प्रजां मरियं धारयतम्। पशून्मरियं धारयतम्। अयं प्रस्तर उभयस्य धर्ता। धर्ता प्रयाजानामुत्तमानूयाजानाम्। स दाधार समिधो विश्वरूपाः। तस्मिन्श्चुचो अध्या सादयामि। आ रोह पथो जुहु देवयानान्॥६२॥

यत्ररपयः प्रथमजा ये पुराणाः। हिरण्यपक्षाऽजिरा सम्भृताङ्गा। वहांसि मा सुकृतां यत्र लोकाः। अवाहं बाध उपभृता सपत्नान्। जातान्भ्रातृव्यान् ये च जनिष्यमाणाः। दोहै यज्ञं सुदुर्घामिव धेनुम्। अहमुत्तरो भूयासम्। अधरे मथ्सपत्नाः। यो मा वाचा मनसा दुर्मरायुः। हृदाऽरातीयादभिदासदग्ने॥६३॥

इदमस्य चित्तमधरं ध्रुवायाः। अहमुत्तरो भूयासम्। अधरे मथ्सपत्नाः। ऋषभोऽसि शाकुरः। घृताचीनां सूनुः। प्रियेण नाम्नां प्रिये सदसि सीद। स्योनो मे सीद सुषदः पृथिव्याम्। प्रथयि प्रजयां पशुभिः सुवर्गे लोके। दिवि सीद पृथिव्यामन्तरिक्षे। अहमुत्तरो भूयासम्॥६४॥

अधरे मथ्सपत्नाः। इयं स्थाली घृतस्य पूर्णा। अच्छिन्नपयाः शतधार् उत्सः। मारुतेन शर्मणा दैव्येन। यज्ञोऽसि सर्वतः श्रितः। सर्वतो मां भूतं भविष्यच्छ्रयताम्। शतं मे सन्त्वाशिषः। सहस्रं मे सन्तु सूनृताः। इरावतीः पशुमतीः। प्रजापतिरसि सर्वतः श्रितः॥६५॥

सर्वतो मां भूतं भविष्यच्छ्रयताम्। शतं मे सन्त्वाशिषः। सहस्रं मे सन्तु सूनृताः। इरावतीः पशुमतीः। इदमिन्द्रियममृतं वीर्यम्। अनेनेन्द्राय पशवोऽचिकिध्मन्। तेन देवा अवतोप माम्। इहेषमूर्जं यशः सह ओजः सनेयम्। शृतं मरियं श्रयताम्। यत्पृथिवीमचरत्तत्प्रविष्टम्॥६६॥

येनासिंश्चलमिन्द्रं प्रजापतिः। इदं तच्छुक्रं मधु वाजिनीवत्। येनोपरिष्ठादधिनेन्महेन्द्रम्। दधि मां धिनोतु। अयं वेदः पृथिवीमन्वविन्दत्। गुहां सतीं गहने गहरेषु। स विन्दतु यजमानाय लोकम्। अच्छिद्रं यज्ञं भूरिकर्मा करोतु। अयं यज्ञः समसदद्द्विष्मान्। ऋचा साम्ना यजुषा देवताभिः॥६७॥

तेन लोकान्सूर्यवतो जयेम। इन्द्रस्य सख्यममृतत्वमश्याम्। यो नः कनीय इह कामयातै।

अस्मिन् यज्ञे यजमानाय मह्यम्। अप तमिन्द्राग्नी भुवनावृदेताम्। अहं प्रजां वीरवर्ती विदेया
अग्ने वाजजित्। वाजं त्वा सरिष्यन्तम्। वाजं जेष्यन्तम्। वाजिनं वाजजितम्॥६८॥

वाजजित्यायै सं माँर्जिम्। अग्निमन्त्रादमन्त्राद्याया उपहूतो द्यौः पिता। उप मां द्यौः पिता
ह्वयताम्। अग्निराग्नीध्रात्। आयुषे वर्चसे। जीवात्वै पुण्याया उपहूता पृथिवी माता। उप मां
माता पृथिवी ह्वयताम्। अग्निराग्नीध्रात्॥६९॥

आयुषे वर्चसे। जीवात्वै पुण्याया मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यम्। विच्छिन्नं यज्ञं समिं
दधातु। बृहस्पतिस्तनुतामिमं नः। विश्वे देवा इह मादयन्ताम्। यन्ते अग्न आवृश्मिम्। अहं वा
क्षिपितश्चरन्। प्रजां च तस्य मूलं च। नीचैर्देवा नि वृश्चत॥७०॥

अग्ने यो नोऽभिदासति। समानो यश्च निष्ठः। इध्मस्यैव प्रक्षायतः। मा तस्योच्छेषि किञ्चन।
यो मां द्वेष्टि जातवेदः। यं चाऽऽहं द्वेष्टि यश्च माम्। सर्वाऽस्तानग्ने सन्दह। याऽश्वाहं द्वेष्टि
ये च माम्। अग्ने वाजजित्। वाजं त्वा ससृवांसम्॥७१॥

वाजं जिगिवांसम्। वाजिनं वाजजितम्। वाजजित्यायै सम्माँर्जिम्। अग्निमन्त्रादमन्त्राद्याया
वेदिर्बर्हिः शृतं हविः। इध्मः परिधयः सुचः। आज्यं यज्ञ ऋचो यजुः। याज्यांश्च वषट्काराः।
सं मे सन्नतयो नमन्ताम्। इध्मसन्नहने हुते॥७२॥

दिवः खिलोऽवततः। पृथिव्या अध्युत्थितः। तेनां सहस्रकाण्डेन। द्विषन्तं शोचयामसि।
द्विषन्मे बहु शौचतु। ओषधे मो अहं शुचम्। यज्ञं नमस्ते यज्ञ। नमो नमश्च ते यज्ञ। शिवेन
मे सन्तिष्ठस्व। स्योनेन मे सन्तिष्ठस्व॥७३॥

सुभूतेन मे सन्तिष्ठस्व। ब्रह्मवर्चसेन मे सन्तिष्ठस्व। यज्ञस्यर्द्धिमनु सन्तिष्ठस्व। उप ते यज्ञं
नमः। उप ते नमः। उप ते नमः। त्रिष्फलीक्रियमाणानाम्। यो न्यङ्गो अवशिष्यते। रक्षसां
भागधेयम्। आपस्तत्र बहतादितः॥७४॥

उलूखले मुसले यच्च शूर्पे। आशिश्लेषं दृषदि यत्कपाले। अवप्रुषो विप्रुषः संयंजामि। विश्वे
देवा हविरिदं जुषन्ताम्। यज्ञे या विप्रुषः सन्ति बह्वीः। अग्नौ ताः सर्वाः स्विष्टाः सुहुता जुहोमि।
उद्यन्नद्यमित्रं महः। स्पृष्टान्मे अनीनशः। दिवैनान् विद्युतां जहि। निम्नोच्चन्नधरान्कृषि॥७५॥

उद्यन्नद्य वि नो भज। पिता पुत्रेभ्यो यथा। दीर्घायुत्वस्यं हेशिषे। तस्यं नो देहि सूर्य।

॥ हद्रोगघ्न-मन्त्राः ॥

उद्यन्नद्य मित्रमहः। आरोहन्तुरां दिवम्। हद्रोगं मम सूर्य। हरिमाणं च नाशय। शुकैषु मे
हरिमाणम्। रोपणाकासु दध्मसि॥७६॥

अथो हारिद्रवेषु मे। हरिमाणं नि दध्मसि। उदंगादयमादित्यः। विश्वेन सहसा सह। द्विषन्तं
मम रन्धयन्। मो अहं द्विषतो रधम्।

यो नः शपादशपतः। यश्च नः शपतः शपात्। उषाश्च तस्मै निमुक्ता। सर्वं पापं
समूहताम्॥७७॥

यो नः सपत्नो यो रणः। मर्तोऽभिदासति देवाः। इध्मस्यैव प्रक्षार्यतः। मा तस्योच्छेपि
किञ्चन। अवसृष्टः परापत। शरो ब्रह्मसंशितः। गच्छाऽमित्रान्प्रविश। मेषां कञ्चनोच्छेपः॥७८॥
पतिः प्रजापतये तपस्वी वाचा सौमगाय पशुर्मे पिन्वस्व दुर्मरायुं देवयानान्नेऽन्तरिक्षेऽहमुत्तरो भूयासं प्रजापतिरसि सर्वतः श्रितः प्रविष्टं
देवताभिर्वाज्जितं पृथिवी ह्वयतामग्निराग्नीध्रादुक्षत समुवांसं हुते स्योनेन मे सन्तिष्ठस्वेतः कृधि दध्मस्यूहतामष्टौ च॥७९॥ [६]

सक्षेदं पश्या विधर्तरीदं पश्या नाकेदं पश्या रमतिः पनिष्ठा। ऋतं वर्षिष्ठम्।
अमृतायान्याहुः। सूर्यो वरिष्ठो अक्षभिर्विभाति। अनु द्यावापृथिवी देवपुत्रे। दीक्षाऽसि तपंसो
योनिः। तपोऽसि ब्रह्मणो योनिः॥७९॥

ब्रह्मासि क्षत्रस्य योनिः। क्षत्रमस्युतस्य योनिः। ऋतमसि भूरा रभे। श्रद्धां मनसा। दीक्षां
तपसा। विश्वस्य भुवनस्याधिपत्नीम्। सर्वे कामा यजमानस्य सन्तु। वार्तं प्राणं मनसाऽन्वा
रभामहे। प्रजापतिं यो भुवनस्य गोपाः। स नो मृत्योस्त्रायतां पात्वहंसः॥८०॥

ज्योग्जीवा जरामंशीमहि। इन्द्रं शाकरं गायत्रीं प्रपद्ये। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाकरं त्रिष्टुभं
प्रपद्ये। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाकरं जगतीं प्रपद्ये। तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाकरानुष्टुभं प्रपद्ये।
तान्ते युनज्मि। इन्द्रं शाकरं पङ्क्तिं प्रपद्ये॥८१॥

तान्ते युनज्मि। आऽहं दीक्षामरुहमृतस्य पत्नीम्। गायत्रेण छन्दसा ब्रह्मणा च। ऋतं
सत्येऽधायि। सत्यमृतेऽधायि। ऋतं च मे सत्यं चाभूताम्। ज्योतिरभूवः सुवरगमम्। सुवर्गं
लोकं नाकस्य पृष्ठम्। ब्रध्नस्य विष्टपमगमम्। पृथिवी दीक्षा॥८२॥

तयाऽग्निर्दीक्षया दीक्षितः। ययाऽग्निर्दीक्षया दीक्षितः। तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि। अन्तरिक्षं
दीक्षा। तया वायुर्दीक्षया दीक्षितः। यया वायुर्दीक्षया दीक्षितः। तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि।
द्यौर्दीक्षा। तयाऽऽदित्यो दीक्षया दीक्षितः। ययाऽऽदित्यो दीक्षया दीक्षितः॥८३॥

तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि। दिशो दीक्षा। तया चन्द्रमा दीक्षया दीक्षितः। यया चन्द्रमा
दीक्षया दीक्षितः। तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि। आपो दीक्षा। तया वरुणो राजा दीक्षया दीक्षितः।
यया वरुणो राजा दीक्षया दीक्षितः। तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि। ओषधयो दीक्षा॥८४॥

तया सोमो राजा दीक्षया दीक्षितः। यया सोमो राजा दीक्षया दीक्षितः। तया त्वा दीक्षया
दीक्षयामि। वाग्दीक्षा। तया प्राणो दीक्षया दीक्षितः। यया प्राणो दीक्षया दीक्षितः। तया त्वा
दीक्षया दीक्षयामि। पृथिवी त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षताम्। अन्तरिक्षं त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षताम्।
द्यौस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षताम्॥८५॥

दिशस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। आपस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। ओषधयस्त्वा दीक्षं-
माणमनु दीक्षन्ताम्। वाक्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षताम्। ऋचस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। सामानि

त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। यजुषि त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। अहंश्च रात्रिंश्च। कृषिश्च वृष्टिश्च। त्विषिश्चापचितिश्च॥८६॥

आपृश्नौषधयश्च। ऊर्कं सूनृतां च। तास्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। स्वे दक्षे दक्षपितृह सीद। देवानां सुमो महते रणाय। स्वासस्थस्तनुवा संविशस्व। पितृवैधि सूनव आ सुशेवः। शिवो मां शिवमा विंश। सत्यं म आत्मा। श्रद्धा मेऽक्षितिः॥८७॥

तपो मे प्रतिष्ठा। सवितृप्रसूता मा दिशो दीक्षयन्तु। सत्यमस्मि। अहं त्वदस्मि मरदसि त्वमेतत्। ममांसि योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं हव्यान्यग्ने। पुत्रः पित्रे लोककृज्जातवेदः। आजुह्वानः सुप्रतीकः पुरस्तात्। अग्ने स्वां योनिमा सीद साध्या। अस्मिन्सुधस्थे अध्युत्तरस्मिन्॥८८॥

विश्वे देवा यजमानश्च सीदत। एकमिषे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। द्वे ऊर्जे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। त्रीणि व्रताय विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। चत्वारि मायोभवाय विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। पञ्च पशुभ्यो विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। षड्रायस्पोषाय विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। सप्त सप्तभ्यो होत्राभ्यो विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। सखायः सप्तपदा अभूम। सख्यं ते गमेयम्॥८९॥

सख्यात्ते मा योषम्। सख्यान्मे मा योषाः। साऽसि सुब्रह्मण्ये। तस्यास्ते पृथिवी पादः। साऽसि सुब्रह्मण्ये। तस्यास्तेऽन्तरिक्षं पादः। साऽसि सुब्रह्मण्ये। तस्यास्ते द्यौः पादः। साऽसि सुब्रह्मण्ये। तस्यास्ते दिशः पादः॥९०॥

पुरोरजास्ते पञ्चमः पादः। सा न इषमूर्जं धुक्ष्व। तेजं इन्द्रियम्। ब्रह्मवर्चसमन्नाद्यम्। वि मिमे त्वा पर्यस्वतीम्। देवानां धेनुं सुदुधामनपस्फुरन्तीम्। इन्द्रः सोमं पिबतु। क्षेमो अस्तु नः। इमान्तराः कृणुत वेदिमेत्यं। वसुमतीं रुद्रवंतीमादित्यवंतीम्॥९१॥

वर्षमन्दिः। नाभां पृथिव्याः। यथाऽयं यजमानो न रिष्येत्। देवस्य सवितुः सवे। चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः। घृतप्रतीका भुवनस्य मध्ये। तस्यां सुपूर्णावधि यौ निर्विष्टौ। तयोर्देवानामधि भागधेयम्। अप जन्यं भयं नुद। अप चक्राणि वर्तय। गृहं सोमस्य गच्छतम्। न वा उ वेतन्मियसे न रिष्यसि। देवा इदं पृथिभिः सुगेभिः। यत्र यन्ति सुकृतो नापि दुष्कृतः। तत्र त्वा देवः संविता दधातु॥९२॥

ब्रह्मणो योनिरहंसः पुङ्क्तिं प्रपद्ये दीक्षा यथाऽऽदित्यो दीक्षयां दीक्षितस्तथा त्वा दीक्षयां दीक्षयाम्योषधयो दीक्षा द्यौस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षतामपचितिश्रद्धितुत्तरस्मिन्गमेयं दिशः पाद आदित्यवंतीं वर्तय पञ्च च॥९३॥

[७]

यदस्य पारे रजसः। शुकं ज्योतिरजायत। तन्नः परपदति द्विपः। अग्ने वैश्वानर स्वाहा। यस्माद्दीषाऽवांशिष्टाः। ततो नो अभयं कृधि। प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृडा। नमो रुद्राय मीदुषै। यस्माद्दीषा न्यषदः। ततो नो अभयं कृधि॥९३॥

प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृडा। नमो रुद्राय मीदुषै। उदुस्र तिष्ठ प्रति तिष्ठ मारिषः। मेमं यजं

यजमानं च रीरिषः। सुवर्गे लोके यजमानः हि धेहि। शत्रं एधि द्विपदे शं चतुष्पदे। यस्माद्दीषा-
ऽवैपिष्ठाः पलायिष्ठाः समज्ञास्थाः। ततो नो अभयं कृधि। प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृडा। नमो रुद्राय
मीदुषै॥१४॥

य इदमकः। तस्मै नमः। तस्मै स्वाहा। न वा उवेतन्मियसे। आशानां त्वा विश्वा आशाः।
यज्ञस्य हि स्थ ऋत्वियौ। इन्द्राग्नी चेतनस्य च। हुताहुतस्य तृप्यतम्। अहुतस्य हुतस्य च।
हुतस्य चाहुतस्य च। अहुतस्य हुतस्य च। इन्द्राग्नी अस्य सोमस्या। वीतं पिबतं जुषेथां।
मा यजमानं तमो विदत्। मर्त्विजो मो इमाः प्रजाः। मा यः सोममिमं पिबात्। सः सृष्टमुभयं
कृतम्॥१५॥

कृधि मीदुषेऽहुतस्य च सप्त च॥३॥

[८]

अनागसंस्त्वा वयम्। इन्द्रेण प्रेषिता उप। वायुष्टे अस्त्वःशभूः। मित्रस्ते अस्त्वःशभूः।
वरुणस्ते अस्त्वःशभूः। अपाङ्ग्या ऋतस्य गर्भाः। भुवनस्य गोपाः श्येना अतिथयः। पर्वतानां
ककुभः प्रयुतो नपातारः। वसुनेन्द्रं ह्वयत। घोषेणामीवाश्चातयत॥१६॥

युक्ताः स्थ वहत। देवा ग्रावाण इन्दुरिन्द्र इत्यवादिषुः। एन्द्रमचुच्यवुः परमस्याः परावतः।
आस्मात्सधस्थात्। ओरोरन्तरिक्षात्। आ सुभूतमसुषवुः। ब्रह्मवर्चसं म आसुषवुः। समरे
रक्षांस्यवधिषुः। अपहतं ब्रह्मज्यस्य। वाक् त्वा मनश्च श्रीणीताम्॥१७॥

प्राणश्च त्वाऽपानश्च श्रीणीताम्। चक्षुश्च त्वा श्रोत्रं च श्रीणीताम्। दक्षश्च त्वा बलं च
श्रीणीताम्। ओजश्च त्वा सहश्च श्रीणीताम्। आयुश्च त्वाऽजरा च श्रीणीताम्। आत्मा च त्वा
तनूश्च श्रीणीताम्। श्रुतोऽसि श्रुतं कृतः। श्रुताय त्वा श्रुतेभ्यस्त्वा। यमिन्द्रमाहुर्वरुणं यमाहुः।
य मित्रमाहुर्यमु सत्यमाहुः॥१८॥

यो देवानां देवतमस्तपोजाः। तस्मै त्वा तेभ्यस्त्वा। मयि त्यदिन्द्रियं महत्। मयि दक्षो
मयि क्रतुः। मयि धायि सुवीर्यम्। त्रिशुङ्घर्मो वि भातु मे। आकूत्या मनसा सह। विराजा
ज्योतिषा सह। यज्ञेन पर्यसा सह। तस्य दोहमशीमहि॥१९॥

तस्य सुम्रमशीमहि। तस्य भक्षमशीमहि। वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु। मित्रो जनान्प्र स
मित्र। यस्मान्न जातः परो अन्यो अस्ति। य आविवेश भुवनानि विश्वा। प्रजापतिः प्रजयां
संविदानः। त्रीणि ज्योतींषि सचते स षोडशी। एष ब्रह्मा य ऋत्वियः। इन्द्रो नाम श्रुतो
गुणे॥१००॥

प्र ते महे विदथे शःसिषः हरौ। य ऋत्वियः प्र ते वन्वे। वनुषो हर्यतं मदम्। इन्द्रो नाम घृतं
नयः। हरिभिश्चारु सेचते। श्रुतो गुण आ त्वा विशन्तु। हरिर्वपसङ्किरः। इन्द्राधिपतेऽधिपतिस्त्वं
देवानामसि। अधिपतिं माम्। आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तं मनुष्येषु कुरु॥१०१॥

इन्द्रश्च सम्राड्वरुणश्च राजा। तौ ते भक्षं चक्रतुरग्र एतम्। तयोरनु भक्षं भक्षयामि। वाग्जुषाणा
सोमस्य तृप्यतु। प्रजापतिर्विश्वकर्मा। तस्य मनो देवं यज्ञेन राध्यासम्। अर्थेगा अस्य जहितः।

अवसानपतेऽवसानं मे विन्द। नमो रुद्राय वास्तोष्पतये। आयने विद्रवणे॥१०२॥

उद्याने यत्परायणे। आवर्तने विवर्तने। यो गोपायति तं हवे। यान्यपामित्यान्यप्रतीत्तान्यस्मि। यमस्य बलिना चरामि। इहैव सन्तः प्रति तद्यातयामः। जीवा जीवेभ्यो नि हराम एनत्। अनृणा अस्मिन्ननृणाः परस्मिन्। तृतीयै लोके अनृणाः स्याम। ये देवयाना उत पितृयाणाः॥१०३॥

सर्वान्यथो अनृणा आक्षीयेम। इदमूनु श्रेयोऽवसानमा गन्म। शिवे नो द्यावापृथिवी उभे इमे। गोमद्धनवदश्ववदूर्जस्वत्। सुवीरा वीरैरनु सञ्चरेम। अर्कः पवित्रं रजसो विमानः। पुनाति देवानां भुवनानि विश्वा। द्यावापृथिवी पर्यसा संविदाने। घृतं दुहाते अमृतं प्रपीने। पवित्रमर्को रजसो विमानः। पुनाति देवानां भुवनानि विश्वा। सुवर्ज्योतिर्यशो महत्। अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठाम्॥१०४॥

चातयत् श्रीणीतां सत्यमाहुरशीमहि गणे कुरु विद्रवणे पितृयाणां अर्को रजसो विमानस्त्रीणि च॥१॥ [१]

उदस्ताम्पसीत्सविता मित्रो अर्यमा। सर्वानमित्रानवधीद्युगेन। बृहन्तं मामंकरद्वीरवन्तम्। रथन्तरे श्रयस्व स्वाहा पृथिव्याम्। वामदेव्ये श्रयस्व स्वाहाऽन्तरिक्षे। बृहति श्रयस्व स्वाहा दिवि। बृहता त्वोपस्तम्रोमि। आ त्वा ददे यशसे वीर्याय च। अस्मास्वग्निया यूयं दधाधेन्द्रियं पर्यः। यस्तं द्रप्सो यस्तं उदरुषः॥१०५॥

दैव्यः केतुर्विश्वं भुवनमाविवेश। स नः पाह्यरिष्ट्यै स्वाहा। अनु मा सर्वो यज्ञोऽयमेतु। विश्वं देवा मरुतः सामार्कः। आप्रियश्छन्दांसि निविदो यजूंषि। अस्यै पृथिव्यै यद्यज्ञियम्। प्रजापतेर्वर्तनिमनुं वर्तस्व। अनुवीरैरनु राध्याम् गोभिः। अन्वश्चैरनु सर्वैरु पृष्टैः। अनु प्रजयाऽन्विन्द्रियेण॥१०६॥

देवा नो यज्ञमृजुधा नयन्तु। प्रतिक्षत्रे प्रति तिष्ठामि राष्ट्रे। प्रत्यश्वेषु प्रति तिष्ठामि गोषु। प्रति प्रजायां प्रति तिष्ठामि भव्यै। विश्वमन्याऽभि वावृधे। तदन्यस्यामधिश्चितम्। दिवे च विश्वकर्मणे। पृथिव्यै चांकरं नमः। अस्कान्द्यौः पृथिवीम्। अस्कानृषभो युवागाः॥१०७॥

स्कन्नेमा विश्वा भुवना। स्कन्तो यज्ञः प्र जनयतु। अस्कानजनि प्राजनि। आ स्कन्नाज्ञायते वर्षा। स्कन्नात्प्र जनिषीमहि। ये देवा येषामिदं भागधेयं बभूव। येषां प्रयाजा उतानूयाजाः। इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वरुणराजभ्यः। अग्निहोतृभ्यो देवेभ्यः स्वाहा। उत त्या नो दिवा मतिः॥१०८॥

अदितिरुत्या गमत्। सा शन्ताची मयस्करत्। अप स्निधः। उत त्या दैव्या भिषजा। शन्नस्करतो अश्विना। यूयातामस्मद्रपः। अप स्निधः। शमग्निग्निभिस्करत्। शन्नस्तपतु सूर्यः। शं वातो वात्वरपाः॥१०९॥

अप स्निधः। तदित्पदं न विचिकेत विद्वान्। यन्मृतः पुनरप्येति जीवान्। त्रिवृद्धुवनस्य रथवृत्। जीवो गर्भो न मृतः स जीवात्। प्रत्यस्मै पिपीपते। विश्वानि विदुषे भर। अरङ्गमाय जग्मवे। अपश्चादध्वने नरे। इन्दुरिन्दुमवांगात्। इन्दोरिन्द्रोऽपात्। तस्य त इन्दुविद्रपीतस्य

मधुमतः। उपहृतस्योपहृतो भक्षयामि॥११०॥

उदरुष इन्द्रियेण गा मतिररुपा अंगुत्रीणि च॥६॥ [१०]

ब्रह्मं प्रतिष्ठा मनसो ब्रह्मं वाचः। ब्रह्मं यज्ञानां हविषामाज्यस्य। अतिरिक्तं कर्मणो यच्च हीनम्। यज्ञः पर्वाणि प्रतिरत्रैति कल्पयन्। स्वाहाकृताऽऽहुतिरेतु देवान्। आश्रावितमत्याश्रावितम्। वषट्कृतमत्यनूक्तं च यज्ञे। अतिरिक्तं कर्मणो यच्च हीनम्। यज्ञः पर्वाणि प्रतिरत्रैति कल्पयन्। स्वाहाकृताऽऽहुतिरेतु देवान्॥१११॥

यद्वो देवा अतिपादयानि। वाचा चित्रयतं देवहेडनम्। अरायो अस्मां अभिदुच्छुनायते। अन्यत्रास्मन्मरुतस्तत्रिधेतन। ततं म आपस्तदु तायते पुनः। स्वादिष्टा धीतिरुचथाय शस्यते। अयं समुद्र उत विश्वभेषजः। स्वाहाकृतस्य समुत्पणुतर्भुवः। उद्वयं तमसस्परि। उदुत्यं चित्रम्॥११२॥

इमं मे वरुण तत्त्वां यामि। त्वन्नो अग्ने स त्वन्नो अग्ने। त्वमग्ने अयासि प्रजापते। इमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि। मैषान्नुगादपरो अर्धमेतम्। शतं जीवन्तु शरदः पुरुचीः। तिरो मृत्युं दधतां पर्वतेन। इष्टेभ्यः स्वाहा वषडनिष्टेभ्यः स्वाहा। भेषजं दुरिष्ठ्यै स्वाहा निष्कृत्यै स्वाहा। दौराध्यै स्वाहा देवीभ्यस्तनूभ्यः स्वाहा॥११३॥

ऋद्धौ स्वाहा समृद्धौ स्वाहा। यत इन्द्र भयामहे। ततो नो अभयं कृधि। मघवच्छुग्धि तव तन्न ऊतयै। वि द्विषो वि मृधो जहि। स्वस्तिदा विशस्पतिः। वृत्रहा वि मृधो वशी। वृषेन्द्रः पुर एतु नः। स्वस्तिदा अभयङ्करः। आभिर्गीर्भिर्यदतो न ऊनम्॥११४॥

आप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजासि। भूयिष्ठभाजो अथ ते स्याम। अनाज्ञातं यदाज्ञातम्। यज्ञस्य क्रियते मिथु। अग्ने तदस्य कल्पया त्वं हि वेत्थ यथातथम्। पुरुषसम्मितो यज्ञः। यज्ञः पुरुषसम्मितः। अग्ने तदस्य कल्पया त्वं हि वेत्थ यथातथम्। यत्पाकुत्रा मनसा दीनदक्षा न। यज्ञस्य मन्वते मर्तासः। अग्निष्टद्धोता ऋतुविद्विजानन्। यजिष्ठो देवां ऋतुशो यजाति॥११५॥

देवाश्चित्रं तनुभ्यः स्वाहो न पुरुषसम्मितोऽग्ने तदस्य कल्पय पञ्च च॥५॥ [११]

यदेवा देवहेडनम्। देवांसश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा मुञ्चत। ऋतस्यर्तेन मामुत। देवा जीवनकाम्या यत्। वाचाऽनृतमूदिम। अग्निर्मा तस्मादेनसः। गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु। दुरिता यानि चकृम। करोतु मार्मनेनसम्॥११६॥

ऋतेन द्यावापृथिवी। ऋतेन त्वं संरस्वति। ऋतान्मा मुञ्चतांहसः। यदन्यकुतमारिम। सजातशंसादुत वा जामिशंसात्। ज्यायंसः शंसादुत वा कनीयसः। अनाज्ञातं देवकृतं यदेनः। तस्मात्त्वमस्माज्जातवेदो मुमुग्धि। यद्वाचा यन्मनसा। बाहुभ्यामूरुभ्यामष्टीवद्भ्याम्॥११७॥

शिश्नैर्यदनृतं चकृमा वयम्। अग्निर्मा तस्मादेनसः। यद्वस्ताभ्यां चकर किल्बिषाणि।

अक्षाणां वृष्टुमुपजिघ्रमानः। दूरेपश्या च राष्ट्रभृच्च। तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि। अदीव्यनृणं यदहं चकार। यद्वादौस्यन्सञ्जगारा जनैभ्यः। अग्निर्मा तस्मादेनसः। यन्मयि माता गर्भे सति॥११८॥

एनश्चकार यत्पिता। अग्निर्मा तस्मादेनसः। यदा पिपेष् मातरं पितरम्। पुत्रः प्रमुदितो धयन्। अहिंसितौ पितरौ मया तत्। तदग्रे अनृणो भवामि। यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्याम्। यन्मातरं पितरं वा जिहिंसिमा। अग्निर्मा तस्मादेनसः। यदाशसां निशसा यत्पराशसा॥११९॥

यदेनश्चक्रमा नूतनं यत्पुंराणम्। अग्निर्मा तस्मादेनसः। अतिं क्रामामि दुरितं यदेनः। जहामि रिप्रं परमे सधस्थै। यत्र यन्ति सुकृतो नापि दुष्कृतः। तमा रोहामि सुकृतां नु लोकम्। त्रिते देवा अमृजतैतदेनः। त्रित एतन्मनुष्येषु मामृजे। ततो मा यदि किञ्चिदानुशे। अग्निर्मा तस्मादेनसः॥१२०॥

गारुहपत्यः प्रमुञ्चतु। दुरिता यानि चक्रुः। करोतु मामनेनसम्। दिवि जाता अप्सु जाताः। या जाता ओषधीभ्यः। अथो या अग्निजा आपः। ता नः शुन्यन्तु शुन्यनीः। यदापो नक्तं दुरितं चराम। यद्वा दिवा नूतनं यत्पुंराणम्। हिरण्यवर्णास्तत् उत्पुनीत नः। इमं मे वरुण तत्त्वा यामि। त्वन्नो अग्रे स त्वन्नो अग्रे। त्वमग्रे अयासि॥१२१॥

अनेनसमष्टीवद्याः सति पराशसांऽऽनृणोऽग्निर्मा तस्मादेनसः पुनीत नृक्षीणि च (यदेवा देवां ऋतेन सजातशः साद्यद्वाचा यद्वस्ताभ्यामदीव्यं यन्मयि माता यदा पिपेष् यदन्तरिक्षं यदाशसाऽतिं क्रामामि त्रिते देवा दिवि जाता अप्सु जाता यदापं इमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वन्नो अग्रे स त्वन्नो अग्रे त्वमग्रे अयासि)॥६॥

[१२]

यत्ते ग्रावणां चिच्छिदुः सोम राजन्। प्रियाण्यङ्गानि स्वर्धिता परूषि। तथ्सन्धुध्वाज्येनोत वर्धयस्व। अनागसो अधमिथ्सङ्घयैम। यत्ते ग्रावां बाहुच्युतो अचुच्यवुः। नरो यत्ते दुदुहुर्दक्षिणेन। तत् आप्यायतां तत्तै। निष्प्रायतां देव सोम। यत्ते त्वचं विभिदुर्यच्च योनिम्। यदास्थानात्प्रच्युतो वेनसि त्वना॥१२२॥

त्वया तथ्सोम गुप्तमस्तु नः। सा नः सन्धासत्परमे व्योमन्। अहाच्छरीरं पयसा समेत्या। अन्योन्यो भवति वर्णो अस्य। तस्मिन्वयमुपहृतास्तव स्मः। आ नो भज सदसि विश्वरूपे। नृचक्षाः सोम उत शुश्रुगस्तु। मा नो वि हांसीद्विर आवृणानः। अनागास्तनुवो वावृधानः। आ नो रूपं वहतु जायमानः॥१२३॥

उप क्षरन्ति जुह्वो घृतेन। प्रियाण्यङ्गानि तव वर्धयन्तीः। तस्मै ते सोम नम इद्वषट्। उप मा राजन्सुकृते ह्वयस्व। सं प्राणापानाभ्यां समु चक्षुषा त्वम्। सः श्रोत्रेण गच्छस्व सोम राजन्। यत् आस्थितः शमु तत्तै अस्तु। जानीतान्नः सङ्गमने पथीनाम्। एतं जानीतात्परमे व्योमन्। वृकाः सधस्था विद रूपमस्य॥१२४॥

यदागच्छात्पृथिभिर्देवयानैः। इष्टापूर्ते कृणुतादविरस्मै। अरिष्टो राजन्नगदः परेहि। नमस्ते अस्तु चक्षसे रघूयते। नाकमारोह सह यजमानेन। सूर्य गच्छतात्परमे व्योमन्। अभूदेवः

संविता वन्द्यो नः। इदानीमहं उपवाच्यो नृभिः। वि यो रत्ना भजति मानवेभ्यः। श्रेष्ठं नो अत्र
द्रविणं यथा दधत्। उप नो मित्रावरुणाविहावन्तम्। अन्वादीध्याथामिह नः सखाया। आदित्यानां
प्रसितिरहेतिः। उग्रा शतापांष्टा घृविषा परि णो वृणक्तु। आप्यायस्व सन्त॥१२५॥

त्मना जार्यमानोऽस्य दधत्पञ्च च॥४॥ [१३]

यदिदीक्षे मनसा यच्च वाचा। यद्वा प्राणैश्चक्षुषा यच्च श्रोत्रेण। यद्रेतसा मिथुनेनाप्यात्मना।
अञ्चो लोका दधिरे तेजं इन्द्रियम्। शुक्रा दीक्षायै तपंसो विमोचनीः। आपो विमोक्तीर्मयि तेजं
इन्द्रियम्। यदृचा साम्ना यजुषा। पशूनां चर्मन् हविषां दिदीक्षे। यच्छन्दोभिरोषधीभिर्वनस्पतौ।
अञ्चो लोका दधिरे तेजं इन्द्रियम्॥१२६॥

शुक्रा दीक्षायै तपंसो विमोचनीः। आपो विमोक्तीर्मयि तेजं इन्द्रियम्। येन ब्रह्म येन क्षत्रम्।
येनैन्द्राग्नी प्रजापतिः सोमो वरुणो येन राजा। विश्वे देवा ऋषयो येन प्राणाः। अञ्चो लोका
दधिरे तेजं इन्द्रियम्। शुक्रा दीक्षायै तपंसो विमोचनीः। आपो विमोक्तीर्मयि तेजं इन्द्रियम्।
अपां पुष्पमस्योषधीनां रसः। सोमस्य प्रियं धाम॥१२७॥

अग्नेः प्रियतमं हविः स्वाहा। अपां पुष्पमस्योषधीनां रसः। सोमस्य प्रियं धाम। इन्द्रस्य
प्रियतमं हविः स्वाहा। अपां पुष्पमस्योषधीनां रसः। सोमस्य प्रियं धाम। विश्वेषां देवानां
प्रियतमं हविः स्वाहा। वयं सोम व्रते तव। मनस्तनुषु पिप्रतः। प्रजावन्तो अशीमहि॥१२८॥

देवेभ्यः पितृभ्यः स्वाहा। सोम्येभ्यः पितृभ्यः स्वाहा। कव्येभ्यः पितृभ्यः स्वाहा। देवांस इह
मादयध्वम्। सोम्यांस इह मादयध्वम्। कव्यांस इह मादयध्वम्। अनन्तरिताः पितरः सोम्याः
सोमपीथात्। अपैतु मृत्युरमृतं न आगन्। वैवस्वतो नो अभयं कृणोतु। पूर्णं वनस्पतैरिव॥१२९॥

अभि नः शीयतां रयिः। सचतां नः शचीपतिः। परं मृत्यो अनु परेहि पन्थाम्। यस्ते स्व
इतरो देवयानात्। चक्षुष्मते शृण्वते तै ब्रवीमि। मा नः प्रजा रीरिषो मोत वीरान्। इदमनु
श्रेयोवसानमागन्म। यद्वोजिद्धं न जिदंश्चजिद्यत्। पूर्णं वनस्पतैरिव। अभि नः शीयतां रयिः।
सचतां नः शचीपतिः॥१३०॥

वनस्पताञ्च लोका दधिरे तेजं इन्द्रियं धामाशीमहीवृभिः शीयतां रयिरैकं च॥५॥ [१४]

सर्वान् यद्विष्णवेण वि वै याः पुरस्ताद्देवा देवेषु परिस्तुणीत् सक्षेदं यदस्य पारंऽनागत् उदंस्ताम्पसीद्वहं प्रतिष्ठा यदैवा यते
ग्रावणा यदिदीक्षे चतुर्दश॥१४॥

सर्वान्मूर्तिमेव यामेवाप्स्वाहति व्रतानां पर्णवल्कः सोम्यानां मुस्मिन् यज्ञेऽग्ने यो नो ज्योग्जीवाः पुरोरजाः प्रतैमहे ब्रह्म प्रतिष्ठा
गारहपत्यस्त्रिंशदुत्तरशतम्॥१३०॥

सर्वाञ्चचीपतिः॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—४४३

आदितः दशिन्यः—१४८६

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

साङ्ग्रहण्येष्ट्या यजते। इमाञ्जनता५ सङ्ग्रहणीति। द्वादशारत्नी रशना भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवाव रुन्धे। मौञ्जी भवति। ऊर्ग्वै मुञ्जाः। ऊर्जमेवाव रुन्धे। चित्रा नक्षत्रं भवति। चित्रं वा एतत्कर्म॥१॥

यदश्वमेधः समृद्धौ। पुण्यनाम देवयजनमध्यवस्यति। पुण्यामेव तेन कीर्तिमभि जयति। अपंदातीनृत्विजः समावहन्त्या सुब्रह्मण्यायाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ। केशश्मश्रु वपते। नृखानि नि कृन्तते। दत्तो धावते। स्नाति। अहतं वासः परिधत्ते। पाप्मनोऽपहृत्यै। वाचं यत्वोप वसति। सुवर्गस्य लोकस्य गुप्त्यै। रात्रिं जागरयन्त आसते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ॥२॥
कर्म धत्ते पञ्च च॥२॥ [१]

चतुष्टय्य आपो भवन्ति। चतुः शफो वा अश्वः प्राजापत्यः समृद्धौ। ता दिग्भ्यः समाभृता भवन्ति। दिक्षु वा आपः। अन्नं वा आपः। अन्नो वा अन्नं जायते। यदेवाद्योऽन्नं जायते। तदव रुन्धे। तासु ब्रह्मौदनं पंचति। रेतं एव तदधाति॥३॥

चतुः शरावो भवति। दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति। उभयतोरुक्मौ भवतः। उभयत एवास्मिन्नुचं दधाति। उद्धरति श्रुत्वायं। सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वायं। चत्वारं आर्षेयाः प्राश्नन्ति। दिशामेव ज्योतिषि जुहोति। चत्वारि हिरण्यानि ददाति। दिशामेव ज्योतींश्च रुन्धे॥४॥

यदाज्यमुच्छिष्यते। तस्मिन्नशनान्युनत्ति। प्रजापतिर्वा औदनः। रेत आज्यम्। यदाज्ये रशनान्युनत्ति। प्रजापतिमेव रेतसा समर्धयति। दर्भमयी रशना भवति। बहु वा एष कुचरो मेध्यमुपगच्छति। यदश्वः। पवित्रं वै दर्भाः॥५॥

यद्वर्भमयी रशना भवति। पुनात्येवैनम्। पूतमैनं मेध्यमा लभते। अश्वस्य वा आलब्धस्य महिमोदक्रामत्। स महर्त्विजः प्राविशत्। तन्महर्त्विजां महर्त्विक्मम्। यन्महर्त्विजः प्राश्नन्ति। महिमानमेवास्मिन्तदधाति। अश्वस्य वा आलब्धस्य रेत उदक्रामत्। तथ्सुवर्णं हिरण्यमभवत्। यथ्सुवर्णं हिरण्यं ददाति। रेत एव तदधाति। ओदने ददाति। रेतो वा औदनः। रेतो हिरण्यम्। रेतसैवास्मिन्नेतो दधाति॥६॥

दधाति रुन्धे दर्भा अभवत्तद् च॥४॥ [२]

यो वै ब्रह्मणे देवेभ्यः प्रजापतयेऽप्रतिप्रोच्याश्वं मेध्यं ब्रध्नाति। आ देवताभ्यो वृश्च्यते। पापीयान्भवति। यः प्रतिप्रोच्यं। न देवताभ्य आवृश्च्यते। वर्सीयान्भवति। यदाहं। ब्रह्मन्नाश्वं मेध्यं भन्स्यामि देवेभ्यः प्रजापतये तेन राध्यासमिति। ब्रह्म वै ब्रह्मा। ब्रह्मण एव देवेभ्यः प्रजापतये प्रतिप्रोच्याश्वं मेध्यं ब्रध्नाति॥७॥

न देवताभ्य आ वृश्च्यते। वर्सीयान्भवति। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इति रशनामादत्ते

प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानां ध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह। यत्यै। व्युद्धं वा एतद्वज्रस्य। यदयजुष्केण क्रियते। इमामगृणन्नशनामृतस्येत्यधि वदति यजुष्कृत्यै। यज्ञस्य समृद्धौ॥८॥

तदाहुः। द्वादशारत्नी रशना कर्तव्या(३) त्रयोदशारत्नी(३)रिति। ऋषभो वा एष ऋतूनाम्। यथ्सवध्वरः। तस्य त्रयोदशो मासो विष्टपम्। ऋषभ एष यज्ञानाम्। यदश्वमेधः। यथा वा ऋषभस्य विष्टपम्। एवमेतस्य विष्टपम्। त्रयोदशमेरन्नि रशनायामुपा दधाति॥९॥

यथर्षभस्य विष्टपं सःस्करोति। तादृगेव तत्। पूर्वं आयुषि विदथेषु कव्येत्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति। तया देवाः सुतमा बभूवुरित्याह। भूतिमेवोपावर्तते। ऋतस्य सामन्त्सरमारपन्तीत्याह। सत्यं वा ऋतम्। सत्येनैवैनमृतेनारभते। अभिधा असीत्याह॥१०॥

तस्मादश्वमेधयाजी सर्वाणि भूतान्यभि भवति। भुवनमसीत्याह। भूमानमेवोपैति। यन्ताऽसीत्याह। यन्तारमेवैनं करोति। धर्ताऽसीत्याह। धर्तारमेवैनं करोति। सौऽग्नि वैश्वानरमित्याह। अग्नावेवैनं वैश्वानरे जुहोति। सप्रथसमित्याह॥११॥

प्रजयैवैनं पशुभिः प्रथयति। स्वाहाकृत इत्याह। होमं एवास्त्येषः। पृथिव्यामित्याह। अस्यामेवैनं प्रतिष्ठापयति। यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्ताऽसि धरुण इत्याह। रूपमेवास्त्येतन्महिमानं व्याचष्टे। कृष्ये त्वा क्षेमाय त्वा रय्ये त्वा पोषाय त्वेत्याह। आमेवेतामा शांस्ते। स्वगा त्वा देवेभ्य इत्याह। देवेभ्य एवैनं स्वगा करोति। स्वाहा त्वा प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। यस्या एव देवताया आलभ्यते। तयैवैनं समर्धयति॥१२॥

ब्रूति समृद्धा उपादधात्युसीत्याह सप्रथसमित्याह देवेभ्य इत्याह पञ्च च॥६॥ [३]

यः पितुरनुजायाः पुत्रः। स पुरस्तान्नयति। यो मातुरनुजायाः पुत्रः। स पश्चान्नयति। विष्वञ्चमेवास्मात्पाप्मानं विवृहतः। यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुण इति श्वानं चतुरक्षं प्रसौति। पुरो मर्तः पुरः श्वेति शुनश्चतुरक्षस्य प्रहन्ति। श्वेव वै पाप्मा भ्रातृव्यः। पाप्मानमेवास्य भ्रातृव्यं हन्ति। सैध्रकं मुसलं भवति॥१३॥

कर्मकर्मैवास्यै साधयति। पौश्चल्येयो हन्ति। पुश्चल्वानं वै देवाः शुचं न्यदधुः। शुचैवास्य शुचं हन्ति। पाप्मा वा एतमीप्सतीत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजत इति। अश्वस्याधस्पदमुपास्यति। वज्री वा अश्वः प्राजापत्यः। वज्रेणैव पाप्मानं भ्रातृव्यमवक्रामति। दक्षिणाऽपं प्लावयति॥१४॥

पाप्मानमेवास्माच्छर्मलम्पं प्लावयति। ऐषीक उदूहो भवति। आयुर्वा इषीकाः। आयुरेवास्मिन्दधति। अमृतं वा इषीकाः। अमृतमेवास्मिन्दधति। वेतसशाखोपसम्बद्धा भवति। अप्सुयोनिरा अश्वः। अप्सुजो वैतसः। स्वादेवैनं योनेर्निर्मिमीते। पुरस्तात्प्रत्यश्चमभ्युद्दहति। पुरस्तादेवास्मिन्प्रीत्यमृतं दधाति। अहं च त्वं च वृत्रहन्ति ब्रह्मा यजमानस्य हस्तं गृह्णाति।

ब्रह्मक्षत्रे एव सन्दधाति। अभिक्तत्वेन्द्र भूरधुज्मन्निर्त्वाध्वर्युर्यजमानं वाचयत्यभिर्जित्यै॥१५॥

भवति ध्यायति मिमीते पञ्च च॥३॥

[४]

चत्वारः ऋत्विजः समुक्षन्ति। आभ्य एवेनं चतसृभ्यो दिग्भ्योऽभि समीरयन्ति। शतेन राजपुत्रैः सहाध्वर्युः। पुरस्तात्प्रत्यङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्यैनेष्ट्वा। अयं राजा वृत्रं बध्नादिति। राज्यं वा अध्वर्युः। क्षत्रं राजपुत्रः। राज्येनैवास्मिन्क्षत्रं दधाति। शतेन राजभिर्ग्रेः सह ब्रह्मा॥१६॥

दक्षिणत उदङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्यैनेष्ट्वा। अयं राजाऽप्रतिधृष्योऽस्त्विति। बलं वै ब्रह्मा। बलमराजोग्रः। बलेनैवास्मिन्बलं दधाति। शतेन सूतग्रामणिभिः सह होता। पश्चात्प्राङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्यैनेष्ट्वा। अयं राजाऽस्यै विशः॥१७॥

बहुग्वै बहुश्वयै बहुजाविकायै। बहुव्रीहियवायै बहुमाषतिलायै। बहुहिरण्यायै बहुहस्तिकायै। बहुदासपूरुषायै रयिमत्यै पुष्टिमत्यै। बहुरायस्पोषायै राजास्त्विति। भूमा वै होता। भूमा सूतग्रामण्यः। भूमैवास्मिन्भूमानं दधाति। शतेन क्षत्तसङ्ग्रहीतृभिः सहोद्गाता। उत्तरतो दक्षिणा तिष्ठन्प्रोक्षति॥१८॥

अनेनाश्वेन मेध्यैनेष्ट्वा। अयं राजा सर्वमायुरेत्विति। आयुर्वा उद्गाता। आयुः क्षत्तसङ्ग्रहीतारः। आयुषैवास्मिन्त्रायुर्दधाति। शतं शतं भवन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। चतुः शता भवन्ति। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति॥१९॥

ब्रह्मा विश उक्षति दिश एकं च॥४॥

[५]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य स्कन्दति। यन्निक्तमनालब्धमथ्सृजन्ति। यथस्तोका अन्वाहं। सर्वहुतमेवेनं करोत्यस्कन्दाया। अस्कन्त्रं हि तत्। यद्धुतस्य स्कन्दति। सहस्रमन्वाहं। सहस्रं सम्मितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्यै॥२०॥

यत्परिमिता अनुब्रूयात्। परिमितमव रुन्धीत। अपरिमिता अन्वाहं। अपरिमितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ। स्तोका जुहोति। या एव वर्षा आपः। ता अव रुन्धे। अस्यां जुहोति। इयं वा अग्निर्वैश्वानरः॥२१॥

अस्यामेवेनाः प्रतिष्ठापयति। उवाच ह प्रजापतिः। स्तोकां सु वा अहमंश्वमेधं सः स्थापयामि। तेन ततः सः स्थितेन चरामीति। अग्नये स्वाहेत्याहं। अग्नय एवेनं जुहोति। सोमाय स्वाहेत्याहं। सोमायैवेनं जुहोति। सवित्रे स्वाहेत्याहं। सवित्र एवेनं जुहोति॥२२॥

सरस्वत्यै स्वाहेत्याहं। सरस्वत्या एवेनं जुहोति। पूष्णे स्वाहेत्याहं। पूष्ण एवेनं जुहोति। बृहस्पतये स्वाहेत्याहं। बृहस्पतय एवेनं जुहोति। अपां मोदाय स्वाहेत्याहं। अद्ध्य एवेनं जुहोति। वायवे स्वाहेत्याहं। वायव एवेनं जुहोति॥२३॥

मित्राय स्वाहेत्याहं। मित्रायैवेनं जुहोति। वरुणाय स्वाहेत्याहं। वरुणायैवेनं जुहोति।

एताभ्यं एवैनं देवताभ्यो जुहोति। दशदश सम्पादं जुहोति। दशाक्षरा विराट्। अत्रं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। प्र वा एषांऽस्माल्लोकाच्च्यवते। यः पराचीराहुतीर्जुहोति। पुनः पुनरभ्यावर्तं जुहोति। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति। एतां ह वाव सौंश्वमेधस्य सङ्स्थितिमुवाचास्कन्दाय। अस्कन्त्रं हि तत्। यद्यज्ञस्य सङ्स्थितस्य स्कन्दति॥२४॥

अभिजित्यै वैश्वानरः संवित्र एवैनं जुहोति वायवं एवैनं जुहोति च्यवते पदं च॥५॥ [६]

प्रजापतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति पुरस्तात्प्रत्यङ्घ्निप्रोक्षति। प्रजापतिर्वै देवानामन्नादो वीर्यावान्। अन्नाद्यमेवास्मिन्वीर्यं दधाति। तस्मादश्वः पशूनामन्नादो वीर्यावत्तमः। इन्द्राग्निभ्यां त्वेति दक्षिणतः। इन्द्राग्नी वै देवानामोजिष्ठौ बलिष्ठौ। ओजं एवास्मिन्बलं दधाति। तस्मादश्वः पशूनामोजिष्ठौ बलिष्ठः। वायवे त्वेति पश्चात्। वायुर्वै देवानामाशुः सारसारितमः॥२५॥

ज्वमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः पशूनामाशुः सारसारितमः। विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युत्तरतः। विश्वे वै देवा देवानां यशस्वितमाः। यशं एवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः पशूनां यशस्वितमः। देवेभ्यस्त्वेत्यधस्तात्। देवा वै देवानामपंचिततमाः। अपंचितिमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः पशूनामपंचिततमः॥२६॥

सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युपरिष्ठात्। सर्वे वै देवास्त्विषिमन्तो हस्विनः। त्विषिमेवास्मिन् हरो दधाति। तस्मादश्वः पशूनां त्विषिमान् हस्वितमः। दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेत्याह। एभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति। स्ते त्वाऽसते त्वाऽद्व्यस्त्वौपधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इत्याह। तस्मादश्वमेधयाजिनं सर्वाणि भूतान्युपजीवन्ति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यत्प्राजापत्योऽश्वः। अथ कस्मादेनमन्याभ्यो देवताभ्योऽपि प्रोक्षतीति। अश्वे वै सर्वा देवता अन्वायन्ताः। तं यद्विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इति प्रोक्षति। देवता एवास्मिन्नन्वा यातयति। तस्मादश्वे सर्वा देवता अन्वायन्ताः॥२७॥

सारसारितमोऽपंचिततमः प्राजापत्योऽश्वः पञ्च च॥३॥ [७]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य स्कन्दति। यत्प्रोक्षितमनालब्धमुत्सृजन्ति। यदश्वचरितानि जुहोति। सर्वहुतमेवैनं करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्त्रं हि तत्। यद्धृतस्य स्कन्दति। ईङ्गाराय स्वाहेङ्गुताय स्वाहेत्याह। एतानि वा अश्वचरितानि। चरितैरेवैनं समर्धयति॥२८॥

तदाहुः। अनाहुतयो वा अश्वचरितानि। नैता हौतव्या इति। अथो खल्वाहुः। हौतव्या एवा। अत्र वावैवं विद्वानश्वमेधं सङ्स्थापयति। यदश्वचरितानि जुहोति। तस्माद्धौतव्या इति। बहिर्धा वा एनमेतदायतनाद्दधाति। भ्रातृव्यमस्मै जनयति॥२९॥

यस्यानायतनैऽन्यत्राग्रेराहुतीर्जुहोति। सावित्रिया इष्ट्याः पुरस्तात्थिष्वष्टकृतः। आहवनीयैः अश्वचरितानि जुहोति। आयतनं एवास्याऽऽहुतीर्जुहोति। नास्मै भ्रातृव्यं जनयति। तदाहुः। यज्ञमुखेयं मुखे हौतव्याः। यज्ञस्य क्लृप्त्यै। सुवर्गस्य लोकस्यानुग्यात्या इति। अथो खल्वाहुः॥३०॥

यद्यज्ञमुखेयज्ञमुखे जुहुयात्। पशुभिर्यजमानं व्यर्धयेत्। अवं सुवर्गल्लोकात्पद्येत।
 पापीयान्स्थ्यादिति। सकृदेव होतव्याः। न यजमानं पशुभिर्यर्धयति। अभि सुवर्गं लोकं
 जयति। न पापीयान्भवति। अष्टाचत्वारिंशतमश्वरूपाणि जुहोति। अष्टाचत्वारिंशदक्षरा
 जगती। जागतोऽश्वः प्राजापत्यः समृद्धौ। एकमतिरिक्तं जुहोति। तस्मादेकः प्रजास्वर्धुकः॥३१॥
 अर्धयति जनयति खल्वाहुर्जगती त्रीणि च॥४॥ [८]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्याह। इयं वै माता। असौ पिता। आभ्यामेवेनं परिददाति। अश्वोऽसि
 हयोऽसीत्याह। शास्त्येवेनमेतत्। तस्माच्छिष्टाः प्रजा जायन्ते। अत्योऽसीत्याह। तस्मादश्वः
 सर्वान्पशूनत्येति। तस्मादश्वः सर्वेषां पशूनां श्रेष्ठ्यं गच्छति॥३२॥

प्र यशः श्रेष्ठ्यमाप्नोति। य एवं वेद। नरोऽस्यर्वाऽसि सतिरसि वाज्यंसीत्याह।
 रूपमेवास्येतन्महिमानं व्याचष्टे। ययुर्नामासीत्याह। एतद्वा अश्वस्य प्रियं नामधेयम्। प्रियेणैवेनं
 नामधेयेनाभि वंदति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य। नाम्ना चेदध्वयेति। मित्रमेव भवतः॥३३॥

आदित्यानां पत्वाऽन्विहीत्याह। आदित्यानेवेनं गमयति। अग्नये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यामिति
 पूर्वहोमां जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमिति क्रामति। भूरसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते
 त्वेत्युत्सृजति सर्वत्वार्यं। देवा आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वं मेधायां प्रोक्षितं गोपायतेत्याह। शतं
 वै तल्प्या राजपुत्रा देवा आशापालाः। तेभ्य एवेनं परि ददाति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां
 परावतं गन्तौ। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः स्वाहेति चतुषु पृथु
 जुहोति॥३४॥

एता वा अश्वस्य बन्धनम्। तामिरेवेनं बध्नाति। तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनमा गच्छति।
 तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनं न जहाति। राष्ट्रं वा अश्वमेधः। राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते।
 येऽश्वं मेध्यं रक्षन्ति। तेषां य उदृचं गच्छन्ति। राष्ट्रादेव ते राष्ट्रं गच्छन्ति। अथ य उदृचं न
 गच्छन्ति॥३५॥

राष्ट्रादेव ते व्यर्वच्छिद्यन्ते। परा वा एष सिच्यते। योऽबलोऽश्वमेधेन यजते। यदमित्रा
 अश्वं विन्देरन्। हन्येतास्य यज्ञः। चतुः शता रक्षन्ति। यज्ञस्याघाताय। अथान्यमानोय प्रोक्षेयुः।
 सेव ततः प्रायश्चित्तिः॥३६॥

गच्छति भवतः पृथु जुहोति न गच्छन्ति नवं च॥५॥ [९]

प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन यजेयेति। स तपोऽतप्यत। तस्य तेपानस्यं। सप्ताऽऽत्मनो
 देवता उदक्रामन्। सा दीक्षाऽभवत्। स एतानि वैश्वदेवान्यपश्यत्। तान्यजुहोत्। तैर्वै स
 दीक्षामवरन्ध। यद्वैश्वदेवानि जुहोति। दीक्षामेव तैर्यजमानोऽवं रुन्धे॥३७॥

सप्त जुहोति। सप्त हि ता देवता उदक्रामन्। अन्वहं जुहोति। अन्वहमेव दीक्षामवं रुन्धे।
 त्रीणि वैश्वदेवानि जुहोति। चत्वार्यौद्ग्रहणानि। सप्त सं पद्यन्ते। सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः। प्राणा
 दीक्षा। प्राणैरेव प्राणान्दीक्षामवं रुन्धे॥३८॥

एकविंशतिं वैश्वदेवानि जुहोति। एकविंशतिर्वै देवल्लोकाः। द्वादश मासाः पञ्चतर्वाः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष सुवर्गो लोकः। तद्व्यं क्षत्रम्। सा श्रीः। तद्ब्रह्मस्य विष्टपम्। तत्स्वाराज्यमुच्यते॥३९॥

त्रिंशतमौद्ब्रह्मणानि जुहोति। त्रिंशदक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। त्रेधा विभज्य देवतां जुहोति। त्र्यावृतं वै देवाः। त्र्यावृत इमे लोकाः। एषां लोकानामास्यै। एषां लोकानां कृत्यै। अप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति॥४०॥

यो दीक्षामतिरेचयति। सप्तहं प्रचरन्ति। सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः। प्राणा दीक्षा। प्राणैरेव प्राणान्दीक्षामव रुन्धे। पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति। सर्वं वै पूर्णाहुतिः। सर्वमेवाप्रोति। अथो इयं वै पूर्णाहुतिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठति॥४१॥

रुन्धे प्राणान्दीक्षामव रुन्ध उच्यते क्रामन्ति तिष्ठति॥५॥ [१०]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। तं सृष्टं न किञ्चनोदयच्छत्। तं वैश्वदेवान्येवोदयच्छन्। यद्वैश्वदेवानि जुहोति। यज्ञस्योद्यत्स्यै। स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहा। स्वाहाऽधीतं मनसे स्वाहा। स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा। काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहेति प्राजापत्ये मुख्यं भवतः। प्रजापतिमुखाभिरेवैनं देवताभिर्दृच्छते॥४२॥

अदित्यै स्वाहाऽदित्यै मृद्वै स्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै स्वाहेत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनं प्रतिष्ठायोद्यच्छते। सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहेत्याह। वाग्वै सरस्वती। वाचैवैनमुद्यच्छते। पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहेत्याह। पशवो वै पूषा। पशुभिरेवैनमुद्यच्छते। त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहेत्याह। त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकृत्। रूपमेव पशुषु दधाति। अथो रूपैरेवैनमुद्यच्छते। विष्णवे स्वाहा विष्णवे निखुर्यपाय स्वाहा विष्णवे निभूयपाय स्वाहेत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञायैवैनमुद्यच्छते। पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति। प्रत्युत्तम्यै सयत्वाय॥४३॥

यच्छते पुरुरूपाय स्वाहेत्याहो च॥२॥ [११]

सावित्रमष्टाकपालं प्रातर्निर्वपति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रं प्रातः सवनम्। प्रातः सवनादेवैनं गायत्रियाश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते। अथो प्रातः सवनमेव तेनाऽऽप्नोति। गायत्रीं छन्दः। सवित्रे प्रसवित्र एकादशकपालं मध्यन्दिने। एकादशाक्षरा त्रिष्टुप्। त्रैष्टुभं माध्यं दिनं सवनम्। माध्यं दिनादेवैनं सवनात्रिष्टुभश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते॥४४॥

अथो माध्यं दिनमेव सवनं तेनाऽऽप्नोति। त्रिष्टुभं छन्दः। सवित्र आसवित्रे द्वादशकपालमपरुह्णे। द्वादशाक्षरा जगती। जागतं तृतीयसवनम्। तृतीयसवनादेवैनं जगत्याश्छन्दसोऽधि निर्मिमीते। अथो तृतीयसवनमेव तेनाऽऽप्नोति। जगतीं छन्दः। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतं गन्तौ। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमतिः स्वाहेति चतस्र आहुतीर्जुहोति॥४५॥

चतस्रो दिशः। दिग्भिरैवेनं परिगृह्णाति। आश्वत्थो ब्रजो भवति। प्रजापतिर्देवेभ्यो निलायत। अश्वो रूपं कृत्वा। सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्। यदाश्वत्थो ब्रजो भवति। स्व एवेनं योनौ प्रतिष्ठापयति॥४६॥

त्रिष्टुभ्यच्छन्दसोऽधि निर्मिमीते जुहोति नवं च॥३॥ [१२]

आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामित्याह। ब्राह्मण एव ब्रह्मवर्चसं दधाति। तस्मात्पुरा ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चस्यंजायत। आऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं इषव्यः शूरो महारथो जायतामित्याह। राजन्यं एव शौर्यं महिमानं दधाति। तस्मात्पुरा राजन्यं इषव्यः शूरो महारथोऽजायत। दोग्ध्रीं धेनुरित्याह। धेन्वामेव पयो दधाति। तस्मात्पुरा दोग्ध्रीं धेनुरंजायत। वोढाऽनुङ्घानित्याह॥४७॥

अनुङ्घेव वीर्यं दधाति। तस्मात्पुरा वोढाऽनुङ्घानंजायत। आशुः सप्तिरित्याह। अश्व एव जवं दधाति। तस्मात्पुराऽऽशुरश्वोऽजायत। पुरन्धिर्योषित्याह। योषित्येव रूपं दधाति। तस्मात्पुत्री युवतिः प्रिया भावुका। जिष्णू रथेष्ठा इत्याह। आ ह वै तत्र जिष्णू रथेष्ठा जायते॥४८॥

यत्रैतेनं यज्ञेन यजन्ते। सभेयो युवेत्याह। यो वै पूर्ववयसी। स सभेयो युवा। तस्माद्युवा पुमान्प्रियो भावुकः। आऽस्य यजमानस्य वीरो जायतामित्याह। आ ह वै तत्र यजमानस्य वीरो जायते। यत्रैतेनं यज्ञेन यजन्ते। निकामेनिकामे नः पर्जन्यो वर्षत्वित्याह। निकामेनिकामे ह वै तत्र पर्जन्यो वर्षति। यत्रैतेनं यज्ञेन यजन्ते। फलिन्यो न ओषधयः पच्यन्तामित्याह। फलिन्यो ह वै तत्रोषधयः पच्यन्ते। यत्रैतेनं यज्ञेन यजन्ते। योगक्षेमो नः कल्पतामित्याह। कल्पते ह वै तत्र प्रजाम्यो योगक्षेमः। यत्रैतेनं यज्ञेन यजन्ते॥४९॥

अनुङ्घानित्याह जायते वर्षति सुप्त च॥३॥ [१३]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्वयादिशत्। स आत्मन्त्रश्चमेधमधत्ता। तं देवा अब्रुवन्। एष वाव यज्ञः। यदश्वमेधः। अप्येव नोऽत्रास्त्विति। तेभ्य एतान्नहोमान्नायच्छत्। तानंजुहोत्। तैर्वै स देवानंप्रीणात्। यदन्नहोमां जुहोति॥५०॥

देवानेव तैर्यजमानः प्रीणाति। आज्येन जुहोति। अग्नेर्वा एतद्रूपम्। यदाज्यम्। यदाज्येन जुहोति। अग्निमेव तत्प्रीणाति। मधुना जुहोति। महृत्यै वा एतद्देवतायै रूपम्। यन्मधुं। यन्मधुना जुहोति॥५१॥

महतीमेव तद्देवतां प्रीणाति। तण्डुलैर्जुहोति। वसूनां वा एतद्रूपम्। यत्तण्डुलाः। यत्तण्डुलैर्जुहोति। वसूनेव तत्प्रीणाति। पृथुकैर्जुहोति। रुद्राणां वा एतद्रूपम्। यत्पृथुकाः। यत्पृथुकैर्जुहोति॥५२॥

रुद्रानेव तत्प्रीणाति। लाजैर्जुहोति। आदित्यानां वा एतद्रूपम्। यल्लाजाः। यल्लाजैर्जुहोति। आदित्यानेव तत्प्रीणाति। क्रुम्बैर्जुहोति। विश्वेषां वा एतद्देवानां रूपम्। यत्क्रुम्बाः। यत्क्रुम्बैर्जुहोति॥५३॥

विश्वानेव तद्देवान्प्रीणाति। धानाभिर्जुहोति। नक्षत्राणां वा एतद्रूपम्। यद्धानाः। यद्धानाभिर्जुहोति। नक्षत्राण्येव तत्प्रीणाति। सक्तुभिर्जुहोति। प्रजापतेर्वा एतद्रूपम्। यथ्सक्तवः। यथ्सक्तुभिर्जुहोति॥५४॥

प्रजापतिमेव तत्प्रीणाति। मसूस्यैर्जुहोति। सर्वासां वा एतद्देवतांनां रूपम्। यन्मसूस्यानि। यन्मसूस्यैर्जुहोति। सर्वा एव तद्देवताः प्रीणाति। प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति। प्रियाङ्गा ह वै नामैते। एतैर्वै देवा अश्वस्याङ्गानि समदधुः। यत्प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति। अश्वस्यैवाङ्गानि सन्दधाति। दशान्नानि जुहोति। दशाक्षरा विराट्। विराट्कृत्स्नस्यान्नाद्यस्यावरुद्धै॥५५॥

जुहोति मधुना जुहोति पृथुकेर्जुहोति कर्मभैर्जुहोति सक्तुभिर्जुहोति प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति चत्वारि च (अन्नहोमानाऽऽज्येनान्नेर्मधुना तण्डुलेः पृथुकेर्लाजैः कर्मभैर्धानाभिः सक्तुभिर्मसूस्यैः प्रियङ्गुतण्डुलैर्दशान्नानि द्वादशः)॥६॥ [१४]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। तं सृष्टं रक्षांस्यजिघांसन्। स एतान्प्रजापतिर्नक्तं होमानपश्यत्। तानर्जुहोत्। तैर्वै स यज्ञाद्रक्षांस्यपाहन्। यन्नक्तं होमां जुहोति। यज्ञादेव तैर्यजमानो रक्षांस्यप हन्ति। आज्येन जुहोति। वज्रो वा आज्यम्। वज्रैरेव यज्ञाद्रक्षांस्यप हन्ति॥५६॥

आज्यस्य प्रतिपदं करोति। प्राणो वा आज्यम्। मुखत एवास्य प्राणं दधाति। अन्नहोमाञ्जुहोति। शरीरवदेवावं रुन्धे। व्यत्यासं जुहोति। उभयस्यावरुद्धै। नक्तं जुहोति। रक्षसांमपहत्यै। आज्येनान्ततो जुहोति॥५७॥

प्राणो वा आज्यम्। उभयत एवास्य प्राणं दधाति। पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च। एकस्मै स्वाहेत्याह। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति। द्वाभ्यां स्वाहेत्याह। अमुष्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति। उभयोरेव लोकयोः प्रति तिष्ठति। अस्मिंश्चामुष्मिंश्च। श्तायु स्वाहेत्याह। श्तायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः। आयुरेव वीर्यमव रुन्धे। सहस्रायु स्वाहेत्याह। आयुर्वै सहस्रम्। आयुरेवावं रुन्धे। सर्वस्मै स्वाहेत्याह। अपरिमितमेवावं रुन्धे॥५८॥

एव यज्ञाद्रक्षांस्यपहन्त्यन्ततो जुहोति श्तायु स्वाहेत्याह सप्त च॥३॥ [१५]

प्रजापतिं वा एष ईप्सुतीत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजत इति। अथो आहुः। सर्वाणि भूतानीति। एकस्मै स्वाहेत्याह। प्रजापतिर्वा एकः। तमेवाऽऽप्नोति। एकस्मै स्वाहा द्वाभ्यां स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। अभिपूर्वमेव सुवर्गं लोकमेति। एकोत्तरं जुहोति॥५९॥

एकवदेव सुवर्गं लोकमेति। सन्ततं जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य सन्तत्यै। श्तायु स्वाहेत्याह। श्तायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः। आयुरेव वीर्यमव रुन्धे। सहस्रायु स्वाहेत्याह। आयुर्वै सहस्रम्। आयुरेवावं रुन्धे। अयुतायु स्वाहा न्ययुतायु स्वाहा प्रयुतायु स्वाहेत्याह॥६०॥

त्रयं इमे लोकाः। इमानेव लोकानव रुन्धे। अर्बुदायु स्वाहेत्याह। वाग्वा अर्बुदम्। वाचमेवावं रुन्धे। न्यर्बुदायु स्वाहेत्याह। यो वै वाचो भूमा। तन्न्यर्बुदम्। वाच एव भूमानमव रुन्धे। समुद्राय

स्वाहेत्याह॥६१॥

समुद्रमेवाऽऽप्नोति। मध्याय स्वाहेत्याह। मध्यमेवाऽऽप्नोति। अन्ताय स्वाहेत्याह। अन्तमेवाऽऽप्नोति। परार्धाय स्वाहेत्याह। परार्धमेवाऽऽप्नोति। उपसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहेत्याह। रात्रिर्वा उषाः। अहव्युष्टिः। अहोरात्रे एवाव रुन्धे। अथो अहोरात्रयोरैव प्रति तिष्ठति। ता यदुभयैर्दिवा वा नक्तं वा जुहुयात्। अहोरात्रे मोहयेत्। उपसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहोदेष्यते स्वाहोदधते स्वाहेत्यनुदिते जुहोति। उदिताय स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहेत्युदिते जुहोति। अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय॥६२॥

एकोत्तरं जुहोति प्रयुताय स्वाहेत्याह समुद्राय स्वाहेत्याहाहव्युष्टिः सम च॥४॥ [१६]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यंश्वनामानि जुहोति। उभयोरैवेन लोकयोनौ मधेयं गमयति। आर्यनाय स्वाहा प्रार्यणाय स्वाहेत्युद्वावाञ्जुहोति। सर्वमेवेनमस्कन्त्रं सुवर्गं लोकं गमयति। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वहोमाञ्जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति। पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथायजुरैवैतत्। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वदीक्षा जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति॥६३॥

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्येकविंशिनीं दीक्षां जुहोति। एकविंशतिर्वै देवल्लोकाः। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्यै। भुवो देवानां कर्मणेत्यनुदीक्षा जुहोति। ऋतून्वास्मै कल्पयति। अग्नये स्वाहा वायवे स्वाहेति जुहोत्यनन्तरित्यै॥६४॥

अर्वाङ्घ्रिः सङ्क्रामत्वित्यासीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्याऽऽप्त्यै। भूतं भव्यं भविष्यदिति पर्यासीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य पर्याप्त्यै। आ मे गृहा भवन्वित्याभूर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्याभूत्यै। अग्निना तपोऽन्वभवदित्यनुभूर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्यानुभूत्यै। स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहेति समंस्तानि वैश्वदेवानि जुहोति। समंस्तमेव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति॥६५॥

द्व्यः स्वाहा हनूभ्यां स्वाहेत्यङ्गहोमाञ्जुहोति। अङ्गैरङ्गै वै पुरुषस्य पाप्मोपंश्लिष्टः। अङ्गादङ्गादेवैनं पाप्मनस्तेन मुञ्चति। अङ्ग्येताय स्वाहा कृष्णाय स्वाहा श्वेताय स्वाहेत्यंश्वरूपानि जुहोति। रूपैरेवैनं समर्धयति। ओषधीभ्यः स्वाहा मूलैभ्यः स्वाहेत्योषधिहोमाञ्जुहोति। द्वयो वा ओषधयः। पुष्पैभ्योऽन्याः फलं गृह्णन्ति। मूलैभ्योऽन्याः। ता एवोभयोरव रुन्धे॥६६॥

वनस्पतिभ्यः स्वाहेति वनस्पतिहोमाञ्जुहोति। आरण्यस्यान्नाद्यस्यावरुद्धौ। मेघस्त्वा पचतैरवत्वित्यपाव्यानि जुहोति। प्राणा वै देवा अपाव्याः। प्राणानेवाव रुन्धे। कूप्याभ्यः स्वाहाऽद्यः स्वाहेत्यपां होमाञ्जुहोति। अप्सु वा आपः। अन्नं वा आपः। अद्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्योऽन्नं जायते। तदव रुन्धे॥६७॥

पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्व एव द्विपन्तं भ्रातृव्यमतिं कामत्यनन्तरित्यै कामति रुन्धे जायत एकं च॥५॥ [१७]

अम्भाऽसि जुहोति। अयं वै लोकोऽम्भाऽसि। तस्य वसवोऽधिपतयः। अग्निर्ज्योतिः। यदम्भाऽसि जुहोति। इममेव लोकमव रुन्धे। वसूनां सायुज्यं गच्छति। अग्निं ज्योतिरव रुन्धे। नभाऽसि जुहोति। अन्तरिक्षं वै नभाऽसि॥६८॥

तस्य रुद्रा अधिपतयः। वायुर्ज्योतिः। यन्नभाऽसि जुहोति। अन्तरिक्षमेवाव रुन्धे। रुद्राणां सायुज्यं गच्छति। वायुं ज्योतिरव रुन्धे। महाऽसि जुहोति। असौ वै लोको महाऽसि। तस्यादित्या अधिपतयः। सूर्यो ज्योतिः॥६९॥

यन्महाऽसि जुहोति। अमुमेव लोकमव रुन्धे। आदित्यानां सायुज्यं गच्छति। सूर्यं ज्योतिरव रुन्धे। नमो राज्ञे नमो वरुणायेति यव्यानि जुहोति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। मयोभूर्वातो अभि वातूसा इति गव्यानि जुहोति। पशूनामवरुद्धौ। प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहेति सन्तिहोमाञ्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य सन्तत्यै॥७०॥

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहेति प्रमुक्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रमुक्त्यै। पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याहा। यथायजुरेवैतत्। दत्वते स्वाहाऽदन्तकाय स्वाहेति शरीरहोमाञ्जुहोति। पितृलोकमेव तैर्यजमानोऽव रुन्धे। कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्तिति परिधीन् युनक्ति। इमे वै लोकाः परिधयः। इमानेवासमै लोकान् युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥७१॥

यः प्राणतो य आत्मदा इति महिमानौ जुहोति। सुवर्गो वै लोको महः। सुवर्गमेव ताभ्यां लोकं यजमानोऽव रुन्धे। आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामिति समस्तानि ब्रह्मवर्चसानि जुहोति। ब्रह्मवर्चसमेव तैर्यजमानोऽव रुन्धे। जज्ञि बीजमिति जुहोत्यनन्तरित्यै। अग्नये समनमत्पृथिव्यै समनमदिति सन्नतिहोमाञ्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य सन्तत्यै। भूताय स्वाहा भविष्यते स्वाहेति भूताभव्यौ होमौ जुहोति। अयं वै लोको भूतम्॥७२॥

असौ भविष्यत्। अनयोरिव लोकयोः प्रति तिष्ठति। सर्वस्याऽऽत्यै। सर्वस्यावरुद्धौ। यदक्रन्दः प्रथमं जायमान इत्यंश्वस्तोमीयं जुहोति। सर्वस्याऽऽत्यै। सर्वस्य जित्यै। सर्वमेव तेनाऽऽप्नोति। सर्वं जयति। योऽश्वमेधेन यजते॥७३॥

य उ चैनमेवं वेद। यज्ञं रक्षाऽस्यजिघांसन्। स एतान्प्रजापतिर्नक्तं होमानं पश्यत्। तानंजुहोत्। तैर्वै स यज्ञाद्रक्षाऽस्यपाहन्। यन्नक्तं होमाञ्जुहोति। यज्ञादेव तैर्यजमानो रक्षाऽस्यपहन्ति। उपसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहेत्यन्ततो जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥७४॥ वै नभाऽसि सूर्यो ज्योतिः सन्तत्यै समष्ट्यै भूतं यजते नवं च॥७५॥ [१८]

एक्यूपो वैकादशिनीं वा। अन्येषां यज्ञानां यूपां भवन्ति। एकविंशिन्यंश्वमेधस्य। सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्यै। बैल्वो वा खादिरो वा पालाशो वा। अन्येषां यज्ञक्रतूनां यूपां भवन्ति। राज्जुदाल एकविंशत्यरन्ध्रमेधस्य। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। नान्येषां पशूनां तैज्या

अवृद्धन्ति। अवृद्धन्त्यश्वस्य॥७५॥

पाप्मा वै तेजनी। पाप्मनोऽपंहत्यै। प्लक्षशाखायामन्येषां पशूनामवृद्धन्ति। वेतसशाखायामश्वस्य। अप्सुयोनिरा अश्वः। अप्सुजो वेतसः। स्व एवास्य योनाववृद्धति। यूपेषु ग्राम्यान्-पशून्नियुञ्जन्ति। आरोकेष्वारण्यान्धारयन्ति। पशूनां व्यावृत्त्यै। आ ग्राम्यान्पशून्लभन्ते। प्रारण्यान्मृजन्ति। पाप्मनोऽपंहत्यै॥७६॥

अश्वस्य व्यावृत्त्यै त्रीणि च॥२॥

[१९]

राज्जुदालमग्निष्ठं मिनोति। भ्रूणहत्याया अपंहत्यै। पौतुद्रवावभितो भवतः। पुण्यस्य गन्धस्या-वरुद्धे। भ्रूणहत्यामेवास्मादपहत्य। पुण्येन गन्धेनोभयतः परि गृह्णाति। पङ्क्तुवा भवन्ति। ब्रह्मवर्चसस्यावरुद्धे। पद्मादिराः। तेजसोऽवरुद्धे॥७७॥

पद्मालाशाः। सोमपीथस्यावरुद्धे। एकविंशतिः सं पद्यन्ते। एकविंशतिर्वै देवल्लोकाः। द्वादश मासाः पञ्चतर्कः। त्रयं इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। शतं पशवो भवन्ति॥७८॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। सर्वं वा अश्वमेध्याप्रोति। अपरिमिता भवन्ति। अपरिमितस्यावरुद्धे। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्सत्यात्। दक्षिणतो-न्येषां पशूनामवृद्धन्ति। उत्तरतोऽश्वस्येति। वारुणो वा अश्वः॥७९॥

एषा वै वरुणस्य दिक्। स्वायामेवास्य दिश्यवृद्धति। यदितरेषां पशूनामवृद्धति। शतदेवत्यं तेनावृद्धे। चित्तैऽग्रावधिं वेतसे कटेऽश्वं चिनोति। अप्सुयोनिरा अश्वः। अप्सुजो वेतसः। स्व एवेनं योनौ प्रतिष्ठापयति। पुरस्तात्प्रत्यश्च तूपरं चिनोति। पश्चात्प्राचीनं गोमृगम्॥८०॥

प्राणापानवेवास्मिन्सम्यञ्चै दधाति। अश्वं तूपरं गोमृगमिति सर्वहुतं एताञ्जुहोति। एषां लोकानामभिजित्यै। आत्मनाऽभि जुहोति। सात्मानमेवेन सतनुं करोति। सात्माऽमुष्मिंल्लोके भवति। य एवं वेद। अथो वसोरेव धारां तेनावृद्धे। इलुवर्दाय स्वाहा बलिवर्दाय स्वाहेत्याह। संवत्सरो वा इलुवर्दः। परिवत्सरो बलिवर्दः। संवत्सरादेव परिवत्सरादायुरवृद्धे। आयु-रेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वमेधयाजी जरसां विस्त्रसामु लोकमैति॥८१॥

तेजसोऽवरुद्धे भवन्त्यश्वो गोमृगमिलुवर्दश्चत्वारि च॥५॥

[२०]

एकविंशौऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः। यथा वा अश्वा वरुषभा वा वृषाणः सःस्फुरेरन्। एवमेव तथस्तोमाः सःस्फुरन्ते। यदेकविंशाः। ते यथ्समृच्छेरन्। हन्येतास्य यज्ञः। द्वादश एवाग्निः स्यादित्याहुः। द्वादशः स्तोमः॥८२॥

एकादश यूपाः। यद्द्वादशौऽग्निर्भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमवृद्धे। यद्दश यूपा भवन्ति। दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवृद्धे। य एकादशः। स्तनं एवास्यै सः॥८३॥

दुह एवेनां तेन। तदाहुः। यद्वाद्दशौऽग्निः स्याद्द्वादशः स्तोम एकादश यूपाः। यथा स्थूरिणा यायात्। तादृक्तत्। एकविंश एवाग्निः स्यादित्याहुः। एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः। यथा प्रष्टिभिर्याति। तादृगेव तत्॥८४॥

यो वा अंशमेधे तिस्रः ककुभो वेदं। ककुद्ध राज्ञां भवति। एकविंशौऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः। एता वा अंशमेधे तिस्रः ककुभः। य एवं वेदं। ककुद्ध राज्ञां भवति। यो वा अंशमेधे त्रीणि शीर्षाणि वेदं। शिरो ह राज्ञां भवति। एकविंशौऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः। एतानि वा अंशमेधे त्रीणि शीर्षाणि। य एवं वेदं। शिरो ह राज्ञां भवति॥८५॥

द्वादशः स्तोमः स एव तच्छिरो ह राज्ञां भवति षट् च॥४॥ [२१]

देवा वा अंशमेधे पर्वमाने। सुवर्गं लोकं न प्राजानन्। तमश्वः प्राजानात्। यदंशमेधेऽश्वेन मेध्येनोदंश्चो बहिष्पवमानश्च सर्पन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै। न वै मनुष्यः सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद। अश्वो वै सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद। यदुद्रातोद्वायैत्। यथा क्षेत्रज्ञोऽन्येन पथा प्रतिपादयैत्। तादृक्तत्॥८६॥

उद्रातारंमपुरुष्य। अश्वमुद्गीथाय वृणीते। यथा क्षेत्रज्ञोऽञ्जसा नयति। एवमेवैनमश्वः सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति। पुच्छंमन्वा रभन्ते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। हिं करोति। सामैवाकः। हिं करोति। उद्गीथ एवास्य सः॥८७॥

वडंबा उपं रुन्धन्ति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। अथो यथोपगातारं उपगायन्ति। तादृगेव तत्। उदंगासीदंश्चो मेध्य इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतिरुद्गीथः। उद्गीथमेवाव रुन्धे। अथो ऋक्सामयोरैव प्रति तिष्ठति। हिरण्येनोपाकरोति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेव मुखतो दधाति। यजमाने च प्रजासु च। अथो हिरण्यज्योतिरेव यजमानः सुवर्गं लोकमेति॥८८॥

तस्म उपाकरोति चत्वारि च॥३॥ [२२]

पुरुषो वै यज्ञः। यज्ञः प्रजापतिः। यदश्वं पशून्नियुञ्जन्ति। यज्ञादेव तद्यज्ञं प्रयुङ्क्ते। अश्वं तूपरं गोमृगम्। तानग्निष्ठ आलभते। सेनामुखमेव तत्संश्रयति। तस्माद्राजमुखं भीष्मं भावुकम्। आग्नेयं कृष्णग्रीवं पुरस्ताल्ललाटे। पूर्वाग्निमेव तं कुरुते॥८९॥

तस्मात्पूर्वाग्निं पुरस्तात्स्थापयन्ति। पौष्णमन्वञ्चम्। अन्नं वै पूषा। तस्मात्पूर्वाग्नावाहार्यमा हन्ति। ऐन्द्रापौष्णमुपरिष्ठात्। ऐन्द्रो वै राज्ञ्योऽन्नं पूषा। अन्नाद्येनैवेनमुभयतः परि गृह्णाति। तस्माद्राज्ञ्योऽन्नादो भावुकः। आग्नेयौ कृष्णग्रीवौ बाहुवोः। बाहुवोरेव वीर्यं धत्ते॥९०॥

तस्माद्राज्ञ्यो बाहुबलीभावुकः। त्वाष्ट्रो लोमशसक्थौ सक्थ्योः। सक्थ्योरेव वीर्यं धत्ते। तस्माद्राज्ञ्यं ऊरुबलीभावुकः। शितिपृष्ठौ बार्हस्पत्यौ पृष्ठे। ब्रह्मवर्चसमेवोपरिष्ठाद्वत्ते। अथो क्वचै एवैते अभितः पर्यूहते। तस्माद्राज्ञ्यः सन्नद्धो वीर्यं करोति। धात्रे पृषोदरमधस्तात्।

प्रतिष्ठा॒मे॒वैतां॑ कुरु॒ते। अथो॑ इ॒यं वै धा॒ता। अ॒स्यामे॒व प्र॒ति तिष्ठ॑ति। सौ॒र्यं ब॒लक्षं॑ पु॒च्छे।
उ॒त्से॒धमे॒व तं कुरु॑ते। तस्मा॑दु॒त्सेधं॑ भ॒ये प्र॒जा अ॒भिस॑श्च॒रन्ति॥११॥

कुरु॒ते धृ॒ते कुरु॑ते प॒ञ्च च॥३॥

[२३]

साङ्ग॒हृ॒ण्या चतु॑ष्ट॒य्यो यो वै यः पितृ॑श्च॒त्वारो यथा॑ नि॒क्तं प्र॒जाप॑तये त्वा॒ यथा प्रो॑क्षितं वि॒भूरा॑ह प्र॒जाप॑तिर॒काम॑यता॒श्वमे॑धेनं प्र॒जाप॑तिर्न किञ्चन सा॒वि॒त्रमा ब्रह्म॑न्प्र॒जाप॑तिर्दे॒वैभ्यः प्र॒जाप॑ती रक्षा॑सि प्र॒जाप॑तिमी॒प्सति वि॒भूरं॑श्च॒ना॒मान्य॑म्भा॒स्येक॑यू॒पो रा॒ज्जु॑दालमेकवि॒ंशो दे॒वाः पुरु॑ष॒स्रयो॑वि॒ंशतिः॥२३॥

साङ्ग॒हृ॒ण्या तस्मा॑द॒श्वमे॑धया॒जी यत्प॑रि॒मिता यद्य॑ज्ञ॒मुखे यो दी॒क्षां दे॒वाने॒व त्रयं॑ इमे सि॒ताय॑ प्राणा॒पाना॒वेवा॑स्मिन्तस्मा॑द्वा॒ज॒न्यं ए॒कं न॑वतिः॥११॥

साङ्ग॒हृ॒ण्या स॑श्च॒रन्ति॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—५३४

आदितः दशिन्यः—१५७७

॥ नवमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः प्रपाठकः ॥

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाकामत्। तमष्टादशभिर्नु प्रायुङ्क्त। तमाप्रोत्। तमास्वाऽष्टादशभिर्नारुन्ध। यदष्टादशिनं आलभ्यन्तै। यज्ञमेव तैरास्वा यजमानोऽवं रुन्धे। संवत्सरस्य वा एषा प्रतिमा। यदष्टादशिनः। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः॥१॥

संवत्सरोऽष्टादशः। यदष्टादशिनं आलभ्यन्तै। संवत्सरमेव तैरास्वा यजमानोऽवं रुन्धे। अग्निष्टेऽन्यान्पशून्पाकरोति। इतरेषु यूपैष्वष्टादशिनोऽजामित्वाया। नवनवालभ्यन्ते सवीर्यत्वाय। यदारण्यैः सऽस्थापयत्। व्यवस्येतां पितापुत्रौ। व्यध्वानः क्रामेयुः। विदूरं ग्रामयोग्रामान्तौ स्याताम्॥२॥

ऋक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आव्याधिनीस्तस्करा अरण्येष्वजायेरन्। तदाहुः। अपशवो वा एते। यदारण्याः। यदारण्यैः सऽस्थापयत्। क्षिप्रे यजमानमरण्यं मृतं हरयेयुः। अरण्यायतना ह्यारण्याः पशव इति। यत्पशून्नालभते। अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः। यत्पर्यग्निकृतानुष्मृजेत्॥३॥

यज्ञवेशसं कुर्यात्। यत्पशून्नालभते। तेनैव पशूनं रुन्धे। यत्पर्यग्निकृतानुष्मृजत्ययज्ञ-वेशसाया अवरुद्धा अस्य पशवो भवन्ति। न यज्ञवेशसं भवति। न यजमानमरण्यं मृतं हरन्ति। ग्राम्यैः सऽस्थापयति। एते वै पशवः क्षेमो नाम। सं पितापुत्राववस्यतः। समध्वानः क्रामन्ति। समन्तिकं ग्रामयोग्रामान्तौ भवतः। नक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आव्याधिनीस्तस्करा अरण्येष्वजायन्ते॥४॥

ऋतवः स्याताम्युज्ज्यन्तुर्गोत्रं च॥४॥

[१]

प्रजापतिरकामयतोभौ लोकाववं रुन्धीयेति। स एतानुभयान्पशून्पश्यत्। ग्राम्याश्चा-रण्याश्च। तानालभत। तैर्वै स उभौ लोकाववारुन्ध। ग्राम्यैरेव पशुभिर्मिमं लोकमवारुन्ध। आरण्यैरमुम्। यद् ग्राम्यान्पशून्नालभते। इममेव तैर्लोकमव रुन्धे। यदारण्यान्॥५॥

अमुं तैः। अनवरुद्धो वा एतस्य संवत्सर इत्याहुः। य इतदंतश्चातुर्मास्यानि संवत्सरं प्रयुङ्क्त इति। एतावान् वै संवत्सरः। यच्चातुर्मास्यानि। यदेते चातुर्मास्याः पशवं आलभ्यन्तै। प्रत्यक्षमेव तैः संवत्सरं यजमानोऽवं रुन्धे। वि वा एष प्रजया पशुभिर्ऋध्यते। यः संवत्सरं प्रयुङ्क्त। संवत्सरः सुवर्गो लोकः॥६॥

सुवर्गं तु लोकं नापराधोति। प्रजा वै पशवं एकादशिनै। यदेत एकादशिनाः पशवं आलभ्यन्तै। साक्षादेव प्रजां पशून् यजमानोऽवं रुन्धे। प्रजापतिर्विराजमसृजत। सा सृष्टा-ऽश्वमेधं प्राविशत्। तान्दशभिर्नु प्रायुङ्क्त। तामाप्रोत्। तामास्वा दशभिर्नारुन्ध। यदशिनं आलभ्यन्तै॥७॥

विराजमेव तैरास्वा यजमानोऽवं रुन्धे। एकादश दशत् आलभ्यन्ते। एकादशाक्षरा त्रिष्टुप्।

त्रैष्टुभाः पशवः। पशून्वाव रुन्धे। वैश्वदेवो वा अश्वः। नानादेवत्याः पशवो भवन्ति। अश्वस्य सर्वत्वाया। नानारूपा भवन्ति। तस्मान्नानारूपाः पशवः। बहुरूपा भवन्ति। तस्माद्बहुरूपाः पशवः समृद्धौ॥८॥

आरण्याल्लोको दशिनं आलभ्यन्ते नानारूपाः पशवो द्वे च॥४॥ [२]

अस्मै वै लोकाय ग्राम्याः पशव आलभ्यन्ते। अमुष्मा आरण्याः। यद्ग्राम्यान्पशूनालभते। इममेव तैल्लोकमव रुन्धे। यदारण्यान्। अमुं तैः। उभयांन्पशूनालभते। ग्राम्याश्चरण्याश्च। उभयांल्लोकयोरवरुद्धौ। उभयांन्पशूनालभते॥९॥

ग्राम्याश्चरण्याश्च। उभयस्यान्नाद्यस्यावरुद्धौ। उभयांन्पशूनालभते। ग्राम्याश्चरण्याश्च। उभयेषां पशूनामवरुद्धौ। त्रयस्त्रयो भवन्ति। त्रयं इमे लोकाः। एषां लोकानामाप्त्यै। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्सत्यात्॥१०॥

अस्मिल्लोके बहवः कामा इति। यत्संमानीभ्यो देवताभ्योऽन्येऽन्ये पशव आलभ्यन्ते। अस्मिन्नेव तल्लोके कामान्दधाति। तस्मादस्मिल्लोके बहवः कामाः। त्रयाणां त्रयाणां सह वृषा जुहोति। त्र्यावृतो वै देवाः। त्र्यावृत इमे लोकाः। एषां लोकानामाप्त्यै। एषां लोकानां क्लृप्त्यै। पर्यग्निकृतानारण्यानुर्ध्मजन्त्यहिं सायै॥११॥

अवरुद्धा उभयांन्पशूनालभते सत्यादहिं सायै॥३॥ [३]

युञ्जति ब्रध्नमित्याह। असौ वा आदित्यो ब्रध्नः। आदित्यमेवास्यै युनक्ति। अरुषमित्याह। अग्निर्वा अरुषः। अग्निमेवास्यै युनक्ति। चरन्तमित्याह। वायुर्वै चरन्। वायुमेवास्यै युनक्ति। परितस्थुष इत्याह॥१२॥

इमे वै लोकाः परितस्थुषः। इमानेवास्यै लोकान् युनक्ति। रोचन्ते रोचना दिवीत्याह। नक्षत्राणि वै रोचना दिवि। नक्षत्राण्येवास्यै रोचयति। युञ्जन्त्यस्य काम्येत्याह। कामानेवास्यै युनक्ति। हरी विपक्षसेत्याह। इमे वै हरी विपक्षसा। इमे एवास्यै युनक्ति॥१३॥

शोणा धृष्णू नृवाहसेत्याह। अहोरात्रे वै नृवाहसा। अहोरात्रे एवास्यै युनक्ति। एता एवास्यै देवता युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समृद्धौ। केतुं कृण्वन्नकेतव इति ध्वजं प्रतिमुञ्चति। यश एवेन राज्ञा गमयति। जीमूतस्येव भवति प्रतीकमित्याह। यथायजुरेवैतत्। ये ते पन्थानः सवितः पूर्वास् इत्यध्वर्युर्यजमानं वाचयत्यभिजित्यै॥१४॥

परा वा एतस्य यज्ञ एति। यस्य पशुरूपाकृतोऽन्यत्र वेद्या एति। एतश्स्तोतरेतेन पथा पुनरश्वमवर्तयासि न इत्याह। वायुर्वै स्तोता। वायुमेवास्य परस्तादधात्यावृत्यै। यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य स्कन्दति। यदस्योपाकृतस्य लोमानि शीयन्ते। यद्वालेषु काचानावयन्ति। लोमान्येवास्य तत्सम्भरन्ति॥१५॥

भूर्भुवः सुवरिति प्राजापत्याभिरावयन्ति। प्राजापत्यो वा अश्वः। स्वयैवेन देवतया समर्धयन्ति। भूरिति महिषी। भुव इति वावाता। सुवरिति परिवृत्ती। एषां लोकानामभिजित्यै।

हिरण्ययाः काचा भवन्ति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। राष्ट्रमंश्वमेधः॥१६॥

ज्योतिश्चैवासमै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। सहस्रं भवन्ति। सहस्रं सम्मितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्याभिर्जित्यै। अप वा एतस्मात्तेज इन्द्रियं पशवः श्रीः कामन्ति। योऽश्वमेधेन यजते। वसंवस्त्वाऽञ्जन्तु गायत्रेण छन्दसेति महिष्यभ्यनक्ति। तेजो वा आज्यम्। तेजो गायत्री। तेजसैवासमै तेजोऽव रुन्धे॥१७॥

रुद्रास्त्वाञ्जन्तु त्रैष्टुभेन छन्दसेति वावाता। तेजो वा आज्यम्। इन्द्रियं त्रिष्टुप्। तेजसैवास्मा इन्द्रियमव रुन्धे। आदित्यास्त्वाऽञ्जन्तु जागतेन छन्दसेति परिवृत्ती। तेजो वा आज्यम्। पशवो जगती। तेजसैवासमै पशूनव रुन्धे। पनयोऽभ्यञ्जन्ति। श्रिया वा एतद्रूपम्॥१८॥

यत्पत्नयः। श्रियमेवास्मिन्तद्वधति। नास्मात्तेज इन्द्रियं पशवः श्रीरप कामन्ति। लाजी(३)च्छाची(३)न् यशोममाँ(४) इत्यतिरिक्तमन्नमश्वायोपाहरन्ति। प्रजामेवान्नादीं कुर्वते। एतदेवा अन्नमत्तैतदन्नमद्धि प्रजापत इत्याह। प्रजायामेवान्नाद्यं दधते। यदि नावजिघ्रैत्। अग्निः पशुरासीदित्यवघ्रापयेत्। अव हैव जिघ्रति। आक्रान् वाजी क्रमेरत्यक्रमीद्वाजी द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी सधस्थमित्यश्वमनुमन्त्रयते। एषां लोकानामभिर्जित्यै। समिद्धो अञ्जन्कदरं मतीनामित्यश्वस्याप्रियो भवन्ति सरूपत्वाय॥१९॥

परितुस्थुः इत्याहेमे एवासमै युनक्तुभिर्जित्यै भरन्त्यश्वमेधो रुन्धे रूपञ्जिघ्रति त्रीणि च॥८॥ [४]

तेजसा वा एष ब्रह्मवर्चसेन व्युद्धते। योऽश्वमेधेन यजते। होता च ब्रह्मा च ब्रह्मोद्यं वदतः। तेजसा चैवैनं ब्रह्मवर्चसेन च समर्धयतः। दक्षिणतो ब्रह्मा भवति। दक्षिणत आयतनो वै ब्रह्मा। बारहस्पत्यो वै ब्रह्मा। ब्रह्मवर्चसमेवास्यं दक्षिणतो दधाति। तस्मादक्षिणोऽधो ब्रह्मवर्चसितरः। उत्तरतो होता भवति॥२०॥

उत्तरत आयतनो वै होता। आग्नेयो वै होता। तेजो वा अग्निः। तेज एवास्योत्तरतो दधाति। तस्मादुत्तरोऽर्धस्तेजस्वितरः। यूपमभितो वदतः। यजमानदेवत्यो वै यूपः। यजमानमेव तेजसा च ब्रह्मवर्चसेन च समर्धयतः। किं स्विंदासीत्पूर्वचित्तिरित्याह। द्यौर्वै वृष्टिः पूर्वचित्तिः॥२१॥

दिवमेव वृष्टिमव रुन्धे। किं स्विंदासीद्बृहद्वय इत्याह। अश्वो वै बृहद्वयः। अश्वमेवाव रुन्धे। किं स्विंदासीत्पिशङ्गिलेत्याह। रात्रिवै पिशङ्गिला। रात्रिमेवाव रुन्धे। किं स्विंदासीत्पिलिप्पिलेत्याह। श्रीर्वै पिलिप्पिला। अन्नाद्यमेवाव रुन्धे॥२२॥

कः स्विंदेकाकी चरतीत्याह। असौ वा आदित्य एकाकी चरति। तेज एवाव रुन्धे। क उस्विञ्जायते पुनरित्याह। चन्द्रमा वै जायते पुनः। आयुरेवाव रुन्धे। किं स्विद्धिमस्य भेषजमित्याह। अग्निर्वै हिमस्य भेषजम्। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। किं स्विंदावपनं महदित्याह॥२३॥

अयं वै लोक आवपनं महत्। अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति। पृच्छामि त्वा परमन्तं पृथिव्या इत्याह। वेदिवै परोऽन्तः पृथिव्याः। वेदिमेवाव रुन्धे। पृच्छामि त्वा भुवनस्य नाभिमित्याह।

यज्ञो वै भुवनस्य नाभिः। यज्ञमेवाव रुन्धे। पृच्छामि त्वा वृष्णो अश्वस्य रेत् इत्याह। सोमो वै वृष्णो अश्वस्य रेतः। सोमपीथमेवाव रुन्धे। पृच्छामि वाचः परमं व्योमेत्याह। ब्रह्म वै वाचः परमं व्योम। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे॥२४॥

होता भवति वै वृष्टिः पूर्ववृत्तिरन्नाद्यमेवाव रुन्धे महदित्याहु सोमो वै वृष्णो अश्वस्य रेतश्चत्वारि च॥५॥ [५]

अप वा एतस्मात्प्राणाः क्रामन्ति। योऽश्वमेधेन यजते। प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहेति संज्ञप्यमान आहुतीर्जुहोति। प्राणानेवास्मिन्दधाति। नास्मात्प्राणा अपक्रामन्ति। अवंन्तीः स्थावंन्तीस्त्वाऽवन्तु। प्रियं त्वा प्रियाणाम्। वर्षषष्ठमाप्यानाम्। निधीनां त्वा निधिपतिः हवामहे वसो ममेत्याह। अपैवास्यै तद्धवते॥२५॥

अथो धुवन्त्येवैनम्। अथो न्यैवास्यै हवते। त्रिः परियन्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो धुवते। त्रिः पुनः परियन्ति। षट्सं पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं धुवते। अप वा एतेभ्यः प्राणाः क्रामन्ति॥२६॥

ये यज्ञे धुवनं तन्वते। नवकृत्वः परियन्ति। नव वै पुरुषे प्राणाः। प्राणानेवाऽऽत्मन्दधते। नैभ्यः प्राणा अपक्रामन्ति। अम्बे अम्बाल्यम्बिक इति पत्नीमुदानयति। अहूतैवैनम्। सुभगे काम्पीलवासिनीत्याह। तप एवैनमुपनयति। सुवर्गे लोके सम्प्रोर्णार्थमित्याह॥२७॥

सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति। आऽहमंजानि गर्भधमा त्वमंजाऽसि गर्भधमित्याह। प्रजा वै पशवो गर्भः। प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते। देवा वा अश्वमेधे पवमाने। सुवर्गं लोकं न प्राजानन्। तमश्वः प्राजानात्। यथ्सूचीभिरेसिपथान्कल्पयन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रज्ञात्यै। गायत्री त्रिष्टुब्जगतीत्याह॥२८॥

यथायजुरेवैतत्। त्रय्यः सूच्यो भवन्ति। अयस्मर्यो रजता हरिण्यः। अस्य वै लोकस्य रूपमयस्मर्यः। अन्तरिक्षस्य रजताः। दिवो हरिण्यः। दिशो वा अयस्मर्यः। अवान्तरदिशा रजताः। ऊर्ध्वा हरिण्यः। दिश एवास्यै कल्पयति। कस्त्वौ छ्यति कस्त्वा विशास्तीत्याहाहि सायै॥२९॥

हुवते क्रामन्त्यूर्वाथामित्याहु जगतीत्याह कल्पयत्येकं च॥५॥ [६]

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रं क्रामति। योऽश्वमेधेन यजते। ऊर्ध्वमेनामुच्छ्रयतादित्याह। श्रीर्वै राष्ट्रमश्वमेधः। श्रियमेवास्यै राष्ट्रमूर्ध्वमुच्छ्रयति। वेणुभारङ्गिराविवेत्याह। राष्ट्रं वै भारः। राष्ट्रमेवास्यै पर्यहति। अथास्या मध्यमेधतामित्याह। श्रीर्वै राष्ट्रस्य मध्यम्॥३०॥

श्रियमेवाव रुन्धे। शीते वातै पुनन्निवेत्याह। क्षेमो वै राष्ट्रस्य शीतो वातः। क्षेममेवाव रुन्धे। यद्धरिणी यवमत्तीत्याह। विद्धे हरिणी। राष्ट्रं यवः। विशं चैवास्यै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। न पुष्टं पशु मन्यत इत्याह। तस्माद्राजा पशून् पुष्यति॥३१॥

शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायतीत्याह। तस्माद्वैशीपुत्रं नाभिषिञ्चन्ते। इयं युका

शंकुन्तिकेत्याह। विद्वै शंकुन्तिका। राष्ट्रमंश्वमेधः। विशं चैवासमै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। आहलमिति सर्पतीत्याह। तस्माद्राष्ट्राय विशः सर्पन्ति। आहतं गभे पस् इत्याह। विद्वै गभः॥३२॥

राष्ट्रं पसं। राष्ट्रमेव विश्याहन्ति। तस्माद्राष्ट्रं विशं घातुकम्। माता च ते पिता च त इत्याह। इयं वै माता। असौ पिता। अभ्यामेवैनं परिददाति। अग्रं वृक्षस्य रोहत इत्याह। श्रीर्वै वृक्षस्याग्रम्। श्रियमेवाव रुन्धे॥३३॥

प्रसुलामीति ते पिता गभे मुष्टिमंतस्यदित्याह। विद्वै गभः। राष्ट्रं मुष्टिः। राष्ट्रमेव विश्याहन्ति। तस्माद्राष्ट्रं विशं घातुकम्। अप वा एतेभ्यः प्राणाः क्रामन्ति। ये यज्ञेऽपूतं वदन्ति। दधिक्राव्यणो अकारिषमिति सुरभिमतीमृचं वदन्ति। प्राणा वै सुरभयः। प्राणानेवाऽऽत्मनंदधते। नैभ्यः प्राणा अपक्रामन्ति। आपो हि छा मयोभुव इत्यद्विर्माजयन्ते। आपो वै सर्वा देवताः। देवताभिरेवाऽऽत्मानं पवयन्ते॥३४॥

राष्ट्रस्य मध्यं पुष्यति गर्भो रुन्धे दधते चत्वारि च॥५॥

[७]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणाऽनु प्राविशत्। ताभ्यः पुनः सम्भवितुं नाशक्रोत्। सौऽब्रवीत्। ऋध्रवदिश्वः। यो मेतः पुनः सम्भरदिति। तं देवा अंश्वमेधेनैव समभरन्। ततो वै त आर्ध्ववन्। योऽश्वमेधेन यजते। प्रजापतिमेव सम्भरत्युध्नोति। पुरुषमालभते॥३५॥

वैराजो वै पुरुषः। विराजमेवालभते। अथो अन्नं वै विराट्। अन्नमेवाव रुन्धे। अश्वमालभते। प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतिमेवालभते। अथो श्रीर्वा एकशफम्। श्रियमेवाव रुन्धे। गामालभते॥३६॥

यज्ञो वै गौः। यज्ञमेवालभते। अथो अन्नं वै गौः। अन्नमेवाव रुन्धे। अजावी आलभते भूम्ने। अथो पुष्टिर्वै भूमा। पुष्टिमेवाव रुन्धे। पर्यग्निकृतं पुरुषं चारण्याश्चोत्सृजन्त्यहिंसायै। उभौ वा एतौ पशू आलभ्येते। यश्चावमो यश्च परमः। तैऽस्योभये यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा अभिप्रीताः। अभिजिता अभिहता भवन्ति। नैनं दुह्वं पशवो यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा अभिप्रीताः। अभिजिता अभिहता हिंसन्ति। योऽश्वमेधेन यजते। य उ चैनमेवं वेद॥३७॥

लभते गामालभते परमोऽष्टौ च॥३॥

[८]

प्रथमेन वा एष स्तोमैर्ना राध्वा। चतुष्टमेन कृतेनायानामुत्तरेहन्। एकविंशे प्रतिष्ठायां प्रति तिष्ठति। एकविंशत्प्रतिष्ठायां ऋतूनन्वारोहति। ऋतवो वै पृष्ठानि। ऋतवः संवत्सरः। ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रतिष्ठाय। देवता अभ्यारोहति। शक्ररयः पृष्ठं भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दः। अन्यैऽन्ये वा एते पशव आलभ्यन्ते॥३८॥

उतेवं ग्राम्याः। उतेवारण्याः। अहरेव रूपेण समर्धयति। अथो अहं एवैष बलिर्हियते। तदाहुः। अपशवो वा एते। यदजावयश्चारण्याश्च। एते वै सर्वे पशवः। यद्व्या इति। गव्यान्पशून्तुमेऽहं नालभते॥३९॥

तेनैवोभयांन्पशून्व रुन्धे। प्राजापत्या भवन्ति। अनभिजितस्याभिजित्यै। सौरीर्नव

श्वेता वशा अनूबन्ध्या भवन्ति। अन्तत एव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे। सोमाय स्वराज्ञे-
ऽनोवाहावनङ्गाहविति द्वन्द्विनः पशूनालभते। अहोरात्राणामभिजित्यै। पशुभिर्वा एष व्यध्यते।
यौऽश्वमेधेन यजते। छगलं कल्माषं किकिदीविं विंदीगयमिति त्वाष्ट्रान्पशूना लभते।
पशुभिर्वाऽऽत्मान्५ समर्धयति। ऋतुभिर्वा एष व्यध्यते। यौऽश्वमेधेन यजते। पिशङ्गास्त्रयो
वासन्ता इत्यृतुपशूनालभते। ऋतुभिर्वाऽऽत्मान्५ समर्धयति। आ वा एष पशुभ्यो वृश्च्यते।
यौऽश्वमेधेन यजते। पर्यग्निकृता उश्मृजन्त्यनौव्रस्काय॥४०॥

लभ्यन्ते लभते त्वाष्ट्रान्पशूनालभतेऽष्टौ च॥३॥

[९]

प्रजापतिरकामयत महानन्नादः स्यामिति। स एतावन्श्वमेधे महिमानावपश्यत्। तावंगृह्णीत।
ततो वै स महानन्नादोऽभवत्। यः कामयैत महानन्नादः स्यामिति। स एतावन्श्वमेधे महिमानो
गृह्णीत। महानेवान्नादो भवति। यजमानदेवत्यां वै वपा। राजा महिमा। यद्वपां महिम्नोभ्यतः
परियजति। यजमानमेव राज्येनोभयतः परिगृह्णाति। पुरस्तात्स्वाहाकारा वा अन्ये देवाः।
उपरिष्ठात्स्वाहाकारा अन्ये। ते वा एतेऽश्व एव मेध्य उभयेऽवर्ध्यन्ते। यद्वपां महिम्नोभ्यतः
परियजति। तानेवोभयान्प्रीणाति॥४१॥

परियजति षड्॥१॥

[१०]

वैश्वदेवो वा अश्वः। तं यत्प्राजापत्यं कुर्यात्। या देवता अपिभागाः। ता भांगधेयेन
व्यर्धयेत्। देवताभ्यः समदं दध्यात्। स्तेगान्दष्ट्रभ्यां मण्डूकां जम्भयैभिरिति। आज्यमवदानं
कृत्वा प्रतिसृष्ट्वायमाहुतीर्जुहोति। या एव देवता अपिभागाः। ता भांगधेयेन समर्धयति। न
देवताभ्यः समदं दधाति॥४२॥

चतुर्दशेताननुवाकाञ्जुहोत्यनन्तरित्यै। प्रयासाय स्वाहेति पञ्चदशम्। पञ्चदश वा अर्धमासस्य
रात्रयः। अर्धमासः संवत्सर आप्यते। देवासुराः संयत्ता आसन्। तैऽब्रुवन्नग्नयः स्विष्टकृतः।
अश्वस्य मेध्यस्य वयमुद्धारमुद्धरामहे। अथेतानभि भवामेति। ते लोहितमुदहरन्त। ततो देवा
अभवन्॥४३॥

पराऽसुराः। यश्विष्टकृद्भ्यो लोहितं जुहोति भ्रातृव्याऽभिभूत्यै। भवत्यात्मना। पराऽस्य
भ्रातृव्यो भवति। गोमृगकण्ठेन प्रथमामाहुतिं जुहोति। पशवो वै गोमृगः। रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृतः।
रुद्रादेव पशूनन्तर्दधाति। अथो यत्रैषाऽऽहुतिरहूयते। न तत्र रुद्रः पशूनभिर्मन्यते॥४४॥

अश्वशफेनं द्वितीयामाहुतिं जुहोति। पशवो वा एकशफम्। रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृतः। रुद्रादेव
पशूनन्तर्दधाति। अथो यत्रैषाऽऽहुतिरहूयते। न तत्र रुद्रः पशूनभिर्मन्यते। अयस्मयेन कमण्डलुना
तृतीयाम्। आहुतिं जुहोत्यायास्यो वै प्रजाः। रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृतः। रुद्रादेव प्रजा अन्तर्दधाति।
अथो यत्रैषाऽऽहुतिरहूयते। न तत्र रुद्रः प्रजा अभिमन्यते॥४५॥

दधात्यभिवमन्यते प्रजा अन्तर्दधाति द्वे च॥४॥

[११]

अश्वस्य वा आलब्धस्य मेध उदक्रामत्। तदश्वस्तोमीयमभवत्। यदश्वस्तोमीयं जुहोति।

समैधमेवैनमालभते। आज्येन जुहोति। मेधो वा आज्यम्। मेधोऽश्वस्तोमीयम्। मेधेनैवास्मिन्मेधं दधाति। षट्त्रिंशत् जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा बृहती॥४६॥

बारहताः पशवः। सा पशूनां मात्रा। पशूनेव मात्रया समर्धयति। तायद्वयसीर्वा कनीयसीर्वा जुहुयात्। पशून्मात्रया व्यर्धयेत्। षट्त्रिंशत् जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा बृहती। बारहताः पशवः। सा पशूनां मात्रा। पशूनेव मात्रया समर्धयति॥४७॥

अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति। द्विपाद्वै पुरुषो द्विप्रतिष्ठः। तदेनं प्रतिष्ठया समर्धयति। तदाहुः। अश्वस्तोमीयं पूर्वं होतव्याँ(३)न्द्विपदा(३) इति। अश्वो वा अश्वस्तोमीयम्। पुरुषो द्विपदाः। अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति। तस्माद्विपाच्चतुष्पादमति। अथो द्विपद्येव चतुष्पदः प्रतिष्ठापयति। द्विपदा हुत्वा। नान्यामुत्तरामाहुतिं जुहुयात्। यदन्यामुत्तरामाहुतिं जुहुयात्। प्र प्रतिष्ठायाम्श्वेव। द्विपदा अन्ततो जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥४८॥

बृहत्यर्धयति स्थापयति पञ्च च॥३॥

[१२]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्विन्दत्। तमिष्टिभिरन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्विन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्। यथ्सवत्सुरमिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति। सावित्रियो भवन्ति॥४९॥

इयं वै संविता। यो वा अस्यान्नश्यति यो निलयते। अस्यां वाव तं विन्दन्ति। न वा इमां कश्चनेत्याहुः। तिर्यङ्गोर्ध्वोर्त्येतुमर्हतीति। यथासावित्रियो भवन्ति। सवितृप्रसूत एवेनमिच्छति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परां परावतं गन्तोः। यथासायं धृतीर्जुहोति। अश्वस्य यत्यै धृत्यै॥५०॥

यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति। यथासायं धृतीर्जुहोति। अश्वस्यैव यत्यै धृत्यै। तस्मात्सायं प्रजाः क्षेम्या भवन्ति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति। तस्माद्विवां नष्टेष एति। यत्प्रातरिष्टिभिर्यजते सायं धृतीर्जुहोति। अहोरात्राभ्यामेवैनमन्विच्छति। अथो अहोरात्राभ्यामेवासमै योगक्षेमं कल्पयति॥५१॥

भवन्ति धृत्या एनमन्विच्छत्येकं च॥३॥

[१३]

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रं क्रामति। योऽश्वमेधेन यजते। ब्राह्मणो वीणागाथिनौ गायतः। श्रिया वा एतद्रूपम्। यद्वीणा। श्रियमेवास्मिन्तद्धतः। यदा खलु वै पुरुषः श्रियमश्नुते। वीणाऽस्मै वाद्यते। तदाहुः। यदुभौ ब्राह्मणौ गायताम्॥५२॥

प्रभ्रंशुकास्माच्छ्रीः स्यात्। न वै ब्राह्मणे श्री रमत इति। ब्राह्मणोऽन्यो गायत्। राजन्योऽन्यः। ब्रह्म वै ब्राह्मणः। क्षत्रं राजन्यः। तथा हास्य ब्रह्मणा च क्षत्रेण चोभयतः श्रीः परिगृहीता भवति। तदाहुः। यदुभौ दिवा गायताम्। अपास्माद्राष्ट्रं क्रामेत्॥५३॥

न वै ब्राह्मणे राष्ट्रं रमत इति। यदा खलु वै राजा कामयते। अथ ब्राह्मणं जिनाति। दिवा ब्राह्मणो गायत्। नक्तं राजन्यः। ब्रह्मणो वै रूपमहः। क्षत्रस्य रात्रिः। तथा हास्य ब्रह्मणा च क्षत्रेण चोभयतो राष्ट्रं परिगृहीतं भवति। इत्यददा इत्ययजथा इत्यपच इति ब्राह्मणो गायत्।

इष्टापूर्तं वै ब्राह्मणस्य॥५४॥

इष्टापूर्तेनैवैनं स समर्धयति। इत्यजिना इत्ययुध्यथा इत्यमुं सङ्ग्राममहन्निति राजन्यः। युद्धं वै राजन्यस्या युद्धेनैवैनं स समर्धयति। अक्लृप्ता वा एतस्यर्तव इत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजंत इति। तिस्रोऽन्यो गायति तिस्रोऽन्यः। षट्थं पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेवासमै कल्पयतः। ताभ्यां सः स्थायाम्। अनयुक्ते च शते च ददाति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥५५॥

गायेंताङ्कामेद्वाह्मणस्यं कल्पयतश्चत्वारि च॥४॥ [१४]

सर्वेषु वा एषु लोकेषु मृत्यवोऽन्वार्यन्ताः। तेभ्यो यदाहुतीर्न जुहुयात्। लोकेलोक एनं मृत्युर्विन्देत्। मृत्यवे स्वाहा मृत्यवे स्वाहेत्यभिपूर्वमाहुतीर्जुहोति। लोकाल्लोकादेव मृत्युमवयजते। नैनं लोकेलोकं मृत्युर्विन्दति। यदमुष्मे स्वाहाऽमुष्मे स्वाहेति जुह्वंश्चक्षीत। बहु मृत्युममित्रं कुर्वीत। मृत्यवे स्वाहेत्येकस्मा एवैका जुहुयात्। एको वा अमुष्मिल्लोके मृत्युः॥५६॥

अशनया मृत्युरेव। तमेवामुष्मिल्लोकेऽवयजते। भ्रूणहत्यायै स्वाहेत्यवभृथ आहुतिं जुहोति। भ्रूणहत्यामेवाव यजते। तदाहुः। यद्धूणहत्या पात्र्याऽथ। कस्माद्यज्ञेऽपि क्रियत् इति। अमृत्युर्वा अन्यो भ्रूणहत्याया इत्याहुः। भ्रूणहत्या वाव मृत्युरिति। यद्धूणहत्यायै स्वाहेत्यवभृथ आहुतिं जुहोति॥५७॥

मृत्युमेवाऽऽहुत्या तर्पयित्वा परिपाणं कृत्वा। भ्रूणघ्ने भेषजं करोति। एतां ह वै मुण्डिभ औदन्यवः। भ्रूणहत्यायै प्रार्यश्चित्तिं विदां चकार। यो हास्यापि प्रजायां ब्राह्मणं हन्ति। सर्वस्मै तस्मै भेषजं करोति। जुम्बकाय स्वाहेत्यवभृथ उत्तमामाहुतिं जुहोति। वरुणो वै जुम्बकः। अन्तत एव वरुणमवयजते। खलतेर्विक्रिधस्यं शुक्लस्यं पिङ्गाक्षस्यं मूर्धं जुहोति। एतद्वै वरुणस्य रूपम्। रूपेणैव वरुणमवयजते॥५८॥

लोके मृत्युर्जुहोति मूर्धं जुहोति द्वे च॥३॥ [१५]

वारुणो वा अश्वः। तं देवतया व्यर्धयति। यत्राजापत्यं करोति। नमो राज्ञे नमो वरुणायेत्याह। वारुणो वा अश्वः। स्वयैवेन देवतया समर्धयति। नमोऽश्वाय नमः प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। स्वयैवेन देवतया समर्धयति। नमोऽधिपतय इत्याह॥५९॥

धर्मो वा अधिपतिः। धर्ममेवाव रुन्धे। अधिपतिरस्यधिपतिं मा कुर्वधिपतिरहं प्रजानां भूयास्मित्याह। अधिपतिमेवेन समानानां करोति। मां धेहि मयि धेहीत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। उपाकृताय स्वाहेत्युपाकृते जुहोति। आलब्धाय स्वाहेति नियुक्ते जुहोति। हुताय स्वाहेति हुते जुहोति। एषां लोकानामभिजित्यै॥६०॥

प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यश्चवते। योऽश्वमेधेन यजते। आग्नेयमैन्द्राग्रमांश्चिनम्।

तान्पशूनालभते प्रतिष्ठित्यै। यदाग्नेयो भवति। अग्निः सर्वा देवताः। देवता एवाव रुन्धे। ब्रह्म वा अग्निः। क्षत्रमिन्द्रः। यदेन्द्राग्नो भवति॥६१॥

ब्रह्मक्षत्रे एवाव रुन्धे। यदाश्विनो भवति। आशिषामवरुद्धे। त्रयो भवन्ति। त्रयं इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति। अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपाल इति दशहविषमिष्टिं निर्वपति। दशाक्षरा विराट्। अत्र विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतस् इति याज्यानुवाक्या भवन्ति सर्वत्वाय॥६२॥

अधिपतय इत्याहभिजित्या ऐन्द्राग्नो भवति रुन्धे एकं च॥४॥ [१६]

यद्यश्वमुपतपद्विन्देत्। आग्नेयमष्टाकपालं निर्वपेत्। सौम्यं चरुम्। सावित्रमष्टाकपालम्। यदाग्नेयो भवति। अग्निः सर्वा देवताः। देवताभिरेवैनं भिषज्यति। यथ्सौम्यो भवति। सोमो वा ओषधीनां राजा। याम्यं एवैनं विन्दति॥६३॥

ताभिरेवैनं भिषज्यति। यथसावित्रो भवति। सवितृप्रसूत एवैनं भिषज्यति। एताभिरेवैनं देवताभिर्भिषज्यति। अगदो हैव भवति। पौष्णं चरुं निर्वपेत्। यदि श्लोणः स्यात्। पूषा वै श्लोण्यस्य भिषक्। स एवैनं भिषज्यति। अश्लोणो हैव भवति॥६४॥

रौद्रं चरुं निर्वपेत्। यदि महती देवताऽभिमन्येत। एतद्देवत्यो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया भिषज्यति। अगदो हैव भवति। वैश्वानरं द्वादशकपालं निर्वपेन्मृगाखरे यदि नाऽऽगच्छेत्। इयं वा अग्निर्वैश्वानरः। इयमेवैनमर्चिभ्यां परिरोधमानयति। आहैव सुत्यमहर्गच्छति। यद्यधीयात्॥६५॥

अग्नयेऽहोमुचेऽष्टाकपालः। सौर्यं पयः। वायव्यं आज्यभागः। यजमानो वा अश्वः। अहंसा वा एष गृहीतः। यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति। यदहोमुचे निर्वपति। अहंसा एव तेन मुच्यते। यजमानो वा अश्वः। रेतसा वा एष व्यृध्यते॥६६॥

यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति। सौर्यं रेतः। यथ्सौर्यं पयो भवति। रेतसैवैनं स समर्धयति। यजमानो वा अश्वः। गर्भैर्वा एष व्यृध्यते। यस्याश्वो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति। वायव्यां गर्भः। यद्वायव्यं आज्यभागो भवति। गर्भैरेवैनं स समर्धयति। अथो यस्यैषाऽश्वमेधे प्रायश्चित्तिः क्रियते। इष्ट्वा वसीयान्भवति॥६७॥

विन्दत्यश्लोणो हैव भवत्यधीयार्ह्यते गर्भैरेवैनं स समर्धयति द्वे च॥५॥ [१७]

तदाहुः। द्वादश ब्रह्मोदनान्संस्थिते निर्वपेत्। द्वादशभिर्वेष्टिभिर्यजेतेति। यदिष्टिभिर्यजेत। उपनामुक एनं यज्ञः स्यात्। पापीयास्तु स्यात्। आप्तानि वा एतस्य छन्दांसि। य ईजानः। तानि क एतावदाशु पुनः प्रयुञ्जीतेति। सर्वा वै संस्थिते यज्ञे वागाप्यते॥६८॥

साप्ता भवति यातयाम्नी। कूरीकृतेव हि भवत्यरुष्कृता। सा न पुनः प्रयुज्येत्याहुः। द्वादशैव ब्रह्मोदनान्संस्थिते निर्वपेत्। प्रजापतिर्वा औदनः। यज्ञः प्रजापतिः। उपनामुक एनं यज्ञो

भवति। न पापीयान्भवति। द्वादश भवन्ति। द्वादशमासाः संवत्सरः। संवत्सर एव प्रति तिष्ठति॥६९॥

आप्यते संवत्सर एकं च॥२॥

[१८]

एष वै विभूर्नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र विभु भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रभूर्नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र प्रभु भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा ऊर्जस्वान्नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्रोर्जस्वद्ववति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै पर्यस्वान्नामं यज्ञः॥७०॥

सर्वं ह वै तत्र पर्यस्वद्ववति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै विधृतो नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र विधृतं भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै व्यावृत्तो नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र व्यावृत्तं भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रतिष्ठितो नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र प्रतिष्ठितं भवति॥७१॥

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै तेजस्वी नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र तेजस्वि भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै ब्रह्मवर्चसी नामं यज्ञः। आ ह वै तत्र ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा अतिव्याधी नामं यज्ञः। आ ह वै तत्र राजन्योऽतिव्याधी जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै दीर्घो नामं यज्ञः। दीर्घायुषो ह वै तत्र मनुष्या भवन्ति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै कुसो नामं यज्ञः। कल्पते ह वै तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते॥७२॥

पर्यस्वान्नामं यज्ञः प्रतिष्ठितं भवति यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते पदं (एष वै विभुः प्रभूरूर्जस्वान्ययस्वान् विधृतो व्यावृत्तः प्रतिष्ठितस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यतिव्याधी दीर्घः कुसो द्वादश॥)॥३॥

[१९]

तार्षेणाश्वं संज्ञपयन्ति। यज्ञो वै तार्ष्यम्। यज्ञेनैवैनं समर्थयन्ति। यामेन साम्नां प्रस्तोताऽनूपतिष्ठते। यम्लोकमेवैनं गमयति। तार्ष्यं च कृत्यधीवासे चाश्वं संज्ञपयन्ति। एतद्वै पशूनां रूपम्। रूपेणैव पशूनं रुन्धे। हिरण्यकशिपु भवति। तेजसोऽवरुद्धौ॥७३॥

रुक्मो भवति। सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै। अश्वो भवति। प्रजापतेरास्यै। अस्य वै लोकस्य रूपं तार्ष्यम्। अन्तरिक्षस्य कृत्यधीवासे। दिवो हिरण्यकशिपु। आदित्यस्य रुक्मः। प्रजापतेरश्वः। इममेव लोकं तार्ष्येणाऽऽप्नोति॥७४॥

अन्तरिक्षं कृत्यधीवासेन। दिवं हिरण्यकशिपुना। आदित्यं रुक्मेण। अश्वेनैव मेध्येन प्रजापतेः सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। एतासामेव देवतानां सायुज्यम्। सार्ष्टितां समानलोकतामाप्नोति। योऽश्वमेधेन यजते। य उ चैनमेवं वेद॥७५॥

अवरुद्धा आप्रोत्यष्टौ च॥३॥

[२०]

आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त। तेऽङ्गिरस आदित्येभ्यः। अमुमादित्यमश्वं श्वेतं भूतं दक्षिणामनयन्। तेऽब्रुवन्। यत्रो नैष्ट। स वर्यो भूदिति। तस्मादश्वं सवर्येत्याहुयन्ति। तस्माद्यज्ञे वरं दीयते। यत्प्रजापतिरालुब्धोऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वो नामं॥७६॥

यच्छ्वयदरुरासीत्। तस्मादवा नामं। यथ्सद्यो वाजान्त्समजयत्। तस्माद्वाजी नामं।

यदसुराणां लोकानादन्त। तस्मादादित्यो नाम। अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतनम्। सूर्योऽग्नेर्योनिरायतनम्। यदश्वमेधेऽग्नौ चित्यं उत्तरवेदिमुपवर्पति। योनिमन्तमेवेनमायतनवन्तं करोति॥७७॥

योनिमानायतनवान्भवति। य एवं वेद। प्राणापानौ वा एतौ देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। प्राणापानावेवाव रुन्धे। ओजो बलं वा एतौ देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। ओजो बलमेवाव रुन्धे। अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतनम्। सूर्योऽग्नेर्योनिरायतनम्। यदश्वमेधेऽग्नौ चित्यं उत्तरवेदिं चिनोति। तावर्काश्वमेधौ। अर्काश्वमेधावेवाव रुन्धे। अथो अर्काश्वमेधयोरेव प्रति तिष्ठति॥७८॥
नाम करोति सूर्योऽग्नेर्योनिरायतनञ्चत्वारि च॥३॥ [२१]

प्रजापतिं वै देवाः पितरम्। पशुं भूतं मेधायाऽऽलभन्त। तमालभ्योपावसन्। प्रातर्यष्टास्मह इति। एकं वा एतद्देवानामहः। यत्संवत्सरः। तस्मादश्वः पुरस्तात्संवत्सर आलभ्यते। यत्प्रजापतिरालभ्योऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वः। यत्सद्यो मेधोऽभवत्॥७९॥

तस्मादश्वमेधः। वेदुकोऽश्वमाशुं भवति। य एवं वेद। यद्वै तत्प्रजापतिरालभ्योऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वः प्रजापतेः पशूनामनुरूपतमः। आऽस्य पुत्रः प्रतिरूपो जायते। य एवं वेद। सर्वाणि भूतानि सम्भृत्याऽऽलभते। समेन देवास्तेजसे ब्रह्मवर्चसाय भरन्ति। योऽश्वमेधेन यजते॥८०॥

य उ चैनमेवं वेद। एतद्वै तद्देवा एतान्देवताम्। पशुं भूतं मेधायाऽऽलभन्त। यज्ञमेव। यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः। कामप्रं यज्ञमकुर्वन्त। तेऽमृतत्वमकामयन्त। तेऽमृतत्वमगच्छन्। योऽश्वमेधेन यजते। देवानामेवायनेनैति॥८१॥

प्राजापत्येनैव यज्ञेन यजते कामप्रेण। अपुनर्मारमेव गच्छति। एतस्य वै रूपेण पुरस्तात्प्राजापत्यमृषं तूपरं बहुरूपमालभते। सर्वभ्यः कामेभ्यः। सर्वस्याऽऽस्यै। सर्वस्य जित्यै। सर्वमेव तेनाऽऽप्नोति। सर्वं जयति। योऽश्वमेधेन यजते। य उ चैनमेवं वेद॥८२॥
मेधोऽभवद्यजन्त एति वेद॥४॥ [२२]

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमं लोमं जुहोति। अहोरात्रे वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी। यत्सायं प्रातर्जुहोति। अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमं लोमं जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य लोमं लोमं जुहोति। यो वा अश्वस्य मेध्यस्य पदे वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति। दर्शपूर्णमासौ वा अश्वस्य मेध्यस्य पदे॥८३॥

यदर्शपूर्णमासौ यजते। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य पदेपदे जुहोति। यो वा अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनं वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। असौ वा आदित्योऽश्वः। स आहवनीयमागच्छति। तद्विवर्तते। यदर्घिहोत्रं जुहोति। अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति॥८४॥

पदे अग्निहोत्रं जुहोति त्रीणि च॥२॥ [२३]

प्रजापतिस्तमष्टादशिभिः प्रजापतिरकामयतोभावस्मै युञ्जन्ति तेजसाऽपंप्राणा अपश्रीरूध्वा प्रजापतिः प्रेणाऽनु प्रथमेन प्रजा-
पतिरकामयत महान्वैश्वदेवो वा अश्वोऽश्वस्य प्रजापतिस्तं यंजकृतुभिरपश्रीब्राह्मणौ सर्वेषु वारुणो यद्यश्वन्तदाहुरेष वै विभूस्ताप्येणादित्याः
प्रजापतिं पितरं यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी त्रयोविंशतिः॥२३॥
प्रजापतिरस्मिंल्लोक उत्तरतः श्रियमेव प्रजापतिरकामयत महान्यत्प्रातः प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यः सर्वै ह वै तत्र पयः स्वद्य उ
चैनमेवं वेदं चत्वार्यशीतिः॥२४॥
प्रजापतिरश्वमेधं जुह्वति॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः प्रपाठकः समाप्तः॥

अष्टके दशिन्यः—६१८

आदितः दशिन्यः—१६६१

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः — अरुणप्रश्नः ॥

ॐ भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणुयाम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभिर्य॑जत्राः। स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टुवा॑संस्त॒नूभिः॑।
व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं॒ यदायुः॑। स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा विश्व॑वे॒दाः। स्व॒स्ति
न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पतिर्दधातु॥ ॐ शान्तिः॑ शान्तिः॑ शान्तिः॑॥

भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणुयाम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमा॒क्षभिर्य॑जत्राः। स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टुवा॑संस्त॒नूभिः॑।
व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं॒ यदायुः॑। स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृ॒द्धश्र॑वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा विश्व॑वे॒दाः। स्व॒स्ति
न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॑स्पतिर्दधातु। आप॑मा॒पाम॑पः सर्वाः। अ॒स्माद॒स्मादि॑तोऽ-
मु॒तः॥ १॥

अ॒ग्निर्वा॒युश्च॑ सूर्यश्च। स॒ह सं॑श्चस्कर॒द्धिया॑। वा॒य्वश्चा॑ रश्मि॒पत॑यः। मरी॑च्यात्मानो अ॒द्रुहः॑।
दे॒वीर्भु॑वन॒सूव॑रीः। पु॒त्रव॑त्वाय॒ मे सु॑त। महाना॒ग्नीर्म॑हामा॒नाः। म॒ह॒सो म॑ह॒सः स्वः॑। दे॒वीः
पर्जन्य॑सूव॑रीः। पु॒त्रव॑त्वाय॒ मे सु॑त॥ २॥

अ॒पाश्र्य॑ष्णिम॒पा रक्षः॑। अ॒पाश्र्य॑ष्णिम॒पा रघ॑म्। अ॒पा॒घ्नम॑पं चाव॒र्तिम्। अ॒पदे॒वीरि॑तो हि॒त।
व॒ज्रं दे॒वीर॑जीता॒श्च। भु॑वंनं दे॒वसू॑व॑रीः। आ॒दित्या॑नदि॒तिं दे॒वीम्। योनि॑नोर्ध्वमुदी॒षत॑। शि॒वा नः॑
शन्त॑मा भवन्तु। दि॒व्या आप॑ ओष॒धयः॑। सु॒मृडी॑का सर॒स्वति॑। मा ते॒ व्योम॑ स॒न्दृशि॑॥ ३॥

[१]

स्मृ॒तिः प्र॒त्यक्ष॑मैति॒ह्यम्। अनु॑मानश्चतुष्टयम्। ए॒तैरा॒दित्य॑मण्डलम्। सर्वै॑रेव विधा॑स्यते।
सूर्यो॑ मरी॑चिमादत्ते। सर्व॑स्माद्भु॒वंना॑दधि। तस्याः पा॒कवि॑शेषेण। स्मृतं॑ का॒लवि॑शेषेणम्। न॒दीव॑
प्र॒भवा॑त्का॒चित्। अ॒क्षय्या॑भ्य्यन्दते यथा॥ ४॥

तां नद्यो॑ऽभि संमाय॑न्ति। सो॒रुः सती॑ न नि॒वर्त॑ते। एवं ना॒नासं॑मुत्थानाः। का॒लाः सं॑व॒त्सर॑श्च
श्रि॒ताः। अणु॑श्च म॒हश्च॑। सर्वे॑ समव॒यन्त्रि॑तम्। स॒तैः स॒र्वैः सं॑माविष्टः। ऊ॒रुः सं॑न॒ नि॒वर्त॑ते।
अधिसं॑व॒त्सरं॑ विद्यात्। तदे॒वं लक्ष॑णे॥ ५॥

अणु॑भिश्च म॒हद्भि॑श्च। स॒मारूढः॑ प्र॒दृश्य॑ते। सं॒वत्सरः॑ प्र॒त्यक्षे॑ण। नाधिसं॑त्वः प्र॒दृश्य॑ते। प॒टरो॑
वि॒क्लिधः॑ पि॒ङ्गः। ए॒तद्व॑रुणलक्ष॑णम्। यत्रै॒तदु॑प॒दृश्य॑ते। स॒हस्रं॑ तत्र॒ नीय॑ते। एक॑ हि शिरो ना॒ना
मुखे॑। कृ॒त्स्नं त॑द॒तुल॑क्ष॑णम्॥ ६॥

उभय॑तः सप्तै॑न्द्रियाणि। ज॒ल्पितं॑ त्वेव दि॒ह्यते॑। शु॒क्लकृ॑ष्णे सं॒वत्सर॑स्य। दक्षि॑णवामयोः
पा॒र्श्वयोः॑। तस्यै॑षा भव॑ति। शु॒क्रं तै॑ अ॒न्यद्य॑जतं तै॑ अ॒न्यत्। वि॒पु॒रूपे॑ अहं॒नी द्यौरि॑वासि। विश्वा॑
हि मा॒या अ॑व॒सि स्व॑धावः। भ॒द्रा तै॑ पू॒षन्नि॒ह रा॒तिरि॑स्त्विति। नात्र॑ भु॒वंन॑म्। न पू॒षा। न प॑शवः।
नाऽऽदि॒त्यः सं॒वत्सर॑ एव प्र॒त्यक्षे॑ण प्रियत॑मं विद्यात्। ए॒तद्वै सं॒वत्सर॑स्य प्रियत॑मं रूपम्।

योऽस्य महानर्थ उत्पश्यमानो भवति। इदं पुण्यं कुरुष्वेति। तमाहरणं दद्यात्॥७॥

[२]

साकृज्जानां सप्तथमाहुरेकजम्। षड्विंशमा ऋषयो देवजा इति। तेषामिष्टानि विहितानि धामशः। स्थात्रे रजन्ते विकृतानि रूपशः। को नु मर्या अमिथितः। सखा सखायमब्रवीत्। जहाको अस्मदीपते। यस्तित्याजं सखिविदं सखायम्। न तस्य वाच्यपि भागो अस्ति। यदीं शृणोत्यलकं शृणोति॥८॥

न हि प्रवेदं सुकृतस्य पन्थामिति। ऋतुरऋतुना नुद्यमानः। विननादाभिधावः। षष्टिश्च त्रिंशका वल्गाः। शुक्लकृष्णौ च षाष्टिकौ। सारागवन्त्रैर्जुरदक्षः। वसन्तो वसुभिः सह। संवत्सरस्य सवितुः। प्रैषकृत्प्रथमः स्मृतः। अमूनादयतेत्यन्यान्॥९॥

अमूर्श्चं परिरक्षतः। एता वाचः प्रयुज्यन्ते। यत्रैतदुपदृश्यते। एतदेव विजानीयात्। प्रमाणं कालपर्यये। विशेषणं तु वक्ष्यामः। ऋतूनां तन्निबोधत। शुक्लवासां रुद्रगणः। ग्रीष्मेणाऽऽवर्तते सह। निजहन् पृथिवीं सर्वाम्॥१०॥

ज्योतिषां प्रतिख्येनं सः। विश्वरूपाणि वासांसि। आदित्यानां निबोधत। संवत्सरीणां कर्मफलम्। वर्षाभिर्ददतां सह। अदुःखो दुःखचक्षुरिव। तन्माऽऽपीत इव दृश्यते। शीतेनाव्यथयन्निव। रुरुदक्ष इव दृश्यते। ह्लादयते ज्वलतश्चैव। शाम्यतश्चास्य चक्षुषी। या वै प्रजा भ्रंश्यन्ते। संवत्सरात्ता भ्रंश्यन्ते। याः प्रतितिष्ठन्ति। संवत्सरे ताः प्रतितिष्ठन्ति। वर्षाभ्यं इत्यर्थः॥११॥

[३]

अक्षिदुःखोत्थितस्यैव। विप्रसन्ने कनीनिके। आङ्गे चाद्रणं नास्ति। ऋभूणां तन्निबोधत। कनकाभानि वासांसि। अहतानि निबोधत। अन्नमश्रीतं मृज्मीत। अहं वो जीवनप्रदः। एता वाचः प्रयुज्यन्ते। शरद्यत्रोपदृश्यते॥१२॥

अभिधून्वतोऽभिघ्नन्त इव। वातवन्तो मरुद्गणाः। अमुतो जेतुमिषुमुखमिव। सन्नद्धाः सह ददृशे ह। अपध्वस्तैर्वस्तिवर्णैरिव। विशिखासः कपर्दिनः। अक्रुद्धस्य योऽर्थ्यमानस्य। क्रुद्धस्यैव लोहिनी। हेमतश्चक्षुषी विद्यात्। अक्षण्योः क्षिपणोरिव॥१३॥

दुर्मिक्षं देवलोकेषु। मूनानामुदकं गृहे। एता वाचः प्रवदन्तीः। वैद्युतो यान्ति शैशिरीः। ता अग्निः पवमना अन्वैक्षता। इह जीविकामपरिपश्यन्। तस्यैषा भवति। इहेहवः स्वतपसः। मरुतः सूर्यत्वचः। शर्म सप्रथा आवृणो॥१४॥

[४]

अतितम्राणि वासांसि। अष्टिर्वज्रिशतघ्निं च। विश्वे देवा विप्रहरन्ति। अग्निजिह्वा असञ्चत। नैव देवो न मर्त्यः। न राजा वरुणो विभुः। नाग्निर्नेन्द्रो न पवमानः। मातृक्कच्च विद्यते। दिव्यस्यैका धनुरारिः। पृथिव्यामपरा श्रिता॥१५॥

तस्येन्द्रो वग्निरूपेण। धनुर्ज्यामछिनश्च्वयम्। तदिन्द्रधनुरित्युज्यम्। अभ्रवर्णेषु चक्षते। एतदेव शंयोर्बार्हस्पत्यस्य। एतद्द्रुद्रस्य धनुः। रुद्रस्य त्वेव धनुरार्षिः। शिर उतिपेष। स प्रवृग्योऽभवत्। तस्माद्यः सप्रवृग्येण यजेन यजते। रुद्रस्य स शिरः प्रतिदधाति। नैनं रुद्र आरुको भवति। य एवं वेद॥१६॥

[५]

अत्यूर्ध्वाक्षोऽतिरश्वात्। शिशिरः प्रदृश्यते। नैव रूपं न वासांसि। न चक्षुः प्रतिदृश्यते। अन्योन्यं तु न हिंसातः। सतस्तद्देवलक्षणम्। लोहितोऽक्षिण शारशीर्णिः। सूर्यस्योदयनं प्रति। त्वं करोषि न्यञ्जलिकाम्। त्वं करोषि निजानुकाम्॥१७॥

निजानुका मै न्यञ्जलिका। अमी वाचमुपासतामिति। तस्मै सर्व ऋतवो नमन्ते। मर्यादाकरत्वात्प्रपुरोधाम्। ब्राह्मणं आप्नोति। य एवं वेद। स खलु संवत्सर एतैः सेनानीभिः सह। इन्द्राय सर्वान्कामान्भिवृहति। स द्रप्सः। तस्यैषा भवति॥१८॥

अवद्रप्सो अश्शुमतीमतिष्ठत्। इयानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः। आवर्तमिन्द्रः शच्या धमन्तम्। उपसुहि तं नृमणामथद्रामिति। एतयैवेन्द्रः सलावृक्या सह। असुरान् परिवृश्चति। पृथिव्यश्शुमती। तामन्ववस्थितः संवत्सरो दिवं च। नैवं विदुषाऽऽचार्यान्तेवासिनौ। अन्योन्यस्मै द्रुह्यताम्। यो द्रुहति। भ्रश्यते स्वर्गल्लोकात्। इत्युतमण्डलानि। सूर्यमण्डलान्याख्यायिकाः। अत ऊर्ध्वं संनिर्वचनाः॥१९॥

[६]

आरोगो भ्राजः पटरः पतङ्गः। स्वर्णरो ज्योतिषीमान् विभासः। ते अस्मै सर्वे दिवमातपन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति। कश्यपोऽष्टमः। स महामेरुं न जहाति। तस्यैषा भवति। यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावत्। इन्द्रियावत्पुष्कलं चित्रभानु। यस्मिन्सूर्या अर्पिताः सप्त साकम्॥२०॥

तस्मिन् राजानमधिविश्रयेममिति। ते अस्मै सर्वे कश्यपाज्योतिर्लभन्ते। तान्थोमः कश्यपा-दधिनिर्धमति। भ्रस्ताकर्मकृदिवैवम्। प्राणो जीवानीन्द्रियजीवानि। सप्त शीर्षण्याः प्राणाः। सूर्या इत्याचार्याः। अपश्यमहमेतान्थसप्त सूर्यानि। पञ्चकर्णो वाथस्यायनः। सप्तकर्णश्च प्लाक्षिः॥२१॥

आनुश्रविक एव नौ कश्यप इति। उभौ वेदयिते। न हि शेकुमिव महामेरुं गन्तुम्। अपश्यमहमेथ्सूर्यमण्डलं परिवर्तमानम्। गार्ग्यः प्राणत्रातः। गच्छन्त महामेरुम्। एकं चाजुहतम्। भ्राजपटरपतङ्गा निहने। तिष्ठन्नातपन्ति। तस्मादिह तत्रितपाः॥२२॥

अमुत्रेतरे। तस्मादिहातत्रितपाः। तेषामेषा भवति। सप्त सूर्या दिवमनुप्रविष्टाः। तान्वेति पृथिभिर्दक्षिणावान्। ते अस्मै सर्वे घृतामातपन्ति। ऊर्जं दुहाना अनपस्फुरन्त इति। सप्तत्विजः सूर्या इत्याचार्याः। तेषामेषा भवति। सप्त दिशो नानासूर्याः॥२३॥

सप्त होतां ऋत्विजः। देवा आदित्या ये सप्त। तेभिः सोमाभी रक्षेण इति। तदप्याम्नायः। दिग्भ्राज ऋतून् करोति। एतयैवावृता सहस्रसूर्यताया इति वैशम्पायनः। तस्यैषा भवति। यद्वाव

इन्द्र ते शत९ शतं भूमीः। उतस्युः। नत्वा वज्रिन्सहस्र९ सूर्याः॥२४॥

अनु न जातमष्ट रोदसी इति। नानालिङ्गत्वादृतूनां नानासूर्यत्वम्। अष्टौ तु व्यवसिता इति। सूर्यमण्डलान्यष्टांत ऊर्ध्वम्। तेषामेषा भवति। चित्रं देवानामुदगादनीकम्। चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम्। सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति॥२५॥

[७]

क्वेदमभ्रं निविशते। काय९ संवत्सरो मिथः। क्वाहः केयं देव रात्री। क्व मासा ऋतवः श्रिताः। अर्धमासां मुहूर्ताः। निमेषान्शुटिभिः सह। केमा आपो निविशन्ते। यदीतो यान्ति सम्प्रति। काला अप्सु निविशन्ते। आपः सूर्ये समाहिताः॥२६॥

अभ्राण्यपः प्रपद्यन्ते। विद्युत्सूर्ये समाहिता। अनवर्णे इमे भूमी। इयं चाऽसौ च रोदसी। किंस्विदत्रान्तरा भूतम्। येनेमे विधृते उभे। विष्णुना विधृते भूमी। इति वंत्सस्य वेदना। इरावती धेनुमती हि भूतम्। सूर्यवसिनी मनुषे दशस्ये॥२७॥

व्यष्टभ्राद्रोदसी विष्णवेते। दार्ध पृथिवीमभितो मयूखैः। किं तद्विष्णोर्बलमाहुः। का दीप्तिः किं परायणम्। एको यद्धारयद्देवः। रेजती रोदसी उभे। वाताद्विष्णोर्बलमाहुः। अक्षरादीप्तिरुच्यते। त्रिपदाद्धारयद्देवः। यद्विष्णोरैकमुत्तमम्॥२८॥

अग्नयो वायवश्चैव। एतदस्य परायणम्। पृच्छामि त्वा परं मृत्युम्। अवमं मध्यमञ्चतुम्। लोकं च पुण्यपापानाम्। एतत्पृच्छामि सम्प्रति। अमुमाहुः परं मृत्युम्। पवमानं तु मध्यमम्। अग्निरेवावमो मृत्युः। चन्द्रमाश्चतुरुच्यते॥२९॥

अनाभोगाः परं मृत्युम्। पापाः संयन्ति सर्वदा। आभोगास्त्वेवं संयन्ति। यत्र पुण्यकृतो जनाः। ततो मध्यममायन्ति। चतुर्मात्रं च सम्प्रति। पृच्छामि त्वा पापकृतः। यत्र यातयते यमः। त्वं नस्तद्वह्नान् प्रब्रूहि। यदि वैत्थाऽसतो गृहान्॥३०॥

कश्यपादुदिताः सूर्याः। पापात्रिंशन्ति सर्वदा। रोदस्योन्तर्देशेषु। तत्र न्यस्यन्ते वासवैः। तेऽशरीराः प्रपद्यन्ते। यथाऽपुण्यस्य कर्मणः। अपाण्यपादकेशासः। तत्र तेऽयोनिजा जनाः। मृत्वा पुनर्मृत्युमापद्यन्ते। अद्यमानाः स्वकर्मभिः॥३१॥

आशातिकाः क्रिमय इव। ततः पूयन्ते वासवैः। अपैतं मृत्युं जयति। य एवं वेद। स खल्वैव विद्वाह्मणः। दीर्घश्रुतमो भवति। कश्यपस्यातिथिः सिद्धगमनः। सिद्धगमनः। तस्यैषा भवति। आयस्मिन्स्रस्र वासवाः। रोहन्ति पूर्या रुहः॥३२॥

ऋषिर्ह दीर्घश्रुतमः। इन्द्रस्य घर्मो अतिथिरिति। कश्यपः पश्यको भवति। यत्सर्वं परिपश्यतीति सौक्ष्म्यात्। अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। तस्यैषा भवति। अग्ने नयं सुपथा राये अस्मान्। विश्वानि देव वयुनानि विद्वान्। युयोध्यस्मङ्गुहुराणमेनः। भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेमेति॥३३॥

[८]

अग्निश्च जातवेदाश्च। सहोजा अजिराप्रभुः। वैश्वानरो नर्यापाश्च। पङ्क्तिराधाश्च सप्तमः।
विसर्पेवाऽष्टमोऽग्नीनाम्। एतेऽष्टौ वसवः, क्षिता इति। यथर्त्वेवाग्नेरर्चिर्वर्णविशेषाः। नीलार्चिश्च
पीतार्चिश्चेति। अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमाना व्यवदाताः॥३४॥

याश्च वासुकिवैद्यताः। रजताः परुषाः श्यामाः। कपिला अतिलोहिताः। ऊर्ध्वा अवपतन्ताश्च।
वैद्युत इत्येकादश। नैनं वैद्युतो हिनस्ति। य एवं वेद। स होवाच व्यासः पाराशर्यः। विद्युद्वधमेवाहं
मृत्युमैच्छमिति। न त्वकामं हन्ति॥३५॥

य एवं वेद। अथ गन्धर्वगणाः। स्वान्भ्रातृ। अङ्गारिर्बम्भारिः। हस्तः सुहस्तः।
कुशान्र्विश्वावंसुः। मूर्धन्वान्सूर्यवर्चाः। कृतिरित्येकादश गन्धर्वगणाः। देवाश्च महादेवाः।
रश्मयश्च देवां गरगिरिः॥३६॥

नैनं गरौ हिनस्ति। य एवं वेद। गौरी मिमाय सलिलानि तक्षती। एकपदी द्विपदी सा
चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी बभूवुषी। सहस्राक्षरा परमे व्योमत्रिति। वाचो विशेषणम्। अथ
निगदव्याख्याताः। ताननुक्रमिष्यामः। वराहवः स्वतुपसः॥३७॥

विद्युन्महसो धूपयः। श्वापयो गृहमेधाश्चेत्येते। ये चेमेऽग्निमिविद्विषः। पर्जन्याः सप्त
पृथिवीमभिवर्षन्ति। वृष्टिभिरिति। एतयैव विभक्तिर्विपरीताः। सप्तभिर्वा तैरुदीरिताः।
अमूल्लोकानभिवर्षन्ति। तेषामेषा भवति। समानमेतदुदकम्॥३८॥

उच्चैत्यव्वाहभिः। भूमिं पर्जन्या जिन्वन्ति। दिवं जिन्वन्त्यग्रय इति। यदक्षरं
भूतकृतम्। विश्वे देवा उपासन्ते। महर्षिमस्य गोप्तामम्। जमदग्निमकुर्वत। जमदग्निराप्यायते।
छन्दोभिश्चतुर्गुणैः। राज्ञः सोमस्य तुतासः॥३९॥

ब्रह्मणा वीर्यावता। शिवा नः प्रदिशो दिशः। तच्छुं योरावृणीमहे। गातुं युजाय। गातुं
युजपतये। दैवीं स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं नो अस्तु
द्विपदे। शं चतुष्पदे। सोमपा (३) असोमपा (३) इति निगदव्याख्याताः॥४०॥

[९]

सहस्रवृदिंयं भूमिः। परं व्योम सहस्रवृत्। अश्विनां भुज्यूनास्त्या। विश्वस्यं जगत्तस्पती।
जाया भूमिः पतिर्व्योम। मिथुनन्ता अतुर्यथुः। पुत्रो बृहस्पती रुद्रः। सुरमा इति स्त्रीपुमम्। शुक्रं
वामन्यद्यजतं वामन्यत्। विष्णुरूपे अहनी द्यौरिव स्थः॥४१॥

विश्वा हि माया अवन्तः स्वधावन्तौ। भद्रा वा पूषणाविह रातिरस्तु। वासांत्यौ चित्रौ जगन्तो
निधानौ। द्यावाभूमी चरथः स५ सखायौ। तावश्विनां रासभांश्वा हव मे। शुभस्पती आगतः
सूर्यया सह। त्र्यग्रोह भुज्युर्माश्विनोदमेघे। रयिं न कश्चिन्ममृवां (२) अवाहाः। तमूहथुर्नोभिर्मात्मन्-
वतीभिः। अन्तरिक्षप्रुङ्गिरपोदकाभिः॥४२॥

तिस्रः, क्षपस्त्रिरहातिव्रजं द्विः। नासत्या भुज्युर्मूहथुः पतङ्गैः। समुद्रस्य धन्वन्त्राद्रस्यं पारे।
त्रिभीरथैः शतपङ्क्तिः षडंशैः। सवितारं वितन्वन्तम्। अनुबध्नाति शाम्बरः। आपपूर्षम्बरश्चैव।
सवितारेपुसौ भवत्। त्यक् सुतृप्तं विदित्वैव। बहुसौमं गिरं वंशी॥४३॥

अन्वेति तुग्रो वक्रियान्तम्। आयसूयान्धसोमं तृप्सुषु। स सङ्ग्रामस्तमोद्योऽत्योतः। वाचो
गाः पिपाति तत्। स तद्रोभिः स्तवाऽत्येत्यन्ये। रक्षसान्विताश्च ये। अन्वेति परिवृत्याऽस्तः।
एवमेतौ स्थौ अश्विना। ते एते द्युः पृथिव्योः। अहरहर्गर्भं दधाथे॥४४॥

तयोरैतौ वृथ्सावहोरात्रे। पृथिव्या अहः। दिवो रात्रिः। ता अविंसृष्टौ। दम्पती एव भवतः।
तयोरैतौ वृथ्सौ। अग्निश्चाऽऽदित्यश्च। रात्रेर्वृथ्सः। श्वेत आदित्यः। अहोऽग्निः॥४५॥

ताम्रो अरुणः। ता अविंसृष्टौ। दम्पती एव भवतः। तयोरैतौ वृथ्सौ। वृत्रश्च वैद्युतश्च।
अग्नेर्वृत्रः। वैद्युतं आदित्यस्य। ता अविंसृष्टौ। दम्पती एव भवतः। तयोरैतौ वृथ्सौ॥४६॥

उष्मा च नीहारश्च। वृत्रस्योष्मा। वैद्युतस्य नीहारः। तौ तावैव प्रतिपद्येते। सेयक् रात्री
गर्भिणी पुत्रेण संवसति। तस्या वा एतदुल्बणम्। यद्रात्रौ रश्मयः। यथा गोर्गर्भिण्या उल्बणम्।
एवमेतस्या उल्बणम्। प्रजयिष्णुः प्रजया च पशुभिश्च भवति। य एवं वेद। एतमुद्यन्तमपियन्तं
चेति। आदित्यः पुण्यस्य वृथ्सः। अथ पवित्राङ्गिरसः॥४७॥

[१०]

पवित्रं वन्तः परिवाजमासते। पितृषां प्रबो अभिरक्षति व्रतम्। मूहः समुद्रं वरुणस्तिरोदधे।
धीरा इच्छेकुर्धरुणेष्वाभमम्। पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पतैः। प्रभुर्गात्राणि पर्येषिष्वितः। अतस्ततनूर्न
तदामो अश्रुते। श्रुतास इद्वहन्तस्तथ्समाशत। ब्रह्मा देवानाम्। असतः सद्ये ततक्षुः॥४८॥

ऋषयः सप्तात्रिंश्च यत्। सर्वेऽत्रयो अंगस्त्यश्च। नक्षत्रैः शङ्कृतोऽवसन्। अथ सवितुः
श्यावाश्वस्याऽवर्तिकामस्या। अमी य ऋक्षा निहितास उच्चा। नक्तं ददृश्रे कुहचिदिवैयुः। अदब्धानि
वरुणस्य व्रतानि। विचाकशच्चन्द्रमा नक्षत्रमेति। तथ्सवितुर्वरुण्यम्। भर्गो देवस्य धीमहि॥४९॥

धियो यो नः प्रचोदयात्। तथ्सवितुर्वृणीमहे। वयं देवस्य भोजनम्। श्रेष्ठं सर्वधातमम्।
तुरं भगस्य धीमहि। अपांगूहत सविता तृभीन्। सर्वाँन्दिवो अन्धसः। नक्तं तान्यभवन्दृशे।
अस्थ्यश्ना सम्भविष्यामः। नाम नामैव नाम मै॥५०॥

नपुंसकं पुमाङ्गुल्यस्मि। स्थावरोऽस्यथ जङ्गमः। यजेऽयक्षि यष्टाहे च। मया
भूतान्ययक्षत। पशवो मम भूतानि। अनूबन्धोऽस्यंहं विभुः। स्त्रियः सतीः। ता उमे पुंस
आहुः। पश्यदक्षणाविवेचैतदन्धः। क्विर्यः पुत्रः स इमा चिकेत॥५१॥

यस्ता विज्ञानाथ्सवितुः पितासत्। अन्यो मणिमविन्दत्। तमनङ्गुलिरावयत्। अग्नीवः
प्रत्यमुञ्चत्। तमजिह्वा असञ्चत। ऊर्ध्वमूलमवाक्छाखम्। वृक्षं यो वेद सम्प्रति। न स जातु
जनः श्रद्दधात्। मृत्युर्मा मार्यादिति। हसितं रुदितं गीतम्॥५२॥

वीणापणवलासितम्। मृतं जीवं च यत्किञ्चित्। अङ्गानि स्वेव विद्धि तत्।
अतृष्युस्तृष्यध्यायत्। अस्माज्जाता मे मिथु चरन्। पुत्रो निरुक्त्या वैदेहः। अचेता
यश्च चेतनः। स तं मणिमविन्दत्। सोऽनङ्गुलिरावयत्। सोऽग्रीवः प्रत्यमुञ्चत्॥५३॥

सोऽजिह्वो असञ्चत। नैतमृषिं विदित्वा नगरं प्रविशेत्। यदि प्रविशेत्। मिथौ चरित्वा
प्रविशेत्। तथ्सम्भवंस्य व्रतम्। आतमग्रे रुथं तिष्ठ। एकान्श्वमेकयोजनम्। एकचक्रमेकधुरम्।
वातघ्राजिगतिं विभो। न रिष्यति न व्यथते॥५४॥

नास्याक्षो यातु सञ्जति। यच्छ्वेतान् रोहिताश्चाग्नेः। रथे युक्ताऽधितिष्ठति। एकया च
दशभिश्च स्वभूते। द्वाभ्यामिष्टये विश्शत्या च। तिसृभिश्च वहसे त्रिंशता च। नियुद्धिर्वायविह
ता विमुञ्च॥५५॥

[११]

आतनुष्व प्रतनुष्व। उद्धमाऽऽधमं सन्धम। आदित्ये चन्द्रवर्णानाम्। गर्भमार्धेहि यः पुमान्।
इतः सिक्तः सूर्यगतम्। चन्द्रमसे रसं कृधि। वारादं जनयाग्रेऽग्निम्। य एको रुद्र उच्यते।
असङ्ख्याताः सहस्राणि। स्मर्यते न च दृश्यते॥५६॥

एवमेतं निबोधत। आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिः। याहि मयूररोमभिः। मा त्वा केचित्रियेमुरिन्न
पाशिनः। दधन्वेव ता इहि। मा मन्द्रैरिन्द्र हरिभिः। यामि मयूररोमभिः। मा मा केचित्रियेमुरिन्न
पाशिनः। निधन्वेव तां (२) इमि। अणुभिश्च महद्भिश्च॥५७॥

निघृष्वैरसमार्युतैः। कालैरहरित्वमापन्नैः। इन्द्राऽऽयाहि सहस्रयुक्। अग्निर्विभ्राष्टिवसनः।
वायुः श्वेतसिकद्रुकः। संवत्सरो विषूवर्णैः। नित्यास्तेऽनुचरास्तुवा। सुब्रह्मण्योः सुब्रह्मण्योः
सुब्रह्मण्योम्। इन्द्राऽऽगच्छ हरिव आगच्छ मैधातिथेः। मेघ वृषणश्वस्य मेने॥५८॥

गौरावस्कन्दिन्नहत्याये जार। कौशिकब्राह्मण गौतमब्रुवाण। अरुणाश्वा इहागताः।
वसंवः पृथिविक्षितः। अष्टौदिग्वासंसोऽग्नयः। अग्निश्च जातवेदाश्चेत्येते। ताम्राश्वास्ताम्ररथाः।
ताम्रवर्णास्तथाऽसिताः। दण्डहस्ताः खादुदतः। इतो रुद्राः पराङ्गताः॥५९॥

उक्तः स्थानं प्रमाणं च पुर इत। बृहस्पतिश्च सविता च। विश्वरूपैरिहाऽऽगताम्।
रथेनोदकवर्त्मना। अप्सुषा इति तद्वयोः। उक्तो वेषो वासांसि च। कालावयवानामितः
प्रतीच्या। वासात्या इत्यश्विनोः। कोऽन्तरिक्षे शब्दं करोतीति। वासिष्ठो रौहिणो मीमांसां
चक्रे। तस्येषा भवति। वाश्रेवं विद्युदिति। ब्रह्मण उदरंणमसि। ब्रह्मण उदरंणमसि। ब्रह्मण
आस्तरंणमसि। ब्रह्मण उपस्तरंणमसि॥६०॥

[१२]

[अपक्रामत गर्भिण्यः]

अष्टयोनीमष्टपुत्राम्। अष्टपत्नीमिमां महीम्। अहं वेद न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽ-
हरत्। अष्टयोन्यष्टपुत्रम्। अष्टपदिदमन्तरिक्षम्। अहं वेद न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्।

अष्टयोनौमष्टपुत्राम्। अष्टपत्नीममू दिवम्॥६१॥

अहं वेदं न मे मृत्युः। न चामृत्युरघाऽऽहरत्। सुत्रामाणं महीमूषु। अदितिर्द्यौरदितिरन्तरिक्षम्। अदितिर्माता स पिता स पुत्रः। विश्वे देवा अदितिः पञ्चजनाः। अदितिर्जातमदितिर्जनिवम्। अष्टौ पुत्रासो अदितेः। ये जातास्तन्वं परि। देवां (२) उपप्रेत्सुसभिः॥६२॥

परा माताण्डमास्यत्। सुसभिः पुत्रैरदितिः। उपप्रेत्पूव्यं युगम्। प्रजायै मृत्यवे तत्। परा माताण्डमाभरदिति। ताननुक्रमिष्यामः। मित्रश्च वरुणश्च। धाता चार्यमा च। अशश्च भगश्च। इन्द्रश्च विवस्वाश्चेत्येते। हिरण्यगर्भो हंसः शुचिपत्। ब्रह्मजज्ञानं तदित्पदमिति। गर्भः प्राजापत्यः। अथ पुरुषः सप्त पुरुषः॥६३॥

[यथास्थानं गर्भिण्यः]

[१३]

योऽसौ तपन्नृदेति। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायोदेति। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणानादायोदेगाः। असौ योऽस्तमेति। स सर्वेषां भूतानां प्राणानादायास्तमेति। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणानादायास्तं गाः। असौ य आपूर्यति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरापूर्यति॥६४॥

मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरापूरिष्ठाः। असौ योऽपक्षीयति। स सर्वेषां भूतानां प्राणैरपक्षीयति। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपक्षेष्ठाः। अमूनि नक्षत्राणि। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्॥६५॥

इमे मासांश्चार्धमासाश्च। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्। इम ऋतवः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पन्ति चोत्सर्पन्ति च। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्। अयं संवत्सरः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च॥६६॥

मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्। इदमहः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्। इयं रात्रिः। सर्वेषां भूतानां प्राणैरपप्रसर्पति चोत्सर्पति च। मा मे प्रजाया मा पशूनाम्। मा मम प्राणैरपप्रसृपत् मोत्सृपत्। ॐ भूर्भुवः स्वः। एतद्वो मिथुनं मा नो मिथुनं रोद्धम्॥६७॥

[१४]

अथाऽऽदित्यस्याष्टपुरुषस्य। वसूनामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। रुद्राणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। आदित्यानामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। सतां सत्यानाम्।

आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। अभिधून्वतामभिघ्नताम्। वातवतां मरुताम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऋभूणामादित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। विश्वेषां देवानाम्। आदित्यानां स्थाने स्वतेजसा भानि। संवत्सरस्य सवितुः। आदित्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। रश्मयो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥६८॥

[१५]

आरोगस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। भ्राजस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पटरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पतङ्गस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। स्वर्णरस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ज्योतिषीमतस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। विभासस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। कश्यपस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। आपो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥६९॥

[१६]

अथ वायोरेकादशपुरुषस्यैकादशस्त्रीकस्य। प्रभ्राजमानानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। व्यवदातानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। वासुकिवैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। रजतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। परुषाणां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। श्यामानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। अतिलोहितानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि॥७०॥

अवपतन्तानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। वैद्युतानां रुद्राणां स्थाने स्वतेजसा भानि। प्रभ्राजमानानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। व्यवदातीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। वासुकिवैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। रजतानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। परुषाणां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। श्यामानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। कपिलानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। अतिलोहितीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। ऊर्ध्वानां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। अवपतन्तीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। वैद्युतीनां रुद्राणीनां स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। रूपाणि वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥७१॥

[१७]

अथाग्नेरष्टपुरुषस्य। अग्नेः पूर्वदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। जातवेदस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। सहोजसो दक्षिणदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। अजिराप्रभव उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। वैश्वानरस्यापरदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। नर्यापस उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। पङ्क्तिराधस उदग्दिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। विसर्पिण उपदिश्यस्य स्थाने स्वतेजसा भानि। ॐ भूर्भुवः स्वः। दिशो वो मिथुनं मा नो मिथुनं रीद्वम्॥७२॥

[१८]

दक्षिणपूर्वस्यां दिशि विसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। दक्षिणापरस्यां दिश्यविसर्पी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि। उत्तरपूर्वस्यां दिशि विषादी नरकः। तस्मान्नः परिपाहि।

उत्तरापरस्यां दिश्यविषादी नृरकः। तस्मान्नः परिपाहि। आ यस्मिन्सप्त वासवा इन्द्रियाणि शतक्रतवित्येते॥७३॥

[१९]

इन्द्रघोषा वो वसुभिः पुरस्तादुपदधताम्। मनोजवसो वः पितृभिर्दक्षिणत उपदधताम्। प्रचेता वो रुद्रैः पश्चादुपदधताम्। विश्वकर्मा व आदित्यैरुत्तरत उपदधताम्। त्वष्टा वो रूपैरुपरिष्ठादुपदधताम्। संज्ञानं वः पश्चादिति। आदित्यः सर्वोऽग्निः पृथिव्याम्। वायुरन्तरिक्षे। सूर्यो दिवि। चन्द्रमां दिक्षु। नक्षत्राणि स्वलोके। एवा ह्येवा। एवा ह्यग्ने। एवा हि वांयो। एवा हीन्द्र। एवा हि पूषन्। एवा हि देवाः॥७४॥

[२०]

आपंपापामपः सर्वाः। अस्मादस्मादितोऽमुतः। अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह संश्रस्करद्धिया। वाय्वश्वा रश्मिपतयः। मरीच्यात्मानो अर्द्धहः। देवीर्भुवनसूवरीः। पुत्रवत्वाय मे सुत। महानाग्नीर्महामानाः। महसो महसः स्वः॥७५॥

देवीः पर्जन्यसूवरीः। पुत्रवत्वाय मे सुत। अपाश्र्युष्णिमपा रक्षः। अपाश्र्युष्णिमपा रघम्। अपाग्न्यामपचावर्तिम्। अपदेवीरितो हित। वज्रं देवीरजीताश्च। भुवनं देवसूवरीः। आदित्यानदिति देवीम्। योनिनोर्ध्वमुदीपेत॥७६॥

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः। स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवाꣳसस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः। स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु। केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः। प्रतिष्ठाꣳ शतधा हि। समाहितासो सहस्रधायंसम्। शिवा नः शन्तमा भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि॥७७॥

[२१]

यौऽपां पुष्पं वेदं। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति। चन्द्रमा वा अपां पुष्पम्। पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति। य एवं वेदं। यौऽपामायतनं वेदं। आयतनवान् भवति। अग्निर्वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यौऽग्नेरायतनं वेदं॥७८॥

आयतनवान् भवति। आपो वा अग्नेरायतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेदं। यौऽपामायतनं वेदं। आयतनवान् भवति। वायुर्वा अपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यो वायोरायतनं वेदं। आयतनवान् भवति॥७९॥

आपो वै वायोरायतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेदं। यौऽपामायतनं वेदं। आयतनवान् भवति। असौ वै तपन्नपामायतनम्। आयतनवान् भवति। यौऽमुष्य तपत आयतनं वेदं। आयतनवान् भवति। आपो वा अमुष्य तपत आयतनम्॥८०॥

आयतनवान् भवति। य एवं वेदं। यौऽपामायतनं वेदं। आयतनवान् भवति। चन्द्रमा वा

अ॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यश्च॒न्द्रम॑स आ॒यत॑नं वेदं। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॒ वै च॒न्द्रम॑स आ॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति॥८१॥

य एवं वेदं। योऽपामा॒यत॑नं वेदं। आ॒यत॑नवान् भवति। नक्ष॑त्राणि वा अ॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यो नक्ष॑त्राणामा॒यत॑नं वेदं। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॒ वै नक्ष॑त्राणामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। य एवं वेदं॥८२॥

योऽपामा॒यत॑नं वेदं। आ॒यत॑नवान् भवति। पर्जन्यो॒ वा अ॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यः पर्जन्य॑स्याऽऽयत॑नं वेदं। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॒ वै पर्जन्य॑स्याऽऽयत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। य एवं वेदं। योऽपामा॒यत॑नं वेदं॥८३॥

आ॒यत॑नवान् भवति। सं॒वत्स॒रो वा अ॒पामा॒यत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। यः सं॒वत्स॒रस्याऽऽयत॑नं वेदं। आ॒यत॑नवान् भवति। आपो॒ वै सं॒वत्स॒रस्याऽऽयत॑नम्। आ॒यत॑नवान् भवति। य एवं वेदं। योऽप्सु नावं प्रति॑ष्ठितां वेदं। प्रत्ये॒व ति॑ष्ठति॥८४॥

इमे वै लो॒का अ॒प्सु प्रति॑ष्ठिताः। तदे॒षाऽभ्य॑नू॒क्ता। अ॒पा५ रस॑मुदय५सन्। सूर्य॑ शुक्र५ समा॒भूत॑म्। अ॒पा५ रस॑स्य॒ यो रसः॑। तं वो॑ गृह्णाम्यु॒त्तम॑मिति। इमे वै लो॒का अ॒पा५ रसः॑। तेऽमु॒ष्मिन्ना॒दित्ये॒ समा॒भूताः॑। जानु॑दघ्नीमु॒त्तर॑वेदीं खा॒त्वा। अ॒पां पू॒रयि॒त्वा गु॒ल्फ॑दघ्नम्॥८५॥

पुष्कर॑पर्णेः पुष्कर॑दण्डेः पुष्करैश्च॑ स॒ंस्तीर्य॑। तस्मि॑न्विहाय॒से। अ॒ग्निं प्र॑णीयो॒पसमा॑धाय। ब्रह्म॑वादि॒नो वद॑न्ति। कस्मा॑त्प्रणी॒तेऽयम॑ग्निश्ची॒यते॑। सा॒प्रणी॑तेऽयम॑प्सु ह्ययं ची॒यते॑। असौ भुव॑न्ने॒ऽप्यना॑हिताग्निरे॒ताः। तम॑भित॒ एता॒ अबी॑ष्टका॒ उप॑दधाति। अ॒ग्निहो॒त्रे दर्श॑पूर्णमा॒सयोः॑। प॒शुब॒न्धे चा॑तुर्मा॒स्येषु॑॥८६॥

अथो॑ आहुः। सर्वेषु॑ यज्ञ॒क्रतु॑ष्विति। एतद्धं स्म॒ वा आहुः॑ शण्डि॒लाः। कम॑ग्निं चि॒नुते। स॒त्रियम॑ग्निं चि॒न्वानः॑। सं॒वत्स॒रं प्र॒त्यक्षे॑ण। कम॑ग्निं चि॒नुते। सा॒वित्रम॑ग्निं चि॒न्वानः॑। अ॒मुमा॑दित्यं प्र॒त्यक्षे॑ण। कम॑ग्निं चि॒नुते॥८७॥

ना॒चिकेत॑म॒ग्निं चि॒न्वानः॑। प्रा॒णान्प्र॒त्यक्षे॑ण। कम॑ग्निं चि॒नुते। चा॒तुर॒होत्रि॒यम॑ग्निं चि॒न्वानः॑। ब्रह्म॑ प्र॒त्यक्षे॑ण। कम॑ग्निं चि॒नुते। वैश्व॑सृजम॒ग्निं चि॒न्वानः॑। शरी॑रं प्र॒त्यक्षे॑ण। कम॑ग्निं चि॒नुते। उ॒पानु॑वा॒क्यमा॑शुम॒ग्निं चि॒न्वानः॑॥८८॥

इमाँल्लो॒कान्प्र॒त्यक्षे॑ण। कम॑ग्निं चि॒नुते। इम॑मा॒रुणके॒तुकम॑ग्निं चि॒न्वान॑ इति। य ए॒वासौ। इत॑श्चा॒ऽमुत॑श्चा॒ऽव्यती॑पाती। तमिति॑। योऽग्ने॑र्मिथू॒या वेदं। मि॒थुन॒वान्भव॑ति। आपो॒ वा अ॒ग्नेर्मि॑थू॒याः। मि॒थुन॒वान्भव॑ति। य एवं वेदं॥८९॥

[२२]

आपो॒ वा इ॒दमा॑सन्ध॒सलिल॑मे॒व। स प्र॑जाप॒तिरेकः॑ पुष्कर॑पर्णे॒ सम॑भवत्। तस्यान्त॑र्मा॒नसि॑ कामः॒ सम॑वर्तत। इ॒दं सृ॑जे॒यमिति॑। तस्मा॑द्यत्पु॒रुषो॒ मन॑साऽभि॒गच्छ॑ति। तद्वा॒चा व॑दति।

तत्कर्मणा करोति। तदेषाऽभ्यनूक्ता। कामस्तदग्रे समवर्तताधि। मनसो रेतः प्रथमं यदासीत्॥१०॥

सुतो बन्धुमसति निरविन्दन्। हृदि प्रतीष्या कृवयो मनीषेति। उपैन्तदुपेनमति। यत्कामो भवति। य एवं वेद। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा। शरीरमधूनुत। तस्य यन्मासमासीत्। ततोऽरुणाः केतवो वातरश्ना ऋषय उदतिष्ठन्॥११॥

ये नखाः। ते वैखानसाः। ये वालाः। ते वालखिल्याः। यो रसः। सोऽपाम्। अन्तरतः कूर्म भूतः सर्पन्तम्। तमब्रवीत्। मम वैत्वङ्मासा। समभूत्॥१२॥

नेत्यब्रवीत्। पूर्वमेवाहमिहासमिति। तत्पुरुषस्य पुरुषत्वम्। स सहस्रशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रपात्। भूत्वोदतिष्ठत्। तमब्रवीत्। त्वं वै पूर्वः समभूः। त्वमिदं पूर्वः कुरुष्वेति। स इत आदायाऽऽपः॥१३॥

अञ्जलिनां पुरस्तादुपादधात्। एवा ह्येवेति। तत आदित्य उदतिष्ठत्। सा प्राची दिक्। अथारुणः केतुर्दक्षिणत उपादधात्। एवा ह्यग्न इति। ततो वा अग्निरुदतिष्ठत्। सा दक्षिणा दिक्। अथारुणः केतुः पश्चादुपादधात्। एवा हि वायो इति॥१४॥

ततो वायुरुदतिष्ठत्। सा प्रतीची दिक्। अथारुणः केतुरुत्तरत उपादधात्। एवा हीन्द्रेति। ततो वा इन्द्र उदतिष्ठत्। सोर्दीची दिक्। अथारुणः केतुर्मध्य उपादधात्। एवा हि पूषन्निति। ततो वै पूषोदतिष्ठत्। सेयं दिक्॥१५॥

अथारुणः केतुरुपरिष्ठादुपादधात्। एवा हि देवा इति। ततो देवमनुष्याः पितरः। गन्धर्वाप्सरसश्चोदतिष्ठन्। सोर्ध्वा दिक्। या विप्रुषो विपरापतन्। ताम्योऽसुरा रक्षांसि पिशाचाश्चोदतिष्ठन्। तस्मात्ते पराभवन्। विप्रुङ्गो हि ते समभवन्। तदेषाऽभ्यनूक्ता॥१६॥

आपो ह यद्वहतीर्गर्भमायन्। दक्षं दधाना जनयन्तीः स्वयम्भुम्। तत इमेध्यसृज्यन्त सर्गाः। अज्यो वा इदं समभूत्। तस्मादिदं सर्वं ब्रह्म स्वयम्भवेति। तस्मादिदं सर्वं शिथिलमिवाऽध्रुवमिवाभवत्। प्रजापतिर्वा तत्। आत्मनाऽऽत्मानं विधाय। तदेवानुप्राविशत्। तदेषाऽभ्यनूक्ता॥१७॥

विधाय लोकान् विधाय भूतानि। विधाय सर्वाः प्रदिशो दिशश्च। प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य। आत्मनाऽऽत्मानमभि संविवेशेति। सर्वमेवेदमात्वा। सर्वमवर्द्ध्य। तदेवानुप्राविशति। य एवं वेद॥१८॥

[२३]

चतुष्टय्य आपो गृह्णाति। चत्वारि वा अपा रूपाणि। मेघो विद्युत्। स्तनयितुर्वृष्टिः। तान्येवावर्न्धे। आतपति वर्ष्या गृह्णाति। ताः पुरस्तादुपदधाति। एता वै ब्रह्मवर्चस्या आपः। मुखत एव ब्रह्मवर्चसमवर्न्धे। तस्मान्मुखतो ब्रह्मवर्चसितरः॥१९॥

कूप्यां गृह्णाति। ता दक्षिणत उपदधाति। एता वै तेजस्विनीरापः। तेज एवास्य दक्षिणतो दधाति। तस्माद्दक्षिणोऽर्धस्तेजस्वितरः। स्थावरा गृह्णाति। ताः पश्चादुपदधाति। प्रतीष्टिता वै स्थावराः। पश्चादेव प्रतीतिष्ठति। वहन्तीगृह्णाति॥१००॥

ता उत्तरत उपदधाति। ओजसा वा एता वहन्तीरिवोद्गतीरिव आकूजतीरिव धावन्तीः। ओज एवास्योत्तरतो दधाति। तस्मादुत्तरोऽर्ध ओजस्वितरः। सम्भार्या गृह्णाति। ता मध्य उपदधाति। इयं वै सम्भार्याः। अस्यामेव प्रतीतिष्ठति। पल्वल्या गृह्णाति। ता उपरिष्ठादुपादधाति॥१०१॥

असौ वै पल्वल्याः। अमुष्यामेव प्रतीतिष्ठति। दिक्षूपदधाति। दिक्षु वा आपः। अन्नं वा आपः। अन्नो वा अन्नं जायते। यदेवान्नोऽन्नं जायते। तदवरुन्धे। तं वा एतमरुणाः केतवो वातरशना ऋषयोऽचिन्वन्। तस्मादारुणकेतुकः॥१०२॥

तदेपाऽभ्यनूक्ता। केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वातरशनाः। प्रतिष्ठां शतधा हि। समाहितासो सहस्राधायसमिति। शतशश्चैव सहस्रशश्च प्रतीतिष्ठति। य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेद॥१०३॥

[२४]

जानुदघ्नीमुत्तरवेदीं खात्वा। अपां पूरयति। अपां सर्वत्वाय। पुष्करपर्णं रुक्मं पुरुषमित्युपदधाति। तपो वै पुष्करपर्णम्। सत्यं रुक्मः। अमृतं पुरुषः। एतावद्वा वाऽस्ति। यावदेतत्। यावदेवास्ति॥१०४॥

तदवरुन्धे। कूर्ममुपदधाति। अपामेव मेधमवरुन्धे। अथो स्वर्गस्य लोकस्य समष्ट्यो आपमपामपः सर्वाः। अस्मादस्मादितोऽमृतः। अग्निर्वायुश्च सूर्यश्च। सह संश्वस्करद्धिया इति। वायश्चां रश्मिपतयः। लोकं पृणच्छिद्रं पृण॥१०५॥

यास्तिस्रः परमजाः। इन्द्रघोषा वो वसुभिरेवाह्येवेति। पञ्चचितय उपदधाति। पाङ्कोऽग्निः। यावानेवाग्निः। तं चिनुते। लोकं पृणया द्वितीयामुपदधाति। पञ्च पदा वै विराट्। तस्या वा इयं पादः। अन्तरिक्षं पादः। द्यौः पादः। दिशः पादः। पुरोरजाः पादः। विराज्येव प्रतीतिष्ठति। य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेद॥१०६॥

[२५]

अग्निं प्रणीयोपसमाधाय। तमभित एता अबीष्टका उपदधाति। अग्निहोत्रे दर्शपूर्णमासयौ। पशुबन्धे चातुर्मास्येषु। अथो आहुः। सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति। अथ ह स्माहारुणः स्वायम्भुवः। सावित्रः सर्वोऽग्निरित्यननुषङ्गं मन्यामहे। नाना वा एतेषां वीर्याणि। कमग्निं चिनुते॥१०७॥

सत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। सावित्रमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। नाचिकेतमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। चातुरहोत्रियमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। वैश्वसृजमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते॥१०८॥

उपानुवाक्यमाशुमग्निं चिन्वानः। कमग्निं चिनुते। इममारुणकेतुकमग्निं चिन्वान इति। वृषा

वा अग्निः। वृषाणो सङ्स्फालयेत्। हन्येतास्य यज्ञः। तस्मान्नानुषज्यः। सोत्तरवेदिषु ऋतुषु चिन्वीत। उत्तरवेद्यां ह्यग्निश्चीयते। प्रजाकामश्चिन्वीत॥१०९॥

प्राजापत्यो वा एषोऽग्निः। प्राजापत्याः प्रजाः। प्रजावान् भवति। य एवं वेद। पशुकामश्चिन्वीत। संज्ञानं वा एतत् पशूनाम्। यदापः। पशूनामेव संज्ञानेऽग्निं चिनुते। पशुमान् भवति। य एवं वेद॥११०॥

वृष्टिकामश्चिन्वीत। आपो वै वृष्टिः। पर्जन्यो वर्षणो भवति। य एवं वेद। आमयावी चिन्वीत। आपो वै भेषजम्। भेषजमेवास्मै करोति। सर्वमायुरेति। अभिचरश्चिन्वीत। वज्रो वा आपः॥१११॥

वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहरति। स्तृणुत एनम्। तेजस्कामो यशस्कामः। ब्रह्मवर्चसकामः स्वर्गकामश्चिन्वीत। एतावद्वा वाऽस्ति। यावदेतत्। यावदेवास्ति। तदवरुन्धे। तस्यैतद्वृतम्। वर्षति न धावेत्॥११२॥

अमृतं वा आपः। अमृतस्यानन्तरित्यै। नाप्सु मूत्रपुरीषं कुर्यात्। न निर्ष्टीवेत्। न विवर्सनः स्नायात्। गुह्यो वा एषोऽग्निः। एतस्याग्नेरनन्तिदाहाय। न पुष्करपर्णानि हिरण्यं वाऽधितिष्ठेत्। एतस्याग्नेरनन्त्यारोहाय। न कूर्मस्याश्रीयात्। नोदकस्याघातुं कान्येनमोदकानि भवन्ति। अघातुं आपः। य एतमग्निं चिनुते। य उचैनमेवं वेद॥११३॥

[२६]

इमानुकं भुवना सीषधेम। इन्द्रश्च विश्वे च देवाः। यज्ञं च नस्तन्वं च प्रजां च। आदित्यैरिन्द्रः सह सीषधातु। आदित्यैरिन्द्रः सर्गणो मरुद्भिः। अस्माकं भूत्वविता तनूनाम्। आप्लवस्व प्रप्लवस्व। आप्ण्डीभेवज मा मुहुः। सुखादीन्दुःखनिधनाम्। प्रतिमुञ्चस्व स्वां पुरम्॥११४॥

मरीचयः स्वायम्भुवाः। ये शरीराण्यंकल्पयन्। ते ते देहं कल्पयन्तु। मा च ते ख्यास्म तीरिषत्। उत्तिष्ठ मा स्वप्त। अग्निमिच्छध्वं भारताः। राज्ञः सोमस्य तृतासः। सूर्येण सयुजोपसः। युवां सुवासौ। अष्टाचक्रा नवद्वारा॥११५॥

देवानां पूरयोध्या। तस्यां हिरण्मयः कोशः। स्वर्गो लोको ज्योतिषाऽऽवृतः। यो वै तां ब्रह्मणो वेद। अमृतेनाऽऽवृतां पुरीम्। तस्मै ब्रह्म च ब्रह्मा च। आयुः कीर्तिं प्रजां ददुः। विभ्राजमानां हरिणीम्। यशसां सम्प्रीवृताम्। पुरं हिरण्मयीं ब्रह्मा॥११६॥

विवेशाऽपराजिता। पराडेत्यंज्यामयी। पराडेत्यनाशुकी। इह चांमुत्र चान्वेति। विद्वान्देवासुरानुभयान्। यत्कुमारी मन्द्रयते। यद्योषिद्यत्पतिव्रता। अरिष्टं यत्किं च क्रियते। अग्निस्तदनुवेधति। अश्रुतासः श्रुतासश्च॥११७॥

यज्वानो येऽप्ययज्वनः। स्वयन्तो नापैक्षन्ते। इन्द्रमग्निं च ये विदुः। सिकता इव संयन्ति। रश्मिभिः समुदीरिताः। अस्माल्लोकादमुष्माच्च। ऋषिभिर्दातृश्रिभिः। अपेत वीत वि च सपतातः। येऽत्र स्थ पुराणा ये च नूतनाः। अहोभिरद्विरक्तुभिर्व्यक्तम्॥११८॥

यमो ददात्ववसानमस्मै। नृ मुणन्तु नृपात्वर्यः। अकृष्टा ये च कृष्टजाः। कुमारीषु कनीनीषु।
जारिणीषु च ये हिताः। रेतः पीता आण्डपीताः। अङ्गारेषु च ये हुताः। उभयान् पुत्रपौत्रकान्।
युवेऽहं यमराजगान्। शतमिन्नु शरदः॥११९॥

अदो यद्वह्मं विलबम्। पितृणां च यमस्य च। वरुणस्याश्विनोऽग्नेः। मरुतां च विहायसाम्।
कामप्रयवणं मे अस्तु। स ह्येवास्मिं सनातनः। इति नाको ब्रह्मिश्रवो रायो धनम्। पुत्रानापौ
देवीरिहाऽऽहितः॥१२०॥

[२७]

विशीर्ष्णीं गृध्रशीर्ष्णीं च। अपेतो निरुक्तिः हंथः। परिबाधः श्वेतकुक्षम्। निजङ्घः
शबलोदरम्। स तान् वाच्यायया सह। अग्ने नाशय सन्दशः। ईर्ष्यासूये बुभुक्षाम्। मन्युं कृत्यां
च दीधिरे। रथेन किं शुकावता। अग्ने नाशय सन्दशः॥१२१॥

[२८]

पर्जन्याय प्रगायत। दिवस्पुत्राय मीढुषे। स नो यवसमिच्छतु। इदं वचः पर्जन्याय स्वरजौ।
हृदो अस्त्वन्तरन्तद्युयोत। मयोभूर्वातो विश्वकृष्टयः सन्त्वस्मे। सुपिप्पला ओषधीर्देवगोपाः। यो
गर्भमोषधीनाम्। गवां कृणोत्यर्वताम्। पर्जन्यः पुरुषीणाम्॥१२२॥

[२९]

पुनर्मामैत्विन्द्रियम्। पुनरायुः पुनर्भगः। पुनर्ब्राह्मणमैतु मा। पुनर्द्रविणमैतु मा। यन्मेऽद्य
रेतः पृथिवीमस्कान्। यदोषधीरप्यसंरद्यदापः। इदं तत्पुनराददे। दीर्घायुत्वाय वचसे। यन्मे रेतः
प्रसिच्यते। यन्म आजायते पुनः। तेन माममृतं कुरु। तेन सुप्रजसं कुरु॥१२३॥

[३०]

अद्ध्यस्तिरोऽधाऽजायत। तवं वैश्रवणः संदा। तिरोऽधेहि सपत्नान्नः। ये अपोऽश्रन्ति केचन।
त्वाष्टीं मायां वैश्रवणः। रथः सहस्रवन्धुरम्। पुरुश्चक्रः सहस्राश्वम्। आस्थायायाहि नो बलिम्।
यस्मै भूतानि बलिमावहन्ति। धनं गावो हस्ति हिरण्यमश्वान्॥१२४॥

असाम सुमतौ यज्ञियंस्य। श्रियं विभ्रतोऽन्नमुखीं विराजम्। सुदर्शने च क्रौञ्चे च। मैनागे
च महागिरौ। शतद्वाटारंगमन्ता। संहार्यं नगरं तवं। इति मन्त्राः। कल्पोऽत ऊर्ध्वम्। यदि
बलिः हरत्। हिरण्यनाभये वितुदये कौबेरायाय बलिः॥१२५॥

सर्वभूताधिपतये नम इति। अथ बलिः हत्वोपतिष्ठेत। क्षत्रं क्षत्रं वैश्रवणः। ब्राह्मणां
वयः स्मः। नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः। अस्मात्प्रविश्यान्नमद्धीति। अथ तमग्निमादधीत।
यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुञ्जीत। तिरोऽधा भूः। तिरोऽधा भुवः॥१२६॥

तिरोऽधाः स्वः। तिरोऽधा भूर्भुवः स्वः। सर्वेषां लोकानामाधिपत्यं सीदेति। अथ
तमग्निमिन्धीत। यस्मिन्नेतत्कर्म प्रयुञ्जीत। तिरोऽधा भूः स्वाहा। तिरोऽधा भुवः स्वाहा।
तिरोऽधाः स्वः स्वाहा। तिरोऽधा भूर्भुवः स्वः स्वाहा। यस्मिन्नस्य काले सर्वा आहुतीरहुतां

भवेयुः॥१२७॥

अपि ब्राह्मणंमुखीनाः। तस्मिन्नहः काले प्रयुञ्जीत। परः सुप्तजनाद्वेपि। मास्म प्रमाद्यन्तंमाध्यापयेत्। सर्वार्थाः सिद्ध्यन्ते। य एवं वेद। क्षुध्यन्निदमजानताम्। सर्वार्था न सिद्ध्यन्ते। यस्ते विघातुको भ्राता। ममान्तरहृदये श्रितः॥१२८॥

तस्मां इममग्रपिण्डं जुहोमि। स मेऽर्थान्मा विवंधीत्। मयि स्वाहा। राजाधिराजाय प्रसह्यसाहिने। नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे। स मे कामान्कामकामाय मह्यम्। कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु। कुबेराय वैश्रवणाय। महाराजाय नमः। केतवो अरुणासश्च। ऋषयो वार्तरशनाः। प्रतिष्ठा शतधा हि। समार्हितासो सहस्रधायसम्। शिवा नः शन्तमा भवन्तु। दिव्या आप ओषधयः। सुमृडीका सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि॥१२९॥

[३१]

संवत्सरमेतद्व्रतं चरेत्। द्वौ वा मासौ। नियमः संमासेन। तस्मिन्नियमविशेषाः। त्रिषवणमुदकोपस्पर्शी। चतुर्थकालपानभक्तः स्यात्। अहरहर्वा भैक्षमश्रीयात्। औदुम्बरोभिः समिद्धिरग्निं परिचरेत्। पुनर्ममैत्त्विन्द्रियमित्येतेनानुवाकेन। उद्धृतपरिपूताभिरद्भिः कार्यं कुर्वीत॥१३०॥

असञ्चयवान्। अग्रये वायवे सूर्याय। ब्रह्मणे प्रजापतये। चन्द्रमसे नक्षत्रेभ्यः। ऋतुभ्यः संवत्सराय। वरुणायारुणायैति व्रतहोमाः। प्रवर्ग्यवृन्दादेशः। अरुणाः काण्डऋषयः। अरण्येऽधीयीन्। भद्रं कर्णेभिरिति द्वे जपित्वा॥१३१॥

महानाग्रीभिरुदकं संस्पर्श्य। तमाचार्यो दद्यात्। शिवा नः शन्तमेत्योषधीरालभते। सुमृडीकेति भूमिम्। एवमपवर्गे। धेनुर्दक्षिणा। कंसं वासंश्च क्षौमम्। अन्यद्वा शुक्लम्। यथाशक्ति वा। एवस्वाध्यायधर्मेण। अरण्येऽधीयीत्। तपस्वी पुण्यो भवति तपस्वी पुण्यो भवति॥१३२॥

[३२]

भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवाः। भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः। स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः। स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु॥

॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयारण्यके प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥

आरण्यके आदितः दशिन्यः—१३२

ब्राह्मणे आदितः दशिन्यः—१७९३

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्रये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः। नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

सह वै देवानां चासुराणां च यज्ञौ प्रततावास्तां वयं स्वर्गं लोकमैष्यामो वयमैष्याम इति तेऽसुराः सन्नह्य सहसैवाचरन् ब्रह्मचर्येण तपसैव देवास्तेऽसुरा अमुह्यस्ते न प्राजान्स्ते पराऽभवन्ते न स्वर्गं लोकमायन् प्रसृतेन वै यज्ञेन देवाः स्वर्गं लोकमायन्न प्रसृतेनासुरान् पराभावयन् प्रसृतो ह वै यज्ञोपवीतिनो यज्ञोऽप्रसृतोऽनुपवीतिनो यत्किं च ब्राह्मणो यज्ञोपवीत्यधीते यजंत एव तत्तस्माद्यज्ञोपवीत्येवाधीयीत याजयेद्यजंत वा यज्ञस्य प्रसृत्या अजिनं वासो वा दक्षिणत उपवीय दक्षिणं बाहुमुद्धरतेऽव धत्ते सव्यमिति यज्ञोपवीतमेतदेव विपरीतं प्राचीनावीतं संवीतं मानुषम्॥१॥

[१]

रक्षांसि ह वा पुरोऽनुवाके तपोग्रमतिष्ठन्त तान् प्रजापतिर्वरेणोपामन्त्रयत् तानि वरमवृणीताऽऽदित्यो नो योद्धा इति तान् प्रजापतिरब्रवीद्योधयध्वमिति तस्मादुत्तिष्ठन्त ह वा तानि रक्षांस्यदित्यं योधयन्ति यावदस्तमन्वंगात्तानि ह वा एतानि रक्षांसि गायत्रियाऽभिर्मन्त्रितेनाम्भसा शाम्यन्ति तद् ह वा एते ब्रह्मवादिनः पूर्वाभिमुखाः सन्ध्यायां गायत्रियाऽभिर्मन्त्रिता आप ऊर्ध्वं विक्षिपन्ति ता एता आपो वज्रीभूत्वा तानि रक्षांसि मन्देहारुणे द्वीपे प्रक्षिपन्ति यत्प्रदक्षिणं प्रक्रमन्ति तेन पाप्मानमवधून्वन्त्युद्यन्तमस्तं यन्तम् आदित्यमभिध्यायन् कुर्वन् ब्राह्मणो विद्वान्स्सकलं भद्रमश्नुतेऽसावादित्यो ब्रह्मेति ब्रह्मेव सन् ब्रह्माप्येति य एवं वेद॥२॥

[२]

यद्देवा देवहेळन् देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा मुञ्चतस्तस्यर्तेन मामिता देवां जीवनकाम्या यद्वाचाऽनृतमूदिम। तस्मान्न इह मुञ्चत विश्वे देवाः सजोषसः। ऋतेन द्यावापृथिवी ऋतेन त्वं संरस्वति। कृतात्रः पाद्मेनसो यत्किं चानृतमूदिम। इन्द्राग्नी मित्रावरुणौ सोमो धाता बृहस्पतिः। ते नो मुञ्चन्त्वेनसो यदन्यकृतमारिम। सजातशःसादुत जामिशःसाङ्घ्यायसः शःसादुत वा कर्नीयसः। अनाधृष्टं देवकृतं यदेनस्तस्मात् त्वमस्माज्जातवेदो मुमुग्धि॥३॥

यद्वाचा यन्मनसा बाहुभ्यामूरुभ्यामष्टीवद्वा शिश्रैर्यदनृतं चकृमा वयम्। अग्निर्मा तस्मादेनसो गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु चकृम यानि दुष्कृता। येन त्रितो अर्णवान्निर्बभूव येन सूर्य तमसो निर्मुमोच। येनेन्द्रो विश्वा अजहादरातीस्तेनाह ज्योतिषा ज्योतिरानशान आक्षि। यत्कुसीदमप्रतीतं मयेह येन यमस्य निधिना चरामि। एतत्तदग्रे अनृणो भवामि जीवन्नेव प्रति तत्तं दधामि। यन्मयि माता यदा पिपेष् यदन्तरिक्षं यदाशसातिक्रामामि त्रिते देवा दिवि जाता यदाप इमं मै वरुण तत्त्वां यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने त्वमग्ने अयासि॥४॥

[३]

यददीव्यवृणमहं बभूवादित्सन्वा सञ्जगर् जनेभ्यः। अग्निर्मा तस्मादिन्द्रश्च संविदानौ प्रमुञ्चताम्। यद्धस्ताभ्यां चक्र किल्बिषाण्यक्षाणां वयमुपजिघ्रमानः। उग्रं पश्या च राष्ट्रभृच्च तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि। उग्रं पश्ये राष्ट्रभृत्किल्बिषाणि यदक्षवृत्तमनुदत्तमेतत्। नेत्रं ऋणानृणव इत्थंमानो यमस्य लोके अधिरञ्जुराय। अव ते हेळ उदुत्तममिमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्रे स त्वं नो अग्रे। सङ्कुसुको विकुसुको निर्ऋथो यश्च निस्वः। तेऽ(१)स्मद्यक्षमनांगसो दूरादूरमचीचतम्। निर्यक्षमचीचते कृत्यां निर्ऋतिं च। तेन योऽ(१)स्मत्समृच्छातै तमस्मै प्रसुवामसि। दुःशःसानुशःसाभ्यां घृणेनानुघृणेन च। तेनान्योऽ(१)स्मत्समृच्छातै तमस्मै प्रसुवामसि। सं वर्चसा पर्यसा सन्तनूभिरगन्महि मनसा सः शिवेन। त्वष्टा नो अत्र विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो(१) यद्विलिष्टम्॥५॥

[४]

आयुष्टे विश्वतो दधद्यमग्निर्वरेण्यः। पुनस्ते प्राण आयाति परायक्ष्मं सुवामि ते। आयुर्दा अग्रे हविषो जुषाणो घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि। घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेवं पुत्रमभिरक्षतादिमम्। इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि तिग्ममोजो वरुण सःशिशधि। मातेवास्मा अदिते शर्म यच्छु विश्वे देवा जरदष्टिर्यथाऽसत्। अग्र आयूःपि पवस् आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्। अग्रे पवस्व स्वपां अस्मे वर्चः सुवीर्यम्। दधद्रयि मयि पोषम्॥६॥

अग्निर्ऋषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः। तमीमहे महागयम्। अग्रे जातान्प्रणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो नुदस्व। अस्मे दीदिहि सुमना अहेळच्छर्मन्ते स्याम त्रिवरूथ उद्धौ। सहसा जातान्प्रणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताज्ञातवेदो नुदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमनस्यमानो वयः स्याम प्रणुदा नः सपत्नान्। अग्रे यो नोऽभितो जनो वृको वारो जिघांसति। ताऽस्त्वं वृत्रहं जहि वस्वस्मभ्यमाभर। अग्रे यो नोऽभिदासति समानो यश्च निष्प्रः। तं वयः समिधं कृत्वा तुभ्यमग्रेऽपि दध्मसि॥७॥

यो नः शपादशंपतो यश्च नः शपंतः शपात्। उषाश्च तस्मै निमृक् सर्वं पापं समूहताम्। यो नः सपत्नो यो रणो मर्तोऽभिदासति देवाः। इध्मस्यैव प्रक्षायतो मा तस्योच्छेषि किं चन। यो मां द्वेष्टि जातवेदो यं चाहं द्वेष्टि यश्च माम्। सर्वाःस्तानग्रे सन्दह याऽश्वाहं द्वेष्टि ये च माम्। यो अस्मभ्यमरातीयाद्यश्च नो द्वेष्टते जनः। निन्दाद्यो अस्मान्दिप्साच्च सर्वाःस्तान्मघ्मपा कुरु। सःशितं मे ब्रह्म सःशितं वीर्या(१)म्बलम्। सःशितं क्षत्रं मे जिष्णु यस्याहमस्मि पुरोहितः। उदैषां बाहू अंतरिमुद्वर्चो अथो बलम्। क्षिणोमि ब्रह्मणाऽमित्रानुत्रयामि स्वा(१)म् अहम्। पुनर्मनः पुनरायुर्म आगात्पुनश्चक्षुः पुनः श्रोत्रं म आगात्पुनः प्राणः पुनराकृतं म आगात्पुनश्चित्तं पुनराधीतं म आगात्। वैश्वानरो मेऽदब्धस्तनूपा अवबाधतां दुरितानि विश्वा॥८॥

[५]

वैश्वानराय॑ प्रतिवेदयामो॑ यदी॑नृण॑ संङ्ग॑रो देवता॑सु। स ए॒तान्पाशा॑न् प्र॒मुच॑न् प्रवे॑द् स नो॑
मुञ्चा॒तु दु॒रिता॒दव॑द्यात्। वैश्वान॑रः पर्व॒यान्नः प॒वित्रैर्य॑त्संङ्गर॑म॒भिधा॒वाम्या॑शाम्। अना॑जान॒न्मन॑सा
याच॑मानो॒ यदत्रै॑नो॒ अव॑ तथ्सु॒वामि॑। अमी॒ ये सु॒भगे॑ दि॒वि वि॒चृतौ॑ नाम॒ तार॑के। प्रेहा॑मृत॒स्य
यच्छ॑तामे॒तद्वद्ध॑कमोच॑नम्। विजि॑हीर्ष्व लो॒काङ्क॑धि ब॒न्धान्मु॑ञ्चासि॒ बद्ध॑कम्। योने॑रिव॒ प्रच्यु॑तो
गर्भः॑ सर्वा॑न् प॒थो अ॑नुष्व। स प्र॑जान॒न्प्रति॑गृ॒णीत॑ वि॒द्वान्प्र॒जाप॑तिः प्रथ॒म॒जा ऋ॑तस्य॑। अ॒स्माभि॑र्दत्तं
ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑दच्छि॒त्रं तन्तु॑मनु॒सञ्चरे॑म॥१॥

तत् तन्तु॑मन्वेके॒ अनु॑ सञ्चर॑न्ति॒ येषां॑ दत्तं पि॒त्र्यमा॑र्यनवत्। अ॒बन्ध॑वेके॒ दद॑तः प्र॒यच्छा॑द्वातुं
चेच्छ॑क्रवा॒सः स्वर्ग॑ ए॒षाम्। आर॑भेथामनु॒ स र॑भेथा॒ समा॑नं प॒न्थाम॑वथो घृ॒तेन॑। यद्वा॑ पूर्तं
परि॑विष्टं॒ यदग्नौ॑ तस्मै गोत्रा॑येह जाया॑पती॒ स र॑भेथाम्। यदन्तरि॑क्षं पृथि॒वीमु॑त द्यां यन्मा॒तरं
पि॒तरं॑ वा जिहि॑सि॒मा। अ॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒देन॑सो गार्ह॑पत्य॒ उन्नो॑ नेषदु॒रिता॑ या॒नि च॑कृम।
भूमि॑र्माताऽदि॒तिर्नो॑ ज॒नित्रं॑ भ्राताऽन्तरि॑क्षम॒भिशा॑स्त ए॒नः। द्यौर्नः॑ पि॒ता पि॑तृयाच्छं भ॒वासि॑ जा॒मि
मि॒त्वा मा वि॑विधिसि लो॒कात्। यत्र॑ सु॒हार्दः सु॑कृतो म॒दन्ते॑ विहाय॒ रोगं॑ त॒न्वा(१)॑ स्वा॒याम्।
अ॒श्लोणा॑ङ्गैरहु॑ताः स्वर्गे॑ तत्र पश्ये॒म पि॒तरं॑ च पु॒त्रम्। यदन्न॑म॒द्यन्ते॑न दे॒वा दा॑स्यन्नदा॑स्यन्तु॒त वा॑
करि॑ष्यन्। यद्दे॒वानां॑ चक्षु॒ष्यागो॑ अस्ति॒ यदे॒व किं॑ च॒ प्रति॑जग्राहम॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒दनृ॑णं कृ॒णोतु॑।
यदन्न॑म॒क्षिं बहु॑धा वि॒रूपं॑ वा॒सो हि॑र॒ण्यमु॑त गा॒म॒जाम॑वि॒मम्। यद्दे॒वानां॑ चक्षु॒ष्यागो॑ अस्ति॒ यदे॒व
किं॑ च॒ प्रति॑जग्राहम॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒दनृ॑णं कृ॒णोतु॑। यन्म॒या मन॑सा वा॒चा कृत॑मे॒नः कदा॑चन।
सर्व॑स्मा॒त्तस्मा॑न्मेळि॒तो मो॒ग्धि॒ त्व॑ हि वे॒त्थं यथा॑तथम्॥१०॥

[६]

वा॒तर॑शना ह॒ वा ऋ॑षयः॒ श्रम॑णा ऊ॒र्ध्वम॑न्थि॒नो ब॑भूव॒स्तानृ॑षयो॒ऽर्थमा॑य॒स्ते
नि॒लाय॑मचर॒स्तेऽनु॑प्रविशुः॒ कूश्मा॑ण्डानि॒ तास्ते॑ष्वन्व॒विन्द॑च्छृ॒द्ध्यां च॑ तप॑सा च
ता॒नृष॑योऽब्रुवन्क॒था नि॒लाय॑ चर॒थेति॑ त ऋ॒षीन्ब्रु॑वन्नमो॒ वोऽस्तु॑ भगव॒न्तोऽस्मि॒न्धा॒मि
के॒न वः॑ सप॒र्यामे॑ति॒ तानृ॑षयोऽब्रुवन्प॒वित्रं॑ नो ब्रू॒त येना॑र॒पसः॑ स्या॒मेति॑ त ए॒तानि॑
सू॒क्ता॒न्यप॑श्यन् यद्दे॒वा दे॒वहे॒ळं यददी॑व्य॒नृण॑म॒हं ब॑भूवाऽऽयु॒ष्टे वि॒श्वतो॑ दध॒दित्ये॑तैराज्यं जुहु॒त
वैश्वान॑राय॒ प्रति॑वेदयाम् इत्यु॒पति॑ष्ठत् यद॒र्वाची॑नमे॒नो भ्रू॑णह॒त्याया॑स्तस्मा॒न्मोक्ष॑ध्व इति॒ त
ए॒तैरजु॑हवुस्तेऽरे॒पसो॑ऽभवन्कर्मा॒दिष्वे॑तैर्जुह्यात्पू॒तो दे॒वल॑ोका॒न्सम॑श्नुते॥११॥

[७]

कूश्मा॑ण्डैर्जुह्याद्योऽपू॒त इ॒व मन्ये॑त॒ यथा॑ स्ते॒नो यथा॑ भ्रू॒णहै॒वमे॑ष भ॒वति॑ योऽयो॒नौ
रे॒तः सि॒ञ्चति॑ यद॒र्वाची॑नमे॒नो भ्रू॑णह॒त्याया॑स्तस्मा॒न्मुच्य॑ते याव॒देनो॑ दी॒क्षामु॑पैति दी॒क्षित॑ ए॒तैः
सं॒तति॑ जुहोति संव॒थ्स॒र दी॑क्षितो भ॒वति॑ संव॒थ्स॒रादे॒वाऽऽत्मानं॑ पु॒नीते॑ मा॒सं दी॑क्षितो भ॒वति॑
यो मा॒सः स संव॒थ्स॒रः संव॒थ्स॒रादे॒वाऽऽत्मानं॑ पु॒नीते॑ चतुर्विंशति॑ रा॒त्रिर्दी॑क्षितो भ॒वति॑
चतुर्विंशति॑रर्धमा॒साः संव॒थ्स॒रः संव॒थ्स॒रादे॒वाऽऽत्मानं॑ पु॒नीते॑ द्वाद॑श रा॒त्रिर्दी॑क्षितो भ॒वति॑ द्वाद॑श

मासाः संवत्सरः संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते षड्रात्रीर्दीक्षितो भवति षड्वा ऋतवः संवत्सरः संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते तिस्रो रात्रीर्दीक्षितो भवति त्रिपदा गायत्री गायत्रिया एवाऽऽत्मानं पुनीते न मा२समंश्रीयात्र स्त्रियमुपेयात्रोपर्यासीत् जुगुप्सेतानृतात्पयो० ब्राह्मणस्य व्रतं यवांगू राजन्यस्याऽऽमिक्षा वैश्यस्यार्थो सौम्येष्वध्वर एतद्व्रतं ब्रूयाद्यदि मन्येतोपदस्यामीत्योदनं धानाः सक्तून् घृतमित्यनुव्रतयेदात्मनोऽनुपदासाय॥१२॥

[८]

अजानं ह वै पृथ्वींस्तपस्यमानान् ब्रह्मं स्वयम्भ्वभ्यानंरुषत् ऋषयोऽभवन्तदृषीणामृषित्वं तां देवतामुपातिष्ठन्त यज्ञकामास्त एतं ब्रह्मयज्ञमपश्यन्तमाहंरन्तेनायजन्त यदृचोऽध्य-
गीषत् ताः पर्यंआहुतयो देवानामभवन् यद्यजूंषि घृताहुतयो यथ्सामानि सोमाहुतयो
यदथर्वाङ्गिरसो मध्वाहुतयो यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पाङ्गाथां नाराश२सीर्मदाहुतयो
देवानामभवन्ताभिः क्षुधं पाप्मानमपांन्नपंहतपाप्मानो देवाः स्वर्गं लोकमायन् ब्रह्मणः
सायुज्यमृषयोऽगच्छन्॥१३॥

[९]

पञ्च वा एते मंहायज्ञाः संतति प्रतायन्ते सतति सन्तिष्ठन्ते देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो
मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति यदग्नौ जुहोत्यपि समिधं तद्वैवयज्ञः सन्तिष्ठते यत्पितृभ्यः
स्वधा करोत्यप्यपस्तपितृयज्ञः सन्तिष्ठते यद्वृतेभ्यो बलि२ हरति तद्भूतयज्ञः सन्तिष्ठते
यद्वाह्मणेभ्योऽन्नं ददाति तन्मनुष्ययज्ञः सन्तिष्ठते यथ्स्वाध्यायमधीयीतैकामप्यृचं यजुः सामं
वा तद्ब्रह्मयज्ञः सन्तिष्ठते यदृचोऽधीते पर्यंसः कल्यां अस्य पितृन्स्वधा अभिवहन्ति
यद्यजूंषि घृतस्य कल्यां यथ्सामानि सोमं एभ्यः पवते यदथर्वाङ्गिरसो मधोः कल्यां
यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पाङ्गाथां नाराश२सीर्मदंसः कल्यां अस्य पितृन्स्वधा
अभिवहन्ति यदृचोऽधीते पर्यंआहुतिभिरेव तद्देवा२स्तर्पयति यद्यजूंषि घृताहुतिभिर्यथ्सामानि
सोमाहुतिभिर्यदथर्वाङ्गिरसो मध्वाहुतिभिर्यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पाङ्गाथां
नाराश२सीर्मदाहुतिभिरेव तद्देवा२स्तर्पयति त एनं तृप्ता आयुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा
ब्रह्मवर्चसेनात्राद्येन च तर्पयन्ति॥१४॥

[१०]

ब्रह्मयज्ञेनं यक्ष्यमाणः प्राच्यां दिशि ग्रामादछदिर्दर्श उदीच्यां प्रागुदीच्यां वोदितं आदित्ये
दक्षिणत उषवीयोपविश्य हस्तावनिज्य त्रिराचामेद्विः परिमृज्यं सकृदुपस्पृश्य शिरश्चक्षुषी
नासिके श्रोत्रे हृदयमालभ्य यत्रिराचामेति तेन ऋचः प्रीणाति यद्विः परिमृजति तेन यजूंषि
यथ्सकृदुपस्पृशति तेन सामानि यथ्सव्यं पाणिं पादौ प्रोक्षति यच्छिरश्चक्षुषी नासिके श्रोत्रे
हृदयमालभते तेनाथर्वाङ्गिरसो ब्राह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पाङ्गाथां नाराश२सीः प्रीणाति
दर्भाणां महदुपस्तीर्योपस्थं कृत्वा प्राडासीनः स्वाध्यायमधीयीतापां वा एष ओषधीना२ रसो
यद्दर्भाः सरसमेव ब्रह्मं कुरुते दक्षिणोत्तरौ पाणी पादौ कृत्वा सपवित्रावोमिति प्रतिपद्यत

एतद्वै यजुस्त्रयीं विद्यां प्रत्येषा वागेतत्परममक्षरं तदेतदृचाऽभ्युक्तमृचो अक्षरं परमे व्योमन् यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुर्यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति य इत्तद्विदुस्त इमे समांसत इति त्रीनेव प्रायुङ्क्त भूर्भुवः स्वरित्याहेतद्वै वाचः सत्यं यदेव वाचः सत्यं तत्प्रायुङ्क्तार्थं सावित्री गायत्री त्रिरन्वाह पृच्छोऽर्धर्चशोऽनवान् संविता श्रियः प्रसविता श्रियमेवाऽऽप्नोत्यथो प्रज्ञातयेव प्रतिपदा छन्दांसि प्रतिपद्यते॥१५॥

[११]

ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधीयीत दिवा नक्तं वेति हं स्माऽऽह शौच आह्वय उतारण्येऽबलं उत वाचोत तिष्ठन्नुत व्रजन्नुताऽऽसीन उत शयानोऽधीयीतैव स्वाध्यायं तपस्वी पुण्यो भवति य एवं विद्वान्स्वाध्यायमधीते नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि॥१६॥

[१२]

मध्यन्दिने प्रबलमधीयीतासौ खलु वावेष आदित्यो यद्वाह्मणस्तस्मात्तरहि तेऽक्षिणं तपति तद्देवाऽभ्युक्ता। चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आऽप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्चेति स वा एष यज्ञः सद्यः प्रतायते सद्यः सन्तिष्ठते तस्य प्राक् सायमवभृथो नमो ब्रह्मणे इति परिधानीयां त्रिरन्वाहाप उपस्यृश्य गृहानेति ततो यत्किं च ददाति सा दक्षिणा॥१७॥

[१३]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य मेघो हविर्धानं विद्युदग्निर्वरुषः हविः स्तनयिर्बुवषद्गारो यदवस्फूर्जति सोऽनुवषद्गारो वायुरात्माऽमांवास्यां स्विष्टकृद्य एवं विद्वान्मेघे वर्षति विद्योतमाने स्तनयंत्यवस्फूर्जति पर्वमाने वायावमावास्यायां स्वाध्यायमधीते तप एव तत्तप्यते तपो हि स्वाध्याय इत्युत्तमं नाकं रोहत्युत्तमः संमानानां भवति यावन्तः ह वा इमां वित्तस्य पूर्णा ददथ्स्वर्गं लोकं जयति तावन्तं लोकं जयति भूयांसं चाक्षय्यं चापं पुनर्मृत्युं जयति ब्रह्मणः सायुज्यं गच्छति॥१८॥

[१४]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य द्वावंनध्यायौ यदात्माऽशुचिर्यद्देशः समृद्धिर्देवतानि य एवं विद्वान्महारात्र उपस्युदिते व्रजं स्तिष्ठन्नासीनः शयानोऽरण्ये ग्रामे वा यावत्तरसं स्वाध्यायमधीते सर्वाँल्लोकोज्जयति सर्वाँल्लोकानं नृणोऽनुसञ्चरति तद्देवाभ्युक्ता। अनृणा अस्मिन्ननृणाः परस्मिंस्तृतीयं लोके अनृणाः स्याम। ये देव्यानां उत पितृयाणां सर्वाँन्यथो अनृणा आक्षीयेमेत्यग्निं वै जातं पाप्मा जग्राह तं देवा आहुतीभिः पाप्मानमपौघन्नाहुतीनां यज्ञेन यज्ञस्य दक्षिणाभिर्दक्षिणानां ब्राह्मणेन ब्राह्मणस्य छन्दोभिश्छन्दसां स्वाध्यायेनापहतपाप्मा स्वाध्यायो देवपवित्रं वा एतत्तं योऽनूश्मृजत्यभागो वाचि भवत्यभागो नाके तद्देवाऽभ्युक्ता। यस्तित्याजं सखिविदं सखायं न तस्य वाच्यपि भागो अस्ति। यदी शृणोत्यलकं

शृणोति न हि प्रवेदं सुकृतस्य पन्थामिति तस्मात्स्वाध्यायोऽध्यैतव्यो यं यं क्रतुमधीते तेन तेनास्येष्टं भवत्यग्नेर्वायोरादित्यस्य सायुज्यं गच्छति तदेषाऽन्युक्ता। ये अर्वाङ्गत वा पुराणे वेदं विद्वांसंमभितो वदन्त्यादित्यमेव ते परिवदन्ति सर्वे अग्निं द्वितीयं तृतीयं च हृसमिति यावती वै देवतास्ताः सर्वा वेदविदि ब्राह्मणे वसन्ति तस्माद्ब्राह्मणेभ्यो वेदविद्भ्यो दिवे दिवे नमस्कुर्यान्नास्तीलं कीर्तयेदेता एव देवताः प्रीणाति॥१९॥

[१५]

रिच्यत इव वा एष प्रेव रिच्यते यो याजयति प्रति वा गृह्णाति याजयित्वा प्रतिगृह्य वाऽनंश्रन्निः स्वाध्यायं वेदमधीयीत त्रिरात्रं वा सावित्रीं गायत्रीमन्वातिरेचयति वरो दक्षिणा वरेणैव वरः स्पृणोत्यात्मा हि वरः॥२०॥

[१६]

दुहे ह वा एष छन्दांसि यो याजयति स येन यज्ञक्रतुना याजयेत्सोऽरण्यं परेत्यं शुचौ देशे स्वाध्यायमेवैनमधीयन्नासीत तस्यानशनं दीक्षा स्थानमुपसद आसनं सुत्या वाग्जुहूर्मनं उपभृद्धतिर्ध्रुवा प्राणो हविः सामाध्वर्युः स वा एष यज्ञः प्राणदक्षिणोऽनन्तदक्षिणः समृद्धतरः॥२१॥

[१७]

कृतिधावकीर्णो प्रविशति चतुर्थेत्याहुर्ब्रह्मवादिनो मरुतः प्राणैरिन्द्रं बलेन बृहस्पतिं ब्रह्मवर्चसेनाग्निमेवेतरेण सर्वेण तस्यैतां प्रायश्चित्तिं विदां चकार सुदेवः काश्यपो यो ब्रह्मचार्यवकिरेदमावास्यायां रात्र्यामग्निं प्रणीयोपसमाधाय द्विराज्यस्योपघातं जुहोति कामावकीर्णोऽस्म्यवकीर्णोऽस्मि कामं कामाय स्वाहा कामाभिर्द्रुग्धोऽस्म्यभिर्द्रुग्धोऽस्मि कामं कामाय स्वाहेत्यमृतं वा आज्यममृतमेवाऽऽत्मन्धत्ते हुत्वा प्रयताञ्जलिः कवातिर्यङ्गिभिर्मन्त्रयेत सं माऽऽसिञ्चन्तु मरुतः समिन्द्रः सं बृहस्पतिः। सं माऽयमग्निः सिञ्चत्वायुषा च बलेन चाऽऽयुष्मन्तं करोत मेति प्रति हास्मे मरुतः प्राणान्दधति प्रतीन्द्रो बलं प्रति बृहस्पतिर्ब्रह्मवर्चसं प्रत्यग्निरितरत्सर्वं सर्वतनुर्भूत्वा सर्वमायुरेति त्रिरभिर्मन्त्रयेत त्रिपत्या हि देवा योऽपूत इव मन्येत स इत्थं जुहुयादित्थमभिर्मन्त्रयेत पुनीत एवाऽऽत्मानमायुरेवाऽऽत्मन्धत्ते वरो दक्षिणा वरेणैव वरः स्पृणोत्यात्मा हि वरः॥२२॥

[१८]

भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये स्वः प्रपद्ये भूर्भुवः स्वः प्रपद्ये ब्रह्म प्रपद्ये ब्रह्मकोशं प्रपद्येऽमृतं प्रपद्येऽमृतकोशं प्रपद्ये चतुर्जालं ब्रह्मकोशं यं मृत्युर्नावपश्यति तं प्रपद्ये देवान् प्रपद्ये देवपुरं प्रपद्ये परीवृतो वरीवृतो ब्रह्मणा वर्मणाऽहं तेजसा कश्यपस्य यस्मै नमस्तच्छिरो धर्मो मूर्धानं ब्रह्मोत्तरा हनुर्यज्ञोऽधरा विष्णुरहृदयं संवत्सरः प्रजननमग्निनौ पूर्वपादावत्रिमध्यं मित्रावरुणावपरपादावग्निः पुच्छस्य प्रथमं काण्डं तत् इन्द्रस्ततः प्रजापतिरभयं चतुर्थं स वा एष दिव्यः शाक्वरः शिशुमारस्तं ह य एवं वेदापं पुनर्मृत्युं जयति जयति स्वर्गं लोकं नाध्वनिं प्रमीयते नाप्सु प्रमीयते नाग्नौ प्रमीयते नानपत्यः प्रमीयते लघ्वान्नो भवति ध्रुवस्त्वमसि

ध्रुवस्य क्षितमसि त्वं भूतानामधिपतिरसि त्वं भूतानां३ श्रेष्ठोऽसि त्वां भूतान्युपं पर्यावर्तन्ते
नमस्ते नमः सर्वं ते नमो नमः शिशुकुमाराय नमः॥२३॥

[१९]

नमः प्राच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यंश्च नमो नमो दक्षिणायै दिशे
याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यंश्च नमो नमः प्रतीच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां
प्रतिवसन्त्येताभ्यंश्च नमो नमः उदीच्यै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यंश्च नमो नमः
ऊर्ध्वायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यंश्च नमो नमोऽधरायै दिशे याश्च देवता एतस्यां
प्रतिवसन्त्येताभ्यंश्च नमो नमोऽवान्तरायै दिशे याश्च देवता एतस्यां प्रतिवसन्त्येताभ्यंश्च नमो नमो
गङ्गायमुनयोर्मध्ये ये वसन्ति ते मे प्रसन्नात्मानश्चिरं जीवितं वर्धयन्ति नमो गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च
नमो नमो गङ्गायमुनयोर्मुनिभ्यश्च नमः॥२४॥

[२०]

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नमः ओषधीभ्यः। नमो वाचे नमो
वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयारण्यके द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः॥

आरण्यके आदितः दशिन्यः—१५६

ब्राह्मणे आदितः दशिन्यः—१८१७

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

ॐ तच्छुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। देवीं स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः॥

चित्तिः सुक्। चित्तमाज्यम्। वाग्वेदिः। आधीतं बर्हिः। केतो अग्निः। विज्ञातमग्निः। वाक्पतिरहोता। मन उपवक्ता। प्राणो हविः। सामाध्वर्युः। वाचस्पते विधे नामन्। विधेम ते नाम। विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। आस्मासु नृम्यन्धाध्वाहा॥१॥
अध्वर्युः पञ्च च॥१॥

पृथिवी होता। द्यौरध्वर्युः। रुद्रोऽग्नीत्। बृहस्पतिरुपवक्ता। वाचस्पते वाचो वीर्येण। सम्भृतमेनार्यक्ष्यसे। यजमानाय वार्यम्। आसुवस्करस्मै। वाचस्पतिः सोमं पिबतु। जजन्दिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहा॥२॥
पृथिवी होता दर्श॥१॥

अग्निरहोता। अश्विनोऽध्वर्युः। त्वष्टाऽग्नीत्। मित्र उपवक्ता। सोमः सोमस्य पुरोगाः। शुक्रः शुक्रस्य पुरोगाः। श्रतास्त इन्द्र सोमाः। वातापेरहवन्श्रुतः स्वाहा॥३॥
अग्निर्होताऽष्टौ॥१॥

सूर्य ते चक्षुः। वात प्राणः। द्यां पृष्ठम्। अन्तरिक्षमात्मा। अङ्गैर्यज्ञम्। पृथिवी शरीरैः। वाचस्पतेऽच्छिद्रया वाचा। अच्छिद्रया जुह्व। दिवि देवावृधः होत्र मेरयस्व स्वाहा॥४॥
सूर्य ते नवं॥१॥

महाहविरहोता। सत्यहविरध्वर्युः। अच्युतपाजा अग्नीत्। अच्युतमना उपवक्ता। अनाधृष्यश्चाप्रतिधृष्यश्च यज्ञस्याभिगुरौ। अयास्य उद्गाता। वाचस्पते हृद्विधे नामन्। विधेम ते नाम। विधेस्त्वमस्माकं नाम। वाचस्पतिः सोममपात्। मा देव्यस्तन्तुश्छेदि मा मनुष्यः। नमो दिवे। नमः पृथिव्यै स्वाहा॥५॥
अपाञ्चीणि च॥१॥

वाग्योता। दीक्षा पत्नी। वातोऽध्वर्युः। आपोऽभिगरः। मनो हविः। तपसि जुहोमि। भूर्भुवः सुवः। ब्रह्म स्वयम्भु। ब्रह्मणे स्वयम्भुवे स्वाहा॥६॥
वाग्योता नवं॥१॥

ब्राह्मण एकहोता। स यज्ञः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। यज्ञश्च मे भूयात्। अग्निर्द्विहोता। स भर्ता। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। भर्ता च मे भूयात्। पृथिवी त्रिहोता। स प्रतिष्ठा॥७॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्रतिष्ठा च मे भूयात्। अन्तरिक्षं चतुरहोता। स विष्ठाः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। विष्ठाश्च मे भूयात्। वायुः पञ्चहोता। स प्राणः। स मे ददातु

प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्राणश्च मे भूयात्॥८॥

चन्द्रमाः षड्वीता। स ऋतून्कल्पयाति। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। ऋतवश्च मे कल्पन्ताम्। अन्नं सप्तहोता। स प्राणस्य प्राणः। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। प्राणस्य च मे प्राणो भूयात्। द्यौरष्टहोता। सौऽनाधृष्यः॥९॥

स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। अनाधृष्यश्च भूयासम्। आदित्यो नवहोता। स तेजस्वी। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। तेजस्वी च भूयासम्। प्रजापतिर्दशहोता। स इदं सर्वम्। स मे ददातु प्रजां पशून्पुष्टिं यशः। सर्वं च मे भूयात्॥१०॥

प्रतिष्ठा प्राणश्च मे भूयादनाधृष्यः सर्वं च मे भूयात्॥४॥ [७]

अग्निर्यजुर्भिः। सविता स्तोमैः। इन्द्रं उक्थामदैः। मित्रावरुणावाशिषा। अङ्गिरसो धिष्णिधिरग्निभिः। मरुतः सदोहविधानाभ्याम्। आपः प्रोक्षणीभिः। ओषधयो बरुहिषा। अदितिर्वेद्या। सोमो दीक्षया॥११॥

त्वष्टेधेनं। विष्णुर्यज्ञेन। वसवं आज्येन। आदित्या दक्षिणाभिः। विश्वे देवा ऊर्जा। पूषा स्वंगाकारेण। बृहस्पतिः पुरोधया। प्रजापतिरुद्धेन। अन्तरिक्षं पवित्रेण। वायुः पात्रैः। अहं श्रद्धया॥१२॥

दीक्षया पात्रैरेकं च॥२॥ [८]

सेनेन्द्रस्य। धेनु बृहस्पतेः। पत्न्यां पूष्णः। वाग्वायोः। दीक्षा सोमस्य। पृथिव्यग्नेः। वसूनां गायत्री। रुद्राणां त्रिष्टुक्। आदित्यानां जगती। विष्णोरनुष्टुक्॥१३॥

वरुणस्य विराट्। यज्ञस्य पङ्क्तिः। प्रजापतेरनुमतिः। मित्रस्य श्रद्धा। सवितुः प्रसूतिः। सूर्यस्य मरीचिः। चन्द्रमसो रोहिणी। ऋषीणामरुन्धती। पर्जन्यस्य विद्युत्। चतस्रो दिशः। चतस्रोऽवान्तरदिशाः। अहंश्च रात्रिश्च। कृषिश्च वृष्टिश्च। त्विषिश्चापचितिश्च। आपश्चौषधश्च। ऊर्कं सूनृतां च देवानां पत्नयः॥१४॥

अनुष्टुप्दिशः षट्॥२॥ [९]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामि। राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्नये हिरण्यम्। तेनामृतत्वमंश्याम्। वयो दात्रे। मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे। क इदं कस्मा अदात्। कामः कामाय। कामो दाता॥१५॥

कामः प्रतिग्रहीता। कामं समुद्रमाविश। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि। कामैतत्तै। एषा ते काम दक्षिणा। उत्तानस्त्वाङ्गिरसः प्रतिगृह्णातु। सोमाय वासः। रुद्राय गाम्। वरुणायश्वम्। प्रजापतये पुरुषम्॥१६॥

मनवे तल्पम्। त्वष्टेऽजाम्। पूष्णेऽविम्। निर्ऋत्या अश्वतरगर्दभौ। हिमवतो हस्तिनम्। गन्धर्वाप्सराभ्यः स्रगलं करणे। विश्वेभ्यो देवेभ्यो धान्यम्। वाचेऽन्नम्। ब्रह्मण ओदनम्। समुद्रायाऽऽपः॥१७॥

उत्तानायङ्गीरसायनः। वैश्वानराय रथम्। वैश्वानरः प्रलथा नाकमारुहत्। दिवः पृष्ठं भन्दमानः सुमन्मभिः। स पूर्ववज्जनयञ्जन्तवे धनम्। समानमज्मा परियाति जागृविः। राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणे वैश्वानराय रथम्। तेनामृतत्वमश्याम्। वयौ दात्रे। मयो मह्यमस्तु प्रतिग्रहीत्रे॥१८॥

क इदं कस्मां अदात्। कामः कामाया कामौ दाता। कामः प्रतिग्रहीता। कामं समुद्रमा विश। कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि। कामैतत्ते। एषा ते काम दक्षिणा। उत्तानस्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णातु॥१९॥

दाता पुरुषमपः प्रतिग्रहीत्रे नवं च॥५॥

[१०]

सुवर्णं धर्मं परिवेद वेनम्। इन्द्रस्याऽऽत्मानं दशधा चरन्तम्। अन्तः समुद्रे मनसा चरन्तम्। ब्रह्मान्वविन्दद्दशहोतारमर्णम्। अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानाम्। एकः सन्बहुधा विचारः। शतं शुक्राणि यत्रैकं भवन्ति। सर्वे वेदा यत्रैकं भवन्ति। सर्वे होतारो यत्रैकं भवन्ति। समानसीन आत्मा जनानाम्॥२०॥

अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानां सर्वात्मा। सर्वाः प्रजा यत्रैकं भवन्ति। चतुर्होतारो यत्र सम्पदं गच्छन्ति देवैः। समानसीन आत्मा जनानाम्। ब्रह्मेन्द्रमग्निं जगतः प्रतिष्ठाम्। दिव आत्मानं सवितारं बृहस्पतिम्। चतुर्होतारं प्रदिशोऽनु क्लृप्तम्। वाचो वीर्यं तपसाऽन्वविन्दत्। अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्। त्वष्टारं रूपाणि विकुर्वन्त विपश्चिम्॥२१॥

अमृतस्य प्राणं यज्ञमेतम्। चतुर्होतृणामात्मानं कवयो निचिक्वुः। अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्। देवानां बन्धु निहितं गुहांसु। अमृतेन क्लृप्तं यज्ञमेतम्। चतुर्होतृणामात्मानं कवयो निचिक्वुः। शतं नियुतः परिवेद विश्वा विश्ववारः। विश्वमिदं वृणाति। इन्द्रस्याऽऽत्मा निहितः पञ्चहोता। अमृतं देवानामायुः प्रजानाम्॥२२॥

इन्द्रं राजानं सवितारमेतम्। वायोरत्मानं कवयो निचिक्वुः। रश्मिं रश्मीनां मध्ये तपन्तम्। ऋतस्य पदे कवयो निपांति। य आण्डकोशे भुवनं बिभर्ति। अनिर्भिण्णः सन्नथं लोकान् विचष्टे। यस्याऽऽण्डकोशं शुष्ममाहुः प्राणमुल्बम्। तेन क्लृप्तोऽमृतेनाहमस्मि। सुवर्णं कोशं रजसां परीवृतम्। देवानां वसुधानीं विराजम्॥२३॥

अमृतस्य पूर्णान्तामु कलां विचक्षते। पादं षड्वीतुर्न किलाविविधसे। येनर्तवः पञ्चधोत क्लृप्ताः। उत वा षड्वा मनसोत क्लृप्ताः। तं षड्वीतारमृतुभिः कल्पमानम्। ऋतस्य पदे कवयो निपांति। अन्तः प्रविष्टं कर्तारमेतम्। अन्तश्चन्द्रमसि मनसा चरन्तम्। सहेव सन्तं न विजानन्ति देवाः। इन्द्रस्याऽऽत्मानं शतधा चरन्तम्॥२४॥

इन्द्रो राजा जगतो य ईशः। सप्तहोता सप्तधा विक्लृप्तः। परेण तन्तुं परिषिच्यमानम्। अन्तरादित्ये मनसा चरन्तम्। देवानां हृदयं ब्रह्मान्वविन्दत्। ब्रह्मैतद्ब्रह्मण उज्जभार। अर्कं

श्रोतन्त॑ सरिरस्य॒ मध्यै॑। आ यस्मिन्त्स॒प्त पेर॑वः। मेह॑न्ति बहुला॑ऽ श्रियम्। बहु॒श्रामिन्द्र॑ गोम॑तीम्॥२५॥

अच्यु॑तां बहुला॑ऽ श्रियम्। स हरि॑र्वसुवित्त॑मः। पेरु॑रिन्द्रा॒य पि॒न्वते। बहु॒श्रामिन्द्र॑ गोम॑तीम्। अच्यु॑तां बहुला॑ऽ श्रियम्। मह्य॑मिन्द्रो॒ निय॑च्छतु। श॒त॑ श॒ता अ॑स्य यु॒क्ता हरी॑णाम्। अ॒र्वाडा॑ या॒तु वसु॑भी र॒श्मिरिन्द्रः॑। प्रम॑ह॒माणो बहुला॑ऽ श्रियम्। र॒श्मिरिन्द्रः॑ सवि॒ता मे॒ निय॑च्छतु॥२६॥

घृ॒तं तेजो॑ मधु॑मदिन्द्रि॒यम्। मय्य॑यमग्निर्द॑धातु। हरिः॑ प॒तङ्गः पं॒टरी सु॑प॒र्णः। दि॒विक्षयो॑ नभ॑सा य ए॒ति। स न॒ इन्द्रः॑ का॒मव॑रं द॑दातु। प॒ञ्चारं च॑क्रं प॒रिव॑र्तते पृथु॑। हि॒रण्यज्योतिः॑ सरि॒रस्य॒ मध्यै॑। अज॑स्रं ज्योति॒र्नभ॑सा स॒पदि॑ति। स न॒ इन्द्रः॑ का॒मव॑रं द॑दातु। स॒प्त यु॑ञ्जति रथ॑मेक॑चक्रम्॥२७॥

एको अश्वो॑ वहति स॒प्तना॑मा। त्रि॒नाभिं च॑क्रम॒जर्मन॑र्वम्। येने॑मा वि॒श्वा भु॑वनानि तस्थुः। भ॒द्रं पश्य॑न्त॒ उप॑सेदु॒रग्रे॑। तपो॑ दी॒क्षामृषे॑यः सुव॑र्विदः। ततः॑ क्ष॒त्रं बल॑मोज॑श्च जा॒तम्। तद॑स्मै दे॒वा अभि॑ स॒न्नम॑न्तु। श्वे॒त॑ र॒श्मिं बो॑भुज्यमा॑नम्। अ॒पां ने॒तारं॑ भु॒वनस्य॑ गो॒पाम्। इन्द्र॑ निचि॑क्युः प॒रमे॑ व्यो॒मन्॥२८॥

रोहि॑णीः पि॒ङ्गला॑ एक॑रूपाः। क्षर॑न्तीः पि॒ङ्गला॑ एक॑रूपाः। श॒त॑ स॒हस्रा॑णि प्र॒युता॑नि ना॒व्याना॑म्। अ॒यं यः श्वे॒तो र॒श्मिः। परि॑ सर्व॑मिदं जग॑त्। प्र॒जां प॒शून्धना॑नि। अ॒स्माकं॑ द॑दातु। श्वे॒तो र॒श्मिः परि॑ सर्व॑ बभू॒व। सुव॑न्मह्यं प॒शून् वि॒श्वरू॑पान्। प॒तङ्गम॑त्तमसु॑रस्य मा॒यया॑॥२९॥

हृ॒दा पश्य॑न्ति म॒नसा॑ मनी॒षिणः॑। स॒मुद्रे॑ अ॒न्तः क॒वयो॑ विच॑क्षते। मरी॑चीनां प॒दमि॑च्छन्ति वे॒धसः॑। प॒तङ्गो वाचं॑ म॒नसा॑ बिभ॑र्ति। तां ग॑न्ध॒र्वोऽव॑द॒द्रभे॑ अ॒न्तः। तां द्यो॑त॒माना॑ऽ स्व॒र्यं मनी॑षाम्। ऋ॒तस्य॑ प॒दे क॒वयो॑ निपा॑न्ति। ये ग्रा॒म्याः प॒शवो॑ वि॒श्वरू॑पाः। वि॒रूपाः॑ स॒न्तो बहु॑धैक॑रूपाः। अ॒ग्निस्ता॑ अ॒ग्रे प्र॑मु॒मोक्तु॑ दे॒वः॥३०॥

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जया॑ संवि॒दानः॑। वी॒त॑ऽ स्तु॒केस्तु॒के। यु॒वम॑स्मासु॒ निय॑च्छतम्। प्र॒ प्रं य॒ज्ञप॑तिन्ति॒र। ये ग्रा॒म्याः प॒शवो॑ वि॒श्वरू॑पाः। वि॒रूपाः॑ स॒न्तो बहु॑धैक॑रूपाः। तेषा॑ स॒प्ताना॑मि॒ह रन्ति॑रस्तु। रा॒यस्पोषा॑य सु॒प्रजा॑स्त्वाय॒ सुवी॑र्याय। य आ॑र॒ण्याः प॒शवो॑ वि॒श्वरू॑पाः। वि॒रूपाः॑ स॒न्तो बहु॑धैक॑रूपाः। वा॒युस्ता॑ अ॒ग्रे प्र॑मु॒मोक्तु॑ दे॒वः। प्र॒जाप॑तिः प्र॒जया॑ संवि॒दानः॑। इडा॑यै सृ॒प्तं घृ॒तव॑च्चरा॒चरम्। दे॒वा अ॒न्ववि॑न्द॒न्गुहा॑ ह॒ितम्। य आ॑र॒ण्याः प॒शवो॑ वि॒श्वरू॑पाः। वि॒रूपाः॑ स॒न्तो बहु॑धैक॑रूपाः। तेषा॑ स॒प्ताना॑मि॒ह रन्ति॑रस्तु। रा॒यस्पोषा॑य सु॒प्रजा॑स्त्वाय॒ सुवी॑र्याय॥३१॥

आ॒त्मा ज॑नानां वि॒कुर्वन्त॑ वि॒पश्चिं प्र॑जानां वसु॒धानां॑ वि॒राजं॑ चर॑न्त॒ गोम॑तीं मे॒ निय॑च्छ॒त्वेक॑चक्रं व्यो॒मन्मा॑यया॒ दे॒व एक॑रूपा अ॒ष्टौ च॥३२॥

[११]

स॒हस्र॑शीर्षा पुरु॑षः। स॒हस्र॑क्षः स॒हस्र॑पात्। स भूमि॑ वि॒श्वतो॑ वृ॒त्वा। अत्य॑तिष्ठ॒दृशाङ्गु॑लम्। पुरु॑ष ए॒वेद॑ऽ सर्व॑म्। यद्भू॒तं यच्च॑ भव्य॑म्। उ॒तामृ॑तत्व॒स्येशा॑नः। यद॒न्नैनाति॑रोह॑ति। ए॒तावा॑नस्य

महिमा। अतो ज्यायाश्च पूरुषः॥३२॥

पादोऽस्य विश्वा भूतानि। त्रिपादस्यामृतं दिवि। त्रिपादूर्ध्व उदैत्युरुषः। पादोऽस्येहार्भवात्पुनः। ततो विष्वङ्मकामत्। साशनानशने अभि। तस्माद्विराडजायत। विराजो अधि पूरुषः। स जातो अत्यरिच्यत। पश्चाद्भूमिमथो पुरः॥३३॥

यत्पुरुषेण हविषा। देवा यज्ञमतन्वत। वसन्तो अस्यासीदाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः। सप्तास्यासन्परिधयः। त्रिः सप्त समिधः कृताः। देवा यद्यज्ञं तन्वानाः। अबध्नन्पुरुषं पशुम्। तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्। पुरुषं जातमग्रतः॥३४॥

तेन देवा अयजन्त। साध्या ऋषयश्च ये। तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः। सम्भृतं पृषदाज्यम्। पशूँस्ताश्चक्रे वायव्यान्। आरण्यान्ग्राम्याश्च ये। तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः। ऋचः सामानि जज्ञिरे। छन्दाँसि जज्ञिरे तस्मात्। यजुस्तस्मादजायत॥३५॥

तस्मादश्वा अजायन्त। ये के चोभयादतः। गावो ह जज्ञिरे तस्मात्। तस्माज्जाता अजावयः। यत्पुरुषं व्यदधुः। कृतिधा व्यकल्पयन्। मुखं किमस्य कौ बाहू। कावूरू पादाबुच्येते। ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्। बाहू राजन्यः कृतः॥३६॥

ऊरू तदस्य यद्वैश्यः। पृथ्वाश्शूद्रो अजायत। चन्द्रमा मनसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च। प्राणाद्वायुरजायत। नाभ्या आसीदन्तरिक्षम्। शोष्णो द्यौः समवर्तत। पृथ्वा भूमिर्दिशः श्रोत्रात्। तथा लोकाँ अकल्पयन्॥३७॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसस्तु पारे। सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः। नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते। धाता पुरस्ताद्यमुदाजहार। शक्रः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतस्रः। तमेवं विद्वानमृतं इह भवति। नान्यः पन्था अयनाय विद्यते। यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यासन्। ते ह नाकं महिमानः सचन्ते। यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः॥३८॥

पूरुषः पुरोऽग्रतोऽजायत कृतोऽकल्पयन्नासं द्वे च (ज्यायानधि पूरुषः। अन्यत्र पूरुषः)॥३९॥

अद्भ्यः सम्भूतः पृथिव्यै रसाच्च। विश्वकर्मणः समवर्तताधि। तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रौ। वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं इह भवति। नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय। प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः। अजायमानो बहुधा विजायते॥३९॥

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्। मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः। यो देवेभ्य आतपति। यो देवानां पुरोहितः। पूर्वो यो देवेभ्यो जातः। नमो रुचाय ब्राह्मये। रुचं ब्राह्मं जनयन्तः। देवा अग्रे तदब्रुवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्य देवा असन्वशौ। ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षत्राणि रूपम्। अश्विनौ व्यात्तम्। इष्टं मनिषाण। अमुं मनिषाण। सर्वं मनिषाण॥४०॥

जायते वशे सप्त च॥२॥

[१३]

भर्ता सन्नियमाणो बिभर्ति। एको देवो बहुधा निर्विष्टः। यदा भारं तन्द्रयते स भर्तुम्।
निधाय भारं पुनरस्तमेति। तमेव मृत्युममृतं तमाहुः। तं भर्तारं तमु गोप्तारमाहुः। स भृतो
न्नियमाणो बिभर्ति। य एनं वेद सत्येन भर्तुम्। सद्यो जातमुत जहात्येषः। उतो जरन्तं न
जहात्येकम्॥४१॥

उतो बहूनेकमहर्जहार। अतन्द्रो देवः सदमेव प्रार्थः। यस्तद्वेद यत आबभूव। सन्धां च
या९ सन्दधे ब्रह्मणेषः। रमते तस्मिन्नुत जीर्णे शयाने। नैनं जहात्यहः सु पूर्वेषु। त्वामापो
अनु सर्वाश्चरन्ति जानतीः। वृथं पयसा पुनानाः। त्वमग्नि९ हव्यवाह९ समीन्थसे। त्वं भर्ता
मातरिश्वां प्रजानाम्॥४२॥

त्वं यज्ञस्त्वमुवेवासि सोमः। तवं देवा हवमायन्ति सर्वे। त्वमेकोऽसि बहूनुप्रविष्टः।
नमस्ते अस्तु सुहवो म एधि। नमो वामस्तु शृणुत९ हवं मे। प्राणापानावजिर९ सञ्चरन्तौ।
ह्यामि वां ब्रह्मणा तूर्तमेतम्। यो मां द्वेष्टि तं जहितं युवाना। प्राणापानौ संविदानौ जहितम्।
अमुष्यासुनामा सङ्गसाथाम्॥४३॥

तं मे देवा ब्रह्मणा संविदानौ। वधाय दत्तं तमह९ हंनमि। असञ्जजान सत आबभूव। यं
यं जजान स उ गोपो अस्य। यदा भारं तन्द्रयते स भर्तुम्। प्रास्य भारं पुनरस्तमेति। तद्वे
त्वं प्राणो अभवः। महान्भोगः प्रजापतेः। भुजः करिष्यमाणः। यद्देवान्प्राणयो नव॥४४॥

एकं प्रजानाङ्गसाथं नव॥४॥

[१४]

हरि९ हरन्तमनुयन्ति देवाः। विश्वस्येशानं वृषभं मतीनाम्। ब्रह्म सरूपमनुमेदमागात्।
अयनं मा विवंधीर्विक्रमस्व। मा छिंदो मृत्यो मा वंधीः। मा मे बलं विवृहो मा प्रमोषीः। प्रजां
मा मे रीरिष आयुरुग्र। नृचक्षंस त्वा हविषा विधेम। सद्यश्चक्रमानाय। प्रवेपानाय मृत्यवे॥४५॥

प्रास्मा आशा अशृण्वन्। कामेनाजनयन्पुनः। कामेन मे काम आगात्। हृदयाद्धृदयं मृत्योः।
यदमीषामदः प्रियम्। तदैतूपमामभि। परं मृत्यो अनु परेहि पन्थाम्। यस्ते स्व इतरो देवयानात्।
चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि। मा नः प्रजा९ रीरिषो मोत वीरान्। प्र पूर्व्य मनसा वन्दमानः।
नाधमानो वृषभं चरषणीनाम्। यः प्रजानामेकराण्मानुषीणाम्। मृत्युं यजे प्रथमजामृतस्य॥४६॥

मृत्यवे वीरा९ श्रुत्वारि च॥२॥

[१५]

तृणैर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य। विश्वमा भांसि रोचनम्। उपयामगृहीतोऽसि सूर्याय
त्वा भ्राजंस्वत एष ते योनिः सूर्याय त्वा भ्राजंस्वते॥४७॥

[१६]

आ प्यायस्व मदन्तिम् सोम विश्वाभिरूतिभिः। भवा नः सप्रथंस्तमः॥४८॥

[१७]

ईयुष्टे ये पूर्वतरामपश्यन् व्युच्छन्तीमुषसं मर्त्यासः। अस्माभिरू नु प्रतिचक्ष्याऽभूदो ते यन्ति ये अपरीषु पश्यान्॥४९॥

[१८]

ज्योतिष्मतीं त्वा सादयामि ज्योतिष्कृतं त्वा सादयामि ज्योतिर्विदं त्वा सादयामि भास्वतीं त्वा सादयामि ज्वलन्तीं त्वा सादयामि मल्मलाभवन्तीं त्वा सादयामि दीप्यमानां त्वा सादयामि रोचमानां त्वा सादयाम्यजस्रां त्वा सादयामि बृहज्योतिषं त्वा सादयामि बोधयन्तीं त्वा सादयामि जाग्रतीं त्वा सादयामि॥५०॥

[१९]

प्रयासाय स्वाहाऽऽयासाय स्वाहा वियासाय स्वाहा संयासाय स्वाहाद्यासाय स्वाहाऽवयासाय स्वाहा शुचे स्वाहा शोकाय स्वाहा तप्यत्वे स्वाहा तपेते स्वाहा ब्रह्महत्यायै स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥५१॥

[२०]

चित्१ संन्तानेन भवं यक्रा रुद्रन्तर्निम्ना पशुपतिः१ स्थूलहृदयेनाग्निः१ हृदयेन रुद्रं लोहितेन शर्वं मतस्त्राभ्यां महादेवमन्तः पार्श्वेनौषिष्ठहनः१ शिङ्गीनिकोश्याभ्याम्॥५२॥

[२१]

तच्छुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। देवीं स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं नो अस्तु द्विपदे। शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयारण्यके तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥

आरण्यके आदितः दशिन्यः—२०८

ब्राह्मणे आदितः दशिन्यः—१८६९

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

नमो वाचे या चोदिता या चानुदिता तस्यै वाचे नमो नमो वाचे नमो वाचस्पतये नम
ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो मा मामृषयो मन्त्रकृतो मन्त्रपतयः परादुर्माहमृषीन्मन्त्रकृतो
मन्त्रपतीन्परादां वैश्वदेवीं वाचमुद्यास॥ शिवामदस्तां जुष्टां देवेभ्यः शर्म मे द्यौः शर्म पृथिवी
शर्म विश्वमिदं जगत्। शर्म चन्द्रश्च सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती। भूतं वदिष्ये भुवनं वदिष्ये तेजो
वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये सत्यं वदिष्ये तस्मां अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण
उपस्तरणं मे प्रजायै पशूनां भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां भूयासं प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं
प्राणापानौ मा मां हासिष्टं मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं
देवेभ्यो वाचमुद्यास॥ शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अवंतु शोभायै पितरोऽनुमदन्तु। ॐ
शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

नमो वाचे या चोदिता या चानुदिता तस्यै वाचे नमो नमो वाचे नमो वाचस्पतये नम
ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो मा मामृषयो मन्त्रकृतो मन्त्रपतयः परादुर्माहमृषीन्मन्त्रकृतो
मन्त्रपतीन्परादां वैश्वदेवीं वाचमुद्यास॥ शिवामदस्तां जुष्टां देवेभ्यः शर्म मे द्यौः शर्म पृथिवी
शर्म विश्वमिदं जगत्। शर्म चन्द्रश्च सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती। भूतं वदिष्ये भुवनं वदिष्ये तेजो
वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये सत्यं वदिष्ये तस्मां अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण
उपस्तरणं मे प्रजायै पशूनां भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां भूयासं प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं
प्राणापानौ मा मां हासिष्टं मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं
देवेभ्यो वाचमुद्यास॥ शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अवंतु शोभायै पितरोऽनुमदन्तु॥१॥

[१]

युञ्जते मन उत युञ्जते धियः। विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः। वि होत्रां दधे वयुनाविदेक
इत्। मही देवस्य सवितुः परिष्टुतिः। देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनोर्बाहुभ्याम्। पूष्णो
हस्ताभ्यामाददे। अग्निं रसि नारिं रसि। अध्वरकृद्देवेभ्यः। उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पते॥२॥

देवयन्तस्त्वेमहे। उप प्रयन्तु मरुतः सुदानवः। इन्द्रं प्राशूर्भवा सचा। प्रेतु ब्रह्मणस्पतिः। प्र
देव्येतु सूनृता। अच्छां वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसम्। देवा यज्ञं नयन्तु नः। देवीं द्यावापृथिवी अनु
मे म॥साथाम्। ऋद्धासमद्य। मुखस्य शिरः॥३॥

मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। इयत्यग्रं आसीः। ऋद्धासमद्य। मुखस्य शिरः। मुखाय
त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। देवीर्वमीरस्य भूतस्य प्रथमजा ऋतावरीः। ऋद्धासमद्य। मुखस्य
शिरः॥४॥

मुखाय त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। इन्द्रस्यौजोऽसि। ऋद्धासमद्य। मुखस्य शिरः। मुखाय
त्वा। मुखस्य त्वा शीर्ष्णे। अग्निजा असि प्रजापते रेतः। ऋद्धासमद्य। मुखस्य शिरः॥५॥

मखायं त्वा। मुखस्यं त्वा शीर्ष्णे। आयुर्धेहि प्राणं धेहि। अपानं धेहि व्यानं धेहि। चक्षुर्धेहि श्रोत्रं धेहि। मनो धेहि वाचं धेहि। आत्मानं धेहि प्रतिष्ठां धेहि। मां धेहि मयि धेहि। मयुं त्वा मधुला करोतु। मुखस्य शिरोऽसि॥६॥

यज्ञस्यं पदे स्थः। गायत्रेणं त्वा छन्दसा करोमि। त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसा करोमि। जागतेन त्वा छन्दसा करोमि। मुखस्य रास्नाऽसि। अदितिस्ते बिलं गृह्णातु। पाङ्केन छन्दसा। सूर्यस्य हरसा श्राया। मुखोऽसि॥७॥

पुते शिरं ऋतावरीरुद्धासमद्य मुखस्य शिरः शिरः शिरोऽसि नवं च॥६॥ [२]

वृष्णो अश्वस्य निष्पदसि। वरुणस्त्वा धृतव्रतं आधूपयतु। मित्रावरुणयोर्ध्रुवेण धर्मणा। अर्चिषे त्वा। शोचिषे त्वा। ज्योतिषे त्वा। तपसे त्वा। अभीमं मंहिना दिवम्। मित्रो बभूव सप्रथाः। उत श्रवंसा पृथिवीम्॥८॥

मित्रस्यं चरषणीधृतः। श्रवो देवस्यं सानसिम्। द्युम्नं चित्रश्रवस्तमम्। सिध्यै त्वा। देवस्त्वा सवितोद्वपतु। सुपाणिः स्वङ्गुरिः। सुबाहुरुत शक्त्या। अपद्यमानः पृथिव्याम्। आशा दिश आ पूण। उत्तिष्ठ बृहन्मव॥९॥

ऊर्ध्वस्तिष्ठद्भवस्त्वम्। सूर्यस्य त्वा चक्षुषाऽन्वीक्षे। ऋजवे त्वा। साधवे त्वा। सुक्षित्यै त्वा भूत्यै त्वा। इदमहममुमांमुष्यायणं विशा पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यूहामि। गायत्रेणं त्वा छन्दसाऽऽच्छृण्वि। त्रैष्टुभेन त्वा छन्दसाऽऽच्छृण्वि। जागतेन त्वा छन्दसाऽऽच्छृण्वि। छृणुतु त्वा वाक्। छृणुतु त्वोर्क्। छृणुतु त्वा हविः। छृन्धि वाचम्। छृन्ध्यूर्जम्। छृन्धि हविः। देवं पुरश्चर सगध्यासं त्वा॥१०॥

पृथिवीं भव वाख्यद्दे॥३॥ [३]

ब्रह्मन् प्रवर्ग्येण प्रचरिष्यामः। होतर्धर्ममभिष्टुहि। अग्नीद्रौहिणौ पुरोडाशावधिश्रय। प्रतिप्रस्थातुर्विहर। प्रस्तोतुः सामानि गाय। यजुर्युक्तं सामभिराक्तवन्त्वा। विश्वेदेवैरनुमतं मरुद्भिः। दक्षिणाभिः प्रततं पारयिष्णुम्। स्तुभो वहन्तु सुमनस्यमानम्। स नो रुचं धेद्यह्णीयमानः। भूर्भुवः सुवः। ओमिन्द्रवन्तः प्रचरत॥११॥

अह्णीयमानो द्वे च॥१॥ [४]

ब्रह्मन्प्रचरिष्यामः। होतर्धर्ममभिष्टुहि। यमायं त्वा मखायं त्वा। सूर्यस्य हरसे त्वा। प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा। चक्षुषे स्वाहा श्रोत्राय स्वाहा। मनसे स्वाहा वाचे सरस्वत्यै स्वाहा। दक्षाय स्वाहा क्रतवे स्वाहा। ओजसे स्वाहा बलाय स्वाहा। देवस्त्वा सविता मध्वाऽनक्तु॥१२॥

पृथिवीं तपसस्त्रायस्व। अर्चिरसि शोचिरसि ज्योतिरसि तपोऽसि। सःसीदस्व महाः अंसि। शोचस्व देववीतमः। विधूममग्ने अरुणं मियेध्य। सृज प्रशस्तदर्शतम्। अञ्जन्ति यं प्रथयन्तो न विप्राः। वपावन्तं नाग्निना तपन्तः। पितुर्न पुत्र उपसि प्रेष्ठः। आ घर्मो

अग्निमृतयन्त्रसादीत्॥१३॥

अनाधृष्या पुरस्तात्। अग्रेरधिपत्ये। आयुर्मे दाः। पुत्रवती दक्षिणतः। इन्द्रस्याऽऽधिपत्ये। प्रजां मे दाः। सुषदां पश्चात्। देवस्य सवितुरधिपत्ये। प्राणं मे दाः। आश्रुतिरुत्तरतः॥१४॥

मित्रावरुणयोरधिपत्ये। श्रोत्रं मे दाः। विधृतिरुपरिष्ठात्। बृहस्पतेरधिपत्ये। ब्रह्मं मे दाः। क्षत्रं मे दाः। तेजो मे धा वचो मे धाः। यशो मे धास्तपो मे धाः। मनो मे धाः। मनोरश्वाऽसि भूरिपुत्रा। विश्वाभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पाहि॥१५॥

सूपसदां मे भूया मा मां हिंसीः। तपोष्वग्ने अन्तरां अमित्रान्। तपाशंसमरुषः परस्य। तपावसो चिकितानो अचित्तान्। वि ते तिष्ठन्तामजरं अयासः। चितः स्थ परिचितः। स्वाहा मरुद्भिः परिश्रयस्वा मा अंसि। प्रमा अंसि। प्रतिमा अंसि॥१६॥

सुम्मा अंसि। विमा अंसि। उन्मा अंसि। अन्तरिक्षस्यान्तर्धिरंसि। दिवं तपसस्त्रायस्वा। आभिर्गीर्भिर्धदतो न ऊनम्। आप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा रुजासि। भूयिष्ठभाजो अर्धं ते स्याम। शुक्रं ते अन्यद्यज्ञतं ते अन्यत्॥१७॥

विपुरुषे अहनी द्यौरिवासि। विश्वा हि माया अवंसि स्वधावः। भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु। अरहन्विभरषि सायकानि धन्व। अरहं निष्कं यजतं विश्वरूपम्। अरहं निदन्दयसे विश्वमभुवम्। न वा ओजीयो रुद्र त्वदस्ति। गायत्रमसि। त्रैष्टुभमसि। जागतमसि। मधु मधु मधु॥१८॥

अनक्तसादीदुत्तरतः पाहि प्रतिमा अंसि यजतन्ते अन्यद्जागतमस्येकं च॥७॥ [५]

दश प्राचीर्दश भासि दक्षिणा। दश प्रतीचीर्दश भास्युदीचीः। दशोर्ध्वा भासि सुमनस्यमानः। स नो रुचं धेह्यहणीयमानः। अग्निष्ठा वसुभिः पुरस्ताद्रोचयतु गायत्रेण छन्दसा। स मां रुचितो रोचय। इन्द्रस्त्वा रुद्रेर्दक्षिणतो रोचयतु त्रैष्टुभेन छन्दसा। स मां रुचितो रोचय। वरुणस्त्वादित्यैः पश्चाद्रोचयतु जागतेन छन्दसा। स मां रुचितो रोचय॥१९॥

द्युतानस्त्वा मारुतो मरुद्भिर्रुत्तरतो रोचयत्वाऽनुष्टुभेन छन्दसा। स मां रुचितो रोचय। बहुस्पतिस्त्वा विश्वेदैवैरुपरिष्ठाद्रोचयतु पाङ्केन छन्दसा। स मां रुचितो रोचय। रोचितस्त्वं देव घर्म देवेष्वसि। रोचिषीयाहं मनुष्येषु। सम्राड्वर्म रुचितस्त्वं देवेष्वायुष्मास्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यसि। रुचितोऽहं मनुष्येष्वायुष्मास्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भूयासम्। रुगंसि। रुचं मयि धेहि॥२०॥

मयि रुक्। दश पुरस्ताद्रोचसे। दश दक्षिणा। दश प्रत्यङ्कः। दशोदङ्कः। दशोर्ध्वो भासि सुमनस्यमानः। स नः सम्राडिषमूर्जं धेहि। वाजी वाजिनै पवस्वा। रोचितो घर्मा रुचीय॥२१॥ रोचय धेहि नवं च॥३॥ [६]

अपश्यं गोपामनिपद्यमानम्। आ च परां च पथिभिश्चरन्तम्। स सध्रीचीः स विषूचीर्वसानः। आ वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः। अत्र प्रावीः। मधु माध्वीभ्यां मधु माधूचीभ्याम्। अनु वां देववीतये। समग्निरग्निना गत। सं देवेन सवित्रा। स सूर्येण रोचते॥२२॥

स्वाहा समग्निस्तपसा गता। सं देवेनं सवित्रा। स० सूर्येणारोचिष्ट। धूर्ता दिवो विभांसि
रजंसः। पृथिव्या धूर्ता। उरोरन्तरिक्षस्य धूर्ता। धूर्ता देवो देवानाम्। अमर्त्यस्तपोजाः। हृदे त्वा
मनसे त्वा। दिवे त्वा सूर्याय त्वा॥२३॥

ऊर्ध्वमिममध्वरं कृधि। दिवि देवेषु होत्रा यच्छ। विश्वासां भुवां पते। विश्वस्य भुवनस्पते।
विश्वस्य मनसस्पते। विश्वस्य वचसस्पते। विश्वस्य तपसस्पते। विश्वस्य ब्रह्मणस्पते। देवश्रृस्त्वं
दैव घर्म देवान्याहि। तपोजां वाचमस्मे नियच्छ देवायुवम्॥२४॥

गर्भो देवानाम्। पिता मतीनाम्। पतिः प्रजानाम्। मतिः कवीनाम्। सं देवो देवेनं सवित्रा
यतिष्ट। स० सूर्येणारुक्त। आयुर्दास्त्वमस्मभ्यं घर्म वर्चोदा असि। पिता नोऽसि पिता नो बोधा।
आयुर्धास्तनूधाः पयोधाः। वर्चोदा वरिवोदा द्रविणोदाः॥२५॥

अन्तरिक्षप्र उरोर्वरीयान्। अशीमहि त्वा मा मा हि०सीः। त्वमग्ने गृहपतिर्विशामसि।
विश्वासां मानुषीणाम्। शतं पूर्भिर्यविष्ठ पाद्भ्यं हंसः। समेद्धार० शत० हिमाः। तन्द्राविण०
हार्दिवानम्। इहैव रातयः सन्तु। त्वष्टीमती ते सपेया। सुरेता रेतो दधाना। वीरं विंदेय तव
सन्दृशि। माऽह० रायस्पोषेण वि योषम्॥२६॥

रोचते सूर्याय त्वा देवायुवं द्रविणोदा दधाना द्वे च॥५॥

[७]

देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे। अश्विनौर्बाहुभ्याम्। पूष्णो हस्ताभ्यामाददे। अदित्ये रास्त्रासि।
इड एहि। अदित एहि। सरस्वत्येहि। असावेहि। असावेहि। असावेहि॥२७॥

अदित्या उष्णीषमसि। वायुरस्यैडः। पूषा त्वोपावसृजतु। अश्विभ्यां प्रदापय। यस्ते स्तनः
शशयो यो मयोभूः। येन विश्वा पुष्यसि वार्याणि। यो रत्नधा वंसुविद्यः सुदत्रः। सरस्वति तमिह
धातवेकः। उस्त्रं घर्म० शि०षा। उस्त्रं घर्म पाहि॥२८॥

घर्माय शि०षा। बृहस्पतिस्त्वोपसीदतु। दानवः स्थ परंवः। विष्वग्वृतो लोहितेन। अश्विभ्यां
पिन्वस्व। सरस्वत्ये पिन्वस्व। पूष्णे पिन्वस्व। बृहस्पतये पिन्वस्व। इन्द्राय पिन्वस्व। इन्द्राय
पिन्वस्व॥२९॥

गायत्रोऽसि। त्रैष्टुभोऽसि। जागतमसि। सहोर्जो भागेनोपमेहि। इन्द्राश्विना मधुनः
सारघस्यं। घर्म पात वसवो यजता वद। स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मये वृष्टिवनये जुहोमि। मधुं
हविरंसि। सूर्यस्य तपस्तप। द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिगृह्णामि॥३०॥

अन्तरिक्षेण त्वोपयच्छामि। देवानां त्वा पितृणामनुमतो भर्तु० शकेयम्। तेजोऽसि। तेजोऽनु
प्रेहि। दिविस्पृङ्गा मा हि०सीः। अन्तरिक्षस्पृङ्गा मा हि०सीः। पृथिविस्पृङ्गा मा हि०सीः। सुवरंसि
सुवर्मे यच्छ। दिवं यच्छ दिवो मा पाहि॥३१॥

एहि पाहि पिन्वस्व गृह्णामि नवं च॥५॥

[८]

समुद्राय त्वा वाताय स्वाहा। सलिलाय त्वा वाताय स्वाहा। अनाधृष्याय त्वा वाताय

स्वाहा॥ अ॒प्र॒ति॒धृ॒ष्याय॑ त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॥ अ॒व॒स्य॑वे॒ त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॥ दु॒वं॒स्वते॑ त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॥ शि॒मि॒द्वते॑ त्वा॒ वा॒ताय॑ स्वाहा॥ अ॒ग्र॒ये॒ त्वा॒ व॒सु॒मते॑ स्वाहा॥ सो॒माय॑ त्वा॒ रु॒द्र॒वते॑ स्वाहा॥ व॒रु॒णाय॑ त्वा॒ऽऽदि॒त्य॒वते॑ स्वाहा॥ ३२॥

बृ॒ह॒स्प॒तये॑ त्वा॒ वि॒श्व॒दे॒व्या॒वते॑ स्वाहा॥ स॒वि॒त्रे॒ त्व॒भु॒मते॑ वि॒भु॒मते॑ प्र॒भु॒मते॑ वा॒ज॒वते॑ स्वाहा॥ य॒माय॑ त्वा॒ऽङ्गि॒र॒स्वते॑ पि॒तृ॒मते॑ स्वाहा॥ वि॒श्व॒ आ॒शां दक्षि॑ण॒सत्। वि॒श्व॒ दे॒वा॒न॒या॒दि॒ह। स्वाहा॑कृतस्य घ॒र्मस्य॑। म॒धोः पि॒बत॑म॒श्विना॑। स्वाहा॑ऽग्र॒ये॒ य॒ज्ञि॒याय॑। शं॒ य॒जु॒र्भिः। अ॒श्वि॒ना घ॒र्म पा॑त॒५ हा॒र्दि॒वा॒नम्॥ ३३॥

अ॒ह॒र्दि॒वा॒भि॒रू॒ति॒भिः। अ॒नु॒ वां द्या॒वा॒पृ॒थि॒वी म॑सा॒ताम्। स्वा॒हे॒न्द्रा॒या स्वा॒हे॒न्द्रा॒वद॑। घ॒र्म॒म॒पा॒त॒म॒श्वि॒ना हा॒र्दि॒वा॒नम्। अ॒ह॒र्दि॒वा॒भि॒रू॒ति॒भिः। अ॒नु॒ वां द्या॒वा॒पृ॒थि॒वी अ॑म॒सा॒ताम्। तं प्रा॒व्य॑ यथा॒ वद॑। नमो॑ दि॒वे। नमः॑ पृ॒थि॒व्यै॥ ३४॥

दि॒वि धा॑ इ॒मं य॒ज्ञम्। य॒ज्ञ॒मि॒मं दि॒वि धाः॑। दि॒वं ग॒च्छ। अ॒न्त॒रि॒क्षं ग॒च्छ। पृ॒थि॒वीं ग॒च्छ। प॒ञ्च प्र॒दि॒शो ग॒च्छ। दे॒वा॒न्य॒र्म॒पा॒नां॒च्छ। पि॒तृ॒न्य॒र्म॒पा॒नां॒च्छ॥ ३५॥

आ॒दि॒त्य॒वते॑ स्वाहा॑ हा॒र्दि॒वा॒नं पृ॒थि॒व्या अ॒ष्टौ च॑॥४॥

[९]

इ॒षे पी॑पिहि। ऊ॒र्जे पी॑पिहि। ब्र॒ह्म॒णे पी॑पिहि। क्ष॒त्रा॒य पी॑पिहि। अ॒ज्यः पी॑पिहि। ओ॒ष॒धी॒भ्यः पी॑पिहि। व॒न॒स्प॒ति॒भ्यः पी॑पिहि। द्या॒वा॒पृ॒थि॒वी॒भ्यां पी॑पिहि। सु॒भू॒ताय॑ पीपिहि। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒साय॑ पीपिहि॥ ३६॥

य॒ज॒मा॒नाय॑ पीपिहि। म॒ह्यं ज्यै॑ष्ठ्याय॑ पीपिहि। त्वि॒ष्यै॒ त्वा। द्यु॒म॒नाय॑ त्वा। इ॒न्द्रि॒याय॑ त्वा॒ भू॒त्यै॒ त्वा। ध॒र्मा॑ऽसि सु॒ध॒र्मा मे॑ न्य॒स्मे। ब्र॒ह्मा॑णि धा॒रय॑। क्ष॒त्रा॒णि धा॒रय॑। वि॒शं धा॒रय॑। ने॒त्वा वा॑तः॒ स्क॒न्द॒यात्॥ ३७॥

अ॒मु॒ष्यं त्वा प्रा॑णे सा॒द॒यामि॑। अ॒मु॒नां स॒ह नि॒र॒र्थं ग॒च्छ। यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मः। पू॒ष्णे श॑र॒से स्वाहा॑। ग्रा॒व॒भ्यः स्वाहा॑। प्र॒ति॒रे॒भ्यः स्वाहा॑। द्या॒वा॒पृ॒थि॒वी॒भ्यां॒ऽस्व॒हा॑। पि॒तृ॒भ्यो घ॑र्म॒पे॒भ्यः स्वाहा॑। रु॒द्रा॒य रु॒द्रा॒हो॒त्रे स्वाहा॑॥ ३८॥

अ॒ह॒ज्यो॑तिः॒ के॒तु॒नां जु॑षताम्। सु॒ज्यो॑ति॒ज्यो॑ति॒षां॒ऽस्व॒हा॑। रा॒त्रि॒ज्यो॑तिः॒ के॒तु॒नां जु॑षताम्। सु॒ज्यो॑ति॒ज्यो॑ति॒षां॒ऽस्व॒हा॑। अ॒पी॒परो॑ माऽहो रा॒त्रि॒ये मा पा॑हि। ए॒षा ते॑ अ॒ग्ने स॒मि॒त्। तया॑ स॒मि॒ध्य॒स्व। आ॒यु॑र्मे दाः। व॒र्च॒सा मा॒ङ्गीः। अ॒पी॒परो॑ मा रा॒त्रि॒या अ॒हो मा पा॑हि॥ ३९॥

ए॒षा ते॑ अ॒ग्ने स॒मि॒त्। तया॑ स॒मि॒ध्य॒स्व। आ॒यु॑र्मे दाः। व॒र्च॒सा मा॒ङ्गीः। अ॒ग्नि॒ज्यो॑ति॒ज्यो॑ति॒र॒ग्निः स्वाहा॑। सू॒र्यो ज्यो॑ति॒ज्यो॑तिः॒ सू॒र्यः स्वाहा॑। भूः स्वाहा॑। हु॒त॒५ हु॒विः। म॒धुं हु॒विः। इ॒न्द्र॒त॒मे॒ऽग्नौ॥ ४०॥

पि॒ता नो॑ऽसि॒ मा मां हि॑सीः। अ॒श्या॑मं ते दे॒व॒घ॒र्म। म॒धु॒म॒तो वा॒ज॒वतः॑ पि॒तु॒मते॑। अ॒ङ्गि॒र॒स्वतः॑ स्व॒धा॒वि॒नः। अ॒शी॒म॒हिं त्वा मा मां हि॑सीः। स्वाहा॑ त्वा॒ सू॒र्य॑स्य र॒श्मि॒भ्यः। स्वाहा॑

त्वा नक्षत्रेभ्यः॥४१॥

ब्रह्मवर्चसाय पीपिहि स्कन्दयाद्रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहाऽहो मा पाह्यग्नौ सप्त च॥६॥ [१०]

धर्म या ते दिवि शुक्। या गायत्रे छन्दसि। या ब्राह्मणे। या हविर्धाने। तान्त एतेनाव यजे स्वाहा। धर्म या तेऽन्तरिक्षे शुक्। या त्रैष्टुभे छन्दसि। या राज्ञ्यै। याऽऽग्नीध्रे। तान्त एतेनाव यजे स्वाहा॥४२॥

धर्म या ते पृथिव्या शुक्। या जागते छन्दसि। या वैश्यै। या सदसि। तान्त एतेनाव यजे स्वाहा। अनुनोऽद्यानुमतिः। अन्विदनुमते त्वम्। दिवस्त्वा परस्पार्याः। अन्तरिक्षस्य तनुवः पाहि। पृथिव्यास्त्वा धर्मणा॥४३॥

व्यमनुक्रामाम सुविताय नव्यसे। ब्रह्मणस्त्वा परस्पार्याः। क्षत्रस्य तनुवः पाहि। विशस्त्वा धर्मणा। व्यमनुक्रामाम सुविताय नव्यसे। प्राणस्य त्वा परस्पार्याः। चक्षुषस्तनुवः पाहि। श्रोत्रस्य त्वा धर्मणा। व्यमनुक्रामाम सुविताय नव्यसे। वल्गुरसि शं युधायाः॥४४॥

शिर्शुर्जनधायाः। शं च वक्षि परि च वक्षि। चतुः स्रक्तिर्नाभिर्ऋतस्य। सद्यो विश्वायुः शर्म सप्रथाः। अप द्वेषो अप ह्वरः। अन्यद्वैतस्य सश्चिम। धर्मेततेऽन्नमेतत्पूरीषम्। तेन वर्धस्व चाऽऽ च प्यायस्व। वर्धिषीमहि च व्यम्। आ च प्यासिषीमहि॥४५॥

रन्तिर्नामांसि दिव्यो गन्धर्वः। तस्य ते पृद्वर्द्धविधानम्। अग्निरध्यक्षाः। रुद्रोऽधिपतिः। समहमायुषा। सं प्राणेन। सं वर्चसा। सं पयसा। सं गौपत्येन। स रायस्पोषेण॥४६॥

व्यसौ। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। अचिक्रदद्वेषा हरिः। महान्मित्रो न दर्शतः। स सूर्येण रोचते। चिदसि समुद्रयोनिः। इन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा। हिरण्यपक्षः शकुनो भुरण्युः। महान्सुधस्थे ध्रुव आनिषत्तः॥४७॥

नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः। विश्वावसुः सोम गन्धर्वम्। आपो ददृशुषीः। तदृतेनाव्यायन्। तदन्ववैत्। इन्द्रो रारहाण आसाम्। परि सूर्यस्य परिधीः रपश्यत्। विश्वावसुरभि तन्नो गृणातु। दिव्यो गन्धर्वो रजसो विमानः। यद्वा घा सत्यमुत यन्न विद्म॥४८॥

धियो हिन्वानो धिय इन्नो अव्यात्। सस्त्रिमविन्दच्चरणे नदीनाम्। अपावृणोद्गुरो अश्मव्रजानाम्। प्रासाँनान्धर्वो अमृतानि वोचत्। इन्द्रो दक्षं परिजानादहीनम्। एतत्त्वं देव धर्म देवो देवानुपांगाः। इदमहं मनुष्यो मनुष्यान्। सोमपीथानुमेहि। सह प्रजया सह रायस्पोषेण। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु॥४९॥

दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुः। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः। उद्वयं तमसस्परि। उदुत्यं चित्रम्। इममृषुत्यमस्मभ्यः सनिम्। गायत्रं नवीयाः सम्। अग्ने देवेषु प्रवोचः॥५०॥

याऽऽग्नीध्रे तान्त एतेनाव यजे स्वाहा धर्मणा शं युधायाः प्यासिषीमहि पोषेण निषतो विद्य संतुष्टौ॥९॥ [११]

महीनां पयोऽसि विहितं देवत्रा। ज्योतिर्भा असि वनस्पतीनामोषधीनाः रसः। वाजिनं

त्वा वाजिनोऽवं नयामः। ऊर्ध्वं मनः सुवर्गम्॥५१॥

[१२]

अस्कान्द्यौः पृथिवीम्। अस्कानृषभो युवागाः। स्कन्नेमा विश्वा भुवना। स्कन्नो यज्ञः प्रजनयतु। अस्कानर्जनि प्राजनि। आ स्कन्नाज्जायते वृषा। स्कन्नात् प्रजनिषीमहि॥५२॥

[१३]

या पुरस्ताद्विद्युदापतत्। तान्तं एतेनावं यजे स्वाहा। या दक्षिणतः। या पश्चात्। योत्तरतः। योपरिष्ठाद्विद्युदापतत्। तान्तं एतेनावं यजे स्वाहा॥५३॥

[१४]

प्राणाय स्वाहा व्यानाय स्वाहाऽपानाय स्वाहा। चक्षुषे स्वाहा श्रोत्राय स्वाहा। मनसे स्वाहा वाचे सरस्वत्यै स्वाहा॥५४॥

[१५]

पूष्णे स्वाहा पूष्णे शरसे स्वाहा। पूष्णे प्रपत्त्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहा। पूष्णेऽङ्घ्रिण्ये स्वाहा पूष्णे नरुणाय स्वाहा। पूष्णे सांकेताय स्वाहा॥५५॥

[१६]

उदस्य शुष्माद्भानुर्नार्त बिभर्ति। भारं पृथिवी न भूम। प्र शुक्रैतु देवी मनीषा। अस्मत्सुतष्टे रथो न वाजी। अर्चन्त एके महि साममन्वत। तेन सूर्यमधारयन्। तेन सूर्यमरोचयन्। घर्मः शिरस्तदयमग्निः। पुरीषमसि सं प्रियं प्रजयां पशुभिर्भुवत्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥५६॥

[१७]

यास्ते अग्र आर्द्रा योनयो याः कुलायिनीः। ये तै अग्र इन्दवो या उ नाभयः। यास्ते अग्रे तनुव ऊर्जा नाम। ताभिस्त्वमुभर्याभिः संविदानः। प्रजाभिर्अग्रे द्रविणेह सीद। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥५७॥

[१८]

अग्निरसि वैश्वानरोऽसि। संवत्सरोऽसि परिवत्सरोऽसि। इदावत्सरोऽसीदुवत्सरोऽसि। इद्वत्सरोऽसि वत्सरोऽसि। तस्य ते वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षाः पुच्छम्। शरदुत्तरः पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्। अहोरात्राणीष्टकाः। तस्य ते मासांश्चार्धमासाश्च कल्पन्ताम्। ऋतवस्ते कल्पन्ताम्। संवत्सरस्ते कल्पताम्। अहोरात्राणि ते कल्पन्ताम्। एति प्रेति वीति समित्युदिति। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवः सीद॥५८॥

चितयो नव च॥१॥

[१९]

भूर्भुवः सुवः। ऊर्ध्व ऊ षु ण ऊतयै। ऊर्ध्वो नः पाद्भ्यंहंसः। विधुन्द्राण्य समने बहूनाम्। युवान्य सन्तं पलितो जंगार। देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममारं। सह्यः समान। यद्वे

चिदभिप्रिषः। पुरा जर्तुभ्यं आतृदः। सन्धाता सन्धिं मघवां पुरोवसुः॥५९॥

निष्कर्ता विहुतं पुनः। पुनरूर्जा सह रय्या। मा नो घर्म व्यथितो विव्यथो नः। मा नः परमधरं मा रजोऽनैः। मोष्वस्माऽस्तमस्यन्तरा धाः। मा रुद्रियांसो अभिगुर्वृधानः। मा नः क्रतुभिरहीडितेभिरस्मान्। द्विषांसुनीते मा परा दाः। मा नो रुद्रो निरक्रतिर्मा नो अस्ता। मा द्यावापृथिवी हीडिषाताम्॥६०॥

उप नो मित्रावरुणाविहावतम्। अन्वादीध्याथामिह नः सखाया। आदित्यानां प्रसितिरहेतिः। उग्रा शतापांष्टा घृविषा परि णो वृणक्तु। इमं मै वरुण तत्त्वां यामि। त्वं नो अग्रे स त्वं नो अग्रे। त्वमग्रे अयासि। उद्वयं तमसस्परि। उदुत्यं चित्रम्। वयः सुपर्णाः॥६१॥

पुरोवसुरहीडिषाता* सुपर्णाः॥३॥ [२०]

भूर्भुवः सुवः। मयि त्यदिन्द्रियं महत्। मयि दक्षो मयि क्रतुः। मयि धायि सुवीर्यम्। त्रिशङ्घर्मो विभातु मे। आकूत्या मनसा सह। विराजा ज्योतिषा सह। यज्ञेन पर्यसा सह। ब्रह्मणा तेजसा सह। क्षत्रेण यशसा सह। सत्येन तपसा सह। तस्य दोहमशीमहि। तस्य सुम्रमशीमहि। तस्य भक्षमशीमहि। तस्य त इन्द्रेण पीतस्य मधुमतः। उपहृतस्योपहृतो भक्षयामि॥६२॥

यशसा सह षड्॥१॥ [२१]

यास्ते अग्रे घोरास्तनुवः। क्षुच्च तृष्णां च। असृक्कानाहुतिश्च। अशनया च पिपासा च। सेदिश्वामतिश्च। एतास्ते अग्रे घोरास्तनुवः। ताभिरमुं गच्छ। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः॥६३॥

[२२]

स्त्रिकृ स्त्रीहिंतिश्च स्त्रिहिंतिश्च। उष्णा च शीता च। उग्रा च भीमा च। सदाश्रीं सेदिरनिरा। एतास्ते अग्रे घोरास्तनुवः। ताभिरमुं गच्छ। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः॥६४॥

[२३]

धुनिश्च ध्वान्तश्च ध्वनश्च ध्वनयश्च। निलिम्पश्च विलिम्पश्च विक्षिपः॥६५॥

[२४]

उग्रश्च धुनिश्च ध्वान्तश्च ध्वनश्च ध्वनयश्च। सहस्रहाश्च सहमानश्च सहस्वाश्च सहैयाश्च। एत्यु प्रेत्य विक्षिपः॥६६॥

[२५]

अहोरात्रे त्वोदीरयताम्। अर्धमासास्त्वोदी जयन्तु। मासास्त्वा श्रपयन्तु। ऋतवस्त्वा पचन्तु। संवत्सरस्त्वा हन्त्वसौ॥६७॥

[२६]

खट् फड् जहि। छिन्धी भिन्धी हन्धी कट्। इति वाचः क्रूराणि॥६८॥

[२७]

विगा इन्द्र विचरन्त्स्पाशयस्व। स्वपन्तमिन्द्र पशुमन्तमिच्छ। वज्रेणामुं बोधय दुर्विदत्रम्।

स्वप॒तोऽस्य॑ प्रह॑र् भोज॑नेभ्यः। अ॒ग्ने अ॒ग्निना॑ संव॑दस्व। मृत्यो॑ मृत्युना॑ संव॑दस्व। नम॑स्ते अस्तु
भगवः। स॒कृते॑ अ॒ग्ने नमः॑। द्वि॒स्ते नमः॑। त्रि॒स्ते नमः॑। च॒तुस्ते॑ नमः॑। प॒ञ्चकृ॑त्वस्ते॒ नमः॑। द॒शकृ॑त्वस्ते॒ नमः॑। श॒तकृ॑त्वस्ते॒ नमः॑। आ॒सह॑स्रकृत्वस्ते॒ नमः॑। अ॒परि॑मितकृत्वस्ते॒ नमः॑। नम॑स्ते अस्तु मा
मां हि॑सीः॥६९॥

त्रि॒स्ते नमः॑ सुप्त॑ च॥१॥ [२८]

अ॒सृन्मुखो॑ रुधिरेणा॒व्यक्तः॑। य॒मस्य॑ दू॒तः श्वपा॑द्विधा॒वसि॑। गृध्रः॑ सु॒पर्णः कु॑णपं निषे॒वसे॑।
य॒मस्य॑ दू॒तः प्रहि॑तो भ॒वस्य॑ चो॒भयोः॑॥७०॥

[२९]

यदे॒तद्वृ॑क॒सो भू॒त्वा। वाग्दे॑व्यभि॒राय॑सि। द्वि॒षन्तं॑ मेऽभि॒राय॑। तं मृ॒त्यो मृ॒त्यवे॑ नय। स
आ॒र्त्यार्ति॑मा॒र्च्छतु॑॥७१॥

[३०]

यदी॒षितो॑ यदि॑ वा स्वका॒मी। भ॒येडं॑को वद॑ति वाचंमे॒ताम्। तामि॑न्द्रा॒ग्नी ब्रह्म॑णा संवि॒दानौ॑।
शि॒वाम॒स्मभ्य॑ कृणु॑तं गृहेषु॥७२॥

[३१]

दीर्घ॑मुखि॒ दुर॑ह॒णु। मा स्म॑ दक्षि॒णतो॑ वंदः। यदि॑ दक्षि॒णतो॑ वदा॑द्वि॒षन्तं॑ मेऽव॑ बाधासै॥७३॥

[३२]

इ॒त्थादु॒लूक॑ आप॑प्तत्। हि॒र॒ण्या॒क्षो अ॒योंमुखः॑। रक्ष॑सां दू॒त आ॒गतः॑। तमि॑तो नांशया॒ग्ने॥७४॥

[३३]

यदे॒तद्भू॒तान्य॑न्वा॒विश्य॑। दे॒वीं वाचं॑ वद॑सि। द्वि॒षतो॑ नः॒ परा॑वद। तान्मृ॒त्यो मृ॒त्यवे॑ नय। त
आ॒र्त्याऽऽर्ति॑मा॒र्च्छन्तु॑। अ॒ग्निना॒ऽग्निः संव॑दताम्॥७५॥

[३४]

प्र॒सार्य॑ सु॒क्थ्यौ प॑तसि। सु॒व्यम॑क्षि॒ नि॒पेपि॑ च। मे॒हक॑स्य च॒नाम॑मत्॥७६॥

[३५]

अ॒त्रि॒णा त्वा क्रि॑मे ह॒न्मि। क॒ण्वेन॑ ज॒मद॑ग्निना। वि॒श्वाव॑सो॒ब्रह्म॑णा ह॒तः। क्रि॒मीणा॑ र॒जः।
अ॒प्येषा॑ऽ॒ स्थ॒पति॑र॒ह॒तः। अथो॑ मा॒ताऽथो॑ पि॒ता। अथो॑ स्थू॒रा अथो॑ क्षु॒द्राः। अथो॑ कृ॒ष्णा अथो॑
श्वे॒ताः। अथो॑ आ॒शाति॑का ह॒ताः। श्वे॒ताभिः॑ सु॒ह सर्व॑ ह॒ताः॥७७॥

[३६]

आ॒ह॒राव॑द्य। शृ॒तस्य॑ ह॒विषो॑ यथा॑। तथ्स॒त्यम्। यद्मुं॑ य॒मस्य॑ ज॒म्भयोः॑। आ॒द॒धामि॑ तथा॒
हि तत्। ख॒ण्फ॒ण्मसि॑॥७८॥

[३७]

ब्रह्मणा त्वा शपामि। ब्रह्मणस्त्वा शपथेन शपामि। घोरेण त्वा भृगूणां चक्षुषा प्रेक्षे। रौद्रेण त्वाङ्गिरसां मनसा ध्यायामि। अघस्यं त्वा धारया विद्धामि। अधरो मत्पदस्वासौ॥७९॥

[३८]

उत्तुद शिमिजावरि। तल्पेजे तल्प उत्तुद। गिरी५ रनु प्रवेशय। मरीचौरुप सनुद। यावदितः पुरस्तादुदयाति सूर्यः। तावदितोऽमुं नाशय। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः॥८०॥

[३९]

भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवः। भुवोऽद्धायि भुवोऽद्धायि भुवोऽद्धायि। नृम्णायि नृम्णं नृम्णायि नृम्णं नृम्णायि नृम्णम्। निधाय्यो वायि निधाय्यो वायि निधाय्यो वायि। ए अस्मे अस्मे। सुवर्न ज्योतीः॥८१॥

[४०]

पृथिवी समित्। तामग्निः समिन्धे। साऽग्नि५ समिन्धे। तामह५ समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताऽऽ स्वाहा। अन्तरिक्ष५ समित्॥८२॥

तां वायुः समिन्धे। सा वायु५ समिन्धे। तामह५ समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताऽऽ स्वाहा। द्यौः समित्। तामादित्यः समिन्धे॥८३॥

साऽऽदित्य५ समिन्धे। तामह५ समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताऽऽ स्वाहा। प्राजापत्या मे समिदसि सपत्नक्षयणी। भ्रातृव्यहा मेऽसि स्वाहा। अग्ने व्रतपते व्रतं चरिष्यामि॥८४॥

तच्छक्रेयं तन्मे राध्यताम्। वायो व्रतपत आदित्य व्रतपते। व्रतानां व्रतपते व्रतं चरिष्यामि। तच्छक्रेयं तन्मे राध्यताम्। द्यौः समित्। तामादित्यः समिन्धे। साऽऽदित्य५ समिन्धे। तामह५ समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा॥८५॥

वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताऽऽ स्वाहा। अन्तरिक्ष५ समित्। तां वायुः समिन्धे। सा वायु५ समिन्धे। तामह५ समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया॥८६॥

यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अन्नाद्येन समिन्ताऽऽ स्वाहा। पृथिवी समित्। तामग्निः समिन्धे। साऽग्नि५ समिन्धे। तामह५ समिन्धे। सा मा समिद्धा। आयुषा तेजसा। वर्चसा श्रिया। यशसा ब्रह्मवर्चसेन॥८७॥

अन्नाद्येन समिन्ताऽऽ स्वाहा। प्राजापत्या मे समिदसि सपत्नक्षयणी। भ्रातृव्यहा मेऽसि स्वाहा। आदित्य व्रतपते व्रतमचारिषम्। तदशकं तन्मेऽराधि। वायो व्रतपतेऽग्ने व्रतपते। व्रतानां व्रतपते व्रतमचारिषम्। तदशकं तन्मेऽराधि॥८८॥

समिथ्समिन्धे ब्रतं चरिष्याम्यायुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा ब्रह्मवर्चसेनाष्टौ च॥७॥ [४१]

शं नो वातः पवतां मातरिश्वा शं नस्तपतु सूर्यः। अहानिंशं भवन्तु नः शः रात्रिः
प्रतिधीयताम्। शमुषा नो व्युच्छतु शमादित्य उदैतु नः। शिवा नः शन्तमा भव सुमृडीका
सरस्वति। मा ते व्योम सन्दृशि। इडाये वास्त्वसि वास्तुमद्वान्स्तुमन्तो भूयास्मा मा
वास्तौश्छिथ्स्मह्यवास्तुः स भूयाद्यौऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। प्रतिष्ठसि प्रतिष्ठावन्तो
भूयास्मा मा प्रतिष्ठायौश्छिथ्स्मह्यप्रतिष्ठः स भूयाद्यौऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आ वात
वाहि भेषजं वि वात वाहि यद्रपः। त्वः हि विश्वभेषजो देवानां दूत ईयसे। द्वाविमौ वातौ
वात आ सिन्धोरा परावतः॥८९॥

दक्षं मे अन्य आवातु परान्यो वातु यद्रपः। यद्दो वातते गृहेऽमृतस्य निधिर्हितः।
ततो नो देहि जीवसे ततो नो धेहि भेषजम्। ततो नो मह आर्वह वात आवातु भेषजम्।
शम्भूर्मयोभूर्नो हृदे प्र ण आयूँषि तारिषत्। इन्द्रस्य गृहोऽसि तं त्वा प्रपद्ये सगुः साश्वः।
सह यन्मे अस्ति तेन। भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये सुवः प्रपद्ये भूर्भुवः सुवः प्रपद्ये वायुं प्रपद्येऽनांतां
देवतां प्रपद्येऽश्मानमाखणं प्रपद्ये प्रजापतेर्ब्रह्मकोशं ब्रह्म प्रपद्य ओं प्रपद्ये। अन्तरिक्षं म उर्वन्तरं
बृहदग्नयः पर्वताश्च यया वातः स्वस्त्या स्वस्तिमान्तया स्वस्त्या स्वस्तिमानसानि। प्राणापानौ
मृत्योर्मा पातं प्राणापानौ मा मां हासिष्टं मयि मेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजौ दधातु मयि मेधां
मयि प्रजां मयिन्द्र इन्द्रियं दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयि सूर्यो भ्राजौ दधातु॥९०॥

द्युभिरक्तुभिः परिपातमस्मानरिष्टेभिरश्विना सौभगेभिः। तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः
सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः। कया नश्चित्र आ भुवदूती सदावृधः सखा। कया शचिष्ठया वृता।
कस्त्वा सृत्यो मदानां मर्हिष्ठो मथ्सदन्धसः। दृढाचिदरुजे वसु। अभी पु णः सखीनामविता
जरितृणाम्। शतं भवास्युतिभिः। वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्र प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः। अपं
ध्वान्तमूर्णुहि पृथि चक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेव बद्धान्॥९१॥

शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये। शं योरभिस्रवन्तु नः। ईशाना वार्याणां
क्षयन्तीश्चरषणीनाम्। अपो यांचामि भेषजम्। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै
भूयासुर्यौऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न ऊर्जे दधातन। महे
रणां चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा अरं
गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वथ॥९२॥

आपो जनयथा च नः। पृथिवी शान्ता साऽग्निना शान्ता सा मे शान्ता शुचं शमयतु।
अन्तरिक्षं शान्तं तद्वायुना शान्तं तन्मे शान्तं शुचं शमयतु। द्यौः शान्ता साऽऽदित्येन
शान्ता सा मे शान्ता शुचं शमयतु। पृथिवी शान्तिरन्तरिक्षं शान्तिद्यौः शान्तिर्दिशः
शान्तिरवान्तरदिशः शान्तिरग्निः शान्तिर्वायुः शान्तिरादित्यः शान्तिश्चन्द्रमाः शान्तिर्नक्षत्राणि

शान्तिरापः शान्तिरोपधयः शान्तिर्वनस्पतयः शान्तिर्गौः शान्तिरजा शान्तिरश्वः शान्तिः पुरुषः
 शान्तिर्ब्रह्म शान्तिर्ब्राह्मणः शान्तिः शान्तिरेव शान्तिः शान्तिर्मे अस्तु शान्तिः। तयाह५ शान्त्या
 सर्वशान्त्या मह्यं द्विपदे चतुष्पदे च शान्तिं करोमि शान्तिर्मे अस्तु शान्तिः। एह श्रीश्च ह्रीश्च
 धृतिश्च तपो मेधा प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मश्चैतानि मोत्तिष्ठन्तमनूत्तिष्ठन्तु मा मा६ श्रीश्च ह्रीश्च
 धृतिश्च तपो मेधा प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्मश्चैतानि मा मा हांसिषुः। उदायुषा स्वायुषोदोषधीना५
 रसेनोत्पर्जन्यस्य शुष्मेणोदस्थाममृता५ अनु। तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरत्। पश्येम
 शरदः शतं जीवेम शरदः शतं नन्दांम शरदः शतं मोदांम शरदः शतं भवांम शरदः शत५
 शृण्वाम शरदः शतं प्रब्रवाम शरदः शतमजीताः स्याम शरदः शतं ज्योक्क सूर्यं दृशे। य
 उदगान्महतोऽर्णवाद्बिभ्राजमानः सरिरस्य मध्यात्स मा वृषभो लोहिताक्षः सूर्यो विपश्चिन्मनसा
 पुनातु। ब्रह्मणश्चोतन्यसि ब्रह्मण आणी स्थो ब्रह्मण आवर्पनमसि धारितेयं पृथिवी ब्रह्मणा
 मही धारितमेनेन महदन्तरिक्षं दिवं दाधार पृथिवी५ सदैवां यदहं वेद तदहं धारयाणि मा
 मद्देदोऽधिविस्त्रसत्। मेधामनीषे माविशता५ समीची भूतस्य भव्यस्यावरुध्यै सर्वमायुरयाणि
 सर्वमायुरयाणि। आभिर्गीर्भिर्यदतो न ऊनमाप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महिं
 गोत्रा रुजासिं भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम। ब्रह्म प्रावादिष्म तन्नो मा हांसीत्॥१३॥

परवर्तौ दधातु बद्धां जिन्वथ दृशे स्त च॥५॥

[४२]

नमो वाचे या चोदिता या चानुदिता तस्यै वाचे नमो नमो वाचे नमो वाचस्पतये नम
 ऋषिभ्यो मन्त्रकृद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो मा मामृषयो मन्त्रकृतो मन्त्रपतयः परादुर्माहमृषीन्मन्त्रकृतो
 मन्त्रपतीन्परांदां वैश्वदेवीं वाचमुद्यास५ शिवामदस्तां जुष्टां देवेभ्यः शर्म मे द्यौः शर्म पृथिवी
 शर्म विश्वमिदं जगत्। शर्म चन्द्रश्च सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती। भूतं वदिष्ये भुवनं वदिष्ये तेजो
 वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये सत्यं वदिष्ये तस्मा अहमिदमुपस्तरणमुपस्तृण
 उपस्तरणं मे प्रजायै पशूनां भूयादुपस्तरणमहं प्रजायै पशूनां भूयासं प्राणापानौ मृत्योर्मा पातं
 प्राणापानौ मा मा हांसिष्ठं मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं वदिष्यामि मधुमतीं
 देवेभ्यो वाचमुद्यास५ शुश्रूषेयां मनुष्येभ्यस्तं मा देवा अवन्तु शोभायै पितरोऽनुमदन्तु। ॐ
 शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयारण्यके चतुर्थः प्रश्नः समाप्तः॥

आरण्यके आदितः दशिन्यः—३०१

ब्राह्मणे आदितः दशिन्यः—१९६२

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

ॐ शं नस्तत्रो मा हांसीत्॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

देवा वै सत्रमांसता ऋद्धिपरिमितं यशस्कामाः। तैऽब्रुवन्। यत्रः प्रथमं यशं ऋच्छात्। सर्वेषां नस्तत्सहासदिति। तेषां कुरुक्षेत्रं वेदिंरासीत्। तस्यै खाण्डवो दक्षिणार्धं आसीत्। तूर्गमुत्तरार्धः। पूरीणञ्जघनार्धः। मरुवं उत्करः॥१॥

तेषां मुखं वैष्णवं यशं आच्छत्। तत्र्यकामयत्। तेनापाक्रामत्। तं देवा अन्वायन्। यशोऽवरुरुथ्समानाः। तस्यान्वागतस्या। सव्याद्धनुरजायत्। दक्षिणादिषवः। तस्मादिषुधन्वं पुण्यजन्म। यज्ञजन्मा हि॥२॥

तमेकः सन्तम। बहवो नाभ्यधृष्णुवन्। तस्मादेकमिषुधन्विनम्। बहवोऽनिषुधन्वा नाभिधृष्णुवन्ति। सौऽस्मयत्। एकं मा सन्तं बहवो नाभ्यधरिषिपुरिति। तस्य सिष्मियाणस्य तेजोऽपाक्रामत्। तद्देवा ओषधीषु न्यमृजुः। ते श्यामाका अभवन्। स्मयाका वै नामैते॥३॥

तथस्मयाकानां स्मयाकत्वम्। तस्मादीक्षितेनापिगृह्यं स्मेतव्यम्। तेजसो धृत्यै। स धनुः प्रतिष्कभ्यातिष्ठत्। ता उपदीका अब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ व इमं रन्धयाम। यत्र कं च खनाम। तदपोऽभितृणदामेति। तस्मादुपदीका यत्र कं च खनन्ति। तदपोऽभितृन्दन्ति॥४॥

वारैवृतुः ह्यासाम्। तस्य ज्यामप्यादन्। तस्य धनुर्विप्रवमाणः शिर उदवर्तयत्। तद्वावापृथिवी अनुप्रावर्तत। यत्प्रावर्तत। तत्प्रवर्ग्यस्य प्रवर्ग्यत्वम्। यद्वा(४)इत्यपतत्। तदधर्मस्य धर्मत्वम्। महतो वीर्यमपत्तदिति। तन्महावीरस्य महावीरत्वम्॥५॥

यदस्याः समभरन्। तथ्सम्राजः सम्राट्त्वम्। तः स्तुतं देवतास्त्रेधा व्यगृह्णत। अग्निः प्रातः सवनम्। इन्द्रो माध्यं दिनं सवनम्। विश्वेदेवास्तृतीयसवनम्। तेनापशीर्णा यज्ञेन यजमानाः। नाऽऽशिषोऽवारुन्धत। न सुवर्गं लोकमभ्यजयन्। ते देवा अश्विनावब्रुवन्॥६॥

भिषजौ वै स्थः। इदं यज्ञस्य शिरः प्रतिधत्तमिति। तावंब्रूतां वरं वृणावहे। ग्रह एव नावत्रापि गृह्यतामिति। ताभ्यामेतमाश्विनमंगृह्णन्। तावेतद्यज्ञस्य शिरः प्रत्यधत्ताम्। यत्प्रवर्ग्यः। तेन सशीर्णा यज्ञेन यजमानाः। अवाऽऽशिषोऽरुन्धत। अभि सुवर्गं लोकमजयन्। यत्प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। यज्ञस्यैव तच्छिरः प्रतिदधाति। तेन सशीर्णा यज्ञेन यजमानाः। अवाशिषो रुन्धे। अभि सुवर्गं लोकं जयति। तस्मादेष आश्विनप्रवया इव। यत्प्रवर्ग्यः॥७॥

उत्करो ह्येते तृन्दन्ति महावीरत्वमंब्रुवन्नजयन्सुतं च॥७॥

[१]

सावित्रं जुहोति प्रसूत्यै। चतुर्गृहीतेन जुहोति। चतुष्पादः पशवः। पशून्वावरुन्धे। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठति। छन्दांसि देवेभ्योऽपाक्रामन्। न वोऽभागानि हव्यं वक्ष्याम् इति। तेभ्य एतच्चतुर्गृहीतमधारयन्। पुरोनुवाक्यायै याज्यायै॥८॥

देवतायै वषट्काराय। यच्चतुर्गृहीतं जुहोति। छन्दांस्येव तत् प्रीणाति। तान्यस्य प्रीतानि देवेभ्यो हव्यं वहन्ति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यं दीक्षितस्य गृहा(३)इ न होतव्या(३)मिति। हविर्वै दीक्षितः। यजुर्हुयात्। हविष्कृतं यजमानमग्नौ प्रदध्यात्। यत्र जुहुयात्॥१॥

यज्ञपरुरन्तरियात्। यजुरेव वंदेत्। न हविष्कृतं यजमानमग्नौ प्रदधाति। न यज्ञपरुरन्तरिति। यात्री छन्दांस्यत्यमन्यत। तस्यै वषट्कारोऽभ्यय्य शिरोऽच्छिनत्। तस्यै द्वेधा रसः परापतत्। पृथिवीमर्धः प्राविशत्। पशूनर्धः। यः पृथिवीं प्राविशत्॥१०॥

स खदिरोऽभवत्। यः पशून्। सोऽजाम्। यत्खादिर्यभिर्भवति। छन्दसामेव रसेन यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यदौदुम्बरी। ऊर्वा उदुम्बरः। ऊर्जेव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैष्णवी। तेजो वै वेणुः॥११॥

तेजसैव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। यद्वैकङ्कती। भा एवावरुन्धे। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यभिमादत्ते प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनो हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। वज्र इव वा एषा। यदग्निः। अग्निरसि नारिरसीत्याह शान्त्यै॥१२॥

अध्वरुकृदेवेभ्य इत्याह। यज्ञो वा अध्वरः। यज्ञकृदेवेभ्य इति वावैतदाह। उत्तिष्ठ ब्रह्मणस्पत इत्याह। ब्रह्मणैव यज्ञस्य शिरोऽच्छेति। प्रेतु ब्रह्मणस्पतिरित्याह। प्रेत्यैव यज्ञस्य शिरोऽच्छेति। प्र देव्येतु सूनृतेत्याह। यज्ञो वै सूनृता। अच्छां वीरं नर्यं पङ्क्तिराधसमित्याह॥१३॥

पाङ्क्तो हि यज्ञः। देवा यज्ञं नयन्तु न इत्याह। देवानेव यज्ञनियः कुरुते। देवीं द्यावापृथिवी अनु मे मसाथामित्याह। आभ्यामेवानुमतो यज्ञस्य शिरः सम्भरति। ऋद्ध्यासमद्य मुखस्य शिर इत्याह। यज्ञो वै मुखः। ऋद्ध्यासमद्य यज्ञस्य शिर इति वावैतदाह। मखाय त्वा मुखस्य त्वा शीर्ष्ण इत्याह। निर्दिश्यैवेन्द्ररति॥१४॥

त्रिरहरति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञस्य शिरः सम्भरति। तूष्णीं चतुर्थं हरति। अपरिमितादेव यज्ञस्य शिरः सम्भरति। मृत्खुनादग्रे हरति। तस्मान्मृत्खुनः करुण्यतरः। इत्ययग्रं आसीरित्याह। अस्यामेवाच्छम्बद्वारं यज्ञस्य शिरः सम्भरति। ऊर्जं वा एतं रसं पृथिव्या उपदीका उद्धिहन्ति॥१५॥

यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवपा सम्भारो भवति। ऊर्जमेव रसं पृथिव्या अवरुन्धे। अथो श्रोत्रमेवा। श्रोत्रं ह्येतत्पृथिव्याः। यद्वल्मीकः। अबधिरो भवति। य एवं वेद। इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्। स यत्र यत्र पराक्रमत॥१६॥

तत्राद्धियत। स पूतीकस्तम्बे पराक्रमत। सोऽद्धियत। सोऽब्रवीत्। ऊतिं वै मे धा इति। तदूतीकानामूतीकत्वम्। यदूतीका भवन्ति। यज्ञायैवोति दधति। अग्निजा असि प्रजापते रेत इत्याह। य एव रसः पशून्प्राविशत्॥१७॥

तमेवावरुन्धे। पञ्चैते सम्भारा भवन्ति। पाङ्क्तो यज्ञः। यावानेव यज्ञः। तस्य शिरः सम्भरति।

यद्गाम्याणां पशूनां चर्मणा सम्भरति। ग्राम्यान्पशूञ्छुचाऽर्पयेत्। कृष्णाजिनेन सम्भरति।
आरण्यानेव पशूञ्छुचाऽर्पयति। तस्मात्समावत्पशूनां प्रजायमानानाम्॥१८॥

आरण्याः पशवः कर्नीयाः सः। शुचा ह्यृताः। लोमतः सम्भरति। अतो ह्यस्य मेध्यम्।
परिगृह्या यन्ति। रक्षसामपहत्यै। बहवो हरन्ति। अपचितिमेवास्मिन्दधाति। उद्धते सिकतोपोते
परिश्रिते निदधति शान्त्यै। मदन्तीभिरुपं सृजति॥१९॥

तेज एवास्मिन्दधाति। मधु त्वा मधुला करोत्वित्याह। ब्रह्मणैवास्मिन्तेजो दधाति।
यद्गाम्याणां पात्राणां कपालैः सः सृजेत्। ग्राम्याणि पात्राणि शुचाऽर्पयेत्। अर्मकपालैः
सः सृजति। एतानि वा अनुपजीवनीयानि। तान्येव शुचाऽर्पयति। शर्कराभिः सः सृजति
धृत्यै। अथो शन्त्वाय। अजलोमैः सः सृजति। एषा वा अग्नेः प्रिया तनूः। यदजा। प्रिययैवैनं
तनुवा सः सृजति। अथो तेजसा। कृष्णाजिनस्य लोमभिः सः सृजति। यज्ञो वै कृष्णाजिनम्।
यज्ञेनैव यज्ञः सः सृजति॥२०॥

याज्याये न जुहुयादविशुद्धेणुः शान्त्यै पुङ्क्तिराधसमित्याह हरति दिहन्ति पुराक्रमताविशत् प्रजायमानानां सृजति शन्त्वायाद्यौ
च॥१३॥

[२]

परिश्रिते करोति। ब्रह्मवर्चसस्य परिगृहीत्यै। न कुर्वन्नभि प्राण्यात्। यत्कुर्वन्नभि प्राण्यात्।
प्राणाञ्छुचाऽर्पयेत्। अपहाय प्राणिति। प्राणानां गोपीथाय। न प्रवर्ग्य चाऽऽदित्यं चान्तरैयात्।
यदन्तरेयात्। दुश्चर्म स्यात्॥२१॥

तस्मान्नान्तराय्यम्। आत्मनो गोपीथाय। वेणुना करोति। तेजो वै वेणुः। तेजः
प्रवर्ग्यः। तेजसैव तेजः समर्धयति। मखस्य शिरोऽसीत्याह। यज्ञो वै मखः। तस्यैतच्छिरः।
यत्प्रवर्ग्यः॥२२॥

तस्मादेवमाह। यज्ञस्य पदे स्थ इत्याह। यज्ञस्य ह्येते पदे। अथो प्रतिष्ठित्यै। गायत्रेण
त्वा छन्दसा करोमीत्याह। छन्दोभिरेवैनं करोति। त्र्युद्धि करोति। त्रयं इमे लोकाः। एषां
लोकानामास्यै। छन्दोभिः करोति॥२३॥

वीर्यं वै छन्दांसि। वीर्येणैवैनं करोति। यजुषा बिलं करोति व्यावृत्यै। इयं तं करोति।
प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मितम्। इयं तं करोति। यज्ञपुरुषा सम्मितम्। इयं तं करोति।
एतावद्वै पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसम्मितम्॥२४॥

अपरिमितं करोति। अपरिमितस्यावरुद्धौ। परिग्रीवं करोति धृत्यै। सूर्यस्य हरंसा
श्रयेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अश्वशकनं धूपयति। प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वाय। वृष्णो
अश्वस्य निष्पदसीत्याह। असौ वा आदित्यो वृषाऽश्वः। तस्य छन्दांसि निष्पत्॥२५॥

छन्दोभिरेवैनं धूपयति। अर्चिषं त्वा शोचिषे त्वेत्याह। तेज एवास्मिन्दधाति। वारुणोऽभीद्धः।

मैत्रियोपैति शान्त्यै। सिद्धौ त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्। देवस्त्वां सवितोद्वंप्रत्वित्याह। सवितृप्रसूत एवेनं ब्रह्मणा देवताभिरुद्वपति। अपद्यमानः पृथिव्यामाशा दिश आपृणेत्याह॥२६॥

तस्मादग्निः सर्वा दिशोऽनु विभाति। उत्तिष्ठ बृहन्मवोर्ध्वस्तिष्ठ ध्रुवस्त्वमित्याह प्रतिष्ठित्यै। ईश्वरो वा एषोऽन्यो भवितोः। यः प्रवर्ग्यमन्वीक्षते। सूर्यस्य त्वा चक्षुषाऽन्वीक्ष इत्याह। चक्षुषो गोपीथाय। ऋजुवै त्वा साधवै त्वा सुक्षित्यै त्वा भूत्यै त्वेत्याह। इयं वा ऋजुः। अन्तरिक्षं साधु। असौ सुक्षितिः॥२७॥

दिशो भूतिः। इमानेवास्मै लोकान्कल्पयति। अथो प्रतिष्ठित्यै। इदमहममुमांमुष्यायणं विशा पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यहामीत्याह। विशैवेन पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन पर्यहति। विशेति राजन्यस्य ब्रूयात्। विशैवेन पर्यहति। पशुभिरिति वैश्यस्य। पशुभिरेवेन पर्यहति। असुर्य पात्रमनाच्छृणुम्॥२८॥

आच्छृणुति। देवत्राकः। अजुक्षीरेणाऽऽच्छृणुति। परमं वा एतत्पर्यः। यदजक्षीरम्। परमेणैवेन पयसाऽऽच्छृणुति। यजुषा व्यावृत्त्यै। छन्दाभिराच्छृणुति। छन्दाभिर्वा एष क्रियते। छन्दाभिरेव छन्दाऽस्याच्छृणुति। छन्धि वाचमित्याह। वाचमेवावरुन्धे। छन्धयूर्जमित्याह। ऊर्जमेवावरुन्धे। छन्धि हविरित्याह। हविरेवाकः। देवं पुरश्चर सध्यासन्त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्॥२९॥

स्याद्यत्रवर्ग्यश्छन्दाभिः करोति वीर्यसमितं छन्दांसि निष्पृणेत्याह सुक्षितिरनाच्छृणुच्छन्दाऽस्याच्छृणुत्यष्टौ च॥८॥—[३]

ब्रह्मन्प्रचरिष्यामो होतर्धर्ममभिष्टुहीत्याह। एष वा एतर्हि बृहस्पतिः। यद्वह्मा तस्मा एव प्रतिप्रोच्य प्रचरति। आत्मनोऽनात्यै। यमाय त्वा मखाय त्वेत्याह। एता वा एतस्य देवताः। ताभिरेवेन समर्धयति। मदन्तीभिः प्रोक्षति। तेज एवास्मिन्दधाति॥३०॥

अभिपूर्वं प्रोक्षति। अभिपूर्वमेवास्मिन्तेजो दधाति। त्रिः प्रोक्षति। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। होताऽन्वाह। रक्षसामपहत्यै। अनवानम्। प्राणानां सन्तत्यै। त्रिष्टुभः सतीर्गायत्रीरिवान्वाह॥३१॥

गायत्रो हि प्राणः। प्राणमेव यजमाने दधाति। सन्ततमन्वाह। प्राणानामन्नाद्यस्य सन्तत्यै। अथो रक्षसामपहत्यै। यत्परिमिता अनुब्रूयात्। परिमितमवरुन्धीत। अपरिमिता अन्वाह। अपरिमितस्यावरुद्धौ। शिरो वा एतद्यज्ञस्य॥३२॥

यत्प्रवर्ग्यः। ऊर्ध्वञ्जो यन्मौञ्जो वेदो भवति। ऊर्जैव यज्ञस्य शिरः समर्धयति। प्राणाहुतीर्जुहोति। प्राणानेव यजमाने दधाति। सप्त जुहोति। सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः। प्राणानेवास्मिन्दधाति। देवस्त्वां सविता मध्वाऽनुक्षित्याह॥३३॥

तेजसैवेनमनक्ति। पृथिवीं तपसस्त्रायस्वेति हिरण्यमुपास्यति। अस्या अनतिदाहाय। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। अग्निः सर्वा देवताः। प्रलवानादीप्योपास्यति। देवतास्वेव यज्ञस्य

शिरः प्रतिदधाति। अप्रतिशीर्णाग्रं भवति। एतद्वरहिरह्येषः॥३४॥

अचिरंसि शोचिरसीत्याह। तेजं एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दधाति। सःसीदस्व महाः असीत्याह। महान् ह्येषः। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। एते वाव त ऋत्विजः। ये दर्शपूर्णमासयोः। अथ कथा होता यजमानायाऽऽशिषो नाशस्त इति। पुरस्तादाशीः खलु वा अन्यो यज्ञः। उपरिष्ठादाशीरन्यः॥३५॥

अनाधृष्या पुरस्तादिति यदेतानि यजूधृष्याह। शीरुषत एव यज्ञस्य यजमान आशिषोऽवैरुन्धे। आयुः पुरस्तादाह। प्रजां दक्षिणतः। प्राणं पश्चात्। श्रोत्रमुत्तरतः। विधृतिमुपरिष्ठात्। प्राणानेवास्मै समीचो दधाति। ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मदितोः। यं दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति॥३६॥

मनोरश्वासि भूरिपुत्रेतीमामभिमृशति। इयं वै मनोरश्वा भूरिपुत्रा। अस्यामेव प्रतितिष्ठत्यनुन्मादाया। सूपसदा मे भूया मा मां हिःसीरित्याहाहिःसायै। चितः स्थ परिचित इत्याह। अपचितिमेवास्मिन्दधाति। शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। असौ खलु वा आदित्यः प्रवर्ग्यः। तस्य मरुतो रश्मयः॥३७॥

स्वाहा मरुद्भिः परिश्रयस्वेत्याह। अमुमेवाऽऽदित्यः रश्मिभिः पर्यहति। तस्मादसावादित्योऽमुष्मिँल्ले रश्मिभिः पर्यूढः। तस्माद्राजा विशा पर्यूढः। तस्माद्भामणीः संजातैः पर्यूढः। अग्नेः सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं भा आच्छत। यद्वेकङ्कताः परिधयो भवन्ति। भा एवावैरुन्धे। द्वादश भवन्ति॥३८॥

द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवावैरुन्धे। अस्ति त्रयोदशो मास इत्याहुः। यत्रयोदशः परिधिर्भवति। तेनैव त्रयोदशं मासमवैरुन्धे। अन्तरिक्षस्यान्तर्धिर्सीत्याह व्यावृत्तयै। दिवं तर्पसन्नायस्वेत्युपरिष्ठाद्विरण्यमधि निदधाति। अमुष्या अनतिदाहाय। अथो अभ्यामेवैनमुभयतः परिगृह्णाति। अरहन् बिभर्षि सायंकानि धन्वेत्याह॥३९॥

स्तौत्येवैनमेतत्। गायत्रमसि त्रैष्टुभमसि जागतमसीति ध्वित्राण्यादन्ते। छन्दोभिरेवैनान्यादन्ते। मधु मध्विति धूनीति। प्राणो वै मधु। प्राणमेव यजमाने दधाति। त्रिः परियन्ति। त्रिवृद्धि प्राणः। त्रिः परियन्ति। त्र्यावृद्धि यज्ञः॥४०॥

अथो रक्षसामपहत्यै। त्रिः पुनः परियन्ति। षट्सं पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुष्वेव प्रतितिष्ठन्ति। यो वै घर्मस्य प्रियां तनुवमाक्रामति। दुश्चर्मा वै स भवति। एष ह वा अस्य प्रियां तनुवमाक्रामति। यन्निः परीत्य चतुर्थं पर्येति। एताः ह वा अस्योग्रदेवो राजनिराचक्राम॥४१॥

ततो वै स दुश्चर्माऽभवत्। तस्मात्त्रिः परीत्य न चतुर्थं परीयात्। आत्मनो गोपीथाय। प्राणा वै ध्वित्राणि। अव्यतिषङ्गं धून्वन्ति। प्राणानामव्यतिषङ्गाय कृत्यै। विनिषद्य धून्वन्ति। दिक्ष्वेव प्रतितिष्ठन्ति। ऊर्ध्वं धून्वन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। सर्वतो धून्वन्ति। तस्मादयः सर्वतः पवते॥४२॥

दधातीवान्वाह यज्ञस्याहेष उपरिष्ठादाशीरन्यो व्यास्थापयन्ति रश्मयो भवन्ति धन्वेत्याह यज्ञश्चक्राम समष्ट्ये द्वे च॥१३॥—[४]

अग्निष्ठा वसुभिः पुरस्ताद्रोचयतु गायत्रेण छन्दसेत्याह। अग्निरेवेन वसुभिः पुरस्ताद्रोचयति गायत्रेण छन्दसा। स मां रुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। इन्द्रस्त्वा रुद्रैर्दक्षिणतो रोचयतु त्रैष्टुभेन छन्दसेत्याह। इन्द्र एवेन रुद्रैर्दक्षिणतो रोचयति त्रैष्टुभेन छन्दसा। स मां रुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। वरुणस्त्वाऽऽदित्यैः पश्चाद्रोचयतु जागतेन छन्दसेत्याह। वरुण एवेनमादित्यैः पश्चाद्रोचयति जागतेन छन्दसा॥४३॥

स मां रुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। द्युतानस्त्वा मारुतो मरुद्भिर्रुत्तरतो रोचयत्वानुष्टुभेन छन्दसेत्याह। द्युतान एवेन मारुतो मरुद्भिर्रुत्तरतो रोचयत्वानुष्टुभेन छन्दसा। स मां रुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। बृहस्पतिस्त्वा विश्वैर्देवैरुपरिष्ठाद्रोचयतु पाङ्केन छन्दसेत्याह। बृहस्पतिरेवेन विश्वैर्देवैरुपरिष्ठाद्रोचयति पाङ्केन छन्दसा। स मां रुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते॥४४॥

रोचितस्त्वं देव घर्म देवेष्वसीत्याह। रोचितो ह्येष देवेषु। रोचिषीयाह मनुष्येष्वित्याह। रोचत एवैष मनुष्येषु। सम्राड्घर्म रोचितस्त्वं देवेष्वायुष्मास्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यसीत्याह। रुचितो ह्येष देवेष्वायुष्मास्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी। रुचितोऽहं मनुष्येष्वायुष्मास्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भूयासमित्याह। रुचित एवैष मनुष्येष्वायुष्मास्तेजस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति। रुगसि रुचं मयि धेहि मयि रुगित्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। तं यदेतैर्यजुर्भिररोचयित्वा। रुचितो घर्म इति प्रब्रूयात्। अरोचुकोऽध्वर्युः स्यात्। अरोचुको यजमानः। अथ यदेनमेतैर्यजुर्भी रोचयित्वा। रुचितो घर्म इति प्राह। रोचुकोऽध्वर्युर्भवति। रोचुको यजमानः॥४५॥

पश्चाद्रोचयति जागतेन छन्दसा पाङ्केन छन्दसा स मां रुचितो रोचयेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते शास्तेऽष्टौ च॥३॥—[५]

शिरो वा एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। ग्रीवा उपसदः। पुरस्तादुपसदा प्रवर्ग्य प्रवृणक्ति। ग्रीवास्वेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति। त्रिः प्रवृणक्ति। त्रयं इमे लोकाः। एभ्य एव लोकेभ्यो यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। षट्थं पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः॥४६॥

ऋतुभ्य एव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। द्वादशकृत्वः प्रवृणक्ति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरादेव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। चतुर्विंशतिः सं पद्यन्ते। चतुर्विंशतिरर्धमासाः। अर्धमासेभ्य एव यज्ञस्य शिरोऽवरुन्धे। अथो खलु। सकृदेव प्रवृज्यः। एक रु हि शिरः॥४७॥

अग्निष्टोमे प्रवृणक्ति। एतावान् वै यज्ञः। यावानग्निष्टोमः। यावानेव यज्ञः। तस्य शिरः प्रतिदधाति। नोक्थ्यै प्रवृज्यात्। प्रजा वै पशवं उक्थानि। यदुक्थ्यै प्रवृज्यात्। प्रजां पशूनस्य निर्दहेत्। विश्वजिति सर्वपृष्ठे प्रवृणक्ति॥४८॥

पृष्ठानि वा अच्युतं च्यावयन्ति। पृष्ठैरेवास्मा अच्युतं च्यावयित्वाऽवरुन्धे। अपश्यं गोपामित्याह। प्राणो वै गोपाः। प्राणमेव प्रजासु वियांतयति। अपश्यं गोपामित्याह।

असौ वा आदित्यो गोपाः। स हीमाः प्रजा गोपायति। तमेव प्रजानां गोसारं कुरुते। अनिपद्यमानमित्याह॥४९॥

न ह्येष निपद्यते। आ च परां च पृथिभिश्चरन्तमित्याह। आ च ह्येष परां च पृथिभिश्चरन्ति। स सप्रीचीः स विपूचीर्वसान् इत्याह। सप्रीचींश्च ह्येष विपूचीश्च वसानः प्रजा अभि विपश्यति। आवरीवर्ति भुवनेष्वन्तरित्याह। आ ह्येष वरीवर्ति भुवनेष्वन्तः। अत्र प्रावीर्मधु माध्वीभ्यां मधु माधूचीभ्यामित्याह। वासन्तिकावेवास्मां ऋतू कल्पयति। समग्निरग्निनां गतेत्याह॥५०॥

ग्रेष्मावेवास्मां ऋतू कल्पयति। समग्निरग्निनां गतेत्याह। अग्निर्ह्यैवेषोऽग्निनां सङ्गच्छते। स्वाहा समग्निस्तपसा गतेत्याह। पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभिगृणाति। धृता दिवो विभासि रजंसः पृथिव्या इत्याह। शारदावेवास्मां ऋतू कल्पयति॥५१॥

दिवि देवेषु होत्रां यच्छेत्याह। होत्राभिरेवमाँल्लोकान्त्सन्दधाति। विश्वासां भुवां पत इत्याह। हैमन्तिकावेवास्मां ऋतू कल्पयति। देवश्रुस्त्वं देव घर्म देवान्पाहीत्याह। शैशिरावेवास्मां ऋतू कल्पयति। तपोजां वाचमस्मे नियच्छ देवायुवमित्याह। या वै मेध्या वाक्। सा तपोजाः। तामेवावर्नुधे॥५२॥

गर्भो देवानामित्याह। गर्भो ह्येष देवानाम्। पिता मतीनामित्याह। प्रजा वै मृतयः। तासामेव एव पिता। यत्प्रवर्ग्यः। तस्मादेवमाह। पतिः प्रजानामित्याह। पतिर्ह्येष प्रजानाम्। मतिः कवीनामित्याह॥५३॥

मतिर्ह्येष कवीनाम्। सं देवो देवेनं सवित्रा यतिष्ठ स२ सूर्येणारुक्तेत्याह। अमुं चैवाऽऽदित्यं प्रवर्ग्यं च स२शांस्ति। आयुर्दास्त्वमस्मभ्यं घर्म वचोदा असित्याह। आशिषमेवैतामा शांस्ते। पिता नोऽसि पिता नो बोधेत्याह। बोधयत्येवैनम्। न वै तैऽवकाशा भवन्ति। पत्न्यै दशमः। नव वै पुरुषे प्राणाः॥५४॥

नाभिर्दशमी। प्राणानेव यजमाने दधाति। अथो दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवर्नुधे। यज्ञस्य शिरोऽच्छिद्यत। तद्देवा होत्राभिः प्रत्यदधुः। ऋत्विजोऽवैक्षन्ते। एता वै होत्राः। होत्राभिरेव यज्ञस्य शिरः प्रतिदधाति॥५५॥

रुचितमवैक्षन्ते। रुचिताद्वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजानां सृष्ट्यै। रुचितमवैक्षन्ते। रुचिताद्वै पर्जन्यो वर्षति। वर्षुकः पर्जन्यो भवति। सं प्रजा एधन्ते। रुचितमवैक्षन्ते। रुचितं वै ब्रह्मवर्चस्म। ब्रह्मवर्चसिनो भवन्ति॥५६॥

अधीयन्तोऽवैक्षन्ते। सर्वमायुर्यन्ति। न पत्यवैक्षेत। यत्पत्यवैक्षेत। प्रजायेत। प्रजां त्वस्यै निर्दहेत्। यन्नावैक्षेत। न प्रजायेत। नास्यै प्रजां निर्दहेत्। तिरस्कृत्य यजुर्वाचयति। प्रजायेत। नास्यै प्रजां निर्दहति। त्वष्टीमती ते सपेयेत्याह। सपाद्धि प्रजाः प्रजायन्ते॥५७॥

ऋतवो हि शिरः सर्वपृष्ठे प्रवृणक्त्यनिपद्यमानमित्याह गतेत्याह शारदावेवास्मां ऋतू कल्पयति रुन्धे कवीनामित्याह प्राणाः प्रतिदधाति भवन्ति वाचयति चत्वारि च॥५८॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रंसव इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै। अश्विनौर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। आददेदित्यै रास्नाऽसीत्याह यजुष्कृत्यै। इड एह्यदित एहि सरस्वत्येहीत्याह। एतानि वा अस्यै देवनामानि। देवनामैरेवैनामाह्वयति। असावेह्यसावेह्यसावेहीत्याह। एतानि वा अस्यै मनुष्यनामानि॥५८॥

मनुष्यनामैरेवैनामाह्वयति। षट्शंसं पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनामाह्वयति। अदित्या उष्णीषमसीत्याह। यथायजुरेवैतत्। वायुरस्यैड इत्याह। वायुदेवत्यां वै वत्सः। पूषा त्वोपावसृज-
त्वित्याह। पौष्णा वै देवतया पशवः॥५९॥

स्वयैवैनं देवतयोपावसृजति। अश्विभ्यां प्रदापयेत्याह। अश्विनौ वै देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति। यस्ते स्तनः शशय इत्याह। स्तौत्यैवैनाम्। उस्त्रं घर्मं शिपोस्त्रं घर्मं पाहि घर्मायं शिषेत्याह। यथा ब्रूयादमुष्मै देहीति। तादृगेव तत्। बृहस्पतिस्त्वोपं सीदत्वित्याह॥६०॥

ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनामुपसीदति। दानवः स्थः पेरंव इत्याह। मेध्यानेवैनान्करोति। विष्वग्वृतो लोहितेनेत्याह व्यावृत्यै। अश्विभ्यां पिन्वस्व सरस्वत्यै पिन्वस्व पूष्णो पिन्वस्व बृहस्पतये पिन्वस्वेत्याह। एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पिन्वते। इन्द्राय पिन्वस्वेन्द्राय पिन्वस्वेत्याह। इन्द्रमेव भागधेयेन समर्धयति। द्विरिन्द्रयेत्याह॥६१॥

तस्मादिन्द्रो देवतानां भूयिष्ठभाक्तमः। गायत्रौऽसि त्रैष्टुभोऽसि जागंतमसीति शफोपयमानादत्ते। छन्दोभिरेवैनानादत्ते। सहोर्जो भागेनोपमेहीत्याह। ऊर्ज एवैनं भागमकः। अश्विनौ वा एतद्यज्ञस्य शिरः प्रतिदधतावब्रूताम्। आवाभ्यामेव पूर्वाभ्यां वषट्कियाता इति। इन्द्राश्विना मधुनः सारघस्येत्याह। अश्विभ्यामेव पूर्वाभ्यां वषट्करोति। अथो अश्विनावेव भागधेयेन समर्धयति॥६२॥

घर्मं पात वसवो यजंता वडित्याह। वसूनेव भागधेयेन समर्धयति। यद्वषट्कुर्यात्। यातयामाऽस्य वषट्कारः स्यात्। यन्न वषट्कुर्यात्। रक्षांसि यज्ञं हन्युः। वडित्याह। परोक्षमेव वषट्करोति। नास्य यातयामा वषट्कारो भवति। न यज्ञं रक्षांसि घ्नन्ति॥६३॥

स्वाहा त्वा सूर्यस्य रश्मये वृष्टिवनये जुहोमीत्याह। यो वा अस्य पुण्यो रश्मिः। स वृष्टिवनिः। तस्मा एवैनं जुहोति। मधुं हविरसीत्याह। स्वदयत्यैवैनम्। सूर्यस्य तपस्तपेत्याह। यथायजुरेवैतत्। द्यावापृथिवीभ्यां त्वा परिगृह्णामीत्याह। द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं परिगृह्णाति॥६४॥

अन्तरिक्षेण त्वोपयच्छामीत्याह। अन्तरिक्षेणैवैनमुपयच्छति। न वा एतं मनुष्यो भर्तुमर्हति। देवानां त्वा पितृणामनुमतो भर्तुः शक्यमित्याह। देवैरेवैनं पितृभिरनुमत आदत्ते। वि वा एनमेतदर्धयन्ति। यत्पश्चात्प्रवृज्यं पुरो जुह्वति। तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेहीत्याह। तेजं एवास्मिन्दधाति। दिविस्पृङ्वा मां हिंसीरन्तरिक्षस्पृङ्वा मां हिंसीः पृथिविस्पृङ्वा मां

हि० सीरित्याहाहि० सायै॥६५॥

सुव०रसि सुव०र्म यच्छ दिव० यच्छ दिवो मां पा०हीत्याह। आ०शिप०मे०वैतामा शा०स्ते। शिरो वा ए०तद्यज्ञस्य०। यत्प्र०व०र्ग्यः। आ०त्मा वा०युः। उ०द्यत्य० वातना०मान्याह। आ०त्मन्नेव य०ज्ञस्य शि०रः प्रति०दधाति। अन०वानम्। प्रा०णाना० सन्त०त्यै। पञ्चा०ऽऽह॥६६॥

पा०ङ्क्तो य०ज्ञः। यावा०नेव य०ज्ञः। तस्य शि०रः प्रति०दधाति। अ०ग्नयै० त्वा वसु०मते स्वाहे०त्याह। असौ वा आ०दित्यो०ऽग्निर्वसु०मान्। तस्मा० ए०वैनं जुहोति। सोमा०य त्वा रु०द्रव०ते स्वाहे०त्याह। च०न्द्रमा वै सोमो० रु०द्रवान्। तस्मा० ए०वैनं जुहोति। वरु०णाय त्वाऽऽदि०त्यव०ते स्वाहे०त्याह॥६७॥

अ०प्सु वै वरु०ण आदि०त्यवान्। तस्मा० ए०वैनं जुहोति। बृ०हस्प०तये त्वा वि०श्वदे०व्याव०ते स्वाहे०त्याह। ब्र०ह्म वै दे०वानां बृ०हस्प०तिः। ब्र०ह्मणै०वैनं जुहोति। स०वित्रे त्व०र्भुम०ते वि०भुम०ते प्र०भुम०ते वाज०वते स्वाहे०त्याह। स०व०त्स०रो वै स०वि०त०र्भु०मान् वि०भु०मान्प्र०भु०मान् वाज०वान्। तस्मा० ए०वैनं जुहोति। य०माय० त्वाऽङ्कि०रस्व०ते पि०तृम०ते स्वाहे०त्याह। प्रा०णो वै य०मोऽङ्कि०रस्वा०म्पि०तृ०मान्॥६८॥

तस्मा० ए०वैनं जुहोति। ए०ताभ्य० ए०वैनं दे०वता०भ्यो जुहोति। द०श सं प०द्यन्ते। द०शाक्ष०रा वि०राट्। अ०न्न वि०राट्। वि०राजै०वा०न्नाद्य०मव०रु०न्धे। रौ०हि०णाभ्यां वै दे०वाः सु०व०र्गं लो०कमा०यन्। तद्रौ०हि०णयो रौ०हि०णत्व०म्। यद्रौ०हि०णौ भ०वतः। रौ०हि०णाभ्यामे०व तद्य०ज०मानः सु०व०र्गं लो०कमे०ति। अ०ह०र्ज्यो०तिः के०तुनां जु०षता० सु०ज्यो०ति०र्ज्यो०ति०षा० स्वाहा रा०त्रि०र्ज्यो०तिः के०तुनां जु०षता० सु०ज्यो०ति०र्ज्यो०ति०षा० स्वाहे०त्याह। आ०दि०त्यमे०व तद०मु०ष्मि०ल्लो०केऽहो०रा०त्राभ्यां धृतः॥६९॥

मु०नु०ष्य०ना०मानि प०शवः सी०द०त्वि०त्याहे०न्द्राये०त्याहा०र्धयति प्र०न्ति गृ०हा०त्यहि० सायै पञ्चा०ऽहो०दि०त्यव०ते स्वाहे०त्याह पि०तृ०मानेति च०त्वारि च॥१२॥

[७]

वि०श्वा आ०शा दक्षि०ण०सदि०त्याह। वि०श्वा०ने०व दे०वान्प्री०णाति। अथो दुरि०ष्ट्या ए०वैनं पा०ति। वि०श्वा दे०वान०याडि०हे०त्याह। वि०श्वा०ने०व दे०वान्भा०ग०धेये०न स०म०र्धयति। स्वाहा०कृत०स्य घ०र्मस्य म०धोः पि०बत०मश्चि०ने०त्याह। अ०श्वि०ना०वे०व भा०ग०धेये०न स०म०र्धयति। स्वाहा०ऽग्नये० य०ज्ञिया०य शं य०जु०र्भिरि०त्याह। अ०भ्यै०वैनं घा०रयति। अथो ह०विरे०वाकः॥७०॥

अ०श्वि०ना घ०र्म पा०त० हार्दि०वानम०हर्दि०वाभि०रू०तिभि०रि०त्याह। अ०श्वि०ना०वे०व भा०ग०धेये०न स०म०र्धयति। अनु० वां द्या०वापृ०थि०वी म०सा०ता०मि०त्याहा०नु०म०त्यै। स्वाहे०न्द्रा०य स्वाहे०न्द्रा०वडि०त्याह। इन्द्रा०य हि पु०रो हू०यते। आ०श्रा०व्याह घ०र्मस्य० य०जेति। वष०ट्कृ०ते जुहोति। रक्ष०साम०प०ह०त्यै। अनु०य०जति स्व०गाकृ०त्यै। घ०र्मम०पा०त०मश्चि०ने०त्याह॥७१॥

पूर्वमे०वोदि०तम्। उत्त०रेणा०भिगु०णाति। अनु० वां द्या०वापृ०थि०वी अ०म०सा०ता०मि०त्याहा०नु०म०त्यै। तं प्रा०व्यं यथा०व०णमो दि०वे न०मः पृ०थि०व्या इ०त्याह। यथा०य०जुरै०व०तत्। दि०वि०धा इ०मं य०ज्ञं य०ज्ञमि०मं दि०वि०धा इ०त्याह। सु०व०र्गमे०वैनं लो०कं ग०मयति। दि०वं गच्छा०न्तरि०क्षं गच्छ पृ०थि०वीं गच्छे०त्याह।

एष्वेवैनं लोकेषु प्रतिष्ठापयति। पञ्चं प्रदिशो गच्छेत्याह॥७२॥

दिक्ष्वेवैनं प्रतिष्ठापयति। देवान्यर्मपानाच्छ पितृन्धर्मपानाच्छेत्याह। उभयेष्वेवैनं प्रतिष्ठापयति। यत्पिन्वन्ते। वर्युक्तः पर्जन्यो भवति। तस्मात्पिन्वमानः पुण्यः। यत्प्राङ्पिन्वन्ते। तद्देवानाम्। यदक्षिणा। तत्पितृणाम्॥७३॥

यत्प्रत्यक्। तन्मनुष्याणाम्। यदुदङ्। तद्रुद्राणाम्। प्राञ्चमुदञ्चं पिन्वयति। देवत्राकः। अथो खलुं। सर्वा अनु दिशः पिन्वयति। सर्वा दिशः समेधन्ते। अन्तःपरिधिं पिन्वयति॥७४॥

तेजसोऽस्कन्दाय। इषे पीपिहूर्जे पीपिहीत्याह। इषमेवोर्जं यजमाने दधाति। यजमानाय पीपिहीत्याह। यजमानायैवैतामाशिषमा शास्ते। मह्यं ज्यैष्ठ्याय पीपिहीत्याह। आत्मनं एवैतामाशिषमा शास्ते। त्विष्यै त्वा द्युम्नाय त्वेन्द्रियाय त्वा भूत्यै त्वेत्याह। यथायजुरेवैतत्। धर्मासि सुधर्मा मे न्यस्मे ब्रह्माणि धारयेत्याह॥७५॥

ब्रह्मन्नेवैनं प्रतिष्ठापयति। नेत्वा वातः स्कन्दयादिति यद्यंभिचरेत्। अमुष्यं त्वा प्राणे सादयाम्यमुना सह निरर्थं गच्छेति ब्रूयाद्यं द्विष्यात्। यमेव द्वेष्टि। तेनैनं सह निरर्थं गमयति। पूष्णे शरसे स्वाहेत्याह। या एव देवता हुतभागाः। ताभ्यं एवैनं जुहोति। ग्रावभ्यः स्वाहेत्याह। या एवान्तरिक्षे वाचः॥७६॥

ताभ्यं एवैनं जुहोति। प्रतिरेभ्यः स्वाहेत्याह। प्राणा वै देवाः प्रतिराः। तेभ्यं एवैनं जुहोति। द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहेत्याह। द्यावापृथिवीभ्यामेवैनं जुहोति। पितृभ्यो घर्मपेभ्यः स्वाहेत्याह। ये वै यज्वानः। ते पितरो घर्मपाः। तेभ्यं एवैनं जुहोति॥७७॥

रुद्राय रुद्रहोत्रे स्वाहेत्याह। रुद्रमेव भागधेयेन समर्धयति। सर्वतः समनक्ति। सर्वत एव रुद्रं निरवदयते। उदञ्चं निरस्यति। एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते। अप उपस्पृशति मेध्यत्वाय। नान्वीक्षेत। यदन्वीक्षेत॥७८॥

चक्षुरस्य प्रमार्युक्तं स्यात्। तस्मान्नान्वीक्ष्यः। अपीपरो माऽहो रात्रियै मा पाह्येषा तै अग्ने समित्तया समिध्यस्वायुर्म दा वर्चसा माऽऽञ्जीरित्याह। आयुरेवास्मिन्वर्चो दधाति। अपीपरो मा रात्रिया अहो मा पाह्येषा तै अग्ने समित्तया समिध्यस्वाऽऽयुर्म दा वर्चसा माऽऽञ्जीरित्याह। आयुरेवास्मिन्वर्चो दधाति। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहा सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः सूर्यः स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यमग्निहोत्रा(३)त्र होतव्या(३)मिति॥७९॥

यद्यजुषा जुहुयात्। अयथापूर्वमाहुती जुहुयात्। यत्र जुहुयात्। अग्निः पराभवेत्। भूः स्वाहेत्येव होतव्यम्। यथापूर्वमाहुती जुहोति। नाग्निः पराभवति। हुतं हविर्मधुं हविरित्याह। स्वदयत्येवैनम्। इन्द्रतमेऽग्रावित्याह॥८०॥

प्राणो वा इन्द्रतमोऽग्निः। प्राण एवैनमिन्द्रतमेऽग्नौ जुहोति। पिता नोऽसि मा मा

हि॑सीरित्याहाहि॑सायै। अ॒श्यामं॑ ते देव॒ घर्म॑ मधु॒मतो॑ वाज॑वतः पितु॒मत॒ इत्या॑ह।
आ॒शिष॑मेवैतामा शा॑स्ते। स्व॒धावि॑नोऽशीमहि॑ त्वा मा मां हि॑सीरित्याहाहि॑सायै। तेज॑सा वा
ए॒ते व्य॑ध्यन्ते। ये प्र॑वर्ग्येण॒ चर॑न्ति। प्राश॑न्ति। तेज॑ ए॒वाऽऽत्म॑न्दधते॥८१॥

स॒व॒त्स॒रं न मा॑स॒मश्जी॑यात्। न रा॒मामु॑पेयात्। न मृ॒न्मये॑न पिबेत्। नास्य॑ राम उच्छि॑ष्टं
पिबेत्। तेज॑ ए॒व तत्स॑श्यति। दे॒वासुराः॑ संय॑न्ता आसन्। ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑प॒यन्तः। वि॒भ्राजि॑
सौर्ये॑ ब्रह्म॒सन्त्य॑दधत। यत्किं॑ च॒ दिवा॑कीर्त्यम्। तदे॒तेनै॒व व्र॑तेना॒गोपा॑यत्। तस्मा॑दे॒तद्वृत्तं॑ चा॒र्यम्।
तेज॑सो गोपी॒थाय॑। तस्मा॑दे॒तानि॑ यजू॑षि वि॒भ्राजः॑ सौर्य॑स्येत्याहुः। स्वाहा॑ त्वा सूर्य॑स्य
र॒श्मिभ्य॑ इति॑ प्रा॒तः स॑सा॒दय॑ति। स्वाहा॑ त्वा नक्ष॑त्रेभ्य॒ इति॑ सा॒यम्। ए॒ता वा ए॒तस्य॑ दे॒वताः॑।
ताभि॑रे॒वेन॑स॒मर्ध॑यति॥८२॥

अ॒क॒र॒श्चि॒नेत्या॑ह प्र॒दिशो॑ गु॒च्छेत्या॑ह पि॒तृणा॑मन्तःप॒रिधि॑ पि॒न्वय॑ति धा॒रये॒त्याह॑ वाचो॑ घ॒र्मपा॑स्तेभ्य॑ ए॒वेन॑ जुहोत्य॒न्वीक्ष॑त
होत॒व्या(३)मि॒त्यु॒ग्रावि॒त्याह॑ दधतेऽगोपाय॒ध्वस्त॑ च॥१३॥

[८]

घर्म॑ या ते दि॒वि शु॒गिति॑ ति॒स्र आहु॑तीर्जुहोति। छन्दो॑भिरे॒वास्ये॑भ्यो लो॒केभ्यः॑ शु॒चम॑व
यज॑ते। इ॒यत्य॑ग्रे जुहोति। अथे॒यत्य॑थेयति। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। अनु॑ नोऽद्या॒नुमति॑रित्या॒हानु॑मत्यै।
दि॒वस्त्वा॑ पर॒स्पाया॑ इत्या॑ह। दि॒व ए॒वेमाँल्लो॑कान्दा॒धार। ब्रह्म॑णस्त्वा पर॒स्पाया॑ इत्या॑ह॥८३॥

ए॒ष्वेव॑ लो॒केषु॑ प्र॒जा दा॑धार। प्रा॒णस्य॑ त्वा पर॒स्पाया॑ इत्या॑ह। प्र॒जास्वे॒व प्रा॒णान्दा॑धार। शिरो॑
वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॑। यत्प्र॑वर्ग्यः। अ॒सौ खलु॑ वा आ॒दित्यः॑ प्र॑वर्ग्यः। तं यद्व॑क्षिणा प्र॒त्यश्च॑मुद॒श्चमु॒द्वास्ये॑त्।
जिह्वा॑ य॒ज्ञस्य॑ शिरो॑ हरेत्। प्रा॒श्चमु॒द्वासय॑ति। पु॒रस्ता॑दे॒व य॒ज्ञस्य॑ शि॒रः प्र॑ति॒दधा॑ति॥८४॥

प्रा॒श्चमु॒द्वासय॑ति। तस्मा॑द॒सावा॑दि॒त्यः पु॒रस्ता॑दुदेति। श॒फोप॒यमा॒न्धवि॑त्राणि धृ॒ष्टी
इत्य॑न्वव॑हरन्ति। सा॒त्मा॒नमे॒वेन॑स॒तनुं॑ करोति। सा॒त्माऽमु॒ष्मिँल्लो॑के भ॑वति। य ए॒वं वेद॑।
औदु॑म्बराणि भवन्ति। ऊ॒र्ग्व उ॑दु॒म्बरः। ऊ॒र्जमे॒वाव॑रुन्धे। वर्त्मना॑ वा अ॒न्वित्या॑॥८५॥

य॒ज्ञस्य॑ रक्षा॑सि जिघा॑सन्ति। साम्ना॑ प्र॒स्तोता॑ऽन्ववैति। साम॑ वै र॒क्षोहा॑। रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै।
त्रि॒नि॒धन॑मुपैति। त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒भ्य ए॒व लो॒केभ्यो॑ रक्षा॑स्य॒पंह॑न्ति। पुरु॑षः पुरु॒षो
नि॒धन॑मुपैति। पुरु॑षः पुरु॒षो हि र॑क्ष॒स्वी। रक्ष॑साम॒पंह॑त्यै॥८६॥

यत्पृ॑थि॒व्यामु॒द्वास्ये॑त्। पृथि॒वीस्य॑ शु॒चाऽर्प॑येत्। यद॑प्सु। अ॒पः शु॒चाऽर्प॑येत्। यदो॑षधीषु।
ओष॑धीः शु॒चाऽर्प॑येत्। यद्वन॑स्पतिषु। वन॑स्पतीञ्छु॒चाऽर्प॑येत्। हि॒रण्यं नि॒धायो॒द्वासय॑ति। अ॒मृतं॑
वै हि॒रण्यम्॥८७॥

अ॒मृतं॑ ए॒वेन॑ प्रति॒ष्ठाप॑यति। व॒ल्गुरा॑सि शं यु॒धाया॑ इति॑ त्रिः प॑रि॒षिञ्च॑न्त्येति। त्रि॒वृद्वा
अ॒ग्निः। या॒वा॒नि॒वाग्निः। तस्य॑ शु॒चस्य॑ शमयति। त्रिः पुनः॑ प॒र्यति॑। षट्त्सं प॑द्यन्ते। षड्वा ऋ॒तवः॑।
ऋ॒तुभि॑रे॒वास्य॑ शु॒चस्य॑ शमयति। चतुः॑ स॒क्तिर्नाभि॑र॒ऋत॑स्येत्या॑ह॥८८॥

इ॒यं वा ऋ॒तम्। तस्या॑ ए॒ष ए॒व नाभिः॑। यत्प्र॑वर्ग्यः। तस्मा॑दे॒वमा॑ह। स॒दो वि॒श्वायु॑रित्या॑ह।

सदो हीयम्। अप द्वेषो अप हर् इत्याह् भ्रातृव्यापनुत्यै। घर्मेतत्तेऽन्नमेतत्पुरीषमिति दध्ना मधुमिश्रेण पूरयति। ऊर्वा अन्नाद्यं दधि। ऊर्जैर्वैनमन्नाद्यैन् समर्धयति॥८९॥

अनंशनायुको भवति। य एवं वेद। रन्तिर्नामांसि दिव्यो गन्धर्व इत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमान् रन्ति बन्धुतां व्याचष्टे। समहमायुषा सं प्राणेनेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। व्यसौ योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह। अभिचार एवास्येषः। अचिक्नद्वृषा हरिरित्याह। वृषा ह्येषः॥९०॥

वृषा हरिः। महान्मित्रो न दर्शत इत्याह। स्तौत्येवैनमेतत्। चिदसि समुद्रयोर्निरित्याह। स्वामेवैनं योनिं गमयति। नमस्ते अस्तु मा मां हि सीरित्याहाहि सायै। विश्वावंसु सोम गन्धर्वमित्याह। यदेवास्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति। तदेवास्येतेना प्याययति। विश्वावंसुरभि तन्नो गृणात्वित्याह॥९१॥

पूर्वमेवोदितम्। उत्तरेणाभि गृणाति। धियो हिन्वानो धिय इन्नो अव्यादित्याह। ऋतूनेवास्मै कल्पयति। प्राऽऽसां गन्धर्वो अमृतानि वोचदित्याह। प्राणा वा अमृताः। प्राणानेवास्मै कल्पयति। एतत्त्वं देव घर्म देवो देवानुपांगा इत्याह। देवो ह्येष सं देवानुपैति। इदमहं मनुष्यो मनुष्यानित्याह॥९२॥

मनुष्यो हि। एष सन्मनुष्यानुपैति। ईश्वरो वै प्रवर्ग्यमुद्गासयन्। प्रजां पशून्धूमपीथमनुद्गासः सोमं पीथानुमेहि। सह प्रजया सह रायस्पोषेणेत्याह। प्रजामेव पशून्धूमपीथमात्मन्धत्ते। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तिवित्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं द्विष्म इत्याह। अभिचार एवास्येषः। प्र वा एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते। यः प्रवर्ग्यमुद्गासयति। उदुत्यं चित्रमिति सौरीभ्यामृग्भ्यां पुनरेत्यु गार्हपत्ये जुहोति। अयं वै लोको गार्हपत्यः। अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति। असौ खलु वा आदित्यः सुवर्गो लोकः। यथसौरी भवतः। तेनैव सुवर्गाल्लोकात्रैति॥९३॥

ब्रह्मणस्त्वा परस्पाया इत्याह दधात्यन्वित्यं रक्षस्वी रक्षंसामपंहत्ये वै हिरण्यमाहार्धयति ह्येष गृणात्वित्याह मनुष्यानित्याहास्येषोऽष्टौ च॥९४॥

[९]

प्रजापतिं वै देवाः शुक्रं पयोऽदुहन्। तदैभ्यो न व्यभवत्। तदग्निर्व्यकरोत्। तानि शुक्रियाणि सामान्यभवन्। तेषां यो रसोऽत्यक्षरत्। तानि शुक्रयजुर्ऽप्यभवन्। शुक्रियाणां वा एतानि शुक्रियाणि। सामपयसं वा एतयोरन्यत्। देवानामन्यत्पर्यः। यद्गोः पर्यः॥९४॥

तथ्साम्नः पर्यः। यदजायै पर्यः। तद्देवानां पर्यः। तस्माद्यत्रैतैर्यजुर्भिश्चरन्ति। तत्पर्यसा चरन्ति। प्रजापतिमेव तत्पर्यसाऽन्नाद्यैन् समर्धयन्ति। एष ह त्वे साक्षात्प्रवर्ग्यं भक्षयति। यस्यैवं विदुषः प्रवर्ग्यः प्रवृज्यते। उत्तरवेद्यामुद्गासयेत्तेजस्कामस्य। तेजो वा उत्तरवेदिः॥९५॥

तेजः प्रवर्ग्यः। तेजसैव तेजः समर्धयति। उत्तरवेद्यामुद्गासयेदन्नकामस्य। शिरो वा

एतद्यज्ञस्य। यत्प्रवर्ग्यः। मुखमुत्तरवेदिः। शीर्ष्णेव मुखे सन्धात्यन्नाद्याय। अन्नाद एव भवति। यत्र खलु वा एतमुद्वासितं वयांसि पर्यासते। परि वै तां समां प्रजा वयांस्यसते॥१६॥

तस्मादुत्तरवेद्यामेवोद्वासयेत्। प्रजानां गोपीथाय। पुरो वा पश्चाद्वोद्वासयेत्। पुरस्ताद्वा एतज्ज्योतिरुदेति। तत्पश्चान्निग्नोचति। स्वामेवैनं योनिमनूद्वासयति। अपां मध्य उद्वासयेत्। अपां वा एतन्मध्याज्ज्योतिरजायत। ज्योतिः प्रवर्ग्यः। स्वयैवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति॥१७॥

यं द्विष्यात्। यत्र स स्यात्। तस्यां दिश्युद्वासयेत्। एष वा अग्निवैश्वानरः। यत्प्रवर्ग्यः। अग्निवैवैनं वैश्वानरेणाभि प्रवर्तयति। औदुम्बर्यां शाखायामुद्वासयेत्। ऊर्वा उदुम्बरः। अन्नं प्राणः। शुग्धर्मः॥१८॥

इदमहममुष्यामुष्यायणस्य शुचा प्राणमपि दहामीत्याह। शुचेवास्यं प्राणमपि दहति। ताजगार्तिमाच्छति। यत्र दर्भा उपदीकंसन्तताः स्युः। तदुद्वासयेद्वष्टिकामस्य। एता वा अपामनूज्झावर्यो नाम। यद्दर्भाः। असौ खलु वा आदित्य इतो वृष्टिमुदीरयति। असावेवास्मां आदित्यो वृष्टिं नियच्छति। ता आपो नियता धन्वना यन्ति॥१९॥

गोः पर्यं उत्तरवेदिंरासते स्थापयति घर्मो यन्ति॥६॥ [१०]

प्रजापतिः सम्प्रियमाणः। सम्राट्सम्भृतः। घर्मः प्रवृक्तः। महावीर उद्वासितः। असौ खलु वावैष आदित्यः। यत्प्रवर्ग्यः। स एतानि नामान्यकुरुत। य एवं वेदं। विदुरेनं नाम्ना। ब्रह्मवादिनो वदन्ति॥१००॥

यो वै वसीयांसं यथानाममुपचरति। पुण्यातिं वै स तस्मै कामयते। पुण्यातिमस्मै कामयन्ते। य एवं वेदं। तस्मादेवं विद्वान्। घर्म इति दिवाऽऽचक्षीत। सम्राडिति नक्तम्। एते वा एतस्य प्रिये तनुवा। एते अस्य प्रिये नामनी। प्रिययैवेनं तनुवा॥१०१॥

प्रियेण नाम्ना समर्धयति। कीर्तिरस्य पूर्वागच्छति जनतामायतः। गायत्री देवेभ्योऽपाम्नामत्। तां देवाः प्रवर्ग्येणैवानु व्यभवन्। प्रवर्ग्येणाऽऽप्नुवन्। यच्चतुर्विंशतिकृत्वः प्रवर्ग्यं प्रवृणक्ति। गायत्रीमेव तदनु विभवति। गायत्रीमाप्नोति। पूर्वाऽस्य जनं यतः कीर्तिगच्छति। वैश्वदेवः स संन्नः॥१०२॥

वसवः प्रवृक्तः। सोमोऽभिकीर्यमाणः। अश्विनः पर्यस्यानीयमाने। मारुतः कथन्। पौष्ण उदन्तः। सारस्वतो विष्यन्दमानः। मैत्रः शरो गृहीतः। तेज उद्यतः। वायुर्हियमाणः। प्रजापतिरहूयमानो वाग्धुतः॥१०३॥

असौ खलु वावैष आदित्यः। यत्प्रवर्ग्यः। स एतानि नामान्यकुरुत। य एवं वेदं। विदुरेनं नाम्ना। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यन्मुन्मयमाहुतिं नाश्नुतेऽयं। कस्मादेषोऽश्नुत इति। वागेण इति ब्रूयात्। वाच्यैव वाचं दधाति॥१०४॥

तस्मादश्नुते। प्रजापतिर्वा एष द्वादशधा विहितः। यत्प्रवर्ग्यः। यत्प्रागवकाशेभ्यः। तेन

प्रजा असृजत। अवकाशैर्देवासुरानसृजत। यदूर्ध्वमवकाशेभ्यः। तेनान्नमसृजत। अन्नं प्रजापतिः।
प्रजापतिर्वावैषः॥१०५॥

वदन्ति तन्वा स०सन्नो ह्यमानो वाग्धुतो दधात्येषः॥६॥ [११]

सविता भूत्वा प्रथमेऽहंम्रवृज्यते। तेन कामा९ एति। यद्वितीयेऽहंम्रवृज्यते। अग्निर्भूत्वा
देवानेति। यत्तृतीयेऽहंम्रवृज्यते। वायुर्भूत्वा प्राणानेति। यच्चतुर्थेऽहंम्रवृज्यते। आदित्यो भूत्वा
रश्मीनेति। यत्पञ्चमेऽहंम्रवृज्यते। चन्द्रमा भूत्वा नक्षत्राण्येति॥१०६॥

यत्षष्ठेऽहंम्रवृज्यते। ऋतुर्भूत्वा संवत्सरमेति। यत्सप्तमेऽहंम्रवृज्यते। धाता भूत्वा
शक्नोमीति। यदष्टमेऽहंम्रवृज्यते। बृहस्पतिर्भूत्वा गायत्रीमेति। यन्नवमेऽहंम्रवृज्यते। मित्रो
भूत्वा त्रिवृत इमाल्लोकानेति। यदशमेऽहंम्रवृज्यते। वरुणो भूत्वा विराजमेति॥१०७॥

यदेकादशेऽहंम्रवृज्यते। इन्द्रो भूत्वा त्रिष्टुभमेति। यद्द्वादशेऽहंम्रवृज्यते। सोमो भूत्वा
सुत्यामेति। यत्पुरस्तादुपसदा प्रवृज्यते। तस्मादितः पराङ्मूल्लोकाः३ स्तपन्नेति। यदुपरिष्ठादुपसदा
प्रवृज्यते। तस्मादमुतोऽर्वाङ्मूल्लोकाः३ स्तपन्नेति। य एवं वेद। ऐव तपति॥१०८॥

नक्षत्राण्येति विराजमेति तपति॥३॥ [१२]

ॐ शं नस्तन्नो मा हासीत्॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयारण्यके पञ्चमः प्रश्नः समाप्तः॥

आरण्यके आदितः दशिन्यः—४०८

ब्राह्मणे आदितः दशिन्यः—२०६९

॥ षष्ठः प्रश्नः ॥

ॐ सन्त्वा सिञ्चामि यजुषां प्रजामायुर्धनं च ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

प्रेयुवा॑सं प्रवतो॑ महीरनु॑ बहुभ्यः पन्था॑मनपस्पशानम्। वैवस्वत॑सु सङ्गमनं॑ जनानां यम॑ राजानं॑ हविषां दुवस्यत। इदं त्वा वस्त्रं प्रथमन्वागन्नपैतदहं यदिहाविभैः पुरा। इष्टापूर्तमनु सम्पश्य दक्षिणां यथा ते दत्तं बहुधा वि बन्धुषु। इमौ युनज्मि ते वही असुनीथाय वोढवौ। याभ्यां यमस्य सादनं सुकृतां चापि गच्छतात्। पूषा त्वेतश्चावयतु प्रविद्वाननष्टपशुर्भुवनस्य गोपाः। स त्वेतेभ्यः परिददात्पितृभ्योऽग्निदेवेभ्यः सुविदत्रेभ्यः। पूषेमा आशा अनुवेद सर्वाः सो अस्मा॑ अभयतमेन नेषत्। स्वस्तिदा अघृणिः सर्ववीरोऽप्रयुच्छन्पुर एतु प्रविद्वान्॥१॥

आयुर्विश्वायुः परिपासति त्वा पूषा त्वा पातु प्रपथे पुरस्तात्। यत्राऽऽसते सुकृतो यत्र ते युयुस्त्रं त्वा देवः संविता दधातु। भुवनस्य पत इदं हविः। अग्नये रयिमते स्वाहा। पुरुषस्य सयावर्यपेदघानि मज्महे। यथा नो अत्र नापरः पुरा जरस आयति। पुरुषस्य सयावरि वि ते प्राणमसि स्रसम्। शरीरेण महीमिहि स्वधयेहि पितृनुपं प्रजयाऽस्मानिहावह। मैवं मा॑ऽस्ता प्रियेऽहं देवी सती पितृलोकं यदैषि। विश्ववारा नभसा संव्ययन्त्युभौ नो लोकौ पर्यसाऽभ्याववृथ्स्व॥२॥

इयं नारी पतिलोकं वृणाना निपद्यत उप त्वा मर्त्यं प्रेतम्। विश्वं पुराणमनु पालयन्ती तस्यै प्रजां द्रविणं चेह धेहि। उदैर्ष्व नार्यभि जीवलोकमितासुमेतमुपशेष एहि। हस्तग्राभस्य दिधिषोस्त्वमेतत्पत्युर्जनित्वमभि सम्बभूव। सुवर्णं हस्तादाददाना मृतस्य श्रियै ब्रह्मणे तेजसे बलाय। अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम। धनुरहस्तादाददाना मृतस्य श्रियै क्षत्रायोजसे बलाय। अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम। मणिं हस्तादाददाना मृतस्य श्रियै विशे पुष्ट्यै बलाय। अत्रैव त्वमिह वयं सुशेवा विश्वाः स्पृधो अभिमातीर्जयेम॥३॥

इममग्रे चमसं मा विर्जीह्वरः प्रियो देवानामुत सोम्यानाम्। एष यश्चमसो देवपानस्तस्मिन्देवा अमृतां मादयन्ताम्। अग्रेर्वमं परि गोभिर्व्ययस्व सं प्रोर्णुष्व मेदसा पीवसा च। नेत्वा धृष्णुरहरसा जरह्वाणो दधद्विधक्ष्यन्पर्यङ्ख्याते। मेनमग्रे विदहो माऽभिर्शोचो माऽस्य त्वचं चिक्षिपो मा शरीरम्। यदा शृतं क्रवो जातवेदोऽथेमेनं प्रहिणुतात्पितृभ्यः। शृतं यदा क्रसि जातवेदोऽथेमेनं परिदत्तात्पितृभ्यः। यदा गच्छात्यसुनीतिमेतामथा देवानां वशनीर्भाति। सूर्यं ते चक्षुर्गच्छतु वातमात्मा द्यां च गच्छ पृथिवीं च धर्मणा। अपो वां गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः। अजो भागस्तपसा तं तपस्व तं ते शोचिस्तपतु तं ते अर्चिः। यास्तं शिवास्तनुवो जातवेदस्ताभिर्वहेम सुकृतां यत्र लोकाः। अयं वै त्वमस्मादधि त्वमेतदयं वै तदस्य योनिरसि। वैश्वानरः पुत्रः पित्रे लोककृज्जातवेदो वहैम सुकृतां यत्र लोकाः॥४॥

विद्वानभ्याववृथ्वाभिमातीर्जयेम् शरीरैश्चत्वारि च॥४॥ [१]

य एतस्य पथो गोतारस्तेभ्यः स्वाहा य एतस्य पथो रक्षितारस्तेभ्यः स्वाहा य एतस्य पथोभिर्ऽरक्षितारस्तेभ्यः स्वाहा॥ऽऽख्यात्रे स्वाहा॥ऽपाख्यात्रे स्वाहा॥ऽभिलालपते स्वाहा॥ऽपलालपते स्वाहा॥ऽग्नये कर्मकृते स्वाहा यमत्र नाधीमस्तस्मै स्वाहा॥ यस्तं इध्मं जुभरंश्चिद्विदानो मूर्धानं वात तपते त्वाया। दिवो विश्वस्मात्सीमघायत उरुष्यः। अस्मात्त्वमधि जातोऽसि त्वदयं जायतां पुनः। अग्नये वैश्वानराय सुवर्गाय लोकाय स्वाहा॥५॥

य एतस्य त्वत्पञ्च॥१॥ [२]

प्र केतुनां बहुता भौत्यग्निराविर्विश्वानि वृषभो रौरवीति। दिवश्चिदन्तादुप मामुदानं डपामुपस्थे महिषो ववर्ध। इदं त एकं पुर ऊत एकं तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवे चारुरेधि प्रियो देवानां परमे सधस्थं। नाकं सुपर्णमुप यत्पतन्तं हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा। हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम्। अतिद्रव सारमेयो श्वानौ चतुरक्षौ शबलौ साधुना पथा। अथा पितृभ्यमुविदत्रा अपीहि यमेन ये सधमादं मदन्ति। यो ते श्वानौ यमरक्षितारौ चतुरक्षौ पथिरक्षौ नृचक्षसा। ताभ्या राजन्परि देह्येन स्वस्ति चास्मा अनमीवं च धेहि॥६॥

उरुणसावसुतुपावुलुम्बलौ यमस्य दूतौ चरतो वशाः अनु। तावस्मभ्यं दृशये सूर्याय पुनर्दत्ता वसुमद्येह भद्रम्। सोम एकैभ्यः पवते घृतमेक उपांसते। येभ्यो मधु प्रधावति ताश्चिदेवापि गच्छतात्। ये युध्यन्ते प्रधनेषु शूरांसो ये तनुत्यजः। ये वा सहस्रदक्षिणास्ताश्चिदेवापि गच्छतात्। तपसा ये अनाधृष्यास्तपसा ये सुवर्गताः। तपो ये चक्रिरे महत्ताश्चिदेवापि गच्छतात्। अशमन्वती रेवतीः स रभध्वमुत्तिष्ठत प्रतरता सखायः। अत्रा जहाम ये असन्नशैवाः शिवान् वयमभि वाजानुत्तरेम॥७॥

यद्वे देवस्य सवितुः पवित्रं सहस्रधारं विततमन्तरिक्षे। येनापुनादिन्द्रमनार्तमाल्यै तेनाहं मा सर्वतनुं पुनामि। या राष्ट्रात्पन्नादप यन्ति शाखा अभिमृता नृपतिमिच्छमानाः। धातुस्ताः सर्वाः पवनेन पूताः प्रजयास्मान्नय्या वर्चसा स सृजाथा उद्वयं तमसस्परि पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम्। धाता पुनातु सविता पुनातु। अग्नेस्तेजसा सूर्यस्य वर्चसा॥८॥

धेह्युत्तरेमाष्टौ च॥३॥ [३]

यन्ते अग्निममन्थाम वृषभायेव पक्त्वे। इमन्तं शमयामसि क्षीरेण चोदकेन च। यन्त्वमग्ने समदहस्त्वमु निर्वापया पुनः। क्याम्बूरत्रं जायतां पाकदूर्वा व्यल्कशा। शीतिके शीतिकावति ह्रादुके ह्रादुकावति। मण्डूक्या सुसङ्गमयेम स्वग्निं शमय। शं ते धन्वत्या आपः शमु ते सन्त्वनूक्याः। शं ते समुद्रिया आपः शमु ते सन्तु वर्ष्याः। शं ते स्रवन्तीस्तनुवे शमु ते सन्तु कूप्याः। शन्ते नीहरो वरषतु शमु पृष्ठाऽवशीयताम्॥९॥

अव सृज पुनरग्ने पितृभ्यो यस्त आहुतश्चरति स्वधाभिः। आयुर्वसान् उप यातु शेपः

सङ्गच्छतां तनुवां जातवेदः। सङ्गच्छस्व पितृभिः सः स्वधाभिः समिष्टापूतेन परमे व्योमन्।
 यत्र भूम्यै वृणसे तत्र गच्छ तत्र त्वा देवः संविता दधातु। यत्तै कृष्णः शंकुन आतुतोदं पिपीलः
 सर्प उत वा श्वापदः। अग्निष्टद्विश्वादनृणं कृणोतु सोमश्च यो ब्राह्मणमाविशे। उत्तिष्ठतस्तनुवः
 सम्भरस्व मेह गात्रमवहा मा शरीरम्। यत्र भूम्यै वृणसे तत्र गच्छ तत्र त्वा देवः संविता दधातु।
 इदं त एकं पर ऊत एकं तृतीयं ज्योतिषा संविशस्व। संवेशनस्तनुवै चारुरेधि प्रियो देवानां
 परमे सधस्थे। उत्तिष्ठ प्रेहि प्रद्वौकः कृणुष्व परमे व्योमन्। यमेन त्वं यम्यां संविदानोत्तमं
 नाकमधि रोहेमम्। अश्मन्वती रेवतीर्यद्वे देवस्य सवितुः पवित्रं या राष्ट्रात्पन्नादुद्वयं तमसस्परि
 धाता पुनातु। अस्मात्त्वमधि जातोऽस्य त्वदधिजायताम्। अग्नये वैश्वानराय सुवर्गाय लोकाय
 स्वाहा॥१०॥

अवशीयतां सधस्थे पञ्च च॥२॥

[४]

आयातु देवः सुमनाभिरुतिभिर्यमो हवेह प्रयंताभिरुक्ता। आसीदतां सुप्रयतेह
 ब्रह्मिष्पूजाय जात्ये ममं शत्रुहृत्यै। यमे इव यतमाने यदैतं प्रवाग्भरन्मानुषा देवयन्तः।
 आसीदतः स्वमु लोकं विदाने स्वासुस्थे भवतमिन्दवे नः। यमाय सोमं सुनुत यमायं
 जुहुता हविः। यमं ह यज्ञो गच्छत्यग्निदूतो अरङ्कृतः। यमाय घृतवद्धविर्जुहोतु प्र च तिष्ठत।
 स नो देवेष्वायमदीर्घमायुः प्र जीवसे। यमाय मधुमत्तमं राज्ञे हव्यं जुहोतन। इदं नम
 ऋषिभ्यः पूर्वजेभ्यः पूर्वैभ्यः पथिकृद्भ्यः॥११॥

योऽस्य कौष्ठ्य जगत् पार्थिवस्यैकं इदृशी। यमं भङ्गुश्रवो गाय यो राजानपरोध्यः।
 यमङ्गाय भङ्गुश्रवो यो राजानपरोध्यः। येनाऽऽपो नद्यो धन्वानि येन द्यौः पृथिवी दृढा।
 हिरण्यकक्ष्यान सुधुरान् हिरण्याक्षानयः शफान्। अश्वाननश्यतो दानं यमो राजाऽभि तिष्ठति।
 यमो दाधार पृथिवीं यमो विश्वमिदं जगत्। यमाय सर्वमित्रस्थे यत्प्राणद्वयुरक्षितम्। यथा पञ्च
 यथा षड्यथा पञ्च दशर्षयः। यमं यो विद्यात्स ब्रूयाद्यथैक ऋषिर्विजानते॥१२॥

त्रिकेद्रकेभिः पतति षडुर्वैरिकमिद्वहत्। गायत्री त्रिष्टुप्छन्दांसि सर्वा ता यम आर्हिता।
 अहरहर्नयमानो गामश्च पुरुषं जगत्। वैवस्वतो न तृप्यति पञ्चभिर्मानवैर्यमः। वैवस्वते विविच्यन्ते
 यमे राजनि ते जनाः। ये चेह सत्येनेच्छन्ते य उ चानृतवादिनः। ते राजन्निह विविच्यन्तेऽथा
 यन्ति त्वामुप। देवाश्च ये नमस्यन्ति ब्राह्मणाश्चापचित्यति। यस्मिन्वृक्षे सुपलाशे देवैः सम्पिबते
 यमः। अत्रा नो विश्रुतिः पिता पुत्राणा अनुवेनति॥१३॥

पथिकृद्भ्यो विजानतेऽनु वेनति॥३॥

[५]

वैश्वानरे हविरिदं जुहोमि साहस्रमुत्सं शतधारमेतम्। तस्मिन्नेष पितरं पितामहं प्रपितामहं
 विभरत्पिन्वमाने। द्रप्सश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वः। तृतीयं योनिमनु
 सञ्चरन्तं द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्राः। इमं संमुद्रं शतधारमुत्संव्यच्यमानं भुवनस्य मध्यै।
 घृतं दुहानामदिति जनायाग्ने मा हिंसीः परमे व्योमन्। अपेत वीत वि च सर्पतातो येऽत्र स्थ

पुराणा ये च नूतनाः। अहोभिरद्विरक्तुभिर्व्यक्तं यमो ददात्ववसानमस्मै। सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे। तेभिर्युज्यन्तामग्निः॥१४॥

शुनं वाहाः शुनं नाराः शुनं कृषतु लाङ्गलम्। शुनं वरत्रा बध्यन्ताः शुनमष्टामुदिङ्गय शुनांसीरा शुनमस्मासु धत्तम्। शुनांसीराविमां वाचं यद्विवि चक्रथुः पर्यः। तेनेमामुपं सिञ्चतम्। सीते वन्दांमहे त्वाऽर्वाची सुभगे भव। यथा नः सुभगा संसि यथा नः सुफला संसि। सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे। तेभिरदिते शं भव। विमुच्यध्वमग्निः देवयाना अतारिष्म तमसस्पांरमस्य। ज्योतिरापाम सुवंगन्म॥१५॥

प्र वाता वान्ति पतर्यन्ति विद्युत उदोषधीर्जिहते पिन्वते सुवः। इरा विश्वस्मै भुवनाय जायते यत्पर्जन्यः पृथिवीः रेतसाऽवति। यथा यमायं हार्म्यमवपन्पञ्च मानवाः। एवं वपामि हार्म्यं यथासांम जीवलोके भूर्यः। चितः स्थ परिचितं ऊर्ध्वचितः श्रयध्वं पितरो देवता। प्रजापतिर्वः सादयतु तया देवतया। आप्यायस्व सन्ते॥१६॥

अग्निः अंगम् सप्त च॥२॥

[६]

उते तन्नोमि पृथिवीं त्वत्परीमं लोकं निदधन्मो अहः रिषम्। एताः स्थूणां पितरो धारयन्तु तेऽत्रा यमः सादनात्ते मिनोतु। उपसर्प मातरं भूमिमेतामुर्व्यचंसं पृथिवीः सुशेवांम्। ऊर्णम्रदा युवतिर्दक्षिणावत्येषा त्वां पातु निरऋत्या उपस्थे। उद्धञ्चस्व पृथिवि मा विबांधिधाः सूपायनास्मै भव सूपवञ्चना। माता पुत्रं यथा सिचाभ्येनं भूमि वृणु। उद्धञ्चमाना पृथिवी हि तिष्ठसि सहस्रं मित उप हि श्रयन्ताम्। ते गृहासो मधुश्चुतो विश्वाहास्मै शरणाः सन्त्वत्र। एणीर्धाना हरिणीरर्जुनीः सन्तु धेनवः। तिलवध्सा ऊर्जमस्मै दुहाना विश्वाहा सन्त्वनपस्फुरन्तीः॥१७॥

एषा ते यमसादने स्वधा निर्धायते गृहे। अक्षिर्तिर्नाम ते असौ। इदं पितृभ्यः प्रभरेम बर्हिर्देवेभ्यो जीवन्त उत्तरं भरेम। तत्त्वमारोहासो मेध्यो भवं यमेन त्वं यम्यां संविदानः। मा त्वा वृक्षौ सम्बांधिष्टां मा माता पृथिवि त्वम्। पितृन् हि यत्र गच्छास्येधांसं यमराज्ये। मा त्वा वृक्षौ सम्बांधेथां मा माता पृथिवी मही। वैवस्वतः हि गच्छासि यमराज्ये विराजसि। नळं प्लवमारोहेतं नळेन पथोऽन्विहि। स त्वं नळप्लवो भूत्वा सन्तरं प्रतरोत्तरं॥१८॥

सवितैतानि शरीराणि पृथिव्यै मातुरुपस्थ आदधे। तेभ्यः पृथिवि शं भव। षड्भोता सूर्यं ते चक्षुर्गच्छतु वार्तमात्मा द्यां च गच्छ पृथिवीं च धर्मणा। अपो वां गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः। परं मृत्यो अनुपरं हि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानात्। चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजाः रीरिषो मोत वीरान्। शं वातः शः हि ते घृणिः शम्भुं ते सन्त्वोषधीः। कल्पन्तां मे दिशः शग्माः। पृथिव्यास्त्वां लोके सादयाम्यमुष्य शर्मांसि पितरो देवता। प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया देवतया। अन्तरिक्षस्य त्वा दिवस्त्वां दिशां त्वा नाकस्य त्वा पृष्ठे ब्रध्नस्य त्वा विष्टपे सादयाम्यमुष्य शर्मांसि पितरो देवता। प्रजापतिस्त्वा

सादयतु तया देवतया॥१९॥

अपूपवान्धृतवाङ्श्चरुरेह सीदतूतभ्रुवन् पृथिवीं द्यामुतोपरि। योनिःकृतः पथिकृतः सपर्यत
ये देवानां धृतभागा इह स्था। एषा तै यमसादने स्वधा निर्धीयते गृहेऽसौ। दशाक्षरा तां रक्षस्व
तां गोपायस्व तां ते परिददामि तस्यां त्वा मा दभन्मित्रो देवता। प्रजापतिस्त्वा सादयतु तया
देवतया। अपूपवाञ्छृतवान् क्षीरवान्दधिवान्मधुमाङ्श्चरुरेह सीदतूतभ्रुवन् पृथिवीं द्यामुतोपरि।
योनिःकृतः पथिकृतः सपर्यत ये देवानां शृतभागाः क्षीरभागा दधिभागा मधुभागा इह स्था।
एषा तै यमसादने स्वधा निर्धीयते गृहेऽसौ। शताक्षरा सहस्राक्षराऽयुताक्षराऽच्युताक्षरा तां
रक्षस्व तां गोपायस्व तां ते परिददामि तस्यां त्वा मा दभन्मित्रो देवता। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु तया देवतया॥२०॥

अनपस्फुरन्तीरुत्तर देवतया द्वे च॥४॥

[७]

एतास्ते स्वधा अमृताः करोमि यास्ते धानाः परिकिराम्यत्र। तास्ते यमः पितृभिः
संविदानोऽत्र धेनूः कामदुघाः करोतु। त्वामर्जुनौषधीनां पयो ब्रह्माण इद्विदुः। तासां त्वा
मध्यादाददे चरुभ्यो अपिधातवे। दुर्वाणां स्तम्बमाहरैतां प्रियतमां मम। इमां दिशं मनुष्याणां
भूयिष्ठानु वि रोहतु। काशानां स्तम्बमाहर रक्षसामपहत्यै। य एतस्यै दिशः पराभवंघ्रायवो
यथा तेनाभवान्युनः। दुर्वाणां स्तम्बमाहर पितृणामौषधीं प्रियाम्। अन्वस्यै मूलं जीवादानु
काण्डमथो फलम्॥२१॥

लोकं पृण ता अस्य सूददोहसः। शं वातः शं हि ते घृणिः शम् ते सन्त्वोषधीः।
कल्पन्तां ते दिशः सर्वाः। इदमेव मेतोऽपरामार्तिमाराम काञ्चन। तथा तदश्विभ्यां कृतं मित्रेण
वरुणेन च। वरुणो वारयादिदं देवो वनस्पतिः। आत्यै निर्ऋत्यै द्वेषाच्च वनस्पतिः। विधृतिरसि
विधारयास्मदघा द्वेषासि शमि शमयास्मदघा द्वेषासि यव यवयास्मदघा द्वेषासि। पृथिवीं
गच्छान्तरिक्षं गच्छ दिवं गच्छ दिशो गच्छ सुवर्गच्छ सुवर्गच्छ दिशो गच्छ दिवं गच्छान्तरिक्षं
गच्छ पृथिवीं गच्छाऽऽपो वा गच्छ यदि तत्र ते हितमोषधीषु प्रतितिष्ठा शरीरैः। अशमन्वती
रेवतीर्यद्वे देवस्य सवितुः पवित्रं या राष्ट्रात्पन्नादुद्वयं तमसस्परि धाता पुनातु॥२२॥

फलं पुनातु॥२॥

[८]

आ रोहताऽऽयुर्जरसं गृणाना अनुपूर्वं यतमाना यतिष्ठा। इह त्वष्टां सुजनिमा सुरबो
दीर्घमायुः करतु जीवसे वः। यथाऽहान्यनुपूर्वं भवन्ति यथर्तव ऋतुभिर्यन्ति क्लृप्ताः। यथा न
पूर्वमपरो जहात्येवा धातरायूषि कल्पयैषाम्। न हि ते अग्रे तनुवै क्रूरं चकार मर्त्यैः।
कपिर्बभस्ति तेजं पुनर्जरायु गौरिवा अपं नः शोशुचदधमग्रे शुशुध्या रयिम्। अपं नः
शोशुचदध मृत्यवे स्वाहा। अनङ्गाहमन्वारभामहे स्वस्त्यै। स न इन्द्र इव देवेभ्यो वह्निः
सम्पारणो भव॥२३॥

इमे जीवा वि मृतैराववर्तिन्नभूद्भ्रा देवहूतिं नो अद्य। प्राञ्जोगामानृतये हसाय ब्राधीय आयुः

प्रतरां दधानाः। मृत्योः पदं योपयन्तो यदैम द्राघीय आयुः प्रतरां दधानाः। आप्यायमानाः प्रजया धनेन शुद्धाः पूता भवथ यज्ञियासः। इमं जीवेभ्यः परिधिं दधामि मा नोऽनुगादपरो अर्धमेतम्। शतं जीवन्तु शरदः पुरुचीस्तिरो मृत्युं दद्वहे पर्वतेन। इमा नारीरविधवाः सुपत्नीराञ्जनेन सर्पिषा सम्मृशन्ताम्। अनुश्रवो अनमीवाः सुशेवा आरोहन्तु जनयो योनिमग्नौ। यदाञ्जनं त्रैककुदं जातं हिमवतस्परि। तेनामृतस्य मूलनारातीर्जम्भयामसि। यथा त्वमुद्विनथ्स्योषधे पृथिव्या अधि। एवमिम उद्विन्दन्तु कीर्त्या यशसा ब्रह्मवर्चसेन। अजोऽस्यजास्मदघा द्वेषाऽसि यवोऽसि यवयास्मदघा द्वेषाऽसि॥२४॥

भुव जम्भयामसि त्रीणि च॥२॥

[९]

अपं नः शोशुचदधमग्ने शुशुध्या रयिम्। अपं नः शोशुचदधम्। सुक्षेत्रिया सुंगातुया वंसूया चं यजामहे। अपं नः शोशुचदधम्। प्रयद्वन्दिष्ठ एषां प्रास्माकांसश्च सूरयः। अपं नः शोशुचदधम्। प्रयदग्नेः सहस्वतो विश्वतो यन्ति सूरयः। अपं नः शोशुचदधम्। प्रयत्तै अग्ने सूरयो जायैमहि प्र ते वयम्। अपं नः शोशुचदधम्॥२५॥

त्वं हि विश्वतोमुख विश्वतः परिभूरसि। अपं नः शोशुचदधम्। द्विषो नो विश्वतोमुखाऽति नावेवं पारया। अपं नः शोशुचदधम्। स नः सिन्धुमिव नावयाति पर्षा स्वस्तये। अपं नः शोशुचदधम्। आपः प्रवणादिव यतीरपास्मथ्स्यन्दतामधम्। अपं नः शोशुचदधम्। उद्वनादुदकानीवापास्मथ्स्यन्दतामधम्। अपं नः शोशुचदधम्। आनन्दाय प्रमोदाय पुनरागाऽऽ स्वान्गृहान्। अपं नः शोशुचदधम्। न वै तत्र प्रमीयते गौरश्वः पुरुषः पशुः। यत्रेदं ब्रह्म क्रियते परिधिर्जीवनायकमपं नः शोशुचदधम्॥२६॥

अधमघं चत्वारि च॥२॥

[१०]

अपश्याम युवतिमाचरन्तीं मृताय जीवां परिणीयमानाम्। अन्धेन या तमसा प्रावृताऽसि प्राचीमवाचीमवयन्नरिष्ठौ। मयैतां माऽस्तां भ्रियमाणा देवी सती पितृलोकं यदैषि। विश्ववारा नभसा संव्ययन्त्युभौ नो लोकौ पयसाऽऽवृणीहि। रयिष्ठामग्निं मधुमन्तमूर्मिणमूर्जः सन्तं त्वा पयसोप ससंदेम। स रय्या समु वर्चसा सचस्वा नः स्वस्तये। ये जीवा ये च मृता ये जाता ये च जन्त्याः। तेभ्यो घृतस्य धारयितुं मधुधारा व्युन्दती। माता रुद्राणां दुहिता वसूनां स्वसाऽऽदित्यानाममृतस्य नाभिः। प्रणुवोचं चिकितुषे जनाय मागामनागामदितिं वधिष्ठ। पिबंतूदकं तृणान्यत्तु। ओमुश्मुजत॥२७॥

वधिष्ठ द्वे च॥१॥

[११]

सन्त्वां सिञ्चामि यजुषां प्रजामायुधनं च॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

सुमङ्गलिरियं वधूरिमा संमेत पश्यत। सौभाग्यमस्यै दत्त्वायाथास्तं वि परेतन। इमां त्वमिन्द्र मीढ्वः सुपुत्रा सुभगा कुरु। दशास्यां पुत्राना धेहि पतिमेकादशं कृधि॥ आवहन्ती वितन्वाना। कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने च सर्वदा। ततो मे

श्रियमावह।

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयारण्यके षष्ठः प्रश्नः समाप्तः॥

आरण्यके आदितः दशिन्यः—४३४

ब्राह्मणे आदितः दशिन्यः—२०९५

॥ सप्तमः प्रश्नः — शीक्षावल्ली ॥

ॐ। शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा। शं न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो विष्णुरुक्मः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मं वदिष्यामि। ऋतं वदिष्यामि। सत्यं वदिष्यामि। तन्मामवतु। तद्वक्तारमवतु। अवतु माम्। अवतु वक्तारम्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥१॥

सत्यं वदिष्यामि पञ्च च॥१॥ [१]

शीक्षां व्याख्यास्यामः। वर्णः स्वरः। मात्रा बलम्। सामं सन्तानः। इत्युक्तः शीक्षाध्यायः॥२॥
शीक्षां पञ्च॥१॥ [२]

सह नौ यशः। सह नौ ब्रह्मवर्चसम्। अथातः संहिताया उपनिषदं व्याख्यास्यामः। पञ्चस्वधिकरणेषु। अधिलोकमधिज्योतिषमधिविद्यमधिप्रजमध्यात्मम्। ता महासंहिता इत्याचक्षते। अथाधिलोकम्। पृथिवी पूर्वरूपम्। द्यौरुत्तररूपम्। आकाशः सन्धिः॥३॥

वायुः सन्धानम्। इत्यधिलोकम्। अथाधिज्योतिषम्। अग्निः पूर्वरूपम्। आदित्य उत्तररूपम्। आपः सन्धिः। वैद्युतः सन्धानम्। इत्यधिज्योतिषम्। अथाधिविद्यम्। आचार्यः पूर्वरूपम्॥४॥

अन्तेवास्युत्तररूपम्। विद्या सन्धिः। प्रवचनं सन्धानम्। इत्यधिविद्यम्। अथाधिप्रजम्। माता पूर्वरूपम्। पितोत्तररूपम्। प्रजा सन्धिः। प्रजननं सन्धानम्। इत्यधिप्रजम्॥५॥

अथाध्यात्मम्। अधराहनुः पूर्वरूपम्। उत्तराहनुत्तररूपम्। वाक्सन्धिः। जिह्वा सन्धानम्। इत्यध्यात्मम्। इतीमा महासंहिताः। य एवमेता महासंहिता व्याख्याता वेद। सन्धीयते प्रजया पशुभिः। ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन सुवर्ग्येण लोकेन॥६॥

सन्धिराचार्यः पूर्वरूपमित्यधिप्रजं लोकेन॥६॥ [३]

यश्छन्दसामृषभो विश्वरूपः। छन्दोभ्योऽध्यमृताथ्सम्बभूव। स मेन्द्रो मेधया स्पृणोतु। अमृतस्य देव धारणो भूयासम्। शरीरं मे विचरणम्। जिह्वा मे मधुमत्तमा। कर्णाभ्यां भूरि विश्रवम्। ब्रह्मणः कोशोऽसि मेधयाऽपिहितः। श्रुतं मे गोपाय। आवहन्ती वितन्वाना॥७॥

कुर्वाणा चीरमात्मनः। वासांसि मम गावश्च। अन्नपाने च सर्वदा। ततो मे श्रियमावह। लोमशां पशुभिः सह स्वाहा। आ मां यन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। वि मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। प्र मांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। दमांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा। शमांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा॥८॥

यशो जनेऽसानि स्वाहा। श्रेयान् वस्यसोऽसानि स्वाहा। तं त्वां भग प्रविशानि स्वाहा। स मां भग प्रविश स्वाहा। तस्मिन्सहस्रशाखे। निभगाहं त्वर्ये मृजे स्वाहा। यथाऽऽपः प्रवता यन्ति। यथा मासा अहर्जरम्। एवं मां ब्रह्मचारिणः। धातरायन्तु सर्वतः स्वाहा। प्रतिवेशोऽसि प्र मां भाहि प्र मां पद्यस्वा॥९॥

वितन्वाना शमांऽऽयन्तु ब्रह्मचारिणः स्वाहा धातरायन्तु सर्वतः स्वाहेकं च॥९॥ [४]

भूर्भुवः सुवरिति वा एतास्त्रिस्रो व्याहृतयः। तासामुहस्मै तां चतुर्थीम्। माहाचमस्यः प्रवेदयते। मह इति। तद्ब्रह्म। स आत्मा। अङ्गान्यन्या देवताः। भूरिति वा अयं लोकः। भुव इत्यन्तरिक्षम्। सुवरित्यसौ लोकः॥१०॥

मह इत्यादित्यः। आदित्येन वाव सर्वे लोका महीयन्ते। भूरिति वा अग्निः। भुव इति वायुः। सुवरित्यादित्यः। मह इति चन्द्रमाः। चन्द्रमसा वाव सर्वाणि ज्योतीरपि महीयन्ते। भूरिति वा ऋचः। भुव इति सामानि। सुवरिति यजूरपि॥११॥

मह इति ब्रह्म। ब्रह्मणा वाव सर्वे वेदा महीयन्ते। भूरिति वै प्राणः। भुव इत्यपानः। सुवरिति व्यानः। मह इत्यन्नम्। अन्नैर्न वाव सर्वे प्राणा महीयन्ते। ता वा एताश्चतस्रश्चतुर्धा। चतस्रश्चतस्रो व्याहृतयः। ता यो वेद। स वेद ब्रह्म। सर्वेऽस्मै देवा बलिमावहन्ति॥१२॥
असौ लोको यजूरपि वेद द्वे च॥३॥

[५]

स य एषोऽन्तरहृदय आकाशः। तस्मिन्नयं पुरुषो मनोमयः। अमृतो हिरण्यमयः। अन्तरेण तालुके। य एष स्तनं इवावलम्बते। सैन्द्रयोनिः। यत्रासौ कैशान्तो विवर्तते। व्यपोह्य शीर्षकपाले। भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति। भुव इति वायौ॥१३॥

सुवरित्यादित्ये। मह इति ब्रह्मणि। आप्रोति स्वाराज्यम्। आप्रोति मनसस्पतिम्। वाक्पतिश्चक्षुष्पतिः। श्रोत्रपतिर्विज्ञानपतिः। एतत्ततो भवति। आकाशशरीरं ब्रह्म। सत्यात्मप्राणारामं मनं आनन्दम्। शान्तिसमृद्धममृतम्। इति प्राचीनयोग्योपास्व॥१४॥
वायवमृतमेकं च॥२॥

[६]

पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौर्दिशोऽवान्तरदिशाः। अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमा नक्षत्राणि। आप ओषधयो वनस्पतय आकाश आत्मा। इत्यधिभूतम्। अथाध्यात्मम्। प्राणो व्यानोऽपान उदानः समानः। चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्कक्। चर्म मांसं स्नावास्थि मज्जा। एतदधि विधायरूपिरवोचत्। पाङ्क्तं वा इदं सर्वम्। पाङ्क्तैर्नैव पाङ्क्तं स्पृणोतीति॥१५॥

सर्वमेकं च॥१॥

[७]

ओमिति ब्रह्म। ओमितिदं सर्वम्। ओमित्येतदनुकृति ह स्म वा अप्योश्रावयेत्याश्रावयन्ति। ओमिति सामानि गायन्ति। ओंशोमिति शस्त्राणि शंसन्ति। ओमित्यध्वर्युः प्रतिगुरं प्रतिगृणाति। ओमिति ब्रह्मा प्रसौति। ओमित्यग्निहोत्रमनुजानाति। ओमिति ब्राह्मणः प्रवेक्ष्यन्नाह ब्रह्मोपाप्रवानीति। ब्रह्मैवोपाप्रोति॥१६॥

ओन्दशं॥१॥

[८]

ऋतं च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यं च स्वाध्यायप्रवचने च। तपश्च स्वाध्यायप्रवचने च। दमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। शमश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्रयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। अग्निहोत्रं च स्वाध्यायप्रवचने च। अतिथयश्च स्वाध्यायप्रवचने च। मानुषं च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजनश्च स्वाध्यायप्रवचने च। प्रजातिश्च स्वाध्यायप्रवचने च। सत्यमिति

सत्यवचां राथीतरः। तप इति तपोनित्यः पौरुशिष्टिः। स्वाध्यायप्रवचने एवेति नाको मौद्गत्यः।
तद्धि तपस्तद्धि तपः॥१७॥

प्रजा च स्वाध्यायप्रवचने च षट्॥१॥ [१]

अहं वृक्षस्य रेरिवा। कीर्तिः पृष्ठं गिरिरेवा। ऊर्ध्वपवित्रो वाजिनीव स्वमृतमस्मि। द्रविणं
सर्वचसम्। सुमेधा अमृतोक्षितः। इति त्रिशङ्कोर्वेदानुवचनम्॥१८॥

अहं षट्॥१॥ [१०]

वेदमनूच्याऽऽचार्योऽन्तेवासिनमनुशास्ति। सत्यं वद। धर्मं चर। स्वाध्यायान्मा प्रमदः।
आचार्याय प्रियं धनमाहृत्य प्रजातन्तु मा व्यवच्छेत्सीः। सत्यान्न प्रमदितव्यम्। धर्मान्न
प्रमदितव्यम्। कुशलान्न प्रमदितव्यम्। भूत्यै न प्रमदितव्यम्। स्वाध्यायप्रवचनाभ्यां न
प्रमदितव्यम्॥१९॥

देवपितृकार्याभ्यां न प्रमदितव्यम्। मातृदेवो भव। पितृदेवो भव। आचार्यदेवो भव।
अतिथिदेवो भव। यान्यनवद्यानि कर्माणि। तानि सेवितव्यानि। नो इतराणि। यान्यस्माकं
सुचरितानि। तानि त्वयोपास्यानि॥२०॥

नो इतराणि। ये के चास्मच्छ्रेयांसो ब्राह्मणाः। तेषां त्वयाऽऽसनेन प्रशंसितव्यम्। श्रद्धया
देयम्। अश्रद्धयाऽदेयम्। श्रिया देयम्। हिंया देयम्। भिया देयम्। संविदा देयम्। अथ यदि
ते कर्मविचिकित्सा वा वृत्तविचिकित्सा वा स्यात्॥२१॥

ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मृशिनः। युक्ता आयुक्ताः। अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा तै तत्र
वर्तेरन्। तथा तत्र वर्तेथाः। अथाभ्याख्यातेषु। ये तत्र ब्राह्मणाः सम्मृशिनः। युक्ता आयुक्ताः।
अलूक्षा धर्मकामाः स्युः। यथा तै तेषु वर्तेरन्। तथा तेषु वर्तेथाः। एष आदेशः। एष उपदेशः।
एषा वेदोपनिषत्। एतदनुशासनम्। एवमुपासितव्यम्। एवमु चैतदुपास्यम्॥२२॥

स्वाध्यायप्रवचनाभ्यान्न प्रमदितव्यं तानि त्वयोपास्यानि स्यात्तेषु वर्तेरन्त्यस्त च॥४॥ [११]

ॐ। शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वयमा। शं न इन्द्रो बृहस्पतिः। शं नो
विष्णुरुक्मः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि। त्वामेव प्रत्यक्षं
ब्रह्मावादिषम्। ऋतमवादिषम्। सत्यमवादिषम्। तन्मामावीत्। तद्वक्तारमावीत्। आवीन्माम्।
आवीद्वक्तारम्। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥२३॥

सत्यमवादिषं पञ्च च॥१॥ [१२]

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयारण्यके सप्तमः प्रश्नः समाप्तः॥

आरण्यके आदितः दशिन्यः—४५७

ब्राह्मणे आदितः दशिन्यः—२११८

॥ अष्टमः प्रश्नः — ब्रह्मानन्दवल्ली ॥

ॐ। सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

ब्रह्मविदाप्रोति परम्। तदेषाभ्युक्ता। सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म। यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन। सौऽश्नुते सर्वान्कामान्स्थसह। ब्रह्मणा विपश्चितेति। तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः सम्भूतः। आकाशाद्वायुः। वायोरग्निः। अग्नेरापः। अद्भ्यः पृथिवी। पृथिव्या ओषधयः। ओषधीभ्योऽन्नम्। अन्नात्पुरुषः। स वा एष पुरुषोऽन्नरसमयः। तस्येदमेव शिरः। अयं दक्षिणः पक्षः। अयमुत्तरः पक्षः। अयमात्मा। इदं पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥१॥

अत्राद्वै प्रजाः प्रजायन्ते। याः काश्च पृथिवीः श्रिताः। अथो अन्नैव जीवन्ति। अथैनदपि यन्त्यन्तः। अन्नं हि भूतानां ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वोपधमुच्यते। सर्वं वै तेऽन्नमाप्नुवन्ति। येऽन्नं ब्रह्मोपासते। अन्नं हि भूतानां ज्येष्ठम्। तस्मात्सर्वोपधमुच्यते। अन्नाद्भूतानि जायन्ते। जातान्यन्नैव वर्धन्ते। अद्यतेऽस्ति च भूतानि। तस्मादन्नं तदुच्यत इति। तस्माद्वा एतस्मादन्नरसमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा प्राणमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्राण एव शिरः। व्यानो दक्षिणः पक्षः। अपान उत्तरः पक्षः। आकाश आत्मा। पृथिवी पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥२॥

प्राणं देवा अनु प्राणन्ति। मनुष्याः पशवश्च ये। प्राणो हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यते। सर्वमेव त आयुरयन्ति। ये प्राणं ब्रह्मोपासते। प्राणो हि भूतानामायुः। तस्मात्सर्वायुषमुच्यत इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मात् प्राणमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा मनोमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य यजुरेव शिरः। ऋग्दक्षिणः पक्षः। सामोत्तरः पक्षः। आदेश आत्मा। अथर्वाङ्गिरसः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥३॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्राप्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्। न बिभेति कदाचनेति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्मान्मनोमयात्। अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य श्रद्धेव शिरः। ऋतं दक्षिणः पक्षः। सत्यमुत्तरः पक्षः। योग आत्मा। महः पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥४॥

विज्ञानं यज्ञं तनुते। कर्माणि तनुतेऽपि च। विज्ञानं देवाः सर्वे। ब्रह्म ज्येष्ठमुपासते। विज्ञानं ब्रह्म चेद्वेदं। तस्माच्चेन्न प्रमाद्यति। शरीरं पाप्मनो हित्वा। सर्वान्कामान्स्थसमश्नुत इति। तस्यैष एव शरीर आत्मा। यः पूर्वस्य। तस्माद्वा एतस्माद्विज्ञानमयात्। अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमयः। तेनैष पूर्णः। स वा एष पुरुषविध एव। तस्य पुरुषविधताम्। अन्वयं पुरुषविधः। तस्य प्रियमेव

शिरः। मोदो दक्षिणः पक्षः। प्रमोद उत्तरः पक्षः। आनन्द आत्मा। ब्रह्म पुच्छं प्रतिष्ठा। तदप्येष श्लोको भवति॥५॥

असन्नेव सं भवति। असद्ब्रह्मेति वेदं चेत्। अस्ति ब्रह्मेति चेद्वेदः। सन्तमेनं ततो विदुरिति। तस्यैव एव शरीरं आत्मा। यः पूर्वस्य। अथातोऽनुप्रश्नाः। उता विद्वान्मुं लोकं प्रेत्य। कश्चन गच्छती(३)॥ आहो विद्वान्मुं लोकं प्रेत्य। कश्चित्समश्नुता(३) उ। सोऽकामयत। बहु स्यां प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तत्त्वा। इदं सर्वमसृजत। यदिदं किं च। तथ्सृष्ट्वा। तदेवानु प्राविशत्। तदनुप्रविश्य। सच्च त्यच्चाभवत्। निरुक्तं चानिरुक्तं च। निलयनं चानिलयनं च। विज्ञानं चाविज्ञानं च। सत्यं चानृतं च सत्यमभवत्। यदिदं किं च। तथ्सत्यमित्याचक्षते। तदप्येष श्लोको भवति॥६॥

असद्वा इदमग्रं आसीत्। ततो वै सदजायत। तदात्मानं स्वयमकुरुत। तस्मात्तथ्सुकृतमुच्यत इति। यद्वै तथ्सुकृतम्। रंसो वै सः। रसं ह्येवायं लब्ध्वाऽऽनन्दी भवति। को ह्येवान्यात्कः प्राण्यात्। यदेष आकाश आनन्दो न स्यात्। एष ह्येवानन्दयति। यदा ह्येवैष एतस्मिन्नदृश्येऽनात्म्येऽनिरुक्तेऽनिलयनेऽभयं प्रतिष्ठां विन्दते। अथ सोऽभयं गतो भवति। यदा ह्येवैष एतस्मिन्नुदरमन्तरं कुरुते। अथ तस्य भयं भवति। तत्त्वेव भयं विदुषोऽमन्वानस्य। तदप्येष श्लोको भवति॥७॥

भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोर्देति सूर्यः। भीषाऽस्मादग्निश्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति। सैषाऽऽनन्दस्य मीमांसा भवति। युवा स्यात्साधु युवाऽध्यायकः। आशिष्ठो दृढिष्ठो बलिष्ठः। तस्येयं पृथिवी सर्वा वित्तस्य पूर्णा स्यात्। स एको मानुष आनन्दः। ते ये शतं मानुषां आनन्दाः।

स एको मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं मनुष्यगन्धर्वाणामानन्दाः।

स एको देवगन्धर्वाणामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं देवगन्धर्वाणामानन्दाः।

स एकः पितृणां चिरलोकलोकानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं पितृणां चिरलोकलोकानामानन्दाः।

स एक आजानजानां देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतमाजानजानां देवानामानन्दाः।

स एकः कर्मदेवानां देवानामानन्दः। ये कर्मणा देवानपियन्ति। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं कर्मदेवानां देवानामानन्दाः।

स एको देवानामानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं देवानामानन्दाः।

स एक इन्द्रस्याऽऽनन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतमिन्द्रस्याऽऽनन्दाः।

स एको बृहस्पतैरानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं बृहस्पतैरानन्दाः।

स एकः प्रजापतैरानन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। ते ये शतं प्रजापतैरानन्दाः।

स एको ब्रह्मणं आनन्दः। श्रोत्रियस्य चाकामहतस्य। स यश्चायं पुरुषे। यश्चासांवादित्ये। स एकः। स य एवंवित्। अस्माल्लोकात्प्रेत्य। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतं प्राणमय-मात्मानमुपसङ्कामति। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्कामति। एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्कामति। तदप्येष श्लोको भवति॥८॥

यतो वाचो निर्वर्तन्ते। अप्रौष्य मनसा सह। आनन्दं ब्रह्मणो विद्वान्। न बिभेति कुतश्चनेति। एत९ ह वाव न तपति। किमह९ साधुं नाकुरवम्। किमहं पापमकरवमिति। स य एवं विद्वानेते आत्मानं स्पृणुते। उभे ह्येवैष एते आत्मानं स्पृणुते। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥९॥

ॐ। सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयारण्यके अष्टमः प्रश्नः समाप्तः॥

आरण्यके आदितः दशिन्यः—४६६

ब्राह्मणे आदितः दशिन्यः—२१२७

॥नवमः प्रश्नः — भृगुवल्ली॥

ॐ। सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

भृगुर्वै वारुणिः। वरुणं पितरमुपससार। अर्धोहि भगवो ब्रह्मेति। तस्मा एतत्प्रोवाच। अन्नं प्राणं चक्षुः श्रोत्रं मनो वाचमिति। त५ होवाच। यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते। येन जातानि जीवन्ति। यत्प्रयन्त्यभि संविशन्ति। तद्विजिज्ञासस्व। तद्ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥१॥

अन्नं ब्रह्मेति व्यजानात्। अन्नाद्धैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। अन्नेन जातानि जीवन्ति। अन्नं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अर्धोहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥२॥

प्राणो ब्रह्मेति व्यजानात्। प्राणाद्धैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। प्राणेन जातानि जीवन्ति। प्राणं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अर्धोहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥३॥

मनो ब्रह्मेति व्यजानात्। मनसो ह्यैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। मनसा जातानि जीवन्ति। मनः प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अर्धोहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥४॥

विज्ञानं ब्रह्मेति व्यजानात्। विज्ञानाद्धैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। विज्ञानेन जातानि जीवन्ति। विज्ञानं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। तद्विज्ञाय। पुनरेव वरुणं पितरमुपससार। अर्धोहि भगवो ब्रह्मेति। त५ होवाच। तपसा ब्रह्म विजिज्ञासस्व। तपो ब्रह्मेति। स तपोऽतप्यत। स तपस्तप्त्वा॥५॥

आनन्दो ब्रह्मेति व्यजानात्। आनन्दाद्धैव खल्विमानि भूतानि जायन्ते। आनन्देन जातानि जीवन्ति। आनन्दं प्रयन्त्यभि संविशन्तीति। सैषा भार्गवी वारुणी विद्या। परमे व्योमन् प्रतिष्ठिता। य एवं वेद प्रतिष्ठिति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥६॥

अन्नं न निन्द्यात्। तद्वृतम्। प्राणो वा अन्नम्। शरीरमन्नादम्। प्राणे शरीरं प्रतिष्ठितम्। शरीरे प्राणः प्रतिष्ठितः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठिति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥७॥

अन्नं न परिचक्षीत। तद्वृतम्। आपो वा अन्नम्। ज्योतिरन्नादम्। अप्सु ज्योतिः प्रतिष्ठितम्। ज्योतिष्यापः प्रतिष्ठिताः। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठिति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥८॥

अन्नं बहु कुर्वीत। तद्व्रतम्। पृथिवी वा अन्नम्। आकाशोऽन्नादः। पृथिव्यामाकाशः प्रतिष्ठितः। आकाशे पृथिवी प्रतिष्ठिता। तदेतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितम्। स य एतदन्नमन्ने प्रतिष्ठितं वेद प्रतिष्ठति। अन्नवानन्नादो भवति। महान्भवति प्रजयां पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन। महान्कीर्त्या॥१॥

न कश्चन वसतौ प्रत्याचक्षीत। तद्व्रतम्। तस्माद्यथा कया च विधया बह्वन्नं प्राप्नुयात्। अराध्यस्मा अन्नमित्याचक्षते। एतद्वै मुखतोऽन्नं राद्धम्। मुखतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वै मध्यतोऽन्नं राद्धम्। मध्यतोऽस्मा अन्नं राध्यते। एतद्वा अन्ततोऽन्नं राद्धम्। अन्ततोऽस्मा अन्नं राध्यते। य एवं वेद। क्षेम इति वाचि। योगक्षेम इति प्राणापानयोः। कर्मणि हस्तयोः। गतिरिति पादयोः। विमुक्तिरिति पायौ। इति मानुषीः समाज्ञाः। अथ दैवीः। तृप्तिरिति वृष्टौ। बलमिति विद्युति। यश इति पशुषु। ज्योतिरिति नक्षत्रेषु। प्रजातिरमृतमानन्द इत्युपस्थे। सर्वमित्याकाशे। तत्प्रतिष्ठेत्युपासीत। प्रतिष्ठावान्भवति। तन्मह इत्युपासीत। महान्भवति। तन्मन इत्युपासीत। मानवान्भवति। तन्नम इत्युपासीत। नम्यन्तेऽस्मै कामाः। तद्ब्रह्मेत्युपासीत। ब्रह्मवान्भवति। तद्ब्रह्मणः परिमर इत्युपासीत। पर्येणं प्रियन्ते द्विषन्तः सपत्नाः। परि यैऽप्रियां भ्रातृव्याः। स यश्चायं पुरुषे। यश्चासांवादित्ये। स एकः। स य एवं वित्। अस्माल्लोकात्प्रेत्या। एतमन्नमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं प्राणमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं मनोमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतं विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्कम्य। एतमानन्दमयमात्मानमुपसङ्कम्य। इमाल्लोकान्कामात्री कामरूप्यनुसञ्चरन्। एतत्साम गायन्नास्ते। हा(३) वु हा(३) वु हा(३) वु। अहमन्नमहमन्नमहमन्नम्। अहमन्नादो(२)ऽहमन्नादो(२)ऽहमन्नादः। अहं श्लोकृद्दहं श्लोकृद्दहं श्लोकृत्। अहमस्मि प्रथमजा ऋता(३) स्या। पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य ना(३) भाङ्। यो मा ददाति स इदेव मा(३) वाः। अहमन्नमन्नमदन्त्मा(३) द्मि। अहं विश्वं भुवन्मभ्यभ्वाम्। सुवर्नं ज्योतीः। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥१०॥

ॐ। सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयारण्यके नवमः प्रश्नः समाप्तः॥

आरण्यके आदितः दशिन्यः—४७६

ब्राह्मणे आदितः दशिन्यः—२१३७

॥ दशमः प्रश्नः — महानारायणोपनिषत् ॥

ॐ। सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ अम्मस्य पारे ॥

अम्मस्य पारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे मंहतो महींयान्। शुकेण ज्योतींषि समनुप्रविष्टः प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः॥ यस्मिन्निदं सं च विचैति सर्वं यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुः। तदेव भूतं तदु भव्यमा इदं तदक्षरं परमे व्योमन॥ येनाऽऽवृतं खं च दिवं महीं च येनाऽऽदित्यस्तपति तेजसा भ्राजसा च। यमन्तः समुद्रे कवयो वर्यन्ति यदक्षरं परमे प्रजाः॥ यतः प्रसूता जगत्तः प्रसूती तोयेन जीवान् व्यसंसर्ज भूम्याम्। यदोषधीभिः पुरुषान्पशूँश्च विवेश भूतानि चराचराणि॥ अतः परं नान्यदणीयसं हि परात्परं यन्महतो महान्तम्। यदेकमव्यक्तमनन्तरूपं विश्वं पुराणं तमसः परस्तात्॥१॥

तदेवर्तं तदु सत्यमाहुस्तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम्। इष्टापूर्तं बहुधा जातं जायमानं विश्वं बिभर्ति भुवनस्य नाभिः॥ तदेवाग्निस्तद्वायुस्तथ्सूर्यस्तदु चन्द्रमाः॥ तदेव शुक्रमृतं तद्ब्रह्म तदापः स प्रजापतिः॥ सर्वे निमेषा जजिरे विद्युतः पुरुषादधि। कला मुहूर्ताः काष्ठश्चाहोरात्राश्च सर्वशः॥ अर्धमासा मासा ऋतवः संवत्सरश्च कल्पन्ताम्। स आपः प्रदुधे उभे इमे अन्तरिक्षमथो सुवः॥ नैनमूर्ध्वं न तिर्यञ्चं न मध्ये परिजगभत्। न तस्येशे कश्चन तस्य नाम महद्यशः॥२॥

न सन्दृशेतिष्ठति रूपमस्य न चक्षुषा पश्यति कश्चनैनम्। हृदा मनीषा मनसाऽभिकृत्तो य एनं विदुरमृतास्ते भवन्ति॥ अद्भ्यः सम्भूतो हिरण्यगर्भ इत्यष्टौ॥ एष हि देवः प्रदिशोऽनु सर्वाः पूर्वा हि जातः स उ गर्भे अन्तः। स विजायमानः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखोऽस्तिष्ठति विश्वतोमुखः॥ विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतोहस्त उत विश्वतस्पात्। सं बाहुभ्यां नमति सं पतत्रैर्द्यावापृथिवी जनयन्देव एकः॥ वेनस्तत्पश्यन्विश्वा भुवनानि विद्वान् यत्र विश्वं भवत्येकनीलम्। यस्मिन्निदं सं च विचैकं स ओतः प्रोतश्च विभुः प्रजासु। प्र तद्वोचै अमृतं नु विद्वान्मन्थवी नाम निहितं गुहासु॥३॥

त्रीणि पदा निहिता गुहासु यस्तद्वेदं सवितुः पिताऽसत्। स नो बन्धुर्जनिता स विधाता धामानि वेदु भुवनानि विश्वा। यत्र देवा अमृतमानशानास्तृतीये धामान्यभ्यैरयन्त। परि द्यावापृथिवी यन्ति सद्यः परि लोकान् परि दिशः परि सुवः। ऋतस्य तन्तु विततं विद्युत्य तदपश्यत्तदभवत् प्रजासु। परीत्य लोकान्परीत्य भूतानि परीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशश्च। प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्याऽऽत्मनाऽऽत्मानमभिसम्भूव। सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम्। सनि मेधामयासिषम्। उद्दीप्यस्व जातवेदोऽपघ्नन्निर्ऋतिं मम॥४॥

पशूँश्च मह्यमावह जीवनं च दिशो दिश। मा नो हिंसीज्जातवेदो गामश्च पुरुषं जगत्।

अबिभ्रदग्र आगहि श्रिया मा परिपातय।

॥ गायत्रीमन्त्रः ॥

पुरुषस्य विद्म सहस्राक्षस्य महादेवस्य धीमहि। तन्नो रुद्रः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि। तन्नो रुद्रः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि। तन्नो दन्तिः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे चक्रतुण्डाय धीमहि॥५॥

तन्नो नन्दिः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे महासेनाय धीमहि। तन्नः षण्मुखः प्रचोदयात्। तत्पुरुषाय विद्महे सुवर्णपक्षाय धीमहि। तन्नो गरुडः प्रचोदयात्। वेदात्मनाय विद्महे हिरण्यगर्भाय धीमहि। तन्नो ब्रह्म प्रचोदयात्। नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि। तन्नो विष्णुः प्रचोदयात्। वज्रनखाय विद्महे तीक्ष्णदृष्टाय धीमहि॥६॥

तन्नो नारसिंहः प्रचोदयात्। भास्कराय विद्महे महद्युतिकराय धीमहि। तन्नो आदित्यः प्रचोदयात्। वैश्वानराय विद्महे लालीलाय धीमहि। तन्नो अग्निः प्रचोदयात्। कात्यायनाय विद्महे कन्यकुमारि धीमहि। तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात्।

॥ दूर्वासूक्तम् ॥

सहस्रपरमा देवी शतमूला शताङ्कुरा। सर्वं हरतु मे पापं दूर्वा दुःस्वप्नशनी। काण्डात्काण्डात् प्ररोहन्ती परुषः परुषः परि॥७॥

एवानो दूर्वे प्रतनु सहस्रेण शतेन च। या शतेन प्रतनोषि सहस्रेण विरोहसि। तस्यांस्ते देवीष्टके विधेम हविषा व्यम्। अश्वक्रान्ते रथक्रान्ते विष्णुक्रान्ते वसुन्धरा। शिरसा धारयिष्यामि रक्षस्व मां पदे पदे।

॥ मृत्तिकासूक्तम् ॥

भूमिर्धेनुर्धरणी लोकधारिणी। उद्धृताऽसि वराहेण कृष्णेन शतबाहुना। मृत्तिके हनं मे पापं यन्मया दुष्कृतं कृतम्। मृत्तिके ब्रह्मदत्ताऽसि काश्यपेनाभिमन्त्रिता। मृत्तिके देहि मे पुष्टिं त्वयि सर्वं प्रतिष्ठितम्॥८॥

मृत्तिके प्रतिष्ठिते सर्वं तन्मे निर्णुद मृत्तिके। तया हतेन पापेन गच्छामि परमां गतिम्।

॥ शत्रुजयमन्त्रः ॥

यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि। मघवन्छग्धि तव तन्न ऊतये विद्विषो विमृधो जहि। स्वस्तिदा विशस्पतिर्वृत्रहा विमृधो वशी। वृषेन्द्रः पुर एतु नः स्वस्तिदा अभयङ्करः। स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु। आपान्तमन्युस्तृपलप्रभर्मा धुनिः शिर्मावाञ्छरुमा ऋजीषी। सोमो विश्वान्यतसावनानि नार्वागिन्द्र प्रतिमानानिदेभुः॥९॥

ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विस्मृतः सुरुचौ वेन आंवः। सबुधियां उपमा अस्य विष्टाः
सतश्च योनिमसंतश्च विवः। स्योना पृथिवि भवांसृक्षरा निवेशनी। यच्छानः शर्म सप्रथाः।
गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम्। ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम्। श्रीमं
भुजतु। अलक्ष्मीमं नश्यतु। विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दोभिर्माल्लोकाननपजय्यमभ्यंजयन्। महा
इन्द्रो वज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु॥१०॥

स्वस्ति नो मधवां करोतु हन्तुं पाप्मानं योऽस्मान् द्वेष्टि। सोमान् स्वरेण कृणुहि
ब्रह्मणस्पते। कक्षीवन्तं य औशिजम्। शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्सीदतु योऽस्मान्
द्वेष्टि। चरणं पवित्रं विततं पुराणं येन पूतस्तरति दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन पूता अति
पाप्मानमरातिं तरेम। सजोषां इन्द्र सगणो मरुद्विः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान्। जहि शत्रून्
रप मृधो नुदस्वाथाभयं कृणुहि विश्वतो नः। सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु दुर्मित्रास्तस्मै
भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं च वयं द्विष्मः। आपो हि ष्ठा मयो भुवस्ता न ऊर्जे दधातन॥११॥

महेरणां चक्षसे। यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेह नः। उशतीरिव मातरः। तस्मा
अरं गमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वन्थ। आपो जनयन्था च नः।

॥ अघमर्षणसूक्तम् ॥

हिरण्यशृङ्गं वरुणं प्रपद्ये तीर्थं मे देहि याचितः। यन्मया भुक्तमसाधूनां पापेभ्यश्च प्रतिग्रहः।
यन्मे मनसा वाचा कर्मणा वा दुष्कृतं कृतम्। तन्न इन्द्रो वरुणो बृहस्पतिः सविता च पुनन्तु
पुनः पुनः। नमोऽग्नयेऽपसुमते नम इन्द्राय नमो वरुणाय नमो वारुण्यै नमोऽद्यः॥१२॥

यदपां क्रूरं यदमेध्यं यदशान्तं तदपगच्छतात्। अत्याशनादतीपांनाद्यच्च उग्रात् प्रतिग्रहात्।
तन्नो वरुणो राजा पाणिनां हवमरशतु। सोऽहमपापो विरजो निर्मुक्तो मुक्तकिल्बिषः। नाकस्य
पृष्ठमारुह्य गच्छेद्ब्रह्मसलोकताम्। यश्चापसु वरुणः स पुनात्वघमर्षणः। इमं मे गङ्गे यमुने
सरस्वति शतुद्रि स्तोमं सचता परुणिष्या। असिक्रिया मरुद्वधे वितस्तयाऽऽर्जीकीये शृणुह्या
सुषोमया। ऋतं च सत्यं चाभीक्षात्तपसोऽध्यंजायत। ततो रात्रिरजायत ततः समुद्रो अर्णवः॥१३॥

समुद्रादर्णवादधि संवत्सरो अजायत। अहोरात्राणि विदधद्विष्यस्य मिषतो वशी।
सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत्। दिवं च पृथिवीं चान्तरिक्षमथो सुवः। यत्पृथिव्या
रजः स्वमान्तरिक्षे विरोदसी। इमास्तदापो वरुणः पुनात्वघमर्षणः। पुनन्तु वसवः पुनातु
वरुणः पुनात्वघमर्षणः। एष भूतस्य मध्ये भुवनस्य गोप्ता। एष पुण्यकृतां लोकानेष
मृत्योरहिरण्मयम्। द्यावापृथिव्योरहिरण्मयं सश्चितं सुवः॥१४॥

स नः सुवः सः शिशाधि। आर्द्रं ज्वलति ज्योतिरहमस्मि। ज्योतिर्ज्वलति ब्रह्माहमस्मि।
योऽहमस्मि ब्रह्माहमस्मि। अहमस्मि ब्रह्माहमस्मि। अहमेवाहं मां जुहोमि स्वाहा।

अकार्यकार्यवकीर्णी स्तेनो भ्रूणहा गुरुतल्पगः। वरुणोऽपामघमर्षणस्तस्मात्पापात् प्रमुच्यते।
रजो भूमिस्त्वमा रौदयस्व प्रवदन्ति धीराः। आक्रान्त्समुद्रः प्रथमे विधर्मं जनयन्मृजा
भुवनस्य राजा। वृषा पवित्रे अधि सानो अव्ये बृहत्सोमो वावृधे सुवान इन्दुः॥१५॥

[१]

॥ दुर्गासूक्तम् ॥

जातवेदसे सुनवाम् सोममरातीयतो निर्दहाति वेदः। स नः परषदतिं दुर्गाणि विश्वा
नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यग्निः। तामग्निर्वर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम्। दुर्गां
देवी ररणमहं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः। अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान्स्वस्तिभिरिति
दुर्गाणि विश्वा। पूश्च पृथ्वी बहूला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शं योः। विश्वानि नो दुर्गहा
जातवेदः सिन्धुं न नावा दुरितातिं परषि। अग्ने अत्रिवन्मनसा गृणानोऽस्माकं बोध्यविता
तनूनाम्। पृतनाजित र सहमानमग्निमुग्र र हुवेम परमाश्वसुधस्थात्। स नः परषदतिं दुर्गाणि विश्वा
क्षामद्देवो अति दुरिताऽत्यग्निः। प्रबोषि कमीड्यो अध्वरेषु सनाच्च होता नव्यश्च सत्सि। स्वाश्चाग्ने
तनुव पिप्रयस्वास्मभ्यं च सौभगमायजस्व। गोभिर्जुष्टमयुजो निषिक्तं तवेन्द्र विष्णोरनुसञ्चरेम।
नाकस्य पृष्ठमभि संवसानो वैष्णवीं लोक इह मादयन्ताम्॥१६॥

[२]

॥ व्याहृतिहोमन्त्राः ॥

भूरन्नमग्रये पृथिव्यै स्वाहा भुवोऽन्नं वायवेऽन्तरिक्षाय स्वाहा सुवर्नमादित्याय दिवे स्वाहा
भूर्भुवः सुवर्नं चन्द्रमसे दिग्भ्यः स्वाहा नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवः सुवर्नमो॥१७॥

[३]

भूरग्रये पृथिव्यै स्वाहा भुवो वायवेऽन्तरिक्षाय स्वाहा सुवरादित्याय दिवे स्वाहा भूर्भुवः
सुवश्चन्द्रमसे दिग्भ्यः स्वाहा नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवः सुवर्न ओम्॥१८॥

[४]

भूरग्रये च पृथिव्यै च महते च स्वाहा भुवो वायवेऽन्तरिक्षाय च महते च स्वाहा
सुवरादित्याय च दिवे च महते च स्वाहा भूर्भुवः सुवश्चन्द्रमसे च नक्षत्रेभ्यश्च दिग्भ्यश्च महते
च स्वाहा नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवः सुवर्महोम्॥१९॥

[५]

॥ ज्ञानप्राप्त्यर्थहोमन्त्राः ॥

पाहि नो अग्र एनसे स्वाहा। पाहि नो विश्ववेदसे स्वाहा। यज्ञं पाहि विभावंसो स्वाहा।
सर्वं पाहि शतक्रतो स्वाहा॥२०॥

[६]

पा॒हि नो॑ अ॒ग्न ए॒कया॑। पा॒ह्युत॑ द्वितीयया। पा॒ह्यूर्जं॑ तृतीयया। पा॒हि गी॒र्भिश्च॑ त॒र्भुर्वसो॑
स्वाहा॑॥ २१॥

[७]

॥ वेदविस्मरणाय जपमन्त्राः ॥

यश्छन्द॑सामृष॒भो वि॒श्वरू॑पश्छन्दो॒भ्यश्छन्दा॑ऽस्याविवेश। सता॑ शि॒क्यः पु॒रोवाचो॑पनिषदिन्द्रो॑
ज्येष्ठ॑ इन्द्रियाय॒ ऋषि॑भ्यो नमो॑ दे॒वेभ्यः॑ स्व॒धा पि॒तृभ्यो॑ भूर्भुवः॒ सुव॑श्छन्द॒ ओम्॥ २२॥

[८]

नमो॑ ब्रह्म॑णे धा॒रणं मे॑ अ॒स्त्वनिरा॑करणं धा॒रयि॑ता भूयासं॒ कर्ण॑योः श्रुतं॒ मा च्यो॑ढुं ममा॒मुष्य॑
ओम्॥ २३॥

[९]

॥ तपः प्रशंसा ॥

ऋतं॑ तपः॒ सत्यं॑ तपः॒ श्रुतं॑ तपः॒ शान्तं॑ तपो॒ दम॑स्तपः॒ शम॑स्तपो॒ दानं॑ तपो॒ यज्ञं॑ तपो॒ भूर्भुवः॑
सुव॑र्ब्रह्मे॒तदुपा॑स्यै॒तत्तपः॑॥ २४॥

[१०]

॥ विहिताचरणप्रशंसा निषिद्धाचरणनिन्दा च ॥

यथा॑ वृ॒क्षस्य॑ स॒म्पुष्पि॑तस्य दू॒राद्गन्धो॑ वा॒त्येवं पु॒ण्यस्य॑ क॒र्मणो॑ दू॒राद्गन्धो॑ वा॒ति यथा॑ऽसि॒धारां॑
क॒र्तेऽव॑हितामव॒क्रामे॑ यद्यु॒वे यु॒वे ह वा॑ वि॒ह्वयि॑ष्यामि क॒र्त॒ पति॑ष्यामीत्ये॒वम॒नृता॑दा॒त्मानं॑
जु॒गुप्सै॑त॥ २५॥

[११]

॥ दहरविद्या ॥

अ॒णोरणी॑यान्मह॒तो मही॑याना॒त्मा गुहा॑यां नि॒र्हितो॑ऽस्य ज॒न्तोः। तम॑क्रतुं पश्यति
वी॒तशो॑को धा॒तुः प्र॒सादा॑न्महि॒मानं॑मीशम्। स॒प्त प्रा॑णाः प्र॒भवन्ति॑ तस्मा॑त्स॒प्तार्चि॑षः स॒मिधः॑
स॒प्त जि॒ह्वाः। स॒प्त इ॒मे लो॒का येषु॑ चरन्ति प्रा॒णा गुहा॑शयां नि॒र्हिताः॑ स॒प्त सं॑त। अतः॑
समु॒द्रा गि॒रयश्च॑ सर्वे॒ऽस्मात्स्य॑न्दन्ते सि॒न्धवः॑ सर्व॒रूपाः। अतश्च॑ विश्वा॒ ओष॑धयो रसा॑च्च येनैष
भू॒तस्तिष्ठ॑त्यन्तरा॒त्मा। ब्र॒ह्मा दे॒वानां॑ प॒दवीः॑ क॒वीनामृषि॑र्विप्राणां॑ महिषो मृ॒गाणां॑। श्ये॒नो
गृ॒घ्राणां॑ स्व॒र्धिते॑र्वना॒नां॑ सोमः॑ पवि॒त्रम॑त्यैति रे॒भन॑। अ॒जामे॑कां लो॒हितशु॑क्ल॒कृष्णां॑ ब॒र्ही प्र॑जां
ज॒नय॑न्ती॒ सरू॑पाम्। अ॒जो ह्ये॒को जुष॑माणोऽनुशेते॒ जहा॑त्येनां भु॒क्तभो॑गाम॒जोऽन्यः॑॥ २६॥

ह॒सः शु॒चिष॑द्वसु॒रन्तरि॑क्षसद्धोता॑ वेदिष॑दतिथिर्दु॒रोण॑सत्। नृष॑द्वर॒सद॑तसद्धो॒मस॑द॒ब्जा गो॒जा
ऋ॒तजा॑ अ॒द्रिजा॑ ऋतं॑ बृ॒हत्। घृ॒तं मि॑मिक्षिरे घृ॒तम॑स्य॒ योनि॑र्धृते श्रि॒तो घृ॒तमु॑वस्य॒ धाम॑।
अ॒नुष्व॑धमाव॒ह मा॑दयस्व॒ स्वाहा॑कृतं वृष॒भ व॑क्षि ह॒व्यम्। स॒मुद्रा॑दूर्मिर्मधु॒मा उ॑दार॒दुपां॑ शु॒ना
स॒ममृ॑तत्वमा॒नट्। घृ॒तस्य॑ नाम॒ गुह्यं॑ यदस्ति जि॒ह्वा दे॒वानां॑म॒मृत॑स्य॒ नाभिः॑। व॒यं नाम॑ प्र॒ब्रवामा॑

घृतेनास्मिन् यज्ञे धारयामा नमोभिः। उपं ब्रह्मा शृणवच्छस्यमानं चतुः शृङ्गोऽवमीद्वोर एतत्।
चत्वारि शृङ्गा त्रयो अस्य पादा द्वे शीरुषे सप्त हस्तांसो अस्य। त्रिधा बद्धो वृषभो रौरवीति
महो देवो मर्त्याः आविवेश॥२७॥

त्रिधा हितं पुणिभिर्गुह्यमानं गवि देवासौ घृतमन्वविन्दन्। इन्द्र एकः सूर्य एकं
जजान वेनादेकः स्वधया निष्ठतक्षुः। यो देवानां प्रथमं पुरस्ताद्विश्वाधियो रुद्रो महर्षिः।
हिरण्यगर्भं पश्यत् जायमानः स नो देवः शुभया स्मृत्या संयुनक्तु। यस्मात्परं नापरमस्ति
किञ्चिद्यस्मान्नाणीयो न ज्यायोऽस्ति कश्चित्। वृक्ष इव स्तब्धो दिवि तिष्ठत्येकस्तेनैदं
पूर्णं पुरुषेण सर्वम्। न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानुशुः। परेण नाकं
निहितं गुहायां विश्राजते यद्यतयो विशन्ति। वेदान्तविज्ञानसुनिश्चिताः सन्न्यासयोगाद्यतयः
शुद्धसत्त्वाः। ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे। दहं विपापं परमैश्वर्यभूतं
यत्पुण्डरीकं पुरमध्यसुस्थम्। तत्रापि दहं गगनं विशोकस्तस्मिन् यदन्तस्तदुपासितव्यम्। यो
वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः। तस्य प्रकृतिं लीनस्य यः परः स महेश्वरः॥२८॥

[१२]

॥ नारायणसूक्तम् ॥

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवम्। विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं पदम्।
विश्वतः परमात्रित्यं विश्वं नारायणं हरिम्। विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजीवति। पतिं
विश्वस्याऽऽत्मे श्वरं शाश्वतं शिवमच्युतम्। नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं पारायणम्।
नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः। नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः। नारायणपरो
ध्याता ध्यानं नारायणः परः। यच्च किञ्चिज्जगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा॥ अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं
व्याप्य नारायणः स्थितः॥२९॥

अनन्तमव्ययं कविः समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम्। पद्मकोश प्रतीकाशः हृदयं चाप्यधोमुखम्।
अधो निष्ठ्या वितस्त्यान्ते नाभ्यामुपरि तिष्ठति। ज्वालामालाकुलं भाती विश्वस्याऽऽयतनं
महत्। सन्ततं शिलाभिस्तुलम्बत्याकोशसन्निभम्। तस्यान्तं सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन्सर्वं
प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महानग्निर्विश्वार्चिर्विश्वतोमुखः। सोऽग्रभुग्विभजन्तिष्ठन्नाहारमजरः
कविः। तिर्यगूर्ध्वमधः शायी रश्मयस्तस्य सन्तता। सन्तापयति स्वं देहमापादतलमस्तकः।
तस्य मध्ये वह्निशिखा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थितः। नीलतौयदमध्यस्थाद्विद्युल्लेखेव भास्वरा।
नीवारशूकवत्स्वी पीता भास्वत्यणूपमा। तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः। स ब्रह्म
स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट्॥३०॥

नारायणः स्थितो व्यवस्थितश्चत्वारि च॥

[१३]

॥ आदित्यमण्डले परब्रह्मोपासनम् ॥

आदित्यो वा एष एतन्मण्डलं तपति तत्र ता ऋचस्तदृचा मण्डलः स ऋचां लोकोऽथ

य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिर्दीप्यते तानि सामानि स साम्नां मण्डलं स साम्नां लोकोऽथ य एष एतस्मिन्मण्डलेऽर्चिषि पुरुषस्तानि यजूंषि स यजुषा मण्डलं स यजुषां लोकः सैषा त्रय्येवं विद्या तपति य एषोऽन्तरादित्ये हिरण्मयः पुरुषः॥३१॥

[१४]

॥ आदित्यपुरुषस्य सर्वात्मकत्वप्रदर्शनम् ॥

आदित्यो वै तेज ओजो बलं यशश्चक्षुः श्रोत्रमात्मा मनो मन्युर्मनुर्मृत्युः सत्यो मित्रो वायुराकाशः प्राणो लोकपालः कः किं कं तत्सत्यमन्नमृतौ जीवो विश्वः कतमः स्वयम्भु ब्रह्मेतदमृत एष पुरुष एष भूतानामधिपतिर्ब्रह्मणः सायुज्यं सलोकतामाप्नोत्येतासमिव देवतानां सायुज्यं सार्ष्टितां समानलोकतामाप्नोति य एवं वेदैत्युपनिषत्॥३२॥

[१५]

॥ शिवोपासनमन्त्रः ॥

निधनपतये नमः। निधनपतान्तिकाय नमः। ऊर्ध्वाय नमः। ऊर्ध्वलिङ्गाय नमः। हिरण्याय नमः। हिरण्यलिङ्गाय नमः। सुवर्णाय नमः। सुवर्णलिङ्गाय नमः। दिव्याय नमः। दिव्यलिङ्गाय नमः। भवाय नमः। भवलिङ्गाय नमः। शर्वाय नमः। शर्वलिङ्गाय नमः। शिवाय नमः। शिवलिङ्गाय नमः। ज्वलाय नमः। ज्वललिङ्गाय नमः। आत्माय नमः। आत्मलिङ्गाय नमः। परमाय नमः। परमलिङ्गाय नमः। एतत्सोमस्य सूर्यस्य सर्वलिङ्गं स्थापयति पाणिमन्त्रं पवित्रम्॥३३॥

[१६]

॥ पश्चिमवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमो नमः। भवे भवे नार्ति भवे भवस्व माम्। भवोद्भवाय नमः॥३४॥

[१७]

॥ उत्तरवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

वाग्देवाय नमो ज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः कालाय नमः कलविकरणाय नमो बलविकरणाय नमो बलाय नमो बलप्रमथनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मनाय नमः॥३५॥

[१८]

॥ दक्षिणवक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

अघोरेभ्योऽथ घोरेभ्यो घोरघोरंतरेभ्यः सर्वेभ्यः सर्वशर्वेभ्यो नमस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः॥३६॥

[१९]

॥ प्राग्वक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि। तन्नो रुद्रः प्रचोदयात्॥३७॥

[२०]

॥ ऊर्ध्ववक्त्र-प्रतिपादक-मन्त्रः ॥

ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिर्ब्रह्मा शिवो मे अस्तु सदाशिवोम्॥३८॥

[२१]

॥ नमस्कारमन्त्रः ॥

नमो हिरण्यबाहवे हिरण्यवर्णाय हिरण्यरूपाय हिरण्यपतयेऽम्बिकापतये उमापतये पशुपतये नमो नमः॥३९॥

[२२]

ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्। ऊर्ध्वरितं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः॥४०॥

[२३]

सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु। पुरुषो वै रुद्रः सन्महो नमो नमः। विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जार्यमानं च यत्। सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥४१॥

[२४]

कद्रुद्राय प्रचेतसे मीढुष्टमाय तव्यसे। वो चेम् शन्तम् हृदे। सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥४२॥

[२५]

॥ अग्निहोत्रहवण्याः उपयुक्तस्य वृक्षविशेषस्याभिधानम् ॥

यस्य वैकङ्कत्यग्निहोत्रहवणी भवति प्रत्येवास्याऽऽहुतयस्तिष्ठन्त्यथो प्रतिष्ठित्यै॥४३॥

[२६]

कृणुष्व पाज् इति पञ्च॥४४॥

[२७]

॥ भूदेवताकमन्त्रः ॥

अदितिर्देवा गन्धर्वा मनुष्याः पितरोऽसुरास्तेषां सर्वभूतानां माता मेदिनी महता मही सावित्री गायत्री जगत्पुर्वी पृथ्वी बहुला विश्वा भूता कतमा का या सा सत्येत्यमृतेति वसिष्ठः॥४५॥

[२८]

॥ सर्वदेवता आपः ॥

आपो वा इदं सर्वं विश्वा भूतान्यापः प्राणा वा आपः पशव आपोऽन्नमापोऽमृतमापः सम्राडापो विराडापः स्वराडापश्छन्दाऽप्यपो ज्योतीऽप्यपो यजूऽप्यपः सत्यमापः सर्वा देवता आपो भूर्भुवः सुवराप ओम्॥४६॥

[२९]

॥ सन्ध्यावन्दनमन्त्राः ॥

आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पृता पुनातु माम्। पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपृता पुनातु माम्। यदुच्छिष्टमभोज्यं यद्वा दुश्चरितं मम। सर्वं पुनन्तु मामापोऽसतां च प्रतिग्रहं स्वाहा॥४७॥

[३०]

अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो रक्षन्ताम्। यदह्ना पापमकारिषम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्। पद्भ्यामुदरेण शिश्ना। अहस्तदवलुम्पतु। यत्किं च दुरितं मयि। इदमहं माममृतयोनौ। सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा॥४८॥

[३१]

सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः। पापेभ्यो रक्षन्ताम्। यद्रात्रिया पापमकारिषम्। मनसा वाचा हस्ताभ्याम्। पद्भ्यामुदरेण शिश्ना। रात्रिस्तदवलुम्पतु। यत्किं च दुरितं मयि। इदमहं माममृतयोनौ। सूर्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा॥४९॥

[३२]

॥ प्रणवस्य ऋष्यादिविवरणम् ॥

ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म। अग्निर्देवता ब्रह्म इत्यार्षम्। गायत्रं छन्दं परमात्मं सरूपम्। सायुज्यं विनियोगम्॥५०॥

[३३]

॥ गायत्र्यावाहनमन्त्राः ॥

आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसम्मितम्। गायत्रीं छन्दसां मातेदं ब्रह्म जुषस्व मे। यदह्नात्कुरुते पापं तदह्नात्प्रतिमुच्यते। यद्रात्रियात्कुरुते पापं तद्रात्रियात्प्रतिमुच्यते। सर्वं वर्णे मंहादेवि सन्ध्याविद्ये सरस्वति॥५१॥

[३४]

ओजोऽसि सहोऽसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां धाम नामांसि विश्वमसि विश्वायुः सर्वमसि सर्वायुरभिभूरो गायत्रीमावाहयामि सावित्रीमावाहयामि सरस्वतीमावाहयामि छन्दऋषीणावाहयामि श्रियमावाहयामि गायत्रिया गायत्रीच्छन्दो विश्वामित्र ऋषिः सविता देवताऽग्निर्मुखं ब्रह्मा शिरो विष्णुरहृदयं रुद्रः शिखा पृथिवी योनिः प्राणापानव्यानोदानसमाना सप्राणा श्वेतवर्णा साङ्ख्यायनसगोत्रा गायत्री चतुर्विंशत्यक्षरा त्रिपदा पटुक्षिः पञ्चशीर्षोपनयने

विनियोगं ओं भूः। ओं भुवः। ओं सुवः। ओं महः। ओं जनः। ओं तपः। ओं सत्यम्।
ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि। धियो यो नः प्रचोदयात्। ओमापो ज्योतीरसोऽमृतं
ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥५२॥

[३५]

॥ गायत्री उपस्थानमन्त्राः ॥

उत्तमे शिखरे जाते भूम्यां पर्वतमूर्धनि। ब्राह्मणैभ्योऽभ्यनुज्ञाता गच्छ देवि यथासुखम्।
स्तुतो मया वरदा वेदमाता प्रचोदयन्ती पवनै द्विजाता। आयुः पृथिव्यां द्रविणं ब्रह्मवर्चसं मह्यं
दत्त्वा प्रजातुं ब्रह्मलोकम्॥५३॥

[३६]

॥ आदित्यदेवतामन्त्रः ॥

घृणिः सूर्य आदित्यो न प्रभां वात्यक्षरम्। मधुं क्षरन्ति तद्रसम्। सत्यं वै तद्रसमापो
ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥५४॥

[३७]

॥ त्रिसुपर्णमन्त्राः ॥

ब्रह्मेतु माम्। मधुमेतु माम्। ब्रह्मेव मधुमेतु माम्। यास्ते सोम प्रजावत्सोभि सो
अहम्। दुःस्वप्नहन्दुरुष्यह। यास्ते सोम प्राणाऽस्तां जुहोमि। त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्।
ब्रह्महत्यां वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति। आसहस्रात्पङ्क्तिं
पुनन्ति। ओम्॥५५॥

[३८]

ब्रह्म मेधया। मधु मेधया। ब्रह्मेव मधु मेधया। अद्या नो देव सवितः प्रजावत्सावीः
सौभगम्। परां दुःष्वप्त्रियं सुव। विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परां सुव। यद्भद्रं तन्म आ
सुव। मधु वातां ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः। माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः। मधु नक्तमुतोषसि
मधुमत्पार्थिवं रजः। मधु द्यौरस्तु नः पिता। मधुमात्रो वनस्पतिर्मधुमाः अस्तु सूर्यः।
माध्वीर्गावो भवन्तु नः। य इमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। भ्रूणहत्यां वा एते घ्नन्ति।
ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति। आसहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५६॥

[३९]

ब्रह्म मेधवा। मधु मेधवा। ब्रह्मेव मधु मेधवा। ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां
महिषो मृगाणां। श्येनो गृधाणां स्वर्धित्तिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन्। हंसः
शुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वरसदृतसद्धोमसदजा गोजा ऋतजा
अद्रिजा ऋतं बृहत्। ऋचे त्वां रुचे त्वा समिध्वन्ति सरितो न धेनाः। अन्तरहृदा मनसा
पूयमानाः। घृतस्य धारां अभिचाकशीमि। हिरण्ययो वेतसो मध्यं आसाम्। तस्मिन्सुपर्णे

मधुकुलुलायी भजन्नास्ते मधुदेवताभ्यः। तस्याऽऽसते हरयः सप्ततीरं स्वधां दुहाना अमृतस्य धाराम्। य इदं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दद्यात्। वीरुहत्यां वा एते घ्नन्ति। ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णं पठन्ति। ते सोमं प्राप्नुवन्ति। असहस्रात्पङ्क्तिं पुनन्ति। ओम्॥५७॥

[४०]

॥ मेधासूक्तम् ॥

मेधा देवी जुषमाणा न आगाद्विश्वाचीं भद्रा सुमनस्यमाना। त्वया जुष्टा जुषमाणा दुरुक्तान्बृहद्वदेम विदथे सुवीराः॥ त्वया जुष्टं ऋषिर्भवति देवि त्वया ब्रह्माऽऽगतश्रीरुत त्वया। त्वया जुष्टंश्चित्रं विन्दते वसु सा नो जुषस्व द्रविणो न मेधे॥५८॥

[४१]

मेधां म इन्द्रो ददातु मेधां देवी सरस्वती। मेधां मे अश्विनावुभावाधत्तां पुष्करस्रजा। अप्सरासु च या मेधा गन्धर्वेषु च यन्मनः। देवीं मेधा सरस्वती सा मां मेधा सुरभिर्जुषतां स्वाहा॥५९॥

[४२]

आ मां मेधा सुरभिर्विश्वरूपा हिरण्यवर्णा जगती जगम्या। ऊर्जस्वती पर्यसा पिबमाना सा मां मेधा सुप्रतीका जुषन्ताम्॥६०॥

[४३]

मयि मेधां मयि प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयीन्द्र इन्द्रियं दधातु मयि मेधां मयि प्रजां मयि सूर्यो भ्राजो दधातु॥६१॥

[४४]

॥ मृत्युनिवारणमन्त्राः ॥

अपैतु मृत्युरमृतं न आगन्वैवस्वतो नो अभयं कृणोतु। पूर्णं वनस्पतैरिवाभिः शीयता रयिः स च तान्नः शचीपतिः॥६२॥

[४५]

परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानात्। चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजा रौरिषो मोत वीरान्॥६३॥

[४६]

वातं प्राणं मनसाऽन्वा रभामहे प्रजापतिं यो भुवनस्य गोपाः। स नो मृत्योस्त्रायतां पात्वहंसो ज्योग्जीवा जरामशीमहि॥६४॥

[४७]

अमुत्र भूयादध यद्यमस्य बृहस्पते अभिशस्तेरमुञ्चः। प्रत्यौहतामश्विनां मृत्युमस्माद्देवानामग्रे भिषजा शचीभिः॥६५॥

[४८]

हरिः॑ हरन्तुमनुयन्ति देवा विश्वस्येशानं वृषभं मतीनाम्। ब्रह्म सरूपमनुमेदमागादयनं मा
विवंधीर्विक्रमस्व॥६६॥

[४९]

शल्कैरग्निमिन्धान उभौ लोकौ संनेमहम्। उभयौलोकयोर्ऋध्वाऽति मृत्युं
तराम्यहम्॥६७॥

[५०]

मा छिंदो मृत्यो मा वंधीर्मा मे बलं विवृहो मा प्रमोषीः। प्रजां मा मै रीरिष आयुरुग्र
नृचक्षंसं त्वा हविषा विधेम॥६८॥

[५१]

मा नो महान्तमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षन्तमुत मा न उक्षितम्। मा नोऽवधीः पितरं
मोत मातरं प्रिया मा नस्तनुवो रुद्र रीरिषः॥६९॥

[५२]

मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र
भामितोऽवधीर्हविष्मन्तो नमसा विधेम ते॥७०॥

[५३]

॥ प्रजापतिप्रार्थनामन्त्रः ॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परिता बभूवा यत्कामास्ते जुहुमस्तत्रो अस्तु
व्य॑ स्याम पत॑यो रयी॑णाम्॥७१॥

[५४]

॥ इन्द्रप्रार्थनामन्त्रः ॥

स्वस्ति॑दा विशस्पतिर्वृत्र॑हा विमृ॑धौ व॒शी। वृषेन्द्रः॑ पुर ए॒तु नः स्वस्ति॑दा अ॒भय॑ङ्करः॥७२॥

[५५]

॥ मृत्युञ्जयमन्त्रः ॥

त्र्यम्ब॑कं यजामहे सुग॒न्धिं पु॒ष्टि॒वर्ध॑नम्। उ॒र्वारु॑कमि॒व ब॒न्ध॑नान्मृत्योर्मु॒क्षी॒य मा॑ऽमृता॑त्॥७३॥

[५६]

ये ते॑ स॒हस्र॑म॒युतं॑ पाशा॒ मृत्यो॑ म॒र्त्याय॑ हन्त॒वे। तान् य॒ज्ञस्य॑ मा॒यया॑ सर्वा॒नव॑ यजामहे॥७४॥

[५७]

मृत्य॑वे॒ स्वाहा॑ मृत्य॑वे॒ स्वाहा॑॥७५॥

[५८]

॥ पापनिवारक-मन्त्रः ॥

देवकृतस्यैनसोऽव्यजनमसि स्वाहा॥ मनुष्यकृतस्यैनसोऽव्यजनमसि स्वाहा॥
पितृकृतस्यैनसोऽव्यजनमसि स्वाहा॥ आत्मकृतस्यैनसोऽव्यजनमसि स्वाहा॥ अन्यकृतस्यैनसो-
ऽव्यजनमसि स्वाहा॥ अस्मत्कृतस्यैनसोऽव्यजनमसि स्वाहा॥ यद्विवा च नक्तं चैनश्चकृम
तस्याव्यजनमसि स्वाहा॥ यथस्वपन्तश्च जाग्रतश्चैनश्चकृम तस्याव्यजनमसि स्वाहा॥
यत्सुषुप्तश्च जाग्रतश्चैनश्चकृम तस्याव्यजनमसि स्वाहा॥ यद्विद्वाः सश्चाविद्वाः सश्चैनश्चकृम
तस्याव्यजनमसि स्वाहा॥ एनस एनसोऽव्यजनमसि स्वाहा॥ ७६॥

[५९]

॥ वसुप्रार्थनामन्त्रः ॥

यद्वो देवाश्चकृम जिह्वायां गुरुमनसो वा प्रयुंती देव हेडनम्। अरांवा यो नो अभि दुच्छुनायते
तस्मिन्तदेनो वसवो निधेतन् स्वाहा॥ ७७॥

[६०]

॥ कामोऽकार्षीत्-मन्युरकार्षीत् मन्त्रः ॥

कामोऽकार्षीन्नमो नमः। कामोऽकार्षीत्कामः करोति नाहं करोमि कामः कर्ता नाहं
कर्ता कामः कारयिता नाहं कारयिता एष ते काम कामाय स्वाहा॥ ७८॥

[६१]

मन्युरकार्षीन्नमो नमः। मन्युरकार्षीन्मन्युः करोति नाहं करोमि मन्युः कर्ता नाहं कर्ता
मन्युः कारयिता नाहं कारयिता एष ते मन्यो मन्यवे स्वाहा॥ ७९॥

[६२]

॥ विराजहोममन्त्रः ॥

तिलाञ्जुहोमि सरसाः सपिष्टान् गन्धार मम चित्ते रमन्तु स्वाहा। गावो हिरण्यं
धनमन्नपानं सर्वेषां श्रियै स्वाहा। श्रियं च लक्ष्मीं च पुष्टिं च कीर्तिं चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं
बहुपुत्रताम्। श्रद्धामेधे प्रजाः सन्ददातु स्वाहा॥ ८०॥

[६३]

तिलाः कृष्णास्तिलाः श्वेतस्तिलाः सौम्या वंशानुगाः। तिलाः पुनन्तु मे पापं यत्किञ्चिद्विरितं
मयि स्वाहा। चोरस्यान्नं नवश्राद्धं ब्रह्महा गुरुतल्पगः। गोस्तेयः सुरापानं भ्रूणहत्या तिला
शान्तिः शमयन्तु स्वाहा। श्रीश्च लक्ष्मीश्च पुष्टीश्च कीर्तिं चानृण्यताम्। ब्रह्मण्यं बहुपुत्रताम्।
श्रद्धामेधे प्रजा तु जातवेदः सन्ददातु स्वाहा॥ ८१॥

[६४]

प्राणापानव्यानोदानसमाना मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासः स्वाहा॥
वाङ्मनश्चक्षुःश्रोत्रजिह्वाघ्राणरेतोबुद्ध्याकूतिः सङ्कल्पा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा

भूयासुः स्वाहा॥ त्वक्कर्ममासुरुधिरमेदोमज्जास्नायवोऽस्थीनि मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥ शिरःपाणिपादपार्श्वपृष्ठोरुदरजङ्घशिश्नोपस्थपायवो मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥ उत्तिष्ठ पुरुष हरित पिङ्गल लोहिताक्षि देहि देहि ददापयिता मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥८२॥

[६५]

पृथिव्यापस्तेजोवायुराकाशा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥ शब्दस्पर्शरूपरसगन्धा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥ मनोवाक्कायकर्माणि मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥ अव्यक्तभावैरहङ्कारैर्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥ आत्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥ अन्तरात्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥ परमात्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥ क्षुधे स्वाहा॥ क्षुत्पिपासाय स्वाहा॥ विविट्यै स्वाहा॥ ऋग्विधानाय स्वाहा॥ कृषौत्काय स्वाहा॥ क्षुत्पिपासामलं ज्येष्ठामलक्ष्मीर्नाशयाम्यहम्। अभूतिमसंमुद्धि च सर्वान्निर्णुद मे पाप्मानं स्वाहा॥ अन्नमय-प्राणमय-मनोमय-विज्ञानमय-मानन्दमय-मात्मा मे शुद्ध्यन्तां ज्योतिरहं विरजां विपाप्मा भूयासुः स्वाहा॥८३॥

[६६]

॥ वैश्वदेवमन्त्राः ॥

अग्नये स्वाहा॥ विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा॥ ध्रुवाय भूमाय स्वाहा॥ ध्रुवक्षितये स्वाहा॥ अच्युतक्षितये स्वाहा॥ अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा॥ धर्माय स्वाहा॥ अधर्माय स्वाहा॥ अद्भ्यः स्वाहा॥ ओषधिवन्स्पतिभ्यः स्वाहा॥८४॥

रक्षोदेवजनेभ्यः स्वाहा॥ गृह्याभ्यः स्वाहा॥ अवसानेभ्यः स्वाहा॥ अवसानपतिभ्यः स्वाहा॥ सर्वभूतेभ्यः स्वाहा॥ कामाय स्वाहा॥ अन्तरिक्षाय स्वाहा॥ यदेजति जगति यच्च चेष्टति नाम्नो भागोऽयं नाम्ने स्वाहा॥ पृथिव्यै स्वाहा॥ अन्तरिक्षाय स्वाहा॥८५॥

दिवे स्वाहा॥ सूर्याय स्वाहा॥ चन्द्रमसे स्वाहा॥ नक्षत्रेभ्यः स्वाहा॥ इन्द्राय स्वाहा॥ बृहस्पतये स्वाहा॥ प्रजापतये स्वाहा॥ ब्रह्मणे स्वाहा॥ स्वधा पितृभ्यः स्वाहा॥ नमो रुद्राय पशुपतये स्वाहा॥८६॥

देवेभ्यः स्वाहा॥ पितृभ्यः स्वधाऽस्तु। भूतेभ्यो नमः। मनुष्येभ्यो हन्ता। प्रजापतये स्वाहा॥ परमेष्ठिने स्वाहा॥ यथा कूपः शतधारः सहस्रधारो अक्षितः। एवा मे अस्तु धान्यं सहस्रधारमक्षितम्। धनधान्यै स्वाहा॥ ये भूताः प्रचरन्ति दिवानक्तं बलिमिच्छन्तो वितुदस्य प्रेष्याः। तेभ्यो बलिं पुष्टिकामो हरामि मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्दधातु स्वाहा॥८७॥

[६७]

ओं तद्ब्रह्म। ओं तद्वायुः। ओं तदात्मा। ओं तत्सत्यम्। ओं तत्सर्वम्। ओं तत्पुरोर्नमः॥
अन्तश्चरति भूतेषु गुहायां विश्वमूर्तिषु। त्वं यज्ञस्त्वं वषट्कारस्त्वमिन्द्रस्त्वं रुद्रस्त्वं विष्णुस्त्वं
ब्रह्म त्वं प्रजापतिः। त्वं तदाप आपो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम्॥८८॥

[६८]

॥ प्राणाहुतिमन्त्रः ॥

श्रद्धायां प्राणे निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायांमपाने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां व्याने
निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायांमुदाने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। श्रद्धायां समांने निर्विष्टोऽमृतं
जुहोमि। ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय॥ अमृतोपस्तरणमसि॥ श्रद्धायां प्राणे निर्विष्टोऽमृतं
जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। प्राणाय स्वाहा॥ श्रद्धायांमपाने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि।
शिवो मां विशाप्रदाहाय। अपानाय स्वाहा॥ श्रद्धायां व्याने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां
विशाप्रदाहाय। व्यानाय स्वाहा॥ श्रद्धायांमुदाने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय।
उदानाय स्वाहा॥ श्रद्धायां समांने निर्विष्टोऽमृतं जुहोमि। शिवो मां विशाप्रदाहाय। समानाय
स्वाहा॥ ब्रह्मणि म आत्माऽमृतत्वाय। अमृतापिधानमसि॥८९॥

[६९]

॥ भुक्तान्नाभिमन्त्रणमन्त्रः ॥

श्रद्धायां प्राणे निर्विष्यामृतं हुतम्। प्राणमन्त्रेनाप्यायस्व। श्रद्धायांमपाने निर्विष्यामृतं
हुतम्। अपानमन्त्रेनाप्यायस्व। श्रद्धायां व्याने निर्विष्यामृतं हुतम्। व्यानमन्त्रेनाप्यायस्व।
श्रद्धायांमुदाने निर्विष्यामृतं हुतम्। उदानमन्त्रेनाप्यायस्व। श्रद्धायां समांने निर्विष्यामृतं
हुतम्। समानमन्त्रेनाप्यायस्व॥९०॥

[७०]

॥ भोजनान्ते आत्मानुसन्धानमन्त्रः ॥

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं च समाश्रितः। ईशः सर्वस्य जगतः प्रभुः प्रीणाति विश्वभुक्॥९१॥

[७१]

॥ अवयवस्वस्थता-प्रार्थनामन्त्रः ॥

वाङ्मांसन्। नसोः प्राणः। अक्ष्योश्चक्षुः। कर्णयोः श्रोत्रम्। बाहुवोर्बलम्। ऊरुवोरजः।
अरिंष्टा विश्वान्यङ्गानि तनुः। तनुवां मे सह नमस्ते अस्तु मा मां हिंसी॥९२॥

[७२]

॥ इन्द्रसप्तर्षि-संवादमन्त्रः ॥

वयः सुपर्णा उप सेदुरिन्द्र प्रियमैधा ऋषयो नाधमानाः। अप ध्वान्तमूर्णुहि पृथि

चक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेऽव बद्धान्।

[७३]

॥ हृदयालम्भनमन्त्रः ॥

प्राणानां ग्रन्थिरसि रुद्रो मां विशान्तकः। तेनान्नेनाप्यायस्व॥१३॥

[७४]

॥ देवताप्राणनिरूपणमन्त्रः ॥

नमो रुद्राय विष्णवे मृत्युर्मे पाहि॥१४॥

[७५]

॥ अग्निस्तुतिमन्त्रः ॥

त्वमग्ने द्युभिस्त्वमांशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मन्स्परि। त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां
नृपते जायसे शुचिः॥१५॥

[७६]

॥ अभीष्टयाचनामन्त्राः ॥

शिवेन मे सन्तिष्ठस्व स्योनेन मे सन्तिष्ठस्व सुभूतेन मे सन्तिष्ठस्व ब्रह्मवर्चसेन मे सन्तिष्ठस्व
यज्ञस्यर्धिमनु सन्तिष्ठस्वोप ते यज्ञं नम उप ते नम उप ते नमः॥१६॥

[७७]

॥ परतत्त्व-निरूपणम् ॥

सत्यं परं परं सत्यं सत्येन न सुवर्गाल्लोकाच्च्यवन्ते कदाचन सताः हि सत्यं
तस्मात्सत्ये रमन्ते तप इति तपो नानशानात्परं यद्धि परं तपस्तद्बुधं तद्गुराधरं तस्मात्तपसि
रमन्ते दम् इति नियतं ब्रह्मचारिणस्तस्माद्धर्मे रमन्ते शम् इत्यरण्ये मुनयस्तस्माच्छ्रमे
रमन्ते दानमिति सर्वाणि भूतानि प्रशंसन्ति दानान्नाति दुष्करं तस्माद्दाने रमन्ते
धर्म इति धर्मेण सर्वमिदं परिगृहीतं धर्मान्नाति दुष्करं तस्माद्धर्मे रमन्ते प्रजन् इति
भूयाः सस्तस्माद्भूयिष्ठाः प्रजायन्ते तस्माद्भूयिष्ठाः प्रजनने रमन्तेऽग्नय इत्याहु तस्मादग्नय
आधातव्या अग्निहोत्रमित्याहु तस्मादग्निहोत्रे रमन्ते यज्ञ इति यज्ञो हि देवास्तस्माद्यज्ञे रमन्ते
मानसमिति विद्वांसस्तस्माद्विद्वांस एव मानसे रमन्ते न्यास इति ब्रह्मा ब्रह्मा हि परः परो
हि ब्रह्मा तानि वा एतान्यवराणि परांसि न्यास एवात्यरेचयद्य एवं वेदैत्युपनिषत्॥१७॥

[७८]

॥ ज्ञानसाधन-निरूपणम् ॥

प्रजापत्यो हारुणिः सुपर्णेयः प्रजापतिं पितरमुपससार
किं भगवन्तः परमं वदन्तीति तस्मै प्रोवाच
सत्येन वायुरावाति सत्येनाऽऽदित्यो रौचते

दिवि सत्यं वाचः प्रतिष्ठा
 सत्ये सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्सत्यं परमं वदन्ति
 तपसा देवा देवतामग्रं आयन्तपसर्षयः सुवरन्वविन्दन्
 तपसा सपत्नान् प्रणुदामारतीस्-
 तपसि सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मात्तपः परमं वदन्ति
 दमेन दान्ताः किल्बिषमवधून्वन्ति
 दमेन ब्रह्मचारिणः सुवरगच्छन्दमो भूतानां दुराधरूपं
 दमे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्दमः परमं वदन्ति
 शमेन शान्ताः शिवमाचरन्ति
 शमेन नाकं मुनयोऽन्वविन्दच्छमो भूतानां दुराधरूपं-
 छमे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माच्छमः परमं वदन्ति
 दानं यज्ञानां वरूथं दक्षिणा लोके दातारः सर्वभूतान्युपजीवन्ति दानेनारातीरपांनुदन्त दानेन
 द्विषन्तो मित्रा भवन्ति
 दाने सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्दानं परमं वदन्ति
 धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा लोके धर्मिष्ठं प्रजा उपसर्पन्ति धर्मेण पापमपनुदति
 धर्मे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्धर्मं परमं वदन्ति
 प्रजननं वै प्रतिष्ठा लोके साधु प्रजायास्तन्तुं तन्वानः पितृणामनृणो भवति
 तदेव तस्यानृणं तस्मात् प्रजननं परमं वदन्त्य-
 ग्रयो वै त्रयी विद्या देवयानः पन्था गारहपत्य ऋक्पृथिवी रथन्तरमन्वाहार्यपचनं यजुरन्तरिक्षं
 वामदेव्यमाहवनीयः सामं सुवर्गो लोको बृहत्तस्मादग्नीन्परमं वदन्त्य-
 ग्निहोत्रं सायं प्रातर्गृहाणां निष्कृतिः स्विष्टं सुहुतं यज्ञक्रतूनां प्रायणं सुवर्गस्य लोकस्य
 ज्योतिस्तस्मादग्निहोत्रं परमं वदन्ति
 यज्ञ इति यज्ञेन हि देवा दिवं गता यज्ञेनासुरानपांनुदन्त यज्ञेन द्विषन्तो मित्रा भवन्ति
 यज्ञे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्यज्ञं परमं वदन्ति
 मानसं वै प्राजापत्यं पवित्रं मानसेन मनसा साधु पश्यति मानसा ऋषयः प्रजा असृजन्त
 मानसे सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मान्मानसं परमं वदन्ति
 न्यास इत्याहुर्मनीषिणो ब्रह्माणं ब्रह्मा विश्वः कतमः स्वयम्भुः प्रजापतिः संवत्सर इति
 संवत्सरोऽसावादित्यो य एष आदित्ये पुरुषः स परमेष्ठी ब्रह्मात्मा
 याभिरादित्यस्तपति रश्मिभिस्ताभिः पर्जन्या वरपति पर्जन्येनौषधिवनस्पतयः प्रजायन्त
 ओषधिवनस्पतिभिरन्नं भवत्यन्नं प्राणाः प्राणैर्बलं बलेन तपस्तपसा श्रद्धा श्रद्धया मेधा मेधया
 मनीषा मनीषया मनो मनसा शान्तिः शान्त्या चित्तं चित्तेन स्मृतिः स्मृत्या स्मारः स्मारेण
 विज्ञानं विज्ञानेनाऽऽत्मानं वेदयति
 तस्मादन्नं ददन्त्सर्वाण्येतानि ददात्यन्नात् प्राणा भवन्ति

भूतानां प्राणैर्मनो मनसश्च विज्ञानं विज्ञानादानन्दो ब्रह्मयोनिः स वा एष पुरुषः पञ्चधा पञ्चात्मा
 येन सर्वमिदं प्रोतं पृथिवी चान्तरिक्षं च द्यौश्च दिशश्चावान्तरदिशाश्च
 स वै सर्वमिदं जगत्स च भूतं स भव्यं जिज्ञासकृत ऋतुजा रयिष्ठा श्रद्धा सत्यो
 महस्वान्तपसो वरिष्ठद्वात्वा तमेवं मनसा हृदा च भूयो न मृत्युमुपयाहि विद्वान्तस्मान्मन्यासमेपां
 तपसामतिरिक्तमार्हुवसुरण्वो विभूरसि
 प्राणे त्वमसि सन्धाता ब्रह्मन् त्वमसि विश्वधृतेजोदास्त्वमस्यग्रिरसि वर्चोदास्त्वमसि
 सूर्यस्य द्युम्नोदास्त्वमसि चन्द्रमस उपयामगृहीतोऽसि ब्रह्मणे त्वा महस ओमित्यात्मानं
 युञ्जीतेतद्वै मंहोपनिषदं देवानां गुह्यं य एवं वेदं ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो
 महिमानमित्युपनिषत्॥१८॥

[७९]

॥ ज्ञानयज्ञः ॥

तस्यैवं विदुषो यज्ञस्याऽऽत्मा यजमानः श्रद्धा पत्नी शरीरमिध्ममुरो वेदिलोमानि ब्रह्मविदः
 शिखा हृदयं यूपः काम आज्यं मन्युः पशुस्तपोऽग्निर्दमः शमयिता दक्षिणा वाग्धोता प्राण उद्गाता
 चक्षुरध्वर्युर्मनो ब्रह्मा श्रोत्रमग्नीध्रावद्धियंते सा दीक्षा
 यदश्नाति तद्धविर्यत्पिबति तदस्य सोमपानं यद्रमते तदुपसदो यत्सश्चरत्युपविशत्युत्तिष्ठते च
 स प्रवर्ग्यो यन्मुखं तदाहवनीयो या व्याहृतिराहुतिर्यदस्य विज्ञानं तज्जुहोति
 यत्सायं प्रातरन्ति तत्समिधं यत्प्रातर्मध्यं दिनं सायं च तानि सर्वानानि ये अहोरात्रे ते
 दर्शपूर्णमासौ येऽर्धमासाश्च मासाश्च ते चातुर्मास्यानि य ऋतवस्ते पशुबन्धा ये संवत्सराश्च
 परिवत्सराश्च तेऽहर्गणाः सर्ववेदसं वा एतत्सत्रं यन्मरणं तदवभृथ एतद्वै जरामर्यमग्निहोत्रं
 सत्रं य एवं विद्वानुदगयने प्रमीयते देवानामेव महिमानं गत्वाऽऽदित्यस्य सायुज्यं गच्छत्यथ
 यो दक्षिणे प्रमीयते पितृणामेव महिमानं गत्वा चन्द्रमसः सायुज्यं सलोकतामाप्नोत्येतौ वै
 सूर्याचन्द्रमसौ महिमानौ ब्राह्मणो विद्वानभिजयति तस्माद्ब्रह्मणो महिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो
 महिमानमित्युपनिषत्॥१९॥

[८०]

ॐ। सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे। तेजस्वि नावधीतमस्तु मा
 विद्विषावहे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

हरिः ॐ॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयारण्यके दशमः प्रश्नः समाप्तः॥

आरण्यके आदितः दशिन्यः—४७६

ब्राह्मणे आदितः दशिन्यः—२१३७

॥ कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीय-काठकम् ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

संज्ञानं विज्ञानं प्रज्ञानं जानदभिजानत्। सङ्कल्पमानं प्रकल्पमानमुपकल्पमानमुपकृतं कृतम्। श्रेयो वसीय आयथ्सम्भूतं भूतम्। चित्रः केतुः प्रभानाभान्सम्भान्। ज्योतिष्माऽस्तेजस्वानातपऽस्तपन्नमितपन्। रोचनो रोचमानः शोभनः शोभमानः कल्याणः। दर्शा दृष्टा दर्शता विश्वरूपा सुदर्शना। आप्यायमाना प्यायमाना प्याया सूनुरेता। आपूर्यमाना पूर्यमाना पूरयन्ती पूर्णा पौर्णमासी। दाता प्रदाताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः॥१॥

आवेशयन्निवेशयन्संवेशनः सःशान्तः शान्तः। अभवन्प्रभवन्सम्भवन्सम्भूतो भूतः। प्रस्तुतं विष्टुतं सऽस्तुतं कल्याणं विश्वरूपम्। शुक्रममृतं तेजस्वि तेजः समिद्धम्। अरुणं भानुमन्मरीचिमदमितपत्तपस्वत्। सविता प्रसविता दीप्तो दीपयन्दीप्यमानः। ज्वलं ज्वलिता तपन्वितपन्सन्तपन्। रोचनो रोचमानः शुम्भूः शुम्भमानो वामः। सुता सुन्वती प्रसुता स्यमानाऽभिषूयमाणा। पीती प्रपा सम्पा तृप्तिस्तृपयन्ती॥२॥

कान्ता काम्या कामजाताऽऽयुष्मती कामदुघा। अभिशास्ताऽनुमन्ताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः। आसादयन्निषादयन्सःसादनः सःसन्नः सन्नः। आभूर्विभूः प्रभूः शम्भूर्भुवः। पवित्रं पवयिष्यन्पूतो मेध्यः। यशो यशस्वानायुरमृतः। जीवो जीविष्यन्स्वर्गो लोकः। सहस्वात्सर्हीयानोजस्वात्सहमानः। जयन्नभिजयन्सुद्रविणो द्रविणोदाः। आर्द्रपवित्रो हरिकेशो मोदः प्रमोदः॥३॥

अरुणोऽरुणरजाः पुण्डरीको विश्वजिदभिजित्। आर्द्रः पिन्वमानोऽन्नवात्रसंवा निरावान्। सर्वोषधः सम्भूरो महस्वान्। एजत्का जोवत्काः। क्षुल्लकाः शिपिविष्टकाः। सरिसृराः सुशेरवः। अजिरासो गमिष्णवः। इदानीं तदानीमेतरहिं क्षिप्रमजिरम्। आशुर्निमेषः फणो द्रवन्नतिद्रवन्। त्वरऽस्त्वरमाण आशुराशीयाञ्जवः। अग्निष्टोम उक्थ्योऽतिरात्रो द्विरात्रस्त्रिरात्रश्चतूरात्रः। अग्निर्ऋतुः सूर्य ऋतुश्चन्द्रमा ऋतुः। प्रजापतिः संवत्सरो महान्कः॥४॥

[१]

भूर्गं च पृथिवीं च मां च। त्रींश्च लोकान्संवत्सरं च। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद। भुवो वायुं चान्तरिक्षं च मां च। त्रींश्च लोकान्संवत्सरं च। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद। स्वरादित्यं च दिवं च मां च। त्रींश्च लोकान्संवत्सरं च। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद। भूर्भुवः स्वश्चन्द्रमसं च दिशश्च मां च। त्रींश्च लोकान्संवत्सरं च। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥५॥

[२]

त्वमेव त्वां वैत्थ योऽसि सोऽसि। त्वमेव त्वामचैषीः। चितश्चासि सञ्चितश्चास्यग्रे।
 एतावाऽश्वासि भूयाऽश्वास्यग्रे। यत्तै अग्रे न्यूनं यदु तेऽतिरिक्तम्। आदित्यास्तदङ्गिरसश्चिन्वन्तु।
 विश्वे ते देवाश्चित्तिमापूरयन्तु। चितश्चासि सञ्चितश्चास्यग्रे। एतावाऽश्वासि भूयाऽश्वास्यग्रे। मा
 तै अग्रे च येन माऽति च येनाऽऽयुरावृक्षि। सर्वेषां ज्योतिषां ज्योतिर्यददावुदेति। तपंसो
 जातमनिभृष्टमोजः। तत्ते ज्योतिरिष्टके। तेन मे तप। तेन मे ज्वला। तेन मे दीदिहि। यावद्देवाः।
 यावदसाति सूर्यः। यावदुतापि ब्रह्म॥६॥

[३]

संवत्सरोऽसि परिवत्सरोऽसि। इदावत्सरोऽसीदुवत्सरोऽसि। इद्वत्सरोऽसि वत्सरोऽसि।
 तस्य ते वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वरुषाः पुच्छम्। शरदुत्तरः पक्षः। हेमन्तो मध्यम्।
 पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्॥७॥

अहोरात्राणीष्टकाः। ऋषभोऽसि स्वर्गो लोकः। यस्यां दिशि महीयंसे। ततो नो मह
 आवह। वायुर्भूत्वा सर्वा दिश आवाहि। सर्वा दिशोऽनुविवाहि। सर्वा दिशोऽनुसंवाहि। चित्या
 चितिमापृण। अचित्या चितिमापृण। चिदसि समुद्रयोनिः॥८॥

इन्दुर्दक्षः श्येन ऋतावा। हिरण्यपक्षः शकुनो भुरण्युः। महान्धसधस्थं ध्रुव आनिषत्तः।
 नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः। एति प्रेति वीति समित्युदिति। दिवं मे यच्छ। अन्तरिक्षं मे
 यच्छ। पृथिवीं मे यच्छ। पृथिवीं मे यच्छ। अन्तरिक्षं मे यच्छ। दिवं मे यच्छ। अह्ना प्रसारय।
 रात्र्या समंच। रात्र्या प्रसारय। अह्ना समंच। कामं प्रसारय। कामं संच॥९॥

[४]

भूर्भुवः स्वः। ओजो बलम्। ब्रह्म क्षत्रम्। यशो महत्। सत्यं तपो नाम। रूपममृतम्।
 चक्षुः श्रोत्रम्। मन आयुः। विश्वं यशो महः। समं तपो हरो भाः। जातवेदा यदि वा
 पावकोऽसि। वैश्वानरो यदि वा वैद्युतोऽसि। शं प्रजाभ्यो यजमानाय लोकम्। ऊर्जं पुष्टिं
 ददद्भ्याववृथ्स्व॥१०॥

[५]

राज्ञीं विराज्ञीं। सम्राज्ञीं स्वराज्ञीं। अर्चिः शोचिः। तपो हरो भाः। अग्निरिन्द्रो बृहस्पतिः।
 विश्वे देवा भुवनस्य गोपाः। ते मा सर्वे यशसा स९सृजन्तु॥११॥

[६]

असवे स्वाहा वसवे स्वाहा। विभुवे स्वाहा विवस्वते स्वाहा। अभिभुवे स्वाहाऽधिपतये
 स्वाहा। दिवां पतये स्वाहाऽहस्पत्याय स्वाहा। चाक्षुष्मत्याय स्वाहा। ज्योतिष्मत्याय स्वाहा।
 राज्ञे स्वाहा विराज्ञे स्वाहा। सम्राज्ञे स्वाहा स्वराज्ञे स्वाहा। शूपाय स्वाहा सूर्याय स्वाहा।
 चन्द्रमसे स्वाहा ज्योतिषे स्वाहा। स९सर्पाय स्वाहा कल्याणाय स्वाहा। अर्जुनाय स्वाहा॥१२॥

[७]

विपश्चित् पर्वमानाय गायत। मही न धाराऽत्यन्धो अरपति। अहिर्ऋ जीर्णामर्तिसर्पति
त्वचम्। अत्यो न क्रीडन्नसरद्वेषा हरिः। उपयामगृहीतोऽसि मृत्यवे त्वा जुष्टं गृह्णामि। एष ते
योनिर्मृत्यवे त्वा। अपमृत्युमपक्षुधम्। अपेतः शपथं जहि। अधा नो अग्न आवह। रायस्पोषः
सहस्रिणम्॥१३॥

ये ते सहस्रमयुतं पाशाः। मृत्यो मर्त्याय हन्तवे। तान् यज्ञस्य मायया। सर्वानवयजामहे।
भक्षोऽस्यमृतभक्षः। तस्य ते मृत्युपीतस्यामृतवतः। स्वगाकृतस्य मधुमतः। उपहूतस्योपहूतो
भक्षयामि। मन्द्राऽभिभूतिः केतुर्यजानां वाक्। असावेहि॥१४॥

अन्धो जागृविः प्राण। असावेहि। बधिर आक्रन्दयितरपान। असावेहि। अहस्तोस्त्वा चक्षुः।
असावेहि। अपादाशो मनः। असावेहि। कवे विप्रचित् श्रोत्रं। असावेहि॥१५॥

सुहस्तः सुवासाः। शूषो नामास्यमृतो मर्त्येषु। तं त्वाऽहं तथा वेदं। असावेहि। अग्निमे
वाचि श्रितः। वाग्धृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। वायुमे प्राणे श्रितः॥१६॥

प्राणो हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। सूर्यो मे चक्षुषि श्रितः। चक्षुरहृदये।
हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। चन्द्रमा मे मनसि श्रितः॥१७॥

मनो हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। दिशो मे श्रोत्रं श्रिताः। श्रोत्रं हृदये।
हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। आपो मे रेतसि श्रिताः॥१८॥

रेतो हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। पृथिवी मे शरीरे श्रिता। शरीरं हृदये।
हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। ओषधिवनस्पतयो मे लोमसु श्रिताः॥१९॥

लोमानि हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। इन्द्रो मे बलं श्रितः। बलं हृदये।
हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। पर्जन्यो मे मूर्ध्नि श्रितः॥२०॥

मूर्धा हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। ईशानो मे मन्यौ श्रितः। मन्युरहृदये।
हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। आत्मा मे आत्मनि श्रितः॥२१॥

आत्मा हृदये। हृदयं मयि। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। पुनर्म आत्मा पुनरायुरागात्। पुनः
प्राणः पुनराकृतमागात्। वैश्वानरो रश्मिभिर्वावृधानः। अन्तस्तिष्ठत्वमृतस्य गोपाः॥२२॥

[८]

प्रजापतिर्देवान्सृजत। ते पाप्मना सन्दिता अजायन्त। तान्व्यद्यत्। यद्यद्यत्। तस्माद्विद्युत्।
तमवृश्चत्। यदवृश्चत्। तस्माद्वृष्टिः। तस्माद्यत्रैते देवते अभिप्राप्नुतः। वि च हैवास्य तत्र पाप्मानं
द्यतः॥२३॥

वृश्चतश्च। सैषा मीमांसाऽग्निहोत्र एव सम्पन्ना। अथो आहुः। सर्वेषु यज्ञक्रतुष्विति।
होष्यन्नप उपस्पृशेत्। विद्युदसि विद्यं मे पाप्मानमिति। अथ हुत्वोपस्पृशेत्। वृष्टिरसि वृश्चं मे
पाप्मानमिति। युक्ष्यमाणो वेष्टा वा। वि च हैवास्यैते देवते पाप्मानं द्यतः॥२४॥

वृश्चतंश्च। अत्यु॒हो हाऽऽरु॑णिः। ब्र॒ह्मचा॒रिणं॑ प्र॒श्नान्प्रोच्य॑ प्रजि॑घाय। परो॑हि। पृ॒क्षं दय्या॑म्पातिं पृच्छ। वेत्थ॑ सावि॒त्रा(३)न्न वेत्था॑(३) इति। तमा॒गत्य॑ पप्रच्छ। आ॒चार्यो मा॑ प्राहै॒षीत्। वेत्थ॑ सावि॒त्रा(३)न्न वेत्था॑(३) इति। स हो॒वाच॑ वेदेति॥२५॥

स कस्मिन्प्रतिष्ठित इति। पुरोरंजसीति। कस्तद्यत्पुरोरंजा इति। एष वाव स पुरोरंजा इति होवाच। य एष तपति। एषोऽर्वाग्रंजा इति। स कस्मिन्त्वेष्ट इति। सत्य इति। किं तत्सत्यमिति। तप इति॥२६॥

कस्मिन्नु तप इति। बल इति। किं तद्वलमिति। प्राण इति। मा स्म प्राणमतिपृच्छ इति माऽऽचार्योऽब्रवीदिति होवाच ब्रह्मचारी। स होवाच पृक्षो दय्याम्पातिः। यद्वे ब्रह्मचारिन्प्राणमत्यप्रक्षयः। मूर्धा ते व्यपतिष्यत्। अहमुत आचार्याच्छेयान्भविष्यामि। यो मां सावित्रे समवादिष्टेति॥२७॥

तस्मात्सावित्रे न संवेदत। स यो ह वै सावित्रं विदुषां सावित्रे संवेदते। सहास्मिञ्छ्रियं दधाति। अनु ह वा अस्मा असौ तपञ्छ्रियं मन्यते। अन्वस्मै श्रीस्तपो मन्यते। अन्वस्मै तपो बलं मन्यते। अन्वस्मै बलं प्राणं मन्यते। स यदाह। संज्ञानं विज्ञानं दर्शा दृष्टेति। एष एव तत्॥२८॥

अथ यदाह। प्रस्तुतं विष्टुतं सुता सुन्वतीति। एष एव तत्। एष ह्येव तान्यहानि। एष रात्रयः। अथ यदाह। चित्रः केतुर्दाता प्रदाता संविता प्रसविताऽभिशास्ताऽनुमन्तेति। एष एव तत्। एष ह्येव तेऽहो मुहूर्ताः। एष रात्रैः॥२९॥

अथ यदाह। पवित्रं पवयिष्यन्त्सहंस्वान्त्सहीयानरुणोऽरुणरंजा इति। एष एव तत्। एष ह्येव तेऽर्धमासाः। एष मासाः। अथ यदाह। अग्निष्टोम उक्थ्योऽग्निर्ऋतुः प्रजापतिः संवत्सर इति। एष एव तत्। एष ह्येव ते यज्ञक्रतवः। एष ऋतवः॥३०॥

एष संवत्सरः। अथ यदाह। इदानीं तदानीमिति। एष एव तत्। एष ह्येव ते मुहूर्तानां मुहूर्ताः। जन्को ह वैदेहः। अहोरात्रैः समाजंगाम। तं होचुः। यो वा अस्मान् वेद। विजहत्पाप्मानमेति॥३१॥

सर्वमायुरेति। अभि स्वर्गं लोकं जयति। नास्यामुष्मिँल्लोकेऽन्नं क्षीयत् इति। विजहद्ध वै पाप्मानमेति। सर्वमायुरेति। अभि स्वर्गं लोकं जयति। नास्यामुष्मिँल्लोकेऽन्नं क्षीयते। य एवं वेद। अहीना हाऽऽश्वथ्यः। सावित्रं विदां चकार॥३२॥

स ह ह॒सो हि॑र॒ण्मयो॑ भूत्वा। स्व॒र्गं लो॒कमि॑याय। आ॒दित्य॑स्य सायु॑ज्यम्। ह॒सो ह॒ वै हि॑र॒ण्मयो॑ भूत्वा। स्व॒र्गं लो॒कमे॑ति। आ॒दित्य॑स्य सायु॑ज्यम्। य एवं वेद। दे॒वभा॒गो ह॑ श्रो॒तृरु॑पः। सा॒वि॒त्रं वि॑दां च॒कार। तं ह॒ वाग॑दृश्यमानाऽभ्यु॑वाच॥३३॥

सर्वं बत गौतमो वेद। यः सावित्रं वेदेति। स होवाच। कैषा वागसीति। अयमहं सावित्रः।

देवानामुत्तमो लोकः। गुह्यं महो बिभ्रदिति। एतावति ह गौतमः। यज्ञोपवीतं कृत्वाऽधो निपंपात। नमो नम इति॥३४॥

स होवाच। मा भैषीगौतम। जितो वै तै लोक इति। तस्माद्ये के च सावित्रं विदुः। सर्वे ते जितलोकाः। स यो ह वै सावित्रस्याष्टाक्षरं पदं श्रियाऽभिषिक्तं वेदं। श्रिया हैवाभिषिच्यते। घृणिरिति द्वे अक्षरे। सूर्य इति त्रीणि। आदित्य इति त्रीणि॥३५॥

एतद्वै सावित्रस्याष्टाक्षरं पदं श्रियाऽभिषिक्तम्। य एवं वेदं। श्रिया हैवाभिषिच्यते। तदेतदृचाऽभ्युक्तम्। ऋचो अक्षरे परमे व्योमन्। यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुः। यस्तं न वेद किमृचा करिष्यति। य इत्तद्विदुस्त इमे समासत इति। न ह वा एतस्यर्चा न यजुषा न साम्नाऽर्थाऽस्ति। यः सावित्रं वेद॥३६॥

तदेतत्परि यद्वैचक्रम्। आर्द्रं पिबन्मानं स्वर्गे लोक एति। विजहृद्विश्वा भूतानि सम्पश्यत्। आर्द्रो ह वै पिबन्मानः स्वर्गे लोक एति। विजहृद्विश्वा भूतानि सम्पश्यन्। य एवं वेदं। शूषो ह वै वार्ष्णेयः। आदित्येन समाजंगाम। तं होवाच। एहि सावित्रं विद्धि। अयं वै स्वर्ग्योऽग्निः पारयिष्णुरमृतात्सम्भूत इति। एष वाव स सावित्रः। य एष तपति। एहि मां विद्धि। इति हैवेनं तदुवाच॥३७॥

[९]

इयं वाव सरघा। तस्यां अग्निरेव सारघं मधुं। या एताः पूर्वपक्षापरपक्षयो रात्रयः। ता मधुकृतः। यान्यहानि। ते मधुवृषाः। स यो ह वा एता मधुकृतश्च मधुवृषाश्च वेदं। कुर्वन्ति हास्येता अग्नौ मधुं। नास्येष्टापूर्तं धयन्ति। अथ यो न वेद॥३८॥

न हास्येता अग्नौ मधुं कुर्वन्ति। धयन्त्यस्येष्टापूर्तम्। यो ह वा अहोरात्राणां नामधेयानि वेदं। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति। संज्ञानं विज्ञानं दर्शा दृष्टेति। एतावन्नुवाकौ पूर्वपक्षस्याहोरात्राणां नामधेयानि। प्रस्तुतं विष्टुतं सुता सुन्वतीति। एतावन्नुवाकावपरपक्षस्याहोरात्राणां नामधेयानि। नाहोरात्रेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद॥३९॥

यो ह वै मुहूर्तानां नामधेयानि वेदं। न मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। चित्रः केतुर्दाता प्रदाता संविता प्रसविताऽभिशास्ताऽनुमन्तेति। एतेऽनुवाका मुहूर्तानां नामधेयानि। न मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेदं। यो ह वा अर्धमासानां च मासानां च नामधेयानि वेदं। नार्धमासेषु न मासेष्वार्तिमाच्छति। पवित्रं पवयिष्यन्त्सहस्वान्त्सहीयानरुणोऽरुणरंजा इति। एतेऽनुवाका अर्धमासानां च मासानां च नामधेयानि॥४०॥

नार्धमासेषु न मासेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेदं। यो ह वै यज्ञक्रतूनां चर्तूनां च संवत्सरस्य च नामधेयानि वेदं। न यज्ञक्रतुषु नर्तुषु न संवत्सर आर्तिमाच्छति। अग्निष्टोम उक्थ्योऽग्निर्ऋतुः

प्रजापतिः संवत्सर इति। एतेऽनुवाका यज्ञक्रतूनां चर्तूनां च संवत्सरस्य च नामधेयानि॥४१॥

न यज्ञक्रतुषु नर्तुषु न संवत्सर आर्तिमाच्छति। य एवं वेद। यो ह वै मुहूर्तानां मुहूर्तान् वेद। न मुहूर्तानां मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। इदानीं तदानीमिति। एते वै मुहूर्तानां मुहूर्ताः। न मुहूर्तानां मुहूर्तेष्वार्तिमाच्छति। य एवं वेद। अथ यथा क्षेत्रज्ञो भूत्वाऽनुप्रविश्यान्नमति। एवमेवैतान्क्षेत्रज्ञो भूत्वाऽनुप्रविश्यान्नमति। स एतेषामेव संलोकतां सायुज्यमश्नुते। अपं पुनर्मृत्युं जयति। य एवं वेद॥४२॥

[१०]

कश्चिद्ध वा अस्माल्लोकात्प्रेत्य। आत्मानं वेद। अयमहमस्मीति। कश्चित्स्वं लोकं न प्रतिप्रजानाति। अग्निमुग्धो ह वै धूमतांस्तः। स्वं लोकं न प्रतिप्रजानाति। अथ यो ह वैतमग्निं सावित्रं वेद। स एवास्माल्लोकात्प्रेत्य। आत्मानं वेद। अयमहमस्मीति॥४३॥

स स्वं लोकं प्रतिप्रजानाति। एष उ वेवैनं तत्सावित्रः। स्वर्गं लोकमभिवहति। अहोरात्रैर्वा इदं सयुग्मिः क्रियते। इतिरात्रायादीक्षिपत। इतिरात्रायं व्रतमुपांगुरिति। तानिहानेवं विदुषः। अमुष्मिल्लोके शैवधिं धयन्ति। धीतं ह वै स शैवधिमनु परैति। अथ यो ह वैतमग्निं सावित्रं वेद॥४४॥

तस्यै हवाहोरात्राणि। अमुष्मिल्लोके शैवधिं न धयन्ति। अधीतं ह वै स शैवधिमनु परैति। भरद्वाजो ह त्रिभिरायुर्भिर्ब्रह्मचर्यमुवास। तं ह जीर्णिं स्थविरं शयानम्। इन्द्र उपव्रज्योवाच। भरद्वाज। यतै चतुर्थमायुर्दद्याम्। किमेनेन कुर्या इति। ब्रह्मचर्यमेवैनेन चरेयमिति होवाच॥४५॥

तं ह त्रीन्गिरिरूपान्विज्ञातानिव दर्शयां चकार। तेषां हैकैकस्मान्मुष्टिनाऽऽददे। स होवाच। भरद्वाजेत्यामन्त्र्य। वेदा वा एते। अनन्ता वै वेदाः। एतद्वा एतैस्त्रिभिरायुर्भिरेन्ववोचथाः। अथ त इतदुदननूक्तमेव। एहीम विद्धि। अयं वै सर्वविद्येति॥४६॥

तस्मै हैतमग्निं सावित्रमुवाच। तं स विदित्वा। अमृतो भूत्वा। स्वर्गं लोकमियाय। आदित्यस्य सायुज्यम्। अमृतो ह वै भूत्वा। स्वर्गं लोकमेति। आदित्यस्य सायुज्यम्। य एवं वेद। एषो एव त्रयीं विद्या॥४७॥

यावन्तं ह वै त्रय्या विद्ययां लोकं जयति। तावन्तं लोकं जयति। य एवं वेद। अग्नेर्व एतानि नामधेयानि। अग्नेरेव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। वायोर्वा एतानि नामधेयानि। वायोरेव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। इन्द्रस्य वा एतानि नामधेयानि॥४८॥

इन्द्रस्यैव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। बृहस्पतेर्वा एतानि नामधेयानि। बृहस्पतेरेव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। प्रजापतेर्वा एतानि नामधेयानि। प्रजापतेरेव सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। ब्रह्मणे वा एतानि नामधेयानि। ब्रह्मण एव

सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। य एवं वेद। स वा एषोऽग्निरपक्षपुच्छो वायुरेव। तस्याग्निर्मुखम्।
असावादित्यः शिरः। स यदेते देवते अन्तरेण। तत्सर्वं सीव्यति। तस्मात्सावित्रः॥४९॥

[११]

हरिः ॐ

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥१॥

काठके आदितः दशिन्यः—४९

ब्राह्मणे आदितः दशिन्यः—२१८६

॥द्वितीयः प्रश्नः॥

लोकोऽसि स्वर्गोऽसि। अनुन्तोऽस्यपारोऽसि। अक्षितोऽस्यक्षय्योऽसि। तपंसः प्रतिष्ठा।
त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं
त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥१॥

तपोऽसि लोके श्रितम्। तेजंसः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्।
विश्वस्य भर्तु विश्वस्य जनयितु। तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया
देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥२॥

तेजोऽसि तपंसि श्रितम्। समुद्रस्य प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं
सुभूतम्। विश्वस्य भर्तु विश्वस्य जनयितु। तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥३॥

समुद्रोऽसि तेजसि श्रितः। अपां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं
सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥४॥

आपः स्थ समुद्रे श्रिताः। पृथिव्याः प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं
सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयित्र्यः। ता व उपदधे कामदुघा अक्षिताः। प्रजापतिस्त्वा
सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥५॥

पृथिव्यस्यप्सु श्रिताः। अग्नेः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्।
विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयित्री। तां त्वोपदधे कामदुघामक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु।
तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्धुवा सीद॥६॥

अग्निरसि पृथिव्यां श्रितः। अन्तरिक्षस्य प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं
विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा

सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥७॥

अन्तरिक्षमस्यग्नौ श्रितम्। वायोः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तु विश्वस्य जनयितु। तत्त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥८॥

वायुरस्यन्तरिक्षे श्रितः। दिवः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥९॥

द्यौरसि वायौ श्रिता। आदित्यस्य प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्त्री विश्वस्य जनयित्री। तां त्वोपदधे कामदुघमक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१०॥

आदित्योऽसि दिवि श्रितः। चन्द्रमसः प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥११॥

चन्द्रमा अस्यादित्ये श्रितः। नक्षत्राणां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१२॥

नक्षत्राणि स्थ चन्द्रमसि श्रितानि। संवत्सरस्य प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तृणि विश्वस्य जनयितृणि। तानि व उपदधे कामदुघान्यक्षितानि। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१३॥

संवत्सरोऽसि नक्षत्रेषु श्रितः। ऋतूनां प्रतिष्ठा। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१४॥

ऋतवः स्थ संवत्सरे श्रिताः। मासानां प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुघान्यक्षितान्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१५॥

मासाः स्थर्तुषु श्रिताः। अर्धमासानां प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भर्तारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुघान्यक्षितान्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१६॥

अर्धमासाः स्थं मासु श्रिताः। अहोरात्र्योः प्रतिष्ठा युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूतारो विश्वस्य जनयितारः। तान् व उपदधे कामदुघानक्षितान्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१७॥

अहोरात्रे स्थोऽर्धमासेषु श्रिते। भूतस्य प्रतिष्ठे भव्यस्य प्रतिष्ठे। युवयोरिदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूत्र्यो विश्वस्य जनयित्र्यो। ते वामुपदधे कामदुघे अक्षिते। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१८॥

पौर्णमास्यष्टकाऽमावास्या। अन्नादाः स्थान्नदुघो युष्मासु। इदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूत्र्यो विश्वस्य जनयित्र्यः। ता व उपदधे कामदुघा अक्षिताः। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥१९॥

राडसि बृहती श्रीरसीन्द्रपत्नी धर्मपत्नी। विश्वं भूतमनुप्रभूता। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूत्री विश्वस्य जनयित्री। तां त्वोपदधे कामदुघामक्षिताम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥२०॥

ओजोऽसि सहोऽसि। बलमसि भ्राजोऽसि। देवानां धामामृतम्। अमर्त्यस्तपोजाः। त्वयीदमन्तः। विश्वं यक्षं विश्वं भूतं विश्वं सुभूतम्। विश्वस्य भूर्ता विश्वस्य जनयिता। तं त्वोपदधे कामदुघमक्षितम्। प्रजापतिस्त्वा सादयतु। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥२१॥

[१]

त्वमग्ने रुद्रो असुरो महो दिवः। त्वं शर्धो मारुतं पृक्ष ईशिषे। त्वं वातैररुणैर्यासि शङ्गयः। त्वं पूषा विधृतः पोसि नु त्मना। देवा देवेषु श्रयध्वम्। प्रथमा द्वितीयेषु श्रयध्वम्। द्वितीयास्तृतीयेषु श्रयध्वम्। तृतीयाश्चतुर्थेषु श्रयध्वम्। चतुर्थाः पञ्चमेषु श्रयध्वम्। पञ्चमाः षष्ठेषु श्रयध्वम्॥२२॥

षष्ठाः सप्तमेषु श्रयध्वम्। सप्तमा अष्टमेषु श्रयध्वम्। अष्टमा नवमेषु श्रयध्वम्। नवमा दशमेषु श्रयध्वम्। दशमा एकादशेषु श्रयध्वम्। एकादशा द्वादशेषु श्रयध्वम्। द्वादशास्त्रयोदशेषु श्रयध्वम्। त्रयोदशाश्चतुर्दशेषु श्रयध्वम्। चतुर्दशाः पञ्चदशेषु श्रयध्वम्। पञ्चदशाः षोडशेषु श्रयध्वम्॥२३॥

षोडशाः सप्तदशेषु श्रयध्वम्। सप्तदशा अष्टादशेषु श्रयध्वम्। अष्टादशा ऐकान्रविंशेषु श्रयध्वम्। ऐकान्रविंश विंशेषु श्रयध्वम्। विंश ऐकविंशेषु श्रयध्वम्। ऐकविंश द्वाविंशेषु श्रयध्वम्। द्वाविंशस्त्रयोविंशेषु श्रयध्वम्। त्रयोविंशाश्चतुर्विंशेषु श्रयध्वम्। चतुर्विंशः पञ्चविंशेषु श्रयध्वम्। पञ्चविंशः षड्विंशेषु श्रयध्वम्॥२४॥

षड्विंशः सप्तविंशेषु श्रयध्वम्। सप्तविंश अष्टाविंशेषु श्रयध्वम्। अष्टाविंश ऐकान्रत्रिंशेषु श्रयध्वम्। ऐकान्रत्रिंशास्त्रिंशेषु श्रयध्वम्। त्रिंश ऐकत्रिंशेषु श्रयध्वम्। ऐकत्रिंश द्वात्रिंशेषु श्रयध्वम्। द्वात्रिंशास्त्रयस्त्रिंशेषु श्रयध्वम्। देवास्त्रिंशैकादशास्त्रिंशैः। उत्तरे

भवत। उत्तरवर्त्मान् उत्तरसत्त्वानः। यत्काम इदं जुहोमि। तन्मे समृध्यताम्। वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥२५॥

[२]

अग्नाविष्णू सजोषसा। इमा वर्धन्तु वां गिरः। द्युमैर्वाजैर्भिरागतम्। राज्ञीं विराज्ञीं। सम्राज्ञीं स्वराज्ञीं। अर्चिः शोचिः। तपो हरो भाः। अग्निः सोमो बृहस्पतिः। विश्वे देवा भुवनस्य गोपाः। ते सर्वे सङ्गत्य। इदं मे प्रावता वचः। वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥२६॥

[३]

अन्नपतेऽन्नस्य नो देहि। अन्नमीवस्य शुष्मिणः। प्र प्रदातारं तारिषः। ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे। अग्ने पृथिवीपते। सोमं वीरुधां पते। त्वष्टः समिधां पते। विष्णवाशानां पते। मित्रं सत्यानां पते। वरुण धर्मणां पते॥२७॥

मरुतो गणानां पतयः। रुद्रं पशूनां पते। इन्द्रौजसां पते। बृहस्पते ब्रह्मणस्पते। आ रुचा रोच्येऽहं स्वयम्। रुचा रुरुचे रोचमानः। अतीत्यादः स्वराभरेहा तस्मिन् योनौ प्रजानौ प्रजायेया। वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥२८॥

[४]

सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वाः। सप्तरषयः सप्त धाम प्रियाणि। सप्त होत्रा अनुविद्वान्। सप्त योनीरापृणस्वा घृतेन। प्राची दिक्। अग्निर्देवता। अग्निं स दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। दक्षिणा दिक्। इन्द्रो देवता॥२९॥

इन्द्रं स दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। प्रतीची दिक्। सोमो देवता। सोमं स दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। उदीची दिक्। मित्रावरुणौ देवता। मित्रावरुणौ स दिशां देवौ देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति॥३०॥

ऊर्ध्वा दिक्। बृहस्पतिर्देवता। बृहस्पतिं स दिशां देवं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। इयं दिक्। अदितिर्देवता। अदितिं स दिशां देवीं देवतानामृच्छतु। यो मैतस्यै दिशोऽभिदासति। पुरुषो दिक्। पुरुषो मे कामान्धसमर्धयतु॥३१॥

अन्धो जागृविः प्राण। असावेहि। बधिर आक्रन्दयितरपान। असावेहि। उपसंमुषसमशीया। अहमसो ज्योतिरशीया। अहमसोऽपोऽशीया। वयं स्याम पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥३२॥

[५]

यत्तेऽचितं यद् चितं ते अग्ने। यत्तं ऊनं यद् तेऽतिरिक्तम्। आदित्यास्तदङ्गिरसश्चिन्वन्तु। विश्वे ते देवाश्चितिमापूरयन्तु। चितश्चासि सञ्चितश्चास्यग्ने। एतावांश्चासि भूयांश्चास्यग्ने। लोकं पृणच्छुद्रं पृण। अथो सीद शिवा त्वम्। इन्द्राग्नी त्वा बृहस्पतिः। अस्मिन् योनां वसीषदन्॥३३॥

तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। ता अस्य सूददोहसः। सोमं श्रीणन्ति पृथ्रयः। जन्म

देवानां विशः। त्रिष्वारोचने दिवः। तथा देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। अग्ने देवा इहाऽऽवह।
जज्ञानो वृक्तबर्हिषे। असि होता न ईड्यः। अगन्म मुहा मनसा यविष्ठम्॥३४॥

यो दीदाय समिद्ध स्वे दुरोणे। चित्रभानू रोदसी अन्तरुर्वी। स्वाहुतं विश्वतः प्रत्यश्चम।
मेधाकारं विदथस्य प्रसाधनम्। अग्निः होतां परिभूतं मतिम्। त्वामर्भस्य हविषः
समानमिह। त्वां मुहो वृणते नरो नान्यं त्वत्। मनुष्वत्त्वा निर्धामहि। मनुष्वत्समिधामहि। अग्ने
मनुष्वदङ्गिरः॥३५॥

देवान्देवायते यज। अग्निर्हि वाजिनं विशे। ददाति विश्वचरणिः। अग्नी राये स्वाभुवम्।
स प्रीतो याति वार्यम्। इषं स्तोतृभ्य आभर। पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्याम्। पृष्टो विश्वा
ओषधीराविवेश। वैश्वानरः सहसा पृष्टो अग्निः। स नो दिवा स रिषः पातु नक्तम्॥३६॥

[६]

अयं वाव यः पवते। सोऽग्निर्नाचिकेतः। स यत्प्राङ् पवते। तदस्य शिरः। अथ यदक्षिणा।
स दक्षिणः पक्षः। अथ यत्पत्यक्। तत्पुच्छम्। यदुदङ्। स उत्तरः पक्षः॥३७॥

अथ यत्संवाति। तदस्य समञ्चनं च प्रसारणं च। अथो सम्पदेवास्य सा। स ह वा
अस्मै स कामः पद्यते। यत्कामो यजते। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। यो ह
वा अग्नेर्नाचिकेतस्याऽऽयतनं प्रतिष्ठां वेद। आयतनवान्भवति। गच्छति प्रतिष्ठाम्॥३८॥

हिरण्यं वा अग्नेर्नाचिकेतस्याऽऽयतनं प्रतिष्ठा। य एवं वेद। आयतनवान्भवति। गच्छति
प्रतिष्ठाम्। यो ह वा अग्नेर्नाचिकेतस्य शरीरं वेद। सशरीर एव स्वर्गं लोकमेति। हिरण्यं वा
अग्नेर्नाचिकेतस्य शरीरम्। य एवं वेद। सशरीर एव स्वर्गं लोकमेति। अथो यथा रुक्म उत्तमो
भाष्यात्॥३९॥

एवमेव स तेजसा यशसा। अस्मिंश्च लोकंऽमुष्मिंश्च भाति। उरवो ह वै नामैते लोकाः।
येऽवरेणाऽऽदित्यम्। अथ हैते वरीयांसो लोकाः। ये परेणाऽऽदित्यम्। अन्तवन्तः ह वा
एष क्षय्यं लोकं जयति। योऽवरेणाऽऽदित्यम्। अथ हैषोऽन्तमपारमक्षय्यं लोकं जयति। यः
परेणाऽऽदित्यम्॥४०॥

अन्तः ह वा अपारमक्षय्यं लोकं जयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद।
अथो यथा रथे तिष्ठन्पक्षी पर्यावर्तमाने प्रत्यपैक्षते। एवमहोरात्रे प्रत्यपैक्षते। नास्याहोरात्रे
लोकमाप्नुतः। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद॥४१॥

[७]

उशन् ह वै वाजश्रवसः सर्ववेदसं ददौ। तस्य ह नचिकेता नाम पुत्र आस। त ह कुमारः
सन्तम्। दक्षिणासु नीयमानासु श्रद्धाऽऽविवेश। स होंवाच। तत् कस्मै मां दास्यसीति। द्वितीयं
तृतीयम्। त ह परीत उवाच। मृत्यवै त्वा ददामीति। त ह स्मोत्थितं वाग्भिवदति॥४२॥

गौतमं कुमारमिति। स हौवाच। परेहि मृत्योर्गृहान्। मृत्यवे वै त्वांऽदामिति। तं वै प्रवसन्तं गुन्तासीति होवाच। तस्य स्म तिस्रो रात्रोरनाश्वान्गृहे वसतात्। स यदि त्वा पृच्छेत्। कुमारं कति रात्रौरवाथसीरिति। तिस्र इति प्रतिब्रूतात्। किं प्रथमा५ रात्रिमाश्रा इति॥४३॥

प्रजां त इति। किं द्वितीयामिति। पशूँस्त इति। किं तृतीयामिति। साधुकृत्यां त इति। तं वै प्रवसन्तं जगाम। तस्य ह तिस्रो रात्रोरनाश्वान्गृहे उवासा। तमागत्य पप्रच्छ। कुमारं कति रात्रौरवाथसीरिति। तिस्र इति प्रत्युवाच॥४४॥

किं प्रथमा५ रात्रिमाश्रा इति। प्रजां त इति। किं द्वितीयामिति। पशूँस्त इति। किं तृतीयामिति। साधुकृत्यां त इति। नमस्ते अस्तु भगव इति होवाच। वरं वृणीष्वेति। पितरमेव जीवन्नयानीति। द्वितीयं वृणीष्वेति॥४५॥

इष्टापूर्तयोर्मैऽक्षितिं ब्रूहीति होवाच। तस्मै हैतमग्निं नाचिकेतमुवाच। ततो वै तस्यैष्टापूर्ते ना क्षीयेते। नास्यैष्टापूर्ते क्षीयेते। यौऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेदं। तृतीयं वृणीष्वेति। पुनर्मृत्योर्मैऽपचितिं ब्रूहीति होवाच। तस्मै हैतमग्निं नाचिकेतमुवाच। ततो वै सोऽपं पुनर्मृत्युमजयत्॥४६॥

अपं पुनर्मृत्युं जयति। यौऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेदं। प्रजापतिर्वै प्रजाकामस्तपोऽतप्यत। स हिरण्यमुदास्यत्। तदग्नौ प्रास्यत्। तदस्मै नाच्छदयत्। तद्वितीयं प्रास्यत्। तदस्मै नैवाच्छदयत्। तत्तृतीयं प्रास्यत्॥४७॥

तदस्मै नैवाच्छदयत्। तदात्मन्नेव हृदय्यैऽग्नौ वैश्वानरे प्रास्यत्। तदस्मा अच्छदयत्। तस्माद्धिरण्यं कनिष्ठं धनानाम्। भुञ्जन्प्रियतमम्। हृदयज५ हि। स वै तमेव नाविन्दत्। यस्मै तां दक्षिणामनैष्यत्। तां स्वायैव हस्ताय दक्षिणायानयत्। तां प्रत्यंगृह्णात्॥४८॥

दक्षाय त्वा दक्षिणां प्रतिगृह्णामीति। सौऽदक्षत् दक्षिणां प्रतिगृह्य। दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्य। य एवं वेदं। एतद्ध स्म वै तद्विद्वांसौ वाजश्रवसा गोतमाः। अप्यनूदेश्यां दक्षिणां प्रतिगृह्णन्ति। उभयैव वयं दक्षिष्यामह एव दक्षिणां प्रतिगृह्येति। तैऽदक्षन्त दक्षिणां प्रतिगृह्य। दक्षते ह वै दक्षिणां प्रतिगृह्य। य एवं वेदं। प्र हान्यं ह्वीनाति॥४९॥

[८]

त५ हैतमेकं पशुबन्ध एवोत्तरवेद्यां चिन्वते। उत्तरवेदिसंमित एषौऽग्निरिति वदन्तः। तत्र तथा कुर्यात्। एतमग्निं कामेन व्यर्धयेत्। स एनं कामेन व्यृद्धः। कामेन व्यर्धयेत्। सौम्ये वावैनमध्वरे चिन्वीत। यत्र वा भूर्येष्टा आहुतयो हूयेरन्। एतमग्निं कामेन समर्धयति। स एनं कामेन समृद्धः॥५०॥

कामेन समर्धयति। अथ हैनं पुररपयः। उत्तरवेद्यामेव सन्त्रियमचिन्वत। ततो वै तेऽविन्दन्त प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोकमजयन्। विन्दत एव प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोकं जयति। यौऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेदं। अथ हैनं वायुर्ऋद्धिकामः॥५१॥

यथा न्युत्तमेवोपदधे। ततो वै स एतामृद्धिमाप्नोत्। यामिदं वायुर्ऋद्धः। एतामृद्धिमृध्नोति। यामिदं वायुर्ऋद्धः। यौऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उं चैनमेवं वेद। अथ हैनं गोबलो वार्षाः पशुकामः। पाङ्कमेव चिक्रे। पञ्च पुरस्तात्॥५२॥

पञ्च दक्षिणतः। पञ्च पश्चात्। पञ्चोत्तरतः। एकां मध्यै। ततो वै स सहस्रं पशून्माप्नोत्। प्र सहस्रं पशून्माप्नोति। यौऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उं चैनमेवं वेद। अथ हैनं प्रजापतिर्ज्यैष्ठ्यकामो यशस्कामः प्रजननकामः। त्रिवृतमेव चिक्रे॥५३॥

सप्त पुरस्तात्। तिस्रो दक्षिणतः। सप्त पश्चात्। तिस्र उत्तरतः। एकां मध्यै। ततो वै स प्र यशो ज्यैष्ठ्यमाप्नोत्। एतां प्रजातिं प्राजायत। यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते। त्रिवृद्वै ज्यैष्ठ्यम्। माता पिता पुत्रः॥५४॥

त्रिवृत्प्रजननम्। उपस्थो योनिर्मध्यमा। प्र यशो ज्यैष्ठ्यमाप्नोति। एतां प्रजातिं प्रजायते। यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते। यौऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उं चैनमेवं वेद। अथ हैनमिन्द्रो ज्यैष्ठ्यकामः। ऊर्ध्वा एवोपदधे। ततो वै स ज्यैष्ठ्यमगच्छत्॥५५॥

ज्यैष्ठ्यं गच्छति। यौऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उं चैनमेवं वेद। अथ हैनमसावादित्यः स्वर्गकामः। प्राचीरेवोपदधे। ततो वै सौऽभि स्वर्गं लोकमजयत्। अभि स्वर्गं लोकं जयति। यौऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उं चैनमेवं वेद। स यदीच्छेत्॥५६॥

तेजस्वी यशस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। प्राडाहोतुर्धिष्यादुध्मर्षत्। येयं प्रागाद्यशस्वती। सा मा प्रोर्णोतु। तेजसा यशसा ब्रह्मवर्चसेनेति। तेजस्व्यैव यशस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति। अथ यदीच्छेत्। भूयिष्ठं मे श्रद्धधीरन्। भूयिष्ठा दक्षिणा नयेयुरिति। दक्षिणासु नीयमानासु प्राच्येहि प्राच्येहीति प्राचीं जुषाणा वेत्वाऽऽज्यस्य स्वाहेति सुवेणोपहत्याऽऽहवनीये जुहुयात्॥५७॥

भूयिष्ठमेवास्मे श्रद्धधते। भूयिष्ठा दक्षिणा नयन्ति। पुरीषमुपधायां चितिकृप्तिभिर्भिमृश्यां अग्निं प्रणीयोपसमाधायां चतस्र एता आहुतीर्जुहोति। त्वमग्ने रुद्र इति शतरुद्रीयस्य रूपम्। अग्राविष्णु इति वसोर्धारायाः। अन्नपत इत्यन्नहोमः। सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इति विश्वप्रीः॥५८॥

[९]

यां प्रथमामिष्टकामुपदधाति। इमं तया लोकमभिजयति। अथो या अस्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। यां द्वितीयांमुपदधाति। अन्तरिक्षलोके तयाऽभिजयति। अथो या अन्तरिक्षलोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। यां तृतीयांमुपदधाति। अमुं तया लोकमभिजयति॥५९॥

अथो या अमुष्मिँल्लोके देवताः। तासां सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। अथो या अमूरितरा अष्टादश। य एवामी उरवंश्च वरीयांसश्च लोकाः। तानेव ताभिर्भजयति॥ कामचारो ह वा अस्योरुषु च वरीयःसु च लोकेषु भवति। यौऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उं चैनमेवं वेद। संवत्सरो

वा अग्निर्नाचिकेतः। तस्य वसन्तः शिरः॥६०॥

ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वरुषा उत्तरः। शरत्पुच्छम्। मासाः कर्मकाराः। अहोरात्रे शतरुद्रीयम्। पर्जन्यो वसोर्धारा। यथा वै पर्जन्यः सुवृष्टं वृष्ट्वा प्रजाभ्यः सर्वान्कामान्धसम्पूरयति। एवमेव स तस्य सर्वान्कामान्धसम्पूरयति। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते॥६१॥

य उ चैनमेवं वेद। संवत्सरो वा अग्निर्नाचिकेतः। तस्य वसन्तः शिरः। ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वरुषाः पुच्छम्। शरदुत्तरः पक्षः। हेमन्तो मध्यम्। पूर्वपक्षाश्चितयः। अपरपक्षाः पुरीषम्। अहोरात्राणीष्टकाः। एष वाव सोऽग्निरग्निमयः पुनर्णवः। अग्निमयो ह वै पुनर्णवो भूत्वा स्वर्गं लोकमैति। आदित्यस्य सायुज्यम्। योऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद॥६२॥

[१०]

हरिः ॐ

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः॥२॥

काठके आदितः दशिन्यः—१११

ब्राह्मणे आदितः दशिन्यः—२२४८

॥तृतीयः प्रश्नः॥

तुभ्यं ता अङ्गिरस्तमाऽश्याम् तं काममग्ने। आशानां त्वा विश्वा आशाः। अनु नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। कामो भूतस्य कामस्तदग्ने। ब्रह्म जज्ञानं पिता विराजाम्। यज्ञो रायौऽयं यज्ञः। आपो भद्रा आदित्यश्यामि। तुभ्यं भरन्ति यो देह्यः। पूर्वं देवा अपरेण प्राणापानौ। हव्यवाहुः स्विष्टम्॥१॥

[१]

देवेभ्यो वै स्वर्गो लोकस्तिरोऽभवत्। ते प्रजापतिमब्रुवन्। प्रजापते स्वर्गो वै नो लोकस्तिरोऽभूत्। तमन्विच्छेति। तं यज्ञक्रतुभिरन्विच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्विन्दत्। तमिष्टिभिरन्विच्छत्। तमिष्टिभिरन्विन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्। एष्ट्यो ह वै नाम। ता इष्ट्य इत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः॥२॥

तमाशाऽब्रवीत्। प्रजापत आशया वै श्राम्यसि। अहमु वा आशाऽस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्याऽऽशा भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। आशायै चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्याऽऽशाऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्या ह वा अस्याऽऽशा भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहाऽऽशायै स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥३॥

तं कामोऽब्रवीत्। प्रजापते कामेन वै श्राम्यसि। अहमु वै कामोऽस्मि। मां नु यंजस्व। अथ ते सत्यः कामो भविष्यति। अनुं स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमृष्टाकपालं निरवपत्। कामाय चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यः कामोऽभवत्। अनुं स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यो ह वा अस्य कामो भवति। अनुं स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहा कामाय स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥४॥

तं ब्रह्माऽब्रवीत्। प्रजापते ब्रह्मणे वै श्राम्यसि। अहमु वै ब्रह्माऽस्मि। मां नु यंजस्व। अथ ते ब्रह्मण्वान् यज्ञो भविष्यति। अनुं स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमृष्टाकपालं निरवपत्। ब्रह्मणे चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य ब्रह्मण्वान् यज्ञोऽभवत्। अनुं स्वर्गं लोकमविन्दत्। ब्रह्मण्वान् ह वा अस्य यज्ञो भवति। अनुं स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहा ब्रह्मणे स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥५॥

तं यज्ञोऽब्रवीत्। प्रजापते यज्ञेन वै श्राम्यसि। अहमु वै यज्ञोऽस्मि। मां नु यंजस्व। अथ ते सत्यो यज्ञो भविष्यति। अनुं स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमृष्टाकपालं निरवपत्। यज्ञाय चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यो यज्ञोऽभवत्। अनुं स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यो ह वा अस्य यज्ञो भवति। अनुं स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहा यज्ञाय स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥६॥

तमापोऽब्रुवन्। प्रजापतेऽप्सु वै सर्वे कामाः श्रिताः। व्यमु वा आपः स्मः। अस्मान्नु यंजस्व। अथ त्वयि सर्वे कामाः श्रियिष्यन्ते। अनुं स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमृष्टाकपालं निरवपत्। अद्ध्यश्चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्मिन्सर्वे कामा अश्रयन्त। अनुं स्वर्गं लोकमविन्दत्। सर्वे ह वा अस्मिन्कामाः श्रयन्ते। अनुं स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहाऽद्ध्यः स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥७॥

तमग्निर्बलिमानंब्रवीत्। प्रजापतेऽग्नये वै बलिमते सर्वाणि भूतानि बलिः हरन्ति। अहमु वा अग्निर्बलिमानस्मि। मां नु यंजस्व। अथ ते सर्वाणि भूतानि बलिः हरिष्यन्ति। अनुं स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमृष्टाकपालं निरवपत्। अग्नये बलिमतै चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्मै सर्वाणि भूतानि बलिमहरन्। अनुं स्वर्गं लोकमविन्दत्। सर्वाणि ह वा अस्मै भूतानि बलिः हरन्ति। अनुं स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य

उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहाऽग्नये बलिमते स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥८॥

तमनुवित्तिरब्रवीत्। प्रजापते स्वर्गं वै लोकमनुवित्थसि। अहमु वा अनुवित्तिरस्मि। मां नु यजस्व। अथ ते सत्याऽनुवित्तिर्भविष्यति। अनुं स्वर्गं लोकं वेत्थ्यसीति। स एतमग्नये कामाय पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। अनुवित्यै चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्याऽनुवित्तिरभवत्। अनुं स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्या ह वा अस्यानुवित्तिर्भवति। अनुं स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उं चैनदेवं वेदं। सोऽत्र जुहोति। अग्नये कामाय स्वाहाऽनुवित्यै स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥९॥

ता वा एताः सप्त स्वर्गस्य लोकस्य द्वारः। दिवःश्येनयोऽनुवित्तयो नाम। आशा प्रथमा रक्षति। कामो द्वितीया। ब्रह्म तृतीया। यज्ञश्चतुर्थी। आपः पञ्चमी। अग्निर्बलिमान्पृष्ठी। अनुवित्तिः सप्तमी। अनुं ह वै स्वर्गं लोकं विन्दति। कामचारोऽस्य स्वर्गे लोके भवति। य एताभिरिष्टिर्भियजते। य उं चैना एव वेदं। तास्वन्विष्टि। पृष्ठीहोवरा दद्यात्कृ२सं च। स्त्रियै चाऽऽभार२ समृद्धौ॥१०॥

[२]

तपसा देवा देवतामग्र आयन्। तपसर्षयः स्वरन्विन्दन्। तपसा सपत्नान्प्रणुदामारांतीः। येनेदं विश्वं परिभूतं यदस्ति। प्रथमजं देव२ हविषा विधेम। स्वयम्भु ब्रह्म परमं तपो यत्। स एव पुत्रः स पिता स माता। तपो ह यक्षं प्रथम२ सम्बभूव। श्रद्धया देवो देवत्वमश्नुते। श्रद्धा प्रतिष्ठा लोकस्य देवी॥११॥

सा नो जुषाणोप यज्ञमागात्। कामवत्साऽमृतं दुहाना। श्रद्धा देवी प्रथमजा ऋतस्य। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा। ता३ श्रद्धा२ हविषा यजामहे। सा नो लोकममृतं दधातु। ईशाना देवी भुवनस्याधिपती। आगात्सत्य२ हविरिदं जुषाणम्। यस्माद्देवा जज्ञिरे भुवनं च विश्वं। तस्मै विधेम हविषा घृतेन॥१२॥

यथा देवैः सध्मादं मदेम। यस्य प्रतिष्ठोर्वन्तरिक्षम्। यस्माद्देवा जज्ञिरे भुवनं च सर्वं। तत्सत्यमर्चदुपं यज्ञं न आगात्। ब्रह्माऽऽहुतीरुपमोदमानम्। मनसो वशे सर्वमिदं बभूव। नान्यस्य मनो वशमन्वियाय। भीष्मो हि देवः सहस्रः सहीयान्। स नो जुषाण उपं यज्ञमागात्। आकूतीनामधिपतिं चेतसां च॥१३॥

सङ्कल्पजुतिं देवं विपश्चिम्। मनो राजानमिह वर्धयन्तः। उपह्वेऽस्य सुमतौ स्याम। चरणं पवित्रं विततं पुराणम्। येन पृतस्तरति दुष्कृतानि। तेन पवित्रेण शुद्धेन पूताः। अतिं पाप्मानमरातिं तरेम। लोकस्य द्वारमर्चिमत्पवित्रम्। ज्योतिष्मद्वाजमानं महस्वत्। अमृतस्य धारा बहुधा दोहमानम्। चरणं नो लोके सुधितां दधातु। अग्निर्मूर्धा भुवः। अनुं

नोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्। हव्यवाहृस्विष्टम्॥१४॥

[३]

देवेभ्यो वै स्वर्गो लोकस्तिरोऽभवत्। ते प्रजापतिमब्रुवन्। प्रजापते स्वर्गो वै नो लोकस्तिरोऽभूत्। तमन्विच्छेति। तं यज्ञक्रतुभिर्नैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्विन्दत्। तमिष्टिभिर्नैच्छत्। तमिष्टिभिर्नान्विन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्। एष्टयो ह वै नामां। ता इष्टय इत्याचक्षते परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव हि देवाः॥१५॥

तं तपोऽब्रवीत्। प्रजापते तपसा वै श्राम्यसि। अहमु वै तपोऽस्मि। मां नु यंजस्व। अथ ते सत्यं तपो भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत्। तपसे चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यं तपोऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह वा अस्य तपो भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा तपसे स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥१६॥

तश्च श्रद्धाऽब्रवीत्। प्रजापते श्रद्धया वै श्राम्यसि। अहमु वै श्रद्धाऽस्मि। मां नु यंजस्व। अथ ते सत्या श्रद्धा भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत्। श्रद्धायै चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्या श्रद्धाऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्या ह वा अस्य श्रद्धा भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा श्रद्धायै स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥१७॥

तश्च सत्यमब्रवीत्। प्रजापते सत्येन वै श्राम्यसि। अहमु वै सत्यमस्मि। मां नु यंजस्व। अथ ते सत्यं सत्यं भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत्। सत्याय चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यं सत्यमभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह वा अस्य सत्यं भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा सत्याय स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥१८॥

तं मनोऽब्रवीत्। प्रजापते मनसा वै श्राम्यसि। अहमु वै मनोऽस्मि। मां नु यंजस्व। अथ ते सत्यं मनो भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत्। मनसे चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यं मनोऽभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह वा अस्य मनो भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा मनसे स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गाय लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥१९॥

तं चरणमब्रवीत्। प्रजापते चरणेन वै श्राम्यसि। अहमु वै चरणमस्मि। मां नु यंजस्व। अथ ते सत्यं चरणं भविष्यति। अनु स्वर्गं लोकं वेत्स्यसीति। स एतमाग्नेयमष्टाकपालं निरवपत्।

चरणाय चरुम्। अनुमत्यै चरुम्। ततो वै तस्य सत्यं चरणमभवत्। अनु स्वर्गं लोकमविन्दत्। सत्यं ह वा अस्य चरणं भवति। अनु स्वर्गं लोकं विन्दति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अग्नये स्वाहा चरणाय स्वाहा। अनुमत्यै स्वाहा प्रजापतये स्वाहा। स्वर्गायं लोकाय स्वाहाऽग्नये स्विष्टकृते स्वाहेति॥२०॥

ता वा एताः पञ्च स्वर्गस्य लोकस्य द्वारः। अपांघा अनुवित्तयो नाम। तपः प्रथमा रक्षति। श्रद्धा द्वितीया। सत्यं तृतीया। मनश्चतुर्थी। चरणं पञ्चमी। अनु ह वै स्वर्गं लोकं विन्दति। कामचारोऽस्य स्वर्गे लोके भवति। य एताभिरिष्टिभिर्यजते। य उ चैना एवं वेद। तास्वन्विष्टि। पृष्ठोहीवरा दद्यात्कंसं च। स्त्रियै चाऽऽभारं समृद्धौ॥२१॥

[४]

ब्रह्म वै चतुर्होतारः। चतुर्होतृभ्योऽधियज्ञो निर्मितः। नैनं शप्तम्। नाभिरित्तमागच्छति। य एवं वेद। यो ह वै चतुर्होतृणां चतुर्होतृत्वं वेद। अथो पञ्चहोतृत्वम्। सर्वा हास्मै दिशः कल्पन्ते। वाचस्पतिरुहोता दशहोतृणाम्। पृथिवी होता चतुर्होतृणाम्॥२२॥

अग्निरुहोता पञ्चहोतृणाम्। वाग्योता षड्होतृणाम्। महाहविर्होता सप्तहोतृणाम्। एतद्वै चतुर्होतृणां चतुर्होतृत्वम्। अथो पञ्चहोतृत्वम्। सर्वा हास्मै दिशः कल्पन्ते। य एवं वेद। एषा वै सर्वविद्या। एतद्वैषजम्। एषा पङ्क्तिः स्वर्गस्य लोकस्याञ्जसाऽयनिः स्मृतिः॥२३॥

एतान् योऽध्यैत्यच्छदिर्दरुशे यावत्तरसम्। स्वरिति। अनुपब्रवः सर्वमायुरेति। विन्दते प्रजाम्। रायस्पोषं गौपत्यम्। ब्रह्मवर्चसी भवति। एतान् योऽध्यैति। स्पृणोत्यात्मानम्। प्रजां पितृन्। एतान् वा अरुण औपवेशिर्विदां चकार॥२४॥

एतैरधिवादमपाजयत्। अथो विश्वं पाप्मानम्। स्वर्ययो। एतान्योऽध्यैति। अधिवादं जयति। अथो विश्वं पाप्मानम्। स्वरिति। एतैरग्निं चिन्वीत स्वर्गकामः। एतैरायुष्कामः। प्रजापशुकामो वा॥२५॥

पुरस्तादशहोतारमुदंश्चमुपदधाति यावत्पदम्। हृदयं यजुषी पत्यौ च। दक्षिणतः प्राश्नं चतुर्होतारम्। पश्चादुदंश्चं पञ्चहोतारम्। उत्तरतः प्राश्नं षड्होतारम्। उपरिष्ठात्प्राश्नं सप्तहोतारम्। हृदयं यजूषि पत्यंश्च। यथाऽवकाशं ग्रहान्। यथाऽवकाशं प्रतिग्रहल्लोकं पूणाश्च। सर्वा हास्येता देवताः प्रीता अभीष्टा भवन्ति॥२६॥

सदेवमग्निं चिनुते। रथसंमितश्चेतव्यः। वज्रो वै रथः। वज्रैरेव पाप्मानं भ्रातृव्यं स्तृणुते। पक्षः संमितश्चेतव्यः। एतावान् वै रथः। यावत्पक्षः। रथसंमितमेव चिनुते। इममेव लोकं पशुबन्धेनाभिजयति। अथो अग्निष्टोमेन॥२७॥

अन्तरिक्षमुक्थ्येन। स्वरतिरात्रेण। सर्वाल्लोकानहीनेन। अथो सत्रेण। वरो दक्षिणा। वरेणैव वरं स्पृणोति। आत्मा हि वरः। एकविंशतिर्दक्षिणा ददाति। एकविंशो वा इतः स्वर्गो

लोकः। प्र स्वर्गं लोकमाप्नोति॥२८॥

असावादित्य एकविंशः। अमुमेवाऽऽदित्यमाप्नोति। शतं ददाति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। सहस्रं ददाति। सहस्रसम्मितः स्वर्गो लोकः। स्वर्गस्य लोकस्याभिजित्यै। अन्विष्टकं दक्षिणा ददाति। सर्वाणि वयांसि॥२९॥

सर्वस्याऽऽप्त्यै। सर्वस्यावरुद्ध्यै। यदि न विन्देत। मन्थानेतावतो दद्यादोदनान् वा। अश्रुते तं कामम्। यस्मै कामायाग्निश्चीयते। पृष्ठौर्ही त्वन्तर्वर्ती दद्यात्। सा हि सर्वाणि वयांसि। सर्वस्याऽऽप्त्यै। सर्वस्यावरुद्ध्यै॥३०॥

हिरण्यं ददाति। हिरण्यज्योतिरेव स्वर्गं लोकमेति। वासो ददाति। तेनाऽऽयुः प्रतिरते। वेदितृतीये यजेत। त्रिषत्या हि देवाः। स संत्यमग्निं चिनुते। तदेतत्पशुबन्धे ब्राह्मणं ब्रूयात्। नेतरेषु यज्ञेषु। यो ह वै चतुरहोतृननुसवनं तर्पयित्व्यान् वेद॥३१॥

तृप्यति प्रजयां पशुभिः। उपैनं सोमपीथो नमति। एते वै चतुरहोतारोऽनुसवनं तर्पयित्व्याः। ये ब्राह्मणा बहुविदः। तेभ्यो यदक्षिणा न नयेत्। दुरिष्टं स्यात्। अग्निमस्य वृञ्जीरन्। तेभ्यो यथाश्रद्धं दद्यात्। स्विष्टमेवैतत्क्रियते। नास्याग्निं वृञ्जते॥३२॥

हिरण्येष्टको भवति। यावदुत्तममङ्गुलिकाण्डं यज्ञपरुषा सम्मितम्। तेजो हिरण्यम्। यदि हिरण्यं न विन्देत्। शर्करा अक्ता उपदध्यात्। तेजो घृतम्। सतेजसमेवाग्निं चिनुते। अग्निं चित्वा सौत्रामण्या यजेत मैत्रावरुण्या वा। वीर्येण वा एष व्यूध्यते। योऽग्निं चिनुते॥३३॥

यावदेव वीर्यम्। तदस्मिन्दधाति। ब्रह्मणः सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। एतासामेव देवतानां सायुज्यम्। सार्ष्टितां समानलोकतामाप्नोति। य एतमग्निं चिनुते। य उ चैनमेवं वेद। एतदेव सावित्रे ब्राह्मणम्। अथो नाचिकेते॥३४॥

[५]

यच्चामृतं यच्च मर्त्यम्। यच्च प्राणिति यच्च न। सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उपं कामदुघां दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। सर्वाः स्त्रियः सर्वान्मुसः। सर्वं न स्त्रीपुमं च यत्। सर्वास्ताः। यावन्तः पांसवो भूमैः॥३५॥

सङ्ख्याता देवमायया। सर्वास्ताः। यावन्त ऊषाः पशूनाम्। पृथिव्यां पुष्टिर्हिताः। सर्वास्ताः। यावन्तीः सिकताः सर्वाः। अपस्वन्तश्च याः श्रिताः। सर्वास्ताः। यावन्तीः शर्करा धृत्यै। अस्यां पृथिव्यामधि॥३६॥

सर्वास्ताः। यावन्तोऽश्मानोऽस्यां पृथिव्याम्। प्रतिष्ठासु प्रतिष्ठिताः। सर्वास्ताः। यावन्तीर्वीरुधः सर्वाः। विष्टिताः पृथिवीमनु। सर्वास्ताः। यावन्तीरोपधीः सर्वाः। विष्टिताः पृथिवीमनु। सर्वास्ताः॥३७॥

यावन्तो वनस्पतयः। अस्यां पृथिव्यामधि। सर्वास्ताः। यावन्तो ग्राम्याः पशवः

सर्वे। आरण्याश्च ये। सर्वास्ताः। ये द्विपादश्चतुष्पादः। अपाद उदरसर्पिणः। सर्वास्ताः। यावदाञ्जनमुच्यते॥३८॥

देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। यावत्कृष्णायसुः सर्वम्। देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। यावत्लोहायसुः सर्वम्। देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। सर्वसुः सीसुः सर्वं त्रपुं। देवत्रा यच्च मानुषम्॥३९॥

सर्वास्ताः। सर्वसुः हिरण्यसुः रजतम्। देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ताः। सर्वसुः सुवर्णसुः हरितम्। देवत्रा यच्च मानुषम्। सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उपं कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥४०॥

[६]

सर्वा दिशो दिक्षु। यच्चान्तर्भूतं प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उपं कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। अन्तरिक्षं च केवलम्। यच्चस्मिन्नन्तराहितम्। सर्वास्ताः। आन्तरिक्ष्यश्च याः प्रजाः॥४१॥

गन्धर्वाप्सरसश्च ये। सर्वास्ताः। सर्वानुदारान्ध्रसलिलान्। अन्तरिक्षे प्रतिष्ठितान्। सर्वास्ताः। सर्वानुदारान्ध्रसलिलान्। स्थावराः प्रोष्याश्च ये। सर्वास्ताः। सर्वा धुनिः सर्वान्ध्रसान्। हिमो यच्च शीयते॥४२॥

सर्वास्ताः। सर्वान्मरीचीन् विततान्। नीहारो यच्च शीयते। सर्वास्ताः। सर्वा विद्युतः सर्वान्ध्रस्तनयिबून्। ह्यदुनीर्यच्च शीयते। सर्वास्ताः। सर्वाः स्रवन्तीः सरितः। सर्वमप्सुचरं च यत्। सर्वास्ताः॥४३॥

याश्च कूप्या याश्च नाद्याः समुद्रियाः। याश्च वैशन्तीरुत प्रांसुचीर्याः। सर्वास्ताः। ये चोत्तिष्ठन्ति जीमूताः। याश्च वर्षन्ति वृष्टयः। सर्वास्ताः। तपस्तेज आकाशम्। यचाऽऽकाशे प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ताः। वायुं वयांसि सर्वाणि॥४४॥

अन्तरिक्षचरं च यत्। सर्वास्ताः। अग्निः सूर्यं चन्द्रम्। मित्रं वरुणं भगम्। सर्वास्ताः। सत्यश्च श्रद्धा तपो दमम्। नाम रूपं च भूतानाम्। सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उपं कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद॥४५॥

[७]

सर्वान्दिवसुः सर्वान्देवान्दिवि। यच्चान्तर्भूतं प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ता इष्टकाः कृत्वा। उपं कामदुघा दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा सीद। यावतीस्तारकाः सर्वाः। वितता रोचने दिवि। सर्वास्ताः। ऋचो यजूंषि सामानि॥४६॥

अथर्वाङ्गिरसंश्च ये। सर्वास्ताः। इतिहासपुराणं च। सर्पदेवजनाश्च ये। सर्वास्ताः। ये च लोका ये चालोकाः। अन्तर्भूतं प्रतिष्ठितम्। सर्वास्ताः। यच्च ब्रह्म यचाब्रह्म। अन्तर्ब्रह्मन्प्रतिष्ठितम्॥४७॥

सर्वास्ताः। अहोरात्राणि सर्वाणि। अर्धमासाः५ केवलान्। सर्वास्ताः। सर्वानृतून्सर्वान्मासान्।
संवत्सरं च केवलम्। सर्वास्ताः। सर्वं भूतं५ सर्वं भव्यम्। यच्चातोऽधिभविष्यति। सर्वास्ता
इष्टकाः कृत्वा। उप कामदुघां दधे। तेनर्षिणा तेन ब्रह्मणा। तया देवतयाऽङ्गिरस्वद्ध्रुवा
सीद॥४८॥

[८]

ऋचां प्राचीं महती दिगुच्यते। दक्षिणामाहुर्यजुषामपाराम्। अथर्वणामङ्गिरसां प्रतीचीं।
साम्नामुदीची महती दिगुच्यते। ऋग्भिः पूर्वाह्णे दिवि देव ईयते। यजुर्वेदे तिष्ठति मध्ये अहः।
सामवेदेनोऽस्तमये महीयते। वेदैरशून्यस्त्रिभिरेति सूर्यः। ऋग्भ्यो जाता५ सर्वशो मूर्तिमाहुः।
सर्वा गतिर्याजुषी हैव शश्वत्॥४९॥

सर्वं तेजः सामरूप्यं५ हं शश्वत्। सर्वं५ हेतुं ब्रह्मणा हैव सृष्टम्। ऋग्भ्यो जातं
वैश्यं वर्णमाहुः। यजुर्वेदं क्षत्रियस्याऽऽहुर्योनिम्। सामवेदो ब्राह्मणानां प्रसूतिः। पूर्वं पूर्वभ्यो
वचं एतदूचुः। आदरशमग्निं चिन्वानाः। पूर्वं विश्वसृजोऽमृतः। शतं वरपसहस्राणि। दीक्षिताः
सत्रमांसत॥५०॥

तपं आसीद्बृहपतिः। ब्रह्म ब्रह्माऽभवत्स्वयम्। सत्यं५ हू होतैषामासीत्। यद्विश्वसृज आसंत।
अमृतमेभ्य उदगायत्। सहस्रं परिवत्सरान्। भूतं५ हं प्रस्तोतैषामासीत्। भविष्यत्प्रति चाहरत्।
प्राणो अध्वर्युरभवत्। इदं५ सर्वं५ सिषांसताम्॥५१॥

अपानो विद्वानावृतः। प्रतिप्रातिष्ठदध्वरे। आर्तवा उपगातारः। सदस्या ऋतवोऽभवन्।
अर्धमासाश्च मासाश्च। चमसाध्वर्यवोऽभवन्। अशं५सद्ब्रह्मणस्तेजः। अच्छावाकोऽभवद्यशः।
ऋतमेषां प्रशास्ताऽऽसीत्। यद्विश्वसृज आसंत॥५२॥

ऊर्ग्राजानमुदवहत्। ध्रुवगोपः सहोऽभवत्। ओजोऽभ्यष्टौद्वावणः। यद्विश्वसृज आसंत।
अपंचितिः पोत्रीयामयजत्। नेष्टीयामयजत्त्विषिः। आग्नीद्धाद्विदुषी सत्यम्। श्रद्धा हैवा-
यंजस्वयम्। इरा पत्नी विश्वसृजाम्। आकूतिरपिनद्धुविः॥५३॥

इध्मं५ हू क्षुच्चैभ्य उग्रे। तृष्णा चाऽऽवहतामुभे। वागेपा५ सुब्रह्मण्याऽऽसीत्। छन्दोयोगान्
विजानती। कल्पतन्त्राणि तन्वानाऽहः। स५स्थाश्च सर्वशः। अहोरात्रे पशुपाल्यौ। मुहूर्तः प्रेष्या
अभवन्। मृत्युस्तदभवद्वाता। शमितोग्रो विशां पतिः॥५४॥

विश्वसृजः प्रथमाः सत्रमांसत। सहस्रंसमं प्रसूतेन यन्तः। ततो ह जज्ञे भुवनस्य गोपाः।
हिरण्मयः शकुनिर्ब्रह्म नाम। येन सूर्यस्तपति तेजसेद्धः। पिता पुत्रेण पितृमान् योनियोनौ।
नावेदविन्मनुते तं बृहन्तम्। सर्वानुभुमात्मानं५ सम्पराये। एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य। न
कर्मणा वर्धते नो कर्नीयान्॥५५॥

तस्यैवाऽऽत्मा पदवित्तं विदित्वा। न कर्मणा लिप्यते पापकेन। पञ्चपञ्चाशत्तस्मिन्वृतः

संवत्सराः। पञ्चपञ्चाशतः पञ्चदशाः। पञ्चपञ्चाशतः सप्तदशाः। पञ्चपञ्चाशतं एकविंशतिः।
 विश्वसृजाः सहस्रसंवत्सरम्। एतेन वै विश्वसृजं इदं विश्वमसृजन्त। यद्विश्वमसृजन्त।
 तस्माद्विश्वसृजः। विश्वमेनाननु प्रजायते। ब्रह्मणः सायुज्यं सलोकतां यन्ति। एतासांमेव
 देवतानां सायुज्यम्। सार्ष्टितां समानलोकतां यन्ति। य एतदुपयन्ति। ये चैनत्प्राहुः।
 येभ्यश्चैनत्प्राहुः॥ ५६॥ ॐ॥

[९]

हरिः ॐ

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठके तृतीयः प्रश्नः समाप्तः॥३॥

काठके आदितः दशिन्यः—१६७

ब्राह्मणे आदितः दशिन्यः—२३०४

॥इति कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयकाठकं समाप्तम्॥

